

Uykusuz

12

CİLT 12 • HAZİRAN'10-AĞUSTOS'10 • SAYI 144-156

Akşamsefası

UYKUSUZ

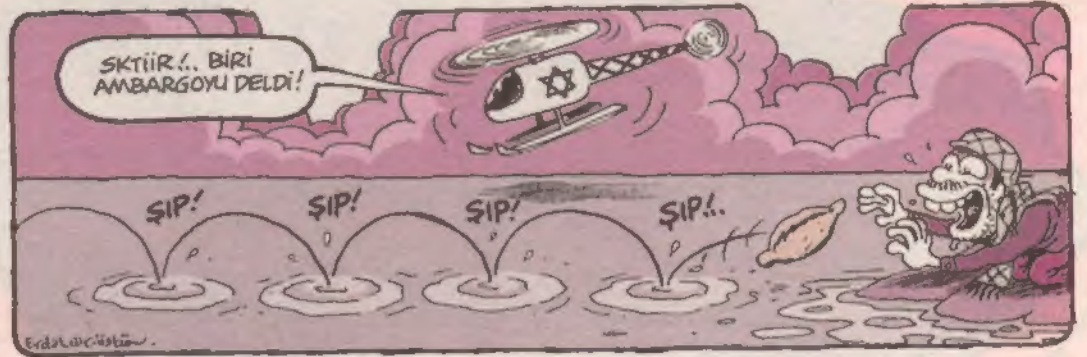

**İNSANİ YARDIMA
İNSANLIK DIŞI SALDIRI:**
Gazze'ye yardım taşıyan gemilere
baskın yapan İsrail askerleri
9 kişiyi öldürdü.

**ÇÖK, ÇÖK!..
ÇÖMELİNCE
BİŞEY
YAPMAZ!..**

Abluka altındaki Gazze'ye insani yardım taşıyan gemiler saldırıya uğradı. İsraili askerlerin silahlı sivillere ateş açtığı olayda 9 kişi hayatını kaybederken, onlarca kişi yaralandı, 360 kişi tutuklandı.

ŞİİREL BİR TONLAMAYLA OKUYUNUZ.

CHP'li bir milletvekilinin, "Tayfun Talipoğlu'na Bam Teli için ayda 60 bin TL ödendiği doğru mu?" sorusuna TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin, şiddetle karşı çıktı: "Ödemeye ilgili iddialar gerçeği yansıtmamakta olup ilgiliye yalnızca 'Bam Teli' programı için bölüm başına 25 bin TL ödenmektedir."

(Not: Bam Teli programı haftada bir yayınlanmaktadır.)

SAYIN ŞAHİN, BİR AYDA KAÇ HAFTA YARDIRIZ?

SIYASET DÜNYASI BEKLEDİĞİ İSME KAVUŞTU

"Kılıçdaroğlu" kelimesiyle birlikte siyaset dünyasının kelime oyunu hevesi lyce zincirlerinden boşandı. CHP taraftarlarının Kemal Kılıçdaroğlu için ürettiği "KılıçDARoğlu, DAR etmeye geliyor" sloganına, AKP Grup Başkanvekili Suat Kılıç, bambaşka bir kelime oyunuyla karşılık verdi: "Soyadı Kılıçdar bir kere... Soyadında darlık var. Yapamayacak yürütemeyecek göreceksiniz..."

DUA EDİN SAĞLAM GEREKÇE BULAMADIK

Hacettepe Üniversitesi Fakültesi'nden, Tekel işçisine destek vermek, halay çekmek, fıkıfıke önde sarık söylemek, 8 Marti kutlamak gibi gerekçelerle öğrencilere ağır soruşturmalar sonuçlanmaya başladı. Soruşturma birer yıl uzaktırmaya çalışarak verilirken son sırttaki bir öğrenci de okuldan atıldı.

FIRLAT!!!

BAM!

BİSEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

DISKODAYDIM HABERİM OLMADI

İstanbul'un son ormanlık alanlarını yok edecek olan üçüncü köprü tartışmaları sırasında, hidroelektrik santraller için dereler özel sektöre satılırken, çıkarılan maden kanunuyla zeytinlik alanların yok edilmesine izin verilirken sesi çıkmayan Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu ortaya çıktı: "Bu yıl gürültü kirliliği yaratan eğlence merkezlerine büyük cezalar gelecek. Samimi olarak söylüyorum ki gerekirse baskınları bizzat ben yapacağım."

NASILSA DİLİMİZİ BİLMİYOR

Bundan 2 yıl önce, ünlü model Karolina Kurkova'nın göbek deliğini estetik ameliyatla yok ettirdiğini iddia eden Türk medyası, Kurkova'nın İstanbul ziyareti sırasında göbek deliğiyle ilgili fikrini değiştirdi. Yeni habere göre, 2,5 ay erken dünyaya geldiği için Kurkova'nın göbek deliği yok ve fotoğraflarında göbeğine photoshop'la Adriana Liman'ınki yerleştiriliyor...

FLAŞ!

Karolina'nın göbek deliği Adriana'nın g.tüymüş!!!

TIKLA BEBEĞİM

ÖLÜM BENİ DURDURAMAZ

Eşinin kafasından aşağı bir kavanoz b.k dökmesiyle bilinen ülkemizin en acayip insanlarından Sevan Nişanyan, kendisi için inşa ettirdiği anıt mezarın ardından yine kendisi için bir kule yaptıracağını duyurdu:

İNSANLAR KULEYİ DE DİKECEĞİM AMA YERİNE KARAR VEREMEDİM. LALETTAYIN Bİ YER OLMAYIZ İNSANIN 10 METRE FİLAN BİR KULESİ OLMAYALI YOKSA YAŞAMIS YASAMAMIS NE FARK EDER...

HOBİLERİM

Üç Ticaret eski Müsteşarı, AKP bürokrati Tuncer Kayalar'ın, bankalar tarafından 2005-2008 yılları arasında kuruma tahsis edilen 127 bin TL'nin 126 bin 904 TL'sini kendisi için harcadığı ortaya çıktı. Tuncer Kayalar'ın özel zevklerinden bazıları şunlar: Deniz spor malzemeleri, meyveli soda, halı saha ücreti, spor ayakkabısı, tekmelik, dizlik, flama, top, kaymaklı ekmeğe kadayıf, çiçek, dalış elbisesi, mobilya, yöresel kılımlı, çanta, takım elbise, çikolata, otel konaklama, meyve, gazete...

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer 30 madencinin hayatını kaybettiği maden kazasıyla ilgili olarak "güzel öldüler" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

● Tayyip Erdoğan'ın futbol oynarken omzu çukalı 1 yıl...

● Sanatçı Serkan Özkan'ın malzemesi kadayıfla kaplanmış tavuk etinden oluşan küçük bir ayı kafası şeklinde tasarladığı "Bana Onun Kellesini Getirin" isimli heykeli, İstanbul'daki bir lokantanın menüsüne gireli 2 yıl...

● Yeliz Yeşilmen, çevresinin kitap oku baskısıyla, kendi kendine "Bir konu seç okumaya

alış" kararını aldıktan sonra "Renk Arayışın" kitapları okumaya karar vereli 6 yıl...

● Tayyip Erdoğan'ın vatandaşlara çiçek atarken omzu çukalı 12 yıl...

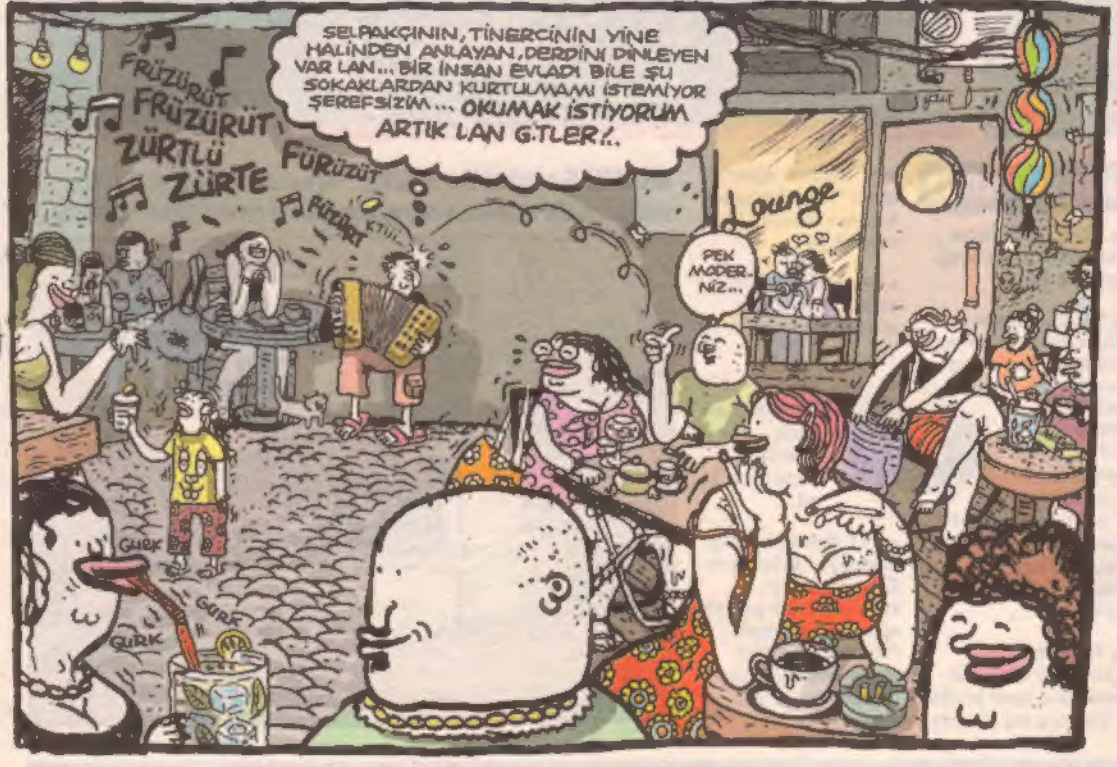
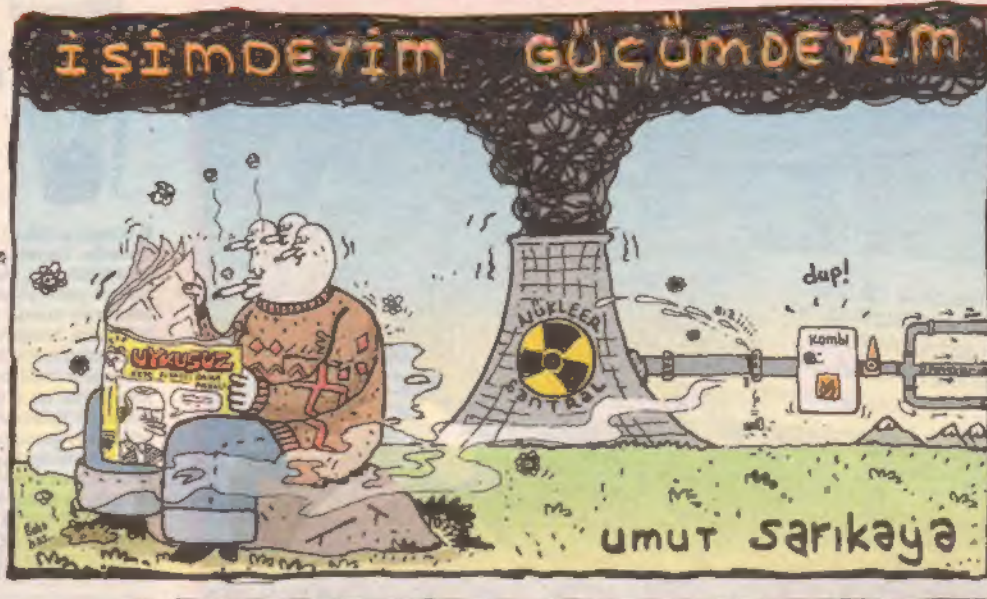
Tayyip Erdoğan'ın bir açılış töreninde omzu çukalı 16 yıl...

● TRT denetimi, Barış Manço'ya "Arkadaşım Eşek" şarkısını kuzuların daha sevimli olduğu gerekçesiyle "Arkadaşım Kuzu" olarak değiştirmesini önereli tam 29 yıl olmuş.

BDP'li Şerafettin Halis, "Cumhurbaşkanı Gül, askerinin de operasyon yapmak istemediğini söyledi."

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Zencili Yazı

Hatırlayanlar hatırlar, Fenerbahçe'nin Atkinson adlı siyahî bir oyuncusu vardı. Bir maç sonrası muhabir soyunma odasına girmişti. Doğruca maçın yıldızı olan Atkinson'un yanına gitmiş maça ilgili görüşlerini sormuştu. Tam muhabir mikrofonu uzattığı anda Atkinson takım arkadaşlarıyla şakalaşıyor "Ooooo Fenerbahseeee!" diye marşlar söyleyip, çıkardığı formasını sallıyordu. Uzatılan mikrofonu fark edince Atkinson bir ara kendisinden hayli kısa olan muhabire baktı ve sonra yine formasını sallayarak arkadaşlarıyla şakalaşmaya, marşlar söylemeye devam etti. Muhabir gülümsedi, Atkinson oralı olmadı. Doğru ya, haklı galibiyet vardı, yüzler gülüyordu, Atkinson aldığı ücretin hakkını vermişti, daha ne görüşüydü. Herşey olması gerektiği gibiydi, Atkinson'un oynadığı oyun ortadaydı, üzerine konuşmak anlamsızdı. O görüşünü saha içinde çoktan göstermişti. Ama muhabir ısrar etti, illa ki görüş istiyordu. Atkinson o kocaman elini okşar gibi yanağına koydu muhabirin. Muhabir daha içten gülümsedi. Sorusunu üçüncü kez tekrarlayan muhabir daha cümlelerini bitirmeden yanağına minik minik tokatlar atarak onu dinledi. Soru bitmişti ama Atkinson yine cevap vermemişti ve yanağına attığı minik yumuşak tokatlar soru çoktan bitmesine karşın bitmiyordu. Hatta belirgin ve ritmik bir şekilde artıyordu tokatlar. O yumuşak tokatlar öyle hızlandı ve sertleşti ki gülümseyen yanaktan gelen "Çat çat" sesleri bütün soyunma odasını iniletti. Resmen dövüyordu Atkinson muhabiri. Sever gibi, şakalaşır gibi yapa yapa ağzına yüzüne vuruyordu koca elleriyle. Muhabir ısrarla gülümsedi, Atkinson bir tek cevap bile vermeden arkadaşlarının yanına döndü. Hep beraber sarılarak oldukları yerde başıra çağıra zıplayıp haklı galibiyeti kutladılar. Tek yanağı Tokatlardan kıpırmızı olmuş muhabir ise, kırılmak darılmak söyle dursun aralarına girip onlarla beraber zıpladı. Atkinson'dan ve takımından oldukça kısaydı, tek yanağı kıpırmızıydı ve gülümseyerek zıplıyordu.

O günden sonra Atkinson Tokadı aklımdan hiç çıkmadı. Tabii ki Atkinson'un gittikçe hızlanan tokadı üzerine bir dünya görüşü inşa edip, bu çerçevede yaşamadım ama uzun süre zihnimi meşgul etmedi de değil. Nasıl bi insan evladı olabildi bu Atkinson? Sana gülümseyerek soru soran birinin yanağına

zerre cevap vermeden ve gittikçe hızlanan tokatlar atmak nasıl bir ruh haliydi. Bir insan bir insanı ancak bu kadar muhatap almazdı. Bu nasıl bir kendine güvendi. İriydi, zenciydi ve haklıydı. Pervasızlık onun en tabii hakkıydı. Zaten muhabir de bunun farkındaydı ki cevap alamamasına sinirlenmeden aralarına katılmıştı. Pervasız haklının çekiciliğine o da katılmıştı.

Diğer yazarlar yazı yazmadıkları zaman ne yapar bilmiyorum ama ben yazı yazmadığım zamanlarda Atkinson'dan çok da farklı davranışlar göstermiyorum. Atkinson karşısındaki muhabirin ruh hali edebiyatın ilgilendiği bir ruh hali. Yazıya geçirdiğimizde Muhabirin ruh hali Atkinson'un belki de olmayan ruh halinden daha çok ilimizi çekebilir ama gerçek hayatta bunun bir karşılığı olduğunu sanmıyorum. Muhabir o olmamışlığını, o cevap verilmeyen sorular karşısındaki mutsuzluğunu, o meşhur tokat sırasındaki hissettiklerini sayfalar dolusu yazabilir, biz de zevkle okuruz, kendimizle özdeşleştiririz ve muhabire hak veriz ama Atkinson "adam geldi bişeyler sordu, dediği de anlaşılmıyor tipini skitiğiminin. Tokat manyağı yaptım, sonra arkadaşlarla sevinirken bi baktım bu da bizle zıplıyo filan. Zıplarken bi de bana göz kırpyo gülümsüyo filan. Hey Allahaaam yaa ne insanlar var dünyada, bu arada ne koyduk Cimbom'a. Hey mada faka, can mada faka, dost mada faka! (seviniyor)" diye yazsın bütün duygularını, kimse yüzüne bakmaz. Çünkü edebiyat mızımı sever. Muhabir haksızdır, Atkinson ise haklı ama edebiyat bunla ilgilenmez mızımı kutsar durur. Betimle mızımız betimle, nasıl olsa sevilleceksin.

Yazı yazmayan bir insan olarak esnafla hemen yüz göz olmuştum. Yazı yazmak yeni tanıştığım mahallenin esnafla ilişkilerini bozuyordu. Düşünceli ruh halim onları da beni de germişti uzun süre ama artık yazı yazmıyordum. "Umud abi mazotu fulleyelim mi?" dedi tekel bayinin sahibi, "duruğun kabahat. Bi de Kemil at, bira dolu torbaya. Bira dolu poşette taşınan sigarayı ayrı severim, bilirsin" dedim, tam parayı verirken ensemden yakaladı, ben de onun terli ensesini yakaladım "hele hele" diyerek sevindik, gülüştük, bir birimizi snadık. Tekelin yanındaki nalbur sesimizi duyunca dükkândan çıkarak geldi, ben onu fark etmeden arkamdan yakaladı, beni havaya kaldırdı, siltti biraz. Onu kovaladım, gülüştük... Anlayacağınız yazı yazmadığım sırada bir gündü. Hayattaki minik duygular benim için önemli değildi.

Balkonda görmeliğimin önünü açarak donla oturmuş bira

içiyor, aşağıdaki damacana sucunun önüne park etmeye çalışan bi arabayı "oraya park etme birader. Al arabayı al!" diye bağıryordum. Birden kapım çaldı. Gelen eski bir dostumdü, iyi çocuktu ama gerçek bir mızımıdı.

Uzun yıllar önce yalandan değil gerçekten depresyona girmişti. İlk defa gerçek depresyonu onda görmüştüm. Can sıkılması, bunalma filan değil bahsettiğim, gerçek depresyon. İş yapamaz hale gelecek kadar kötü duruma düşmüştü ki Allah'tan ailesi varlıklığı. Evden çıkamıyordu, sürekli uyuyordu, yıkanmıyordu, annesinin ona aldığı evi çöp evden farkıydı. Etrafımızdaki "depresyondayım" diye gezen herkesi utandıracak kadar büyük bir depresyon geçiriyordu. O zamana kadar güler yüzlü, sevecen bir adam olan dostum gün be gün eriyordu. Depresyonuna saygı duymuyorduk ama kokuyordu, aylar olmuştu banyo yapmayı. Ve kimse çıkıp ona "yikan" demiyordu. İnsanı rahatsız edecek kadar kokan bi adamdı, çok mutsuz, kırıkrald, rahatsız olduğumuzu söyleyemiyorduk. Sonra kendisine noldu bilmiyordum, açıkçası merak da etmemiştim. Kendisi kitap okumazdı, herhangi bir ilgi alanı yoktu, çoğu konuda bilgisizdi, araştırmayı sevmeydi, espri anlayışı kötüydü. Bu kadar az bilgi birikimiyle depresyona girmesine inanmıyordum. Az bilgiyle depresyona gir, sonra kok etrafı rahatsız et. Olacak iş değildi. Ki ben çok sigara içtiğim için koku duyusu körelmiş bir insanım, öyle birilerini "kokuyo" diye aşağılamayı sevmem, ben bile rahatsız oluyordum. Patrick Suskind gelse "şkerim ben böyle işi" der kaçardı, ben de kaçtım.

Yıllar sonra işte şimdi karşımdaydı. Kafasındaki şampuan kokusu açık havada olmamıza rağmen burnuma geliyordu, giyimli temiz ve sıktı. Depresyonu geçmişti, yeni taşındığım bu evi nasıl bulduğunu sormak istemedim. İşte şimdi karşımdaydı, depresyonsuzdu. Az bilgiyle depresyona girenin, depresyondan çıkması da az bilgiyle olur. Bi kız onu terk etmiş, o da kokup bizim hayatımızı skitişti ve şimdi yeni bi kıza tanıştığını söylüyordu. Az bilginin depresyona girmesine de çıkmasına da saygı duymuyordum. Benden ne istediğini bilmiyordum. Yakında evlenecekmiş kıza, "evlen" dedim. Ama evlilikten korkuyordum "o zaman evlenme" dedim. Ama kıızı çok seviyordum, tekrar "evlen" dedim. Evlenince kızın değişmesinden korkuyordum, "evlenince insanlar değişiyor" diye duymuş, eski günleri tekrar yaşamaktan korkuyordum. Sustum, elimi pembe ve dolgun yanağına koydum, uzun zamandır yazı yazmıyordum.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

İyi Günde Kötü Günde

Omar'ın yengesi Nur Hanım, göz doktoruna gitmişti, Şenay Abla da daha öğle saatinde küçük rakıyı haklamış haldeydi, Türk Kahvesi standında Alaattin duruyordu. Kaküllü bir kız gelip, türkçe 'şekerli kahve' istedi. Alaattin içinden "İnşallah fal baktırmaz" dediği anda, "Fal bakıyorsunuz di mi?" diye sordu kız.

Yalandan baktı Alaattin, "At var, at murattır" dedi, "Beş vakte kadar hayırlı haber var" dedi, çok da otomatikçe takmış görünmemek için "İki şey arasında kalmışsın biraz" dedi. "İki ney?" dedi kız. Alaattin sustu.

"Doğru be" deyip anlattı kız. Kendi mahallesinde başı bağılıydı, haftada üç gün çalışmak için şehrin merkezine geldiğinde açıyordu başını. Çalıştığı yer enstrüman yapım atölyesiydi, ustasından gitar yapmayı öğrenmişti. "Hangi ağaçtan yapıyorsun?" diye sordu Alaattin, "Hint pelesengi" dedi kız.

Sormayı unuttuğu adı, Leyla'yı kızın. Akşamüstü Klaus geldi, tek gözü morarmış, dudağı patlamıştı.

- N'oldu lan sen?
- Gregory yaptı, evlendiğimi öğrenmiş!
- Vay orospu çocuğu! Anlaşmalı olduğunu söylemedin mi?

- Dinlemedi ki.
- Kafasını kıracam çakalın, yürü, gidiyoruz!

Bisikletlere atlادılar ama yolda durdurdu Klaus, "Sevliyorum onu" dedi patlak dudağıyla. "N'aparsa yapsın, seviyorum onu. Çok kıskanç biri. Ama özünde iyidir." İçinden "Özünü s.klim" dedi Alaattin, geri döndüler.

Vitrine yeni tatlıları yerleştirdi Omar, içli köfte tepsisini hazırladı Alaattin, dalgın dalgın kasaya baktı Klaus. Şenay Abla geldi, iyicene sarhoş olmuştu, dükkan kapandıktan sonra da bira içip muhabbet etti Alaattin'le:

- Keşke doğursaydım bir çocuk, belki şimdi böyle olmazdım.
- Bişeyin yok abla, biraz az içsen.

- Bu haldeyken evlatlık da vermezler bana.

- Toparlasan olur abla.

- Lan sen ne iyi çocuksun be Alaattin!

Ertesi sabah, erkenden dükkanı açmaya gelen Omar, bir harabeyle karşılaştı. Paramparça raflar, cam kırıklarına, ezilmiş lokma, şekerpare tatlılarına karışmıştı. Açılmayan kasa yere yuvarlanmış, ezilmişti. Duvardaki geyikli halı bile parçalanmıştı. İnce omuzları sarsıldı Omar'ın, dünyanın en masum gözyaşları ince ince aktı ağzına, çenesine. "Allahım!" diyebildi sadece.

Evi de aynı sokakta olan komşuları yaşlı hamakçı anlattı: Sabaha karşı yerlebir etmişlerdi dükkanı. Semte, şehirde, ülkede yabancı istemiyorlardı. "Aslında bu dünyada olmamızı da istemiyo piçler" dedi Şenay Abla, bir bira açtı. Türk Lokumu dükkanından başka, yan sokaktaki bir Surinam lokantasını da yakıp yıkmıştı rnkçılar. Alaattin ve Şenay Abla, birbirlerine baktılar. Biri ağlasa, diğeri de dayanamayacaktı. İkisi de ağlamadı. Omar da kesti ağlamayı, yerdeki "Bismillahirrahmanirrahim" yazısını kaldırdı, üzerini sildi.

Bunlara çok çetin bir güç geldi, topladılar yıkıntıyı, önce Nur Hanım, biraz sonra Klaus da geldi, yeni camları, rafları, lavaboyu sipariş ettiler, pikniğe gitmişler gibi nesnelydiler, akşama

boş raflarıyla hazırıldı işte dükkan.

Yeni kilidi kapatıp meyhaneye gittiler.
- Delikanlı olsalar, biz varken gelirlerdi, dedi Alaattin.
- Şimdi sırası değil, biliyorum ama, boşanmamız lazım, dedi Klaus.
- Yavrum, bi yirmilik rakı daha getir! dedi Şenay. Sonra gene Şenay konuştu:

- Bu itlerin şiddetiyle başedemeyiz biz, onlar gibi olamayız. Te ne zaman "Dünya benim rızkımdır, halkı benim halkımdır" demiş Yunus Emre, o sözleri çerçeveletip asalım Alaaddinim!

- Tamam Şenay Abla!

Kaküllü kız gene geldi, bu sefer Nur Hanım baktı falına, üç vakti müjeledi. "Beşten üçe indik, hadi bakalım" dedi kız. Kız çıkınca Alaattin peşinden gitti.

Tanıştılar, kanal boyunca yürüdüler, İstanbul'dan, Mısır Çarşısı'ndan, Tahtakale'den konuştular, Alaattin dükkan için marketten alışveriş yaptı, metro durağında tokalaşip ayrıldılar.

Dükkan yeniden, daha güzel dirildi. Yaşlı komşu, hafif defolu, yeşil bir hamak hediye etti. Duvardaki Yunus Emre şiirini sordu, Şenay çevirdi, hamakçı "Gerçekten de doğru" dedi.

Bir ay kadar sonra, dükkanın kapısında durup, Alaattin'le Klaus'un konuşmalarına kulak misafiri oldu Leyla:

- Ali, iyi ki evlenmişiz senlen!
- Tövbe estağfurullah, sus bi lan!
- Allah çıkardı karışma seni.
- N'oldu oğlum, çağılayan gibi oldun?!

- Gregory'nin de aklına yattı evlilik, boşanır boşanmaz onunla evlenecez...

Omar'ın "Leyla Abla!" dediğini duydu ve koşarak uzaklaşan Leyla'yı gördü Alaattin. Bisikletine atlayıp, asırı dar bir sokağa girerken yakaladı kızı. Yemin billah ederek her şeyi anlattı Alaattin, Leyla sakinleşti.

Aynı gece Gregory ile tanıştı Alaattin. İri kıyım, ejderha dövme, kaşları traşlı bir adamdı. Çok az konuştular. "Klaus'a iyi davran, o çok iyi kalpli" dedi Alaattin. "Ben de iyi kalpliylim" dedi Gregory. "Lütfen Klaus'a iyi davran" dedi tekrar, "Tamam" dedi öteki.

Ertesi sabah, gizlice Leyla'nın mahallesine gitti Alaattin. Kızın evden çıkışını izledi, her saniye biraz daha aşık oluyordu. "Zaten çoğalmayan aşk, aşk değildir" dedi kendi kendine. Kızın ardından metroya girdi. Lila başörtüsünü usulca çıkarıp çantasına koydu kız. Çalıştığı yere kadar izledi Leyla'yı. Biraz sonra atölyeye girdi. Yalnızdı Leyla, türkü mırıldanarak bir çelloyu vernikliyordu:

- Annesinin bir tanesini hor görmesinler...

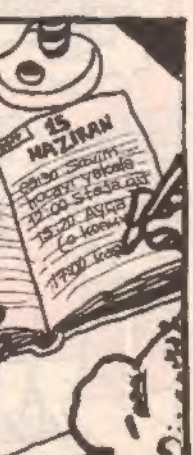
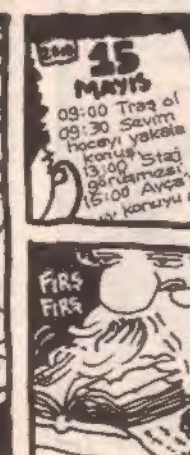
Alaattin kapıda belirince şaşırıldı. Hiç konuşmadan sarıldılar. Uçan haliye binse daha mutlu olamazdı Alaattin. Örtalarda görünmeyen Şenay Ablasının evine giderken, endişelendi, Klaus boşanınca n'apacağını bilmiyordu. "Belki Leyla'yla evleniriz" diye düşündü ama kendini tatlı düşlere kaptırmamak için hemen başka şeyler düşündü.

Kapı açılmayınca, sararmış bir suratla yan balkondan girdi Alaattin ve beyin kanamasından ölmüş zavallı ablasının cesediyle karşılaştı. Komşu evde siyah kız, gene ders çalışıyordu. Şenay'ın başında durup çocuk gibi uzun uzun ağladı. Alaattin, ablasının saçlarını oksaya oksaya ağıladı. Yanağını öptü, "Beni buraya getiren kendi yalnızlığım sandıydım, meğer senin yalnızlığınmış sandıydım ablacım" dedi, gene öptü.

Alaattin, İstanbul'a dönecek Leyla! Ablasının cenazesi soğuk havada kalkacak. O da ne, öldü denen kocası Ferruh Bey de cenazede.

"Ayrıldığımdan beri ölüyüm ben onun için evlat" diyecek. Alaattin cevap vermeyecek.

En çok Omar'la vedalaşırken ağlayacak. Dükkanı Klaus'la çakala devredip gidecek İstanbul'a Leyla. Döneceği ülkesi değildir, onun ülkesi sensin artık. Yaşar da ölmezse, dönecektir vatanına, Alaattin böyle bir çocuk. En sevdiğin tatlı neyse, Alaattin yapacak onu sana Leyla... Ah be Leyla!

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

DUR TIDDY!

"Emniyet kemerim çok sıkıydı. Zor nefes alıyordum. Artık seyahatlerimin tadını çıkarıyorum," dedi bir kadın. Göğsünün üzerinde küçük yatacağı bir ayı yüzüstü yatıyordu. Söylediklerinin göğsüne oturduğu ayıyla ilgisini göstermek için televizyona yaklaştım. Ayı, kadının göğsünde daha önce hayatımda hiç şahit olmadığım bir sorunu çözüyordu. İddiaya göre, dünyamızda insanın nefes almasını engelleyen emniyet kemerleri vardı ve bu ayı emniyet kemeriyle göğüs arasına girerek inanılmaz bir rahatlama sağlıyordu. Emniyet kemerini takınca zor nefes alıp vermeye başlayan bir insanla daha önce hiç karşılaşmamıştım. Televizyondaki reklam, bu mucize ayı sayesinde, öldürücü kemerlerden kurtularak rahatlamış başka insanların görüntüleriyle devam etti. Bu görüntüler arasında, direksiyon başında bir baba, yan koltukta bir anne ve arka koltuktaki iki çocuğun göğüslerinde birer ayıyla seyahat ettikleri sahne en korkunç olandı. Yaşlı bir şaşkınlıkla "insanlık nereye?" diye hayıflansam mı, yoksa ergen bir saptamayla "çok acayip ya!" diye kestirip atsam mı bilemedim. Sanırım yaşlı tarafım galip geldi. (Böyle bir ayı fikri karşısında bir insanın direliliğini, tazeliliğini koruyabilmesi çok zor.) Ayının ismi ekranda bellirdi: Tiddy Bear. "Hemen aral!" diyordu adamın biri. Gecenin saat üçüydü. Mermeri bile kesen bıçağa, göbeği titreten alete falan alışık ama daha önce bir ayıyı bu saatte aramızda istenmemişti. Aslında bir ayı yüzünden bu kadar şaşkınlığa biraz saçma, sonuçta televizyondan pazarlanan tüm ürünlerin bu dünyanın standartlarını zorlayan, mucizevi özellikleri olduğunu yıllardır biliyoruz. Stüdyodaki seyircilerin sanki bir klasik müzik konseri izlemiş gibi dudaklarını ısıra ısıra Miracle bıçak setini alkışladıklarına defalarca şahit olduk. Hatta bu sektör, Rocky'nin rakibi Mr. T'ye tavuk bile pişirtti. Ama o gece Tiddy farklı gözükte gözümde. Sanki satılan bir ürüne değil de; dizaynıyla, kullanımı şekliyle ve hatta kullanılan insanın surat ifadesiyle kavramsal bir sanat eserine benziyordu. Bu ayıda, aklı gelen anı bir fikrin hayata geçirilmesiyle ilgili sınırları zorlayan bir şeyler vardı. Tiddy, normal şartlarda bir proje olarak sunulsa derhal kınanması gereken bir fikirdi. Ama birinin aklına gelmiş, fikir beğenilmiş, üretimi yapılmış ve satılıyordu işte. Kimse Tiddy'e "Dur!" dememişti.

ucuna birer nükleer enerji işareti yapıştırmıştı. Parçaları anca birleştirebilmiş ve birleştirince de çok şaşırması gibi bir tepki verebilmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Bir insan eğilmiş bir vaziyette bir şeyin ucuna yapıştırılmış nükleer enerji işaretine ne kadar süre bakabilir? "Haaa! Anladım," diyerek doğruldum. "Nasıl?" diye tekrar sordu. Galiba nükleer enerji işaretlerini görünce kafamda bu eserle ilgili oluşan bütün imajın yeniden anlamlandırılacağı falan düşünüyordum. Sanat için en afili kelimeyi tekrar ettim: "Güzelmış..." Birazdan, nükleer şişlerle dikenli telden çevre felaketi ören bu adamla İstanbul Bienali'ne gidecektik. Kavramsal sanata aşına biriyle gitmenin daha iyi olacağını düşündüğüm için beraber gitmeyi ben teklif etmiştim. Kesik kollara haroşe stiline çevre felaketi ördüğünü bilsem teklif etmezdim.

Nükleer Adam, "Bak bu benim çok sevdiğim bir eserdir," dedi. Bir tünelin önünde duruyorduk. Tünelin girişindeki eser etiketinde "Tania Brugera - Çay poşetleri" yazıyordu.

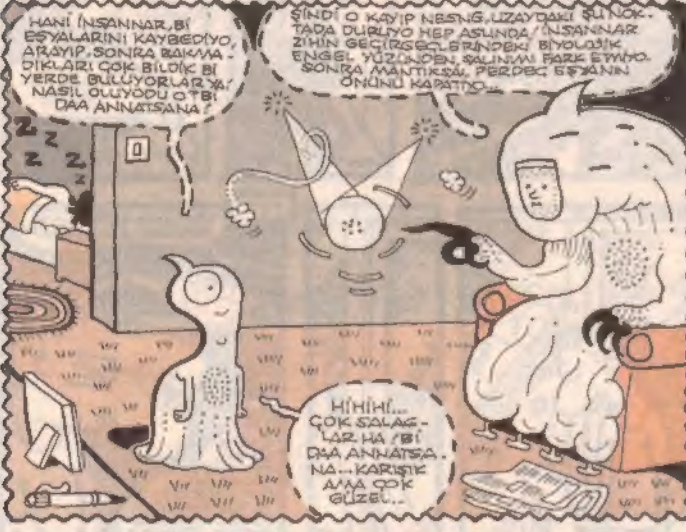

İçeri girince çok yoğun bir çay kokusu duydum. Sanatın kokusuydu bu. Çünkü bu basit tünel bir sanat haline döndürülen duvarlara yan yana asılmış binlerce çay poşetiydi. Normal bir tünelde olmadığımız için yürüyüp öbür ucundan çıkmak için acele etmedik. Durduk ve kullanılmış çay poşetlerine bakmaya başladık. İçimden "eyvah" ya da dışımdan "güzelmış" diyebileceğim bir sonuca varamıyordum. Nükleer Adam, "Nefis bir çalışma," dedi. Bir süre çay

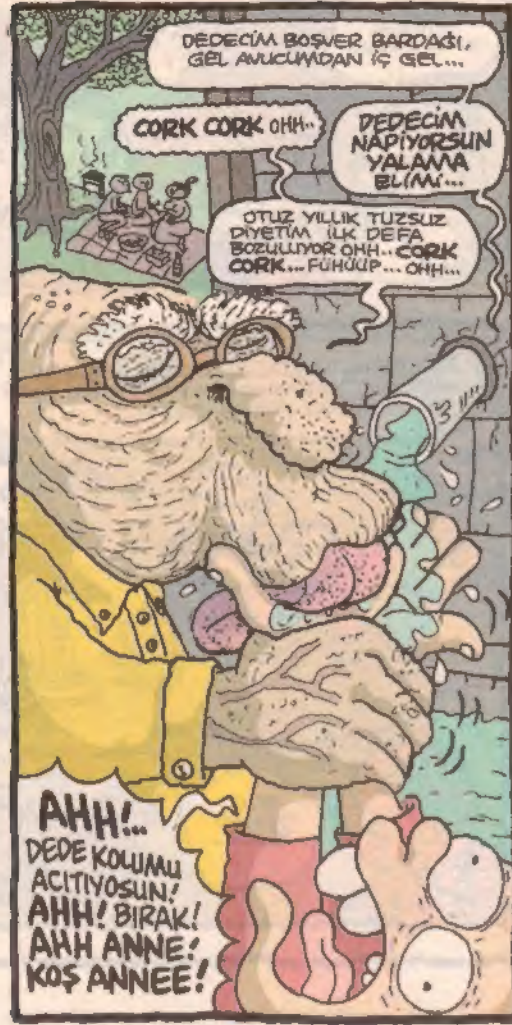
poşetlerini bırakıp gözleriyle poşetten poşete atlayan Nükleer Adam'ı seyretiltim. Şu görüntüsüyle esere dâhil gibiydi. "Bienal böyle bir şey olmalı," diye düşündüm. Nükleer Adam ve çay poşetleri bağlantısını, kafamda tık tık yerlerine oturarak oluşturduğum Çernobil mesajıyla sanatsal bir aydınlanma yaşıyordum. Nükleer Adam'ın suratına dalıp gitmişim. O da bana bakınca, hiç merak etmediğim bir soruyu sormak zorunda kaldım: "Ne düşünüyorsun?" Yine o çarpık gülüşü harekete geçti. "Tania Kübalıdır, (ünlülerimizden ilk ismiyle bahseden ünsüz insanlara daha önce de rastlamıştım ama bu gördüğüm ilk uluslararası girişimdi) dolayısıyla anlatmaya çalıştığı şey şu; bu kullanılmış çay poşetleri emperyalizmin posasını çıkardığı halkları temsil ediyor." Halklara baktım. "Demek ki halk, kaynar suya ipele sarkıtılıyor, daldırılıp çıkarılıyor ve böylelikle özü alınıyor," diye düşündüm içimden. (Bu eser açıklamasında, kaynar su ağır çalışma koşullarını, ip maaşı ve daldırıp çıkarmak mesai saatlerini temsil ediyor.) İyice aydınlanmıştım. Tekrar duvardaki halklara baktım. Nükleer Adam, kendi açıklamasının etkisini kontrol etmek için, "Fikri beğendin mi?" diye sordu. Gözlerimi poşetlerden ayırmadan "Güzelmış..." dedim.

Birkaç hafta sonra Nükleer Adam'ın yanına uğradım. Bana onlarca dev insan ayağından oluşan bir sergiden bahsetti. Biraz hayal etmeye çalıştım. Aklıma dev ayaklarla ilgili herhangi bir mesaj gelmedi. Galiba bienalde yaşadığım aydınlanma yavaş yavaş etkisini yitiriyordu. "Gel, sana işimin son halini gösteriyim," dedi. Bienalın yaşadığımız yılların ruhuna uygun eserlerinden sonra, onun o örgü şişli, dikenli telli işini tekrar görmeyi hiç istemedim. Yaptığı iş, Tania'dan en az 30 sene gerideydi. İşin son halini görünce gözlerime inanamadım. Örgü şişlerinin ördüğü

dikenli telden bir çorap şekli oluşturmuştu. "Eyvah!" dedim içimden. Surat ifadesine bakılırsa eserine ironi kattığından emindi. Nükleer şişlerle dikenli telden çevre felaketi ören adamdan, nükleer şişlerle birilerinin başına dikenli telden çorap ören adama dönüşmüştü. Tania'ya aralarındaki fark 40 yılı çıkmıştı. Sonra örgü şişlerine yapıştırdığı nükleer enerji işaretlerinin büyük boyunu kaidenin tam ortasına yapıştırdığını gördüm (fark 50'ye çıktı). Aklına gelen bütün ani fikirleri bir sanat ögesi olarak boş bulduğu yere yapıştırıyordu. Kimse Nükleer Adam'a "Dur!" demiyordu.

GÖKSÜ GÜL

ben alpay erdem

- Merhaba.
- Yanlışsam yanlışsın de diyen insan yanlıştır.
- Sadece bir gün, ulan Alpay demişti, gerçekten de büyük bir .rosbu çocuğuymuş bu desinler diye, o kadar çok insan hakkında, ve çoğunlukla da öyle düşünmediğim halde, o kadar kötü şeyler söylüyorum ki. Çünkü bunun yüzde yetmiş ihtimalle tutacağını çok iyi biliyorum. Çünkü hesapladım, içler dışlar çarpımı, total toplamda bugüne kadar hayatıma giren insanların yüzde yetmişi şerefsiz çıkmış. Yine bu hesaba göre, hayal kırıklığı yaratan her arkadaş, benim saygı ile anılmamı sağlayacak. Çok mu sinsiyim, çok mu çakalım bilmiyorum ki.
- Biraz önce kuzenim aradı. Tam, "arayamayısca" derken, galiptir bu yolda mağlup diyebileceğim hiçbir yola girmedim ben, sanırım ben bu yüzden mağlup oldum dedi kapattı. Kalakaldım öyle telefon kulağımda. Geri aramak, hatta onu bulmak istedim. Bir yerde oturup onunla kahve içmek istedim. Parkta güvercinlere yem atalım istedim. Sonra vazgeçtim. Ya ne acayip bi adam bu. Hayatımda tanıdığım en düz insan, fakat arada öyle acayip şeyler söylüyor ki... Off yaa, bunu neden yapıyor. Eh be kuzenim, sağlığın ayrı dert, öbür türlü ayrı dert. Eh be kuzenim.
- 75 yıldır hiçbir şey yemeyen ve içmeyen adamla ilgili bir şey söylemek istiyorum. 83 yaşındaki Hintli Yogi abimiz hakkında. Şimdi ben her şeye inanırım ama bazı şeyleri de hiç anlamam. 75 yıldır hiçbir şey yemeyip içmediğine inanırım da, nasıl olur

KANİL SEVEN ADAM

da kendisini üç hafta boyunca bir hastaneye kapattırıp gözlem altında tutulmayı kabul edebildiğini anlamam. Hayır sana ne vaad etmiş olabilirler ki. Para desen parayla işin yok. Yatacak yer desen, sen tanrıca tarafından kutsanmış bi insansın, döşekle işin yok. Yemek deseler yemiyon, içmek deseler içmiyon. Sana gel diyorlar inceliycez seni, gidiyon. Üç hafta boyunca bir tür mapislik yatıyon. Demek ki bir yerden sonra da yemeyip içmeyince insan mal oluyomuş. Ayrıca da bir insan can erişin fasulyanın dadını hiç mi merak etmez. Aruk orada hangi meyve varsa. Bu üzümün dadından bi dadıcaksın ya. Nasıl bir tanrıcaymış sana gelen. Tanrı dediğin tanrıca dediğin, yı yigenim yi, löp löp et tip tip yağ yapmış diye insanı yemeye teşvik eder. Yediğimiz nimetler için ona şükrederim ister, her öğünde popülaritesi artarak artırsın ister. Lütfen ama.

• Kime hediye içki alsam en sonunda o içkiyi hep ben içtim ya, bu bir bence buruk sevinçtir. Ne yapayım, gelip almıyorlar içkilerini, ben de bi yerden sonra oturup kadeh kadeh içiyorum. Çakırkeyf oluyorum.

• Felat Delibalt'a'dan bir mesaj daha. Doktor Oetker gerçekten doktor mu, yoksa tıraştan mı doktor.

Gerçekten doktorsa supangleyle pudingle ne işi var. Yok sahte doktorsa onun .mına koyliim ben.

• Nerede bir, daha az bahşış vermek için, bir şey daha yiyecek, bir şey daha içecek bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. O saçlarını kendi kesiyor ama yakışıyor, kaşları doğal çatık kalıkcı simsiyah Zeki Müren kaş. Ya da ben bu mevzuyu biraz açayım. Diyelim bu kişi bir çay bahçesinde oturuyor. Cebinde de On Lira var. Birbuçuk Lira'dan

iki çay içti Üç Lira. Bir hamburger yedi, o da Üç Lira, topla Altı Lira. Bir su içti, oldu mu Yedi Lira. Şimdi bu kişi On Lira'yı verse düz hesap Üç Lira da bahşış kalacak. Bir çay daha içerim, eder Seldzbuçuk Lira, bahşış olarak da Birbuçuk Lira kalır. Eyoo. Soruyorum, bu hesabı yapan bir insan güzel bir insan değilse acaba dünyada kim güzel insandır soruyorum.

• Öğrenci evine giren hırsızın yatacak yeri yoktur.

• Yıllar yılı hep kabuksuz çekirdeğin özlemini kurdum, sonra kabuksuz çekirdek çıktığında yüzüne bile bakmadım ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Çok gezen mi bilir çok okuyan mı. S.k gibi bir sorunsal olmasının yanı sıra, eğitim sistemimizin çarpıklığıyla ilgili hatıraları da canlandırır hep zihnimde. Çünkü biz okurkene öğretmenimiz iki gruba ayırmıştı arkadaşlarımızı. Bir grup çok gezen bilir'i savunacaktı, diğer grup çok okuyan bilir'i. Ve en acayibi de öğretmenimiz, tartışmada önemli olan kazanmaktır, ona göre tartışacaksınız deyivermişti. Bu noktadan sonra başka da bir söze gerek yok aslında. Çevrenizdeki insanlara iyi bakın. Her konuda sonuna kadar haklı olduklarını düşünen insanlara.

• Futbolculuk geçmişim de var benim. Minik takımında bir başladım, üniversiteyi kazanana kadar altı sene kadar lisanslı futbol oynadım. Hep çamur sahalarda. Gerçi bir kez çim saha gördüm, onda da maçın onuncu dakikasında hocam beni dışarı aldı. Ben de sordum, dedim hocam, normalde beni her maçta oyunun sonuna kadar sahada tutardın, çünkü kreatif de bir futbolcuydum, en kötü oynadığım maçta bile gol atıyordum, attırıyordum, skora etki ediyordum, bugün dedim beni dedim niçin oyundan aldın. Oğlum dedi sen dedi bugün dedi futbol oynamadın. Sen dedi bugün dedi çim sahayı bir gördün, senin dedi bugün dedi g.tün başın oynadı dedi. Böyle de bir anım vardır.

• Sevgilerimle.

Harta Hah

Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Cihan Ceylan

Köpeklerle çocuğun dostluğu

İpucu
erdem

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Her Ölümlü Arada Bir Çamaşır Yıkayacaktır (Ama Haftada Bir Ama Ayda Bir)

Bölüm 1: Kirli Sepeti ve Sihirli Kazak

Kirli sepetine bakıyorum. İstersem onu hemen bilinçaltına benzetip bütün bir çamaşır gününü modern insanın günlük hayat ve geçmişiyile başa çıkma mücadelesinin metaforik anlatımına çevirebilirim. Kirli sepeti bilinçaltı olunca kirli çamaşırlar da unutmaya çalıştığımız çocukluk travmaları olur, öyle olunca çamaşır makinesi de bambaşka bir şey olur. Hiç düşünmeden bu tarz kötü fikirler bulabiliyorum, böyle bir yeteneğim var, zihinsel bozukluk gibi bir şey. Bilinçaltı metaforunu daha sonra yeniden görüşmek üzere iki yanığından öpüp geldiği yere geri yolluyorum (ironik olarak orası da bilinçaltı). Bilinçaltı metaforu benim çok eski dostum, psikanaliz olayını yalan yanlış öğrendiğim günden beri neredeyse haftada bir ziyaretime geliyor. Bardağa bakıyor, "bak bu bardak bilinçaltı, içindeki sıvılar da çocukluk travmalarımız" diye lafa giriyor. "Eee?" diyorum, gerisini getiremeyip mahcup oluyor, yeniden içeri kaçıyor. Tezcanlı biraz.

Kirli sepeti bilinçaltı değil, benimle onikinci senesini dolduran, bu süre zarfında aslında hiç gerek yokken gittiğim her yere benimle gelen "world cup '98" tişörtü de çocukluk travması değil. Normal penye. Sihirli kazağım haricindeki

kirli sepetindeki diğer her şey normal penye. Sihirli kazağım, erkek erkeğe bira içmeye gittiğiniz mekanlarda siz istemeden masaya kuruyemiş gelmesini sağlıyor. Öyle bir büyüdü özelliği var. Kuruyemiş ikram da olabilir, adisyona da eklenebilir, orası tam net değil. Ama kuruyemiş mutlaka geliyor. Çok çirkin bir kazak olduğu için iki yıldır kirli sepetinde bekliyor (bkz. vinyet). Kirli sepeti kirli çamaşırdan ziyade bir daha giymeyeceğim ya da mevsimi olmadığı için yıkamaya gerek duymadığım tekstil ürünleriyle dolu. Hiç gelmeyecek olan o "büyük temizlik" gününü bekliyorlar. Ne cennete, ne de cehenneme gidebilen; sonsuza kadar arafta kalmaya mahkum edilmiş huzursuz ruhlar gibi... Metafor beklentisine grip de kendini zihinsel olarak hazırlayan okurlar mağdur olmasınlar diye böyle bir şey aklıma geliyor. Kirli sepeti araf olunca, yıkanıp asılan çamaşırlar da dünyadaki yarım kalan işlerini tamamlamak için geri gönderilen insanlar gibi oluyor.

Bölüm 2: Çamaşır Makinesi

Çamaşır makinesine bakıyorum, o da bana "annen nerede?" der gibi bakıyor. Bu makine yıllarca annemin evinde annemle birlikte çalıştı. Tüllerin ve yünlülerin hassas programda yıkadığı, renklerin beyazlara karışmadığı, yeri geldiğinde ön yıkama yapılan, çamaşır makinesinin haftada en az üç kere çalıştırıldığı rüya gibi bir dünyadan geliyor. Doğal ortamında neşe içinde yaşarken doğadan kopartılıp kötü hayvanat bahçesine konulan hayvanlar gibi çamaşır makinesi de benim eve geldikten bir süre sonra aklını yitirdi, meczup oldu. "Neden herşeyi hızlı programda yıkıyoruz? Neden sadece 30 derece? Neden hiç tül perde yıkanmıyor?" diye isyan ediyor. Bu sorulara sırasıyla cevap vermek gerekirse 1. hızlı program dünyanın en güzel şeyidir 2. annem 30 derecede yıkayın dedi ve 3. tül perde yıkamak batıl inançtır, hurafedir.

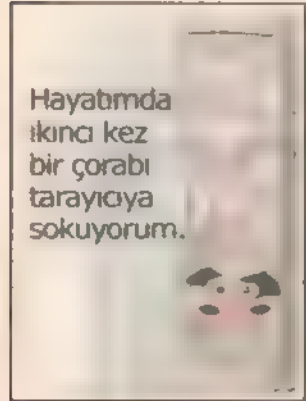

Sihirli kazak

Aklı yerinde olmadığı için bazen 30 dakikada yıkaması gereken çamaşırları iki saatte yıkıyor, bazen yıkadığı çamaşırları sıkırmıyor, bazı günler titriyor, bazı günler bilgisayar gibi açıp kapamadıkça çalışmıyor. İşlemin sonunda çamaşırlar yaşanmışlık ve erkek vücudu değil de vernel koktuğu sürece benim için problem değil. O yüzden her şeyini alttan alıyorum.

Bölüm 3: Çoraplar

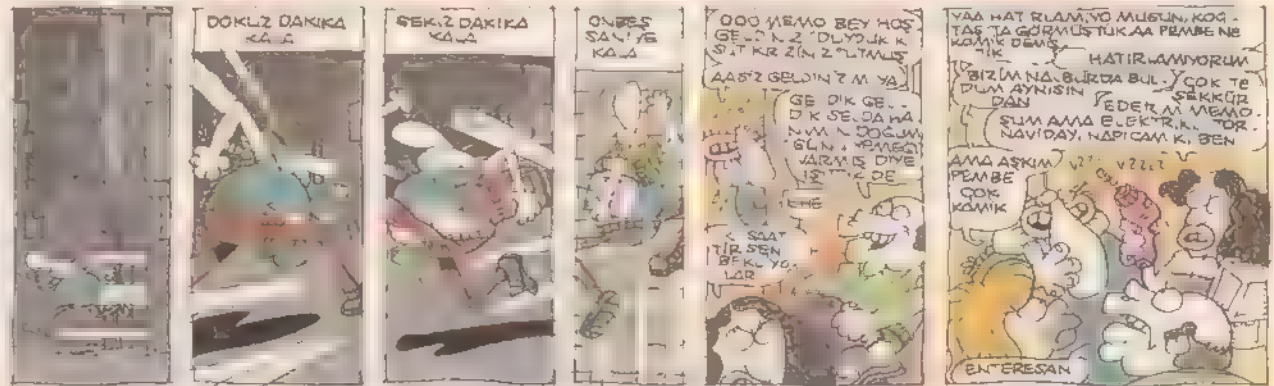
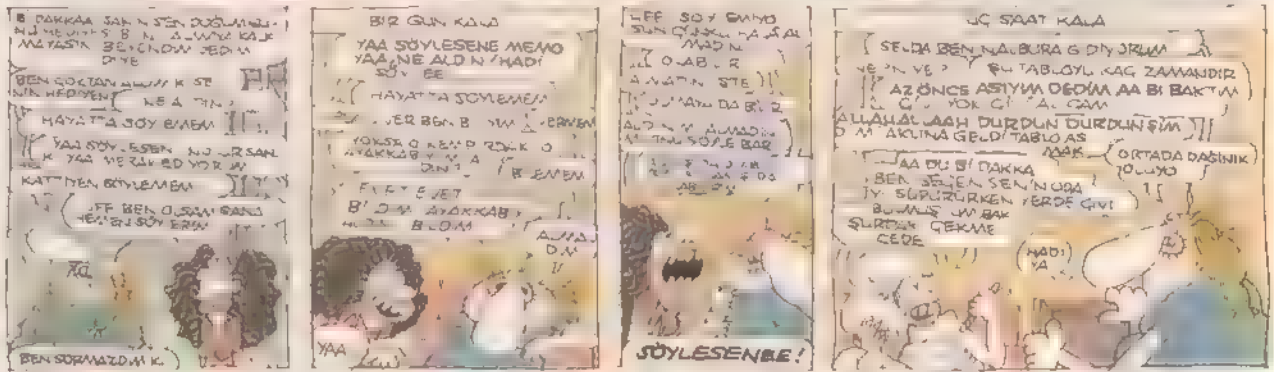
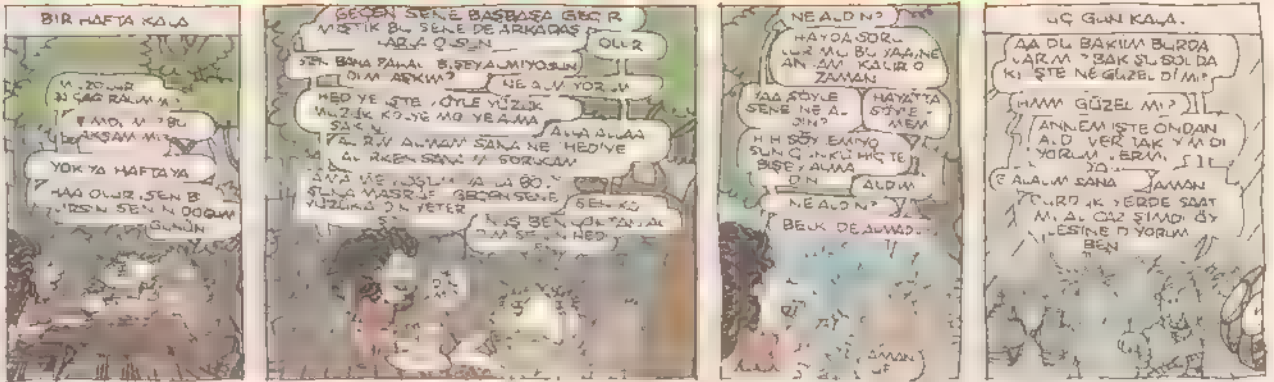
Bu çamaşır gününden sonra elimde bir market torbası kadar teki olmayan çorap kaldı. Bir önceki çamaşır gününden de bir market torbası kadar teki olmayan çorap çıkmıştı. Mantıksal olarak bu iki torbayı birleştirdiğimde çorapların eşleşmesi ve bana üç dört hafta yetecek kadar çorap çıkması gerekiyor. Bunun yerine neden iki torbadan da daha önce hayatımda bir kez bile görmediğim değişik çorap

teklerinin çıktığı ise üzerinde düşünülmesi gereken bir soru. Bu çorap teklerinin bazıları şakalı şekilli çoraplar, benim öyle bir çorabım olsaydı onu hatırlardım. Demek ki benim değil başkasının. Üstelik sadece teki bizde. Diğer teki hala sahibinin evinde büyük ihtimalle başka bir market torbasının içinde. Peki insanlar neden benim evime gelip çoraplarının tekini bırakıyorlar? Kulağa şaka gibi gelen bu sorunun aslında çok mantıklı bir açıklaması var. Arkadaş çevremdeki insanların çoğu renkleri birbirine yakın olduğu sürece aslında birbirinin çifti olmayan çorapları giymeyi dert etmeyen rahat ve neşeli insanlar. Bende ki teki olmayan neşeli çorapların çoğu bize gelip "hacı benim ayaklar peynir gibi oldu, ben bi ayaklarımı yıkasam, sen de bana temiz çorap versen? Bana kalsa sorun yok ama sen kokudan rahatsız olma diye söylüyorum" diyen arkadaşların geride bıraktıkları çoraplar. Gördüğünüz gibi yakından bakarsanız doğadaki her şeyin mantıklı ve bilimsel bir açıklaması var. Yeter ki fazla lost izleyip kendi kafanızı karıştırmayın.

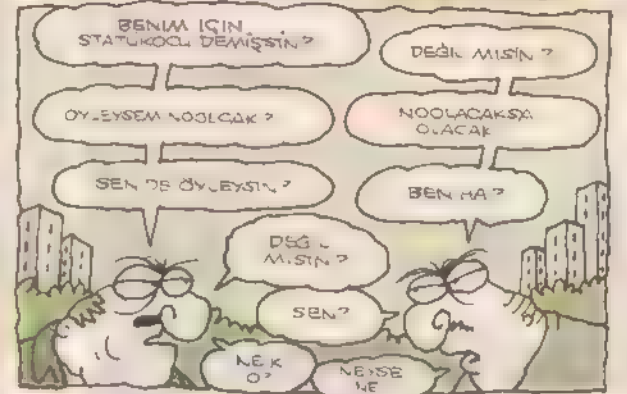
Sevgiler,
Erman

groghe@gmail.com

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YİĞİT ÖZGÜR

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

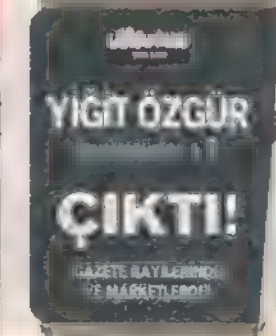
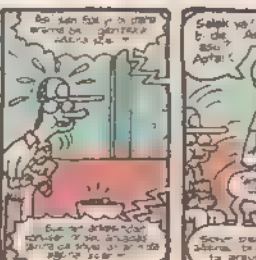
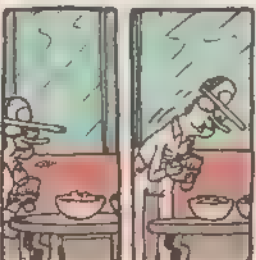
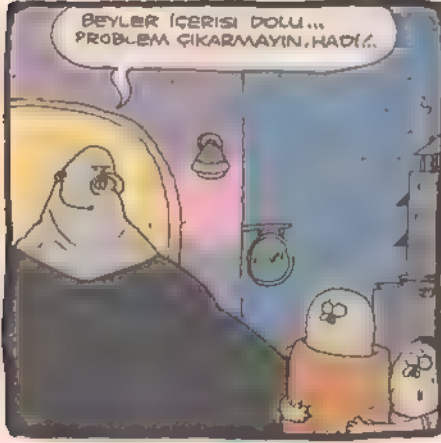
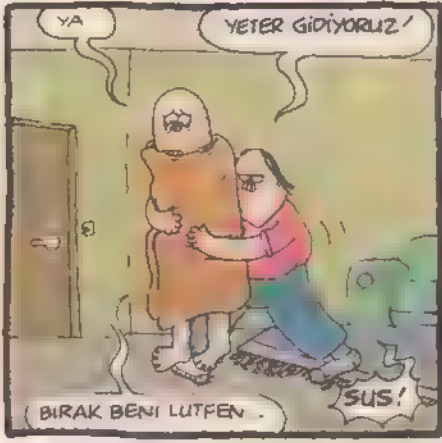
839

840

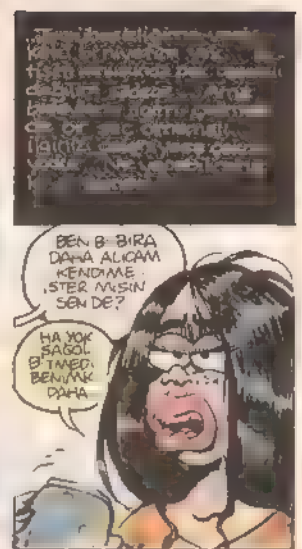
841

842</

NE VAR EN AZINDAN İSTİKLALİ TRAFİĞE ACTIRMAKDIRIMA

The image shows the front cover of a book. The cover is dark, possibly black or dark brown, and features a dense, repeating pattern of small, stylized, light-colored figures or symbols. These figures appear to be of a folk or indigenous style, possibly representing people in traditional dress or animals. The pattern is arranged in horizontal rows, creating a textured, almost woven appearance. The edges of the cover are slightly worn, and the overall lighting is somewhat dim, emphasizing the intricate details of the pattern.

Tribal

ENFİKSİYEN CÜSTÜN

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Fark ettikleri, kavradıkları ve anladıkları, ne kadar fazla insanların. Bunun, ne kadar da azını yansıtıyorlar! Korkunç. Böyle düşündüm birdenbire, kayıtsız ve kavramasız oturup, soğumuş çayımı içtim. Böyle hissettim. Böyle anladım. Ve bunun ne kadar da azını yansıtabilirim şu an!..

Belki de, çok lüzumlu görülmekte. Tüm algıladıklarını ve hissettiklerini ürkmekten dış vurabilmesi için; onu yalanlayamayacak, temiz bir ayna kadar hatasız ve samimi yüzeyler gerekli! İnsanın midesini ağrıttacak böyle bir beklentiyi girmeden, henüz kıpırdandıkları anda hepsini içeriye geri itmek, en zahmetsiz olanı. Sonra, gizli veya açık toplum kuralları, aile kavramı, devlet ve ceza gibi yığınla, şiddet ya da aşırı duygusallık içeren katmanlar da var. Aynaya korkusuzca kendisini sunmayı göze aldı diyelim, bu kez de o engelleri devirmeden atlama gerektir. Yolda devam ederken, kendisi de, kendisine en büyük düşman olacak bu arada! O diğer kendisi; en az akıl ve vicdan sızısı yasatan, çok keyifli muhteşem orta yollar çecek ona: Hissettiklerinin birazı, düşündüklerinin birazı ve anladıklarının birazının karışımından oluşan.. ve birçok "Biraz" biraraya geldiği için de Çokmuş, fazlasıyla yeterliymiş gibi gözükten, sahte bir bilinç, sahte bir aydınlanma!

Filmi, onbeşinci dakikasında sıkılarak, bilgisayarın diskinden sildim. Belki karım da izlemek isteyebilirdi. "Gerçekten kötü bir film, klime izler ki bunu, eşim de seyretmez, beğenmez kesinlikle" diye düşünerek, onun adına karar verdim kolayca. Kötülüğünü veya izlenmezliğini, kendisinin onaylaması ve sağlıklı olacağı elbet. Ne kadar uyuyoruz ki bu sağlık kurallarına, kulağa çok hoş gelen bu nefis kurallara? Şu anda bile, yine kendi adıma karar vermiyorum sürekli! Eğer sizleri de düşünerek, hemencecik net bir açıklama yapmam gerekiyorsa, şu cümlele sona ermeden diyeceğimi demeliyim barı.

Özellikle bilinci bir kırılganlık yaratmak, ve gücümüz yetmediği için diyemediğimizi 'dememiş' gibi yapabilmek; veya 'neden diyemediğimizi' açıklama uğraşı içinde konu dışı hazlar duymak; bu sahte bilincin en müthiş avantajlarından bir tanesi! Bazen, kendimden şüphe ediyorum. Çok sevimli, minik minik, zihinsel eğlendiren şüpheler. Bunlar, aniden çığ gibi bir araya toplanıyor, daha kocaman bir şüphe oluşturuyorlar. Birbirlerini tetikledikçe onlar; bir köşeye çöküp oturma ihtiyacı hissediyorsun: Sana ait olan veya olduğunu sandığın her varlığı, nesneyi ve beceriyi sorguladığın, büyük kuşku anları! Bir ucu aklından çıkan uzun değneklerin, diğer ucunu uzatıyorsun dev şüphe topaklarına. Kolayca delip geçersen, biraz daha ilerliyorsun boşluğa doğru. Sonra, artık hiçbir topağın da görünmediği, o ürkücü hiçlik vadisine bakıyorsun uzaktan; o en büyük şüphe! Biraz daha ilerlemek istemiyorsun artık! Çünkü hiçlikte ne yapacağını bilemez dil mi insan? Yürüyecek bi yol, tutunacak bir kaya parçası yok. Aklını kemiren küçük şüpheler içinde, en azından eski bildiğin yolda "adimler" atabiliyorsun.

Gereksiz kuşku yarımı terk ettiğime sevinemedim, bu adımların da yeterli gelmediğini fark ediyordum sonra. Tüm inandıklarımı, hissettiklerimi ve anladıklarımı dışarı çıkartabilmem gerekli. Koşmam lazımi! Bir yere yansımamdan hemencecik içimle atıklarımız, o mirıldandıklarımız; dedikleri gibi 'uzayda kayboluyor' belki; ya da sığılmış boka beraber kanalizasyona karışıyor.. Şu kadın. Arkadaşına yarım yamalak gülümseyip, hızlıca birşeyler söyleyerek ayrılan kadın. Söyleyecekleri, sadece bu kadar mıydı gerçekten? Çayının dibini yudumlar, merakla takip ettim onu: Yürüyüşünün sarsınısından, bazı şeylerin hızla içine yuvarlandığını sandım. Ya şu adam, elinde boş bir çocuk bisikleti sürerek, asfalttan dikkatsizce karşı kaldırıma geçen adam. Trafik kurallarını ve güvenlik önlemlerini gerçekten sevmiyor mu hiç? Çayımı bitti; garsona seslenmeliyim. Niçin "bakar mısınız?" deme ihtiyacı hissediyordum, sadece garson desem? Sahte bilinç, işi karıştırıyor: Ama kibar olmalısın, bunda hiçbir sakınca yok ki! Yanıt veriyorum: Bazen nazık veya kaba, hiçbir cümleyi kurmak istemiyordum! Boş bardağı alıp içeriye, tezgaha gitsen, "doldur" desem? Sahte bilinç, bunu eğlenceli görüyor, ve beni onaylamış gibi davranarak yine o kazanıyor: "Ama, ne dediğinin ne önemi var ki zaten. Çayını bi şekilde içiyor musun? Önemli olan bu! Başka şeylere bak sen.." Dediklerini yapıyorum.

Yanımdaki çiçekli duvarın küçük yapıtlarına bakarak, kurnazlık ediyordum. Aslında yine onu, sahte bilincimi izlemekteyim uzaktan. Ve diyordum ki kendime Madem o lavuk sahte, öyleyse bu sahteliği fark eden özlüğümi niçin asil bilincim olarak kullanmıyorum? Sanki ilk kez sormuşum gibi, "kabul!" butonuna basılıyor ve dediğim onaylıyor. Bi süre adını koymadığım bu yeni gücümü kullanıyorum sevinçle! Elimi filan yıkadığım, veya ayakkabımı bağladığım en ufak bir boşluk anında, sahte efendi yine içime dalıyor. Tüm insanlığın en berbat problemi zaten. Yoğunlaşabilme meselesi. Düşüncelere yoğunlaşmak, karar verirken yoğunlaşmak, sevinirken yoğunlaşmak, fikir üretirken yoğunlaşmak. Durabilmek lazımi, bunu yapabilmek için. Hareket ederken bile durabilmek! Fikir-i Sabit olmakla, kontrollü bir Saplantılıkla mümkün böylesi. En azından kanıksamaktan ve uyuşukluktan daha faydalı hepsi!.. Hurdacının çuval kaplı arabasına bakarken, yoğunlaşmam yarıda kaldı, ve kuyumcunun tabelasına çevirdim bakışlarımı. Şu dijital rakamlı, ışıklı tabelaların, gündüz vakti tüm havaları söndürüyor! Ne deşersiz gözüküyor kırmızı rakamları, öğle güneşinde yeterince parlamazken.. Gerçi, karanlığı mi yoksa aydınlığımi daha çok sevdiğim konusunda şüpheye düşüğüm de oluyor bazen. Bazen de, bütün bu lüzumsuz kuşku, sahte bilincimin zihnimi oyalamak için önüne attığı gezeler olarak düşünüyordum. O kadar çok "bazen" düşünüyordum ki; bunlar aralıksız, tek bir mükemmel yoğun düşünce gibi geliyor bana. "Zavallı çocuk! 1250 tane "bazen düşünce" bile, gerçek bir yoğunlaşmanın eseri olan tek bir büyük düşünceyi yemli tutamaz." Kim dedi bunu! Zavallı filan değilim. gayet güçlü bir insanım ben! Sen mi dedin ağıbi? Kuyumcunun ışıklı tabelasının arkasında, eğilmiş, yerde birşey arayan bi adam. "Ben dedim ama, kötü birşey söylemedim" diyor. "Ümit vaat eden bir insanın bence." Hoppala. "Bu ne demek ki şimdi" diyorum, "ümit vaat eden popçu gibi!"

"Ne tür müzik dinlersin" diyor adam, sonra yerden eline aldığı, acayip bi şeye bakıyor. Yanına çömelip, ben de bakıyorum. "Her tür dinnerim," diye mırıldanırken, adamın avucunda tuttuğu şeye dikiyordum gözlerimi. Kıpır kıpır, parlak ve tüylü birşey! "Nedir o?" Bana uzatıyor, "Senin gerçek bilincin galiba. Al!.. Şaşkın "Nereye konur ki bilinc?" diyorum. Adam "Ben de bilmiyorum. Şimdilik, cebine koy!" diyor. "Senin neredede ağıbi?" diye soruyorum o sevinçle. Kalkalar atarak, "O salağı ariyorum ya işte!" diyor, "Geçen akşam buralarda gördüm en son.." Eve doğru yürürken, şimdilik cebime koyduğum yorgun ve kirleymiş bilincim, anahtarların ve bozuklukların arasında sarsılmakta! Sağlam, güzel bir kutucuk yapmalıyım ona.

Geng çiftin başarısı.

BAK CEREN ÇIĞM SÜREKLİ DİŞARDA YİYORUZ DEĞİL Mİ "EVET AMA Bİ JİST A GE. NCE ÇAY GER. S" YAPMALAR SOĞUK SANDI Ç ER HAZ RALAMALAR İSTE BEN O NOKTADA DURLP DÜŞÜNÜRLÜM ARKADAŞ

AY ARAS KISKANÇI ÇIĞM İZ. "TEN BEBE DİĞİL S. ERİ KAKIŞIN YAN BRAYO PES DOS RUSU

ÇAY GETİR ÇABUK! BAK BOYA ATAR MI YÜZÜNE HA

FISS FISS

İÇGÜVEYSİ SALMİN İLK MACERASI!!!

DAMAT BU EVDE İLK GÜNÜN HEMEN KAVEDE "İÇGÜVEYSİ'DEN HALLİCEYİM" DEMİŞTİN DAMA İLK GÜN LAR / NASI HALLİCE OLDUN HEMEN

O ÖÖLE ÇIKIYORAS AĞZ MDAN BEYBABA ÇIM

ŞİMDİ AL ŞU KONTROL KALEMİNİ PRİZLERİ KONTROL ET "SU AT ZKİNE KONMUS" KELEBEK MİSİLİ PAPPO NUNU DA ÇIKAR ARTIK

YA BIRAK İSLAK DURUCAM KURU - LAHMAK İSTEMİYORUM

YA ADAM YAT SURAYA TATIL - DEYİZ HALA K PIR K PİREŞİN

AH S RTİM BAK İÇİM DİĞİL S. ERİ KAKIŞIN YAN BRAYO PES DOS RUSU

YAT SURAYA B KIRMA SÜREYİM TATILI ZAHİR EYİM

Bİ BÖCEK -İLAÇLAMACI İLE PAZARLIK ET AMA ASLA ÜCRETİNİ VERME - MEZUK ETME...YA DA ET..

FİSTAP FİSTAP

ÖHHÖ ÖHHÖ

BEN D'PTEN KUM Ç KARICAM

BEN M DYE ÇIKARICAM

BEN TE LÜĞÜYÜ OYMA AN PA E İZTAR E ZAL DÜŞMEYE ÇİTİ DA Rİ PA ETİ RDİ. EN KDEF İSTERİNDİ GE. NCE

YİHHU!

KAYINÇOLUKTAN ALDIĞIM TADI BACANAKLIKTAN ALAMADIM? SENİN NASIL GİDİYO ETLİLİK MÜESSESİ?

SUPER GÖRÜNCÜ OLUYOR DA ÇOK SEVİLİYORDUM VE HİÇBİRİNİ SORGULAMİYORDUM SENİN GİBİ!

KAH KUR ADAM OLDUM AYŞEN Ç BEN KORKU

AYŞEN Ç BEN KORKU

ARKA SIRA SESİM NET OLARAK DUYABİLİYOR MUSUN?

B RAZ DA YA BAĞ RRSAN DAHA YI OLUR ABI?

AMA OYUN O E DEĞİ Rİ ANM BACARAMAM

YOLUN SÖZLEŞİMLERİ SENİ KÖPEĞİ SÜR TANI

SSS ÇÖZ. YES Z. SİN UZUMU YOK TAMAM

HA NOLU YI YA?

YANAM YATIL BİT ÇIKI TA GÖRÜŞÜ RÜZ

BAKMA İZMAY D ŞARDA GÖRÜŞ

APACHI STAYLA'NIN MANİFESTOSUNU YAZICAM ABI,OLMIYO BÖYLE İNTERNETTE KOMİK VIDEO LARA KOYMAYA BAŞLADILAR BİZİ RİGSMEN BİZ Bİ AKWIN ÖNCÜLERİYİZ T ŞAK OĞLANI DEĞİL..

ARKANDAKİ 5 KİLOLUK ONDULA İÇ. BÖYLE HİÇ İNANDIRICI GÖZKAMUŞUN SÖ LİSYİM

ÖFF SİCAKTAN İÇ LİK OLDUK ZATEN SİYERMAN FİSTO SUNDU

MACERAYI SEVEN ADAM

YÜZEREK Bİ KARDAK ADASI YAPICAM GELİR MİSİN BENLE..

SAĞMALAMA OLMAZ ÖYLE ŞEY!

LOST'UN SEZON FİNALINDEN SONRA TADIM CAĞTI BEN Bİ KARDAK YAP CAM ANCA KENDİME GE LİRİM

Erdoğan EZGÖN

[illegible]

YOLDAŞLAR, GÜN EMPERYALIST AMERİKAN ASKERİNİ DENİZE DÖKME GÜNÜDÜR.

DÖKEMEYEBİLİRİZ YOLDAŞ, ÇÜNKÜ BİYİKLAZWIZ DOLAŞTI...

Zeynep

Ömer Göksel

[illegible]

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 57

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

10 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/24 No: 145
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI 2.00 TL

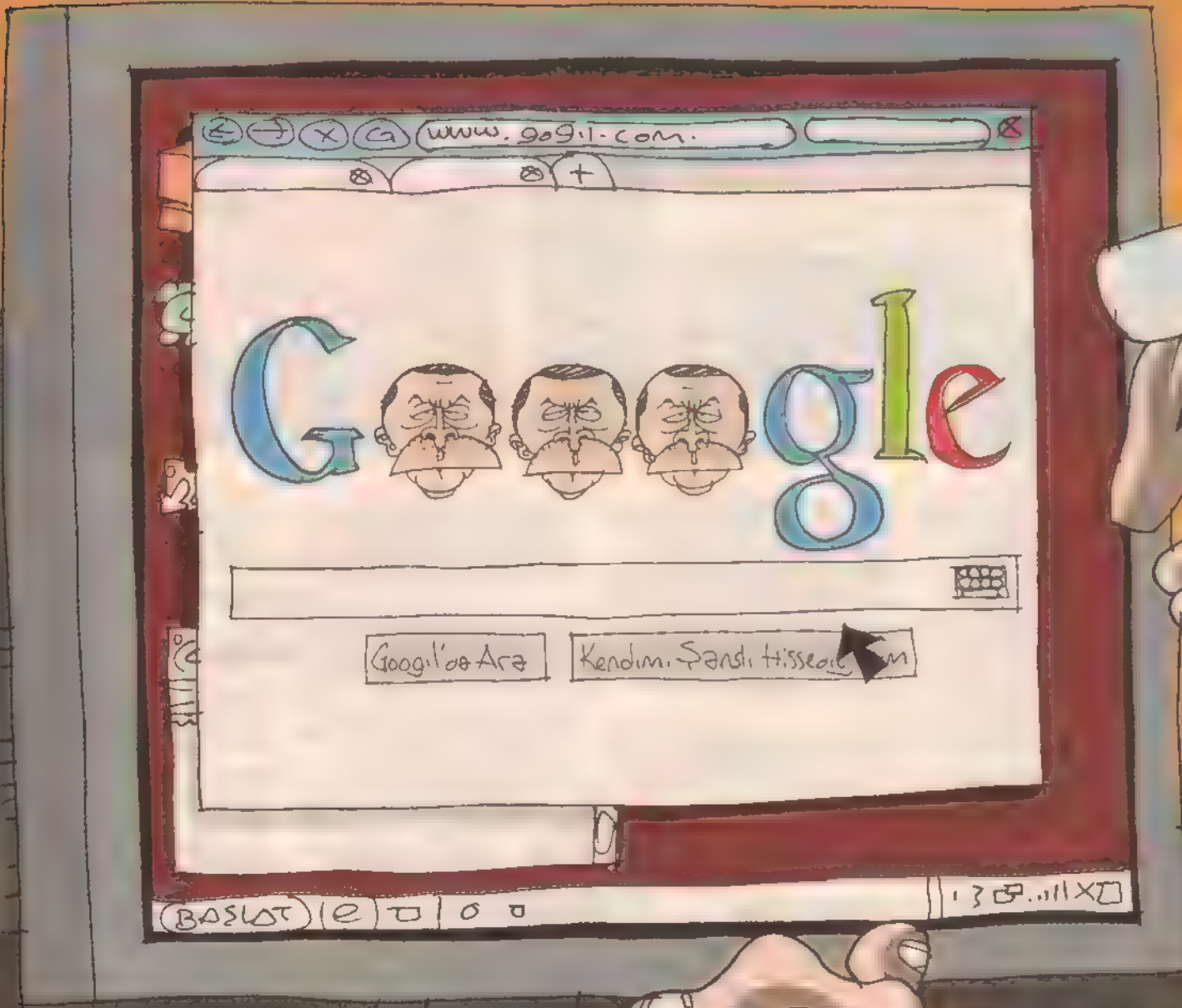
www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Youtube yasağının uygulama kapsamı genişletildi, Google hizmetleri de aksadı, Türkiye'den birçok Google hizmetine ulaşmak imkânsız hale geldi. Gelen tepkiler üzerine konuşan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım "Türkiye'yi Google mı yönetecek?" dedi.

**HAH, ŞİMDİ
OLDU!..**

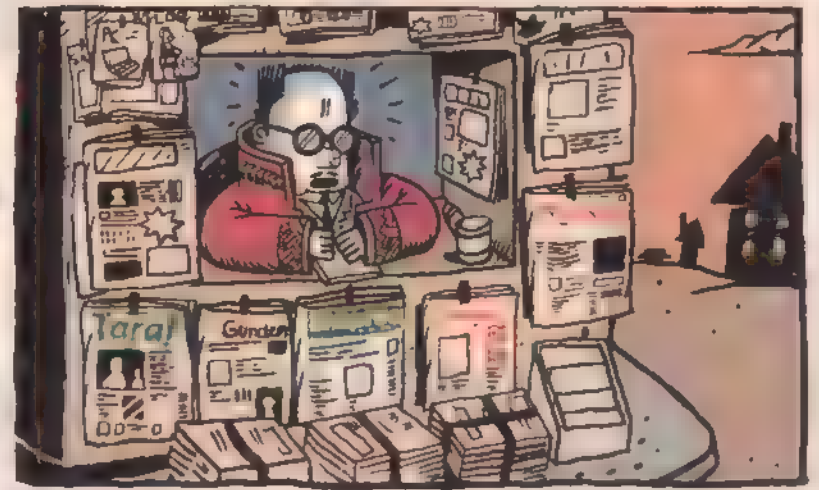

Yapısı günden güne değişen TÜBİTAK, Ali Nesin'in öncülüğünde hayata geçen ve yerli yabancı onlarca akademisyenin gönüllü olarak ders verdiği matematik köyü projesine destek vermeyi reddetti.

(Ayrıntılar uykusuzdergi.com'da.)

Express dergisi muhabiri İrfan Aktan'a yaptığı bir röportaj yüzünden "terör örgütü propagandası" yapmak suçundan 1 yıl 3 ay hapis cezası verildi.

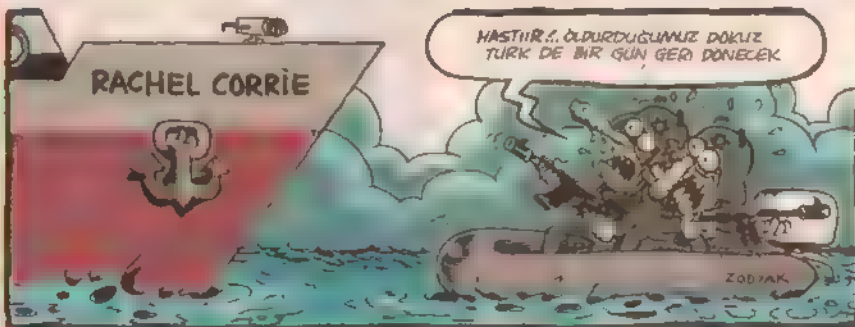

Akyazı Belediyesi, Afet Yönetimi Başkanlığı tarafından 17 Ağustos sonrası ilan edilen 150 metrelik faydan korunma bandını "vatandaşların isteği üzerine" 20 metreye indirdi. Bölgede 10 yıl içerisinde 6 büyüklüğünde deprem olma riski yüzde 83,8...

UYKUSUZ

İsrail askerlerinin Gazze'de bulldozerler kullanarak Amerikalı Evliyas Rachel Corrie'ni adını taşıyan yardım gemisine İsrail tarafından emir verildi.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Gelmiş geçmiş bütün pazarlama stratejileri içinde böyle sanıyorum ki en etkili "almayı dövyorlar" metodudur. Uygulandığını hiç görmedim ama çok duydum, her anlatan da bir iştihayla anlatıyordu ki sormayın. Pazarlama iletişiminde temel olarak iki yaklaşım vardır. Birinde potansiyel müşteriyi onore ederek, ürünü kullanırsa ne de şahane bir hayatı olacağını söyleyerek kandırırsınız. Bütün o çamaşır deterjanı reklamlarının altında, "siz de bu deterjanı kullanırsanız, geniş bahçesine çamaşır asacağınız müstakil bir eviniz ve de şahane bir alleniz olabilir" mesajı gizlidir. Diğer bir yöntemse potansiyel müşteriyi tehdit ederek kandırmaktır. Bunu da yine bilimum reklamda "Bu ürünü kullanmazsanız çamaşır makinenizin anlamı veremediğiniz bir takım parçalarını elinize veriverirler, bu ürünü kullanmazsan başına şunlar gelir artı hayvansın" şeklinde görmeniz mümkün. Ama "almayı dövyorlar" stratejisi gerçekten vuku bulan bir stratejiyse kimse kusura bakmasın ama diğerleri arasından açık ara sıyrılır. Düşününce çok fantastik de bir şey. Bir takım deli

dumrullar, kendilerine bir yer betirleyip -ki genelde Eminönü olur bu-, orada bir takım ürünler satmaktadır ve satış başansı bir hayli yüksektir zira a-mayarı dövmektedirler İnsanlık dışı bir şey ama "bu ürünü kullanmazsan annen ölecek" alt metinli reklamlardan da dürüstçe gibi Ürünü kullanmama halinde başınıza neler geleceğini anında deneyimlirsiniz. Kendi payıma, hele bir de tek başıma geziyorsam, "almayı dövmeye" vaadinde bulunan bir tezgahta ne satıyorlarsa alırım. Zamanında bu iki temel iletişim stratejisini bir cümlede buluşturup "alan altın bulsun, almayan kaynanasından bulsun" diyerek Sirkeci-Halkalı banliyö trenünde nane şekeri satan amcadan misal hiç şeker almadım. Halbuki vaat ve tehdidi birleştirse, yanında bir de eli merdanell kadın gezdirip, "alan altın bulsun, almayan kaynanamdan bulsun" diye di ve almayanlar merdaneyi kafaya yeseydi, günde en fazla iki saat çalışırdı. Ha gönül ister ki kimse kimseyi dövmesin, ayıp bir şey, üstelik çok kaba. Hele hele bir ürünü almadığı için dayak yemek çok can sıkıcı olmalı. Bu arada köşenin adından reklam ajansı kuranlar yarın öbür gün "almayı dövyoruz" başlıklı bir reklam kampanyası yapar mı dersiniz?

■ Ha evet böyle de bir durum var. Mail atıp, telefon edip soranlar da oldu, Akıl Fikir Ofisi altında bir reklam ajansı açılmış. Yolları açık olsun tabii, soranlar için söylüyorum deniz tarafındaki kale, benimle bir alakası yok. Ama ben yine de merak edip aradım bu arkadaşları, sekreter bir hanım kıyızım "Akıl fikir ofisi iyi günler" diye telefonu açınca, şifozfrenik bir duygudurumu içine girdim,

korktum, hemen kapattım telefonu. Sanki kendi köşemi aramışım da, köşenin sekreteri açmış gibi. Sandık içi, Bebek Kafası ve İşimöyüm Gücümdeyim isimli reklam ajanslarının açılmasını da merakla bekliyorum artık. Yalnız bizim Uğur'la Yiğit'in köşelerinin adı birazat kendi isimleri. Uğur Gürsoy Reklamcılık ya da Yiğit Özgür Reklamcılık diye ajans açarsanız ikisi de fena kızar. Oky Ajans diye ajans açabilirsiniz, Oky'ye sordum, "olur, neden olmasın" dedi Rabbime sordum Cleveland Cavaliers dedi. Düşününce neden olmasın?

■ Bilecik'in de kurtuluşu, fethi falan var muhakkak. Hiç olmadı Söğüt'ün var ama tıpkı diğer yerleşim yerlerimiz gibi İstanbul'un fethi kadar ses getirmiyor, onun kadar büyük şenliklerle kutlanmıyor. Bu ayrımcılık biraz canımı sıkıyor değil doğrusu. Ama ondan daha önemlisi var. Misal Simav ve Gediz, ortaokulda kafayı ezberle yakan herkesin hatırlayabildiği gibi Osmanlılara geçiş olarak verilmiş bölgelerimiz. Yani böyle bir fethetme durumu yok, dolayısıyla Simav ve Gediz'in fethi şenlikleri de olmuyor, olamıyor. Halbuki bana kalırsa hiç kalp kırmadan üstelik hayırlı bir olay neticesinde bir düşün hediyesi olarak aldığımız için Simav ve Gediz'in alınması da kutlamaya değer olaylar. Kimsenin burmu kanamamış, kimsenin kalbi kırılmamış, üstelik ortada duğün var, demek var. Bana kalsa her yıl bu duğünü yeniden kutlayalım hatta toplu nikâh şenliği olsun, Simav ve Gediz belediyeleri uyumasın!

■ Değerli hocam Mete Tunçay'a Emeritus Profesör unvanı verdiler. Tabii bunun Mete

Hoca'yı benim bitip tükenmek bilmez şebekliklerimden ve arada bir hocamın "la havle" çekerek savuşturduğu sağma teorilerimden kurtarmak için yaptılarsa onu bir emem ama olsun. Ama unvana isinamadım pek. Ne o böyle emeritus, gömeritus?

■ Dünyadaki birçok ülkede çevre bakanlığı makamı var ve bana sorarsanız sağma bir şekilde çevre bakanı da diğer bakanlar gibi iktidar partisinin oluyor. E şimdi ben size soruyorum, bakanlar kabinesi adını verdiğimiz müessesede, bu bakan işini doğru yapsa kah çevre bakanıyla kah sanayi bakanıyla papaz olup durmayacak mı? Sanayi ve enerji bakanıyla çevre bakanının aynı kabinde bulunması bana kalırsa dostlar alışverişte görsüncülükten başka bir şey değildir. Çevre bakanını ya muhalefet partisinden yaptınlar ya da özerk olsun zira her ne kadar azimli, idealist bir arkadaş da olsa çevre bakanı, gün gelecek arıza çıkacak, kabinenin kararına uymak zorunda kalacak. Hakikatten ya şu çevre bakanlıklarını özerk yapın ya da kaldırırsanız böyle dekokordan durmasın.

■ Dikkat ettim, taksiciler genellikle insan sarrafı olmakla övünüyorlar. Halbuki ine bine ben taksici sarrafı oldum, bir şey anladım o da aslında taksicilerin bırakın insan sarrafı olmay - insanları hiç tanımadığıdır. Zira hiçbirimiz taksiye bindiğimizde uzun soluklu bir ilişki aramıyoruz ki. Taksici ne derse "he abi, evet abi, öyledir abi, doğrudur abi" diyoruz, biz adama "doğrudur"u verdikçe taksici de koşuyor, normalde arkadaşımız şöylese arkadaşlarımızı keşseceğimiz şeyler söylüyor ama biz onaylıyoruz. Sebabi ortada, taksiciyle gideceğimiz yere kadar gidiyoruz,

gittiğimiz yere götüreceğimiz değil ya adamı? Dolayısıyla bizim taksiciyle ilişkimiz one night stand tadında ilerliyor, evet efendim, sepet efendim şeklinde amacımızı ulaşıma, yani gideceğimiz yere varana kadar adamı onaylıyoruz. E ne oldu şimdi? Hiç olmadığımız biri gibi davrandık taksici de bizi tanıdığını, bu yolla insan sarrafı olduğunu düşünüyor böyle mi? Hahayt! Taksici arkadaşlara acı bir haberim var Hemen hiçbirimiz söyledikleriniz şeylere katılmıyoruz, hepsi gideceğimiz yere sağ salım ulaşmak içindi. Ayrıca taksitli bini önlülerle de inanır mısınız, zerre ilgilenmiyoruz.

Tenzih Ederim!
Şimdi tam zamanıdır ey dostlar. Hepsi çok zengin sanıldığı halde aralarında tıpkı diğer halklar gibi yüz binlerce fakir kardeşlerim olan, her zaman sözünün eri, güvenilir, devletinden hicap duyan, beşi para etmez adamların hükümraniğinde terörlere edilen tüm İsrail halkını tenzih eder; onları savaşa korkutarak egemenlik kuran İsrail hükümetini kınım kınım kınırım, elimden gelse laciverde boyarım. Yaşasın İsrail Halkı, Yaşasın Fi istin Halkı! Sorun sizde değil, sizi korkutarak kendi oyunlarına sizi alet edenlerde. Beraber bin yaşayın ki, ancak beraber bin yaşarsınız. Sizi değil bin, bir bile yaşıtmayan, İsraili kardeşimi terörlere korkutan, sindiren, Filistin'li kardeşimin tepesine bombalar yağdıran madrabazlardan hesap sorun. Gerekirse çocuklarımızı okuldan alın, verginizi vermeyin, askere gitmeyin. Başka halklarla dostman edilecek isteyen bütün halklar bunu yapın. Siz devlete muhtaç değilsiniz, devlet size muhtaç. Siz devlete değil, Filistinli kardeşlerinizle muhtaçsınız. Haydi ama canımın çok sevdiğim İsraili kardeşlerim, uyanın artık!

Yaz geldi, sigortasız, sosyal güvensiz mevsimlik işçiler kamyon kasalarında balık istifi yollara düştü.

Yeşil Kundura'da sendikalaştıkları gerekçesiyle işten atılan 3 kadın işçi ve Deri-İş sendikası yöneticileri üretimi engelledikleri gerekçesiyle gözaltına alındı.

KAÇ YIL OLDU?

• Lerzan Mutlu, lisedeyken edebiyat dersinin 10 olduğunu açıkladıktan sonra, "Mesela Orhan Veli der ki; bir rakı bardağında balık olsam," diyerek Garip akımını yok edeli 4 yıl...

yayımlanan "Öküzler Geçirerek Doğanı Kırletiyor" başlıklı yazıda, öküzlerin geçirerek atmosfere saldıkları sera gazlarının petrol rafinerilerinden daha fazla olduğu iddia edildi 4 yıl...

• Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "Bu yezitlerin kapı zilleri bile "dinden dön" diye çalıyor, günahattan günaha koşuyor bunlar!" diyeli 13 yıl...

• "Ada Sahillerinde Bekliyorum" şarkısı, "Adnan Menderes'in yargılandığı Yassıada'yı akla getiriyor" gerekçesi ile yasaklanalı tam 50 yıl olmuş.

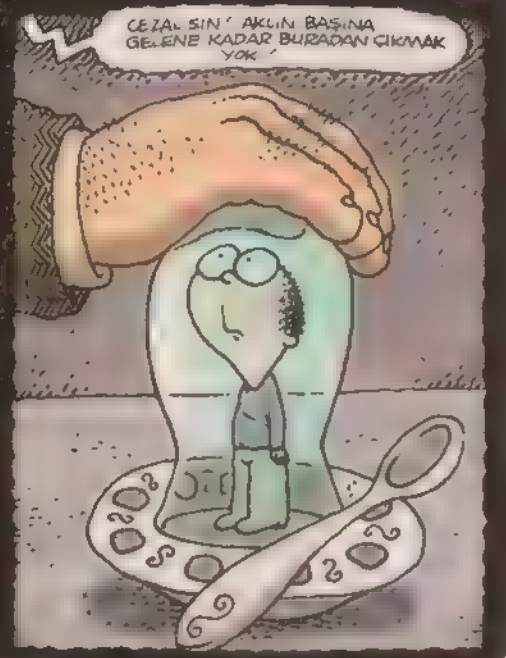
• Oyuncu İpek Tuzcuoğlu, "Benim de eskiden sağ burnumda bir ben vardı," diyerek sol burnunda sorun olmadığını ima edeli 6 yıl...

• Aydın'ın Nazilli İlçesi'nde yayımlanan Ör-Koop Dergisi'nde

Hükümet, Terörle Mücadele Kanunu madde 24'ü çocuklar için adım atmıyor, çocuklar cezaevinde hâyâyer.

Şaş atıkları gerekçesiyle Büyükşehir-E tipi cezaevinde tutuklu bulunan 37 çocuğa; "hücre, havalandırma ve sosyal etkinliklerden men" cezası verildi.

BU DAHA DA NE ME

Rize'nin Güneysu İlçesinde, Gürgen Deresi üzerinde yapımı tamamlanan Kale Hidroelektrik Santrali deneme üretimine başladı. Ve Gürgen Deresi tamamen kurudu...

Not: Karadeniz'de 700 civarında hidroelektrik santral yapılması planlanıyor.

SIGARA SAĞLIĞA ZARARLIDIR!

2006 yılında, sigara tescilli olan gıyımın bir parçası olarak, vukukunca teğç kalân Yasın Kırbaşı Halki davada mahkeme polile herantına karar verdi. Yasın Kırbaşı 25 yıl hapis cezasına çarptı.

GÜZERGÂH TESTİ

Üçüncü köprü güzergâhı İstanbul'un son büyük ormanlık alanlarından geçtiğine göre, aşağıdaki açıklamalardan mantıklı olanı bulunuz.

• Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, üçüncü köprünün güzergâhıyla ilgili, "Belgrad ormanları, Fatih ormanları, Polonezköy millî park gibi orman alanlarıyla, tarihi yerlerin korunması temel hedef olarak benimsemiştir," dedi. (Nisan-2010)

• Başbakan Tayyip Erdoğan, üçüncü köprü güzergâhı yüzünden kesilecek ağaçlarla ilgili, "Bunların dediği ne biliyor musunuz? Maki, maki... Makiyi keser atarsın, maki nedir?" dedi. (Mayıs-2010)

• Yeşiller Partisi, üçüncü köprü güzergâhı için İstanbul'da en az 1.6 milyon ağacın kesileceğini iddia etti (Haziran-2010)

BİRGÜN HERKES 15 DAKİKALIĞINA "MİLLİ" OLACAK

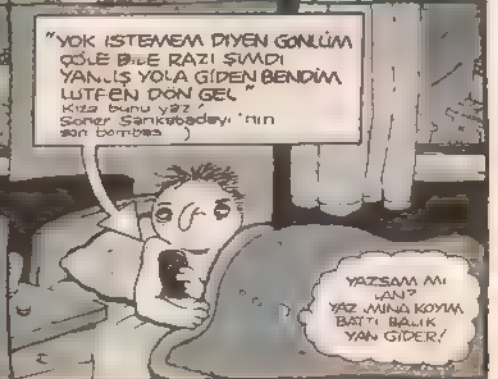
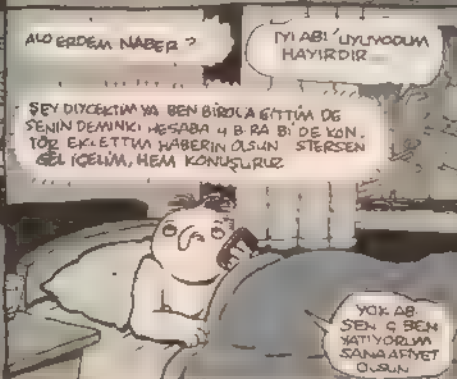
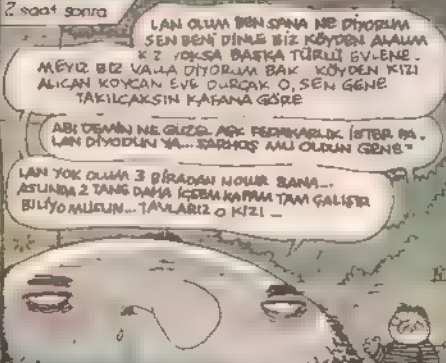
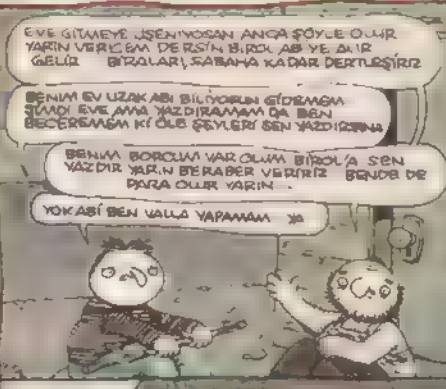
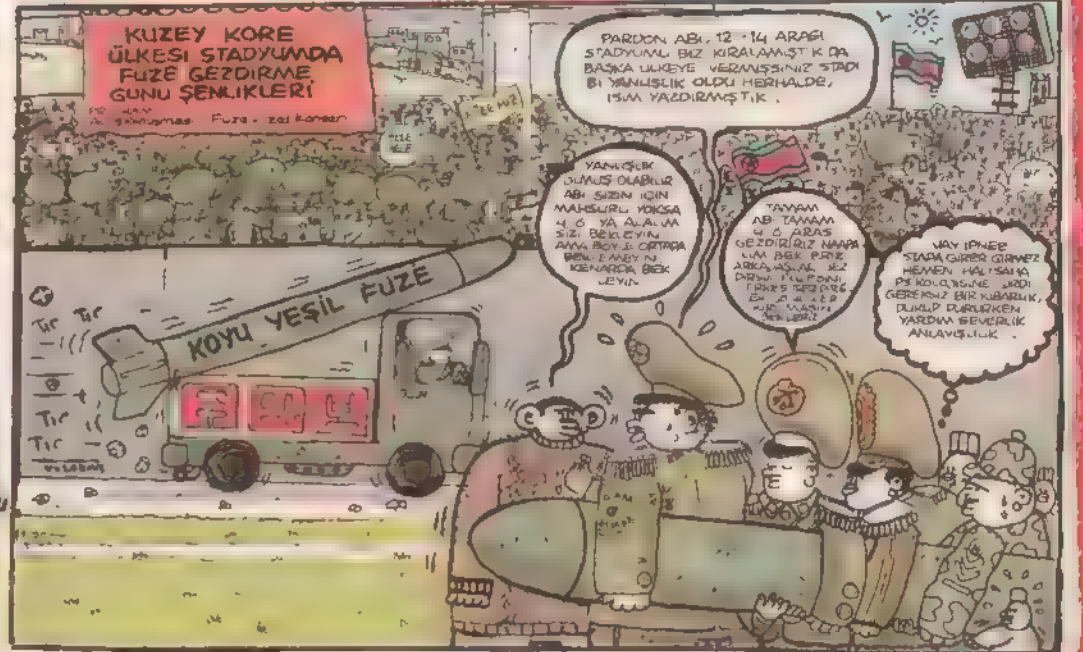
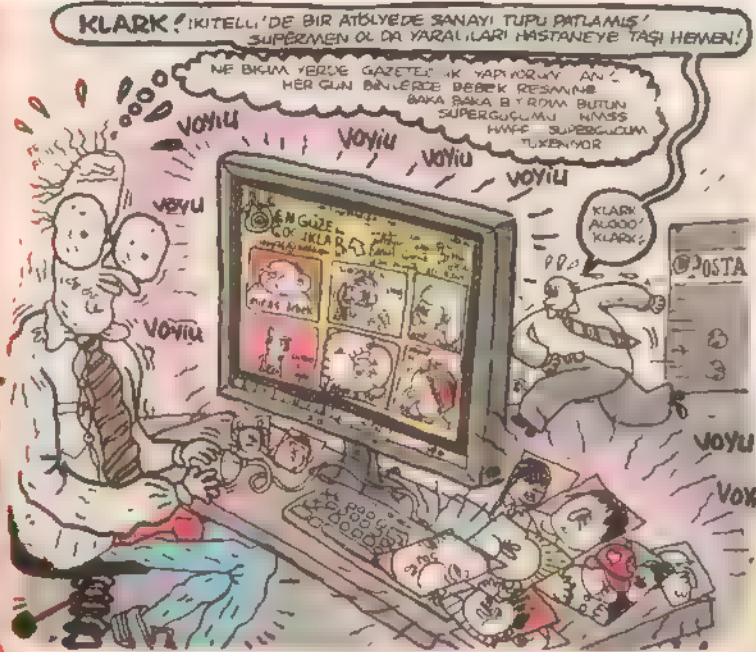
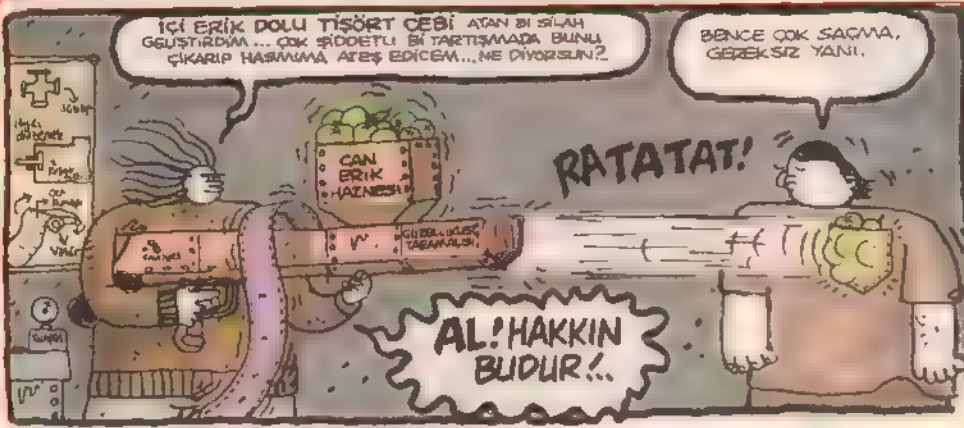

Başta hentbol ve halter olmak üzere 37 federasyonun 4 bin sporcuya sahte "millilik" belgesi verdiği ortaya çıktı.

SİZİN ÜLKENİZE YERLEŞMEYE GELDİM...

FIRAT BURDACI

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

Durduk Yerde

- Yalnızlık, ancak bir başka yalnızlıkla giderilir...
- Sana ne yalnızlıktan, sen yalnız dilsin ki...
- Bı şeyi düşünmek için o şey mi olmak lazım?..
- Hiç girmiş soyuta abıl...
- İyi, sus o zaman...
- Abl...
- Efendim?..
- Bacalara bak!..
- Ne diyosun lan sen?!

Gene de baktım asistan kızın bacaklarına. Kemale ermiş adamın içindeki "ikinci o" daha da olgun bir yol gösteren olabilir ama benim içimdeki ben, ya çakallık peşinde veya eften püfe nakliyat.

Yapımcı ve bacaklı asistanı odaya girince kendimle konuşmayı sonlandırıp, sanki her an sinema, felsefe düşünür adam tavrımı alıyorum. Güncel gelişme mi dediniz? Elbette biliyorum! Aforizmaya ömür koydum, şlr de yazıyorum. Popüler kültürü poptan ibaret sanan bir sıgır olmadığım da açık.

Yapımcı koltuğuna oturdu, asistanı printer başına gitti, ben o yudumdan sonra kahveyi daha çok eddim.

Sessizlik oldu, yapımcıyla bakişip oturduk.

"Abi" dedim, "görüşmek istemişsiniz."

- Görüşüyoruz ya işte.

- Hayır, bi proje falan mı var diye merak ettim.

- Bir proje yok, çok proje var.

- Öyle mi, ne güzel.

- Evet.

- Benim de bir projem var.

- Olmasa şaşardım! Herkesin bi projesi var!

- N'aptın abi, yirmi yıllık yazarım ben abi.

Yapımcı, matarasından bir yudum içti ve "N'apım, yazarlığının yirminci yılı diye parti mi verim?" dedi. Şaşıp sustum. Mini etekli asistan, elinde tornavida, printeri açmış, içine bakıyordu. İyice.

- Söyle n'apım? Balı mu tertip edeyim, karnaval mı düzenleyeyim?!

- Yok abi, böyle demek istemedim.

- Peki, 20. yıl partisi veriyorum senin için!

- Allah Allah!

Kahvede oyuncu arkadaşım Faruk'la oturuyoruz. Masadaki gazeteler, transfer haberiyle dolu. Benim güzel halkım "Prensipite anlaşmalar" haberini "Oldu bu iş!" diye algılamıştır her zaman. Oysa prensipite anlaşmak, "Kafadan bi gıcığım yok size, anlaşır lisek niçin olmasın" demek. Arkadaşım Faruk, beyaz saçlarını iki eliyle düzelterek soruyor:

- Nasıl gitti görüşme?

- Abi iş görüşmesi diye gittim, parti vermeye niyetlendi adam!

- Ne zaman lan parti?

- Yarın!

- Eee, kime haber vericen?

- Rastladığımı çağırıyorum işte.

- Kızlar da olcak mı lan?

- Olsa sana ne? Seni çağırırım mı ben?

- Şaka bu. Şaka mı lan bu?

- Şaka tabi hiyar! Sen olmican da kim olcak o partide!

- Tabi lan! Ben senin yazarlığa başladığın günü bilirim.

- Bilicen elbette, yazar olmaya beraber gitmiştik.

- Tamam be tamam, hatırlatma...

- Çok geç, hatırladım bile!

20 yıl önce... Aziz Babiali semti... Editörün odası...

Ben, Faruk ve iki genç yazar adayı daha, duruyoruz... Editör, Faruk'un yazdıklarını okuduktan sonra "Kimin dosyasıydı bu?" diye sordu... "Benim" dedi Faruk...

- Sen mi yazdın bunları?

- Evet. Beğendiniz mi?

- Hayatımda okuduğum en anlamsız, en saçma şeyler bunlar.

- Beğendiniz mi?

- Beğendiysem taş olayım! Senden asla yazar olma. Sakin yazma sen.

- Fakat?!

- Senden yazar olursa, Nuri Alço'dan da imam olur!

İşte, Faruk'un saçlarının beyazladığı an, o andı. "N'oldu lan sana?" dedim, "Dostum, kendimi hiç iyi hissetmiyorum" dedi.

"Beter ol!" diye bağırdı editör, Faruk'u göstererek "Bunun yazdıkları o kadar kötü ki, yazılarınızı okumadan hepimizi işe alıyorum! Bu hariç, herkes yazar!" dedi.

Tanımadığım diğer iki yazarla kucaklaşıp sevindik. Faruk, sehpa camındaki yansımasından saçlarının yeni haline bakıyor, editör ise şiddetli güderik artan kahkahalar atıyordu.

Eyde bu anıyı anlattım, Eren "Vay be, demek Faruk abi de yazar olmak istiyodu gençken" dedi

- Nasıl gençken? Yaşlı mıyız lan biz?

- Yanlış anladın abi!

- Anlayışım kıt benim yanı!

Arkadaşımdan yardım istedi:

- Hakan, ne desem olmuyo ya!

"Beni karıştırma" dedi Hakan, "Susun" işaretli yaptım:

- Sizi çağırışımın bi sebebi var.

- Yeni proje mi?

- Bı saniye sus Eren!

Ben sizi babamla tanıştırmış mıydı?

"Hayır abi" dedi Hakan.

- Güzeel! Planım için sizi tanımamama gerekir.

- Ne planı bu abi?

- Çok basit. Yürüyün, gidiyoruz!

"Nereye gidiyoruz abi" diye sordu Hakan.

"Lan koşunuz abi abi diye, bi susun ya" dedim, evden çıktık.

Babamın yürüyüş yola parka böylece geldim.

Planımı anlattım, kimin nerde durup ne yapacağını göstererek prova yaptırıldı.

Hakan "Abi pes ya, hakaten yapcaz mı bunu" diye sordu.

- E, yapıcaz tabi.

- Niye ki abi?

- Babama güzel bir hareket çekip gözüne girmek istiyorum.

- Niye gözüne giriyosun abi, sen zaten oğlusun.

- O sever böyle delikanlı hareketleri, karışmayın siz. Hadi, gene prova yapalım!

"Gerek yok abi, öğrendik iyice" dedi Hakan.

"Peki anlat bakalım!" dedim. Anlattı: "Abi sen babanla gelirken, biz burada koftiden hırslıcaz, itip kakıcaz birbirimizi."

Eren'e dönerek "Ve?" dedim.

- Sen de bizi azarlayacaksın, ayırıp kovacaksın, böylece babanın gözüne gireceksin!

"Doğrudur" deyip parmağımı şaklattım: "Ben kovunca ayrı yerlere kaçın ki kumpas anlaşılmasın!" Telefona baktım, yapımcı aramış, duymamışım. Geri aradım:

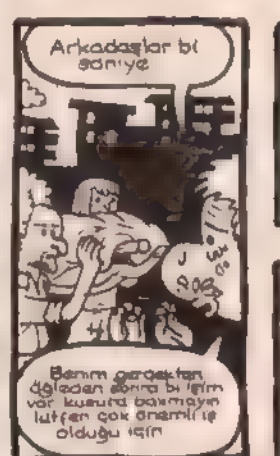
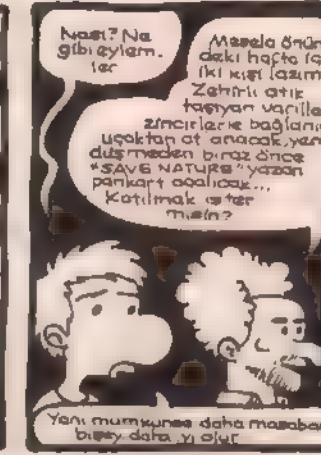
- Abi nasıl borsa var, bi de karaborsa var; o şekil normal film var, karafilm de var!

- Ne istiyosun?

- Karafilm yapalım!

- Yapalım! Yarın partide konuşalım bunları.

Borsa olmayaydı, karaborsa da olmazdı... (devamı haftaya)

MERABA SİZ DE
Mİ PARTİDEN
SİKİLDİNİZ?

YOO ÇOK NEFİS B.
PARTİ PRİZ ARIYORUM
BEN ACIL BI TELEFON
BEKLİYOM DA ARAYA
ARAYA BALKONA ÇIKIYMA
BALKONDA PRİZ NE ARAR
NERDE ŞARJ ETSEM,
İÇER Bİ DAHA M
BAKSAM ACABA?

İÇERİYE
O SOĞUK,
SAHTE VE SE
YUMUŞT NSAN
NARIN YANINA
GERİ M
DOLGECER
SİNİZ?

YOO ÇOK
SÜPER İNSAN
NAR ASLINDA
ARALAR NA KARİS
MİYCAV ZATEN
YERDE ÇÖMLELEREK
GİDİCEM , PRİZ
ARIYOM BEN..

Aslında, sürekli bağıarak eşyalara saldıran, ev sakinlerine ateş eden, insanın eline aldığı şeyler üzerinde "benim" diye sürekli hak iddia eden ve dayılarını ikiye bölen çocukların uzak geleceğiyle

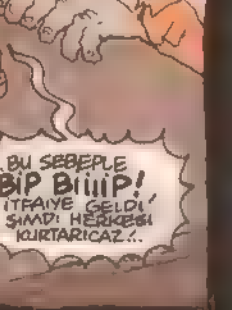
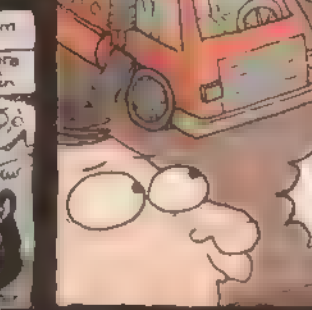
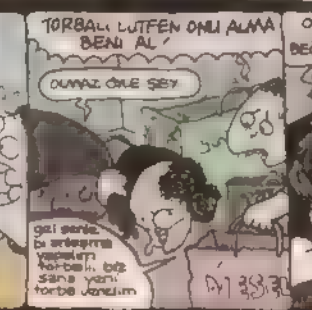
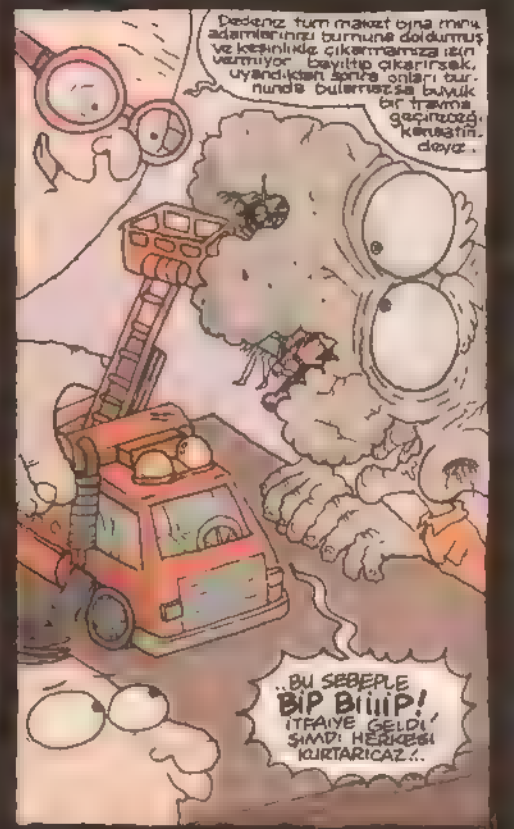
aglamıyordu. Suça Meyilli gözlerini kısmış bana bakıyordu. Ömni'trix'in mücadele edemeyeceği kadar büyük bir yaratığın eline geçmesi canını sıkımtı. Oturdugunu banka geri döndüm. Onları yaratıksız, medeni iki insan gibi baş başa bırakmıştım. Kolunda Ömni'trix'le gazetemi okumaya devam ettim. Kısa bir süre sonra, art arda yinelenen "Öldü, öldü, öldü..." sesleri yüzünden kafam kaldırıldımda, yeşenim ve Suça Meyilli'nin ayaklarıyla hızlı hızlı yere vurduklarını gördüm. Yanlarına gittim. Bir karınca kolonisini katlediyorlardı. Yeşenim, bana bakarak "Öldürdün!" dedi. Suça Meyilli'nin yüz ifadesi, cinayetlerin ardından bile soğukluğunu koruyordu, hiç konuşmadı. Tam bir seri katil, diye düşündüm. Küçük bir ders vermenin vakti gelmişti. "Yazık değil mi bu karıncalara?" dedim. Onlara sevenen bir sesle canlarını yaşam hakkından bahsettim. Kolumdaki Ömni'trix'e hümanist bir dayıya dönüşmüştüm. Yeşenim, "Onlar canlı değil, yaratık," dedi. "Hayır, yaratıklar çizgi filmlerde olur, karıncalar bizim gibi birer canlılardır, sakın bir daha öldürmeyin," diyerek banka geri dönmek için ayağa kalktım. Arkamı döndüğüm an, 'pat' diye bir ses duydum. Döndüm. Ses, Suça Meyilli'nin ayağının çıkması. Surat ifadesini hiç değişitirmeden, "Öldü!" dedi. Sesini ilk defa duyuyordum. Sonra bir patırtı koptu. Yeşenim art arda "Öldü, öldü, öldü..." diyerek karıncaları hızla ezmeye başladı. İçimdeki hümanist dayı bir anda yok oldu. Sanki kolumdaki Ömni'trix'in kapağı açılmıştı. Sini'tri bir dayıya dönüşüyordum. Yaratıkların üzerine doğru yürüdüm...

BU YANIRIZA MAHPEDER BİZİ, GERÇEKTEN AZIMIZA SCAR...

ŞU YAGDAN Bİ DAWLA DOĞTUK MİY. DÜ HİC HİSSETTİRANEDEN ÇEKİP ALIRIZ, AĞRAK ETME

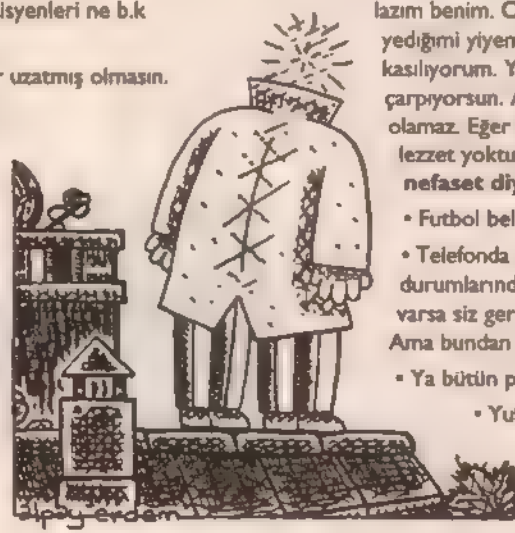
AY ÇOK TÜKTÜM...

GÖKSU GÜL

ben erdem

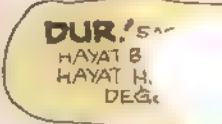
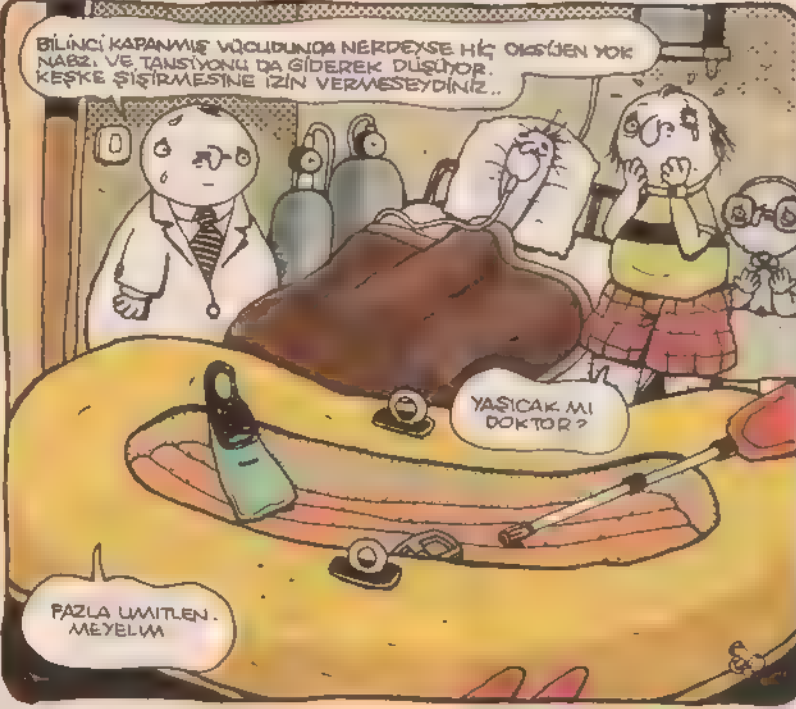
- Merhaba.
- En büyük hayallerimin arasında bir butik otel açıp sonra onu komple butik'e çevirmek var.
- Kopya'ya kopye diyen çocuklar hep maldı ya.
- Hayatımda da şişen bir yerime buz tedavisi uygulamışlığım yoktur.
- İyi ki Shantel varmış. Yoksa bar müzisyenleri ne b.k yiyeceklerdi acaba.
- Anılarda bir kişi de saçını beline kadar uzatmış olmasın.
- Hayatta da çok az şeyden korkarım, adam çeneli kadınlardan korktuğum kadar.
- Nerede bir, hazır duş alıcım, sevişeyim eşimle mantığına olan bir insan var, kim ne derse desin, orada... ne bileyim öyle bir insan var işte. (ne bileyim öyle bir insan var işte normalinden hızlı okunursa daha iyi olur)
- Beyaz gömlek yakasındaki boyun kiri çok çirkin bir şey.
- Hindistan'ı merak ediyorsanız, biraz olsun merakınızı gidermek için Kadıköy Eminönü Vapuru'na binin bence.
- Kızlarda sevgili olayında referans ne kadar önemliyse erkeklerde de bir o kadar önemsiz galiba. (hiçbir şeyden tam olarak emin olamamak). Kız mesela Erhan'ı önce bir araştırıyor. Soruyor. Onun hakkında kötü şeyler duyarsa Erhan'ın işi çok zorlaşıyor. Fakat erkeklerde, eğer Erhan, Pinar'ı çok beğendiyse, Pinar'ın hakkındaki kötü referansların en ufak bir kıymet-i harbiyesi olmuyor.

- Abi kız eroinman.
- Biraktırırsın.
- Çok eşli.
- Benden sonra tek eşli olur Kiskancınızdan böyle yapıyorsunuz di mi. Seviyorum ben Pinar'ı
- Duvarlarında ünlü fotoğrafları olan restaurantlarda bence az ünlü fotoğrafları olan bir bölüm de olmalı. Bence az ünlü'nün de meraklısı var çünkü. Hayır fikir veriyorum. Bu arada bence iyi bir restaurant, masa araları uzak olmalıdır. O çok önemli. Arkamdaki sandalyede oturanın sırtını hissetmemem lazım benim. O gerçekten çok önemli. Stresten yediğimi yiyemiyorum. O sırtı hissettikçe kaskatı kasılıyorum. Yerinden kalkmaya kalksan o sırta çarpıyorsun. Allah'ım sırt kadar çirkin bir şey olamaz. Eğer bir restaurantda sırt varsa orada lezzet yoktur, nefaset yoktur (-Kız Emine nefaset diyor.)
- Futbol belki de sadece futboldur.
- Telefonda sesinin erotizminden o anda manita durumlarında olduğunu anladığın bir arkadaşın varsa siz gerçekten sağlam arkadaşsınız bence. Ama bundan tam da emin değilim.
- Ya bütün poşetler siyah poşet olsaydı.
- Yukarı çağırdığın asansörün sen kapını kilitleirken aşağı çağırıldığı an değilse kahrıbela acaba hangi andır kahrıbela, ben bunu sormak isterim. Lütfen ama.
- Karşında cumhurbaşkanı bile olsa yalamaya devam etmek zorunda olduğun şeydir dondurma.
- Sevgili okur. Biz bu hafta yine durunamadık, (ben ve sevgili arkadaşım Murat), ve üç günlük bir bisiklet yolculuğuna çıktık. İlk gün İstanbul'dan Bursa. Yolculuk muhteşimdi. Yalnız, Yenikapı'dan Yalova'ya feriboda olan yolculuğumuz müthiş sıkıcıydı. Feribotun oturma düzeni yirmi halk otobüsü

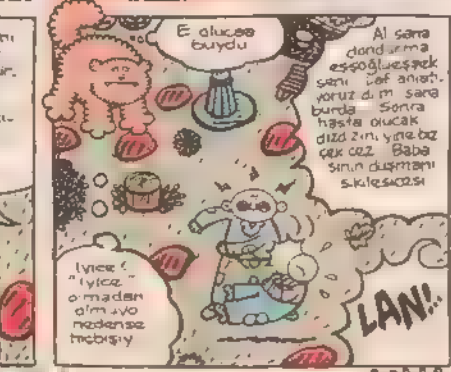
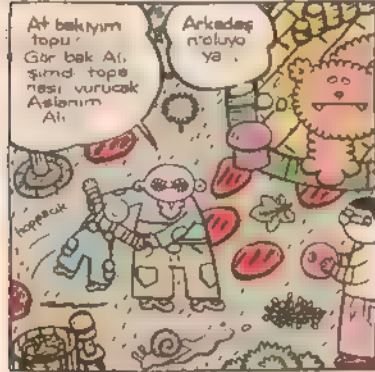
çirkinliğindeydi. Yani kim dizayn ettiyse, biz bu insanları nasıl bunaltırız diye çok düşünmüş olmalı. Ve herkes uyuyordu. Yediyüz uyurlarla birlikte yolculuk yapmak gerçekten çok iç karartıcıydı. Bir de başörtü bağlamış adamlar vardı feribotta. Daha sonra onların kadın olduğunu anladık. Neyse, bir süre sonra artık yukarıda durunamayıp, aşağı inmeye karar verdik. Aşağıda bir şey dikkatimizi çekti. Arabası olanlar kesinlikle yukarı çıkmamış. Hepsi arabasının içinde. Ee, akıllılık başka bir şey tabii. İkinci gün Bursa Gölyazı Mudanya. Bursa'dan çıkarken, bir alışveriş merkezinin önünde bir kahve içelim dedik, güvenlik görevlisi, bissihlet yassah hemşerim diye çıkageldi. Dedik içine girmiycey. Yönetim öyle diyor dedi. Dedim sizin yönetim ne kadar salakmış. Sen de bayağı bi salakmışsın dedim. Uzaklı sonra oradan. İçmedik kahve falan. Tadımız kaçtı çünkü bir kere. Gölyazı'dan sonrası çok zorluydu. Karşıdan hep deli rüzgar esti. Yalnız Mudanya muhteşem. Kaldığımız otel tırtı ama. Alektirlik şofben falan vardı. Ki bence insanoglu, alektirlik şofbeni kullanabilenler ve kullanmayanlar olarak ikiye ayrılır. Ben kullanamıyorum. Murat hemen çözdü. Böyle kullanılıyor falan diye anlattı. Murat zaten süper bir insan. Yanında kapaklı diş fırçası falan taşıyor. Benimki hep Allah'a emanet. En son dişlerimi fırçalarken, yama takımı kokusu almamla tiksindim. Murat diş hekimisi olduğu için akıllı tabii. Bir de otelimizdeki tuvaletin kapısı buzlu da olsa camlıydı. Ya kardeşim benim bu tuvalete ne için girdiğimi belli, ama yine de ne yaptığım gözüksün istemiyorum ya. Bunu hiç istemiyorum. Ertesi günün sabahında Mudanya Bantosa ile uyanmamız ise gerçekten çok şıgardı. Kahvaltı sonrası Güzelyalı'ya gidip feribot bileterimizi almaya karar verdik. Biletleri aldıktan sonra Güzelyalı'da mı vakit geçirsek diye konuşurken Güzelyalı güzel değil dedi bir Mudanyalı. Siz yine burda takilin dedi. Üç muhteşem günün sonunda İstanbul'a döner dönmez özlemeye başladık yaşadıklarımızı. Haftaya da İznik'e gidelim diye kararlaştırdık. Durunamamak böyle bir şey işte.

• Sevgilerimle.

Köpekle çocuğun dostluğu

alpaz arden

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Geçmişten Gelenler

Geçmişten gelen kitap

Uykusuzluktan kafam karıncalanıyor, yatsam zaten zart diye uyurum. Ama okumak en güzel alışkanlık olduğu için kendimi yataktan kitap okumaya alıştırdım küçükken. O yüzden yatağa mutlaka bir kitapla girerim. Sonra iki üç cümle okuyamadan uyurum, sonra genelde seksen kiloluk vücudumla ezirim o kitabı gecenin ilerleyen saatlerinde. Bazen sabah uyandığımda bir bakarım ki kitap ikiye, üçe katlanmış. Sabah kalktığımda dünya yazarlarının en seçkin bir eseriyle göz göze gelirim bazen. Yıpranmış, hırpalanmış. Sanki gece kitap bana "bu yaptığımız yanlış" demiş de, ben de kulağına "kendini bana bırak" diye fısıldamışım gibi. Sonra eş dost meclislerinde konu edebiyattan açılınca konuya iştirak ederim, "yani o yazarın daha güzel kitapları da var aslında, sadece o dediğin kitabıyla yargılamak doğru değil bence" gibi seviyeli cümleler kurarım. Kimseler bilmez benim o sözünü ettiğim yazarın kitaplarını ne hale getirdiğimi; kitabı okurken ne derece bir fiziksel temas kurduğumu. Bilseler belki "ehh o senin özelin, biz o kadarını bilemeyiz" falan diye şakalar yaparlardı, dediklerimi ciddiye almazlardı.

Kitaplığa bakıyorum. Okumadığım kitapların çoğunun üzerinde post-modernizm yazıyor. O kitapları ben almadım, o kitapların hepsini kitap alışverişini yaparken havaya giren Erman Çağlar aldı. Benim normalde kaşar peynire de verebi eceğim parafarımı bu kitaplara verdi. Mecburen rotayı okuduğum kitaplara çeviriyorum. Aralarında çok çok eskiden okuduğum, konusunu falan iyice unuttuğum kitaplar da var.

Rastgele birini seçiyorum, birlikte yatağıma gidiyoruz. Daha ilk sayfada altı çizili bir cümle görüyorum. Ben en son lisedeyken kitaplarda okuyup beğendiğim şeylerin altını çiziyordum. O dakikadan sonra yatağa kitapla yatmıyorum, iselsi ergen Erman Çağlar'la yanyanayız artık. Altını çizdiği cümleleri okurken kitabı unutuyorum. Ergen Erman Çağlar civciv gibi herşeyden etkileniyor, her şeyi anlamlı buluyor. O kitabı dünyada bir tek kendisi biliyormuş gibi halleri, okurken ki anlamlı kafa sallamaları gözümün önüne geliyor. Ardından o dönemdeki genel halleri, yaptıkları, söyledikleri falan geliyor. Sınırdan, utançtan kafam zonkluyor. Üstelik kitabın şekline bakınca, ergen Erman'ın belli bir noktadan sonra uyuyakaldığı, ergen vücuduyla kitabı bayağı bir ezdiği anlaşılıyor. O paralel evrenlerde bir noktada mis gibi uyurken ben bütün gece kafamın içinden kavga ediyorum, tartışmalara giriyorum. Kafası pıç ta uzak geçmişten gelip keyfimi kaçırıyor.

Geçmişten gelen Keanu Reeves ve yine geçmişten gelen Drew Berrymore

Drew Berrymore bayaa ufak çocuk. Yanakları tombul kırmızı. Keanu Reeves de onaltı yaşında falan ama şimdikiinin aynısı. Oyunculuk olarak çok fazla yüz ifadesi kullanmadığı için balmumu gibi bugüne kadar gelmiş demek ki. İkisi birlikte 1986'da çekilen "Yılbaşı çocukların en güzel bayramıdır" konulu çok kötü bir filmde birlikte rol almışlar. İkisinin de kariyerlerinin varacağı noktaya ilgili herhangi bir fikirleri yok, enayi gibi çok sevinçliler böyle bir filmde başrol oynadıkları için. Filme rastledim diye daha başlarındaydı, sırf "ehh Drew Berrymore'a bak ufaklık" demenin neşesiyle baştan sona izledim filmi. Konu çok anlamsız olduğu için buradan anlatmayı gereksiz görüyorum, ama tam yılbaşı arifesinde Drew Berrymore'la Keanu Reeves fantastik bir dünya olan Oyuncak Dünyası'na düşüyorlar, orada dünyadaki bütün oyuncakları yok etmek isteyen kötü adama karşı bir mücadeleye giriyorlar gibi bir olay. Kötü adamın motivasyonu çok açık değil, neden oyuncakları yok etmek istiyor, neden ufaklık Drew Berrymore'a eziyet ediyor bunlar biraz belirsiz. Filmin genelini sıkıntısız izliyorum, ancak tam Drew Berrymore ve Keanu Reeves oyuncak ayı

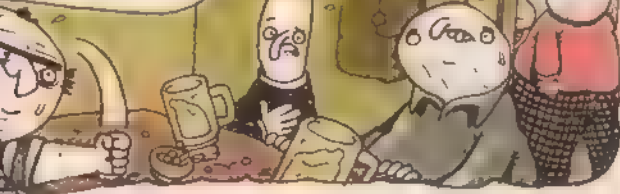

Drew Berrymore (ufaklık)

AK ARKADAŞ KİM LAN BU ORTAK ARKADAŞ SÜREKLİ
YIYO SEVGİLİ YAPYO GELSİN BENİ DE TANIŞTIRSIN
İSE ŞU MİNA KODLUĞUMUN

LE DEĞİL O YA HERKESİNİ FARKLI MESELA SENİNCE
İM ORTAK ARKADAŞIMIZ SELİM ANADIN MI?

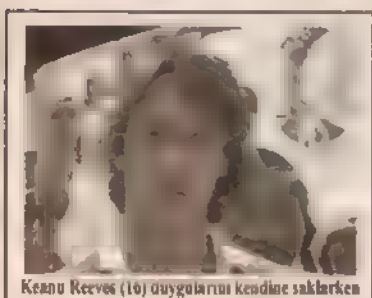
SEN MİYDİN LAN,
ONUŞTUM KUSURU
M...

A YAPMA SAKIN
ANLAMISIZ OLAMAZ
AĞMEN YAŞAMAYA
YA SAKIN...

kostümü giymiş bir sürü figürasyondan oluşan "Neşe Bandosu"yla
el ele tutuşup dans etmek üzereyken biraz içim sızlıyor. Bir şekilde
filme müdahil olup "durun, yapmayın, etmeyin! Küçük Drew
Berrymore sen sadece altı yıl sonra Zehirli Sarmaşık (Polson Ivy)
isimli filmde seksi çok seven fakat aynı zamanda katil olan bir
insanı oynayacaksın, uzun yıllar ergenlerin aklını alacaksın. Tam
unutuldu derken internet diye bir şey çıkacak ve işte o çıplak

Keanu Reeves (16) duygularını kendine saklarken

acımasızca eleştirileceksin ama yine de oyuncak ayılarla el ele
tutuşup dans etme. Matrix bayaa iyiydi çünkü." demek istiyorum.
Dans ilk andaki coşkusunu bir an bile yitirmeden on onbeş dakika
falan sürüyor. "Ulan Drew Berrymore'a bak, ufacık" diyorum
içimden.

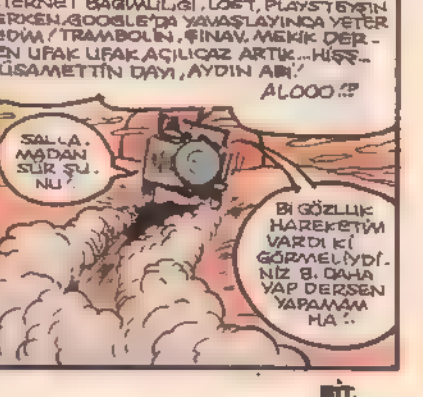
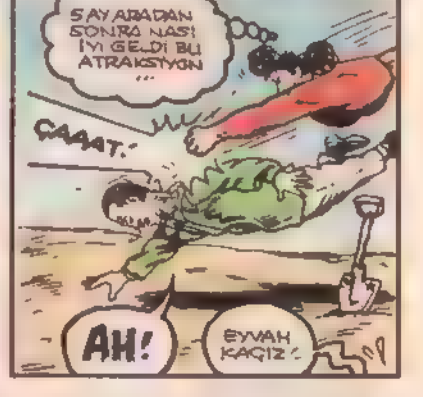
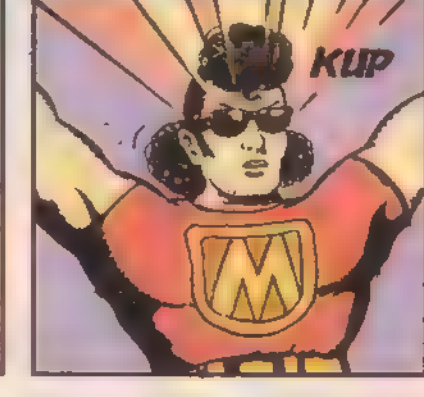
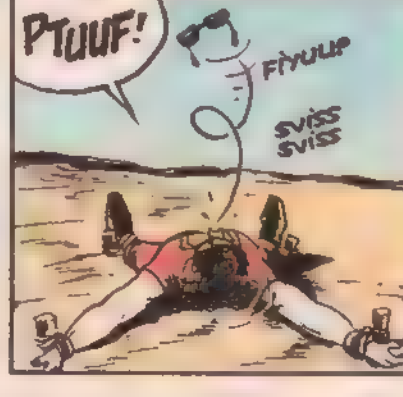
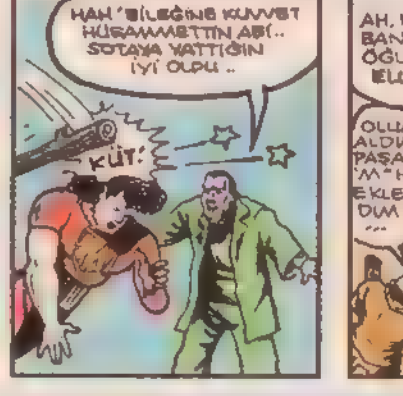
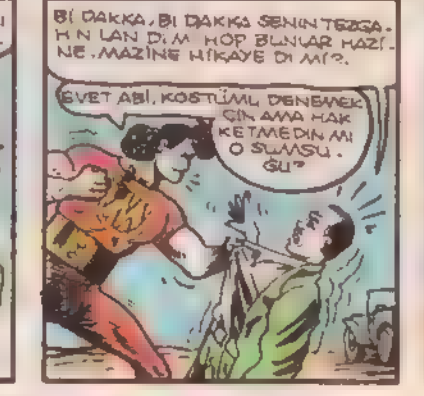
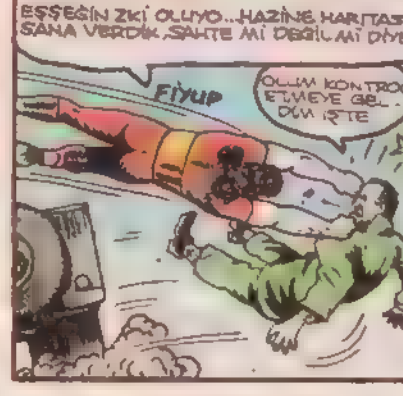
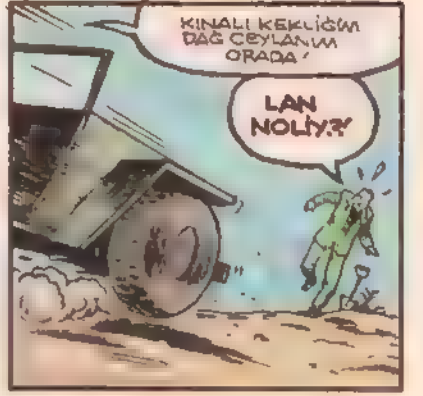
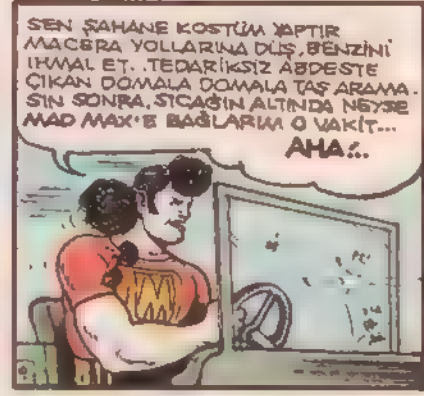
Geçmişten gelen makarna
O kadar uzak geçmişten gelmiyor aslında, bir hafta öncesinden
falan geliyor. Yine de sınırdı sayılır. Buzdolabına kapağı olmayan
bir tencere içinde konuldukları için üstteki makarnalar katılaşmış.
Ama katılaşan makarnaların alttaki makarnalar için bir nevi kapak
görevi gördüğünü ve katı makarna katmanının altında nispeten
daha taze makarnalar bulabileceğimi de geçmiş tecrübelerimden
biliyorum. Çatal yardımıyla bir süre dürtüyorum tencerenin
içindekileri. Alttakiler de en az üstteki makarnalar kadar isteksiz.
Vazgeçip tencereyi buzdolabına geri yerleştiriyorum. Bu ilişkinin
bir yere varmayacağını biliyorum ama bitirmeye de (çöpe atmak,
tencereyi dökmek) hazır değilim. Belki mayonez, yoğurt, biraz
kekik, biraz da zeytinyağı falan koyarsak makarna salatası olur,
yenir.

**Not: Pişirdiği makarnaları buzdolabına kapaksız tencereyle
koyan ve evdeki mayonezi bitirerek beni hasta eden ev arkadaşım
Hasan İncelerin odasında kaydettiği müzikler için:**
www.myspace.com/beyazhayvanlar.

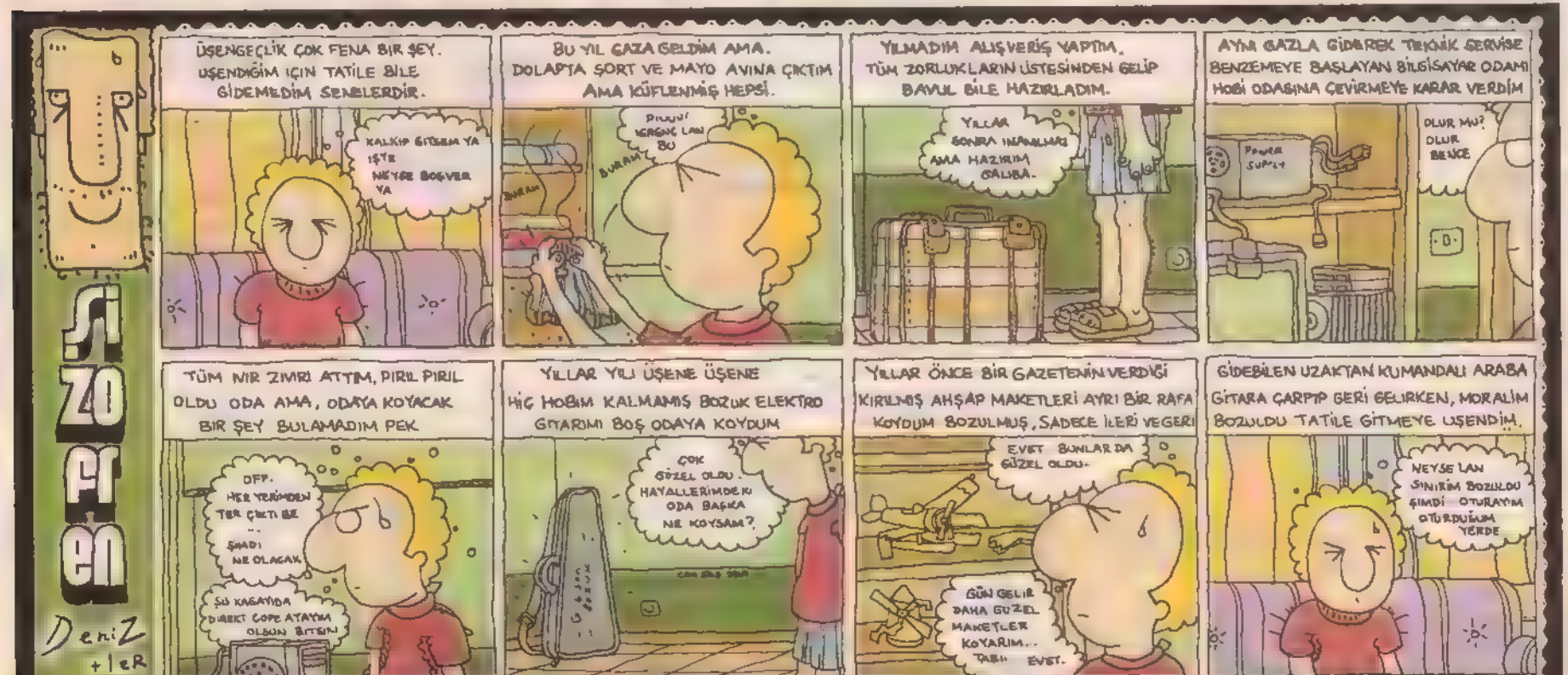
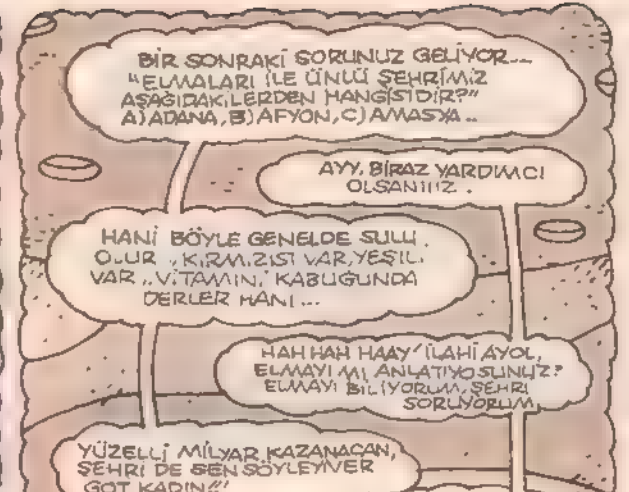
CENGİZ ÜSTÜN

MACERAYI SEVEN ADAM

DAYISININ JİPİNDE

YİĞİT ÖZGÜR

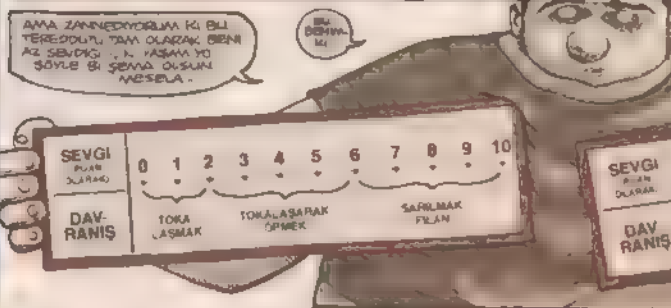
Sandık içi

ERSİN KARABULUT

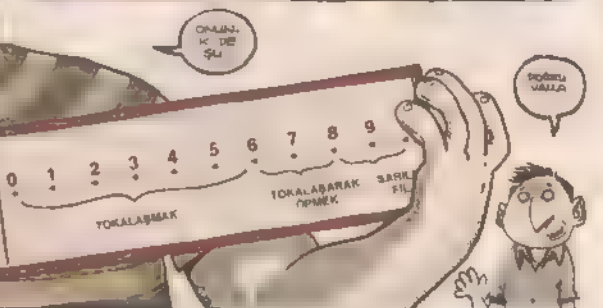
DERGİNE GİDİNCE "SELAM" DERSİN "MERABA" DERSİN "NABER" LAN NADYONUZ? DERSİN EN FAZLA YAN. TOKALAŞMAK ÖRNEK DİYE BİŞEY ÇOK YOKTUR. AMA DERS DE GÖRÜP TOKALAŞMADIGIN ADAMI DİŞARDA GÖRÜNCE BİRDEN DEĞİŞİR BU DENİŞELER

KIZLAR BU KONUDA ÇOK NETLER. GÖRDÜĞÜM KADAR YAN İZİM GİR "NİYE TOKALASTIM KI LAN?" "NİYE ÖPTÜM ADAMIN ŞAMDI?" TÜRÜNDEN TEREDDÜLERİ PEK YERİNE YÖNEŞİM HEAVEN ÖPUYOLAR BİRBİREZİM OK

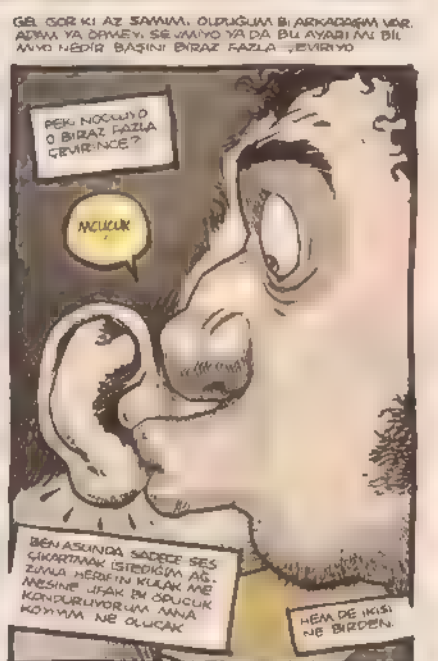
BÜTÜN SIKLIĞIMA İDDİA EDİYORUM KI BENÇE KADINLAR BU SORUNLU ÇOKTAN ÇÖZÜMÜŞ AŞAĞI YUKARI Bİ STANDART BEL RUMİŞLER ERKEKLER NİSE BİR STANDART YOK DERSİDEKİLER HİÇAN DEĞİ. DE. DAHA AZ SORDUĞUN Bİ ADAMLA KARŞIĞIYI NAAPICAKSIN N? HİÇ TOKALAŞMADAN AVAKTA LAFLAMA VAR ÖRNEK VAR SON OLARAK DA SARILMAK VAR. NABER SEN BİRİNE KARAR VERDİN VE DİYELİM ÖLÜCEKSEN... YA KARŞINDAKİ BENİ ÖRNEKLIK ARKADAŞ OLARAK TANIMALAMAYI MI?

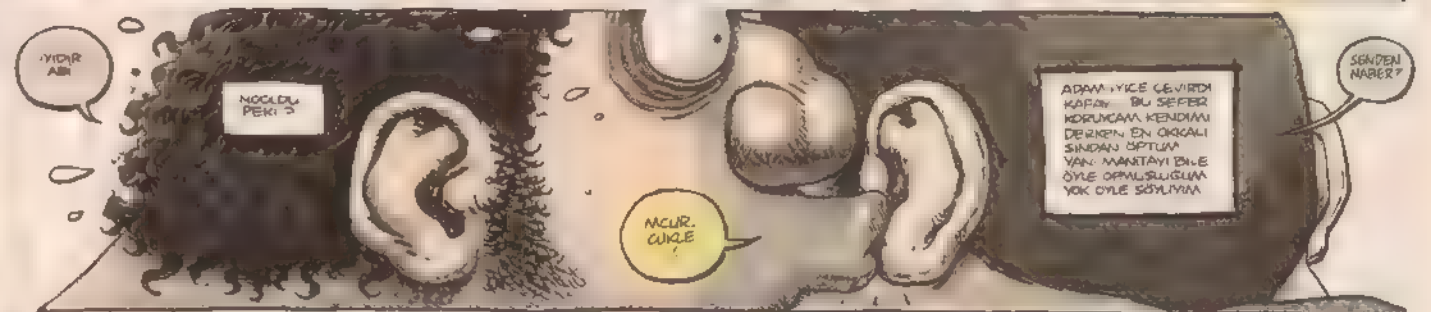
HAYİR BANA BU İNİMENİN ÖLÇÜLERİ DEĞİL BİENMAKI EN DOĞRU GİBİ GEY YÖ LAVUĞA BAK ÖPUYORUZ KENDİN GERİ DE K YÖ DİYORUM AMA BEN DE ÖLÜMLERİ FARKLI OLAN ERKEKLERİN AYNİ SEY YAP YÖRÜM MESELA TEBİ Nİ ZAMANI TANITTIĞIM VE İŞİK BİLE UNUTTUĞUM Bİ ADAM VAR NAAPILIR BU ADAMI GÖRÜNCE NORMAL DEĞİ GÜLÜMSEYER YUKARI GİDERSEN Dİ Nİ?

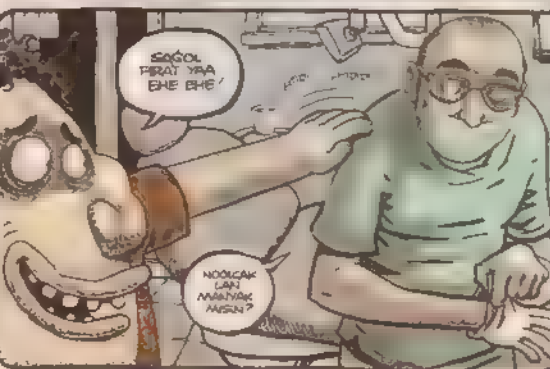
Bİ TANE ARKADAŞ GRUBUM VAR VE HEPSİ SARILMAK ÇOK SEVİYİ BİRBİREYİLE NORMAL SELAMLAŞMALAR SARMAK BEKİNDİGE OLUYO YAN Bİ TANE DE ÖPMEY SORUNUN BİR AK TOKALAŞMAYAN Bİ GRUPTA TANIYDUM. Bİ KESESİNDE NABER OL DUYSA Bİ Bİ GRUPTAN DA BİRLERİNE AYNI ORTAMDA DENK YAKTIK. KAYI GİBİ KALDI HESİFLER

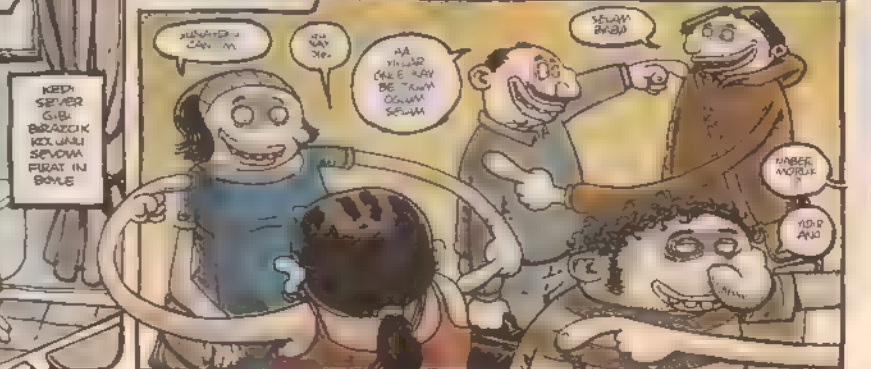
BAYAN Bİ GÖRÜŞMEYİTİK. UZUNCA Bİ SÜRE ÖPME DİM YANİ ADAMIN KULAGIN EN SON BUNUN DA ÖLÜĞÜ Bİ YERE GİTTİM GEÇENLERDE AMA BU SEFER Kİ. SİN KARAR İYİ VE HAZİR İKLİM YAPTI.

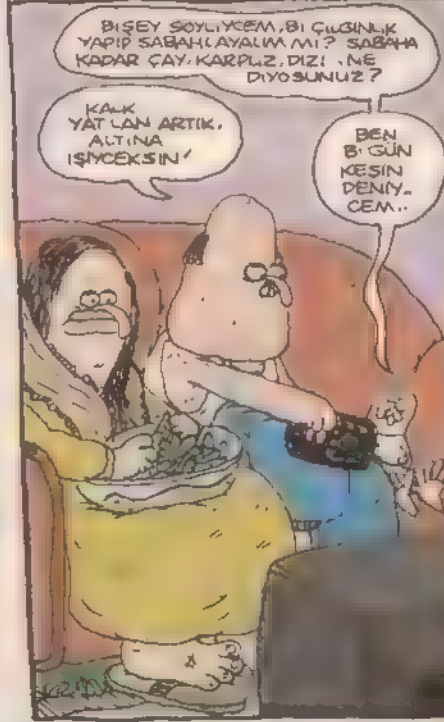
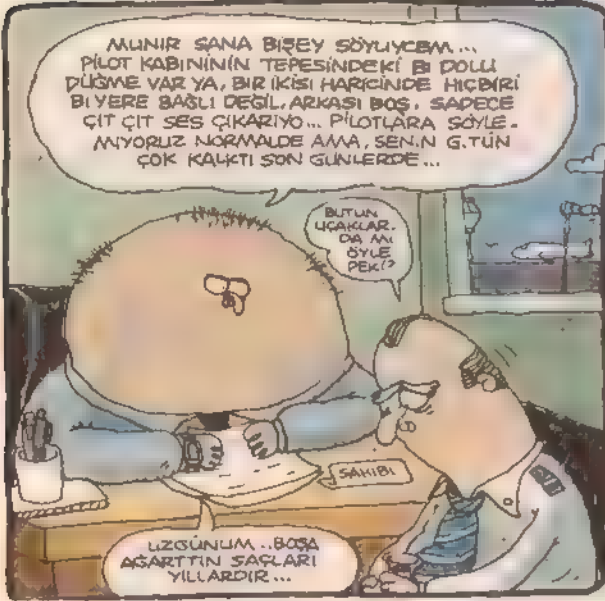
GEÇEN GÜN DE FIRAT'IN (BUDACI) MANTAYI HANESİNE GİTTİM. DİLERİM BAKTI ETTİ FALAN Bİ SORUN VARDI ONU HALLİTTİ E TABİ DOKTOR ADAMA HEVİMEN MİNNİETAR KALİYOSUN FALAN AMA Bİ YANDAN DA DERSİDE GÜYÜK LARKE GÖRDÜĞÜN ARKADAŞIN ÇIKARKEN ELİNİ DE SİGAMADIM SÖYLE YAPTIM

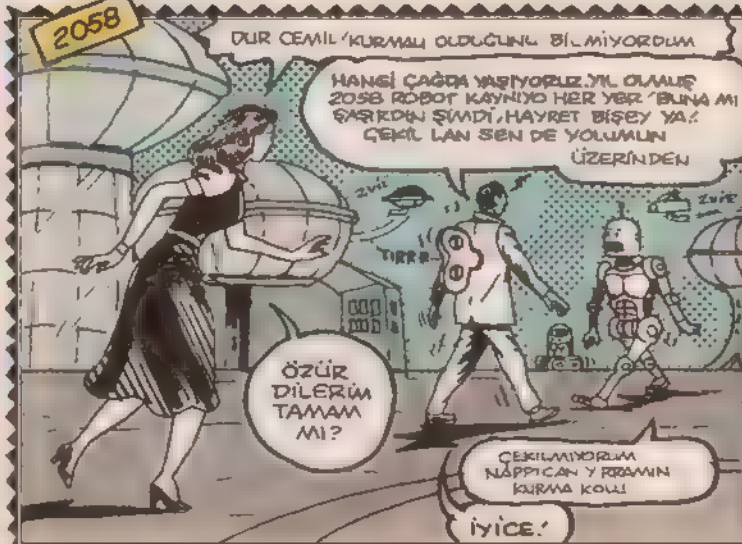
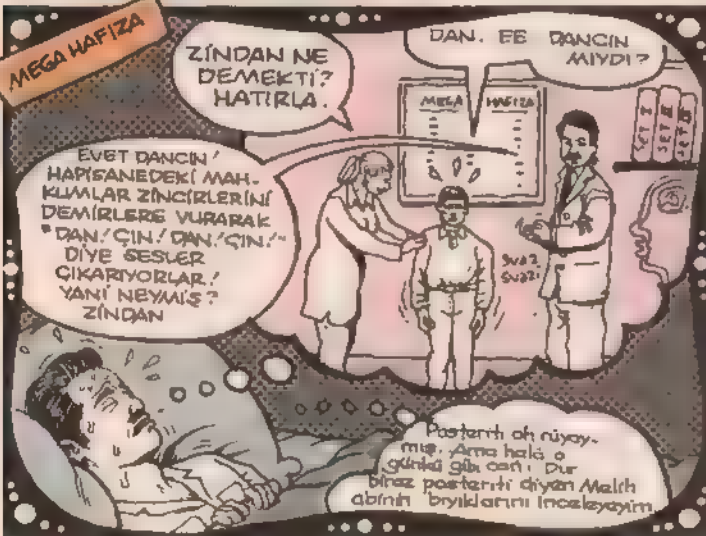

O YÜZDEN ARTIK KEŞKE BU SAMAMİYETE GÖRE DEĞİŞEN ÇEŞİTLİ ŞEKLİLER OLARSA, Bİ TANE STANDART DEĞİRENSİ DE KURTULSAK NE BİLİYİM İSLAK DUDAK, TERLİ Bİ SORUNLU FİLAN DA KALMAZ HEVİM AMA ÖYLE YANIRIĞIYSA KI SÖSÜK GİBİ DE ALGILANIRSA MESELA BENİM ÖNERİM SÖYE BİŞEY

YA DA LAZGEÇTİM LAN ÖNERİM KÖRÜM Y RAK GİBİYİM ÇÜNKÜ BEN DE AYRILI TOKALASTIM ÖLÜĞÜM NAAPILIR. BİLEBİLİRİM GÜLÜĞÜNİ ÖLÜP DURUYUM SAKİ GİBİ

Taner. Ah Taner, niye aramıyosun hiç! Başka yakın arkadaşların mı var, benden daha zeki ve daha eğlenceli olan? Artık yeni kankalar mı buldun kendine? Gerçi, biz senle kanka felan gibi de değildik. Zaten kanka lafını nedense sevmem pek! Belki bi kısaltma oldu için, ya da tonlaması kulaama biraz garip geldi için. İnsanlara adıyla hitap etmeyi seviyom! Çok sevdim bi insansa, sonuna "cim", "cim" eki koyabilirim belki "Müdüüm" şeklindeki samimi hitap şekline de hoşlanmam; bana bi dükkanda, festfudda filan yatakalık olsun diye "beyfendi" denmesini hiç sevmem hele. Yoksa, bu yüzden, bi çok şeyi sevmemişim, kıl biri gibi davrandım için mi uzaklaştın benden! Ama, hiç belli etmedin ki bunu, Taner!. Neredesin? Oturup, laflasak. Yürüsek Taksim'de; boru gibi sesinle o abartılı kahkahalarını atsan; ben de dün gördüğüm ilginç bişeyi nakletsem sana; yaşadığım o şey çok ilginç olmasa bile, sen bu olayda benim g. tümü sıklık bulamıyacağam ilginç durumları keşfedip, yine de olayı sadece ben yaşamışım ve o enteresan gözlemleri yapmışım gibi, tüm güzellikleri ve önümme payını bana hediye etsen!. Neredesin? Arıycam, ama Birol'un yanında olmaktan çekiniyom. "Napıyosun" diycem, "Birol'la çarşıda takılıyoz. Gelsene sen de!" diyeceksin yine. Ama kıbarlık olsun diye, aslında gelmemek çok da ihtiyaç duymadığın hâlde, bi de özellikle cümlelerin sonunu sert tonlayarak söyleyeceksin bunu. Lütfen, yanlış anlama! Sahte bi insan olmadığımı biliyorum; içi dışı bir, dobra dobra konuşan bi kişisin. Ama nebiliyim, Birol hiyarından çekiniyom! Yanında bi tek ben olmak istiyom; bi de Özkan belki, gelirse o gelsin. Anlatabiliyom muyum, Taner. İstersen, kanka da oluruz? Kankalığa karşı değilim o kadar da! İnsanın yüz milyar borcu olsun ama senin gibi bi kankası olsun. Ciddi diyorum Taner; gerçek hislerim bunnar. Öff! Noluyo be? Kendi kendime konuşuyorum yine! Sağmalık bu. Vazgeçmeliyim bu sevdadan.

Bi, ilsedeyken olmuştu bu. Ciddi ciddi, bi erkeğe aşık olmuşum. Ama bu seferki, daha şiddetli Tanrım! Aradan yıllar geçti artık; o eski saçma korkuları aştım gerçi! Daha olgun, daha düzeyli ve bilinçli bi sevgi benimkisi. Ama insanın yüreğinde saklayacağı, derdini dağlara taşlara anlatacağı, derinlerde gizli bi sevgi. Kime anlatabilirsin? Alleme bile söyleyemedim daha. Evet, tam gerizekalıymışım ha! Ulan alleme niçin söyleyemedim ki be? Taner, arada bir de olsa gelip gidiyo eve. Biliyolar, tanyıyorlar onu! Niçin, neyi söyleyemedim?

Öff, kafam öylesine karışık ki. "Niçin söyleyemedim" ben sana söyleyim öküç oğlum! Çünkü, söyleyecek bişii yok ki! Ne diyecen? Aşk desen, aşk diil bu. İpnelik, hiç diil. Mesela, Taner'in göbeğini okşadığımı, çıplak dizkapağına filan dokunduğumu canlandırırım kafamda bazen, öhaaarkk, amında miydem bulanır! İyrenç bişii yav. Hattâ Taner, yapmaz ya (sapına kadar erkek o, manyak gibi kız arkadaşları var) ama diyelim, böyle bişey imaa etti; kanka filan dinlemem, oracıkta fecii bi tavrı koyarım! Hattâ güzel bi anıma denk gelmiş ve ciddi derecede öfkelenmişim "Sittir git m.na koduuum çocuur", "tam şereflizmişin, defol mcık!" bile diyebilirim! Ya da ne biliym; elini hafifçe gerlye ittiririm. Emin olmaya çalışırım. Neyse, mesele o diil! Böyle bi olasılık için şu an çenemi yormam bile kabahat; ipnellik fobisini çoktan aştım. Başka bi delice ilişki benimkisi. Üff, elâleme ne der ama? Heey! Güçlü ol! Bu, senin hayatın. Kimseye ilişkilerinin hesabını vermek zorunda diilisin!

Nası vermek zorunda filan diilim yaa? İki saatür çatır çatır annatıyom burda insannara, izah ediyom! Bu ne peki? Hayır! Paylaşmak bu. Annat! Anlatıkça açılır, doğruları sen de keşfedersin.

Sağol. Bi kere, en doğru olan şey şu ki; Taner şu an arasa beni (çaldırda diyem fekat öyle bi adam ki -adam gibi adam- hayatta çaldırmaz, bi kelime bile edicek olsa açt açar, konuşur) ve dese ki "Zor durumdayım, koş gel!" Telefonu kapatmadan, iki elim kanda olsa evden fırlarım! Merdivenlerde, eğer telefon daha kapanmamışsa sorarım ama "nooldu yaa?" derim, "Önemli bişii mi" diye ağzını ararım. İtaraf etmem gerekirse; hayatımda bugüne dek, öyle filmlerdeki gibi acil bi yardım çağrısı almadım. Ne yapacağıma tam emin değilim! Yani, Taner Levent'te oturuyo. Şimdi, hiçbişeyi kesin bilmeden, sadece "çabuk gel" lafı üzerine Kadıköyden taa oralara taksiye atlayıp koşturmak felan; ne biliym, biraz riskli diil mi? Hayır, yerine göre risk almasını seven bi insanım! Ama, tehlikeli riskleri sevmiyom pek. Normal, olumlu risklerin üstesinden gelebilirim!. Bi gün yine senle takılırken, o keyifli ve umursamaz tavrınla, beni tatlı-sert eleştirmiştin Taner, hatırlıyo musun? Dur, neydi. Hah, "Bu kadar tırsak olma oğlum" demiştin. Sonra hiç uzatmayıp, hemen başka bi şamata konuya geçmiştin. Acaba, hani, diyorum; benimlen yirtık ve cesur olmadığımı, ve biraz da sinsi olduğum için mi artık fazla takılmıyorsun?

Evet, doğruya doğru! Biraz sinsiyimdir. Neler yaşadım ben, biliyo musun! Şu hayatta başımdan geçen olaylar, okul yıllarım, allem; beni sinsi sansar yaptı. Sen öyle, süper hoş, erkeksi kahkahalar atabiliyosun, teklemeden ve saçma bi pot kırmadan üst üste dört cümle birden kurabiliyosun diye ilah mı sandın kendini pezemen! Mna godumun.. Doğruya doğru; şu an karşımda olsan, kesinlikle küfredemem; laf arasında şakadan "salak" bile diyemem sana. Meselâ Birol Âdisi, benim için "şöyle küfür etti" dese sana, ve sonra senle yüzleşsek; sahip olduğum tüm akıl ve kıvrımta enerjimi kullanarak reddetmeye; baktım olmuyor, yedekte kalan, dipteki küçük sen enerjimi de kullanarak yumuşatmaya çalışırım. E söyledim; sinsiyim ben. Hiç, sinsi bir dostun oldu mu senin? Olsun işte! Bi "He" de, koşayım, varayım yanına! Ya da sen de ikibuçukta çıkarsın, Beşiktaşta buluşuruz akşamüstü, bu daha mantıklı gibi.. Ayrıca hatırlatırım, "arkadaş arkadaşın pezevengidir!" dostum! Yani, sen benim çok kötü niyetli olmayan sinsiliğimi, ırsaklığımı filan kabul edeceksin; ben de senin neşeli gülümsemeni, hızlı ve düzgün tonlamalı konuşmanı, kaslı sırtını kabul edicem; birbirimizi olduğumuz gibi görecek!

"Bana uymaz" diyorsan, keyfin bilirdi. Başka erkek arkadaş mı yok bana! Elimi sallasam... üç taneye filan çarpar kesin, bi tanesini de sıyrır! Bu arada, oldu olacak söyleyim bari; geçen hafta, Birol'la buluştuk, bowling oynadık! Hattâ Birol, "Taner! de arayalım mı lan, gelsin?" dedi. "Gelmez o şimdii ya! Çıkınca aramız belki" dedim, lafı geçiştirdim! Anında satırım yanı. Karşımda kim var, iyi öğren. Şu an, bira içtiğim için böyle rahat konuşabiliyom, Taner. Ama şimdi karşımda olsan; tüm zeka ve diilbilgisi enerjimi kullanarak "niçin seni de çağırmadığımı" anlatmaya çalışırım! Baktım olmuyo; hemen aşağıya inip bakkaldan Komet dondurma ve baharatlı Panço alırım, han! o senin çok sevdiğinden!

UYKUSUZ

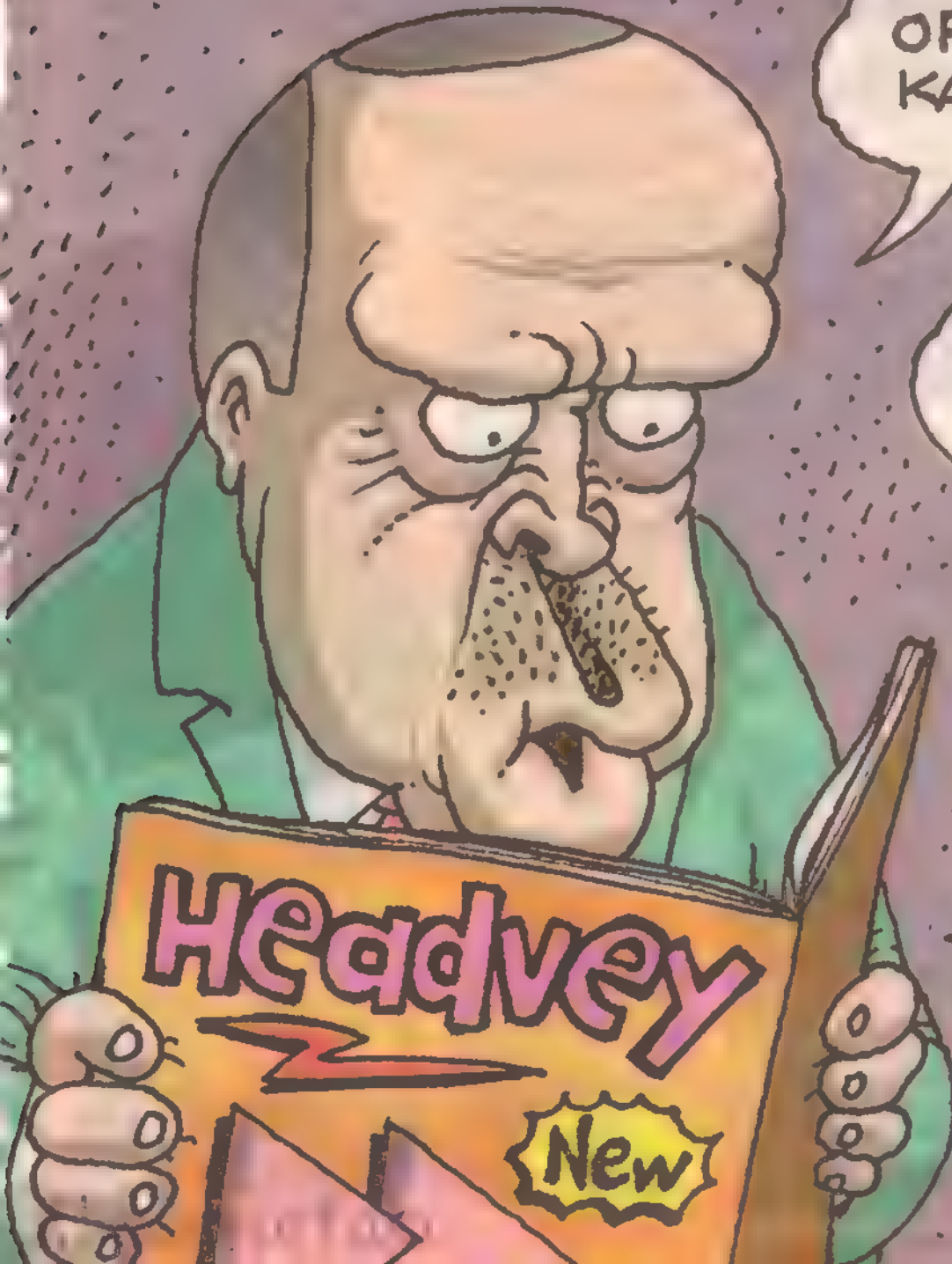
Başbakanın İsrail'e yönelik sert çıkışları Türk ve dünya basınında eksen kayması tartışmalarına yol açtı.

YU ŞAL NOT KILL,
I ŞAL NOT KILL,
HE ŞAL NOT KILL,
ME ŞAL NOT KILL,
HIM ŞAL NOT KILL...

OFF YA, YİNE
KARIŞTIRDIK...

TOPLUM İÇİNDE
DAHA FAZLA İNGİLİZCE
PRATİK YAPMA ABI...
EKSENİMİZ
KAYIYOR...

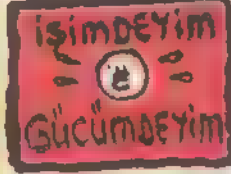
KAYIYO
DA
BANA MI
KAYIYO...

ksamset

**TÜRKİYE'DE
7 İLE 14 YAŞ
ARASINDAKİ HER
ÜÇ ÇOCUKTAN BİRİ
ÇALIŞTIRILIYOR.**

BEBEK KAFASI

"Durduk Yerde"

"Abi kapatıyorsunuz" dedi garson Murat. "Şimdi bitiyö oyun" dedim. Oyun bitse n'olur, oyun oynama isteği bitmediği gibi, her gün çoğalıyor bende. Eskiden beri böyle bu, öğretmen ona baktığım için dersi dinliyordum zannedirdi, içimden "Hay sıçayım başkalaşım kayasına da, tortul kayaya da, bi bırak bizi, maç edelim hoca" derdim.

Faruk'la bilardo oynuyoruz. Ne güzel, ilk oyunlar dişime goreydi, düzenli çalış çalış Semih Saygıner gibi oldu hisir. Bi oyun ya alıyorum, ya alamıyorum. Her zamanki esprimi yaptım:

- Bilardo da futbol gibidir hafız, tüm renkler gider, sıyılan beyaz kalır!
- Sus, elimin altında konuşma!

Mehmet gene geldi, "Abi ne zaman biter, eve gidecem" dedi. "N'apacan bu sıcakta evde" dedim, "Klima var, serinsoyor, dur burda!"

Vay seni Çakal Faruk, gene seri peşinde. Hah, şimdi de "Kral" denilen yardımcı nesneyle top sokma peşinde ve evet, soktu, en gıcık olduğum şey! Kral yasaklansın abi!

Gelip sadece "Abi" dedi Mehmet. Sesli düşünüp "Kral yasaklansın Mehmet. Sesli düşünüp "Kral yasaklansın Mehmet" dedim. Bi şey demeden gitti.

Orta toplarda başarılıyım bak. Bilardodaki başarımla da ondan ibaret. Niye öyle? Orta deliklerde bi kale duygusu var, karşına alabiliyorsun, yandan falso verebiliyorsun, köşeler bana biraz hayır gibi geliyor.

Bu arada çakal oyunu bitirdi. gelmeyince merak ettim, bakındım, yok. Hiç Mehmet kalmamış. Oğlum, Mehmet yok!
- Tuvalettedir, gelir!
- Lavabo demediğin için sağol Faruk!
Bi de, masadan kalkarken "Tuvalete gidiyorum, gelicem" diyen oluyor. Yok, kalsaydın orda, gelmeseydin artık.

Niye seviyoruz bilardoyu? Delirge top sokmakta cinsel bir haz mı saklı, gızlı saklı? Lan yoksa futbolda mı öyle? Ama arkadaşım, sekste mi bağılantılı tüm alem?

"Mehmet kitleyip gitmiş lan, kaldık burda" dedi Faruk. Bu da mı olacaktı be Vuvuzela Mehmet. "N'apıcaz?" dedim, "Önce bi sigara yakıcaz, nasıl olsa mekan sabaha kadar bizim" dedi Çakal.

Kapalı kalma endişesi giderek dağıldı, bitap düşene kadar bilardo, dinlenmelerde tavlâ oynayıp bir ara iskambil falı bile baktık.

Çocukken abimle oynadığımız oyunu öğrettim Faruk'a; iskambil destesini eşit paylaşıyoruz, yazı tuğrada kaybeden ilk kağıdı açıyor, çünkü başlayanın hamle sayısı 25 iken değerinin 26 oluyor, sonra değeri onun üstüne kağıdı basıyor, böylece oturduğumuz yerden Beşiktaş - Fener maçı yapıyoruz.

İyiden iyiye mekanın plji olup çay demliyoruz ve her bardakta parasını tepgaha bırakıyoruz. Vatan gazetesini topak yazıp banla sarıyorum, şimdi de sandalyeler kale, penaltı derbisi!

Ayaktopuna bu ilgi neden? Çünkü ayakla yön vermek zor. El her işi yapıyor, ayak sürpriz yaratıyor! Futbolu avlanmaya, golü de ava benzetip şöyle diyor bir alman otorite: "Gol attıktan sonra futbolcunun hareketlerine, yüzüne bakın, en ağır akıl hastasında göremezsiniz bu tavırları!"

Bilardo masasında daha önce uyumamıştım.

Nerede uyursan uyu, uyanması güzel. Rüya güzel, ondan bi güzeli uyanmak.

Vuvuzela Mehmet, salonu çoktan açmış, hiç konuşmadan yarım ekmeğe karışık tost ve çayı getirip bırakıyor.

- Küs müyüz hacı?
- Yok abi, ben küslük sevmem.
- Günaydinsızlık içinde kalmışsın da, o açıdan.
- Günaydın abi!
- Günaydın Vuvuzela!
- Klimadan sırtım tutulmuş, kendi derdimdeyim.
- O zaman klima-i şahadet getir!

Mehmet cevap vermeden gidiyor. Söзде kahvaltımı hızla bitirip parka koşuyorum.

Aha da babama yetiştim. Birlikte yürüyüş yapıyoruz. Birazdan gözünde kahraman olacam, babamın henüz haberi yok.

Tam planladığımız yerde, Eren'le Hakan'ı kakışırken görüyorum. "Lan git işine, elimde kalacan" diyor Hakan. "Doğru konuş bak, seni pırlı pırlı yaparım dingil" diyor Eren, gülmeye çalışarak. Hakan abartıp Eren'i saşından tutuyor, sağ yanağını hafifçe iki kez tokatlıyor

- Devreye giriyorum:
- Hişşşt, gençlik, huzur bozmayın bakim.
- Hakan bana dönüyor:
- Sen işine bak optik!

Optik mi? Doğaçlamaya gırdı hirbo. İnandırıcı olsun diye gözlüğümü babama verip, yanlarına gidiyorum:

- Kurt mu oldunuz ulan, vadi mi burası? Dağların çabuk. Kavga istemiyorum bu parkta ve bu kaimatta!

- Pardon abi, diyerek ayrı yönlelere uzarken çocuklar, "Durun!" diye bağılıyor babam.

Bu yoktu hesapta.

Babam,

çocukları hızaya çekiyor ve ağaçlardaki sincapları titreterek bağıyor:

- İşiniz yok mu sizin?

Heyecan yok mu sizde? Mesai saatinde herkes sizin gibi serserilik yaparsa, taş üstüne bir taş koymazsa, nasıl gelişir bu ülke?

"Haklısınız" diyor Eren. "Haklıyım tabi" diyerek ve sinirlini alamayarak basıyor babam Eren'e tokadı! "Bi ona bi ona" formülüyle tokat içinde bırakıyor çocukları. Bu sırada benim gözlük yere düşüyor, ben onun peşindeyim. Gözlüğü taktığımda, çocukların bana ters ters bakarak gidişlerini görüyorum, yanaklar roze!

Babam sakinleşip sigara yakıyor, park

yürüyüşü böylece sona eriyor. Akşamüstü kahvede, kinge oturuyoruz Hakan, Faruk, Eren, ben. Biz ne zaman bir araya gelsek tiyatro kuranız, gene kuruyoruz! Faruk'un avukat arkadaşı Hüseyin gelip masaya yancı oluyor. Eskiden "Şobi" derlermiş bu tip yancılara, dağarcığımda böyle bir kelime de ikamet ediyor neticede

- Faruk boğazını temizleyip konuşuyor:
- Arkadaşlar, tiyatro ciddi de değil, en cilde iştir, bunun bilincine varalım.
- Vardık abi, diyor Hakan
- Devreye giriyorum
- Yalnız tiyatroya alınacak oyuncular konusu önemli, aramızdan bi kişi bile istemediğinde oyuncu alınmasın, hepimizin veto hakkı olsun.

- Olsun abi, diyor Eren.
Avukat Hüseyin devreye giriyor:
- Benim de veto hakkım olsun!
Tiyatro konusu bir sessizlikle kapanıyor. Biraz sonra yapımcı arıyor beni:

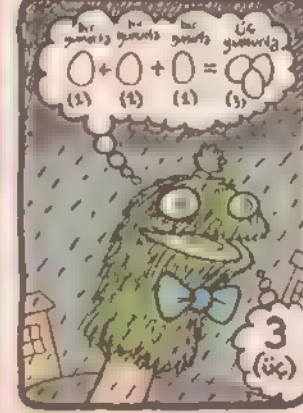
- Vedatcım, sana muhteşem bir yirminci yıl partisi hazırladım ama herkes Altın Parmak Ödülleri'ne gitti!

- Boşver abi, yirmibeşinci yıla yaparız!
- Canım Ciğerim'deyim, arkadaşlarını da al, gel!
- Pekî abi.

"Ama ben ciğer yemem ki" diyor Hüseyin. "Olsun, gel, roka yersin" diyorum. Hakikaten de geliyor...

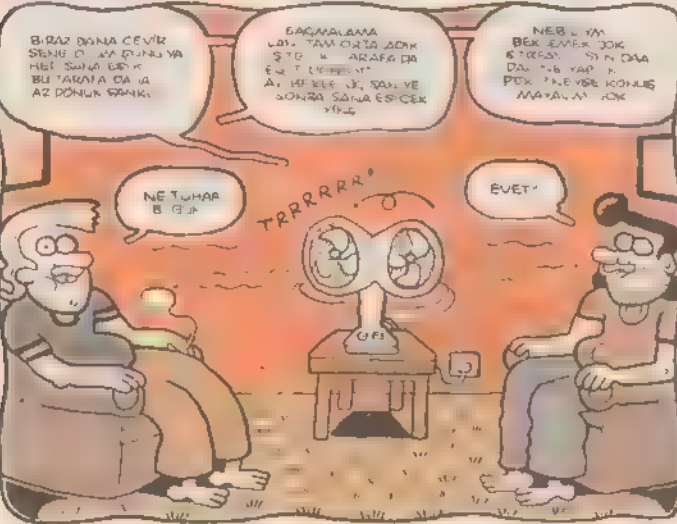
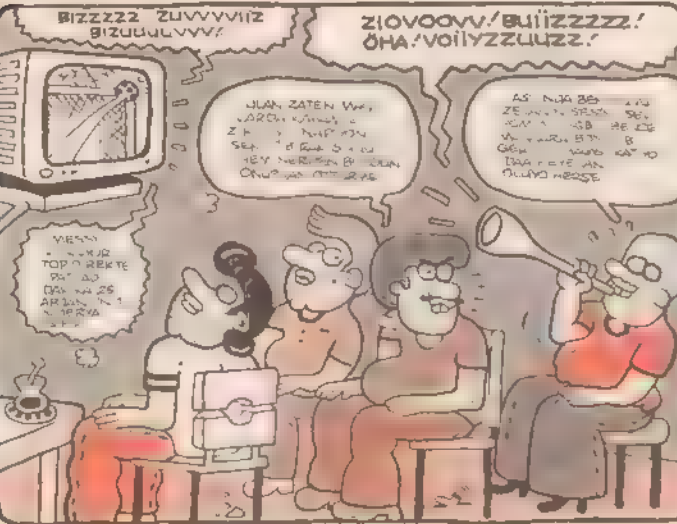

PIRTİK SAYMAYI ÖĞRENİYOR cihan kılıç

Devamı 7. sayfada

PANTOLON

NANA

Nana'yı İlk Görüşüm

Tahtadan yapılmış ve üzeri sevimli renklerle boyanmış bir yumurtalık bu. Görevi, az pişmiş yumurtayı kahvaltı masasında dik tutmak. Bu yumurtalığın hemen yanındaki etiketin göreviyse galiba şaşırtmak; çünkü üzerinde 53 TL yazıyor. İnsan aniden şaşırınca yaşılanır. Çünkü fikir olarak genç gözükme için günlük hayatta verdiğimiz çaba, şaşkınlık anlarında kontrolünü kaybeder ve ebeveynlerimizin yenilikler karşısında içine düştüğü, modern dünyanın esnek fikirlerinden habersiz tepkilerine kadar gerileriz. Etiketini görünce kafamı hızla çevirip tekrar incelemeye başladığım bu yumurtalık için, "Bı yumurtalığa 53 lira verilir mi?" gibi bir tepki vermem bu yüzden. Dizayn yumurtalıklar, Cafe de Paris soslu antrikotlar ve Mudo Concept'te satılan bazı bardaklar için 27-32 TL fiyat aralığını daha önce görmüştüm, ama bu 53 TL, beni annemin dizayn dünyasını ret eden isyanına ortak etmişti. Bu şaşkınlık sırasında yalnız olduğum için tepkim sınırlı kaldı. Eğer yanımda tutumluğuytu tanınan bir arkadaşım olsaydı, "6 kişilik kahvaltı seti olarak aldığını düşün... 6x53... kaç yapar?... 318 lira mı yapar?" tipinde hem olayın vahametini gösteren, hem de '6x53'ü karşımdakinden önce hesapladığım için alttan alta zekâma da vurgu yapan bir konuşmaya imza atabilirdim. O an için, bu tür eşyaların işlevlerinden bağımsız olarak, sadece bir adet alınıp mutfağın bir köşesinde hayatı boyunca yumurta yüzü görmeden sergüldiği aklıma gelmezdi. Çok kazanan bir şirket adına bir ürünün fiyatını, 'ayda n adet satılsa' formülüyle bir takım sayılarla çarpan ve sonucu arkadaşına dünyanın en hayret verici bilgisine ulaşmış gibi açıklayan, sonra da şirketin mali götürdüğünü iddia eden on binlerce erkekte biriyim. Ve eğer yanımda sevgilim olsaydı, 318 lirayı aşgari ücretle oranlayarak, durumun vahametini bir tokat gibi sevgilimin yüzüne çarpmaktan beni kim alıkoyabilirdi?

Yumurtalığın hemen yanında siyah takım elbise giymiş şarap şişeleri var. Yanlarındaki etikette "şişe kılıfı" yazıyor. Sanırım bu kılıfı alıp evindeki şarap şişesine giydiren bir insan, kadehini bir garson dolduruyormuş hissine kapılıyor. Vitrinin arka kısmındaysa bir kadın duruyor. İsmi Nana. Bir süs eşyası değil, çünkü Nana'nın giydiği uzun metal etek bir rende görevi görüyor. Fiyatı annemin ona düşman keşileceği kadar yüksek, ama ben yine de en çok onu beğeniyorum. Vitrin camından dükkânın içine doğru bakıyorum. İçerde, rafları büyük bir hayranlıkla inceleyen ve ara sıra dizaynları elleyerek "çok sevimlili" yüz ifadesine bürünen bir kız ve dükkânın tam ortasında, raflara fazla yaklaşmadan ufak baş hareketleriyle etrafı inceleyen bir erkek var (fiyat etiketlerini görmüş bir erkeğin huzursuzluk dansı). Kızın içine düştüğü harikalar diyarında, aklında sadece etiketler uçuş ve bu yüzden yumurtalığı, şişe kılıfını ve Nana'yı küçümsemek için fırsat kollayan bir erkek bu. Erkeğine alacağı sevimli eşyayı gösterirken, yüzü en az elindeki kadar sevimli bir hale bürünen kadının ve kadının elindekine bir düşman gibi bakan nemrut erkeğin bin yıllık savaşını yakından görmek için içeri giriyorum. Kız, teklileri yan yana getirildiğinde kalp şekli oluşturan bir çift terliği eline almış sevgilisine gösteriyor. Erkek, bu terliklere de yüz vermiyor. Galiba, sevgilisinin ve az maası olmasına rağmen sattığı bu eşyaların fiyatı normalmiş gibi davranan satıcı kızın baskısı olmasa, bu dükkânın camlarını indirecek kadar sinirlir. Kız, "çok sevimlili" bulduğu neyi gösterse, karşısında sevimsiz bir suratla karşılaşınca, yenilmiş ve yarı sinirlir bir ses tonuyla, "İyi hadi çıkalım!" diyor. Ben, Nana'yı yakından incelemek için biraz daha kalıyorum.

Dükkândan çıktığımda, onları hemen karşıdaki hamburgerciye otururken gördüm. Bu mekân, 200 gr'lık kofteleriyle gittikçe yaygınlaşmaya başlayan 'yeni dalga

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

hamburgerci'lerden biriydi. Önlerinden geçerken erkeğin ağzından, "Ne Nana'sı yaa... kızım 5 liralık rendeye sırf ismi var diye 49 lira verilir mi?" cümlesini duydum. Eğer Nana'yı almak tehlikesiyle karşı karşıya kalmasa, mesela yanındaki bir erkek olsa, "Abi günde üç tane satılsa, 3x49... ayda ne eder?" demekten onu kim alıkoyabilirdi? Ama şimdi, "Ne Nana'sı" diyordu. Modern dizayn dünyasının içinde verdiği savaş, onun 'ne nana'sı' gibi dışardan duyan için hiçbir şey ifade etmeyen garip bir ses çıkartmasına yol açmıştı. Adamın birinin durup dururken 'ne nana'sı' gibi anlamsız bir ses çıkartmak zorunda kalması, bana dizayn dünyasının kesin zaferi gibi geldi. Uzaklaşırken, kızın "Ya saçmalama ordaki her şey tasarımcı dizaynı..." diyen sesini duydum.

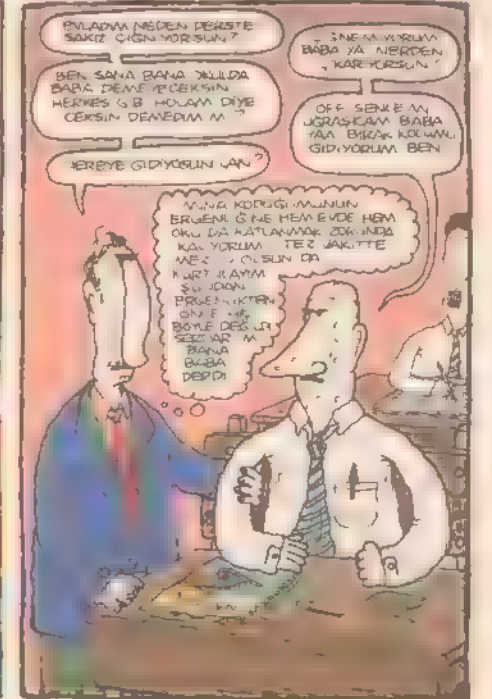
Nana'yla İkinci Karşılaşmam

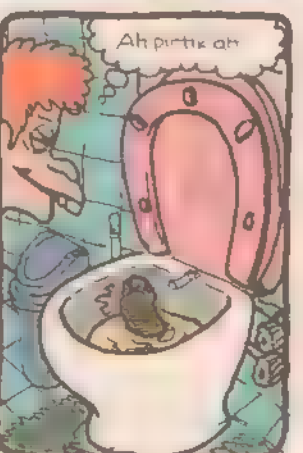
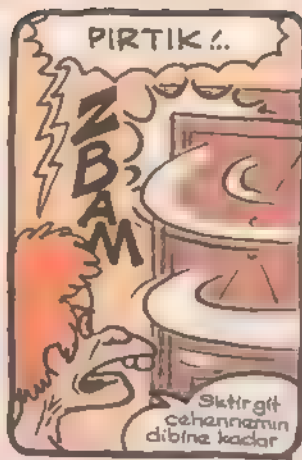
Onu iki hafta sonra kendi evimde görünce çok şaşırdım. Sevgilim tarafından "sevimlilik" gerekçesiyle alınmış ve mutfak tezgâhının üzerine yerleştirilmişti. Telaş etmedim. Sonuçta herkesin bir Nana'sı vardır. Nanalar, bazen doğudan gelen tahta bir Buda heykeli olarak, bazen batıdan gelen hüznünlü bir kukla halinde, bazen g.tü delik bir kedi (kalemırağ) dizaynında, bazen de kafası dönen Afrikalı bir yerli kılığında (karabiber değirmeni) insanın hayatına girebilir. Önemli olan, Nanaların ev içinde çok fazla üremesine izin vermemektir. İnsan Nanalara "Durl!" diyebilmek için gerekirse sevgilisine kavga edebilmelidir. Hemen yumurtalık falan almış mı, diye mutfağı kolağan ettim. Almamıştı. Dolabı açıp evdeki tek şarabın garson elbisesi giyip giymediğini kontrol ettim. Şişe çıplaktı. Dizayn dünyasından eve yapılan tek müdahale Nana saldırısıydı. Nana'yı kafasından tutup salona gittim. Sevgiliime cevabını bilmeme rağmen, "Bunu sen mi aldın?" diye sordum. "Ha evet, adı Nana, çok sevimli di mi?" dedi. Belki Nana'yla daha önce tanışmamış olsam, fiyatıyla ilgili yaşadığım ilk şaşkınlık yüzünden, 'ne nana'sı' şiddetinde bir tartışma yaşanabilirdi. "Evet, çok sevimli," dedim.

Nana'nın Ölümü

"Nana'yı kullanayım mı?" diye bağırdım. "Hayır! O kullanılmayacak, dolaptakini kullan," cevabı geldi salondan. Yapamadım. Nana'yı elime aldım. İkinci havuçta kolum yorulunca, Nana'yı eteğinin üzerine hafifçe yan yatırdım. Havuçta yüklenince 'çat' diye belinden kırıldı. Refleks olarak mutfak kapısına baktım. Salonda, bu kırılmayı görünce gerçek bir vahşetle karşılaşmış gibi tepki verebilecek bir insan oturuyordu. Tekrar, kirdiği Nana'ya baktım. Eteğini çıkarınca işlevsiz bir süs eşyasına dönüşmüştü. Artık elimde belden aşağısı olmayan bir kadın ve normal bir rende vardı. Nana'nın bu sakat haliyle bir süs eşyası olarak hayatına devam etmesi çok zordu, ama Nana'nın eteği (rende) dizaynından kurtulmuş gerçek kimliğiyle yaşamına devam edebilirdi. Kalan havucu Nana'nın eteğiyle rendelemeye devam ettim. Yaklaşık 5 dakika sonra başlayacak bir kavgayla zehir olacak bir yemeğin hazırlığına devam ediyordum. Gerekirse, "Ne Nana'sı yaa!" demeye hazırdım.

ANIL DUMAN

ben erdem

• Merhaba

• Az İngilizce bilen en sevdiği kelime de olmasaymış ya şu everybody olurdu.

• Ulan arkadaş, totallı toplamda tam yirmibir sene okul okuyup da almaya hak kazandığım üniversite diplomamı, üzerindeki çok çirkin vesikalık fotoğrafım yüzünden şöyle gururlana gururlana duvarıma asamıyorum ya, ben de buna çok yanyorum. Karanlık çekmecelerde saklıyorum. Kimsecikler görmesin istiyorum. Bakışma bakıyorum tiksiniyorum. Dayıma benziyorum. Severim dayımı ama ona benzemek hiç istemiyorum. Çünkü ben normalde dayıma benzemiyorum. Peki bu fotoğrafta niçin dayıma benziyorum. Bir de en kilolu halimde çekilmişim. Giydiğim gömleğe, fondaki koyu yeşil renge kahrediyorum. Ama ben de üniversite mezunu bir insanım. Benim için bu mezuniyet çok değerli. Çünkü ben çok zor şartlarda okudum. Ne yapsam, fotoğrafın üzerine karikatür mü kondursam sempatik gibi. Yeni bir fotoğraf çektirip rektöre mi gitsen, dekanaya mı gitsen. Ne yapsam.

• Parka'ya parke diyen parke'ye de parki der.

• Felat Delibalta'dan bir mesaj daha. Bizim niye Ezop'umuz yok. (Aisopos).

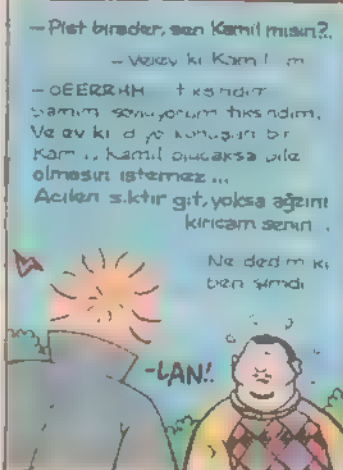
Antik Yunan'da, (Antik Yunanistan), bir gün Ezop'u efendisi hamama yollamış. Git bak bakalım hamam kalabalık mı, kalabalıkla gitmeyeyim, tenhaysa gideyim demiş. Ezop gitmiş bakmış hamama, iğne atsan yere düşmeyecek. Tam dönecekken bir şey fark etmiş. Çıkışta herkes ayağını yolun ortasında duran taş vuruyormuş. Ama sadece biri ayağını vurduktan sonra taşı kaldırmış. Ezop efendisinin yanına dönüp hamamda sadece bir insan var demiş. Patronu sevinerek hamama koşmuş ama hamamın ana baba günü olduğunu görünce Ezop'a çıkmış. Ezop olanları anlatıp benim için insan olan bir tek odur deyince suspus olmuş efendi. Eve dönmüşler. Bu olay burada olsa, Ezop'un efendisi, senin o yalancı dilini ayrı, ortadaki taşı ayrı sıkırmak deyip göz yaşartan tokatlar atardı. Ezop için de felsefe bitirdi. İşinde gücünde adam olurdu. Çok da iyi olurdu. Bayağı uzun bir mesaj mı atmış bu defa ne.

• Bence yapılan iyilik söylenmeli. Yani en azından bazı insanlar böyle davrandıkları zaman ayıplanmamalı. Çünkü ben bir iyilik yaptığım zaman eğer onu söylemezsem ülsür oluyorum. Bu kadar basit. Zayıf karakterli bir insanım. Hem iyilik yapıyorum hem sağlığımdan oluyorum. Sıkırtıcı böyle işi. Yaparım iyiliğimi çatır çatır da söylerim herkese benden kralı olmaz. Söyleyemeyeksem de iyilik miyılık yapmam. İyilik yapıp söylemeyi de acayip takdir ediyorum o ayrı. Ne karakter varmış be kardeşim sende. Sendeki taşşığı taşımaya adam tutman lazım bence senin.

• Mehmet Altan, "Çetin Altan, Ahmet Altan ve diğeri" gibi.

• O değil de dün gece Tarih Arka Odası'nı

KARL SEVEN ADAM

geliyo o müzik. O beş on saniye bitmek bilmiyor, ömründen alıyor.

• Dün sabah baktım, Özlem'im Avatar'ı izleyip ağlıyor. Dedim sen neden ağlıyorsun. Avatar'ın final bölümümü de, Zuko Ateş Kralı olmuş, sanki dedi oğlumun mezuniyet törenini izliyorum gibi dedi. Sonra zaten Avatar'la Katara da öpüşünce hiçkırıklara boğuldu.

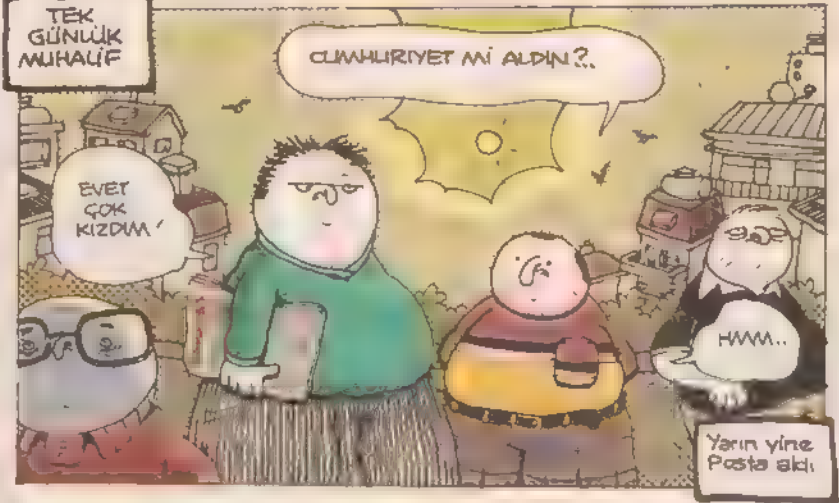
• Yepyeni bir huy edindim. Dışarı kitap koymak, dividi, sidi koymak gibi. İstiyorum ki, yoldan geçen biri, bir

anda duvarın üstünde bir kitapla karşılaşsın, alsın onu okusun. Filmleri alsın evinde izlesin. Yalnız her şeyde olduğu gibi bunda da yavaş yavaş abartmaya başladığımı hissettim. Bundan iki gün önce oyuncak koydum mesela dışarı. Şimdi de otuz yedi ekran televizyona göz koydum evdeki. Onu koymak istiyorum. Çok merak ediyorum kaç dakika içinde yok olacak. Tost makinesini zaten koydum. Uçtu da gitti. Ne bileyim, evdeki her şeyi dışarı koymak istiyorum. O kadar zevkli ki. Bir kere bunun zevkini aldım çünkü Biri beni durdursun. Canımın yongalarını kendi ellerimle saçıyorum.

• An oluyor, gerizekalıca cevaplar alacağımı bile bile kuzenimle muhabbet açmaya çalışıyorum. Bisikletimle Sinop'a gideceğim dedim en son. Ne gereği var ki dedi. O kadar yolu niye çekeceksin. Çok uzak. Sıcak zaar hem. Bence dedi bisikletini Sinop'a götür, orada binersin dedi. Çok güzel yerleri var bisiklete binmelik dedi. O böyle düz düz konuştukça içime doğru ağılamaya başladım hep.

• Son olarak, tam üç sene sonra, kişisel web siteme, bakınız yanda, oyunumdan bir bölüm koymayı içime sindirebildim. Ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Sevgilerimle.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

● Gerçekten çok güzel olan bazı kadınların "ben zaten hep güzeldim" duruşları çok güzel. Sakin güc, Gandi Kadın... Benim hiç bilmediğim fantastik bir "sonsuz özgüven" diyarından geliyorlar gibi hepsi. Kendimi çabalarken buluyorum onların karşısında. İstiyorum ki anlattığım şeylerle onların ilgisini -ya da en azından ilgilerinin bir parçasını- hak edebileyim, çok daha güzel şeylere harcayabilecekleri zamanlarını israf etmeyeyim. Zaten bi şeyler anlatırken her an kafamı okşayıp "öyle mi olmuş Erman, hmm? Çok şirin bu yaa" diyeceklermiş gibi hissediyorum. Öyle bir şeye kalkışırsanız gerçekten elinizi kolunuzdan bükerek sizi çok zor durumda bırakırım. Buradan çok güzel kadınlara sesleniyorum. Bir dönem aikidoya giden bir arkadaşım bazı kritik hareketleri göstermişti. Daha önce anlatmış olabilirim ama o aikidoya giden arkadaşım "aikidoyu sadece kendini savunmak için kullanacağına" çok büyük yemin etmiş. Aikido kursunda mı yemin ettiriyorlar diye sorduğumda "Aikidoda zorlama yoktur, ben kendim yemin ettim" demişti. "Peki diyelim annene falan küfür ettiler, kızkardeşine manitana falan satışılar ama sana saldırmadılar, o zaman ne yapacaksın? Hmm?" şeklindeki hipotetik soruma bir süre düşündükten sonra "kafa atarım, sonra zaten kafa attıktan sonra

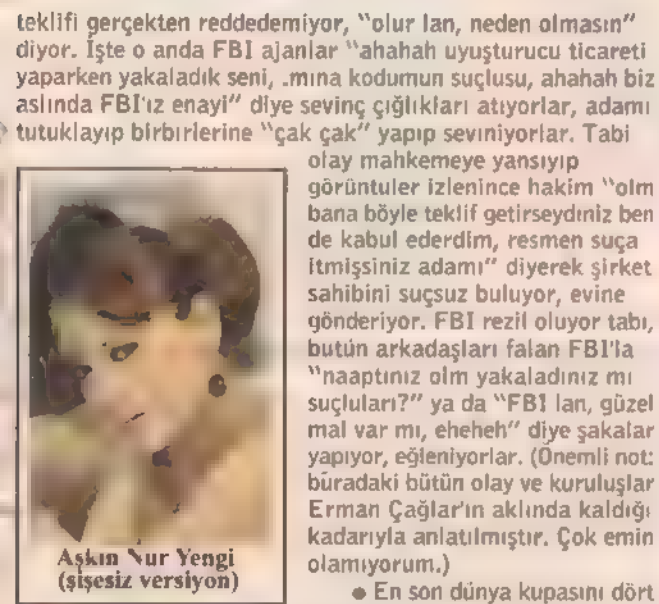
onlar da saldırır; ben de onlar saldırınca kendimi savunmak için aikidoyu kullanarak onları dövebilirim" gibisinden bir cevap vermişti. O dönem ortaokul öğrencisi olduğum için bunun çok nefis ve çok yerinde bir cevap olduğunu düşünmüştüm. Şimdi olsa bir iki temel noktada ıtırızlarım olabilir.

● "Kafa atarım, sonra kafa attığım adam bana saldırınca onları aikidoyla döverim" tekniğinin bir dönem bizim amerikan filmlerinden tanıdığımız FBI teşkilatı tarafından da sıkça kullanıldığını biliyor muydunuz? Olaylar şöyle geliyor: FBI, bir şirket yöneticisinin çok feci şekilde paraya sıkışık olduğu ve şirketin hisselerini kurtarmak için kendi ve şirketin parasıyla uyuşturucu ticaretine girmeye hazır olduğu haberini alıyor. O dönem de uyuşturucu ticaretinin uyuşturucu ticareti olduğu dönem. Pablo Escobar, Kolombiya'nın onursal başkanı gibi bir şey. "Bir koy beş al"

Kafamı okşayamayacaksınız...

oranında bir kazanç söz konusu uyuşturucu ticaretinde. Ancak söz konusu şirket yöneticisinin herhangi bir girişimi yok o ana kadar. Hevesli ve biraz fazla heyecanlı FBI teşkilatı bir plan yapıyor; bir kısım FBI ajanı Escobar'ın adamı kılığında giriyor, başka bir kısım FBI ajanları da arabulucu kılığında giriyorlar. Arabulucu kılığında giren ajanlar, şirket sahibiyle kontakt kuruyorlar "Abi çok güzel mal var, gel görüşelim" diye. Şirket sahibi de görüşmeyi kabul ediyor bir şekilde. Bir otel odasında toplanıyorlar, arabulucular FBI ajanı, Escobar'ın adamları FBI ajanı, ortamdaki tek gerçek insan şirket sahibi. FBI ajanları şirket sahibine reddedemeyeceği kadar güzel tekliflerde bulunuyorlar, şirket sahibi mırın kırın edince de teklifi yükseltiyorlar. Olay böyle bir noktaya geliyor ki, şirket sahibi

Bu kadar yıl sonra maç izlememin şerefine bir iki not düşmek istiyorum:

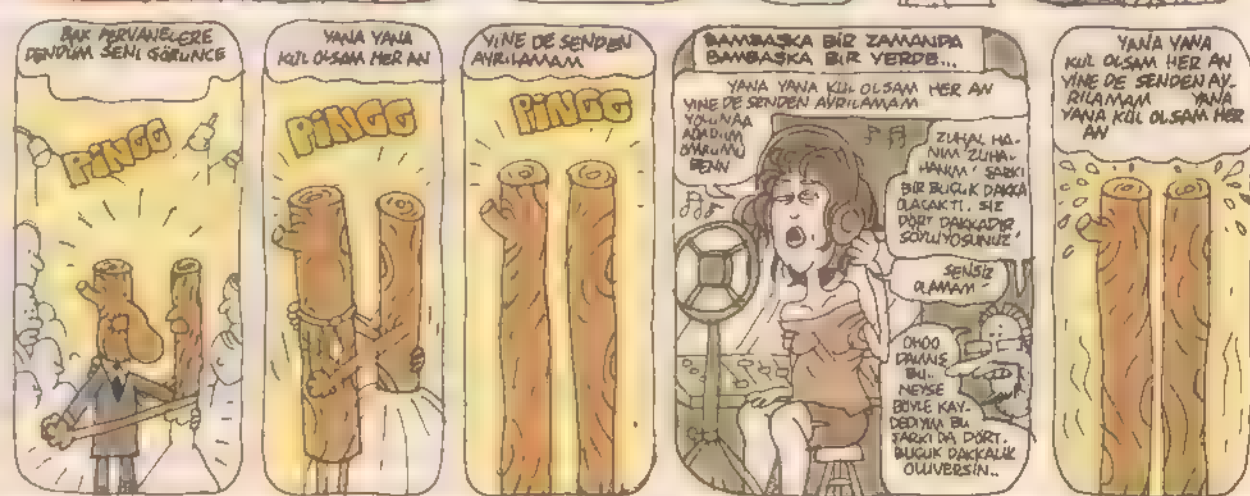
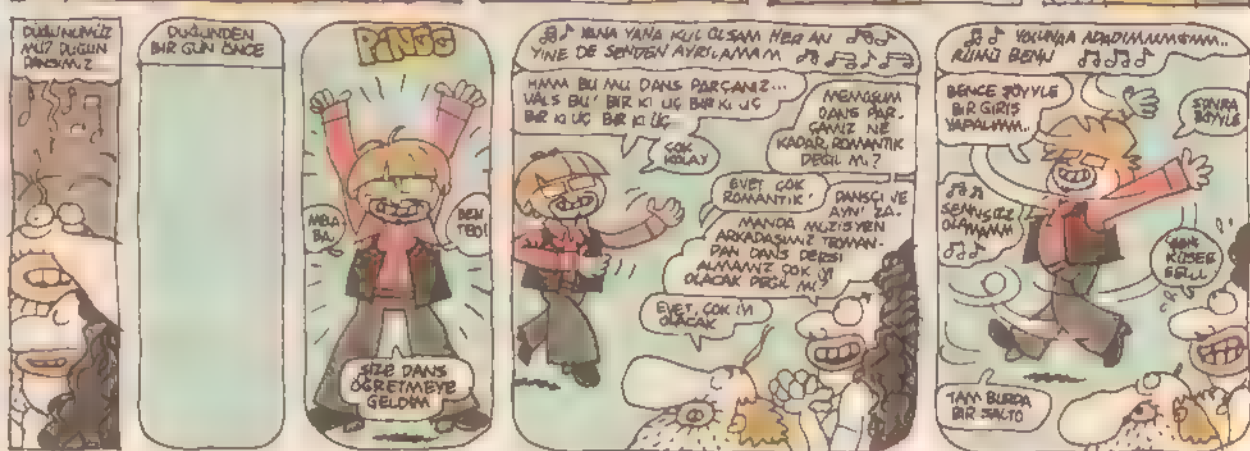
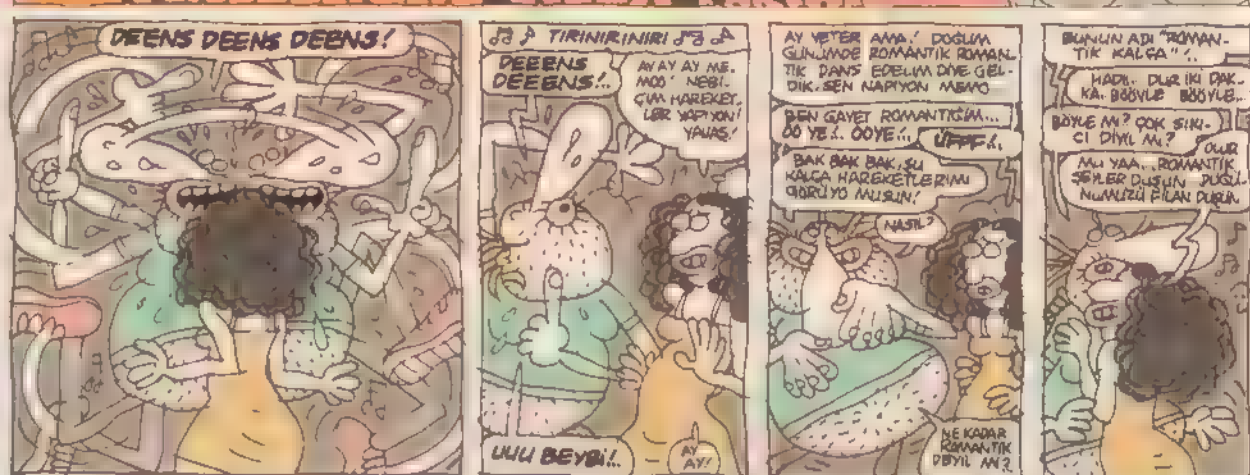
2- Mağların bir kısmını dedem ve babamla birlikte aynı evde izleme şansına eriştim. Üç kuşak Çağlar erkeği, bir vantilatör ve bir televizyon. Uzaktan bakınca bolca iç hesaplaşmalı, yaşam sorgulamalı Çağan Irmak filmi gibi duruyor ama daha ziyade bolca beyaz fanilaıyla oturmalı ve meyve yemeli bir organizasyon oldu.

2- Yorumcu Ömer Üründül yorum yapmadığı zamanlar kenardan vuvuzela öttürüyor gibi geldi bana. Maçı yorumlamakla yükümlü bir insanın televizyon başında oturan benden daha rahat olması ve daha az yorumda bulunması değişik geliyor bana.

3- Maçlarda vuvuzela değil şişe öttürülsün. Aşkın Nur Yengi style.

Aklıma gelenler böyle. Haftaya daha değişik bir durum olursa onu da yazacağım.

**Sevgiler,
Erman**

GERİZEKALİ...

Sabah saat sekizde uyanıyorum. Oğlum Kerem su'yu okuluna götürüyorum, ama bırakmıyorum. Çünkü okulu çok pis.

Özel hocası var, onu alıp eve geçiyoruz. Ne olur ne almaz, dersten önce hocayı güzelce yıkıyorum. Kırını bokunu yıca akıtıyorum.

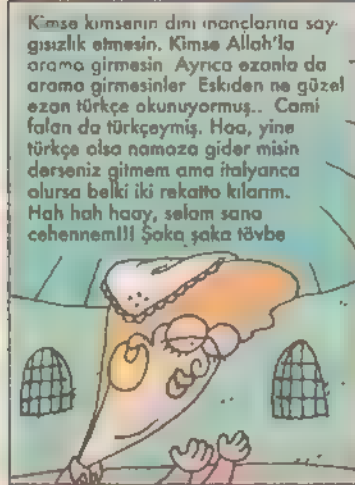
Onlar derse başlayınca ben de gazetelere göz gezdiriyorum. Siyasete yakından ilgiliyim. Ak Partisi, CHPCe, MHKPC, hepsini biliyorum. Terör örgütü KKTC den nefret ediyorum. Ülkemizi bölmek isteyenler defolup gidebilirler mi lütfen? Teşekkürleeee

Ülkemizde yaşayan insanların aç ve işsiz olmaları, pis kokmaları beni çok üzüyor. Dört kışık bir ailenin mutfak masası çok küçük bence. Orada yiyemeyizler. Do ays-yla aç kalıp pis kokarlar. Kış baş na düşen gayri sufi filli hafıza da çok düşük. Artırılabilir mi lütfen?

Ve laiklik . Yani din ve devlet bahçeli'nin birbirinden ayrılması. Bunu yapmak bu kadar zor olmalı. Artık benim halkımın din istismarıyla kandırılmasını istemiyorum. Bu ülkede yaşayanların çoğu insanıdır bunu unutmayalım. Zaten %98'i müslüman bir ülkede yaşıyoruz. Kalan %2 de aptaldır. Aziz Nezin'in dediği gibi.

Kimse kimsenin dini inançlarına saygısızlık etmesin. Kimse Allah'la arama girmesin. Ayrıca ezanla da arama girmesinler. Eskiden ne güzel ezan türkçe okunuyormuş.. Comi falan da türkçeymiş. Haa, yine türkçe olsa namaza gider misin dersanız gitmem ama italyanca olursa belki iki rekatto kılanım. Hah hah haay, selam sana cehennemli! Şaka şaka tövbe

Askerlerimizi çok seviyorum. Onlar olmasa rahat uyuyamazdık. Şimdi uyuyoruz. Bence daha çok silah, uçak ve albay sahn almalıyız. Güzel bir şarkımız var bununla ilgili.. Erler erbası, erbaşlar fidan, fidanlar ağaca çkmal yurdumda. Bedell askerlik bekleyen gençlerimize de buradan seslenmek şhyorum. İnşallah çıkmaz

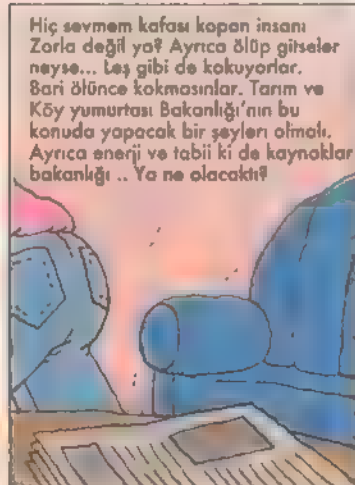
Polislerimize tavsiyem biber gazı kullanılmaları lütfen. Rezzalet bir kokusu var ve halkalarca insanın üstünden çıkıyor. Ben de biber gazı lasıyordum oradan biliyorum. Bir gün fakir bir adamcağıza çok acıdım. O sun diye s ktım

Sigara içtiği cin alev aldı, yandı öldü. Ne demişler. Biber gaz yanmasın. An am. Fakirler yanmasın. Seker de yerken aleb lsinier. Elbette kesme şekerden bahsediyorum. Yutella yiyen bir fakir düşünemiyorum. Keza Hariboru.

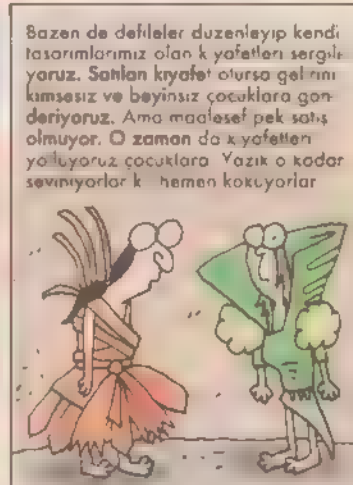
Üçüncü sayfa haberlerini hemen geçiyorum çünkü genelde koken insanlarla ilgili haberler oluyor. Pis pis ölüyorlar. Asansöre falan sıkışıyorlar, hemen bi taraftan kopuyor. Motosiklete biniyorlar, hoop kafaları kopuyor...

Hiç sevmem kafası kopan insanı. Zorla değil ya! Ayrıca ölüp gitseler neyse... Laz gibi de kokuyorlar. Bari ölünce kokmasınlar. Tanım ve Köy Yumurtası Bakanlığı'nın bu konuda yapacak bir şeyleri olmalı. Ayrıca enerji ve tabii ki de kaynaklar bakanlığı .. Ya ne olacaktı!

Elbette ülkemizde güzel şeyler de oluyor. Mesela biz yordim balolan düzenliyoruz. Oradan topladığımız paralarla daha büyük yardım baloları yapmaya çalışıyoruz. Balodan aldığımızı yine baloya yatırıyoruz. Yani cebimize almıyoruz

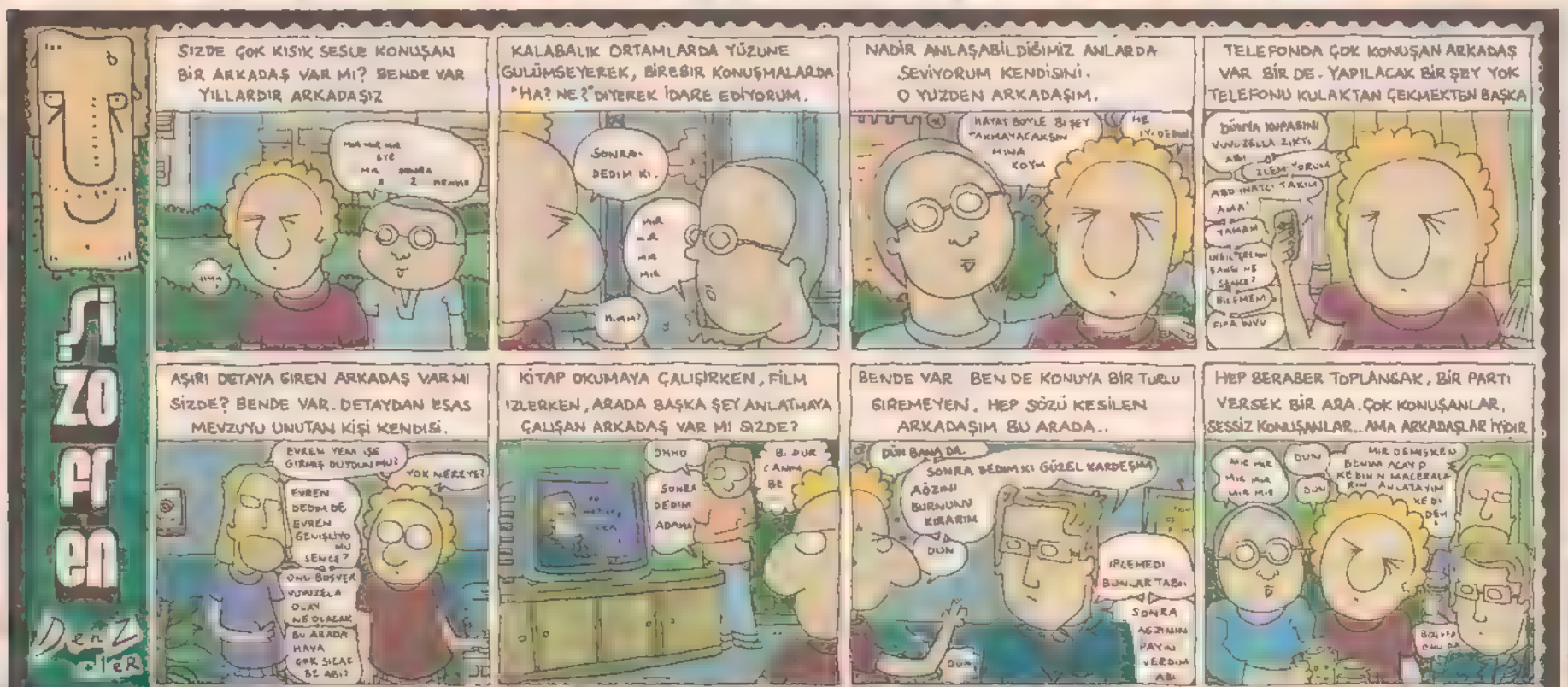
Bazen de defileler düzenleyip kendi tasarımlarımız olan k yafetleri sergiliyoruz. Sahnen kıyafet olursa gel nini kimsesiz ve beyinsiz çocuklara gönderiyoruz. Ama maalesef pek satış olmuyor. O zaman da kıyafetleri yolluyoruz çocuklara. Yazık o kadar seviyorlar ki hemen kokuyorlar

Biraz da spor. Dünya kupasını takip etmeye çalışıyorum ama bu konuda çok bilgili değilim. Paraguay ile Uruguay'ın farkı nedir deseniz bilmem... Ama ortak noktaları nedir, iyi bilirim. Kokuyorlar..

Ayrıca ne zaman kamera onları çekse çimlere kusuyorlar. Öbürküler de bazen ölüyor ama temiz temiz. Tuf! Diye minik top kağıt mendil gibi bişey çıkarıyorlar. Pele yaşasaydı bence o da kusardı

SİZDE ÇOK KISIK SESLE KONUŞAN BİR ARKADAŞ VAR MI? BENDE VAR YILLARDIR ARKADAŞIZ

KALABALIK ORTAMLARDA YÜZÜNE GÜLÜMSEYEREK, BİREBİR KONUŞMALARDA "HA? NE?" DİYEREK İDARE EDİYORUM.

NADİR ANLAŞABİLDİĞİMİZ ANLARDA SEVİYORUM KENDİSİNİ. O YUZDEN ARKADAŞIM.

TELEFONDA ÇOK KONUŞAN ARKADAŞ VAR. BİR DE -YAPILACAK BİR ŞEY YOK TELEFONU KULAKTAN ÇEKMEKTEKİ BAŞKA

AŞIRI DETAYA GİREN ARKADAŞ VAR MI SİZDE? BENDE VAR. DETAYDAN ESAS MEVZUYU UNUTAN KİŞİ KENDİSİ.

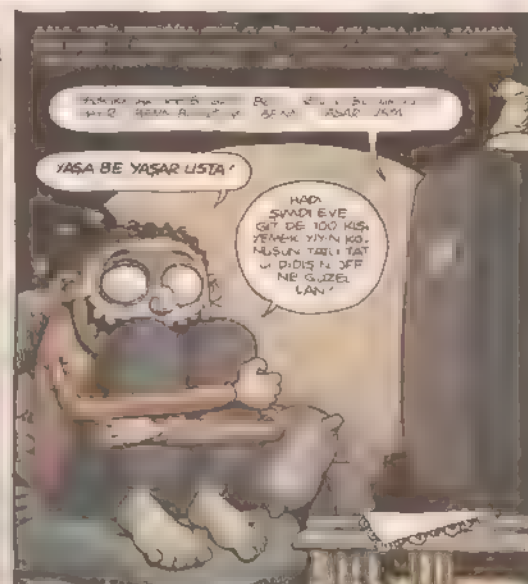
KİTAP OKUMAYA ÇALIŞIRKEN, FİLM İZLERKEN, ARADA BAŞKA ŞEY ANLATMAYA ÇALIŞAN ARKADAŞ VAR MI SİZDE?

BENDE VAR. BEN DE KONUYA BİR TURLU GİREMİYEN, HEP SÖZÜ KESİLEN ARKADAŞIM. BU ARADA..

HEP BERABER TOPLANSAK, BİR PARTİ VERSEK BİR ARA. ÇOK KONUŞANLAR, SESSİZ KONUŞANLAR. AMA ARKADAŞLAR YİDİR.

**ERSKI
CARABULLI**

LESENİN SON YILLARINDA YA DA ÜNİVERSİTENİN BAŞLARINDA ALİDEN ÇOK ŞİKLİ-
NİS OLUYORSUN YA DA İKİLAHAHAĞISSAN DA ÖYLE KİRALIYORSUN, KAS. BİR ÇEYERİN

2 GUN HIC KONTROL SANCI USAM OLARK YD MESELD TELE
FIRDA A DA NE DEK ME DIME TE KONTROL SANCIYI YORUM
KONTRAST X KONTROL SANCIYI YORUM

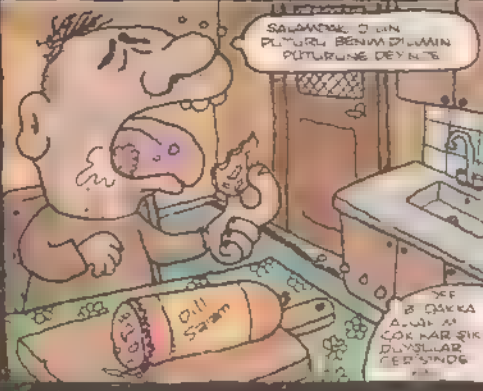
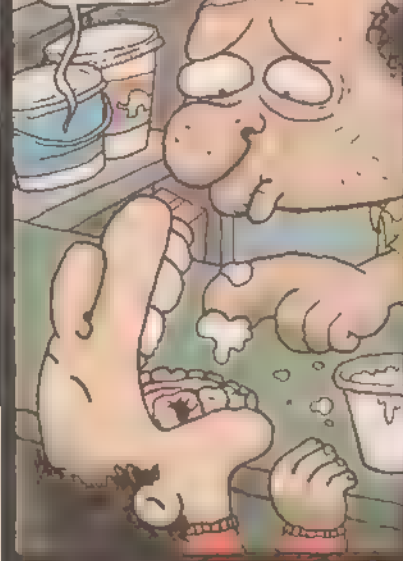
11. İtalyanda evdeki aksam, Son du battide dekin buzdolabim, gırmı gelindek, kükremesi Mesedeki sasen sanyesinin f... Bu yıldı dışardan bı yerdın gelen ama kaynagı anılayamadım çok ince elektronık bı zıvır sesi (bıtrın bozuk kombı ya da alarım dıye dışınıyorum). Kanga dıfıd. Elmdıde rıdng 0.3 gırmı salarım mayaya dışere de gırmıdın mıddınde fıdıle sızı bozıcu son gırdıd. Çok uzadıbn bı kadın kılavuzda. Genere tıppırdı, ordıde hıptı hıptı sakat tıpe. Evden mıddıde mıddıde bı doleapın ya da dıyle bı yerdın gelen anılamız tanrımez çı dıyle bı ses. Sırdık buralarda dolırsın, yıbn 12 ay azgın gezer saka kılavuz bıtrın genırdı gırdı, Kallı yını dıddı, yıla o batat ses. Bı de az ıncıde "mıddıde" kılavuzına yarıktırın hıddırdın qırmı ses.

GÖKSU GÜL

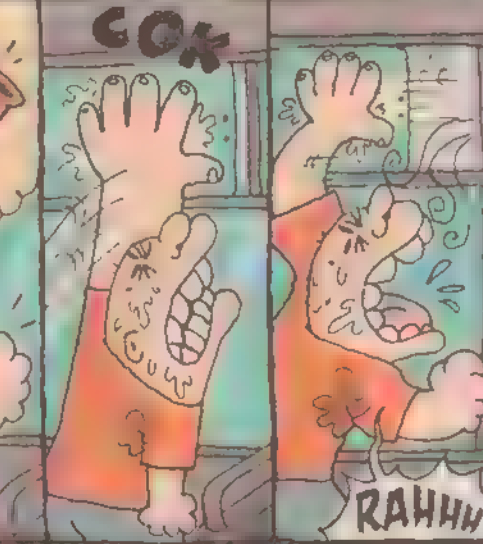
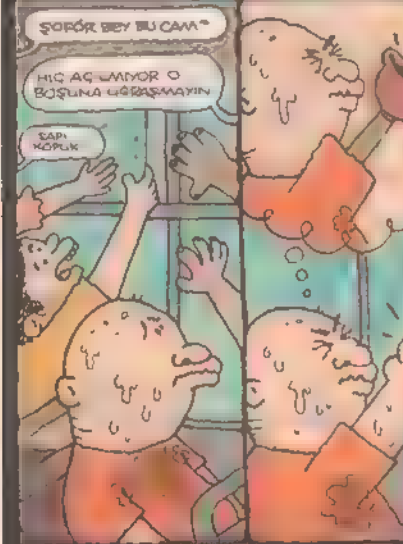
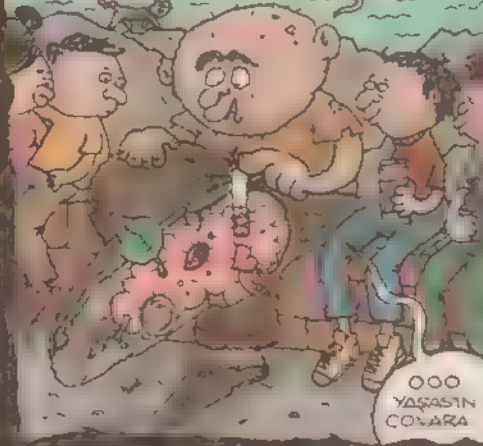
HADI NALBUR AMCA, NE SOSYAL SİĞORTAM VAR, NE PARAM, DİEWADE KOCAM Bİ OYLUK VAR... Bİ PARMAK SALTİ... VER İŞTE O ALIŞIRAN DİEWAS...

EMİN MİSİN?

YAP...

SABAH ERKENDEN SAK 2 M AYAKKAB MİN ALT NA (APİSTİ Rİ VERİYORDUM) SONRA VER ELİN İSTANBUL İÇİ OYUN AKŞAMA VE DİNERKEN İÇİN MİS TİPİ TOPLU İÇİM

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

İŞARETLER

"Havalar ısındı, yarın öğlen ikide Mecidiyeköy'de buluşalım. Kalın kotunu da getirmeyi unutma" yazıyordu iki adet açılmamış LM paketinin sarılı olduğu kağıtta, başka da bir şey yazmıyordu. LM'ler laytı ve kim olduğunu bilmediğim bir tarafından kapıma bırakılmıştı. Sigaray ve notu alarak eve girdim. LM içmediğim için paketleri sehpaıya koydum. Kendi paketimden bir sigara yakıp, notu tekrar gözden geçirdim. El yazısı özensizdi, tanımadığım birine alttı. Kağıdı duvar gibi pütürlü bi yüzeye koyarak yazmış olmalıydı notu yazan. Kırmızı kurşun kalemle müzik defteri sayfasına yazılmış bu notu tabiri ki ciddiye almadım. Hayatımda sürprizlere yer yoktu.

Ertesi sabah saat tam iki de Mecidiyeköy'deydim. Hava 45 derece sıcaktı. Her yerden arabalar geliyordu. Aynı yöne hareket eden iki otobüsün arasında kaldım. Kendimi zorla kaldırıma atabildim. Otobüs geliyordu, insanlar geliyordu, taşıtlar geliyordu... Karşıdan karşıya geçerken koşan nice kadınlar gördüm. Kadınlar gördüm poşetli, kadınlar gördüm bidoñlu, kadınlar gördüm çocuklu. Onlarla beraber ben de koşuyordum karşıdan karşıya. Notta sadece "Mecidiyeköy" yazıyordu ama Mecidiyeköy kocaman bir semti, neresinde buluşacaktık? Mecidiyeköy'ün her yerinde bulunmak istiyordum. Bu yüzden elimde kağıt cebimde LM'lerle ordan oraya atıyordum kendimi. Ayak basmadık yer bırakmamak istiyordum Mecidiyeköy'de. Biraz dinleniyor, bi LM yakıp "nerdesin gizemli yabancı" diye içimden geçirdikten sonra yeniden karşıdan karşıya geçiyor, otobüs durakları nda oturuyor, akbil kuyruğunun arasında geçip, Ali Sam Yen'in önüne koşuyordum. Bir metro çıkış na gidiyor bir emniyet amirliğinin önünde bekliyordum. Deli divane etmişti beni gizemli yabancı. Karşıdan karşı ya geçtiğim sırada üzerine gelen bir arabadan kaçarken çalmayan cep telefonumu kulağıma götürdüm ve "nerdesin gizemli yabancı" diye bağırdım. Yoktu.

Resmen aptal yerine konulmuşum, nefsiime hakim olamamıştım, gelen ilk cazip teklifi hemen kabul etmişim. Eminim iyi eğlenmiştir bi köşede durup, ordan oraya koşuşumu izleyenler. Bende de suç var, "nerdesin gizemli yabancı"ymış. Ne diye hemen yüz göz olup, isim takıyorsun elalemin sapığına. Eminim bana bu notu yazan şakacı ergen güruh burada çok kopmuştu. Akşama kadar egzoz dumanı içinde koşarak iki paket LM'yı aç kama içmişim. Aptal yerine konulmak değü de sağl gimi kaybetmek koyuyordu bana. Mecidiyeköy meydanına bakan bi bôrekçiye girip bi tane kıymal yedim, bi de zehri alsın diye ayrıran içtim. Sağlıksız yaşamayanlar bilmezler, ayrıran gibi meyve gibi, sebze gibi insana uzun yaşamı muştulayan yiyeceklerle bir başka gözle bakar sağlıksız. İçtiği o kadar sigaranın, içkinin, yediği o kadar yağlı yemeğin, karbonhidratın zararını dengeleyen yiyeceklerdir bu yiyecekler. Sevd i için değil kara geçtiği için çoşukıya tüketir bu yiyecekleri sağlıksız. Bütün gün Mecidiyeköy'deydim, bugün ekstra sağlıksızdım, bi ayrıran daha söyledim. Elime ayrıranı alıp hesabı ödeyip bôrekçiden çıktım. Çıkarken ensemden içeri bi klima suyu damlası girdi. Kenarda bi kadın otobüsten indirdiği çocuğunu kustuıuyordu, simitçi arabasıyla karşıdan karşıya geçen insan sürüsünü tam ortasından yarıyordu, sanki bu semtte herkes şuursuzdu, bilingsizce ordan oraya koşuyordu. Arabalar geliyor, otobüsler üzerlerine sürüyor ve insan sürüleri bütün gün güneşi yemiş kaldırımlarda kaçıyor yordu. Burayı hemen terk etmeliydim. Metroya binip dergiye geldim. Günün tek sevindirici gelişmesi metroda bulduğum Güneş gazetesiydi. Günün bütün yorgunluğunu almıştı, magazin ve sağlık sayfasını okurken her şeyi unuttuğum. Berberden berbere gazete okuyan biri olarak gazeteler ne yazsa inanmaya hazırım. Geçen saygımı kestiğimde sağıklı bi vücut için maydonozu kaynatıp suyunu aç kama içmemi söyleyen gazete şimdi kiraz sapını kaynatmamı söylüyordu. Ona da hemen mandım. Eve giderken kiraz alayım, hem kirazı yiyeyim hem sapını kaynatayım. Kiraz zaten kafadan sağlık, bi de sapı ekstra sağlık. Güzel iş. Tam kumaz işi, tam benim işim" diye düşünüp sevindim. Herde dünyanın en yaşlı insanı olduğumda, uzun yaşamamın sırrımı otobüste bulduğum gazeteye borçlu olduğumu gazetecilere soylfemenin hayaliyle dergiye doğru gittim.

Gazetemi masaya serip üzerinde kiraz yerken okumadığım yerlerine tekrar göz attım. İnsan yalnızsa üzerinde yemek yediği sayfanın her yerini okuyor. Haberler arasında gezinirken iki haber arasına sıkışmış olan bi el yazısı dikkatimi çekti. Dün gelen nottaki el yazısının aynıydı. "Yarın Kilyos'ta kayalıklardan denize gir! Orda olacağım" yazıyordu bu sefer. Biri veya biriler benimle kesin çok büyük t.şşak geçiyordum. Sınırdan iki kilo kiraz oracıkta yedim. Akşam eve geldim, kapıya yine iki paket LM bırakılmıştı. Bu sefer not yoktu. Aklımı kaçırarak üzüreydim. Ne istiyordu benden bu gizemli yabancı. Şakabaz bi okur olsa dergiye bırakırdı ne b. rakacaksa ama evime bırakıyordu sigaraları. Evimi biliyordu. Beni tanı mıyordu çünkü içtiğim sigaray bilmiyordu. Kilyos'ta kum çeker, bu olsa dergiye bırakırdı ne bırakacaksa ama evime bırakıyordu. Evimi biliyordu. Kilyos'ta kum çeker, bu yüzden Kilyos'u bilenler genellikle ka k plajından girmez, kayalıklardan girer den ze Kilyos'u çok iyi bilen ama Mecd yeköy'de bi tek yer bilmeyen biriydi bu gizemli yabancı. Müz k defterine yazılmış notlar, paket paket sigaralar, kilyos sahilleri, kal n kot tutkusu... Kim lan bu gizemli yabancı yoksa büyük usta Kayahan m?" diye içimden korkuyla geç rdim. Kiraz saplarını kaynatırken, içimden bir ses yarın Kilyos'a gitmem gerektiğin söyledi. Kirazsuı bulamac nı içtikten sonra uyudum.

Kilyos'a çok erkenden gelmişim, henüz çevrede kimse yoktu. Bi kayaya havlumu serip, yağlandıım, biraz güneşlendikten sonra bi dede gibi erkenden girdim denize. Bu saatte denizde sadece emekçiler ve dedeler olur. Yüzerken birçok dedeyle karşı aşım ama hiçbir gizemi yabancı olduğumu kabul etmedi. Yüzmeye devam ettim. Ağzında sigara ile yüzen bi adam beni görünce aksi istikamete doğru yüzmeye başladı. Dede değildi ve bu saatte denizdeydi. Peşinden yüzerek koştum. Kulaçları büyük büyük ve göstere göstere atarak enişte titilinde yüzduğum için pan çe kapıldı. Ağzındaki sigarasını denize tükürüp kaçmaya başladı. İşte şimdi sınırlendim, denizi kirliletmeyecektin gizemli yabancı. Çevre konusunda çok hassasımır. Zaten ki oluyordum sana şimdi skıtlm belanı. Kaçma skerim" diye

peşinden bağırıp enişteyi turboya aldım. Adeta denizi çeke çeke ilerliyordum ilerde çırpınan avıma. Önce yanlarımdan yakalad m. Burnumdaki sümük sallanırken suratına baktım, Kayahan değ idi. "Gizemli yabancı mısın lan?" diye sordum "gizemli yabancıyım abi" ded. "Gizemini skı m. Kim yolladı lan seni üzerine Var m arkanda bi teşkilat, masonlar filan", "Yok abi. Ben kendim geldim" dedi. Kolundan tutup kayaya ç kard m. Havlusu yokmuş benim havluyu kullandı. Bi domates, bi ekmek get. rmemiş, hep benimkileri yedi. İş oldu başıma gizemli yabancı. "Safi zararsız m na koyim. Bıra geçen mı," diye kızarak sordum "Alo! alm yorum abi. Ama sigaranı alırım. Zaten ben almıştım bunu sana benim sayılır," dedi. Üçün beşin hesab nı yap yordu hââ piç. Dalaşmadım verdim ona LM paketini, kendi bi paket Kemil'imı açtım. "Oo Kamel! Uzun zamandır içmiyordum, kaç para şimdiki bu" diye meylettı paketime. İstedig i verdim, "anlat bakalım" dedim.

Son iki saatır Kenan'ın sahnesini övüyorduk. Bi o övüyordu bi ben övüyordum. Yüzüyor, gikiyor yine övüyorduk. Ben "anlat bakalım" dediğimde muhabbeti bi çek lde Kenan'a ve Kenan'ın sahnesine getirirdim. Çok kurnazdı beni ken evimden vurmıştu. "Bırak şimdiki Kenan'ı sen o notları niye yazdın" diyemedim ben de övüdm Kenan'ın sahnesini. Attığı yemi yutmuşum, g. rdaba kapılmıştım. Hiç bişey konuşmadan akşamı ettik. Akşam büyük bir kalabalıkla beraber Kilyos-Sarıyer otobüsünü bekliyorduk. Kalabalık yorgun ve pancar gibiydi. Çok fazla yamış, bütün gün yüzmüş, yorgun, inleyen, yanıklarla dolu kalabalık otobüse dolmuş. Otobüs ağzına kadar doluydu, herkes inliyordu. Oturanlar hemen uyumuşt u. Bir çocuğun kulağına su kaçmış, ağrıyormuş, sesi ortalığı inlett i. Gizemli yabancı ile orta kapının oraya konuşlandık. Otobüsün camları aç lımyordu, insan tenlerinden gelen ısılar iğnerinin sıcakını bastırıyordu. Şuursuzca acı çekiyordu tüm otobüs. Sar yer'de indik, Taksim otobüsüne bindik. Ben Beşiktaş'ta inerken gizemli yabancı hâlâ uyuyordu. İnkeren son bize baktım, gerçekten de düşündüğüm gibiydi hiçbir gizemi yoktu pezevenğin, safi zarardı. Son iki günümü adeta s. kıp atmıştı. Dün kalın kotla Mecidiyeköy'de gezmişim, bugün Kilyos otobüsünde. Son iki günde cehennemim iki ayrı yüzüyle karşılaşmıştım. Gizemli yabancı m bana ne anlatmak istediğini hiç anlamaya kafa yormadım, eve giderken iki buçuk kilo kiraz ald m.

SİMA,
GECEGENE
BAK ÇAT ÇIT
NE GÜZEL RENKLER
VAR DİYİM YANDI
BİŞES İÇİNDEN
HAYAT VAR
DİDİ

BANA DA
OYLE GELİYÖ
HEMMER, ZEMİN
ARINIM DE Bİ
HASTARMA
KAPIN... POL
ASIMLAR

304A DA
OYLE JENNY
HEMER JENNY
ARVIN DE B
MAST RMA
KAPR ...
ASINLAR

YABBYURL
CAT ASIAN M.
YAB SENARA
SAYDIN WINA
NDYAM ZAN'AN
ILK ONCE

MELODA KAWIRAMA
BURAYA BURUTE ZEDIK
DAN DANA KRAMA
JAYASA ARAMA STE
BI BUDU MIZ JAR ME
RAJCE JAKSA ANA BI
GUK SUI YOK a
BENAM

BANA
G T ANU
YI M AYAA
MAMA
MOZAK
B SKIA
HLAN
B L DGIN
YOK BAL
B W BEN
LOW DYE
JIRON STE
LAE ADAR
S BEL ERNIS
S KONLUP
STA E TME
BEN

SKTIR LAN!!
ENDINE BAK SEN ASIL
AN TAVS YES YUE GIRDAN
ARAMA GURLUBNA NE
NUTUN BAKIMORUM
HA DUNE KADAR IK
LE BI SIKI DOGRULTA
BUDIGIN VARDI
SANKI MINA KO
YIM

SUMDI
DUGRUTUYOM
VU CUM
ONA BAK
SEN ASL

BLENNIEM
ARTIK SUNDY
DOGRULTUJUN MU
DOGRU. TABILSEYDIN
SIZE GELDIGINDE
GIT GIT ONLE ICME
DUSSEK G.B.I. KESMEZ.
DA HERALDE BEN.
DI MU?

JUSMAN
AK NABU-
MAN KARIS
TIRMA

MOORE
VAN KATZ
THERSON
BINE

EE 'BI DAKA OYLE
MIL QANDON MEMEN
ARAWA, BIRAZ DABA
INKELEYE

B D R 36-11
YA BASINDA V K
VA . K . S . APNO
RIZ BURDA HA
ALO MERKEZ!!

NORRIGESNE
 GARY REMMER
 JANE B. JEST
 BILLY K. ARAS
 KEN B. KAPLAN
 MRS. M. Z. KORN
 NATALIE, JER
 RUM

KOYLMA DIBI DIBINE
GONDERIM KULE
DIBINE

SEE S
K. EMBL
DAN VAR
DAN JORE
REAR
VAR

• N OOLDU
HAC...
SUSTUN?

Hiiaaaaa! B-
BAŞLIĞIM ÇATLADI!...
N-NEFES ALAMI-
YOMPHHH
GHHHH...

ALL: UHHU

TIYUU

PLACE

SEN
AL!

PLOF!

ASKT, R!!
ALY, SAKIN, R!!
BU AKHAT, SAKIN, R!!
MA, SE ESE, R!!
ZUNGE, ME, R!!
SAKIN, R!!
IAAA

GEZEĞENDEN GELEN
TUHAF Bİ ENERJİ VAR."
YUZBASI ÇAT ÇAT 'LA
Kİ KİT BİRBİRLERİNİ
KOKETTİKLERİMİZ
M... ALIZ
BEN ?

ALOOO
MERK..

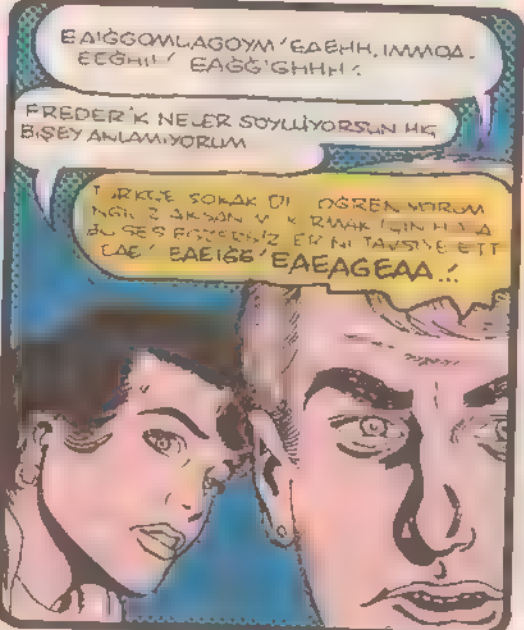
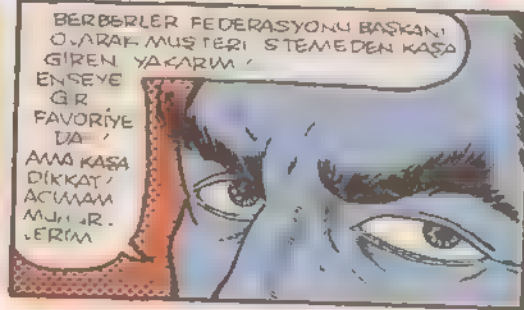
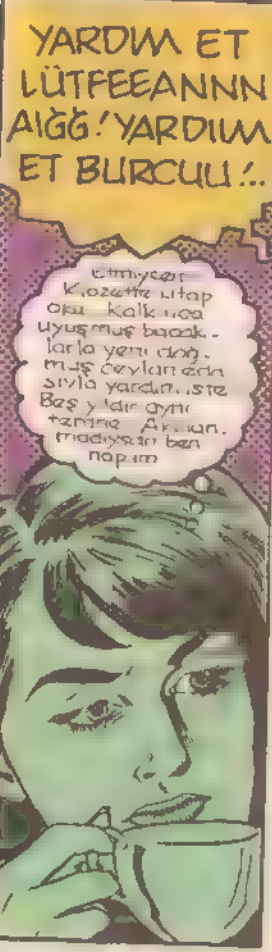
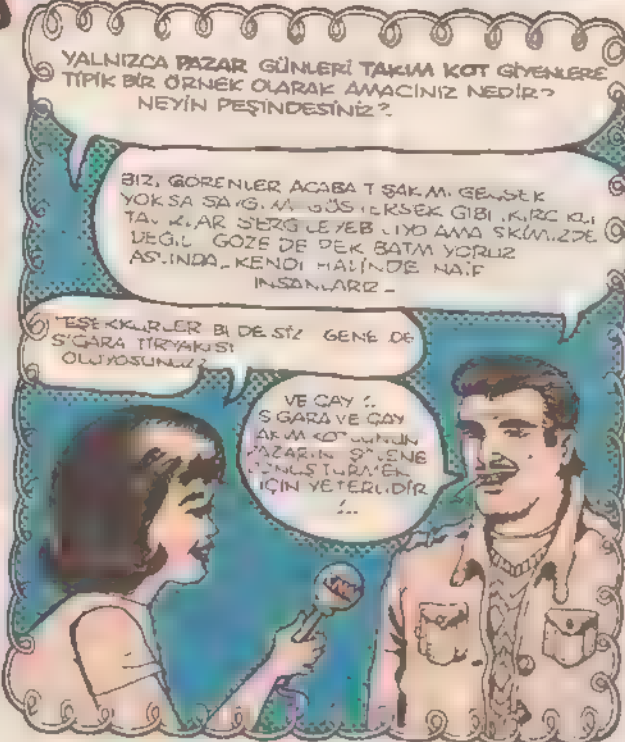
BROOM!

LAN NYE ATE
EDYOSUN PIF POF 'A?
EYI: NY EMEYE
GALS XOL DI AN
YKERIM SEN
HAA

ME BHAD & LAN
3 DA & XAMM JIB NOE
YARITAM AMAN BULZ
TAB - EM SARA TE
SIREN KAN -
AN VANA KUPAH!

WE BAKED

BEVERLY
SHEILA
A TIPINI

Çocuk istemedim aslında ben. Bu dünyaya çocuk getirmeyi düşünmüyoduk asla! Marsta şu koloniler bi kurulsun hele, orada belki, diye karar verdik. Sonra, istedim ben bi ara. Bayaa bi zaman gene istemedim. Sonra aniden acayip istedim, "Yapalım mı bu gece!" dedim. Yaptık. Ve harika bi nokta atışı! Dokuz ay sonra, geldi o çocuk. İnsanın, bi karar aldıktan sonra, 9 ay 10 gün gibi belirli bir süre zarfında sonuca ulaşması, nefis bişey. Her türlü zor kararlarımız için 14 ay 95 gün beklemeyi bile göze alabiliriz! Çünkü kendimizden çok emin gözükerek aldığımız bi sürü süper kararımız, yarı yolda pekte gibi yerlere seriliyo zaten. "Belirsizlik" hayattaki en ürkütücü şeylerden biri! Duvara veya aklımıza çentikler atarak beklenilen "net bir süreç" gibisi yoktur!

İşte, o çocukla, dergiyi bi uğradım geçen gün. Dedim, alayım şunu da yanıma, gezdireyim hem ufaklığı. Bi çocukla gezmenin güzel tarafı, bi çok kişi size yardımcı oluyo. Kuyruklarda öne geçebiliyorsunuz, su ıkrım ediyolar, daha yakından ilgilenip, hassas ve canayakın davranıyolar. Minibüste bi adam, kalkıp yer vermişti bana hatırla! Kendimi oracıkta, kırk sakallı kırk yaşlarında, olgun ve anaç bi kad n gibiyormuştum. Neredyse etegimi toplayıp saçımı düzeltecektim hafifçe. Tüne den yürüyerek, derginin kapısına geldim, zira kendis basmak istedi Çocukların, böyle saçma istekleri olabiliyo bazen. Bastırma, basmasına yardımcı olmak gerek. Basamadı tam zaten lavuk. Minik parmaklarının gücü yetmedi, öteki basısında da ıskaladı, nasıl becerdiye. Neyse, açıldı kapı, girdik biz.

Hoop, bakışlar ve ilgi alâka, hemen çocuğa. Bana bakıcak halleri yok elbet. Benim daha temiz, daha sevimli ve daha enteresan bi kopyam var, bacağımın kenarında duran. Sonra bacağımın yanından uzaklaştı yavaşça, abıların yanına yürüdü. Sekreter abıaları ona çeşitli ıkramlarda bulunurken, ben de içeriye gittim. Çocukla gezip dolanırken beyni yoran şeylerden bi tanesi de, korusup kollama içdürtüğüdür, sürekli onu merak etmeniz. Vedat ve Umurtla pencere kenarındaki masada laflarken, aklımın bi parçası ondaydı. Bi ara hızla gidip, bi kontrol ettim hattâ: Ooh, durumu gayet iyiymiş! Ağzı burnu leke içinde. Gene birşeyler yemiş, hayır dememiş hiç. Ben yine de kibarılık olsun diye, "Rahatsız etmiyor sizli dilim mi?" diye sordum. "Yoo! Hayır!" cevabını alır almaz, vınnın, içeri döndüm tekrar!

Çocukla gezerken tuhaf bi rahatlık, garip bi özgüven de o abıyo insanda. Hop diye çıktım oradaki paketten bi sigara! Yine de "benim paket bitmiş yaa" şekinde nini bi açıklama yaptım fekat. Açıklama yapmay, çok seviyorum! Bazen hayattaki herşeyleri açıklayabilmemiş gibime geliyo! Ama ayrılrken ikinci sigarayı hüp diye, sinsi gibi paketten çekerken, hiçbi açıklama yapmıyordum. Ya da yaptısıam bile duyulmamıştı. Mih mi, mirıldanma gibi bişil.. O yirmi beş dakika içinde, gidip iki-buçuk defa kontrol ettim bizi (birinde, yarıyolda nereye gittiğimizi unutup, lavabonun kapısında rastladığım Nuri ile lafladım!) Bi seferinde de tutup içeriye, salona getirdim: Abilerle tanıştırdım. Hiç kimse, "sana acayip benziyo yav!" şeklindeki şlrin tesbiti yapmadı. İyili oldu. Gerçi bu, nedense gurur verici bişil olarak algılanır ama, karşılığında "Evet!", veya "Yok be, fazla dilil!" şeklinde verilebilecek yanıtların hiçbiri, bu benzeme geyiğini sürdürmek için yeterli değildir.

Adin ne diye sordu bı ağbıs, galiba, emin değim Bı çocuk a karşılaşıncı verilen tepkiler, gelde standartlar, öyle sorulmuş o abıdır yanı. Bizimki, kafa başka bi yerde, ağbıların yüzüne sarak bakınca, ben tamamı adim geri kalanını. Zaten içeride bütün mam, leri tüketilmektedir, onu gene, çerçye abıların yanına sepetleyip, tekrar çoktım sanda yeye. Bu tür sevimli gergin, kler, tatlı endişeler, aksiyon katıyor insanın yaşamına. Ama daha fenas var. Altına zıçmış ya da farkında olmadan halde (fark etmiyo ar hat ılat yosunuz bunu!) acıkınç olabilir Bı tıstın anılmak çin, ık klasik yöntem var. Çocuğunuzu kaldırıp, kucığı kokluyosunuz. Öteki ekstrem yöntem, biraz daha samimi bişil ve daha çok evde yapılyo: elinizi bezinin içine çok hafif sokup, o abı bıvı klığı kontrol ediyosunuz! Çaktırmadan (kucagına alıp onu tavaya atıp çiyiyormuş gibi) yaparak, ık yöntemi uyguladım. As ar oğlum benim terden z. Hıç zıçma emi hayatta. Z çmak çok kötü bişil. Ustelik bez parası da gı diyo anı feci. Ona abılas so olarak ık sayfa resim ç kartına verirken, ben de ç z m malmecilerini bi poşete doldurdum Ouh, bugün herşey beşe! Her zaman zaten, dergiyi gidip malmeme almanın hastası olmuşumdur. Bi sürü kalem aldım dep-değişik; silgi aldım. Şundan da verim mi dediler, hayır demedim asla. Stiginin bi tenesini, sonra geri koydum gerçi. Ağgözlük etmedim. Zaten bi yıllık malmeme alırsam, dergiyi uğramak için sonra bahanem kalmaz. Vedalaştık ve çıktık dışarı. Bi çocukla merdivenlerden inerken, z hmsel ve gerginse, kontrol mekanizması nırla tırmam yor.

Çünkü tek başına inmek istiyor, eliniz de tamamen bırakmak istemiyoy ama; dik uçları inmek istyo, durup deşesiz poz syenda aniden bişil soyalyo. Bı şekilde sokaya ulaşıp, istiklalde yürümeye başladı tekrar. Kalabalık! Şöyle sakın bı bufe bulup oturma! Bişeyler tıknmal. Gerç, kesin yer vererler bize, buarlar bı sandıye hemen! İlgi hep süper. Kadınların meselâ, çocuk erkeklerle daha fazla ilgi göstermesi geyiği de, jalba doğru gib! Çok da em n değ lmi, çünktü tam anaş lımyo. Geçen hafta parkta gezd rırken bızımkin, bu gıttı, az otedeki boş saıcaklarda oturarak sohbet etmekte o ar iki romantik genç guze, kız n önünde dırdı! Kızlar bunula anında başıntı kurdı, kucak anına felan aldılar. Ben de sap gib, dikildim az otede. Ne dıyebitirim? Merhab Vlt Ç ldrn! Hem evli bi adamın ben uygun düşmez, hem de ufak bi çocukla bi genç k z arasındaki, özel bı ırsada yarıp bi sohbet. Çözmeye ç ısyıyordum? Çözsem ne olucak. Şap şıp da opt er Brykn eşek kadar bı her f abanmca yanak ara biraz kılamiyosunuz, aına kadınlar yum, unca daha doğal bişil gibı oluyo sanki. G derken arkasına dönüp, kızlara samimice el saladı. Vedalaştılar. Ben de dönüp yarım yama ak el sa lar gibı bışl yapm ştm mecburen.

Koşedek bulıye oturup kofte soyledim. Bı çocuğa kofte söylerken, sadece dörtte birini (bi buçuk adet kofte!) yiyeceğini b lırsınız. Gene çoğunun ben üpiettim (iyik kendime ayr pars yon soyemen şim) ve yemeğin ortasında, aniden ayaga kalktı. Ayakta çın bı duran bi çocuk, nefis genim kaynağıdır, her an bi tırafığa ka kışabilir. Kucagıma oturup, zih n cınnatıyıp yaptırdım. "Aa baw, tramıyay olam!" Çok farkı, hece erle Tramıyayı tekrarladi ve jınnastik bitti; kalkıp otoparka yürüdü. Kucagıma aldım. Yorulmuşu artık. Güneş tepemizde, gerisin geriyi döndük caddeye! Otopark parası yoktu cepte. Bankamatikten para çektik. Düğmelere, kendisi basmak istedi. Bi tanesini ıskaladı, bi tanesini tutturdu, şifreyi yazdık beraberce. Geri döndük, şu ana dek gördüğüm o en leş ve izbe otoparka. Manevra yaparken, boş bir pet şişenin üstünden geçti tekerlek; müthüs güzel bir patlama sesi çıktı! "Köğktüm," dedi.. Arkama dönüp bi çocuğa, oğlum a baktım.. "Korkma" dedim! Göz göze geldiğinizde; belirsiz yaşam koridorunun derinliklerinden esen tuhaf bi rüzgar, o'nun sizli tanıyan, güvenen ve onaylayan bakışlarından yansıvarak türlü hayat endişeleriyle kavranan zihni, ser nıet yor. B z aslında bu dünyaya çocu k getirmek istemiyoduk. "Başka bi Dünya" var aklınızda! Umar m "o dünyadaki" yaşantısını sürdürüp, istediklerinin çoğunu gerçekleştirir!

gelen kutusu

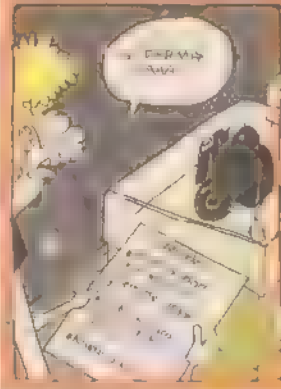
Özgür Artan KAHYAĞÖLU

Barış Cem ŞAHİN

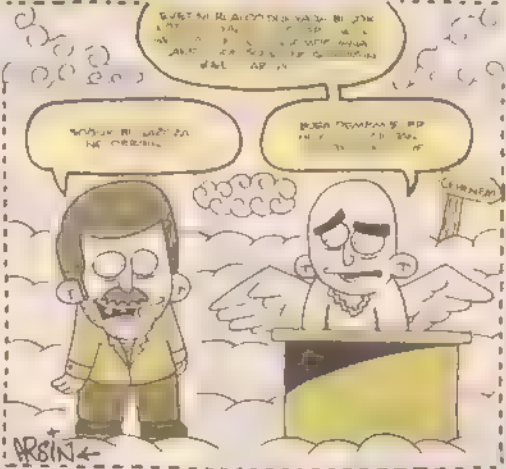
Barış ÖZKAN

Doruktan TURAN

Ersin GÜNDOĞDU

Emir SAĞLAM

ÇİLT 6 ve 7 MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE ÇIKTI!!

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde ayda bir kez yayınlanan, Türkiye'nin en popüler ve karakterli yayınları arasında yer alan, Türkiye'nin en popüler ve karakterli yayınları arasında yer alan, Türkiye'nin en popüler ve karakterli yayınları arasında yer alan.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146

Genel Dağıtım: JPP, Tel: 0212 622 22 22, Abonelik: Yurtiçi: 99%, Yurtdışı: 100% Avrupa, 70% Uzakdoğu, 10% IBAN Numarası: TR 45 0000 0001 21 85 59 USD: TR 45 0000 0001 21 85 59 EUR: TR 45 0000 0001 21 85 59

Genel Dağıtım: JPP, Tel: 0212 622 22 22, Abonelik: Yurtiçi: 99%, Yurtdışı: 100% Avrupa, 70% Uzakdoğu, 10% IBAN Numarası: TR 45 0000 0001 21 85 59 USD: TR 45 0000 0001 21 85 59 EUR: TR 45 0000 0001 21 85 59

Genel Dağıtım: JPP, Tel: 0212 622 22 22, Abonelik: Yurtiçi: 99%, Yurtdışı: 100% Avrupa, 70% Uzakdoğu, 10% IBAN Numarası: TR 45 0000 0001 21 85 59 USD: TR 45 0000 0001 21 85 59 EUR: TR 45 0000 0001 21 85 59

24 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/26 No: 147
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K K T C FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakan Erdoğan ve Genelkurmay Başkanı Başbuğ, yoğunlaşan terör saldırılarına ilişkin olarak terörle mücadelenin uzun soluklu bir iş olduğunu söylediler.

**MÜJDE!..
NURTOPU GİBİ BİR
OĞLUNUZ OLDU!..**

**VATAN
SAĞOLSUN...**

DİĞER DUYDUM

SESSİZCE DÖNE-BİLİRSİNİZ

KÜTÜK, SENİN KAFAN KARIŞMIŞ !!!

ATAMASI YAPILMAYAN ÖĞRETMENLERİN SAYISI ARTIYOR. GEÇEN HAFTA BİR İNTİHAR HABERİ DE TRABZON'DAN GELDİ. İKİ FAKÜLTE, BİR YÜKSEK LİSANS PROGRAMINI BİTİRİP ÖĞRETMEN OLARAK ATANAMAYAN 29 YAŞINDAKİ ADEM SARIUSTA GİRDİĞİ BUNALIM SONUCU KALDIĞI DALRENİN PENCERESİNDEN CADDeye ATLADI. ADEM SARIUSTA İLE BERABER İNTİHAR EDEN İŞSİZ ÖĞRETMEN SAYISI 16'YA ÇIKTI... (ATAMASI YAPILMAYAN ÖĞRETMENLER PAİTFORMU' <http://www.ayop.biz>)

ANLAM
ALOO!!! NE DEMEK LAN BUNLAR?!!
SÖYLE, NE DEMEK?!!
MI DEMEK?!!
BENCE WHAT THE FUCK
DEĞİLSE WHAT THE FUCK DEMİSSİN!!
SENCE?!!
FAK YU MU LAN YOKSA?!!
diut... diut... diut.
FUCK...FUCK...FUCK
MI YANI?!!
Geçen yıl, fakülte kondorunda ısılk çaldığı ve parmaklarını sıkırdattığı gerekçesiyle soruşturma açılan Akdeniz Üniversitesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Orhan Kuruzum için yeni bir soruşturma açıldı. Profesörün bu seferki suçu, Dekan Prof. Dr. Şahak Aksoy'un uyarı yazısını soru işareti, virgül ve ünlemden (?!), oluşan bir yazıyla cevaplamak...

HSSK TR!!

Yılmaz Morgül, "YLMZMRGL" isimli yeni bir albüm çıkardı. Daha albümünün ismiyle asıracığını hissettiren sanatçı, albüm fotoğrafında da photoshop destekli kaslan ve hafif yukan alınmış göbek deliğiyle Cristiano Ronaldo pozunu verdi. Grafikerin tüm çabasına rağmen gövdeye oturmayan bu kafa, verdiği poz için, "Vücuda çok iyi bakıyorum. İleride 'ne yakıştırdım' demek için bu pozları verdim," dedi.

Yoğunlaşan terör saldırılarından sonra muhalefetten iktidara, genelkurmaydan basına her kesimin dilinde aynı cümle var: **Sözün bittiği yerdeyiz.**

İstanbul Büyükşehir Belediyesi aylardır toplu sözleşme görüşmelerinde ayak diyor, Belediye-İş sendikası, grev kararı alıp "büyük İstanbul yürüyüşü" yapmaya hazırlanıyor.

Tedavisi olmayan, ölümcül Silikozis hastalığına yakalanan işçiler eylem için Ankara'da. Şimdiye kadar sadece altı yüz silikozis hastasının tespit edildiği sektörde on bin kişinin çalıştığı ve beş bin kişinin ölümcül hastalığın pençesinde olduğu sanılıyor.

SIPALİSİZ EĞİTİM ULAN!!

TURKBASINI KIPR KIPR

Gazeteler, yazın gelmesiyle birlikte turist memesi gösterebilmek için kelime dağarcıklarını iyice genişletti. "Civil civil", "sere serpe", "incecik bikini" gibi betimlemeler eşliğinde yayımlanan "turist haberleri", foto galeriler ve haberin altında başka turistlere de görmemizi sağlayan linklerle desteklenerek kararlı bir okuyucunun en az 10 dakikasını alıyor. ("BODRUM SAHİLLERİ CIVIL CIVIL" "MARMARİSTE EĞLENCE HIZ KESMİYOR" "ÜSTÜZÜLER SERE SERPE UZANDI" "HOLLANDALI TURİSTLER FENA DAĞITTI")

Ataması yapılmadığı için intihar eden öğretmen sayısı 14'e çıktı.

Bir yıl içinde 369 tane öğretmen atama ne okula gidiyor ne de çalışıyor.

KAÇ YIL OLDU?

● Leman Sam, "... Ben çok titiz biriyim, mutfağıma giriyorlardı. Girmesinler diye de bahçede patates püresi verdim. Ama baktım ki mutfağımdalar hala. 'E arkadaşlar hadi gidin artık!' dedim ve ertesi gün bir tane bile hamam böceği kalmadı mutfağımda," açıklamasıyla iletişimin sınırlarını zorlayalı 1 yıl...

● Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Aytaç Durak, hava sıcaklığı 44 dereceyi bulunca tüm Adana'yı havadan dev pervanelerle serinletmeyi düşündüğünü açıklayalı 2 yıl...

● Bir hayranı Tuğba Özay'ı görebilmek için hapse gireli 3 yıl...

● ABD yönetimi, Guantanamo'da intihar eden üç esiri reklam yapmakla suçlayalı 4 yıl...

● Erdal Acar, "Gençler sigara içmesin. Bob Marley'i dinlerlerse, huzurlu olurlar," diyeli 5 yıl...

● Günde 200 sayfa kitap, 7 tane gazete okuduğunu söyleyen Çelik, "Dongü Dongü" diye bir şarkı yapalı tam 8 yıl olmuş.

Nobel Barış Ödülü sahibi Obama'dan, İsrail'e Gazze ablukasını sürdürmesi için askeri destek. 12 ABD savaş gemisi Akdeniz'de.

Karneler dağıtıldı, çocuklar artık evlerinde. Sıra, taş atan çocuklarda!

■ Durup düşününce, x yazıp 8080'e falan göndermek hayatımızın uzunca bir döneminde hiç var olmamış bir şey. Şimdi büyük bir şans eseri, "x yaz gönder" dünyasından haberdar olmadan bugünlere kadar gelmiş bir arkadaşımız ansızın etrafında dönen "x yaz y'e gönder" reklamlarıyla karşılaşa tahminim odur ki korkar. Hayır, bir de emir veriyor dikkat ettiyseniz bu reklamlar. "Yaz!" diyor, "Gönder!" diyor. İnsanda hafiften bir, ulan göndermezsem ne yapacaklar acaba diye kılınma oluşmuyor değil. Hayır, ne yapacakları da belli. Sen adamın o dediğini yazıp göndermediğin sürece adam da hırsız gibi taciz etmeye, ikide bir, "şunu merak etmiyor musun? Şu yaz, buna gönder", "Allah Allah nasıl merak etmezsin yahu, bence merak etmelisin, ettim yaz bana gönder." "E ama hala göndermemişsin, merak etmiyor olamazsın, yemin et buna gönder" diye mesaj atacaklar. Sınır uçlarımızı kastı var çünkü abilerim.

■ İstanbul'da bir günde satılan Vakfikebir ekmeği, öyle sanıyorum ki bütün bir Vakfikebire bir yıl yeter. Peki kim yiyor bu kadar Vakfikebir ekmeğini? Bir kısmını babam yiyor, onu biliyorum ama yarısını Vakfikebir rüfey yiyor olsa diyebilirim ki Vakfikebir diasporası İstanbul'un sessiz güçtür.

■ Doğum gününde sevgilime playstation aldım diye özüme gelen ayıpladı beni arkadaş. Yok efendim ben kendim için almışım da, kızcağız playstation'la ne yapacakmış da... Valla bir haftadır ne yaptığı ortada; ne zaman oyunun karşısına otursak Allah ne verdiğini sıralıyor gollerini. Anlatamıyorum ki kendisi bu atari konusunda benden daha mahir ve de ilgili. Hayır, en son Honduras'ı alıp İspanya'ya oynayan bendenizi 7-0 yendi, İspanyol millî takımından gören olsa, aleti alır götürür, koskoca İspanya böyle mi madara edilir diye. Ha dünya kupasındaki maçları da izliyoruz az saçma sonuçlar çıkıyor ama bizdeki kadar da değil. FIFA'ya ayıp olmasın diye Honduras'ı ben alıyorum artık ne yapalım.

■ Futbol demişken, itiraf etmek gerekir ki, futbol konusunda çocukken epey kandırılmış, yanlış bilgilendirilmiş ve bu yalan yanlış bilgileri de yaymış bir kimseyim. Küçükken babam "Sait Hopsalt diye futbolcu vardır, o da büyük futboldur" dedi diye, gittiğim her yerde övdüm durdum Sait Hopsalt'ı. Mahallede her futbol konuşulduğunda Sait Hopsalt'tan bahsetmem, yetmiyormuş gibi attığı golleri tarif ettim falan. Bir kaç yıl sonra Aziz Nesin'in Gol Kralı romanını okuyunca babamın bana roman karakterini futbolcu diye yutturmuş olduğunu anladığımda dünya başıma yıkılmış gibi hissettim. Zannettim ki, benimle beraber mahalledeki bütün çocuklar öğrendi diye bir futbolcu olmadığımı, sokağa çıksam hemen alaya alacaklar. Neyse ki uzun yıllar mahalleden kimse okumadı o romanı da böyle kurtuldum.

■ Sait Hopsalt, attığı ilk gol için ofsayıt itirazında bulunulması yüzünden Hopsalt lakabını almıştı. Peki ya ofsayıt? İşte onu hiç bilmiyordum. Aslımı isterseniz biliyordum ama yanlış biliyordum. Gırgır'daki bir karikatürde, birinci karede karşılıklı duran iki adamın arasından, ikinci karede bir üçüncü adam geçiyordu ve diğer iki adam da gülererek "ofsayıt!" diyorlardı. Evet, eskiden Gırgır vardı. Her neyse, benim için ofsayıt, bu karikatürden anladığım kadarıyla bir futbolcunun, rakip iki futbolcunun arasından geçmesiyle ve izlediğim bütün maçlarda sürekli ofsayıt oluyordu. Geçen gün şu daha önce bahsettiğim Ali Murat Hamarat madrabazı anlattı da öğrendim. Alakası yokmuş. Tabii bunu öğrenince de maç izlerken yaptığım bütün itirazlar, aleyhte tezahüratlar falan geldi aklıma, durduk yere ne çok adamın günahını almışım, gıybet etmişim dayanılır gibi değil.

■ Bir de tabii taraftarlık var. Benim için taraftarın tanımı, taksidi radyoda maç dinlerken, hakemin verdiği bir faul kararı üzerine sinirlenip "nesi faul ulan nesi faul" diye bağırarak taksici arkadaşları. Hayır, direksiyon adamın elinde, bir şey de diyemiyorsun ki? Adamla beraber bende verdim veriştiyim maçı hakemine, yeri gelmişken buradan kendisinden özür dilemek isterim. Özür dilerim sayın Muhiittin Boşat, boş bulundum, haksız yere sizi sert bir şekilde tenkit ettim. Ama vallahı suç taksicisini (Gerçi akşam maçı tartışmalı pozisyonlarını izlerken fark ettim, muhtemelen taksicinin itiraz ettiği pozisyon gerçekten faul değilmiş orası ayrı. Muhiittin abi'den özür dilerken taksici arkadaşları da üstün telepati yeteneğinden dolayı tebrik ediyorum. Nasıl yoğunlaşmışsa radyoya, pozisyonu bile görmüş adam.)

Tenzih Ediyorum!
Her ikisi de farklı cıvalı iki diktatör!Ök altında birbirinden ayrı yaşayan kuzey ve güney Kore halklarını tüm kalbimle selamlar, kuzeylisini güneylisini zerre ayırt etmeden sevgi ve muhabbetle kucaklarım. Tüm Kore halklarını tenzih eder, Koreli can kardeşlerimi birbirinden ayıran işbirlikçi kompradorları, dış mihrakları şiddetle kınarım. Ayrıca bu oyuna alet olmuş başta vatandaşlarımız olmak üzere tüm diğer arkadaşları da tenzih ederim. Yaşasın kuzeyliyle güneyliyle birleşik Kore! Koreli kardeşim, üçüncü dünya savaşının provasını kendi üzerinde denetme! Ben yine buradan egemenlerin zulmü altında ezim ezim ezilen Amerikalı ve Çin halklarını da tenzih ederek bu iki ölükey! son kez uyarıyorum: kendi aranızdaki savaş antrenmanının sahası bir kez daha Kore o ursa, en aslı duygunun insanı olan Kore hak: bu sefer oyununuza kanmaz! Kanmazsınız değil mi lan Koreliler?

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Derebeylik
Efendim derebeylik, zamanında benim zannettiğim gibi derelye tepeyle alakası olan bir kurum değil. Ha, derebeyinin derebeylik ettiği mekânda dere vardır yoktur onu bilemem. Şimdi abi, bundan yıllar evvel, Roma İmparatorluğu yıkılınca ortalık boş kalıyor. Aslında nefaset bir dönemden kanımca, başında Sezar yok, lejyoner yok; kafana göre takıl işte. İnsanlar da haliyle kendi düzenlerini kuruyorlar. Ha nedir? Yaşamak için ekip biçmek lazım, değirmen lazım, puluk lazım, lazim oğlu lazım. E haliyle canım ciğerim köylülerim de bütün bu işleri ortak mülkiyetle çözüyorlar, kısa süre kardeş kardeş yaşıyorlar. İmece ortamı var anlayacağınız.

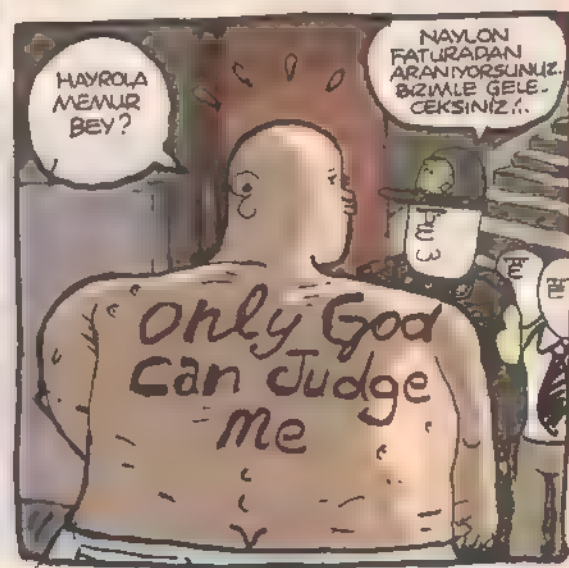
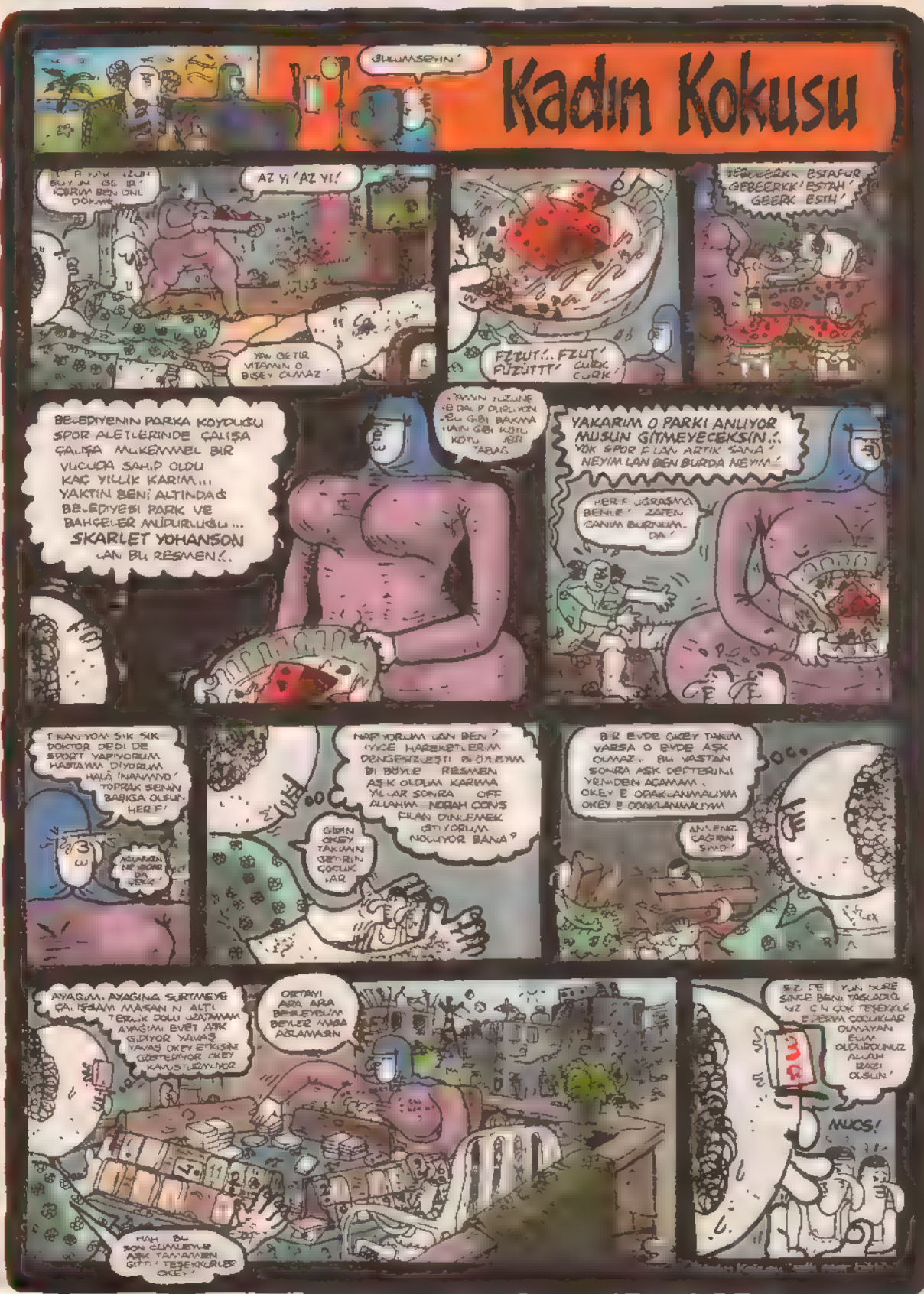
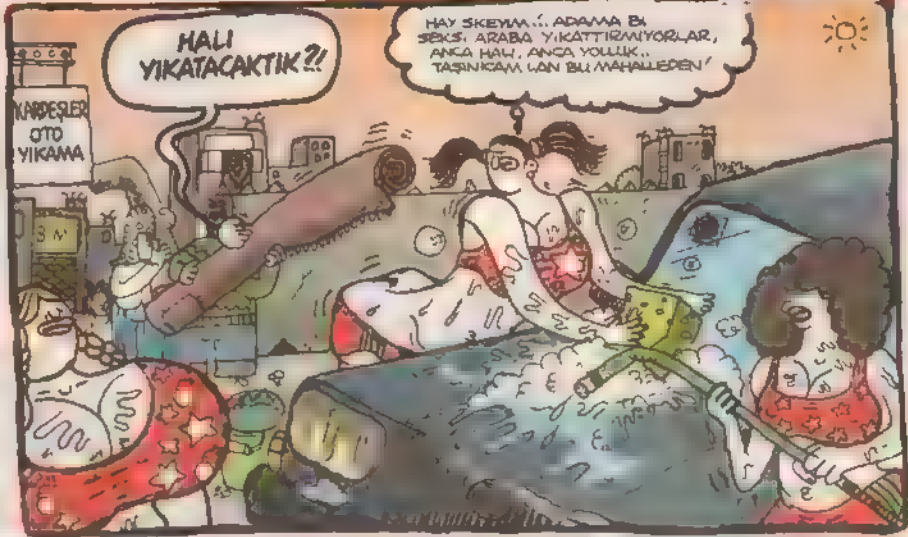
E şimdi insanoglu kuş misali olduğu kadar da çakal misali. Köylüler kendi kendilerine üretip kendi kendilerine yaşarken bir takım çakallar türeyip bunlara gizli gizli saldırıyor, ekinini harmanını çalıyor. Sonra benim tahminim yine aynı çakallar çıkagelip "Haydi isterseniz biz siz bu çakallardan koruyalım" diyorlar. E malum, Roma İmparatorluğu yıkılmış, türlü türlü asker boşa geziyor, yapacak işleri güçleri yok her biri bir köye çöküyorlar işte.

İlk başta köylü ekinini bir kısmını bunlara veriyor. Sonra bunlar, kendilerine bir toprak çeviriyor; köylülere de "arkadaşlar ben sizi koruyorum, devriye geziyorum, siz de aranızda anlaşın, her biriniz yılda iki hafta, bir ay bu benim toprakta çalışsın" diyor. Köylüler de başta yapmış anlaşmayı, silahı sepeti vermiş bunların eline, ses edemiyorlar, kendi topraklarının efendisiyken ansızın bunları koruyan adamın marabası haline gelvermişler. On beş yirmi aile bu sahtekâr çakallardan birini beslemeye başlamış, e adam o kadar tepelerine çıktı diye de adama lord demişler, alırsın lord, olursun lord hesabı. Lordun bir büyüğü baron; barona bakmak için da bir yüz-yüz elli aile gerekiyor, zira baron arkadaş malikânesinde bir de divan besliyor. İşte biz lorduyla baronuyla bütün bu heriflerin kurduğu düzene derebeylik düzeni diyoruz. Zaten zamanla bu lordlar birbirine, muhtelif baronlara bağlanıyor. Lordlar barona, baronlar dükke, dükler krala dönmele yurtduma hesabı tekrar eskisi gibi krallıklar belirliyor inceden. Uzun bir süreyi tabii, ben burada kısaca özetlemeye çalıştım ama nereden bakarsanız bir altı yedi yüz yılı var.

Yazar Turgay Güler, Kur'an'da yazılan kutsalardan yola çıkarak bir kitap yazdı. Kitapla "Kur'an"ın adı, dini bir kavramın (Mehdi) sonuna, "Matrix"den gelen "X" harfi eklenerek oluşturulan ve böylelikle kitabın çok satmasını sağlayan "MEHDİX" Yazar verdiği röportajda fikrin aidi na "aniden" geldiğini belirtirken, "Ben biraz sıra dışı düşünen bir insanım, farklı düşünüyorum. Aynanın tersinden bakıldığında zaman başkalarının görmediğini görürsünüz." açıklamasında bulunuyor. Bu sıra dışı ve farklı kitap "Popüler Yayınları"ndan çıktı. Kimse niyetini hiç bu kadar açık belli etmemişti.

BEBEK KAFASI

YENİ ÖZDEMİR

AŞK-I MEMNU (Sezon Finali)

Özet: Behlül, henüz minicik bir çocuktur ve Gürbüz Çocuk Yarışması'nda Üsküdar ikincisi olmuştur. Adnan Bey, bu anıyı hatırlar. Ardından Behlül'ün sokakta "Burası Suadiye, kızlar bir kurabiye" diye dolaştığı ergenlik zamanını hatırlar, yüzü buruşur gibi olur. Bu arada düğüne saatler kalmıştır...

Yeni Bölüm: Bihter, sinsice Nihal'in odasına girmiş ve gelinliğini giymiştir. Tam gelinliği parçalayacakken odaya Matmazel girer. Bihter "Kendi elbisem sandıydım" der. Matmazel çok ince bir gülümseyle susar. Bihter, gelinliği çıkarırken "Zerre Fransızca bilmeyip, çocuklara kuşdili öğrettini biliyorum. Geçen gün Bülent'i 'Ağamığınaga kogayagağım' derken duydum" der. Matmazel gülümsemeye devam eder. Bunun üzerine Bihter, sütyeninden, üzerinde "XXL" yazan bir CD çıkarır ve "Matmazel'in Madam olduğu gecenin CD'si" der. Matmazel ağlayarak kaçar...

Bu arada Firdevs Hanım, evlilik sözleşmesini iyice bir okur ve "Behlül'ün ölü veya diri eve girmesi kesinlikle yasaktır", "Evlilik boyunca asla Taş Ev lafı geçmeyecektir", "Lüzumu halinde Katya'dan rus numarası rica edilecektir" gibi maddeler olduğunu görür. Sinirle Çetin Özder'i arar ama ulaşamaz, çünkü Çetin, Interpol tarafından "Zengin evi klsesi altındaki binada yarası yetiştirilip satmaktan" gözaltına alınmıştır...

Hilmi Önal'ın oğlu Nihat'ın insan olmayıp "Tarot kartı" olduğu ortaya çıkmıştır. Zaten dertli olan Hilmi, iyice yıkılır ve 'her yöne 600 dakika'ya yazılarak, içip içip sağı solu arar...

Adnan, Bihter'i bahçede sarman kediye çok sevecen bakarken yakalar ve işkillenir. Behlül'ü arar ve "Lan sarı, neydi senin yıllardır kolpadan gittiğin okul" diye sorar. Behlül "Macar Dili ve Fin Edebiyatı" amca" der. Adnan'ın cevabı "Deh deh Behlül, deh deh Behlül, sen Behlül'sün, ben bülül" olur. Bu konuşma Behlül'ü ürkütmüştür. "Bana sarı dedi" diye sesli düşünür...

Bülent "Düğün günü Pembe Lacoste neymiş aabi" diyerek kostümcülere isyan ederken; Ahsen Hala, "çözümeye yatkın sağduyusu" nedeniyle Birleşmiş Milletler'in başına getirilir...

Nihal, Beşir'in başucundadır. Beşir, oksijen maskesinin altından "Verseydin yaşlıcaaktım belki de" der, ses boğuk olduğu için anlaşılır. Nihal, maskeli çıkarır ve "Yaşayacaksın Beşir" der. Beşir "Ölmek bi şey dil ama öbür tarafta Halid Ziya var. O büyük sinir, ilk bana patlıcak diye tasalanıyorum" diye cevap verir...

"Vampir yurdu" suçlamasından kafaletle kurtulan Çetin, Firdevs'i arar ve "O kadar davetli bulmuşken, aradan çıkaralım bizim düğünü de, iki gümüş yüzük vardı evde" der. Firdevs sinir krizi geçirir ve Çetin'den daha zengin olduğu için İstanbul Modern'e evlenmeye karar verir...

Bu arada Cemile, bir hiper markette "Yufka Güzeli" seçilmiştir...

Adnan Bey'e gelen gizli numara mesajı "Kariniz sizi aldatıyor Ednan Bey... Bir dost" şeklindedir. Adnan bir anlam veremez ve bu mesajı siler...

Reklamlar girer ve üzerinde mavı kazağıyla

dünyanın en sinir bozucu kafa gölünü atan KOBİ'yi, Ramiz'siz kalır kalmaz aklını yitirip şişinden peşinden falezen atlayan Ezef'i ve çeşitli ebatlarda Einstein ülemelerini izleriz...

Düğüne bir saat kala, sinirler iyice gerilmiştir. Behlül'ün münasebetsiz arkadaşları, sarhoşluktan çirliçiplak halay çekerken tutuklanmış, Firdevs Hanım, Adnan'ın imzasını taklit ederek yalırı yazlık olarak Araplar'a kiralamış, ve ortaya "Bihter'in Adnan Bey için yaptığı keçi dansı", "Katya, Şoförler Odası'nda", "Sedef ile Elif'in Behlül'ü konuşmak için buluşup yakınlaştıkları karavan" gibi yeni CD'ler dökmüştür...

Bu arada Çetin Özder "Etkileyici ses tonuyla suça azmettirmek ve sakalında kokain yetiştirmek" suçlamasıyla yeniden gözaltına alınır...

Beşir'i ziyaret bahanesiyle hemşiresini miniciklayan Behlül, kızın kulağına "Bu evin vizesidir bu minicik" diye fısıldar. Beşir, hasta yatağında bunu da çeker. Zaten Deniz Baykal'ın şok görüntülerini çeken de Beşir'dir...

Adnan Bey'i önemli bir siyasetçi arar ve "Aileden Sorumlu Devlet Bakanı olarak görmek isteriz siz" der. Adnan Bey "Dalga mı geçiyosun ulan" diyerek galiz küfürler eder. "Kesin Hilmi Önal ibnesidir, beni kızdırmak için aramıştır, ama helal olsun sesini güzel değiştiriyo kılıksız" diye kendine mırıldanır...

Düğün saati gellip çatmıştır. Konuklarının tamamının ayakta kalırlarındaki "Taş Ev" izlerini gören Bihter, sapsarı olur. Zaten travma geçirdiği için düğüne beyaz gecelik gelmiştir, bunu farkedince mosmor olur. Konuklara limonata ve Acıbadem kurabiyesi dağıtılır çünkü şüpheleri Adnan Bey'i cimrilendirmiştir. Behlül'ü yanına çağırır ve "Bak Sarı, neyin peşindesin, karımla derdin nedir, kızından ne istiyosun, tam ne ayaksın çözemedim ama şu müsbet Eyfel Kulesi fotoğrafı evimden gidiyo ya, çocuklar gibi mutluym" der.

Behlül, kafa sesinden "Sarı ağsa, Sarı yukan" diye konuşur... Bu arada hoparlıörlerden "Arabada beş, evde onbeş, hoşuma da giderse bedavee" şarkısı duyulur. Bu çirkin sabotaja sinirlenen Behlül, müzik sistemini kırar...

Mutfak sorumlusu laz, alkolü etkisiyle, yeni sezonda yetenek yarışmasına katılmaya ant içir ve Bülent'e Michael Jackson taklidi yapması için ısrar eder. Aynı alkolün etkisiyle Süleyman Efendi ile Adnan Bey kolkola dansı yaparlar. Peyker ise "Bu kadın bu çağda niye bize eski isimler koydu acaba" diye düşünülmektedir...

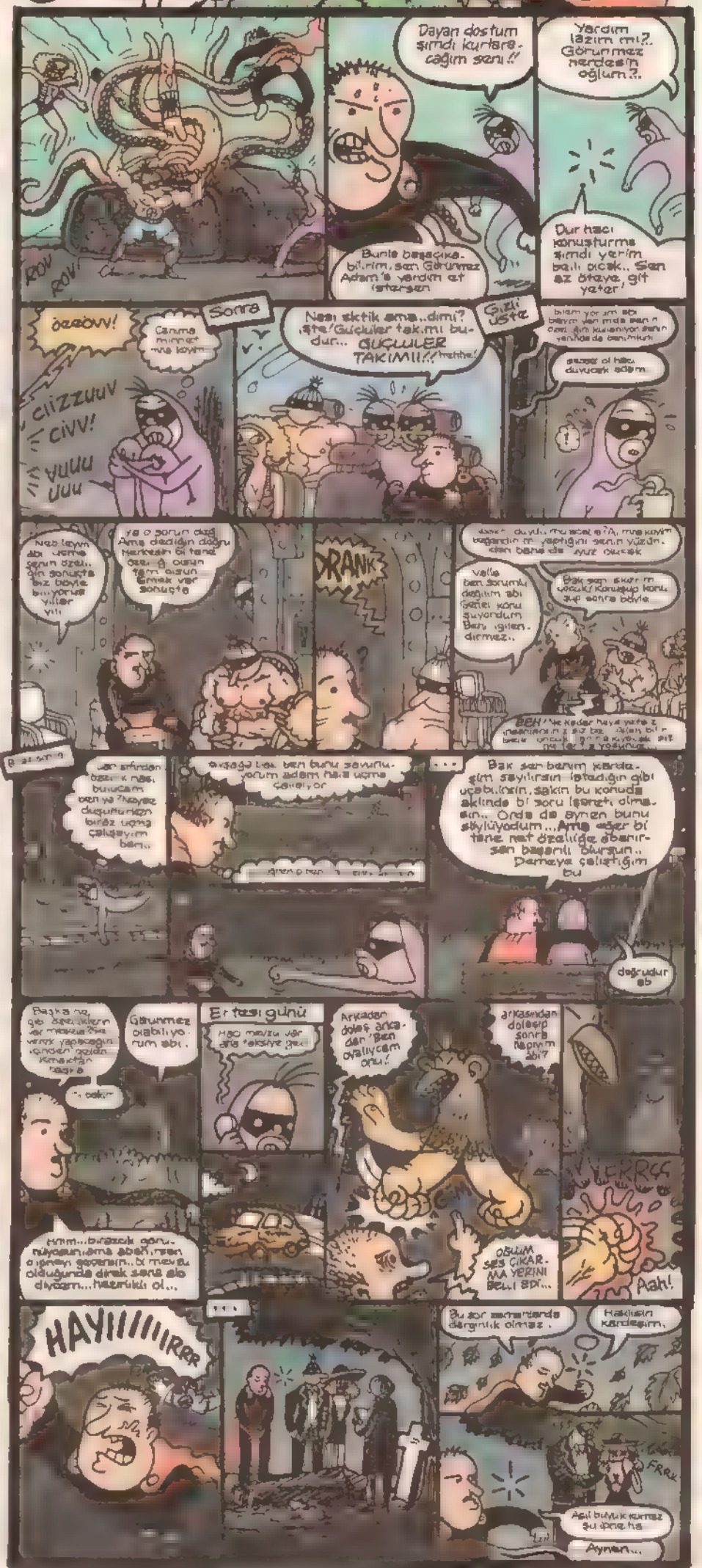
Nikah memuru Hilmi Önal'a çok benzediği için Adnan arıza çıkarır. Memur, kimliğini göstererek "Adım Bünyamin" diye yemin eder. Adnan "Yeni deste açılmasını istiyorum" der ve bayılır...

Firdevs, bu arada sözleşmeye "Evin yanına atölye yaptırılması" maddesini eklemiştir. Çetin Bey, ter içinde gelir, "Filim mlim, Yılmaz Güney haklıymış vallahi" diyerek Firdevs Hanım'ın kafasına elma koyup vurur ve beşinci kez dünyayı dolaşmak üzere sisler arasında kaybolur...

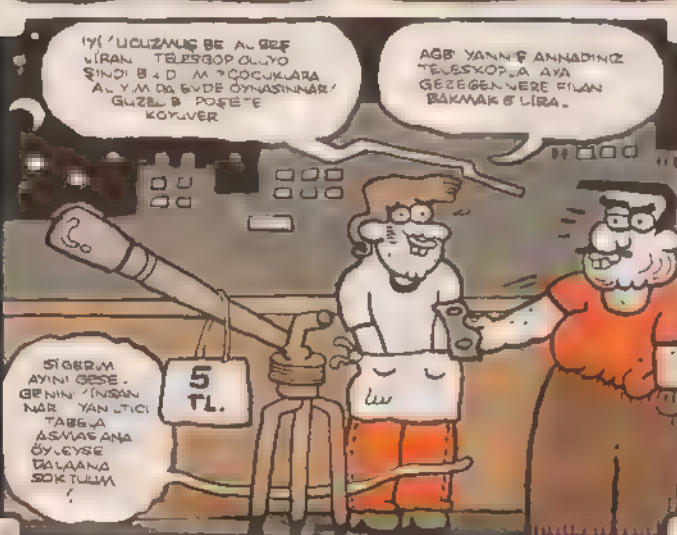
Adnan Bey, baygınlık rüyasında, saçını kazıtmış Bihter'i görür. "Keyfimin Katya'sı mısın? Katsayı mısın? Vücutuma sahip olablirsin, ruhum zaten yok" der Bihter ve kakhaha atar. Bihter'in kafasında 667 yazmaktadır. "Düşün yani, iblisten bi fazlayım taklım" der ve gene kakhaha atar. Korkuyla ayılan Adnan Bey, şahitlerin eski ajan şoför ve kendini yeni ajani olduğunu görüp gene bayılır...

Bu arada Behlül gömleği giymiş bir grup davetlinin çıkardığı isyan, Ahsen Hanım tarafından bastırılır. Adnan'ın Japonya seyahatine aniden Behlül gitmeye karar verir. Peyker ise "Bihter oynayıyo, Behlül hallesiyö, Peyker niye öölüyo anlamadım gitti" demektedir...

GÜÇLÜLER TAKIMI

PANTOLON

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

2010'LARIN TOPLUMCU EDEBİYATI

Takatsizlik, yatma eylemi dışında insanın başka herhangi bir şeye mecalinin olmaması halidir. Genellikle yaşlı insanların eklem bölgelerinde ürer, ama bazen özellikle aşırı sıcaklarda, genç bireylerin vücudunu da ele geçirebilir. Pazar sabahlarının insana yaptığı "çok sayıda gazete a!", "sucunun üzerine yumurta kır", "deniz kıyısına ulaş" gibi sıkıcı çağrılara cevap verecek durumda değilim. Mantığım, "Kalk bi duş al, iyi gelir," dese, takatsizlik "Boş ver, yat!" diyerek kafamı okuyor. Kumanda kol mesafesinin dışında kaldığı için mecburen Caillou isimli bir çizgi film izliyorum. Aklım, "Bütün ailesi sağ içtendeyken bu çocuk niye kel?" den öteye çalışmıyor. Saatlerdir yatıyorum. Eşyayla uyum içtendeyim. Böyle zamanlarda insanın en son istediği şey, hayatı sürekli sınav çeken Vahe Kılıçaslan zindeliğinde yaşayan bir arkadaşın araması ve takatsiz bireyle uyusukluk, tembellik, miskinlik gibi eşanlamlı kelimeleri suçlayarak hayata katılmaya zorlamasıdır. "Hadî!" der zinde insan, "Kalk, süper bi yere gidiyoruz..."

Kırmızı ışıktaki, içi tika basa genç erkeklerle dolu Şahin marka bir araba yanımızda durdu. Bronzlaşmaktan çok kızarmaya yakın 6 erkek (güneşin dar gelir grubuna oyunu), açık camdan yayılan yüksek sesli müzik, siyah torbada bira kutuları ve rakı şişesi, tavuk kanadı, delik egzoz, boyasına macun sıvanmış Beyaz Şahin'den oluşan bu tür organizasyonlara özellikle pazar günleri İstanbul'da sıkça rastlamak mümkün. Beyaz Şahin mensupları, ya Kilyos civarında kayalıklardan denize riskli hareketlerle atlamaya, ya da öğlen sıcaklarında alkol alıp tavuk kanadı yiyecekleri bir mesire yerine gidiyorlar ('atlamak' ve 'tavuk' bazen aynı gün içinde de olabilir). En ufak bir sürüşmede birbirleriyle kanlı bıçaklı olabilecek yakın arkadaşlar bunlar. Yeşil ışık yanar yanmaz, delik egzozlarıyla bütün nefis arabaları sindirip kazaya yakın bir görüntüyle öne fırlıyorlar. Arkadaşlarına bakıyorum. Çok neşeliler. Bizim arabamızda yüksek sesle çalan müzik, klima sebebiyle camlar açılmadığı için içeride kalıyor. Biz kayalıklardan atlamayacak ya da sadece tavuk kanadı kemirmeyecek kadar 'şehirli' insanlarız. Vahe zindeliğindeki arkadaşım direksiyonda batırlı çalışıyor. Diğerleri çalan müziğe kafalarıyla eşlik ederken, nakarat kısmında back vokal görevini üstleniyorlar. Beyaz Şahin'in emniyet güclerini şüpheye düşürebilecek görüntüsünün yanında, Steysin arabada hep bir ağızdan şarkı söyleyen neşeli bir Amerikan ailesine benziyoruz. Bense bu ailenin ergenlik sınırı dolayısıyla cam kenarında smurthan sarı kafalı büyük oğlu gibiyim. Biraksalar hiç hareketless sonuza kadar Caillou seyredebilecek kadar sağlam bir takatsizlikten zorla koparıldığım için neşeye bir türlü ortak olamıyorum. "Nereye gidiyoruz abi biz?" diye soruyorum. Zinde, "Mangala gidiyoruz, tavuk kanadı yicez," diyor. Takatsizliğim ilyice artıyor...

Ağaç gölgelerinin evden taşınan eşyalarla bir çeşit yaşam alanına dönüştürüldüğü, mangal dumanlarının köfte yağı gördüğüce coştuğu, evindeki rutin mutfak işlerine doğada da ara vermeyen kadınların bir şeyler doğradığı, güneşe hiç çıkmayan babalar ve aksine güneşten hiç dönmeyen çocuklarla dolu bir yerdeyiz. "Öğlum napıcaz burda?" diyorum Zinde'ye. "Bak şu masa boş," deyip koşmaya başlıyor. Zinde'nin neyin peşinde olduğunu anlamıyorum. 'Doğaya dönmek', 'insanların arasına karışmak' ya da 'kitch olma' yüceltmek... derdi her neyse artık beni de peşinden sürüklemesine sinirleniyorum. Takatsizliğim sicakla birlikte baş ağrısına dönüşüyor. Dumana doğru yürüyorum.

Modern şehir erkeğinin mangal başarısızlığı parodilerini anlatmak istemiyorum. İzninizle hikâyeme, mangalın yandığı ve tavuk kanatlarının kızarmaya başladığı dakikalardan devam edeceğim. Bütün bu süreçte, bir takatsiz olarak arkadaşlarıma hiçbir yardımda bulunmadan sadece oturdum ve hemen yanımızda top oynayan (sadece el ayasının kullanıldığı manşetsiz voleybol) 20'li yaşlardaki kızları seyrettim. Hepsî dar ve önde simden ya da parlak taşlardan İngilizce bir kelime ya da keşek figürü bulunan tişörtler giymişlerdi. Bu tişörtlerin ülkemizde önceleri sadece zengin kesim tarafından giyildiğini hatırlıyorum. Yıllar içinde sınıf farkını aşarak şehrin kenar mahalleri için bir tür millî giysi haline dönüştüler. Simli tişörtün tarihsel bakış açısından bir başka önemli de; ülkemizde toplumcu edebiyatın (özellikle köy romanlarının) 1950'li yıllarda bahsettiği "yaban diri memeler" in günümüzdeki varlığına işaret etmeleri. Zinde, tavuk kanatlarını önüne koyarak, "Soğutmadan ye," diyor.

Uzanma isteği tekrar bastırıyor, bir tane tavuk kanadı alıp ağacın altına yatıyorum.

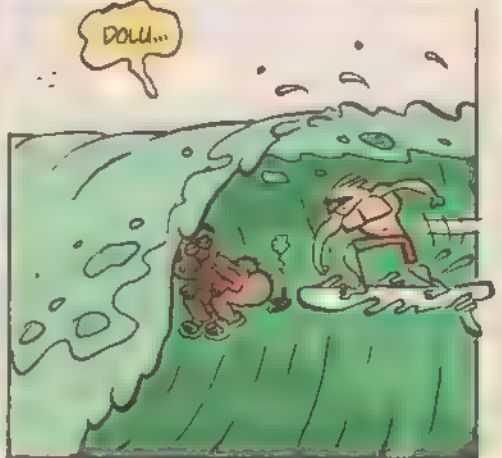
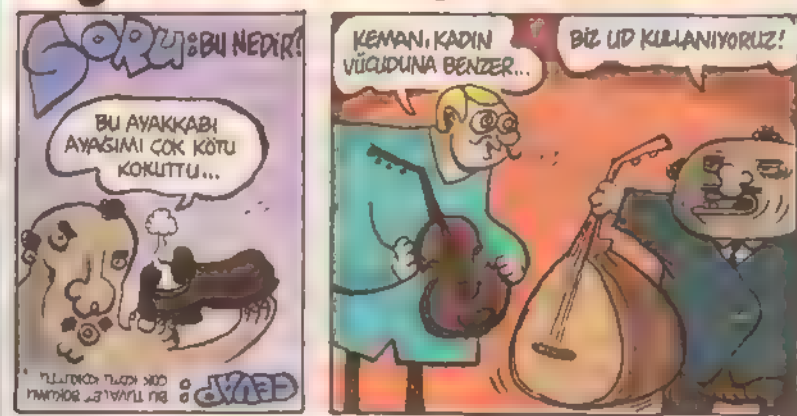
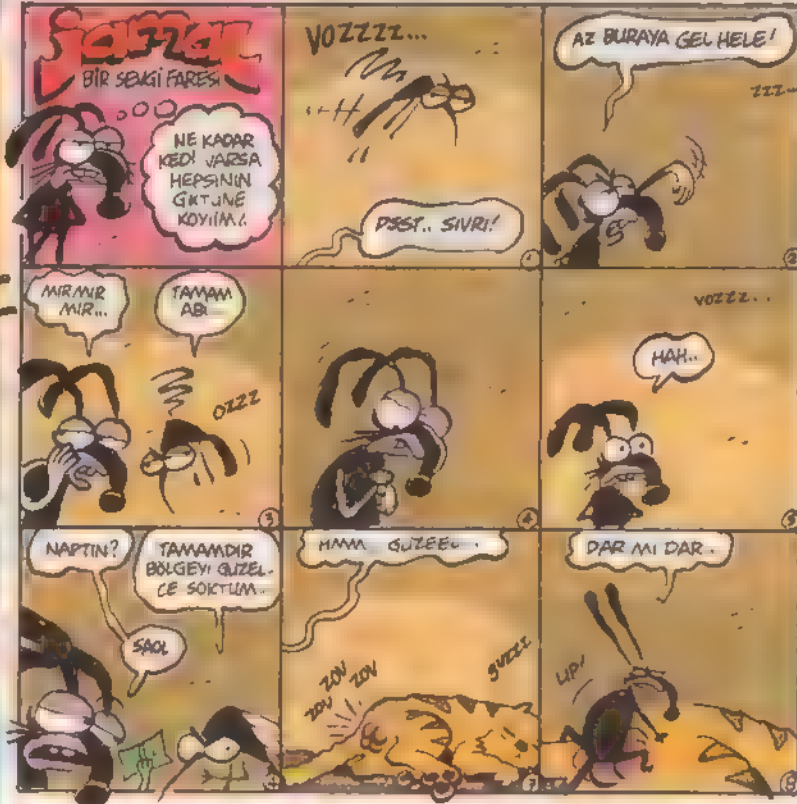
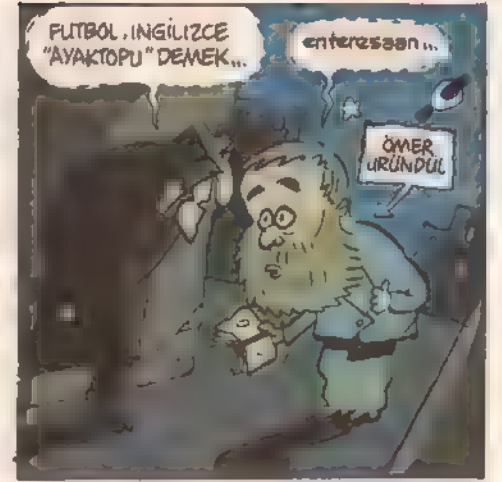
Götüme hafif hafif vurulan tekmeler eşliğinde, "Öğlum ne uyuz adamsın, kalk maç yapıyoruz," sesiyle uyanıyorum. "Ne maçı ya!" diyerek uykuya dönmeye çalışıyorum. Zinde, kollarımdan tutup zorla kaldırıyor. Pazar neşesini artırmak isteyen Zinde'nin karşısında direnmenin çok anlamı yok. Maçın yapılacağı alana yürürken, karşı takımı görünce "A-ha!" diyorum içimden, çünkü rakiplerimiz beyaz Şahin'deki adamlar. Zinde kaleci olmamı teklif ediyor. Kabul ediyorum (bir takatsiz için en uygun mevkî olan kaleciliktir). Beyaz Şahinlerle Modern Zindelerin maçı başlıyor...

Bu yediğim ikinci gol. İkinci top çok yakınımdayken geçti, tutarım sandım ama olmadı. İkincisinde Beyaz Şahinlerin forveti yakın mesafeden topa abanınca, arkamı dönmek zorunda kaldım. Sonuçta gözlüklerimi korumam lazım. Zinde biraz kızgın, beni toptan korkmakla suçluyor. Benim dışımda, Modern Zindeler rakiple başa baş mücadele veriyor. Yediğim gol sayısı arttıkça biraz hirslandırıyorum, ama hirsım pratik anlamda nefis kurtarışlara bir türlü dönüşmüyor. Kır ve mahalle futbolunda kötü oyuncuların sürgün yeri kaledir ama ben zaten kalede olduğum için Modern Zindeleri ilyice çaresiz durumda bırakıyorum. Beyaz Şahinlerden birinin, "Şut çekin, adam direk alıyo!" diye bağırması beni ilyice hirslandırıyor. Bizim kaleye doğru, defansın arkasına atılan uzun bir pasta, kaleyi terk edip topa doğru koşmaya başlıyorum. Bütün kötü oyunuma rağmen tek bir hareketle akillarda kalabilirim diye düşünüyorum. Kıvrılmış paçası ve çıplak ayaklarıyla bir Beyaz Şahin topa arasındaki mesafeyi inanılmaz bir hızla kapatıyor. Takatsiz vücudumu ilyice zorluyorum. Topa yetişip bütün gücümle abanıyorum. Zafer benim, fakat topun gittiği yol, yol değil. Top, bütün oyuncuların bakışları arasında, sahayı terk ederek, yolculuğunu mangallar bölgesinden bize doğru yaklaşan bir 5 Yaş'ın suratında tamamlıyor. Yere yıkılıyor 5 Yaş. Tekrar koşmaya başlıyorum. Aynı anda mangallar bölgesinden bir Simli Tişört de (galiba ablası) koşmaya başlıyor. Durum ciddi. Çünkü bu sefer ters istikametlerden koşarak ulaşmaya çalıştığımız şey, bir top değil, yaralı bir çocuk. Çocuğa Simli Tişört'ten önce ulaşıyoruz (ne yazık ki bu bir zafer değil). Simli Tişört, "Biraz dikkat etseniz!" diye bağırıyor. 5 Yaş'ın suratının yarısı kıpkırmızı ve soluk almadan ağlıyor. Kazaya sebep olan insanın ne yapacağını bilmeyen telaşıyla saçma sapan bir soru soruyorum 5 Yaş'a: "Acıdı mı?" "Görmüyo musun çocuğun halini?" diyor Simli Tişört. "Ben buz bulayım," deyip koşmaya başlıyorum. Topa ve 5 Yaş'a doğru attığım deparlardan sonra bu defa buza doğru koşuyorum. Üç saat önce kumandaya bile ulaşamayan bir takatsiz için inanılmaz bir performans bu. Döndüğümde kimseyi bulamıyorum, yaralıyı kaldırmışlar. Mangallar bölgesinden, "Gel hemşerim gel," diye bir ses geliyor. Sesin sahibi, kucağında 5 Yaş'la ağacın altında oturan bir adam. Onun, 5 Yaş'ın babası olduğunu anlayınca biraz tedirgin oluyorum. (Bütün bu olaylar yaşanırken gölgedeki mevkisini terk etmeden biz izlemiş.) Zinde, arkamdan "Abi gel de maça devam edelim," diyor. 'Bi dakika' işareti yaparak Gölgedeki Baba'ya doğru ilerliyorum. "Niye koştun o kadar, bişey olmaz buna," diyerek kucağındaki 5 Yaş'ın kafasına hafifçe vuruyor. "Buz kompres yapsak iyi olur," diyorum. "Bişey olmaz, gel otur dinlen biraz," diyor. Oturmamak için maçı bahane edince, 14 Yaş'ı (büyük oğlan), "Koş len kaleye geç, abin biraz dinlensin," diyerek oyuna sokuyor. Mecburen oturuyorum. Hiç sormadan rakı koyuyor, sonra da elimdeki buzları alıp bardaklara atıyor. "Hadî bakalım, buz senden rakı benden," diyerek elindeki plastik bardağı benimkine tokuşturuyor...

Gölgedeki Baba, ilke meselelerinden konuşabileceği bir arkadaş bulduğu için halinden çok memnun. 5 Yaş'ın yüzündeki kızarıklık gittikçe azalıyor. Modern Zindelerle Beyaz Şahinlerin maçı dostluk içinde devam ediyor. Zinde'nin nefis bir kurtarış yapan 14 Yaş'ın kafasını okşadığını görüyorum. Simli Tişört, artık pek kızgın gözüküyor. Ben, takatsizlik ve maçtan kurtulmanın sevinciyle rakımı içiyorum. Gölgedeki Baba, "... Sonuçta hepimiz aynı toprağın insanıyız," derken önüne bir tavuk kanadı daha koyuyor. Herkes halinden çok memnun. Rakıdan bir yudum daha alıyorum.

AMAN NE KOMİK

en 27 20/20

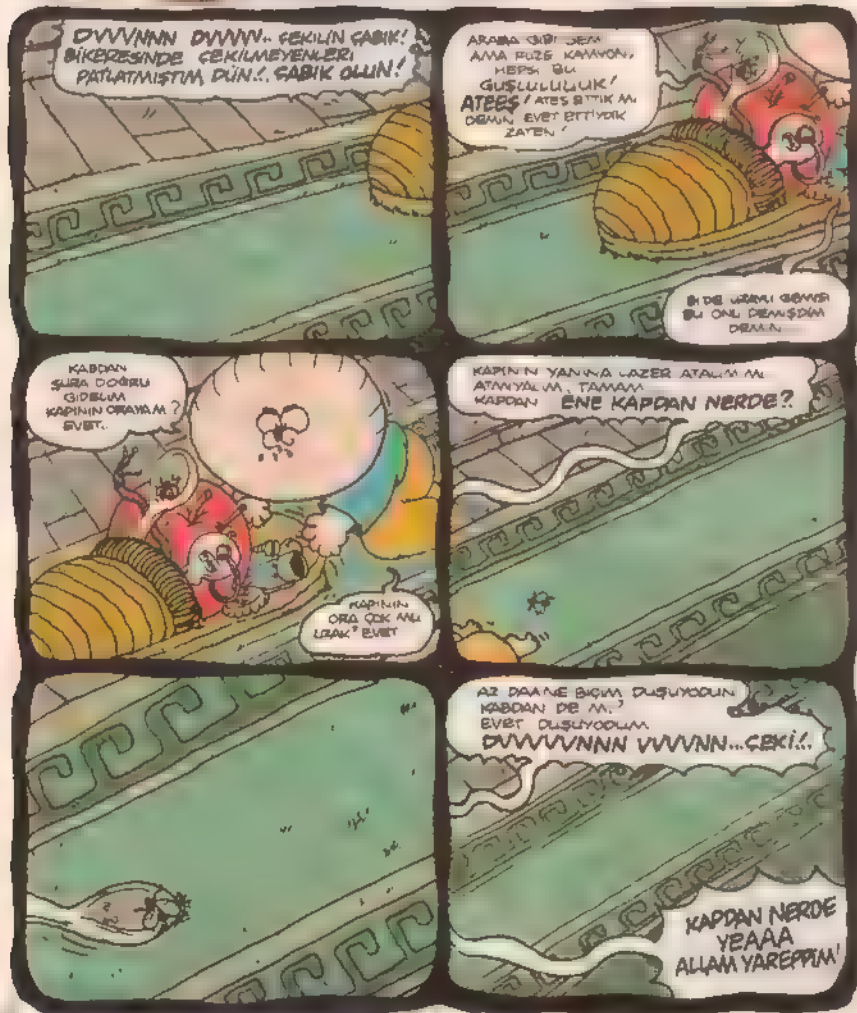
Cihan Ceylan

ŞUNU YASAKLASINLAR ARKADAŞ BU NEDİR YA? ZZZUUUUUUUUU

Bu dünya kupa. Sıra vuvuzala değil turnuva başından beri şarıkla vuvuze. Jaja Babusula diyen dayım damga vurdu

fırat

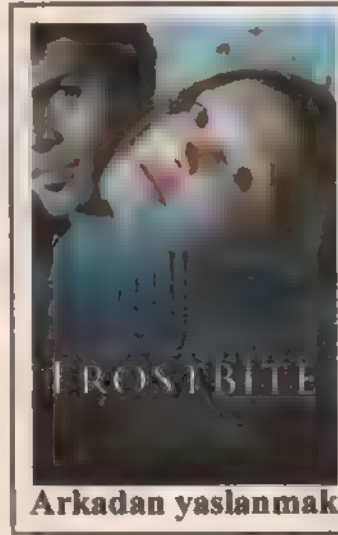

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

•Vampirler seviyor!

Bana zamanında "gün gelecek

vampirlerle ilgili filmler ve kitaplar sadece kadınlara hitab edecek. Kan emmek, insanların etlerini yemek, dünyanın tek hakimi olmaya çalışmak gibi temalar ortadan kalkacak; daha ziyade göz göze bakışmalar, anlamlı sessizlikler ve çok üzülen, üzüntüsünden çok yakışıklı hale gelen vampirler olacak" deselerdi karşılık olarak "arkadaşı bir dışarı alalım, hava alsın" derdim. An itibariyle piyasada otuz kırk tane vampirli kitap var. Hepsinin kapakları aynı. Önde vampir sevgilisi kanını emmediği için üzülen kız, onun arkasında da kıza kıyamadığı için onun kanını emmeyen vampir sevgilisi var. 500 sayfalık kitabı dolduracak kadar çok üzüldükleri için normal durmuyorlar, metallica pozu veriyorlar.

Arkadan yaslanmak

en azından 700 yaşındaki adamların 16 - 17 yaşındaki kızlara dadanıp serseri it kopuk gibi ilse çıkışında beklemeleri mi etik olarak daha yanlış bir olay? Sonuçta biz de insanoğlu olarak doğadaki bazı hayvanları yiye yiye bitirdik. İnanılmaz ama gerçek. O yüzden yemeyi, kan içmeyi falan anlıyorum. İhtiyaçtır, zaruriyettir.

Ama yediğin hayvanın bir de dişisine dadanmak, etrafında anlamlı anlamlı dolaşmak, romantik bir ilişki yaşamak? İşte o biraz ağır geliyor bana. Aşağı yukarı böyle özetlenebilecek bir konudan 500'er sayfalık 30 kitap çıkarmak da bambaşka bir ayıp. En son erotik olanı bile çıkmış; genç kızların tümü aklını yitirdi onlar zaten elde, biraz da orta yaşlı tatilci

bayanların parasını alalım hesabında yayınevleri. Vampirin kabaran erkekliği ve kadının şehvetle aralanan dudakları. Çirkin geliyor bana böyle şeyler.

• Evin her yerinden bireysel takılan karıncalar çıkıyor. Normalde kalabalık gruplar halinde tek sıra olarak dolaşmıyor

İnsan ırkının kökünü kazımak, canlı canlı etlerini yemek mi daha ayıp bir şey; yoksa

Sandık İçi

SENCE BU İYİ BİŞEY SÖYLEME TAVRINI KULLANARAK KÖTÜ BİŞEY SÖYLEME TAVRINI SURECEK YÜKSELİSTE ÇÜNKÜ ÇOK FAZLA GÖRMEYE DUYMAYA BAŞLADIM ŞEHR HAYATINDA MODA YA DA İZLESEL Bİ DAVRANÇ ŞEKLİ OLARAK KABUL GÖRÜLÜŞ OLAGİBİR ÇÜNKÜ AÇIĞI YOK... DEMEK İSTEDİĞİM BENİM SEVEREK EDİNDİĞİM BİŞEYE LAF ETME DENGİZLİĞİNDE BULUNAN BU LAFUĞA TERBİ Bİ ŞEY SÖYLESEM BEN SUÇLU OLUYORUM...

YAA GECELERDE ERŞİN'İ GÖRDÜM NE AGREŞİF Bİ NEŞAN OLMAK ADI O GÜZEL İKİ LAF EDİYUM DEĞİK HEYEN SİNİRENDİ YANİ HA Bİ DE SANA DA SELAM SÖYLEYİ

BU ARADA BU KAHVE YE NE KOYDUN BÖYLE YAA?

NORMAL KAHVE YAA KÖTÜ MÜ Kİ?

NEYSE YAA OLSUN KAHVE SÖ MUKİTİ

OLUR YAA HER ŞEY OLUR HAYATTA GÜN GE... LİR ONU BİRİNE VERİR PAHA (YERİNİ DE AUR... SIN, Y OLARAK Bİ BAKMA, HAYRİ... OLSUN...

Bİ SANIYE BİŞEY DAA ALIYOS TUM

ONU DA ÇIKARIYIM ÇANTAMDAN DA GÖSTERİYİM

İSTEDİYKEN Bİ ÇOCUK VARDI TAMAM A MI YILLAR... CA BİZİM O TARAF LARDA OTURDUKTAN SONRA ZENGİNESEL Bİ SEVATE TOSİNDİLER... ANKA KODU... ANIN HERİFİ SUREKLİ BÖYLE ŞEYLER SÖYLEYİ...

ERŞİN'LER ORDA KALMAKLA Mİ ETTİLER AŞI, EN NİHAyetİNDE KÖYÜLER VAR, ANA... POLİ İNSANI VAR, DAHA TEVEZ İNSANLAR. BİZİM SEVATE HEP ZENGİNER VAR KAFERLER BAĞLAR RESTORANLAR... LİKE Bİ SEVAT SONUÇTA... ANKA RİH YOK BUN... ZENGİN SEVAT TABİ... BAKMA FANİZ SEVATE OTUR... MAKLA İYİ EDİYORUNUZ ERŞİN...

ANİ GİZLİ BİTİYİN

GERÇEKTEN İYİ NİYETLİ Bİ İNSANLA HER ŞEY KÖNÜ... ŞURSUN AMA BUNUN GİBİ... ERŞİN ASLINDA NE DEMEK İSTEDİĞİN ANLIYOSUN

YANİZE ÇOK KİLO ALIYORSIN OHA

2 YILDIR İLK DEFA KARŞI LAŞIYORUZ VE SÖYLEDİĞİN İK ŞEY BU MÜ ZİYNE SÖY... LUYOSUN Kİ BUNU?

TOZ JEDİM HAKK İNESE VE BİNE BAKIYO KÖNÜ... BİTİYİN

ÇOK DO YAZ... ANKA ERŞİN...

GÜLLÜM... SEYERERK "SEN DE İNANIL... MAZ ÇIKI... LEMİS... SIN VE S K GİBİ Bİ KARİ... O... ANKA... SLIN... DENEK JAZM... DA BUNA

SANAM OUMADEM İEREN Bİ KARİ...

"YANİ NEDEN BÖYLE SÖYLÜYOSUN? USUL DİYE BİŞEY VAR... GÜLEREK SÖYLE... YİNCE SEVVALI Mİ OLUYD SÖYLEDİĞİN ŞEY?" DESEN "NAAPİYUM AAAGH, BEN BÖYLE Bİ İNSANIM SONUÇTA" FRAN ONCEK, AMA HAYIR... BUNUN "BEN BÖYLEYİM"... ÇÜNKÜ MEBRULAHÇAK Bİ TARAFI YOK Kİ BİLDİĞİN KASALIK, KENDİNİ BİL... MEZLİK VE HATTA İDDİA EDİYORUM, CAHİLİK.

YAA BEN SANA BİŞEY SÖYCEM SÖZİYÜM M?

SÖZ?

KADUN NE RİNK?

SELAAM YARIKA TÜLER BAYAA KÖ... TÜYE GEDİYİ...

HADİ GÖRÜŞ RİZE

NABER?

MARİKATUR LER NE BİZİM KÖTÜ OLUY BÖYLE YAA?

PİST SELAM!

KARİKA TÜLER DEĞERAT?

EKSİ MOOL DU YAA Kİ... DİN Mİ?

BEN BÖYLE BİTİYİM YAA NE VAP SÖYLERİM YANİ... AKLIMA GELENİ DOĞRULUK KÖTÜ BİŞEY Mİ?

YAA İNE DE

ERŞİN... GERÇEKTEN NE RAK EDİYOSAN KİLODUM İYİ...

AMA SANA TAVİRYEM BUNU YAPMA

ÇÜNKÜ BU "DOĞRULUK" NE VAP "SAYILM" MASINI GÜLER Bİ ŞEY SANDIĞIN SÜ... RİDE... HER ÇOK SE... VAPSE BİGİ İNSAN OLARAK KALCIK... ZİN...

Erşin Abi bu halte köpemde reamen... eyp... sımış... 11... g... ç... en... t... k... n... er... okudum... ber... bat... bir... köşeydi

TANIMADIM BİRE ÇIKIYIMLA... GAYEBA Kİ AY FİLAN ONCEK... 26 100 GERÇEK Bİ MAİL BİTİYEN...

Yanî beğenmemene uzudum tabî... ama böyle konuşmak biraz eyp... gelmiyo mu sana da?

Eleştiriye bu kadar kapel... o... d... u... nu... tahmin et... m... edim!

ZINK

BİTİYİ...

BİTİYİ KÖTÜ NİYETLİ GİTİN

NE ALAKA YAA YIKI ALIYOS... SIN DEĞİ... BEN NE Kİ... YODUN?

KUŞURU BAKMA BEN DEĞİL ALET SÖYLİYÖ... MADİ SİYVİ SİKTİR GİT ÖRÖŞÜ ÇOCUĞU...

SEN... ORTAK Bİ ARKADAKİ... MAZ... SİYVİ EDİCEM TAMAM Mİ?

ST ÖRÖŞÜ ÇOCUĞU Bİ DE SELAMU SÖYLE...

• Merhaba.

• Geçenlerde dijltürk'ün tırt kumandası bozuldu. Sordum soruşturdum, 25 Lira'ya evine getiriyorlar. Ama sen gidip yerinden alırsan 15 Lira. Benim de o anda ekonomi yapacağım tuttu. Hayatta da yapmadığım şeydir. Dışarı çıkm, "taksiye bindim". Ekonomi benim bu yüzden yapmadığım şey zaten. Herkes becerebildiği şeyi yapmalı. Taksii 12 Lira tuttu. Kafadan 2 Lira zarardayım. Bir de taksii şoförünün yol boyunca beni gerim gerim garmesi, bana çok kötü müzilder dinlemesi de cabası. Kumandayı aldım, dedim bu defa taksiye binmeyeceyim. Bir günde iki kez aynı acıya katanamam. Minibüs yoluna doğru yürümeye karar verdim. Arkadaş, o kadar sapa bir yermiş ki bu dijltürk'ün yer, yürü babam yürü, bitmiyor yol. Sıcakta da güneşin altında da tam anlamıyla ebem s.kıldı. Acıktım. Şekerim düştü. Dedim bir yerde bir şey yiyeceğim. Yedim çıktım, 8 Lira. Dedim kahve de içeceğim, hararedim alır, 5,5 Lira. Su aldım 1,5 Lira. Starbucks suyu. Abi hayat sanki. Minibüs yoluna vardım, minibüsler bika basa dolu, tekrar taksiye bindim 14 Lira. Topallı toplamda 56 Lira. Şimdi ben evimde oturup keyif yaparken bana kumandamı getireceklerdi. Sadece 25 Lira ödeyecektim. Ekonomi yapayım dedim, günümün oldum, yorulduğum yıprandım, 56 Lira ödedim. O kadar üzülüyorum ki anlatamam.

• İç Mimar Sinan.

• Günaha dayanabileceğin kadar orman yak.

• Bir çay markasının, poşet çay sevmeyenlere poşet çay diye reklamı var.

• Nerede bir, gzl gzl, komşusunun-komşularının faturalarına bakan, kendi faturalarının fiyat aralıklarıyla karşılaştırma yapan bir insan var, kim ne dorse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun saçları beyazlarını örtmek için hep boyalı, teni normal esmerin bir level üstünden hallice egzotik.

• Sevgili okur. Kaşının gözünün karası. Biz bu hafta yine durunmadık, zaten yaz geldiğinde biz hiç durunmuyoruz, olmuyo öyle. ben ve ağdığım Murat, bisikletlerimizle gölün Söğöz tarafından doğru İznik'e gittik. Gerçi yine yola çıkmadan önce daha apartmandan çıkarken sınırlı bozuverdiler ama. Apartman görevlisi yerleri silerken beni öyle bisikletimle asansörden çıkarken görünce hızla şikayet var dedi. Dedim ne şikayeti yine bu. Apartmanın içinde bisiklet taşıdığınız için dedi. Ya dedim her ay ben bununla mı uğraşıcam. Bu konuyu çözmedi miydik. Asansör yağlanıyor dedi. Neresi yağlanıyormuş dedim. Ben bir kere bisikletimi hayatta yağlamam. Başka bir yağdır o dedim. Çıktım apartmandan. Arak az takıyorum bu meseleyi kafama. Çünkü bir keresinde isyanım gayet sert olmuştu. Bisikletle ilgili kanımı çeken inanılmaz bir cahillik var. Bodruma koyacakmışım ben bisikletimi. Kafayı yemişler zahir. Neyse, İznik süper tabii. Yalnız gecesi benim için ızdırap oldu. Ötede kaldığımız odada sineklik var ama kapanmıyor. Kapanmayan sinekliğin ben ta .mina koyılım (koyayım diye yazılır). Arkadaş, tam uykuya dalacağım, (dalıcım diye okunur), kulagımın dibinde, vooozzz, vuvuzzzz, vuvuzzzzella, sivrinsinekler cirit atıyor. Belki ara ara kalkıp on taneisini maalesef artık. Ben de burada mağru müdafaa yapıyorum. Kanımı mı amsinler. Hoş birkaç taneisi emmiş zaten. Duvar kan içinde kaldığında anladım. Gecein dördü falan oldu artık. Ben sivrinsinek peşindeyim. Bir yandan da Murat uyanmasını istiyorum. Ama ısığı da yakum sivrinin nereye saklandığını bulmaya çalışıyorum. Derken Murat'ın uykusundan apansızın uyanıp, S.KERTTİM diyerek sivrili duvara yapıştırdığı andi birçok anlamda zirve. Bir de sabah hatırlamaması çok komikti. Ertesi gün de gölün öbür tarafından doğru İstanbul'a döndük. Gerçi İznik Gölü'ne ögü bir şeyi yiyemedik ama olsun. (yemek olduğu için adını söylememek). Mevsimi değişmiş. Zaten biz neresi gitssek yol boyunca hayalini kurduğumuz şeye bir türlü ulaşamıyoruz. En acayibi de Uşak'a kuzu sevmeye gittiğimizde yaşanmıştı (hayata bak. Uşak'a kuzu sevmeye gitmek). Mudanya'dan bisikletlerimizle üç günde Uşak'a gittik. Yol boyunca kuzu sevmenin hayalini kurduk. Uşak'a bir gittik ki, kuzunun da mevsimi geçmiş. Biz yoldayken büyümüş şerefsizler. Uşak'taki arkadaşım, komşunun ahırında bir kuzu kaldı ama o da koyun oldu olmak üzere, bence hemen gidersek koyun olmadan yetiştirebiliriz dedi. Hemen gittik. Ahırın lapısı açıldı, içerde bir hay-van var. Kocaman toparlak bir şey. Ama hani inceden de bir karanlık ortam var, gözlerini böyle hafif de kısarak bakarsan kuzuyu da andırıyo. Dedik biz bu şeyi sevicez. O kadar yol geldik. Ya herro ya merro. Kuzuymuşçasına. Artık bu saatten sonra bizim için bir lzzetnnefis meselesidir bu. Şimdi kuzu dediğin de kuzakça sevilir. Onun adı orada. Ellerim bitmiyor ki kucagına alılabileyim. İki kişi yardımlaşa kucagımıza aldık ama belimiz de büyüldü. Öyle ahırda fotoğrafımız var sıkıntılı ter dökarken. Bir keresinde de Çanakkale'ye midye yemeye gittiğimiz. (sıradan yiyecek olduğu için yazılabilmek). Bandırma'dan yine bisikletlerimizle iki günde. Bu defa hakikaten de midyeyi bulunca bugüne kadarki bütün hayal kurklıklarımızın acısını midyeden çıkardık. O kadar çok yedik ki cıva zehirlenmesinden az kalsın gidiyorduk. Böyle de bir anımız vardır

• Sevgilerimle.

BARİŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

"İçinizde yokse eğer 'silk' bir karakter olarak yaşamak istiyorsanız..."

"İçinizde yokse eğer 'silk' bir karakter olarak yaşamak istiyorsanız..."

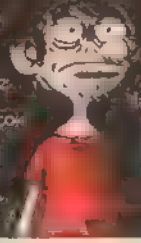

"Silik" bir karakter olmak benim kendi kendime yüklediğim bir özellik değil "demenin de bir anlamı yok..."

"Dikkat çekmek"

Aktarımdan sevgililer, öğretmenler, arkadaşları, hırsızlar, karşı karşıya...

Görüp algılayabildiğim için değil, doğru bir bilgiye ulaşabildiğim için...

"Silik" bir karakter olmak benim kendi kendime yüklediğim bir özellik değil "demenin de bir anlamı yok..."

"Dikkat çekmek"

Aktarımdan sevgililer, öğretmenler, arkadaşları, hırsızlar, karşı karşıya...

Görüp algılayabildiğim için değil, doğru bir bilgiye ulaşabildiğim için...

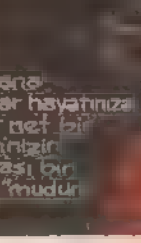

"Silik" bir karakter olmak benim kendi kendime yüklediğim bir özellik değil "demenin de bir anlamı yok..."

"Dikkat çekmek"

Aktarımdan sevgililer, öğretmenler, arkadaşları, hırsızlar, karşı karşıya...

Görüp algılayabildiğim için değil, doğru bir bilgiye ulaşabildiğim için...

BARİŞ Bİ TANEDİR YA KİMSEYE Bİ ZARARI YOK. Dİ Mİ CANIM BENİMİZ? OUVV!

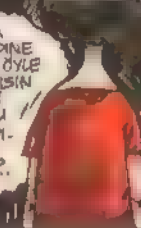
...ZARARI YOKTA BİRAZ DA YARARI OLSUN MİNA KOYU... SAVUNMA ŞU MALI YAA...

OHA CEP TELEFONU KULLANMIYO MUSUN? O NE LAN ÖYLE SEN DE BÖYLE Bİ SEKİL BULUN HERALDE?

GİTMEYİN YAA ÇOCUKUN ÜSTÜNE... SU BAYAN ŞU SEKİL GİYİNİR NEDİR YANI...

OĞULM BAK KENDİNE GEL. SİRF ÖYLE SESSİZ BİRİSİN DİYE NİYE EZZİ'YE BU KADAR EZDİ. RİYOSUN KENDİNİZ?

BENCE DE... KESİNLİKLE EZZİ DEN JAK DUYMALISIN ABİ... O KIZ RESMEN KULLANIYO SENİ. TABİ. BÜDÜ SESSİZ ÇOCUĞU!

"NE YAN. SEN SİMDİ FEYSBUK'A TWTİTİRE FİLAN ÜYE DULSUN DİYE KENDİN. AVRUCUKLU ÖZEL BİRİ Mİ SANIYOSUN YANI?..."

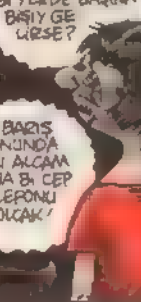
"AAY NE. İNANMIYORUM FEYSBUK HESABIN YOK MU? JER-GEKTEN Mİ? AAA? NAHAHA GOK İYİ YAA..."

BENCE CEP TELEFONU AMAHUSIN GER-GEKTEN YA SACHA Bİ YERDE BARİNA BİŞİ GE URSE?

YUHHH!! SLEVR DİNE. MEON M. HİÇ? OHA LAN... SENDEN HİÇ BEK EMEZDİM BUNU BARİŞ!"

UP BARİŞ SONUNDA BEN ALCAM SANA Bİ CEP TELEFONU O OLCAK!

SENDE HEP HİHİ DİYOSUN...

"DERSLERE BU KADAR KAYITSIZ KALIRSAN BU SENE DE DURLUM VAHM BARİŞ NE DERSİN?"

"LAN G.T. BORÇ DİYORUM BORÇ VERİCEZ YARIN. APARTMANIN ALTIN. DAK KEDİYE SÜREKLİ MAMA ALMAYI BİC YOSUN AMA... ARKADAŞINI DA GÖR BİRAC..."

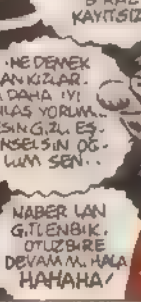
"O KADAR GOK ÜSTÜNE DÜŞERSEN KAÇAR TABİ OĞULM KIZ... KAYITSIZ KAL B RAZ KAYITSIZ..."

"CANIIM... ANANEN ARADI. FATURALARINI YATIRANŞ MASIN. HETTİ Mİ PARA SORDU..."

"NE DEMEK LAN KIZLAR. LA DAHA İYİ ANLAS YORUM. KESİN G.Z. EŞ. OINSELSİN OĞULM SEN..."

"NABER LAN G.T. ENBİK. OTUZBİRE DEVAM M. HALA NAHAHA!"

"BARİİİ... ANANEN ARADI SANA GOK KIZIYO HA SÖYLÜYÜM BAK, NE ZAMAN ARA-SA EVDE DİL-MİŞSİN..."

LAN SÜREKLİ .RRAK .RRAK FİLMLER KOYUYOSUN... BEK TU Dİ FİGİR, SPAYDİR MEN-DE Bİ YERE KADAR YANI. OHOO SUDAYA BAK BİSSURU FİLMİN VAR AMA Bİ TANE FELLİNİ, KUROSAVA FİLM YOK LAN BURDA..."

BENCE ARADA ÇIKIP BİRAZ DOLASMA-USIN BARİŞ... VALLA... SİNEMA DİŞİNDA HİÇ ÖYLE MÜZEYE YA DA SERGİLERE GİDİYO MÜSÜN HİÇ? YA BAK GÖRDÜN Mİ SUSUYOSUN İSTE..."

LAN SUSMA BİKERE DE YA SUSMA!! MİNA KOYIM HİÇ Mİ Bİ FİK-RAY YOK Bİ BOKA MİNA KOYIM...

BARIİİ NİYE SAĞLARINI TARAMIYOSUN HİÇ... ÇOK ÇIRKIN OLUYOSUN VALLA... NERDE TARAĞI GEL BAKIM BURAYA?

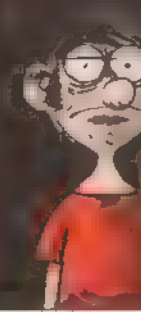
BENCE ÇEYDA KESİN EZZİ DEN DAHA KARAKTERLİ Bİ KIZ. SAKIN YANLIK Bİ SİY YAPMAZ...

LAN TEPKİ VER TEPKİ ALOO!

"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

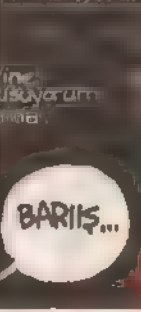
"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

"Herkesin kendine..."

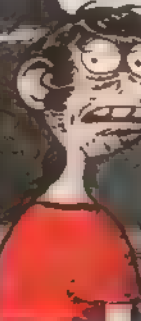

HAH! BURDA MANDIN. BENCE Bİ SAATTİR İÇERDE ARIVORUM SENİ... AA. ÖYLE Mİ GELECEKSEN YOKSA. NİYE GİYİNME DİN?

NASIL?

ASKOL'SUN BARİŞ YAA EN YAKIN ARKADAŞI-MIN DOĞUM GÜNÜ BUGÜN... YAPMA NÖOLUR

NAN NEYİ...

YA TAMAM ONLARI TANIM-YOSUN AMA İNAN ÇOK SEVİ-CEKSEN GER-CEKTEER... GELMEK İSTENİYO MUSUN YOKSA...

YA...YOK OYDAN DİL DE... GERCEKTEN KİMSEYİ TANIMYORUM ORDA ŞİMDİ...

AA NÖOLCAK BARİŞ EN YAKIN ARKADAŞLARIM ONLAR BENİM... SENE DE ÇOK TANISMAK İSTİYOLAR HEM

YA...

HAYIR YA GELECE-SİN KÖNLÜ-MAMA BAK

TAMAM TAMAM...

NÖOLUR SEN DE ÖYLE KIZ ARKA-DASININ ARKADAŞLARIYA OTUR-MAKTAN SIK... LAN ERKEKLERDEN OLMA LÜTFEN YAA

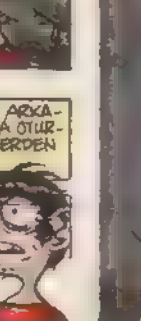
NEY?? NASI?

UFF BOŞVER...

SAĞLARINI ÇOK GÜZEL OLMIŞ...

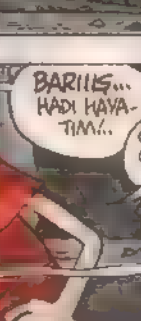
TEŞEKKÜR EDERİM... HADİ BARİŞ NÖOLUR ACELE EDELM BİRAC. ÇOKTAN "UZU ÇEYDA GELEYCEK" İSTE DİYE KONUŞMAYA BAŞLA-MIŞLARDIR ENİNNM!

BARİİİ... HADİ HAYATIM!...

GELİM GELİM...

BAK ORAYA YATIRAYIN ÜSTÜNE GÖM-LEKLERİNDEN BİRİNİ KOY-DUM...

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Sataşma!
Yine süper bi' yanlış bişey! Çoğumuz, "Anlaşmazlıkları ve Çatışmaları karanlık güçlerin çıkarıp süpür bi' huzursuz ettiğini, ayrıca kurnaz ve hırslı bazı kişilerin bi' savaş ortamlarından kazanç sağladığını" felan sanırsız! Eşekler gibi bi' yalan, delice ve salakça bi' hatalı bilgi! Kimseçiler felan kıskırtmaz! Çatışmalar bi' kerem kimse dokanmadın, kendi kendiliğine çıkar: Her şehirden, ovada ve yaylada, yabani "çatışmacı" bitkileri vardır; bunların yaprağında, küçük zehirli "çatışmacıların" yetişir, ve koparılmaya bile gerek kalmadan, karbonsiberoksitle havaya kanarak, insanların çatışma bonucuklarından sinsice içeriye sızar; sonra da bizleri kendimize ve başkalarıyla çatıştırır. Öyle bilip bilmeden insanları savaş tüccarlığı felan ile suçlamak, tam bir cahil refleksidir! Hıeepşieah! Aha benim de genizime kaçtı şu an, olabiliyo işte. Sile çatışp kalibinizi kurdandan, hemen iyi günner diliyim barı.

OLMUYO AYTEN, MARAŞ
DONDURMACISI OLARAK
HİÇ BİR YENİLİK GETİ.
REMEDİM BU SENE DE
MESLEĞE HEYAYNI
NUMARALAR, YENİ
BİŞEY BULMAK LAZIM.

MANGOLU DONDUR
MA EKLEDİN YA

OF, O DA İLK AKIA
GELEN BİŞEY

ĞUBUK YERİNG
VUVUZELA KULLAN
SAN?

ha
yasa

İPLİ 1 LIRAYLA 2 SAATTIR MASAS KOLTUKUNDAN FAYDALANIYORUZ TATİLE GIKAMMORUZ BAR. BU ŞEKİLDE.. HASSİTİR ÇOK HIZLANDI

NURTEN...

DAAR DAAR DASA...

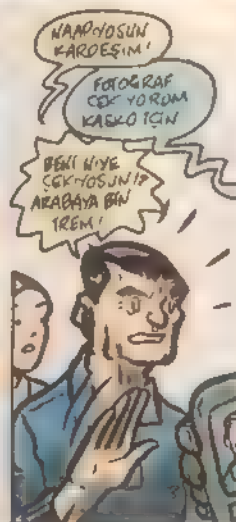
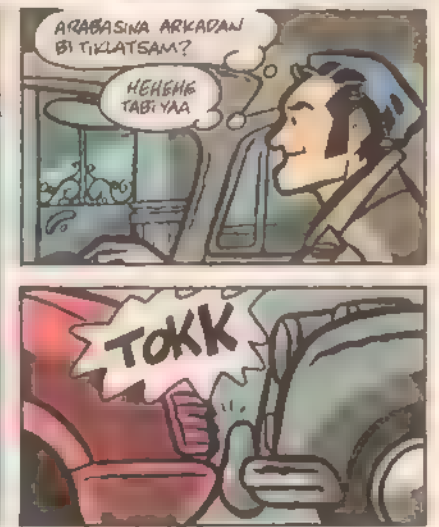
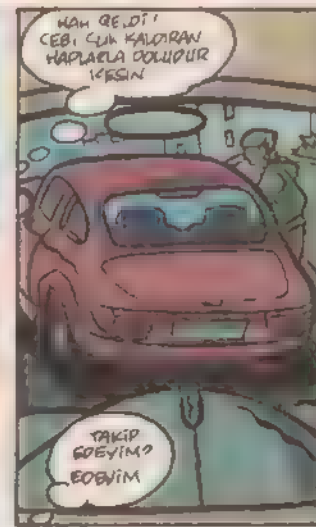
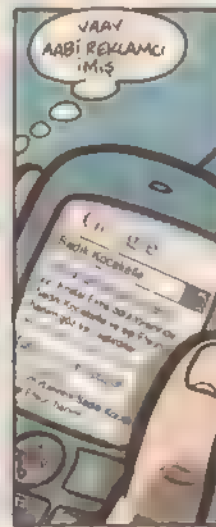
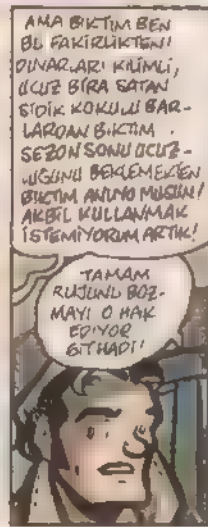
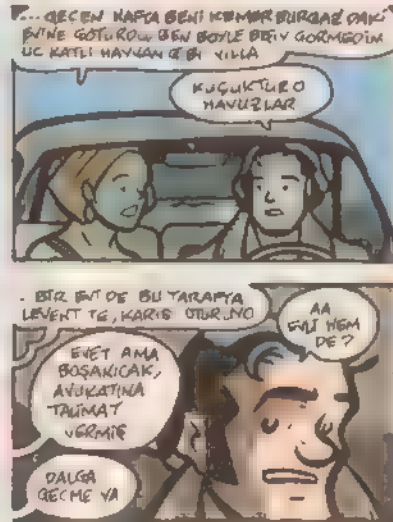
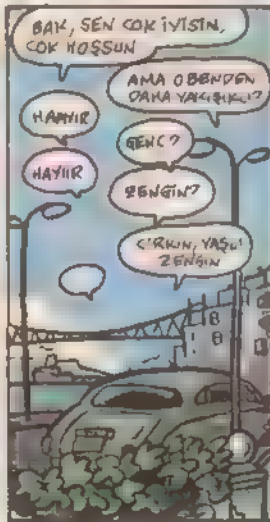
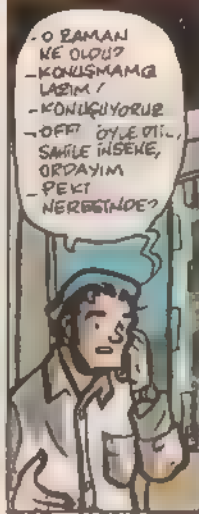
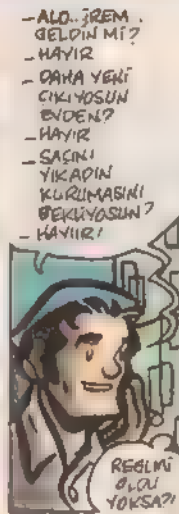
OH EVET EVET

Növlə... yo tan...

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Prostatlı
zampara
tehdidimi
değerlendirip
İrem'den
vazgeçmeyi
seçti. İrem
yine bana
döndü ancak
zengin biri
karşısına
çıktığında aynı
şeyi yapaca-
ğından kuşukum
yoktu. Bende ki
zenginliği
sundum ona
Hepsini...

1 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI. 2010/27 No. 148
1.75 TL (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 86 bin şehit ailesi ve gazilere yönelik özel bir çalışma başlatılması talimatı verdi. Yapılacak düzenlemeyle terör saldırılarında yaşamını yitiren asker yakınlarına da 'övünç madalyası' verilecek...

**TA TAAM!..
BİR İYİ BİR DE KÖTÜ
HABERİM VAR...**

BEHLÜL KAÇMADAN YETİŞELİM!

AK-1 MEMNU'NUN FİNAL GECESİ
MECLİS'TE KARAYOLLARI TEŞKİLATI
YASASI'NIN GÖRÜŞMELERİ SÜRERKEN OYLAMA
ÇİN YETERLİ SAYIYA ULAŞILAMADI. BUNUN
ÜZERİNE AKP YÖNETİCİLERİ, EKRAN BAŞINDAKİ
MİLLETVEKİLLERİNİ MECLİS SALONUNA ÇAĞIRMAK

BİZ DE KÜÇÜKKEN
SARIŞINMIŞTIZ !!!

Tam Sırası..

Tüm Türkiye artan terör
olaylarını konuşurken,
Cumhurbaşkanı Abdullah Gül,
Türkiye'nin kentsel
alanlarını, ormanlarını,
doğal kaynaklarını
yabancı ve yerli sermayenin
talanına açan iki kritik kanunu onayladı...

BİR GÜN TÜRKİYE'DEKİ
TEK BOŞ ARAZI BURASI KALKIYOR.

YEDEK OYUNCU

Kanada'nın Toronto kentinde yapılan
G-20 zirvesinde Obama ile Tayyip
Erdoğan arasında yapılan görüşmenin
planlanandan bir saat geç başladığı anlaşıldı.
Sebebi, Obama'nın seyrettiği ABD-Gözetimcinin
bir saat uzaması.

NEBELİ GÜSAMETTİN DÜNYAYI DOLASIYO

Tayyip Erdoğan'ın
akrabası olan Eyüp İlçe Milli Eğitim
Müdür Vekili GÜSAMETTİN Erdoğan'ın 4
yılı 160 ülke gezmesi, CHP tarafından
"Bu müdürün masraflarını kim
karşılıyor?" sorusuyla Meclis'e taşındı.
GÜSAMETTİN, kendisine Kapodokya
gezisi sırasında ulaşan gazetecilere,
Dünya barışına katkı sağlamak için bu
gezilere çıktığını belirttikten sonra
misyonunu nefis bir benzetmeyle
taçlandırdı: "Bir hikâye var ya orman
yanıyormuş da, serçe gagasıyla yangına
su getirmiş. Yangını söndürecek olan
ben değilim. Ben oralara gagamla
su taşıyorum..."

KOMİK VIDEO

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım,
Youtube için,

BU SİTE TÜRKİYE CUMHURİYETİ
LE MÜCADELEYE GİRİŞTİ AMA TÜRKİYE
ASLA BU DURUMU KABUL
ETMEYECEKTİR. dedi.

Hayatı
yaptığı diyetleri kamuoyuna açıklamakla geçen
Sibel Can, en son geçen temmuz ayında yaptığı diyet
sayesinde 7 kilo vermişti. Bu 7 kiloyla birlikte Sibel
Can'ın son 7 yılda yaptığı açıklamalara göre verdiği
toplam kilo 152'ye ulaşmıştı. 7 yılda aşağı yukarı 2.5
adet Sibel Can'ın eriyip sonra tekrar oluşması üzerine
yaşanan bu korkunç biyolojik döngü şimdi yeniden başlıyor.

Sibel Can, son dönemde
aldığı kiloları
vermek için
geçen hafta
yeni bir diyetle
başladığını
kamuoyuna
duyurdu.
Bilgi-
nize...

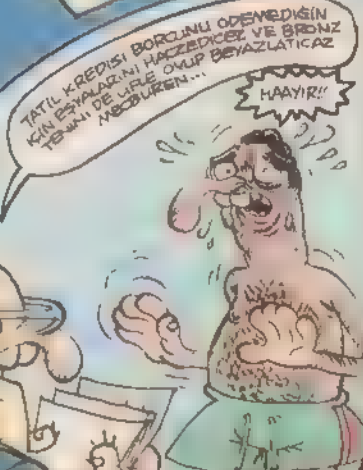

aaaaaaaaaaaaa!!!

Amerika'daki soy program
larında "Bir güç hırdıkt" dediğinde
"Vooooo!!", "İste brokaki!" dediğinde
"Ooooo!!" diye bağırarak bir seyirci kitlesine
sahip Doktor Mehmet Öz, aldığı bu gazla
ülkemizde de sağlıklı yaşam önerileri vermeye devam
ediyor. Geçen sene, "Hafıza için bir hafta sonu günde
iki defa seks yapılacaktır" diyerek hepimizi tanımsız
bir başlığa sürükleyen Mehmet Öz, bu sene bombastık
bir mucizayla geldi. F vitamini! İntoksik seks önerisinin
ardından F vitaminiyle umudla kapılanlar, açıklamanın
devamında Mehmet Öz'ün yeni bir jargonuyla (şovuyla)
daha konuşturulmuş Doktorun "F vitamini" dediği şey, "Friendship"
(arkadaşlık) kelimesinin baş harfi çıktı...

BU TATİLİ 5 YIL BOYUN- CA UNUTAMAYACAĞSINIZ!

BANKALAR, TÜKETİCİLERE
YAZ TATİLİ İÇİN "CAZİP"
İMKANLARLA KREDİ
VERMEYE BAŞLADI.
TATİL KREDİLERİNDE
VADE 60 AYA
KADAR ÇIKI-
YOR ..

SİBELCAN 3. DÖNEMİ

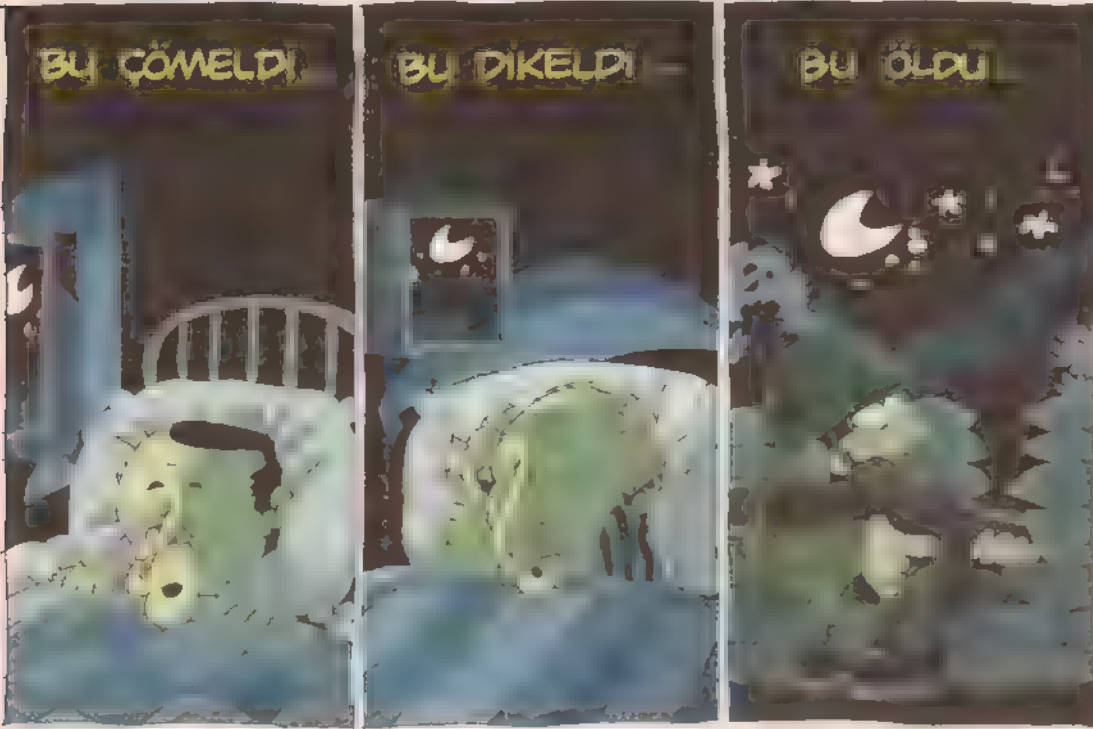
İstanbul
da aile
hekimliği
uygula-
masına
geçiliyor.
Doktor
başına
ortalama
700-800
aile
düşecek.

Asgari ücrete 22 TL zam yapıldı.

Gençlerimizin aylarca gece gündüz beklediği siperlerde bir fotoğraf çekimi süresince kahramanlık yapma yarışı sürüyor. "Siperde çömelleme" tartışmasına Kemal Kılıçdaroğlu da sipere gidip ayakta dikileceğini söyleyerek katıldı.

KAÇ YIL OLDU?

● Cübbeli Ahmet Hoca, çocukken kibrit kutusundan cami, çöplerinden de cemaat yapıp onlara namaz kıldırıldığını açıklayarak 1 yıl..

● DP'den Şişli belediye meclis üyeliğine aday olan manken Şebnem Schaefer, seçimi kaybettikten sonra yeni idealini "Hedefim Almanya Dışişleri Bakanı olmak," olarak açıklayarak 1 yıl..

● Yılancı Hacı Macit, Uğur Dündar'ı akrep sokmalarına karşı efsunladıktan 10 yıl sonraki ikinci karşılaşmalarında, efsunun devam ettiğini ispat etmek için akrebi Uğur Dündar'ın koynundan içeri atarak 19 yıl...

● Müslüm Gürses, Adana yakınlarında geçirdiği bir trafik kazası sonrası oldu sanılabilecek morgia kaldırılarak 32 yıl...

TOBB'nin girişimiyle 1 milyon gencin mesleki eğitim görürken günde 15 TL harçlık alması planlanıyor.

Artan PKK saldırıları sonrası, "olağanüstü hal ilan edilsin", "sınır kapatılsın", "idam cezası geri gelsin" gibi öneriler tartışılmaya başlandı...

Amerika'da Federal Hükümet, 6 yaşındaki bir kızın terörist muamelesi yaparak uçağa binmesini yasakladı.

■ Eğer kuzey ülkelerinin çocukları, körümlü bir olimpiyat spor olarak kabul ettürdüyse biz de mahalle arasında oynadığımız çiviye pekâlâ dünyaya tanrılabılır, bu alanda dünya liderliğine oynayabiliriz. Ama vizyon yok. Vizyon nedir bilmiyorum ama bir başarısızlık olunca hemen vizyon yok diyor televizyondaki abiler, demek ki vizyon yok.

■ Ağız kokusunu yenmeye yönelik envai çeşit ürün var ki bunların en önde bayrak sallayalım sakız. İşte bu fikirden yola çıkarak ayak sakızını öneriyorum. Nasıl biraz soğan yiyince ağızımıza iki sakız atıyorsa, ayak sakızının içine iki sakız atsak, yolda yürüdükçe alsa ayak kokusunu, tahmin ederim ki büyük ticari başarı olur. Bence denensin, devir inovasyon dönemi.

■ Bu yazıyı otobüste yazmaya başladığım için, konu ararken sağma solma bakıyorum ve gözüme de elbette bir tabela ilişiyor. Ama bunların en acayibi, ne olduğunu anlamadığım Google tabelası Beylikdüzü'nde, E-5'in Mıgros tarafında bir an için gözume ilişti. Rica ediyorum şu Google tabelasının bir fotoğrafını çekip gönderin de neymiş anlayalım. Ha Google Beylikdüzü'ne yerleştiyse de ulaştırma bakanına haber verin, gitsin bir ziyaret etsin, o kadar yakınıyordu, nerede bu devlet, nerede bu Google diye

■ İkinci tabela Yeşil Vadi Arsa Ofisi. Bana kalırsa yanlış bir seçim. Zira ben ve birçokları için Yeşil Vadi demek itülaflı, mahkemelik, Tosun Paşalık bir arazi demek. İnsan Yeşil Vadi arsa ofisinden arsa alırken 'frazlı' mı değil mi diye tereddüt eder. Ha bu arada 'frazlı' arsa nedir zerre bilmiyorum ama 'fraz' kelimesini kullanma fırsatı karşıma çıkmış, affetmem. İşin de qarılığına bakın, hayatım boyunca 'fraz' kelimesini kullanmadım ama şimdi bir paragrafta beş kere geçiverdi

■ İnsan büyüdüğünü farklı şekillerde anlıyor. Ben artık yetişkinliğe adım attığımı bu hafta anladım. Yıllarca en çok sevdiğim adamlar geldi konser, Slayer, Anthrax, Megadeth aynı sahnede çıkacak; ben ki zamanında Metallica konserine gitmek için bile annemin kredi kartını çalıp bilet almış adamım, gitmemem imkân dâhilinde değil gibi, ama gitmedim işte. Şimdi dergideyiz, Ersin'le Oky üç saatte, "Megadeth böyleydi, Slayer şöyleydi" diye konuşuyorlar, az biraz içim gidiyor ama düşünün hala candan da atlamadım, Oky'ye de Ersin'e de mutfaktan bir bıçak alıp saplamadım. Demek ki artık yetişkin oldum. Zaten geçen gün de kardeşim pijama hediye etmişti, altı üstü

Bu oldu: Dünyanın en saçma siyasi yürüyüşünü yaptık! Efendim doksanlı yılların ortası, iktidarda DYP ve SHP koalisyonu var ama inceden Refah Partisi de siyasi hayatımızda ağırlığını hissettirmeye başlamış. Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanı seçileceği yerel seçimlere bir ay falan var, Hasan Mezarci henüz altın yıldızı sarıları çekip ortalıkta büyük rap yıldızı gibi dolanmıyordu. Dolanmıyordu da, her nasıl olduysa Hasan Mezarci Atatürk hakkında hayli yakışsız ifadeler mi kullanmıştı ne, büyük bir infial yaşamıştı

Bir pazartesi günü her lise gibi (lisenin detected) küfür ede ede okula geldim. Okulda müdür muavini hocamız alt sınıflardan bir grup öğrenciyi ayırdı, sonra da o zamanlar birlikte kaset tezgâhı açtığımız Erol Babaoğlu'yla beni yanına çağırdı. "Çocuklar, söylenti var, milli eğitim bütün okullara yazı yazmış, bütün okullar Taksim'de düzenlenecek mitunge çağırılmış diyorlar ama bizim okula henüz yazı gelmedi, öğretmen arkadaşlarımız resmi olarak görevlendirsek olmaz, şimdi kimseyi göndermezsek de olmaz. Biz sizi izini yazalım, siz alın bu çocukları, hep beraber mitunge katılın" dedi. Bu arada okulda bu görev için aldi başında gibi görünen iki öğrenci olarak seçilmemiz de ciddi bir değerlendirme sorunu ya, ayrı mesele.

Bizim için pazartesi pazartesi üstelik hocaların izniyle okulu kırmak hayli cazip göründüğünden önerinin üzerine anında atladık tabii. Çocukları Çağaloğlu'ndan alıp Taksim'e kadar yürüteceğiz, yolda da slogan atacağız. Sloganlar aşağı yukarı aynı şeyler:

"Mollar İran'a", "Türkiye İran olmayacak", "Mezarci Mezar" falan gibi şeyler. Yol boyu giderken ilk durak İran konsolosluğu olduğu için zaten orada kitabına uygun bir şekilde sloganları icra ettik. Muhtemelen konsolosluk çalışanlarının şaşkın bakışları altında "Türkiye İran olmayacak!" diye bağırarak durduk. O zamanlar Türkiye olsa olsa bir İran olma tehlikesi yaşıyordu, Rusya geride kalmıştı, Malezya hakkındaki bilgimiz henüz sadece Sony walkman'larımızın ürettiği ülke olmasından ibaretti

Babilî yokuşundan aşağı inmeye başlayıp da değerli hocalarımızın görüş ve müdahale alanından hayli uzaklaştığımızı anlar anlamaz hep beraber cıvıdık. Önce "Mezarci Mezar" şeklindeki sloganı, önden geçtiğimiz her iş yerine uyarlamaya başladık. Şişli tesisatçının önünden geçerken "Muslukçular Mezar, Muslukçular Mezar!" diye bağırıyor, düğün davetiyesi üreten firmanın önünden geçerken sloganı "Düğünçüler Mezar!" diye değiştiriyorlardık. Kimi esnafın tabelasına "Özhanlar ucaret Lay lay lay lay lay" diye tezahürat yapıyor, esnafın da sevgisini topluyorduk.

Yaklaşık yüz kişi Eminönü'nde, Mithi Amigo Birol'un kendisiyle aynı adı taşıyan büfesinin önüne vardığımızda Erol bütün grubu durdurdu ve "Arkadaşlar, şimdi hepimiz milli amigo Birol abimizi alkışlayalım!" dedi. Birol abi büfesinden çıkıp da yüz öğrencinin kendisini alkışladığını görünce, o kadar çok duygulandı ki gözleri doldu. Hazır Birol abi büfesinden çıkmışken Erol çocukların bir kısmını s raya soktu, hepsine Birol'un elini öptürmeye başladı. Küçük çocukları elini sırayla öptükçe Birol abi iyice duygulandı, gözyaşları içinde bize "Ben her maça ülkem destekliyorum, devlet de beni desteklesin art ki!" temah el ilanını verdi

Daha sonra bütün grup, yine sloganlarla ve yanımızdan geçenlere Birol abimizin el ilanın dağıtarak Galata Köprüsünün üzerine çıktık. Sabahın köründe ansızın yüz öğrencinin brden "Allah versin! Şak şak şak! (alkış ses) Allah Versin!" diye bağırarak dilenci abi meslek değiştirmiş midir bilmiyorum ama "Rastigele Kaptan! Şak şak şak! Rastigele Kaptan!" diye selamladığımız balıkçı arkadaşlar bizi hayli sevdi

Amacını iyice unutan ve sloganları gittikçe saçmalayan grubumuz Karaköy'den Taksim'e çıkarken, oradaki bir liseden önmüze üç tane çocuk çıktı, ellerinde bir de Türk bayrağı, önmüze yürümeye başladılar. Biz eskisi gibi "Türkiye Anarşist Punk Cephesi!", "Türkiye Nihilist Boyutsal İngel!" gibi hiçbir anlam ifade etmeyen sloganları bağırma devam ederken önmüzdaki üç öğrenciden biri "Lütfen kortefde gayri ciddi davranışlarda bulunmayın!" diye bizi uyardı. Ama arkasındaki insanların kendi okulundan olmadıklarını görünce de bir hayli panikle kapı idi. Yanındaki diğer ikisiyle falan konuşular, meşer bunlar bizim grubu her nasılsa kendi okullarının kortefi sanıp atmışlar kendilerini önmüze. Her neyse bunlarla bir hayli kafa bulup yolumuza devam ettik

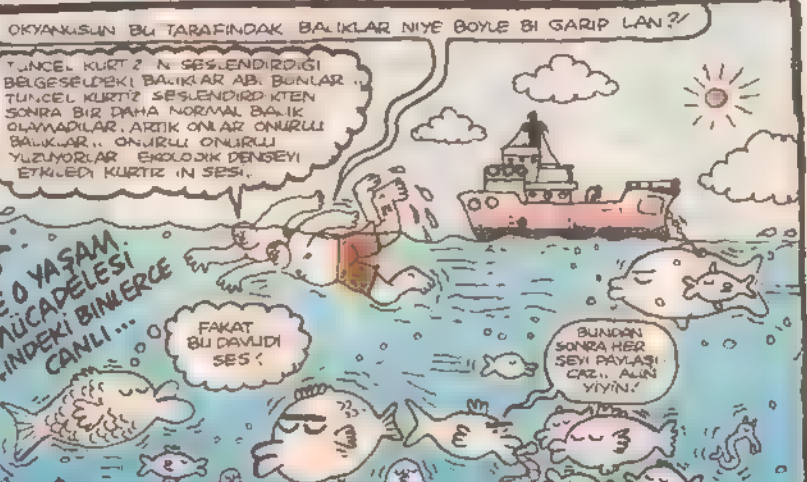
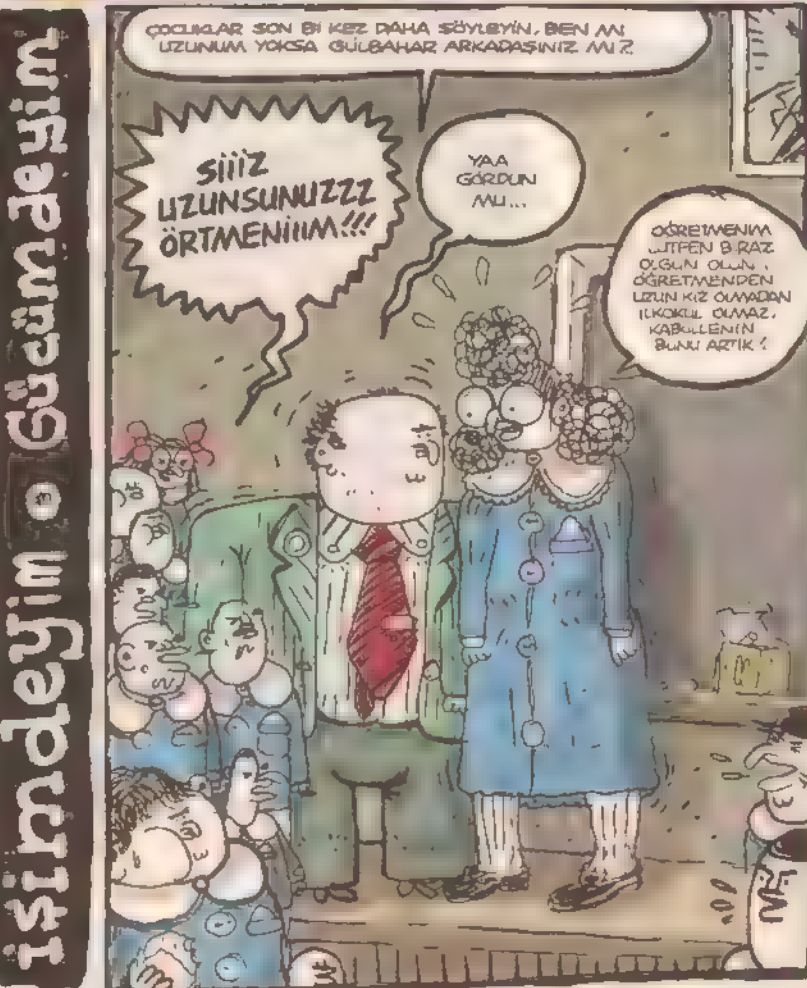
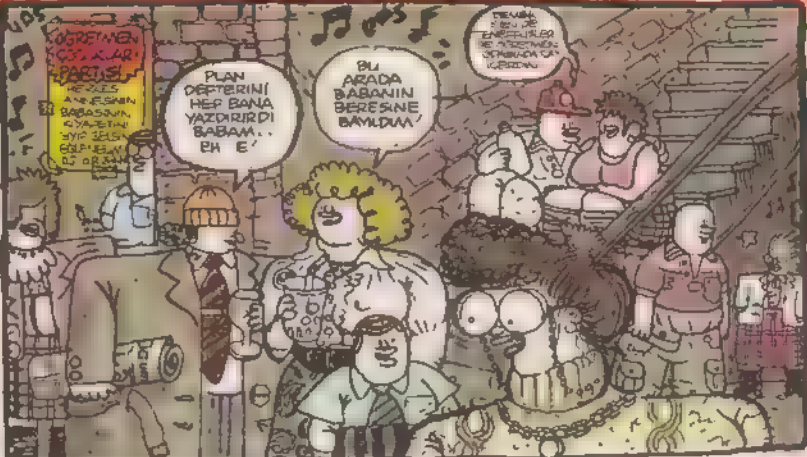
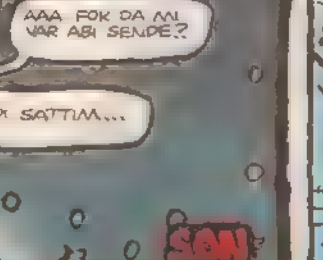
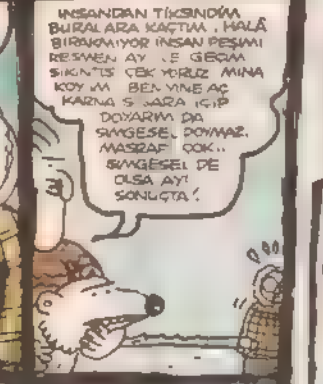
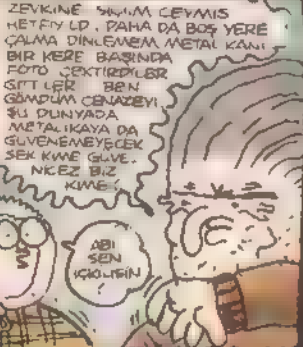
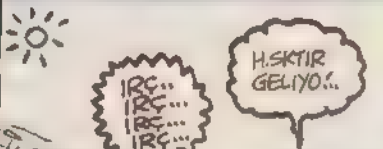
İstiklal Caddesinde Vanzetti gömleklerinin önünde "Türkiye İtalya Olmayacak!", İsveç konsolosluğunun önünde de "Türkiye İsveç olmayacak!" diye bağırırken yavaş yavaş sağımızda solumuzda muhtemelen kendilerine resmi yazı ulaşmış başka okulların, öğretmenleri kontrolündeki kortefleri de belirlemeye başladı. Birkaç öğretmen gelip "Yavrum siz hangi okuldansınız, başınızda kimse yok mu?" diye yanaşsa da bize pazartesi pazartesi okul kırdıran hocamızı üzmemek için "biz kendimiz geldik" dedik, okul amcalarımızı sakladık. Bizim grubu daha eğlenceli bulan bazıları, misal Avusturya Lisesinden İlker diye bir kardeşimiz bize katıldılar ama çoğu kulaklarından tutulup çekilerek kendi korteflerine geri götürüldüler. Hollanda konsolosluğu önündeki "Türkiye Hollanda Olmayacak, Türk Gençleri Esrar İçmeyecek!" ve Fransa Konsolosluğu önündeki "Matmazeller Fransa'ya! Matmazeller Fransa'ya" sloganlarımız mesela, civardaki resmi korteflerden tepki aldı

Meydana girdiğimizde Tansu Çiller ve Murat Karayalçın henüz teşrif etmişlerdi. Bize verilen görevin yüz kişilik grubu alana götürmekle sona erdiğine karar vererek çocukları orada bırakıp İstiklal Caddesine geri döndük. Sağda solda biraz takıldıktan sonra gün Tünel'de bir stüdyo'da solak olduğu için stüdyodaki gitarı zar zor çalan Öğüz, sürekli aynı şarkıyı söyleyen Erol ve bir türlü davul çalamayan bendenizle kapandı. Yani evet, bu da oldu, hayatımın en saçma siyasi eylemine imza attım.

SİMGESEL AYI

SİMGESEL! CİCCUUUUUUUU!
GEAH SİMGESEL, GEAH SİMGESEL!
MUĞ MUĞ MUĞ... PEÇÇK!
PEÇÇK! MUHAH! GEAH!

İşim deyim • Gücüm deyim

SON

İŞSİZİM AMA ZEKA BENDE !

"Bu ne?" diye sorduydum ilk gördüğümde, "Sağlık topu" dedilerdi.

Meşin kaplı, hantal görünümlü, oval, hakikaten de ağır, siyah bir top. Oyuncak güle. İki ellen zor kaldırıyor. Onunla çalıştıkça çok rasyonel bir kafanın tasarımı olduğunu anlıyorsun, zaman ayırırsan gayet vefalı bir nesne! Sağlık topuyla çalıştıktan sonra baykuş gibi hafifliyorsun, ki çok ağır bir kuş olduğunu düşünmüyorum baykuşun, basketbol topunu yönlendirmek kolaylaşıyor.

Şu efsanevi, bir vücuda zıpladığında, diğer sayısız biti kaçırtıp, o vücudu rahatlatan "Vahşi Bit" gibi.

İşte öyle kallavi, iki senelik bir mesaiden çıkmıştım. Formda ve yorgundum, huysuz ve çalışkandım. Beyinlerin aşırı şımartılıp kalplerin ezildiği bir iş alanında, kafaesek zamanlar geçirmiş, çeşit insan tanımış, taze diller öğrenmiştim.

Yaratıcı kapasite herkesteyken ve durum bu merkezdeyken, aynı sektörden birileri aradılar, görüşelim dediler, tamam dedim.

Görüşük, bir iş için fikir istiyorlardı. Bir animasyon filmin diyaloglarının yazılması gerekiyordu ve ellerinde uzun, karışık bir metin vardı. Ürün bilgisi vermek istediler, sadece bir paragrafla yetindim. Meseleyi özünden anladım. Bilgi üstüne bilgi geldiği için bu metnin "dolgu" olduğunu da anladım.

Sadeleştirip özetledim, bastım komik finali, Engin Günaydın ve Bülent Polat hem animasyonun iki tipini, hem de ustalıklarını konuşturdular, pırl pırl sonuç aldık.

"Aylardır bu işle uğraşıyoduk, sağol" işin başındaki adam. CEO ünvanlı. İyl bir insandı, "Siz de sağolun" dedim. "O zaman beraber çalışalım" dedi, "Düşünüyüm" dedim.

Ekipteki kreatif halaybaşı, o ana kadar bana çok iyi davranırken, CEO'nun iş teklifinden sonra fildişi rengi oldu, bi hırıştı. Çaktıra çaktıra gıcık olmak, biraz "Mümkünse sen de bana gıcık ol" demek, ne yazık ki.

Düşündüm ve işi kabul ettim. Soğuk taş, cam yığınlarının merkezinde, gökdeleneydi işyeri. Plaza tabir edilenden. Minl mini hanımlar, sevdalı beyler, yangın merdiveninde içiyorlardı sigaralarını.

Çok sessiz ve disiplinli şekilde kreatif mesai yapılan iş alanı, beyaz da değil, bembeyazdı. Sonrasında kimden duydum, hatırlamıyorum; meğerse, beyaz dekorasyonuyla ünlü bir iç mimara git bunlar, mimar işe başla, sonradan ek masraflar çıkar, bunlar mimardan yıl, "nihayetinde beyaz işte" diye ortalığı bembeyaza ver! Hortlak idman yurduyu ortalık, yaratıcı fikrinden çok araştırma-geliştirme çalışması yapılmaktaymış gibiydi.

Plazanın her saniyesi sıkıcıydı. En güzel yeri çatıydı. Allahtan demleme çay güzeldi. İşime baktım. İngiliz kökenli, çikolatalı bir ürün vardı önümüzde. E, bi şey olacaktı tabii önümüzde. Reklam, avukatlık gibi, kim çalar kapını, belli olmaz.

Elektrikli bir metin yazmak istedim ve böyle zamanlarda yaptığım gibi, çok not aldım, fikirleri sıraladım, eledim, seçenekleri netleştirdim detaya daldım.

Fikirlerimi CEO ve arkadaşlarına anlattım. (NEO ve arkadaşlarını tercih ederim ama mümkün değil.) Sonuçta, bazıları beğenildi. Umduğum gibi, halaybaşı bu fikirlerin hiçbirini beğenmedi, "Atıyorum" dedi, "Tutuyorum" dedi, "Sesli düşünüyorum" dedi, birbirinden ortalama fikirlerini sıraladı. Çoğunluk, komik reklam istedi. Efsane çift "Mr. And Mrs. Brown" üzerine kurduğum fikir seçildi.

Bu kez, bu fikrin detayına girdim. Yazdım, sıraladım, mutfaktan çayı kaptım, yangın merdiveninde gene düşündüm, döndüm, gene yazdım, son şeklini verdim.

İş benim için bitmiş, gece olmuştu. Muhteris kreatif, gece bir başka damardan yazıp, sabah CEO'nun aklını çelmişti.

- Bu fikir, herkesin aklına gelebilecek türden, dedim.

- Evet, vasat ama en çok bunlar iş yapar, dedi halaybaşı.

CEO'ya döndüm: - Hani komik fikri seçmiştik?

- "Müşteri" dedi, "demo" dedi, kem küm etti. Sonuçta onun kararıydı, ben işimi yapmıştım. Fikir müşteriye sunuldu. Dinlediler, "Elinize sağlık" dediler ve eklediler:

- Daha espirili bir fikir de olabilirdi, tutmasaydınız kendinizi!

Sustum. Ama komik fikri anlatmamak için de kendimi zor tuttum. İnceden sinire kesmişim, ortalama kazanmıştı.

Önemli olan müşterinin fikri kabul etmesiydi, o da etmişti işte.

Uzatmadım. Bir sonraki istasyon, gazete reklamıydı. İş dışında da, benim için zevkli alandı. Kafayı kullanarak zevkli bir çalışma yapacaktım, bir de para kazanacaktım.

Daha ne oldu? Gene verdim kendimi fikir bulmaya. Ekip gibi çalıştım. Geldiğim ekol icabı "Ünlü reklama" gidiyordu hep kafam.

İzleyeni çarpan, konuşulan, "basına yansıyan" reklam tipi. Elektrikli fikirleri sıralayıp seçtim. Bu kez bir değil, beş tane fikir üzerine ayrıntılı çalıştım. Beşini birden CEO ve personele anlattılar.

Şükür, tamamını beğendiler, hem de çok. Halaybaşı bile bu kez muhalefet edememişti.

Toplantı bittiğinde gece yarısıydı. Son halini verip yazmak için sabah buluşmak üzere ayıldık. Uyku tutmadı, iki fikir daha buldum!

Sabah dokuzda az kala, gazeteye göz atıp, kahvem i içiyordum.

CEO aradı: - Günaydın, n'apıyorsun?

- Günaydın, kahvem i içiyorum.

- Ama o fikirleri yazmak lazım!

- Geliyorum, yazarım.

- Ama o fikirleri yazmak lazım!

- Yazarız, merak etmeyin, toplantı yarın.

- Ama o fikirleri yazmak lazım!

O an dank etti. Halaybaşı, vizyondan girip misyondan çıkmış, bu iyi niyetli ve sözde otoriter CEO'yu kıskırtmıştı.

- Siz, dedim, beş filmin beşini de beğenmişsiniz.

- Evet. Ama yazmak lazım.

- Kahve içiyorum demiştim, kahvem i burnumdan getirdiniz, o halde istifa ediyorum! Sessizlik oldu, kapattım telefonu.

Rahatlamıştım, beyaz cehennemden ve hırslı yarıncıdan kurtulmuşum. Kahvem i tazeledim.

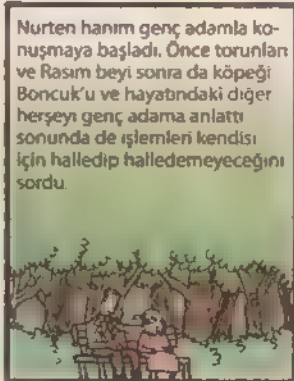
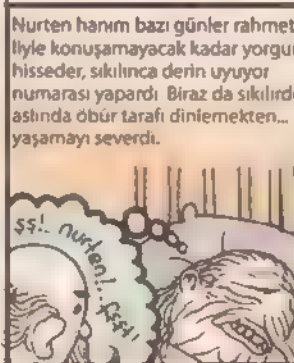
En saçması, CEO gene arayıp, "o fikirleri" yazıp yazamayacağımı sordu. "Peki, yazarım" dedim, son halini verip gönderdim.

Ertesi gün sinir geldi, sektörün en popüler dergisine "İşsizim ama zeka bende" diye ilan verdim, altına da imzamı çaktım.

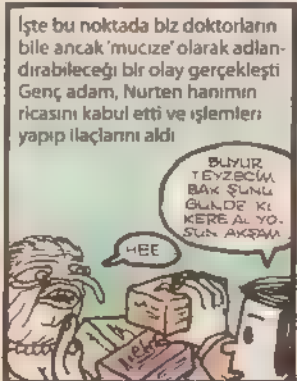
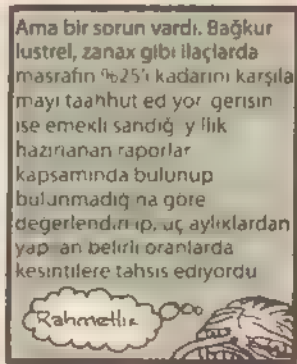
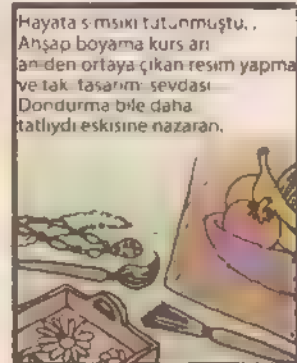
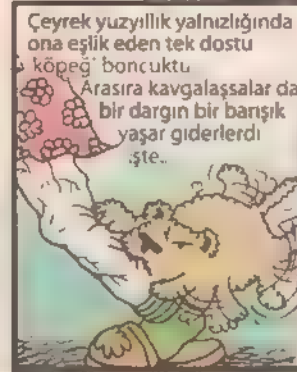
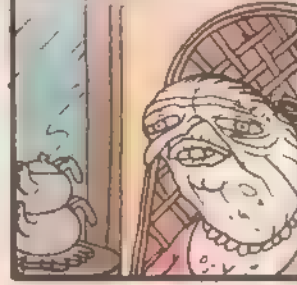
Kibirli değil, kıvançlıydım. Vasatın hissinde uğramıştım. Demek ki gerçekten iyiydi fikirlerim!

NURTEN HANIM OLAYI...

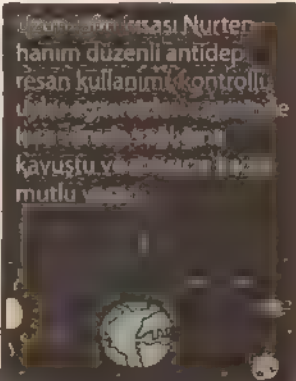
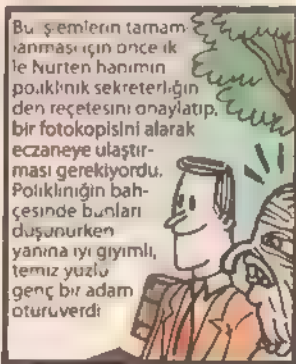
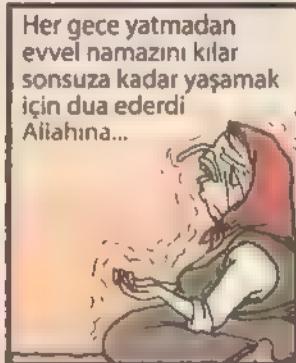
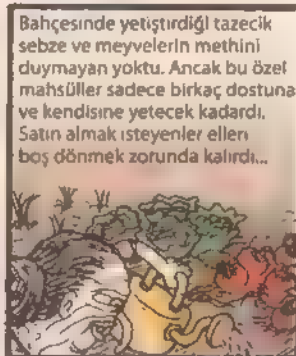
Onu ilk tanıştığımda 72 yaşında tek başına yaşayan dul bir bayandı...

Bazen verandada saatlerce oturur uzatmalı kahvaltılann ve akşamüstü çaylarının tadını çıkarırdı...

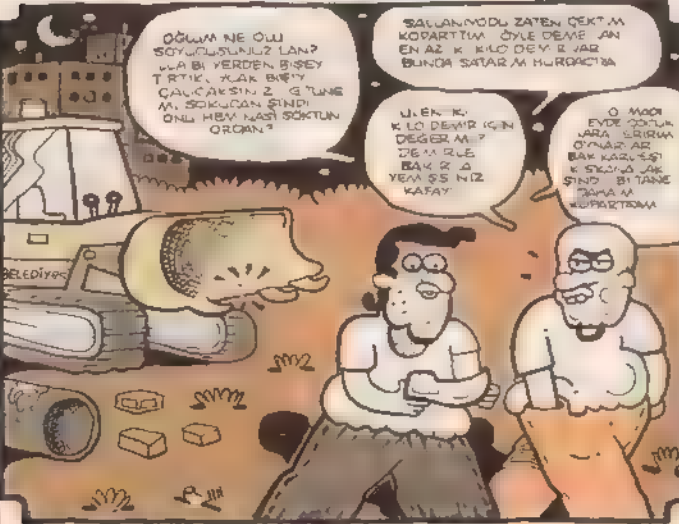
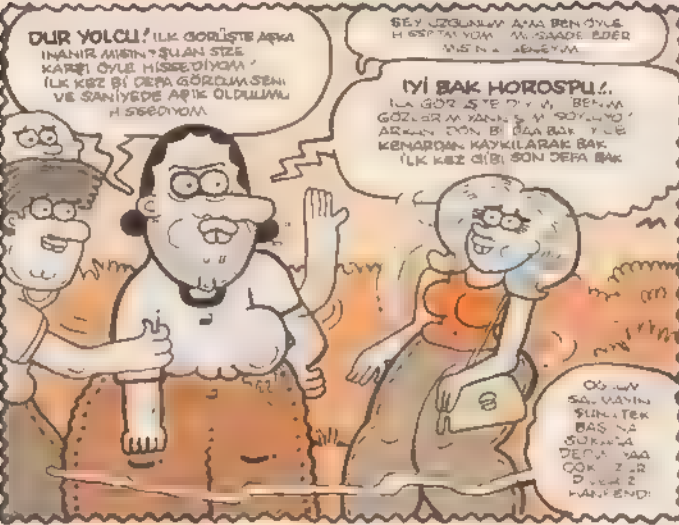

Arada hayırsız oğlu ve canından çok sevdiği torunlarını arar hasret giderirdi telefonda...

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

MALININ KIYMETİNİ BİLECEKSİN

"Salonu halıflex kaplattım," dedi. Gururluydu. Ufak bir sürtünmede bile insan derisinde yanıklar oluşturacak sertlikte, dev bir zımparaya benzeyen bu gri halı onu gururlandırıyor. Kaba inşaatın bu yana salon için ne ederse tek dizayn girişimi olan bu halıyı biraz daha övmek istedi. Ama ne yazık ki, zımpara halı yüceltilmeye pek müsait olmadığından reklâm dünyasının ona armağan ettiği çok eski bir sloganı tekrar etmekten öteye geçemedi: "Duvardan duvara halıflex..." Galiba bu baktan halıyı isteyeceği, yüksek kiranın altına koyarak (bir tür uçan halı efekti) beni etki etmek istiyordu. Niteliği ne olursa olsun malına aşırı değer veren bir insanla karşı karşıyaydım. Bu adam, evini övmek için hiçbir fırsatı kaçırmayacaktı...

Salondan çıkarken tavan üzerime doğru alçalmaya başladı. Çatı katı hissi veren bu muhteşem eğim, kapı ağzında kolumu kaldırdığımda dokunabileceğim seviyeye kadar düştü. "Tavan yamuk galiba?" dedim. "Evet, biraz eğim mevcut," diyerek evi için kullandığım 'yamuk' sıfatını kovaladı. Mutfağa girdim, ev sahibi fazla yer olmadığı için kapıda kalmayı tercih etti. Açar açmaz birer konfeti gibi hamamböceği fıskırta garantisi veren çekmecelere, üzerine kat kat boya vurulmuş olmasına rağmen, 'biz eskiden suntaydık' diye bağırarak dolaplara ve sıcağın havanın dalgalandığı coğrafyalarda çekilen meşrubat reklâmlarında kullanılabilecek kadar retro bir buzdolabına baktım. "Beyaz eşyalar kiraya dâhildir," dedi Sarı renkli bu buzdolabını nasıl övecek diye merak ederken, fazla beklemedi: "Taş gibi Simens... Valla ben bunu bizim evdekine tercih ederim, ama işte hanım 'küçük' dedi, 'müçük' dedi mecburen yenisini aldık... Ama tam bekâra göre..." Bütün bunları söylerken dolaba elyle 'pıt pıt' vuruyordu. "Nasıl bir adam bu?" diye düşündüm. Bu halıyla, bir sakıza ömrünü adayan deli-dahi reklâm profesörlerine benzliyordu. Muhtemelen büyük kızının ön ayak olmasıyla içine düştüğü kot dünyasına artık ilye alınıp, ama bu modern tavra karşın koltukaltında taşıdığı deri el çantasından (evrak dünyası) hâlâ vazgeçememişti. Sanki önümüzde sonu gözükmeyen bir sürü uzun koridor varmış gibi, "Buradan buyrun," dedi. İki metre ötede küçük odaya girdik.

"Burası az ışık almasına rağmen (penceresi yoktu) kullanışlı, kutu gibi bir odadır," dedi Yatay Saç. Kutuya girdik, hiçbir şey gözükmiyordu. Karanlıkta bir süre sessizce durup çıktık. Banyoya girdik. Klozet yer darlığından çapraz yerleştirilmişti. Görüntüsü, eğer bu evi kiralarsam, kakaların kayıp gitmek yerine döne döne yükseldiği günleri vaat eder gibiydi. Duşakabını görür görmez, "Eyyvah!" dedim içimden. Yatay Saç'ın büyük saha araştırmalarıyla en ucuzuna ulaştığına emin olduğum bu duşakabını övmekten bırakmayacağımı biliyordum. Çünkü duşakabın, sadece bir eşya değil, nice kötü eve sınıf atlatmış bir tür kavramdı. Önceleri zengin kesimin banyolarını süslerken, yıllar içinde tüm ölkeye yayılmıştı. Zengin (Hilton) banyo, bu sıradanlaşma karşısında derhal önlemlerini almış, duşakabının beyaz çerçevesini metalik gri çerçeveyle, beyaz buzlu pleksiglasına da düz ve kalın (g.t gösteren) camla değiştirerek, kendini orta sınıf banyolardan ayırmayı başarmıştı. "Duşakabını bu sene yaptırdım, üç yıl garantilidir, tabii iyi kullanmak lazım," diyerek pleksiglasla elyle 'pıt pıt' vurdu. İlginc olan, upki buzdolabında olduğu gibi, duşakabının de içini benden saklamasıydı. "Masraf yaptım" anlamındaki bakışlarını üzerimden bir türlü ayırmayınca, "Evet, çok güzel," demek durumunda kaldım. Masraf yapmadan önce bütün piyasayı kışkırtıya süzen, günclere dükkân dükkân dolan, küçük notlar alan, bütün satıcıların onu kazıklamak için sıraya girdiğine inanan ve sonunda dünyanın en akıllı alışverişçisiyle bir duşakabın aldığında onu vücuduna ait bir organmış gibi sahiplenene bu tür adamlardan pek hazzetmiyorum. Karısı Müçük'e günde 3-4 defa "masraf" kelimesini sarf ediyor olmalıydı. Dünyanın en akıllı duşakabın alışverişini yapmasına rağmen, yine de "masraf" midesine oturmuydu. Ben, onun gözünde bu masrafı hazzetmesine yarayacak bir çığneme tabletiydim. Beni çığnemek ve midesini rahatlatmak istiyordu...

Sifonu çektim, suyun çağıldama sesi yerine, klozetin sarı iç yüzeyini (evin sarı eşyaları da kiraya dâhildir) film kalınlığında

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

kaplayan zayıf bir su akışının sızıltısı duyuldu. Yatay Saç'a baktım, "Ufak bir sorun, çağırınız tesisatçıyı halleder," deyip banyodan çıktı. Koltukaltındaki el çantasında patlamış renklerle dizayn edilmiş, üzerinde GSM numarası bulunan bir tesisatçı kartviziti olduğunu hayal ettim. Arka odaya girdik. "Sabah güneşi alan evin en güzel odası"na baktım Yerler muşamba gibi bir şeyle kaplanmıştı, zaten salondan sonra zımpara süllü halıflexle bir daha hiç karşılaşmamıştım ("fazla masrafa gerek yok"). Oda arka bahçeye bakiyordu, manzara güzeldi. Pencereyi açmaya çalıştım, açılmadı. "Biraz şışmıştir, bir marangoz çağırınız, halleder," dedi (deri el çantasındaki patlak renkli kartvizit sayısı artıyordu). Evin eşyalarını yüceltmek, sorunlarınısa küçümsemek konusunda tam bir uzmandı. Aslında hiçbir sorunun halıolacağı falan yoktu, bu pencere şişmeye devam edecekti, klozet, bok yeter sayısına ulaşınca bir kova taşıma suyla temizlenecekti, karanlık oda ilelebet karanlık kalacaktı. Yatay Saç, o an gözümde bir tür asalak gibi göründü, kafasından yana doğru uzayan saçlarından tutup, "Sen ne tür bir insansın!" diye bağırarak istedi. "Kontrat yanımda, valla ben kaçırmayın derim," diyerek koltukaltında taşıdığı çantasına 'pıt pıt' vurdu. 'Pıt pıt'ladığı ama asla içini göstermediği eşyalardan sonra (buzdolabı ve duşakabın) çantasının içini görme fırsatım doğmuştu. "Ben biraz düşünüyem," dedim. Yüzü bir anda değişti. Sanki onuruyla oynamış gibi mağrur bir ifadeyle, "Siz bilirsiniz, ama niyetiniz varsa hiç düşünmeyin derim, akşamüstü bir çift bakmaya gelecek mesela..." dedi. Yatay Saç, penceresiz bir odanın kutu gibi olmasına sevinen, bok üstüne bok yapmayı dert etmeyen, sifon ve şişmiş pencerelerin çantasında taşıdığı patlak renkli kartvizitlerle halledileceğine güvenen bir çiftin var olduğuna inanmamı bekliyordu. "Kismet," dedim. Merdivenlerden inerken bana çalışmayan apartman otomatının "bugün yarın" yapılacağı müjdesini verdi...

Evi tuttum. İstanbul'a geldiğim ilk yıldı ve acilen taşınmam gerekiyordu. Yaklaşık bir hafta kadar direndikten sonra evin konumu içeriğine galip geldi. Kontrat törenini evde yaptık. Otomat henüz yapılmamıştı. Buzdolabının ve duşakabının içi rezaletti, ama Yatay Saç kontratı çıkarırken görebildiğim kadariyle el çantasının içi muhteşemdi. İçerde bütün sorunları çözebilecek bir kartvizit tonları olduğunu hissettim. Bu bir yanılsama olabilir, ama Yatay Saç'ın depoziti sayarken saçlarını gittikçe uzaması taramıyla gerçektiler. Duşakabının ve buzdolabının kontratta "demirbaş" unvanıyla şereflendirildiğini gördüm. Karşılıklı imzalar atıldı ve anahtar devir teslimi yapıldı. Yatay Saç, evden ayrılırken, "Hadı bakalım hayırlı olsun," diyerek sırtına 'pıt pıt' vurdu...

Eşyaları yerleştirirken çok terlemiştim. Ağmam istediğim pencere yerinden kımıldamayınca, "biraz şışmış" olduklarını hatırladım. Yatay Saç'a küfredip bu evdeki ilk düşümü almak için banyoya gittim. Sıcaklığını ayarlayarak suyu duş başlığına gönderen kolu yukarı kaldırdım. Bir süre kupkuru bekleddikten sonra kafamı kaldırıp duş başlığına baktım. Başlıkta yergikimni yenemeyen bir iki lane damla belirmişti. Suyu biraz daha açtım. Damlalar tazyikli görünce birleşerek 'ip gibi' tabir edilen düzeni almayı başardılar. Su kafamı bütünüyle ıslatmak yerine damlalar halinde alınımdan akıyordu. Banyo yapıyor gibi değil de terliyor gibiydim. Yatay Saç'ı karısı Müçük'e, "Evi delikanlıya verdim, depoziti düşürelim falan dedi ama pabuc bırakmadım, sonuçta eve o kadar masraf yaptık," derken hayal ettim. Su, ip gibi sızarak ayaklarıma ulaştı. Banyo yapıyor gibi değil de sanki işiyor gibiydim.

ALO

OTEL

BANYODAKI OUS BASLIĞI NIN BORUSU YOK

KABLOSUZ EFENDİM BANYOLARIMIZ NAYIRLESTIR USTLINDE DÜĞME SI YAR... BAGAARSANIZ EGER

TAMAM ANLADIM

RESEPSİYON

SIRRR RRRPP

ALO BUNDAN AZIÇIK BİŞEY AKTI...

BİTTİKÇE DOLDURCAN ONU UFACIK ŞEY ANCA OKKADAR SU ALIYO...

TAMAM

BUNA EKMEK BANAÇAN SAHİL KENARLARI EKMEKLE GÜZELLEŞTİRİLMİŞ!

MEKSİKA KÖRFEZİ BP DERİ SIZINTI ENGELLEME ÇALIŞMASI...

HALK EKMEK

AMMA ENERJİSİZ KAZANINI DA ALIRIM.

Jaman
BİR SEVGİ FARESİ

YAKIŞIKLI
NİN ÖZGÜR
LUĞU VARSA
GİRİN NİN
KAPITALİZM,
VAR...

SSS
naber..

YAV, BEN SENİ Bİ SÜREDİR
GÖZLEMİYORUM.. HİÇ ÖLÜZBİR
MOTÜZBİR ÇEKİŞİN GÖRÜYÖ
RUM

SEN NE BİÇİM SENSİN

BİHMİYÖ MÜŞKÜ
KİSA ÖLÜZBİR?

OUM BİHMİYÖSÜN SÖYLE BİZ
DE SEVİYİZ BU YOLU.. ARDAN
SANA YARDIMCI OLURUM
ÖĞRETİRİM

HA? NE DERSİN ÖĞRETIYM
MU SANA ÖLÜZBİR Hİ? İSTER MİSİN?

VINN...

SKTİR GİT'YARIN Bİ GÜN
'ABİ BU BÜRDAN ANI ÇEKİLYODU
NASIL TUTUYODUK FALAN DİYE
YANIMA GEURSİN SEN
BEN M...

HEY HI-MEN!

AY GOK PARDON BI YAKINIYMA BEN-ZETTUM!

SKICEM YAA!

KIZ KAĞIRAN (girl runaway)

İYİ GÜNLER, SULTAN AHMET'E NASIL GİDEBİLİRİM?

ÇIKS... TSSSSSS... TSSSS...

PSIIIIYUUUU... HİMM-DAAVT!

AAAAA!?!?

LA DUR HELE BAKKALA MI G DİYON?

YOK ABİ

TAMAM O ZAMAN BIRAK YORUM BI RAK YAN MI ? UJE KADAR SAYIP BIRAK YORUM.. HAZIR

ARABANIN İÇİNE KAKAŞINI YAPMIŞ BİRİ!

TÜM DÜNYA SEYREDERKEN DİŞİARINI YAPAYDIK... Bİ DE OYUNLAR DİĞER MADALYONUN AÇISINDAN DÜŞÜNSENİZE!

KİME KAYIŞIYOR GİBİ... ZEKALİ GİBİ YUZİME BAKIYO

SİGARASINI TUTULAN ADAM

1. KIYIR KİYİR

2. KIYIR KİYİR

3. KIYIR KİYİR

4. KIYIR KİYİR

5. PIT PIT

6. PIT PIT

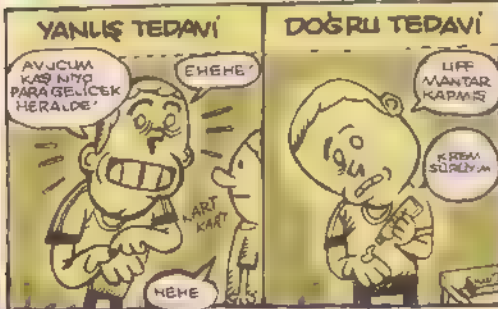
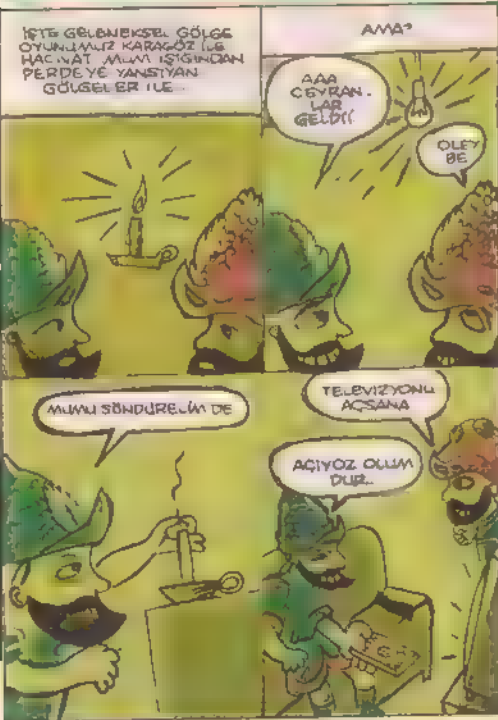
7. KIYIR KİYİR

8. -SON-

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Masa lambasını ayarladım, müzik çalara çok müthiş müzikler koydum, bilgisayarda kelime işlemci programını açtum (bildiğin mikrosoft word'e kelime işlemci program dendiğini bazı yabancı romanlardan biliyorum, çok havalı), bilgisayarın önüne not defterlerimi dizdim, zamanında gaza gelip fahiş bir fiyata aldığım dolmakalemi not defterinin üzerine yerleştirdim, kendime taze bir kahve demledim (yazar kahvesi yani filtre kahve) onu da bilgisayarın yanına koydum. Hatta sigara kullanmamama rağmen sarma tütün ve sigara kağıdı da koydum masaya (Marquez'in bir kitabında okumuştum, kitaplarını yazarken metrelerce sigara içiyormuş, fakir olduğu için normal sigara kağıdı bulamayıp metrelik alıyormuş sigara kağıdını, sonra tabii para kazanınca malboro light'a falan dönmüştür yine, çünkü iyi para kazanıyor şu an anladığım kadarıyla). Yazarlıkla ilgili ne varsa şu an masanın üzerinde. Her hafta bir süre bekliyorum, bu elementler bir şekilde reaksiyona girip kendi kendilerine benim yazmam gereken yazıyı yazacaklar mı acaba diye. Şu ana kadar herhangi bir faydasını görmedim. Bir süre not defterine bakıyorum, "yaz geldi" diye not almışım. O notun yanına dolmakalemimle

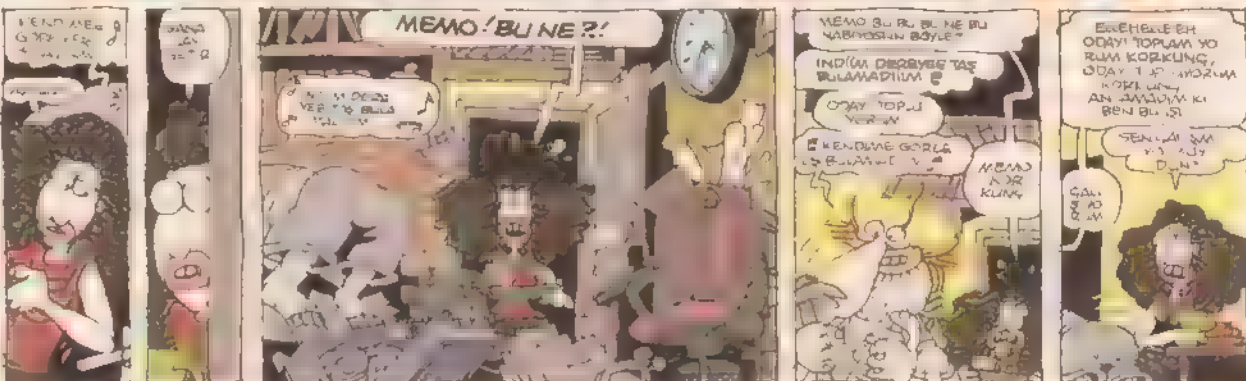
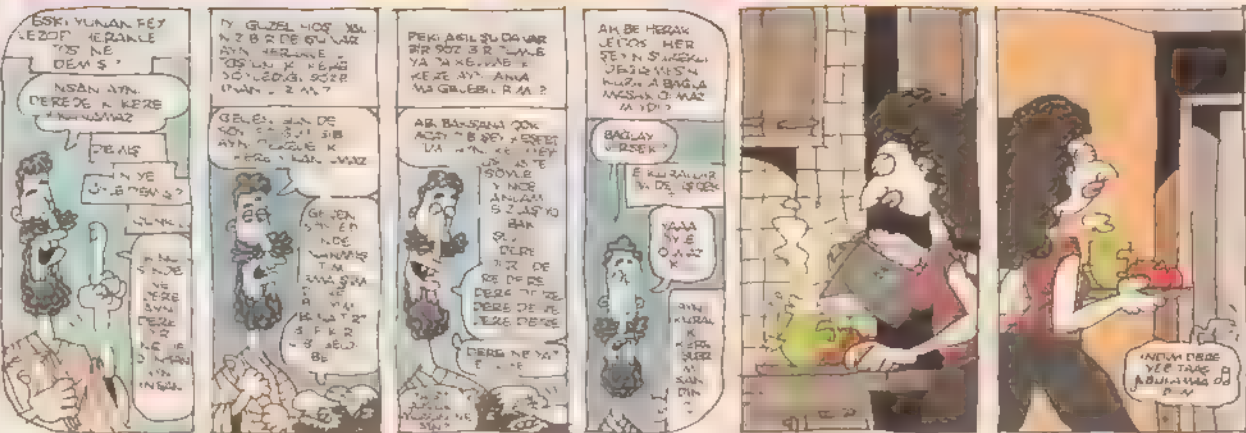
"kiraz, erik" diye bir not daha ekliyorum. Yine herhangi bir fantastik olay gerçekleşmiyor. Peki ben niye bu kadar para verdim bu not defterlerine ve fahiş bir fiyata aldığım dolmakaleme? Evin içinde kendi kendine artizlik yapan bir insanım, kendi kendimi etkilemeye çalışıyorum. Aslında dolmakalem fahiş bir fiyata satın alınmasından yola çıkarak kendisini "fahiş-e" olarak tanımlayabilir (benim hiçbir şekilde onaylamayacağım basitlikte bir kelime oyunu ama daha beterlerini yapmışlığım da vardır), yani sonuçta para için kalemimi (yazdıklarımı yani, çıktın?) satıyorum, oradan ilerleyip çirkin benzetmelerle bezeli bir yazı yazabilir. "Onursuz fakat rahat bir yaşam sürüyordum. Karını doyuramadıktan sonra onur nedir ki zaten? Adamım (benden bahsediyor) payını aldığı sürece bana iyi davranırdı" falan gibi cümleler kurabilir. Çok zor değil gerçekten, ama olmuyor. •Bir işi için youtube'da Van Damme dövüş videosu izlerken, yorumlar kısmında Steven Seagal'in Van Damme'dan daha iyi bir dövüşçü olduğunu düşünen on dört yaşında insanlar olduğunu gördüm. Yirmibeş yaşında, zihinsel gücünün zirvesinde bir insan olarak sizlere sesleniyorum: Van Damme, Steven Seagal'in eline verir. Siz yanlışsınız. •Devamlı porno film izleyip ileriki

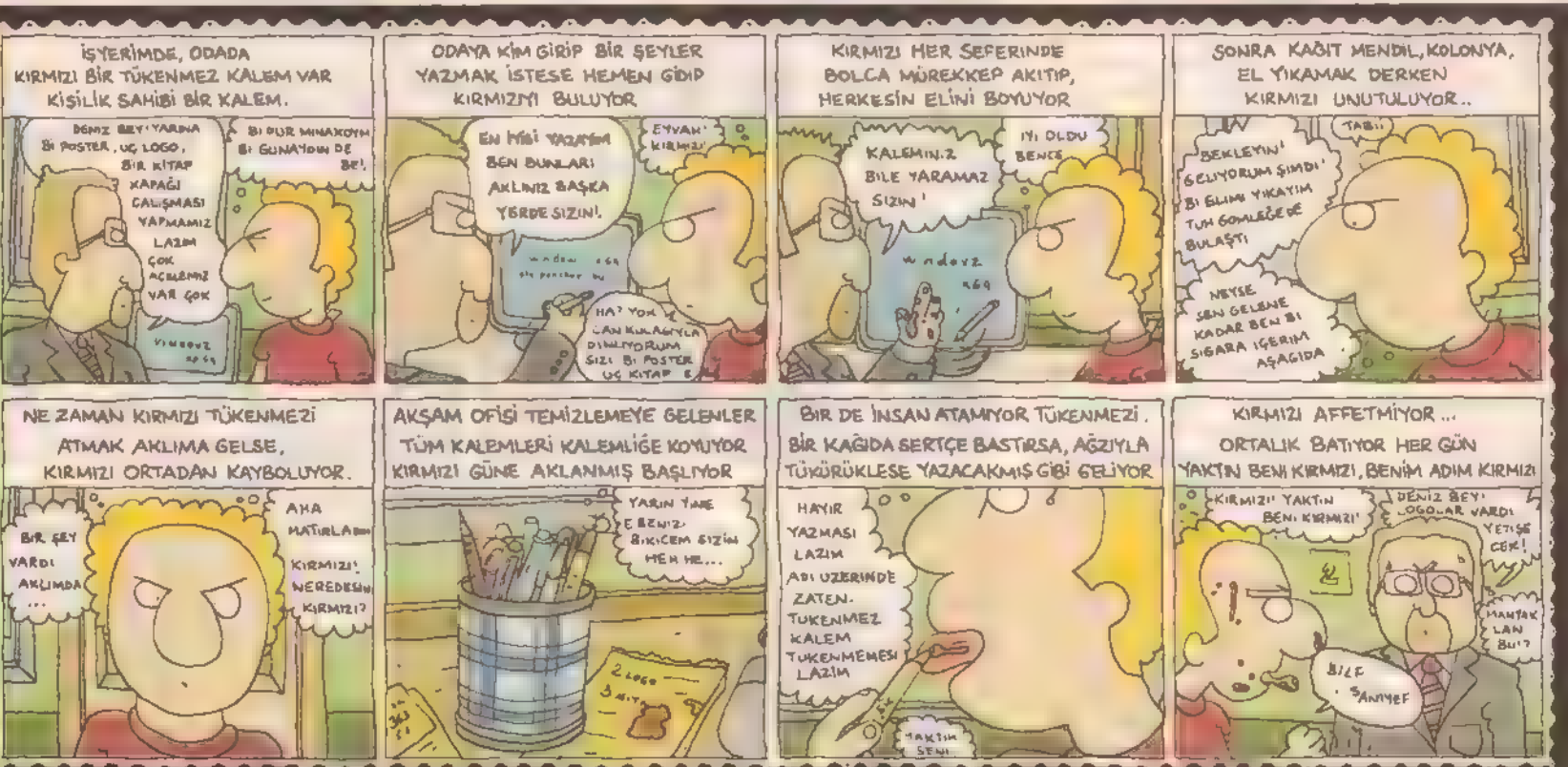
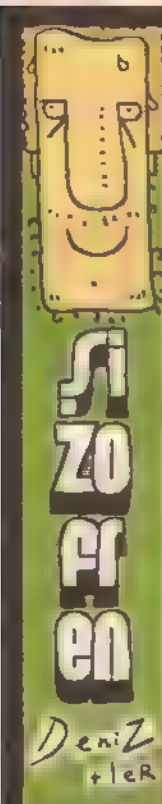

yazabilen
(temsil)

proagh@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

GEÇENLERDE GALİP ABİ (GALİP TEKİN) JİSRADI OTURDUK DERİŞİ MERGİ LARAKİEN KONU ESKİ GİRSİR GÜNLERİNE GELDİ.

BASKIYA KAĞIRIS 10 SAATİM NE OĞLUZ ABİ ÇAĞIRDI "OTURUP YAPICAKSINI GALİP BASKA YOLU YOK" DEDİ Bİ YANDAN KENDİ SAYGAM DA VAR TABİİ

AMA GÜZEL GÜNLERİ VALLA GÜZEL!

ANLATTIĞI O DERGİM YETİŞTİRME TOPARLAMA DURUMUARI BİZİM İÇİN ŞU AN ÇOK GÜZEL MESELELER, YANİ HAYATIMIN ÖNEM SİRALAMASINDA EN ÜST SİRALARDAKİ ŞEYLERDEN BİRİ AMA O HEPSİNİ GÜLLÜŞEYEREK, TATLI ANILAR ŞEKLİNDE ANLATTI. İLHAN DEDİM HAYAT NE SAĞMA BİŞEY, BUĞUN ÇOK HAYAT SANDIĞIN ŞEYLERİ GÜN GİELİYDÜ HATIRAYA GEVİRİYERİYDÜ.

ERSİN ABİ SINIFTA KALDIYI AKAŞIYLA ARAM O YÜZDEN AYNAKAK GİBİ BOZULDU

SEVGİDİM DE TERKETTİ O BENİM HER SEVGİDİM Vİ GİTTİ

RESMEN BIRAKTI GİTTİ İNANABİLİYDÜ MİSİN?

BAYAGI OUDU GERÇİ DE Bİ GÜN Bİ OKULUĞU AHA BÖYLE DÜRDÜMÜSTÜ YOLDA O KADAR DERT ETTİMİ SEVİMİZ VERİP ANLATMAYA BAŞLADI "AM Bİ DEĞİŞİK DEDİLERİN HEPİNİ BULUYDUM AMA HİCBİRİ GİCELİ DEĞİL BENİM İÇİN

YANİ NE DİYİM... OKUL DEDİĞİN ŞEY GELİP GEÇTİ, O KADAR DERT ETTİMİ. HAYAT ADIMI Bİ YERLERE GÖTÜRÜR BIRAKIR MUHAQQAK YAA!

DEK KİTİM GİTME SİNE NE DİYDÜ? ABİ Kİ Y. DİR BENİM YARMA DİS İA ŞEY KALANAKİ OĞUL İÇİN

ŞİMDİ NAAPICAM BEN YAA KOR GİBİ SAĞIR İB Yİ SİYORUM RESMEN

"YAN DÜR NE ZULMÜSÜN SİKTİRET GİTTİSE GİTTİ" DİYEMİYORSUN Kİ O DURUMDAKİ Bİ İNSANA ADAM KÜLTENİMİS BASKA KIZ YOK YADA HİS OLUNYORAK DİYE İNAN YÖ BUNDAN 5 YIL ÖNCE BEN DE HAYATIMDAKİ SON İNSAN OLDUĞUNDAN BENİM OLDUĞUM BİRİME AZ DAKA EVLEN YORUM ALLAH KÖRÜMÜŞ RESMEN

BEN SENİ KÖRÜM GİBİ ÇOCUKLARIMIN BABAS GİBİ GÖRÜYORUM SENİN YAPTIĞIN ŞEYİ BAK!!

YAA NAAPTİM BEN YAA NAAPTİM SANA PROTEROL ALIYODUM ARADIGINDA??

HAYİR BEN EYDE SENİ BEKLERİM SEN PASTANE LERE KAFELERE GİTTİN??

HAYİR Bİ SPYİ ETTİ AM KANERİ İTİM

JİSRUNDA O KADAR SIKINTI ÇEKTİĞİZİN, KANCA ETTİĞİZİN KÜSLÜP BARTİTİ, GİMİZ DİLEBİĞİZİN, SARILDIĞIZIN, OPTUĞUMUZ DAKİMA HAYATIMIZDA O ÇÜCEK LARINDAN ZERRE ŞÜPHE DUYMADIGIZIN O İNSANLAR NERDE LAN ŞİMDİ PEKİ?

HİCBİRİ YOK

HATİRA... YINCA DEK BİŞEY DE HİSSETİM... YORUM?

Bİ NE BOK YERİNE O KADAR DERT ETTİMİ ŞİM O ZAMAN BEN?

ALİ HOCAM BANA ÖYLE BAKIYORCAKTİ ABİ ÇOK BÜYÜK Bİ HAYAT YAPTI

YİRAŞI ÖYLE KANCA... NAAPICAM?

ŞİMDİ YA DA YILLAR SONRA AMA BUNU ONA DÖĞEYEN YORUM EDERİM DÖĞEYİM ÇOK KOTU DİŞİMAN OLUCAK HAYAT BOYUNCA BENİSİNDE OLUCAM ONUN

ERSİN İSMİNİN KABULU OLACAK

AKLIN SİKTİMİN SALAĞI, ADAMÇAĞIZ AZIÇIK BAKIRDI DİYE HE... MEN KABULU OLUCAKMIS ÇOK İYİ HATIRLIYORUM NOTLAR ALIYIM. TİM NASIL Bİ KOTULUK YAPABİLİRİM DİYE. O AN NEFRET DUYGUSU. NUN ASLA BİTMEYECESİNDEN DE GAYET BİNDİM.

PEKİ SONRA NOLDU? NOLUCAK KENDİ ÜŞİME SÖYLERİMİZ GİTTİĞİNDE GÖRDÜM ONU.

HOCAM OPTUM NASILSINIZ CANIM HOCAM YAA!

SAGOL ERSİN ÇOK SEVİNDİK GEVİNE OĞULUM

HOCAM SİZ TASEO LUNO CAM??

GEÇEN SENE TAŞINIRKEN MEMO'YA KÜLTÜK YATAK MATAK BAKIYDÜ. DUK BANA Bİ TANE YATAK BEĞENDİM AMA BAZAS YOKTU YATAGIN MEMO "O YATAKLARIN BAZALISINI BEN GÖRMEYİM, EĞER BEĞEN DİYİM AL BENCE BUNU" DEDİ BEN DE NEYSE ARTIK DİYE ALDIM.. SONRA BASKA BİŞEY İÇİN GEZERİM BAZALISINI DA GÖRDÜM Bİ YERDE

HERKEŞ LAN NOLUCUK DİYO AMA BEN BEĞENİ NEREYE KOLUCAM DİYE ÇOK ÜDDÜ LİZULMEYE BAŞLADIM. HAYİR JİSRAN MEĞEN DE YOK YANİ OYAKA AHA ÇÜCEKÜKTAN KAAMA BİGİSİYLE EĞENİN BİR EVİN OLMAESA OLMAZI OLDUĞUNDAN BENİM

ALO? İLHAN İFNE MEMO HANI BEZALIS YOKTU BENİM YATAKLARIN? ALDIRDIN BANA BAZASIZ YATAG. VİR ZİVİR HERREYE KOYCAM ŞİMDİ?

DOLABIN VAR YA LAN, İLA HER SEYİ YATAGA MI KOYCAN?

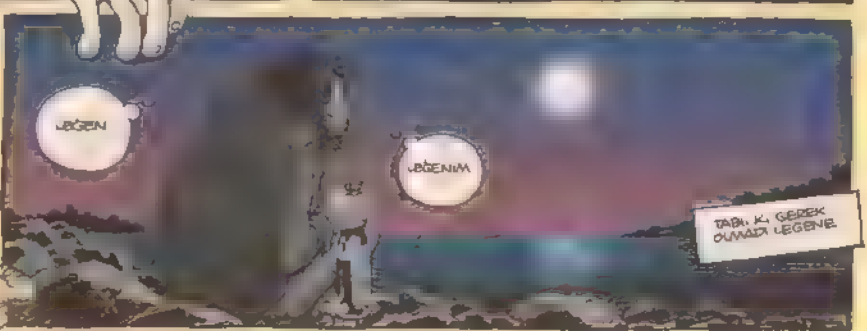
LESEN ALINCA NEREYE KOYCAM?

LAN NE BEĞENİ?

ALLAHIM BANA YARDIMCI OL

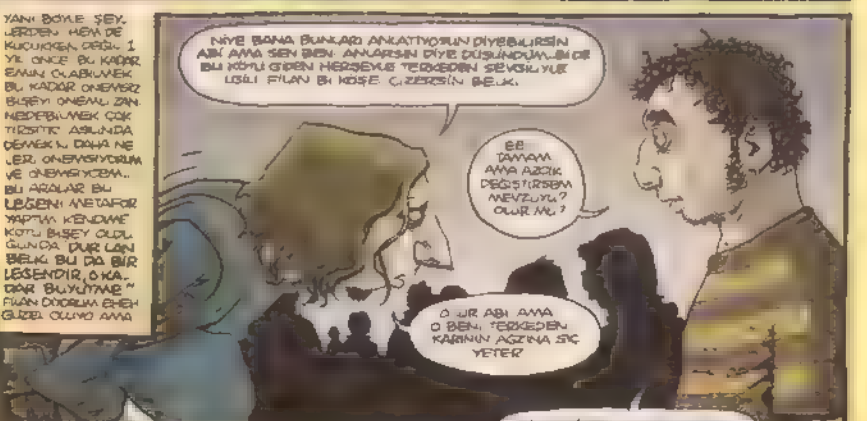
LESEN KONTULUNDA ÇOK GİDDİ BİNDİĞİLERİM VAR ÇÜNKÜ

LESEN

LESENİM

TABİ Kİ GEREK OLMADI LEGENE

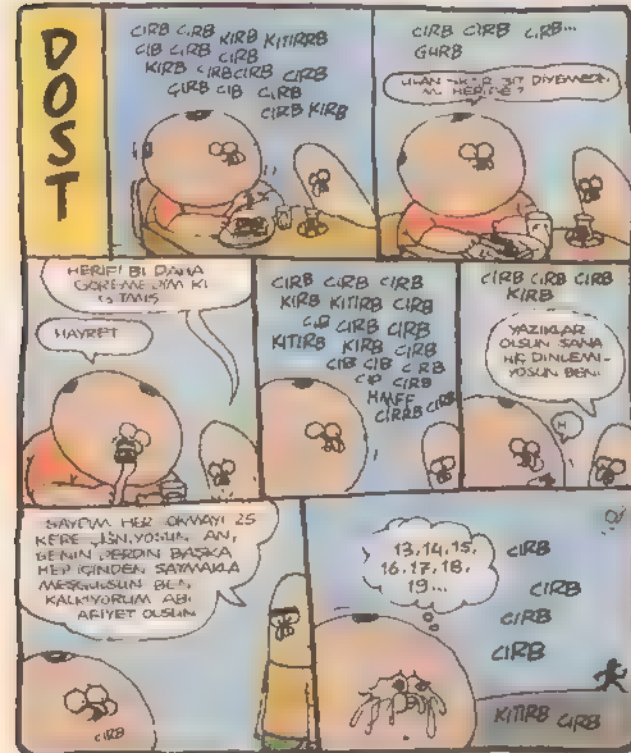

NİYE BANA BUNAKİ ANLATTIYORSUN DİYEBİLİRSİN AIN AMA SEN BEN ANLARSIN DİYE DÜŞÜNÜYÜM. Bİ DE BU KOTU GİDEN HERŞEYİ TERKEDEN SEVGİDİM LİSİLİ FİLAN Bİ KÖŞE ÇİZERSİN BELKİ.

EE DAKİMA AMA AZIÇIK DEĞİŞTİRSEM MEVZUYA? OLUR MU?

O BUR ABİ AMA O BENİ TERKEDEN KANININ AĞZINA SİÇ YETER

TASİBİ TAŞİBİ MERAK ETTİME SEN.

• Umarım Erkan bebeğin hayataki en büyük başarısı Clinton'ın burnunu sıkmak olarak kalmaz. Bir de Clinton'dan para istemiş daha sonra, Kendinde bunu hak görmüş, Clinton'dan para isteyebilirim çünkü burnunu sıktım. İlginç

• Hayattaki en büyük kolpacı adam da taahhüde bera hayatını yaşa diyen adam olmamayı n'olurdu.

- İncir ağaçları fil hayvanlarına benziyor.

• Dürüst olmak gerekir tabii Dürüst olmak gerekirse neymiş.

• Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Kapiyı açtım, suratına bile bakmadım. Salona geçtim, oardum koitığa, maç izliyordm. Arkandan beyimim tepedem dogru tam orta yerine ağır bir şeyle vurdu. Hafiften bir gözlerim karardı. Kafamı bir çevirdim ki, elinde havayı bir yarım karpuz var. Havayı yarım karpuzla vurmuş kafama. Ne ulan takımıymusun beni dedi. Ya dedim ne alakası var, maç izliyorum ben. Futbol çok seviyorum. Şu anda futbolu konsantre olmuş durumdayım. Sana konsantre alamıyorum ben. Yıycen mi karpuz dedi. Dedim benim ömrümde karpuz yemediğimi biliyorum musun. Hayatında da tiksindigim bir nimet varsa o da karpuzdur. Bu eve daha karpuzun girdiği görülmemiştir. Biliyoz biliyoz, o yüzden yarım karpuz getirdim dedi. Ben yıycem dedi. Dedim yarım karpuz nasıl bir şeydir. Evden getirdim dedi. Bu yarıymı ben yıycem, diğer yarıymı evdekiler yıyccek dedi. Dedim sen de evdekilerle yıycydın ya, hem muhabbetli olurdu, şenlikli olurdu, buraya niye getirdin karpuzu. Yemin ediyordum midem bulandı dedim. Ayrıca bu kısır muhabbet de resmen şifirdi beni dedim. Burada yemek daha zevkli dedi. Ben de maç seviyorum dedi. İyi dedim n'apayım bari. Başıma gelensin, çekliyordm. Mutfaktan bir kaşık aldı. Tam karşıma oturdu. Dev yarım karpuzu kaşıklaya kaşıklaya yemeye başladı. Bir yandan da çekirdeklerin yarım dev karpuzun içine kükür kükür. Hayatımda bu kadar tiksinc bir şey daha gördüğümü hatırlamıyorum. Değil maç zevkimin, hafıamın içine, bir hafta kendime gelemem çünkü ben, itina ile edikten sonra gitti. Arından masanın üzerinde içi sıyah sıyah dükürlülmüş çekirdeklerle dolu beyazına kadar oyulmuş yarım dev karpuz kabuğunu birakarak. Kaşık da içinde tabii. Öleydim de şu korkunc travmayı yaşamayaydım.

• Karşıdan karşıya geçerken, özellikle çift yolda, sola bakmayı anıyordum. Sonra bir de nişan sağa bakıyorum bunu hiç anlamıyordum. Hayır araba soldan geliyor, ben nişan sağa bakıyorum. Araba nasıf gidiyor diye mi bakıyorum. Sonra sağa bakacağın için bir kez daha sola bakmak zorunda kalıyordum. Düşündükçe çıldırırım geliyor.

* Sarder Ortaç parmak arası terliğe benziyor.

• Harare'di bir mevzu tartışılırken, benim söyleyeceğim şey seninkinden daha önemli manasına gelen o karşındakinin elini nazıkçe gibi indirme hareketini Survivor'da çok görüyorum ben

• Gazeteciler ne dediğimi anlamasın diye yanımdakiyle elimle ağzımı kapatarak konuşabileceğim kadar önemli bir insan hiç bir zaman olamayacağım ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Bana benden başka kimse inanmazsa bana ben de inanmam. Ne inayacağım. Bir sürü insan yanıltıyor olamaz. Boşa ne kürek çekeceğim.

- Çok incelmış sabunla el yıkamak da gerçekten kendi çapında az bir kahrıbela değildir.

• İnsan hazır perdenin gerçekten de hazır olmasını istiyor. Ama öyle bir şey yok. Dügmelerini ayrı taktırıyorsun, boyunu ayrı kusaltırıyorsun. Bunlar için de ayrı para veriyorsun. Bu nasıl bir hazır perdelikse böyle.

• Sırf, oğlum ne gösterdi lan bu böyle, para vermeden geçiri, önemli biri zaar, gençten de biri bakışlarını görmek için, o gün içinde kendimi karızmak gibi hissetmek için günde üç öğün otobüse biner, basım kartını gösterimi şoförüne.

- Hayattaki en büyük mal risk nedir sorusuna rizk budur yazandır.

• Ani bir kararla keçi sakallarımı yanar turuncu'ya boyadım. Kuaför bir arkadaşımın önünden geçerken önce sarı boya aldım. Sonra sarının üzerine Özkem'i bir karışım hazırladı, yanıyor sakal. Hemen tarmuuyu yoklaması yapmaya karar verdim. Sokaka çıktım. Bir tek, teyze önderliğindeki bir grup kakır kakır güldü o kadar. Ama şimdi bu da ölüğü değil. Çünkü teyzeler ters pusuladı. Onların gösterdiğine kızmamak, şükretmek lazım. Bilemedim. Alışveriş merkezine girdim. Bu defa da hiç kimsenin dündüpe bakmaması üzerine öve döndüğüm gibi eski haline getirmek için yeni bir karışım hazırladım. Eh işte, bir şekilde kurtardık gibi. Gerçi keçi kurtul diye de bir şey var tabii ama yanı şimdi keçi sakalın da bir sınırı var kesmek için. Bu sınırı ancak keçi sakal sahipleri bilir. Çok üzülüyorum.

- Sevgilerimle.

BU SAFFAYI YAPARKEN NASIL GİSEY
OKKASIGINI BILMEGEN CİZPİM...
KONAKLIK YA DA KURSU DA DÜŞÜNEME
DİM... BU HAFTALIK İDARE EDİN
İNANIN YILLARIN PATLAMASINI YA
FADIKTAN SONRA AKLIMI BASKA BİR
ŞEYE VEREMEDİM..
"SEEK AND DESTROOOOY" DİYEL
BAĞIRDIM KAC KERE... BOYNUM
TUTULDU AYAKLARIM KOPTU
AKLIM GİTTİ

HAA... DE EN ÖNEMLİSİ YILLARCA
BU MÜZİĞİN ESİĞİNDE ÇİZDİM
BÜTÜN Ö KARAKTERLERİN
HEMEN HEPSİ ORDAYDILAR
EMİN OLUN..

BEN EMINİM

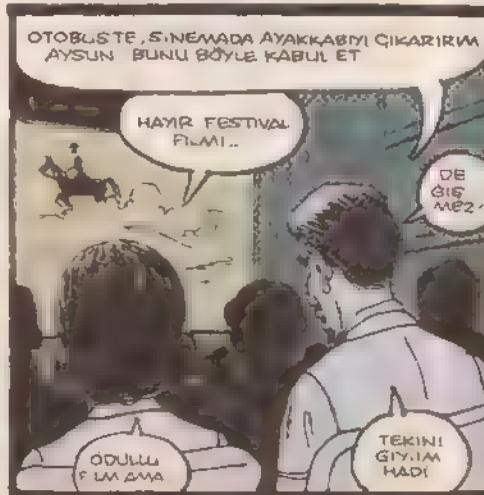
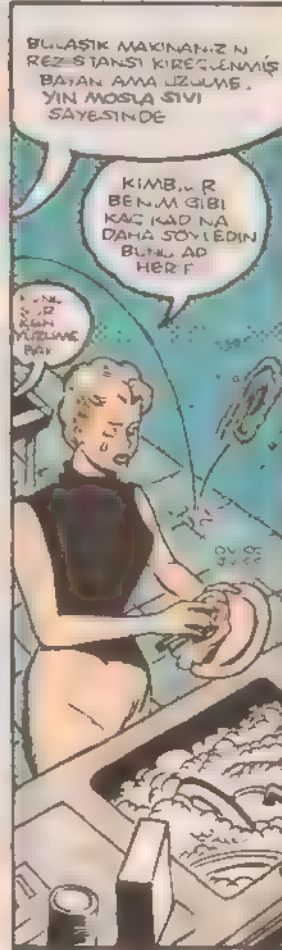
Tribal

GİZEMİN

CÜSTÜN

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

0 gün yaşadıklarımın gerçek olduğuna inanamıyorum. Bir kitapta seyretmişim:
"Beynin sağ alt köşesinin 10 santim yukarısında, 'İnanma' durumlarını, düzenleyen bir
boşluk vardır." O boşluğu tükenmez kalem sokup kurcalamış, gene de hiçbir
inanmadığıma emim o anamıştı! Herşey, kendime Pazartes akşamı markette yazlık
tişört bakırken baş ad.. Sali pazarını kağırdığını düşünüp, Markete gittim hemem.
Elbise reyonundaki tişört tezgahlarına göz atarken, aklı başka yerdeydi! Garip şeyler
oacağının habercisi idi bu! Güzel, büyükçe, metal bir tişört tezgahı görüp, sepete
atmaya çalıştım. Sığmadı. Başka zaman alırım be ki diye düşünüp, tişört tezgahı
reyonundan uzaklaştım, az ilerideki "sadece tişört" reyonuna yürüdüm. Bazı kıyılar,
küçük defolu, ama oldukça ucuz, harika tişörtler vardı. Rengini beğendiğim bir tişörtün
defosu büyüktü, sağ kolu yoktu. Diğer seçtiğim kumaş ise piksel piksel olmuştu ve
çözünürlüğü inanılmaz düşüktü! Ve herşey, son beğendiğim tişörtün içinden, bir adam
çıkmasıyla başladı.

Adamın bütünü değil, yalnızca kafasını görmüştüm önce. Tişörtün yakasından
o pozisyonda tamamen çıkamayıp, geri girdi, dışarıdan çıktı. Kendine uygun bir beden
bakırken, yanlışlıkla kocaman tezgahın içine düşmüş, sonra da çıkamış, "çıkarmak
istememiş" kendi deyişiyse. İçinde güzel kadınlarla dolu sıcak bir jakuziye davet eder
gibi tonladığı şehvetli sesiyle "Sen de gelsene" dedi. O tonun, şehvet tonu olduğu
konusundan yanılmışım. Meğerse açıklıkla ilgili birşeymiş. Bir anda vazgeçerek dışarı
fırladı, "Sıcuk reyonuna gidiyorum ben!" dedi. "Bedava kangal sucuğu ikram ediyorlar,
sen de gelsene." Ağzından çıkan her cümleyi, aynı garip vurguyla, sanki ağlamakla
zeyk almak arası bir ifade ile seslendiriyordu! Ayrıca, dört tane diz kapaklığı vardı.
Üstüste simetrik duran, ikisi yarı-aralık kapaklara baktığımi fark edince, utandım.
"Dizkapaklarımda, milyonda beşyüz kere görülen bir sorun var. Tam kapanmıyorlar.
Oradan dışarı sızan karbonsülfürü, diğer kapaklar dengiliyor. Sence de, bu büyük
marketler çok acayip değil mi! Temel ihtiyacın dışında, gereksiz şeyler satın almak
için de kışkırtıyor bizi!"

Bunu da gene, ağılıyormuş, bi yandan da boşalıyormuş gibi bir inlemeyle söylemişti
"Fakat hem şikayet ediyorsun, hem de tezgahların içinden çıkamıyorsun; ayrıca reyonlarda
bedava sucuk peşinde koşuyorsun," dedim. "Bu, büyük bir çelişki değil mi?" Yürürken
anıdan durdu, yüzüne baktı. Kollarını havaya savurarak, "Sana çelişkinin ne olduğunu
soyeyim!" diye bağırdı. "Sana Çelişkinin Ne Olduğunu" Soyleyeyim.. Ağzından kopuk er,
tükürükler ve tıvı renkli başka bir sıvı çıkıyordu. Kocaman bir yoğun tükürük damlası,
ağızımın içine girdi. Kusacak gibi oldum! Yere çöme dim. Herkes bze bak yordu.
Sonra, sadece ona baktıklarını fark ettim. Ellerime kurduklara sapı küçük kıram
sucuklarıyla toplanan kalabalık, "Çelişkinin ne olduğunu" söylesene. Bizle şu çelişki'den
bahset, hadi!" diye uğuldumaktaydı. Kısa bi süre bu samimi yalvarışlarından vazgeçip
ellerindeki salam-sucuk parçalarını dişliyor, sonra tekrar "Çelişkiyi söyle lütfen" diye
tempo tutuyorlardı. Ben de merak etmişim açıkçası; ama hayatta artık hiçbir çelişki
filan bulunmadığına Perşembe günü kendimi inandırdığım için, sadece kurdu bir merakı
Mükemmel, hatasız bir çelişki olsa bile; yanlışımı kabul etmeyecek, onu çürütecek
başka küçük çelişkiler icat edecektim kafamda! Her Cumartesi bunun antrenmanını
yapmaktaydım. Ve zaten, 4 diz kapaklı adam da uyduramadı hemem, uygun bir çelişki
"Burada söyleyemem," dedi kalabalığa. "Süt ürünleri reyonuna gelin! Orada açıklayacağım
kısmetse!" Kalabalığın içinden "Şimdi niçin söylemiyorsun, ayrıca niye Süt Ürünleri
Reyonu?" şeklinde iki soru yükseldi. Belki sıkıntıdan, belki de korkudan, iki yedek diz
kapaklıdan buhar püskürmeye başlayan adam, "Burası tehlikeli. Şirket güvenlikçileri
duyabılır!" dedi. "Her set ürünü reyonu şimd pufur pufur serindir! Önce o, ardından
ufak kalabalık, Temuzik Malzeme eri Reyonunun köşesinden dönüp, kırık ama hâlâ
adamlarla uzaklaştılar. Grupları teşaş ayrılan bir genç, "B razdan gelirim ben!" diye
bağırdı kalabalığın içindeki genç eşine: "Ucuza, defolu kirazlar gelmiş. Yarım kilo
alayım hemem. Çelişkiyi öğrenirsen, söylersen bana!"

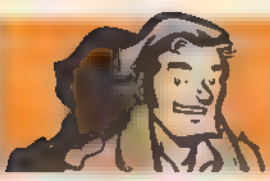
Ben de mi şu kirazlara bir baksam diye düşündükten, arkamdaki güvenlikçiyi
farkettim! "Ne oluyor burada!" diye sordu. Çelişkiyi merak etmiyordum; ama onları
ele verecek de değildim. Otaladığıince sakın gözüküp, ve kafasını karıştırarak, zekice
bir yanıt vermeye çalıştım. "Sence burada, gerçekten ciddi bir çelişki var mı, kirazların
defolu olmasından bahsetmiyorum; tüm ömrümüz boyunca bizi rahatsız edecek yanlış,
körü körüne bir inanış, sadece yoğun reyonunda söyleyenecek iki cümleyle izah edilebilir
mi?" Doğulu şivesi olan, acemi, henüz toy bir güvenlikçi idi; söylediklerimden elbette
ki hiçbir şey anlamadı. "Son dönemdeki yaşamımızda bazı cansıkıcı öğreç çelişkilerin
çoğaldığını ben de farkındayım; fakat zihinlerimize sürekli pompalanan yanlışlık
köpüğü, tüm bunları görmemizi engelliyor" şeklinde, saçmasapan bir yanıt verdi! Tüm
benliğimle onu küçümsemeye hazırımdım. Yutkundum, ve "Sen kim oluyorsun da, bana,
burada ne olduğunu soruyorsun!" dedim. Mükemmel bir öfke tonu serpiştirmişim
sözcüklerimin arasına. Özellikle "Sen", "Da" ve "Pardon" kelimeleri, bebe malzemeleri
reyonunun ortasında müthiş yankılandı! Üçüncü kelime ağızından yanlışlıkla çıkmış
olmalı. "Önemli diil. Öfkenizi anlıyorum," dedi güvenlikçi. "Fakat, benim görevim bu!
Hiçbir çelişkinin, burada iş saatinde tüm müşterilere açıklanmasına müsaade edemem!
Lütfen az önceki o gürültülü grubun gittiği tarafı söyleyin. İşbirliği öneriyorum size."

Tüm benliğimle, işbirliğinde bulunmaya hazırımdım! Gene de, asi tarafımın bir
şeytanlık yapmasına engel olmadım. Parmagımla Ev Bitkileri Reyonunu gösteriyor
gibi yaparken, kulağımın arkasından dolandığı diğer parmağımla Süt Ürünleri
Reyonunu gösterdim. Güvenlikçi ve düdükle çağırıldığı diğer arkadaşları, o tarafa doğru
koşturdular! Dört diz kapaklı adamın açıklayacağı sözünü verdiği Çelişkiyi, sırf
meraktan, merak etmeye başlamışım! Kestirmeden, Ucuz Çin Malı Organik reyonunun
etrafından dolaşp, o yöne koştum. Omuz hizamda, süratle kirazlı adamı belirdi, "Çelişki
ne imiş! Söylendi mi?" diye telaşa sorarak. "Kaç buradan hemem!" dedim. "Şirket
güvenlikçileri Süt Ürünlerini basacak!" Ağzına bi kiraz atarak "Ben de seninle geleceğim!"
dedi. Kesekajıd na emi daldım bir kiraz da ben a dim.

Defolu Kaşar Peynir sepetinin arkasında çömelerek, uzaktak kalabalığı izledik.
4 kapaklı, ağlamaklı adam, Çelişkiyi açık ama üzereydi! "Nası da hep görmezden
geldik!" diye başladı cümlesine. Kadınlar iç çekti, erkekler haykırdı, "Ne? Söyle, ne?!"
diye inlediler. Bir anda zihinlikleri kanıksamışlık zincirinden kurtulmuş; ümit vaat
eden güçlü yürekleri yaklaşan gerçeğin coşkusıyla hoptamıştı! Ben de heyecandan,
kirazımdaki kurdu bile önemsemedim. Gencin diğer elindeki sucuk parçasını kurdanını
çekip, kurdun göğsüne sapladım. Dört diz kapaklı Adam, alev alevdi, Doğru'nun
yanığıyla 4 kapaktan da buharlar fışkınyordu! "Bizlere sundukları, bonus ve ekstra
gibi göya yardımsever hizmetler, aslında İsrail ve Re.." Lafını tamamlamadan, bir
güvenlikçi havada uçarak ağızını kapattı! Ama Çelişki öyle güçlüydü ki, bir kere
adamın ağzından çıkmış, ve görevlinin sol kolunu parçalayarak, tozu dumana katıp
marketin tavanına yükseldi! Beton, alüminyum ve kek parçacıkları halinde tekrar
parlak zemine düşerken, içlerindeki bazı kelimeler şaşkın kalabalığın saçlarına karşıtı.
Ve çoğu, evlerine sonra hatıra olarak götürdükleri bu üzgün ve yorgun sözcüklerin
anlamını çözme uğraşmayıp, vitrinlerindeki porselenlerin yanına koydular.

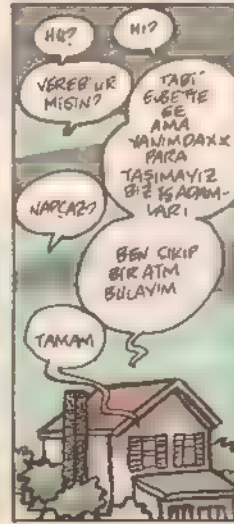
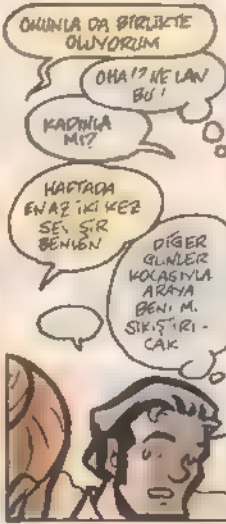
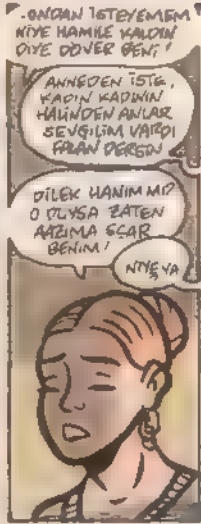
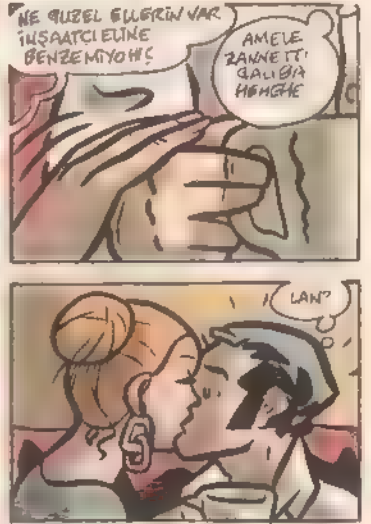
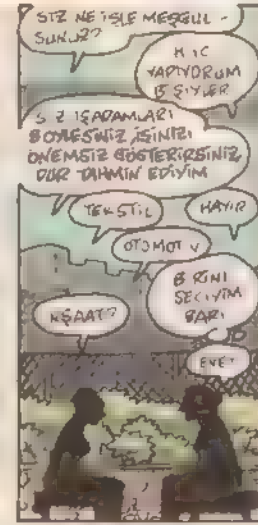
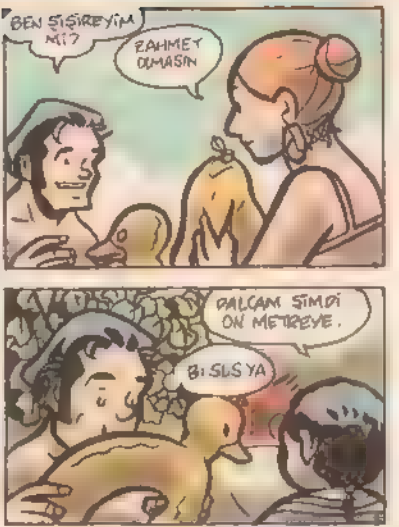
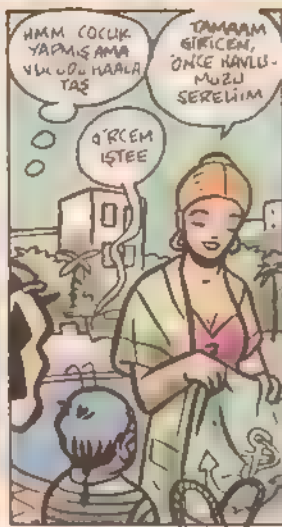
Çelişki falan yoktu! İdeal bir hayat yaşıyorduk. Tüm gerçeklik iddiaları, şu yaşananlar,
hepsi kurmacaydı. Otoparkta yürürken, Ucuz Kalem Reyonundan aldığım Cd kalemini,
beynime soktum. Defolu olduğundan "İnanma" bölgem göre kadar uşamadı, kırılıp
içeride kaldı. Bir kitapta seyretmişim: "Eğer yaşamımızdaki gizli gerçekler, ansızın
dev iğneler gibi batarak canınızı yakıyorsa, beyninizdeki küçük tavuklara yem verin!"
diyordu. Çok salakça bir kitap; kapalı, televizyon okumaya başlamıştım hemem!

Çağrı: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Vasfi Terim **Katıldığı:** Şevki Sayışman
İtaliya İhtidat: Evhan Aktaş - Çağlar Çuyuk - İzzet Çelik - **Muhasebe:** Münire Tahiroğlu
Adres: Asmanlımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamamın 2. Blok No: 20/12 Kat 1 Beyoğlu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 - **İSBN:** 1367 - 7819
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD ŞTİ Tel : 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP 3(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
İBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Yalanlar itiraflar birbirine karışmıştı Bu tuhaf ailenin içine daha fazla girmek istemedim ve toz oldum O gün duyduğuklarımdan bir televizyon dizisi yapılırsa kimse inanmaz ama reytingi tavana vurur Ama ben seyretemem başka.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Maden ocaklarında ve tersanelerde yıllardır bitmek bilmeyen ölüm vakalarına rağmen gerekli önlemleri almamakta direnen AKP hükümeti, Bursa'daki Bosch fabrikasında "mescit olmadığı" yönünde aldığı bir ihbar üzerine derhal bir teftiş timi görevlendirerek işçi hakları konusundaki önceliklerini bir kez daha belli etmiş oldu.

KOT TAŞLAMADAN DOLAYI
CİĞERLERİM DOLMUŞ, 6 AYLIK
ÖMRÜM KALMIŞ.

O ZAMAN GİT VE
MESCİDİN TADINI
ÇIKAR...

■ Kardeşim, geçen gün yediği dondurmanın çubuğunda bir takım harf ve rakamlar görünce ansızın heyecanlandı. Enteresan bir kardeşim var, futbol da enteresan; kendisi moleküler biyoloji

alanında tahsil görüyor; farenin sırtında kulak çıkartıyorlar, dört ayaklı tavuk, iki kafalı kaplumbağa yapıyorlar, laboratuvarında enzimdi moleküldü türlü şaşırtıcı iş dönüyor ama bizimki dondurma çubuğundan çıkan şifreye coşuyor. Hayır, dondurma çubuğunda ezoterik semboller, tapınak şövalyelerinin sırları, büyük masonların gizemleri, küçük masonların entrikaları yazacak değil ya; çubuktaki şifreyi gönderiyorsun çekilişe katılıyorsun; olay bundan ibaret.

■ Tabii bu çekiliş de bir garip. Bir liraya ürünü alıyorsun, tamam. Ücreti mukabilinde aldığın ürünü yiyorsun, en doğal hakkındır, parasını verdin yiyeceksin tabii. Sonra çekilişe katılmak için 50 kuruş daha ödüyorsun. Ulan biz ürünü aldık, yedik. Parasını da peşin ödedik, sonradan lokanta gibi hesap getiriyorsun, olmaz ki? Tam bir keriz gibi dondurmayı yedikten sonra bir de bahşiş bırakıyorsun yahu. Enteresan.

■ Ha bu çekilişte kazanmak da var ki evlerden uzak. İnanın bana, kazanmak istemezsiniz. Benim hemşire de prokaryottu, zigottu anlıyor ama bu çekiliş işini anlamıyor. Tutturdu, ben de çekilişe katılacağım diye. Aranızda Şükrü Kızılot muadili arkadaşlar yoksa bilmeyebilirsiniz; bu çekilişi kazanırsanız, arabayı almak için ödemek zorunda olduğunuz vergi toplam 94 bin lira! Eski parayla yazayım, 94.000.000.000! (yüksek meblağları eski parayla belirtme ekolüne selam olsun) 94 milyar çok enteresan.

■ Dürüst olun, aranızda çat diye 94 milyar parayı çıkartabilecek kaç kişi var? (0 kadar parası olup da dondurma çubuğundaki şifreyi çit çit yazıp gönderen arkadaşlar, dergiye gelsin, kendileriyle konuşacaklarını var) Velez ki, 94 milyarı çıkarıp verdiğiniz, ayda 3 milyar vergi ödemeye de hazır mısınız? Benzin parasını hiç saymıyorum.

■ Bakın bu işin takipçisi olacağım, o lüks arabayı kazanan ilan edilsin, peşine düşeceğim, gerçekten arabayı alabilecek mi diye araştıracağım. Görünen o ki hem "talihli" hem de "yede talihli" 94 milyarı çat diye çıkartıp veremeyeceğine göre kimse araba maraba kazanamayacak, şirket çekiliş için Milli Piyangoya yatırdığı teminatı olduğu gibi geri alacak.

■ Yaz mevsimi, tabii nikâh, düşün mevsimi. Bu aylarda ne çekilen halayın ne de çalınan davul zurnanın haddi hesabı yok doğrusu. Tebrikler. Bu sıkıntılı günlerde nikâh memurlarının şakalarına, masanıza gelip "ay ben de gencim, beni yanlışlıkla yaşlıların masasına oturtmuşlar yahu" diyen orta yaşlı amcalara, burunuzu karıştırırken fotoğrafınızı çekip sonra size satmaya çalışan düşün fotoğrafçılarına, "e hadi sıra sizde artık" teyzelerine, karşı allah hepimize sabır versin. Şunun şurasında bir iki ay kaldı. "Biz biliyoruz da mı oynuyoruz hadi ayol"cuları "ben evde oynadım da geldim" diyerek savuşturun, rüzgâra karşı zoraki sırtıtmaktan geçirmek üzere olduğunuz kısmi ve geçici yüz felçlerine karşı vazelinle önleminizi alın, hepsi bitecek. Göçmen kuşlar güneşe, esprili nikâh memurları kuzeye göç ederek bizi bir sonraki nikâh mevsimine kadar rahat bırakacaklar. Nikâh enteresan.

■ Dünya kupasında finale doğru adım adım gidiyoruz. Futbol enteresan tabii. Bunu Ömer Üründül sayesinde iyice öğrendik. Ömer Üründül'den kimse bir şey öğrenemediyse futbolun enteresan olduğunu öğrenmişti artık. Ha futbol enteresan ama bana kalırsa futbol üzerine yazı yazmak daha da enteresan. Zira görünen o ki, insanlar futbol üzerine yazı yazmayı çantada keklük görüyorlar. Yahu koskoca karşılaştırmalı edebiyat profesörü, siyaset bilim gurusu Murat Belge bile oturup hiç düşünmeden, iki satır google'a bakmadan, dünyanın en orijinal ve dâhiyane fikirlerini öne sürdüğünü zannederek yirmi yıldır en az on beş milyon kere dile getirilmiş fikirleri yazabiliyor. Neymiş? Kale çizgilerinde kameralar olsunmuş, hakem oradan bakmışmış. Tebrik ederim Murat Hoca, hiçbirimizin aklına gelmemişti doğrusu! Ama futbol ve teknoloji konusunda en az on beş milyon kere söylenmiş

Tayyip Erdoğan'ın Gedikpaşa'daki siperde çömelmesinin ardından, ergen bir hırsla bölgeye giden Kemal Kılıçdaroğlu siper gezisini çömelmeden tamamladı.

AKP, Akkuyu'ya kurulacak nükleer santral için hazırlanan anlaşmayı Meclis Dışişleri Komisyonu'ndan jet hızıyla geçirdi.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile İsrail Sanayi Bakanı Binyamin Ben-Eliezer, Zürih'te gizlice buluştu...

klışeleri tekrarlamak zorunda mısın Murat Hoca? Sen yazınca FIFA "Hmm, Murat Belge bile yazıyorsa vardır bir bildiği" mi diyecek? Turgay Şeren gidip Marksist estetiğin yapısal sorunları üzerine yazıyor mu? Rıdvan Dilmen çıkıp James Joyce öyle değil böyle çevrilir diyor mu? Futbol enteresan hakikatten.

■ Diğer bir orta da Ahmet Altan'dan geldi. O da "ne olacak canım, futbol işte" demiş, futbol yazmış. Yalnız onun derdi başka, futbol üzerinden ulus devlet eleştirisine girişmiş. Kısaca diyesi ki, "dünya kupasında bazı takımları başka ülkelerden teknik direktörler yönetiyor, demek ki ülkeleri de yabancı yöneticiler yönetirse daha iyi olabilir". Yarı finale kalan dört takım da kendi vatandaşları teknik direktörlerle yönetiliyor ama analojinin bu kısmını atlamış. Sağlık olsun. Ahmet Altan, "Türkiye'yi daha iyi yönetecek yabancılar yok mudur?" sorusunu soruyor. Lakin yazı tanıdık geldi, hafızamı zorladım, Google da sağ olsun, buluverdim! Ahmet Altan, "Türkiye'yi niye illa ki Türkler yönetsin ki?" diye sorduğu başka bir yazıyı 2002'de yazmış zaten. Sorular da şahane: "Bill Clinton Libya'yı, Tony Blair Amerika'yı, Turgut Özal Fransa'yı, Willy Brandt Türkiye'yi daha iyi yönetemez

miydi?" türünden sorular. En komiği de "Paris belediyesi, Bedrettin Dalan'ı belediye başkanı olarak transfer etse" diye muazzam önerisine örnek vermesi. E tabii Dalan Ergenekon'dan arandığı için bu örnekleri atmış şimdiki. Muhtemelen bundan sekiz yıl önce, eşi dostu "Ahmetçiğim, Dalan'ın Paris belediye başkanlığında ne işi var" diye uyarmamış; darılmasın diye eleştirmemiş, o da "herhalde o zaman gözden kaçtı, ben bir daha yazayım hele" demiş. Ben kendisini uyarayım, kimse için gözünden kaçmış değil abi, görmezden gelmişler; kalbin kırılmasın istemişler. Şimdi muhtemelen eşi dostu yine susacak ama bu hiç de parlak bir fikir değil be. Zaten dünyadaki birçok ülkenin hükümeti, bahsettiğin tipte profesyonel destek alıyor, bakan bile ithal ediyor, hiç de şahane şeyler olmuyor genelde. Soner Günday daha önce bu konuya temas etmişti, "Danimarka kralı ol deseler, yapamam edemem, dilinizi bilmem, âdetinizi bilmem" diyerek. Ha illa cevap gerekiyorsa, hayır, Willy Brandt Türkiye'yi on beş dakika bile yönetemezdi, Tony Blair de Amerika'yı geç İngiltere'yi bile yönetemedi. Hayır, şunları ben yazsam, okur mail atar "Puffuhahaha çok komikmiş abi!" diye. Aslında düşünmek lazım, Ahmet Altan Şili'de yazsa fena mı olurdu?

Futbol çok enteresan.

Daha önce, Rize'de TAYAD'lılara yönelik linç girişimi için, "İyi olmuş, bilseydim ben de vururdum," açıklaması yapan Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı, şimdi de Kürt sorununa çözüm önerisi getirdi: "Karadeniz erkekleri doğudan ikinci eş alsın!"

KAÇ YIL OLDU?

• "Ankaralı Namık" adıyla tanınan şarkıcı Namık Uğurlu, polisi oynadığı bir klip sonrası, oturduğu apartmana polis elbisesiyle (ve bol alkolle) gelip komşusunu gözaltına almaya çalışınca gözaltına alınır 2 yıl...

• Bandırma Yeşilay Cemiyeti Şube Başkanı Mehmet Zeki Karaman, çocukların sigara böreği yedikten sonra, "Bu börek böyle lezzetli iken adını aldığı sigara kim bilir ne kadar lezzetlidir" diye düşündüklerini iddia ederek, "sigara böreği" adının "Yeşilay böreği" olarak değiştirilmesi için Türk Dil Kurumu'na başvurur 2 yıl...

• Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "Lise... Lise dediğin ne senin? Klise! Kliseden çıkar kıl, al sana lise işte!"

Her sene 10 bin civarında öğrencinin aldığı puanla Harvard'a kabul edildiği için basın tarafından dahi ilan edilen Mehmet Emre Gül, okumak için Amerika'ya gidiyor.

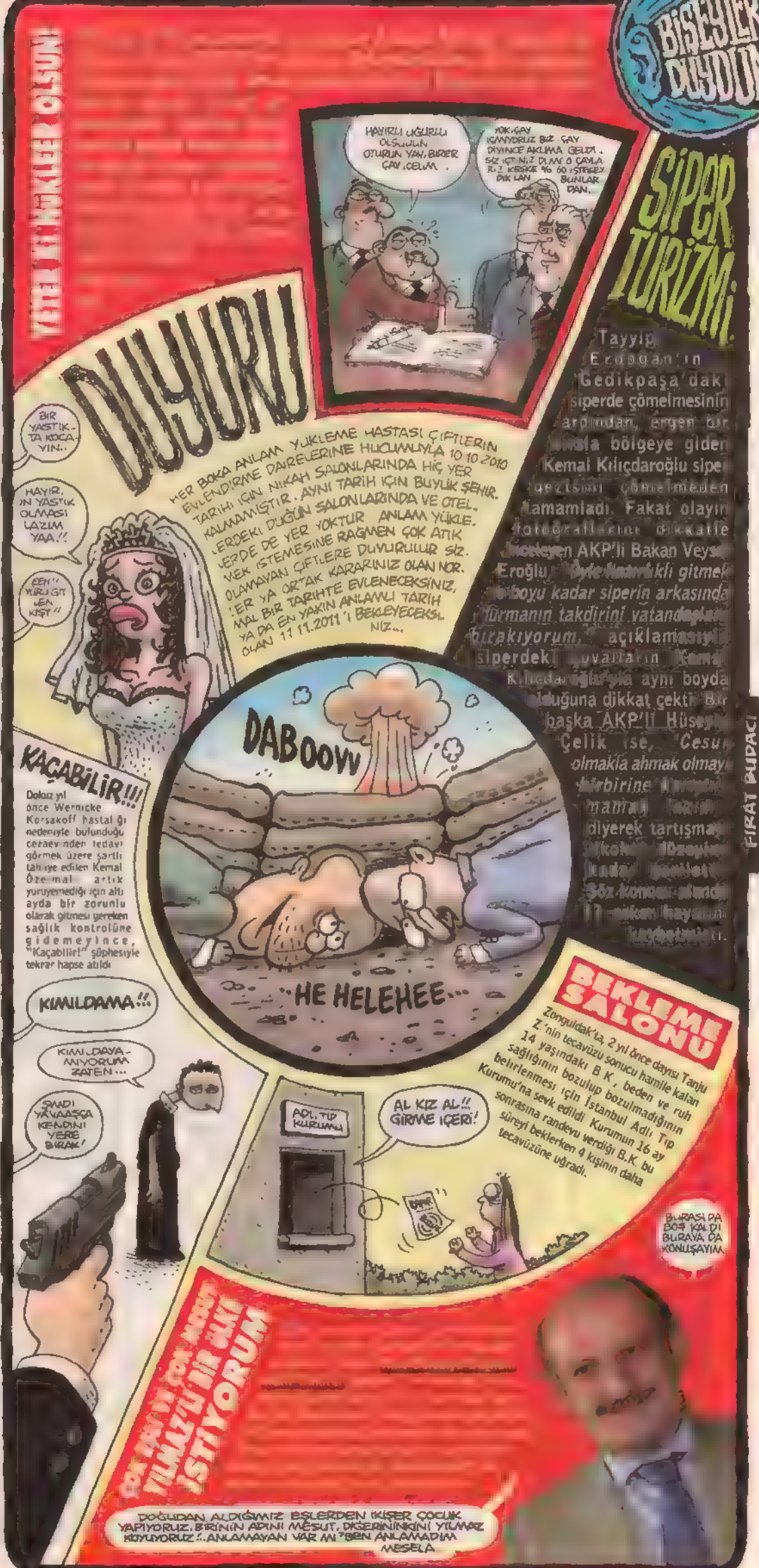
açıklamasıyla etimolojiye yeni bir soluk getireli 13 yıl...

• E.T'nin Türk uyarlaması olan "Badi" isimli filmin veda

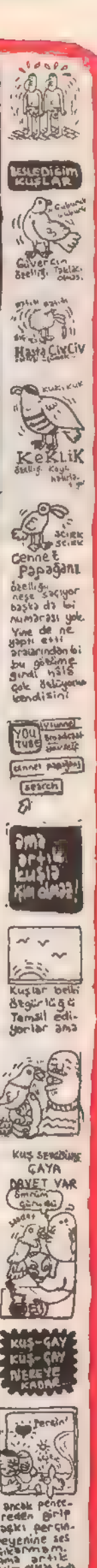
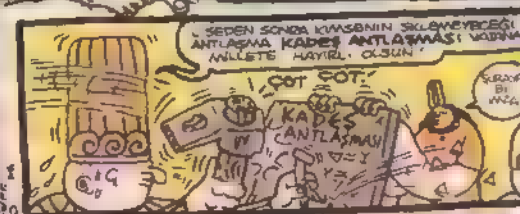
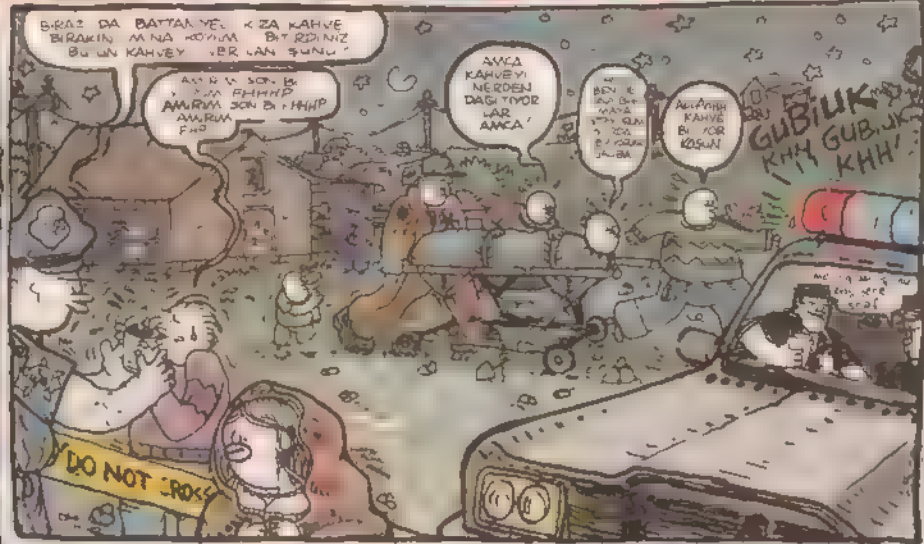
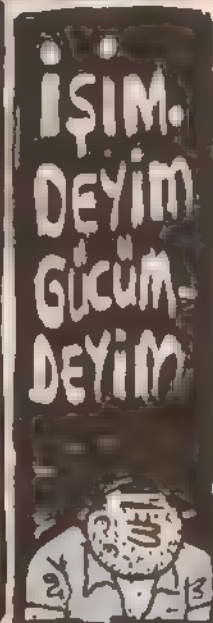
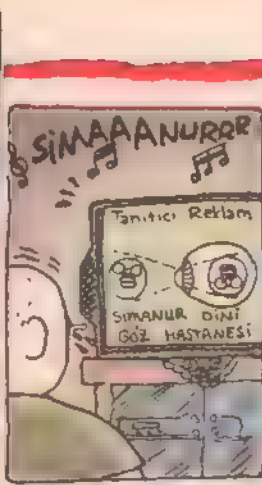
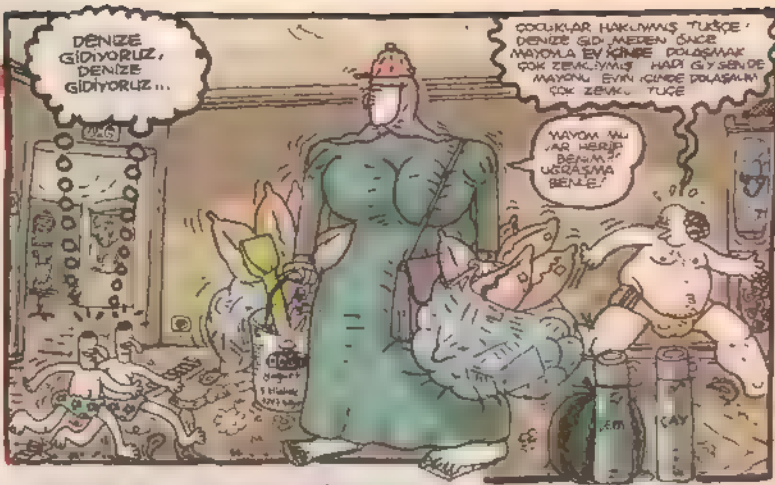

sahnesinde, ortamdaki çocukların en küçüğün Badi'nin uzattığı eli öpüp alına koyar 27 yıl olmuş.

Kemal Unakıtan'ın eşi Abdullah Unakıtan'ın sahibi olduğu Banderma'daki 630 hektarlık arazinin mera vasfının değiştirilmesi talebi ikinci kez reddedildi. Oğul Unakıtan bölgeye termik santral inşa etmek istiyor.

860T! Hazırladığı projeyle Türkiye birincisi olduktan sonra ABD'de Bilim Fuarı'na katılan Tuğberk Vural, yılsonunda aldığı karnesinde öğretmeninin kendisine yazdığı bir notla karşılaştı: "Gereksiz işlerle uğraşma..."

BEBEK KAFASI

'Yaşam anlamsızsa, neden anlam yaratmayalım? Belki de yanlış olan bu dünyada anlam aramak...oysa buradaki öncelikli görevimiz anlam aramak değil, yaratmak.'

Necip Mahfuz - Şeker Sokağı'ndan

•'Sözün bittiği yer' nedir Allah'aşkına? Bu nasıl bir yerdirdi ki, hep oraya varılmaktadır? Söz hiç biter mi

•'Seslin susturulduğu yer' anlaşılabilir ancak, ama o da kabul edilemez. Söz, kendine yeni yerler açar, rahat olun...

•'Sütlüman' kelimesinin meçhul mucidi, ne güzel insanmış... •Fusun Akatlı'yı kaybettik, nur içinde yatsın. Bir yazısında, yarım akıllıların Sokrates'e ithafen söylediği 'Bir şey biliyorsam, o da hiçbir şey bilmediğimdir' sözde lafına açıklık getirmiş ve şöyle yazmıştır: 'Sokrates 'Hiçbir şey bilmiyorum' dememiştir, dediği şudur: 'Bir şey biliyorsam, o da her şeyi bilmediğimdir.' Bunu yanlış yorumlarsak, cahilliğe paye vermiş oluruz. Sokrates, elbette çok şey biliyordu ama bilginin kibirinden uzaklaşma ve gerçeği söyleme arzusuyla, bu cümleyi söylemişti. Detaycı, güzel beyin, ayrıldı aramızdan...

•Türkiye: 'Dahi' diye anılmak için, nerdeyse, okuma-yazma bilmenin yettiği ülke...

•Persona Non Grata, yani İstenmeyen Adam! Bir devletin bir adamı istememesi durumu. Tam zalimlik! Eşit miyiz ki, beni istemiyosun ulan meçhul devlet? Ben bi tane insanım, Allah'ın kuluyum, sen organize kurumsun ve kafayı takmışsın bana, 'Git ülkemden' diye. Olacak şey midir? Ben gerçeğim, varım, maddeyim. Sen kavramsın ve şu halinle beni istemiyosun. Ben de sana hastaydım sanki! Tek dünyaya tek devlet yeter, o da hepimiz devletsiz yaşamaya alışana kadar! Dünyayı ve insanların seviyorum, devletin hastası değilim, olmayacağım da. Herhangi bir insan, herhangi bir devletten daha değerli, daha vazgeçilmez ve daha çok tabiata aittir. Bu yüzden seviyorum Nietzsche'nin Bireylerde delilik istisnadır ama grup, parti ve toplumlarda aksamayan bir kuraldır sözünü. Çok ilerde, başka bir yazar da benden bahsetsin, yeter. Ayarlayın bunları!..

•Amerikalı veya İngiliz doğmadığına bin pişman dallamalar da gördüm, görmedim değil. Onların dilini, kendi dillerinden daha çok önemsiyorlardı, sanki Türkçe'nin hakkını vermişler gibi: Zavallılık...

•En korktuğum insan, 'Ben dememiş miydim?' diyen insan. Dedin! Ha, evet, dedin! Napiim şimdi peki? Sen dedin diye de olmadı, ayrı, çok şey dediydin çünkü sen. Ama dedin! Şimdi haklı çıktın diye bilezik mi takayım sana?..

•Mahalle maçlarında 'Üç korner bi penaltı kuralının mucidi, ki muhtemelen erkekti, ne güzel adammış...

•İki yıl önceydi, yeni boşanmıştım, aynı mahallede bir arkadaşımın evine taşındım. Bari oğluma yakın olayım diye. Arkadaşımın evinde şömine vardı. Bi gün beni aradı, 'Benim yaşgünüm bugün, grlırken manavdan kasa alsana, şömineyi yakıcaz' dedi, 'Tamam' dedim. Yol üstündeki manavdan kasa istedim, bi tane verdi. Elimde kasayla yürürken, çöp kutusunun yanında bi kasa daha gördüm. Tam onu da alıyordum ki, mahalleden tanıdığım bir güzel ablayla gözgöze geldik. Yandım! Boşanır boşanmaz sefil olmuş gibi. Çöplük karıştırıyorum sanmasın diye 'Arkadaş...Yaşgünü...Şömine...' diye sayıklayıp durdum. Ablacığım güldü, Ben de noluyo dediydim dedi. Ellerimde iki kasayla, öyle dürrük misali durup 'İyi akşamlar abla' dedim, 'İyi akşamlar' dedi...

•Meraklısına: Senaryosunu yazdığım 'Şampiyon Beşiktaş' adlı kısa filmin devamı yolda! Pascal Nouma ve menajeri Murat Tokel, oynamayı kabul ettiler, sağolsunlar. Asidini kaçırmayayım, filmi yapınca haber ederim size...

•Demet Akalın'ın kocası, savunmada az adamla yakalandı!..

•Senaristseniz ve hatta sinemaseverseniz, Barton Fink'i seveceksiniz! Öyle hoşlanmak, beğenmek değil, hayranlıkla seveceksiniz. Yazar Barton'u anlatan filmde, sinema dünyasından kişiler sunulur. Burada üç tanesine yakından bakalım... 1)Barton Fink: Yaratıcı güç. Bildiğin yazar. Birikimini, hayallerini, zamanlarını, zevkini ve acısını işe yansıtır. Duygu hatırlatır ya da ender olarak, duygu yaratır. O olmadan olmaz... 2)Lipnick: Yapımcı. Barton'dan rol çalar, 'Ben olmazsam, olmaz' der ama o sadece parayı temsil eder. Sevgisi ve öfkesi aşırıdır. Bi bakarsın, sanatçıya saygı hesabı yazarın ayakkaşısını öper, sonra bi bakarsın, kostümcüye diktirdiği üniformayla belirlir, 'Ben Albay Lipnick!' diye, Rantiyecilik hastasıdır ama iş için lazım gelen figürdür... 3)Lou: Zavallı ruh hastası. Zamanında ortak olduğu firmada şimdi yarıcıdır, sağ koldur, sefil ve yalaka bir kişiliği temsil eder. Yaptığı köpeklik mesaisiyle patronun gücünün altını çizerek... Fink ve Lipnick olmadan film işi olmaz, Lou olmadan da olur. Bunu hissettiği için Lou, iyice güce yapışmıştır, yaptığı kalabalığın farkındadır. Sırf bunun için bile seyredilir Barton Fink!.. (Coen Kardeşler sağolsun)

•Bütün: Farkı farketmek...

•'O dilden aramak' var. Ne dilden belli dil. Aramasa daha iyi ama durduramazsın. O arayacaktır, hem de o dilden. Olmaz olasıca!..

•Rahmetli İhan Selçuk, bayram yazılarında bazen iki dörtlükten oluşan bir şiire yer verirdi, Pencere' köşesinde. Göre göre ilk dörtlük aklımda kalmıştı, şöyleydi: Bugün bayram / Bayram bize mahrem / Sultanım biçerim / Doldur içelim!.. Sonra ikinci dörtlüğü merak ettim, 'Nasıl olsa bir bayram günü denk getirim' dedim. Yok, gelemedim. Sordum soruşturdum, çevremde bilen yoktu. Sırf bu yüzden Şişli yakınlarında olduğum bir gün, Cumhuriyete gittim. İhan Ağbı ordaydı, odasına buyur etti. Geliş amacımı söyledim, güldü. İkinci kitabı okudu, ben de minik defterime not ettim: Ben aşkınla şad / Sen sineler kuşat / Devir cumhuriyet / Doldur içelim!.. 'Kimin şiiri' diye sordum, 'Tanpınar galiba dedi... 'Ne diyosun gazete için?' dedi, 'Niçin birinci sayfada karikatür yok?' dedim, 'Haklısın dedi... Vallahi haklıydım, hala da haklıyım!.. İhan Selçuk nur içinde yatsın, Cumhuriyet'in ilk sayısı da karikatüre kavuşsun...

•Operaya çok erken başladım, o kadar erken ki, yedi yaşında balaya geçtim!..

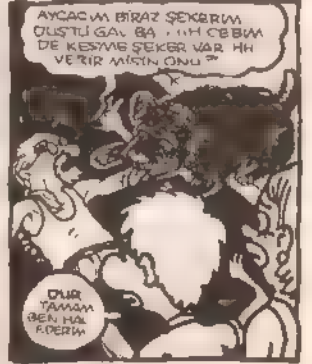
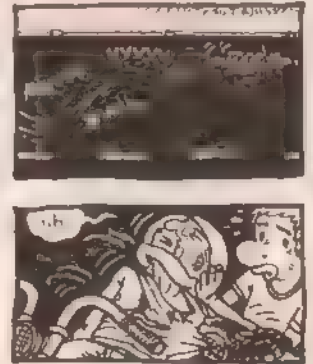
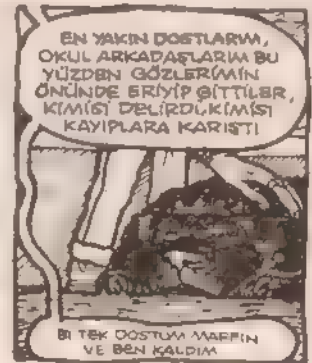
•Üç gündür Moskova'dayım, hayatımda ilk kez Rusya'ya geldim. Stalin'in yedi kızkardeşi diye bilinen binalarından birinde, TRT'nin Moskova temsilcisi arkadaşım Barış Mutlu'nun ev-ofisinde kalıyorum. Hakikaten güzel mimarî, Moskova Irmağı'nı da görüyoruz, tahmin edileceği gibi güneş, burada da güzel batıyor! Şehrin çok azını görmekle beraber, dikkatimi en çok çeken durum, Kızıl Meydan'daki Lenin, Stalin, Brejnev taklidi adamlar oldu. Birlikte fotoğraf çektirip para ödüyosun! Ellerinde torbalarla parklarda bira satan kadınlar, keyif ehli ve nakit düşkün taksiciler ve çok az görülen bu sıcak günlerde iyice dekoltenin sınırını zorlayan dişiler, diğer detaylar. Fakat en güzeli, Moskova halkının insancıl, anlayışlı tavırları. Şimdilik izlenimler bunlar...

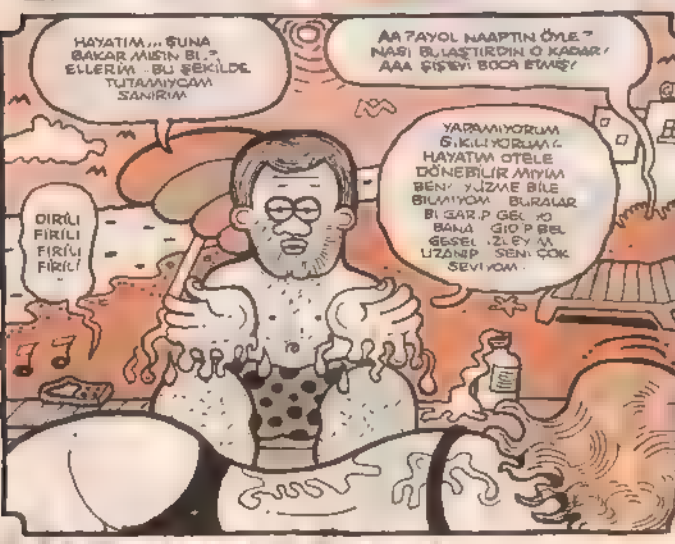
•Seviye Belirleme Sınavı ne lan, komple bitsin!..

•Az önce Hollanda finale çıktı, rakibi kim olursa olsun, Hollanda şampiyon olsun! Arjantin dedim olmadı, Gana dedim olmadı, bari bu olsun. (Bu arada, oyun kötüleşince vuvuzela coşkusunun artması?! Demek ki iyi futbol içinmiş bu zulum!)

•Fadlullah adam gibi adamdı valla, Allah rahmet eylesin...

•Güneydoğu'da savaş varken, Kuzeybatı'da da barış zor!..

ŞAŞIRTMA İLMİ

Bazı oyuncular yeni rolü için kilo alır, bazıları verir. Nâdiren Christian Bale gibi bir film için kilo alıp başka bir film için verene de rastlanır. Ülkemiz oyuncularıyla yeni rolleri için daha çok sakal bırakmayı tercih ederler. Sakal bırakılan oyuncular, magazin başına yakalanırsa "görenleri hayrete düşüren sanatçı" unvanını alırlar. Ben bu kilo alıp vermelerde ve özellikle sakal bırakmalarda hayrete düşmek yerine, "Ne biçim olmuş," demeyi tercih ediyorum. Ama birkaç hafta önce, ilk defa sanatsal bir kilo kaybı karşısında hayrete düştüm. Çok kaslı par yıldırdı 50 Cent, oynayacağı bir filmde kansere yakalanan bir futbolcuyla canlandırabilmek için tam 25 kilo vermiş. Uzun uzun bakımla fotoğrafa. Bu tür ani dramatik değişimlerde aklıma öyle acıyıp şeyler gelmediği için, "Hiç yakışmamış!" gibi anne tipi tepkilerden öteye geçemedim. entelektüel yorum (o da içinde İngilizce olduğu için miydi be 50 Cent?" oldu. Fotoğraf, ertesi gün bir haberte tekrar karşına geldiğinde, Lamborghini ve Ferrari'lerle bir hayattan sonra, kaybeden rolüne bürünmek isteme adına her şey olma" hirsıyla ilgili olabileceği gibi yarı sonuçta vardım. (Okunduğunda "olabilir aslında" hissi saptamalar yapmak konusunda fena değiliz.) Sonrasındalık porselen dişlerle gülümseyen bu kafanın, üzer bir sineğin hiç yabancılık çekmeden konabileceği bir dönüşümünde "hayran şaşırılmak" gibi bir hainlik olabirdüşündüm. Bu saptamam daha iyiydi, çünkü bilindiği denilen yapılanma "görenleri hayrete düşürmek" ister kitleye görünmek bir tür stratejidir. Ülkemizde, bir tür k sayılabilecek Hande Yener'in ve her yeni imajında "hiç sarfıyatını arıran Tarkan'ın açığı yaptığı için (açık sar Cent bir film için gizliyordu (gizli şaşırma). Açık sar "şuna bak ne biçim olmuş" diye birbirimizi ilkelce düşüşürmalarda, "Adam film için tam 25 kilo vermiş," öteye geçemeyiz. İkinci doluşmama ve alay varken, ikincisinde sanata saygı ve ölçüsüyle övgü vardır.

Bir ortama, durup dururken, rasta saç ve Jamaka renkleriyle örülmüş bir beyerle girmenin günümüzde sağlıklı bir saçırma yolu olmadığı biliniyor (bkz. Sarıkaya arşivl). Bodrum sokaklarında rasta ve gecci akrp dövmesiyle geçimini sağlayan bohem esnafın müşteri portföyü bile artık hafif balıketli 14 yaş grubu kızlarla sınırlı. Ya da daha lümpen bir örnek vermek gerekirse; bir iskeleden siğ sulara ölümüne balıklama atılan erkeğin, bu hareketi sayesinde akşam Danımarlık bir ırustle sevmişe olasığı gittiğe azalıyor. İlginc giyim tarzıyla ya da vücudu dayalı aktivitelerle etrafımızı saçırmak adına artık bir mesafe kaydetmek pek mümkün değil. Bize gereken, saçırma amacı yokmuş gibi gözükən, olayların dogaldan geliştii *gizli saçırma*. 50 Cent gibi, bir film için 25 kİlo verme şansına sahip değiliz, ama eğer inanırsak, istersek, azmedersek biz de saçırabiliriz. Önemli olan bizden daha iyi saçırabilen birinin aynı ortamda bulunmamasıdır.

Üniversitem ilk aylarında, kişilik özelliklerimizi henüz sorun çıkaracak düzeyde belirginleşmediğinden kalabalık bir gruba olarak dolaşıyorduk. Yeni tanıştığımız arkadaşlardan oluşan büyük gruplarda insanın kendi hayatıyla ilgili konuşmasını ve güzel yollarında birini paylaşmaktır. Bizler de sık sık paylaşarak, farklı özelliklerimizi birbirimize tanıtmaya çalışıyorduk. Mesela 8 kişi yolda yürürken bir yavru kedi görsək, aramızdan en az 4 kişi "Aaaa!" diyerek şaşırıyor ve derhal yanına giderek kediyi elemeye başlıyordu. Ya da bir mekânda otururken, çalmaya başlayan bir şarkıyla birlikte içimizden biri "Aaaa!" diyerek eliyle yukarıyı gösteriyor (sesin geldiği varsayılan hoparlör istikameti) ve 'bu şarkıyı bilir ve çok severim' anlamında neleriniyor. Ama bütün bu şaşırarak kendini var etme hikâyeleri içinde benim toplu halde girilen bir kitapçıda rastlara bakarken, "Aaaa Oğuz Atay!" diyerek "Tehlikeli Oyunlar" elime almam ve rezilliği (Kitapçada bir kitapla karşılaşıncı, sanki yazarın kendisini görmüş gibi şaşımam, neresinden baksanız dünyadaki en samimiyetli şaşımamalarından biridir.) Sonuçta hepimiz şaşırma şaşırma kendi hayatlarımızla ilgili doneler sunmak ve bir yer

"kendimi
durduracak
değilim"

First Budape

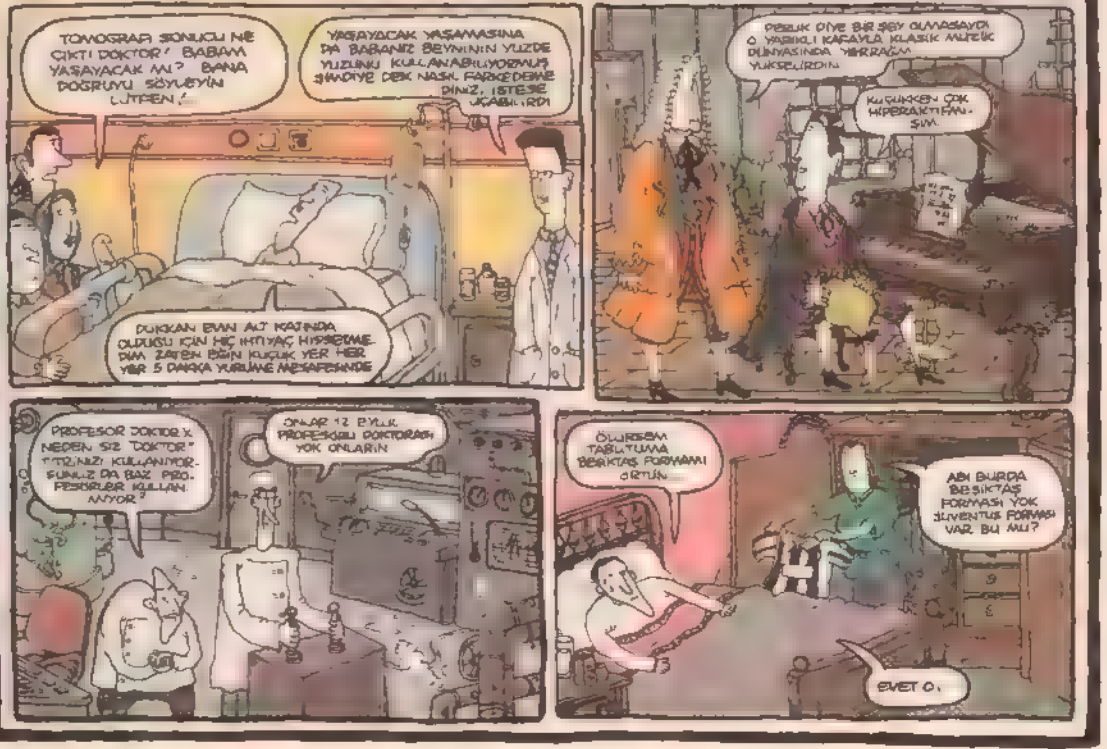
edinmek için debeleniyorduk. Benim grup içinde hoşlandığım bir kız olduğum için bazen fazladan şaşırmam gerekebiliyordu. Hoşlandığım kızla sevgililik mütessesine ulaşabilmek için, bir kitapçı rafında duran kılaplara şaşırmak dışında, mecburen yavru kedilere de şaşıırıyor ve onları elimden geldiğince ellemeye gayret ediyordum. Ama ne yazık ki, kitap, kedi gibi küçük ölçekli şaşımalarla hoşlandığım kızı şaşırmaya çalışmam, bir aşkı başlatmak için yeterli olmayacaktı. İnsan şaşırttı mı 50 Cent gibi, büyük bir prodüksiyonla şaşırtmalı, yoksa kitap okunur biter, kedi miyavlar gider ve hayat hızla akıp geçer.

Gruptaklı İzmir’li arkadaşımızın önerisiyle geldiğimiz bu rock barın yeni bir başlangıca mekân olabileceğini hissediyordum. Müstakbel, gerçekten çok güzel bir kızdı. Bizimki gibi birbiriyle yeni arkadaş olmaya başlamış geniş gruplarda kimin kimle sevgili olacağını bilemezsiniz. Bir mekânda yaşanan anı öpüşmeler, bir sabah okula el ele gelmeler gibi şaşırtıcı temaslar bu tür grupların şanındandır. O gecenin gidişatına bakılırsa, Müstakbel’in aniden başlayacak ilişkisi için en kuvvetli aday bendim. En önemli rakibim İzmirli gibi duyuyordum, ama onun gerek kedi şaşımalarındaki yetersizliği, gerekse Bukowski’yle sınırlı kültürel düzeyi benimle boy ölçüşebilecek seviyede değildi. Sahnedeki grubu seyrederken, Müstakbel’in diğer yanını mesken tutması beni pek kaygılandırmadı. Zaten bir süre sonra oradan kayboldu. Yıkadışık baş dakika sonra muhteşem bir performansla geri dönecekti...

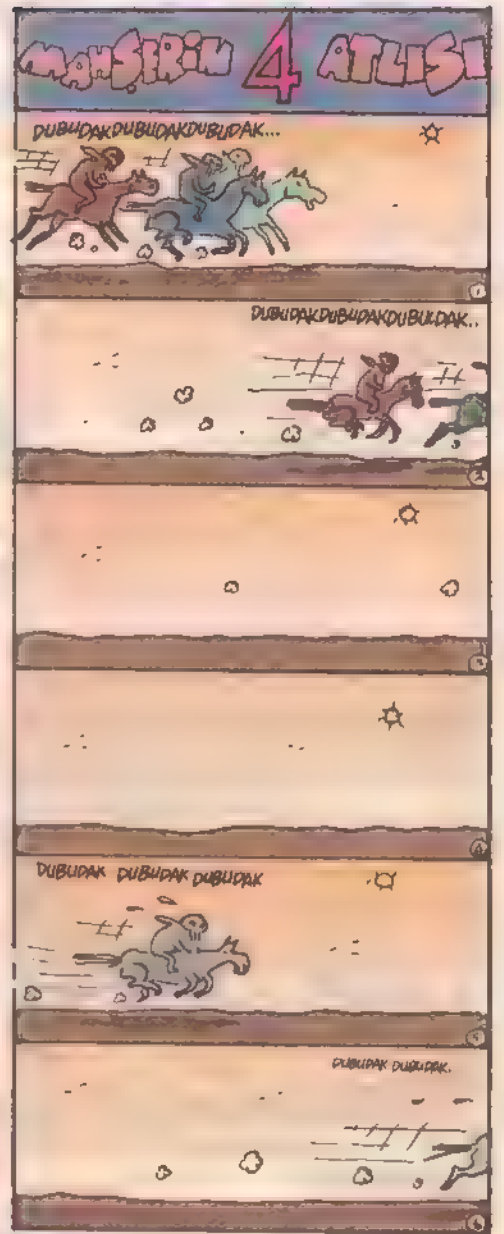
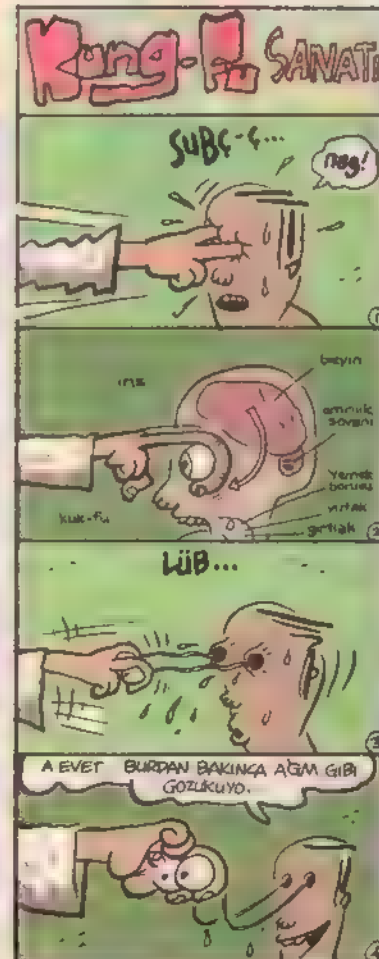
İzmirli'nin gidişıyla, Müstakbel'in kahkahaları eşlik ettiği bir muhabbet başlatmayı başarmıştım. Mekândaki desibel, kutak-dudak mesafesini bir hayli azaltmıştı. Gerçekten eğleniyorduk. Sahnedeki grup yeni bir şarkıya başladığında Müstakbel, "A-aaa!" dedi. Sahneye bakiyordu. Ben de baktım ve aynı tepkiyi vermek zorunda kaldım. Sahnedeki grubun solisti değişmişti. İzmirli iki eliyle kavradığı mikrofonu

dudaklarına değdire değdire nefis bir şarkı söylüyordu. Diziyle havaya attığı tekmenin ardından müteşşem bir gitar solosu başladı. Gitar solosu boyunca ayağıyla tempo tutarak havaya baktı. Arkadaş grubu olarak yavaş yavaş sahne önüne ilerledik. Bizi kendine doğru çekliyordu. Yaşadığımız, ergenler için yapılmış kötü bir Hollywood filminin finalden bir önceki sahnesine benziyordu. Müstakbel'e baktım, arkadaş grubumuzun diğer kızlarıyla birlikte şaşkınlığı, yavaş yavaş hayranlığa dönüşüyordu. Tekrar İzmirli'ye baktım. Gitar solusunun bitiminde aniden kafasını indirecek dudaklarını mikrofona yapıştırdı. İnsan, bir kitapçıda ki tüm kılaphara tek tek şaşırsa ya da evini yaşlı ve yalnız bir kadın şiddetinde onlarca kediyile doldursa bile yine de bu kadar kutlu bir performansa ulaşamaz. İki şarkı daha söyleyip grubu asil soliste teslim ettikten sonra yanımıza geldi "Eski arkadaşlarım, ara sıra takılıyoruz işte..." gibi cümlelerle yarattığı görkemi kendi hayatının normalymiş gibi anlattı. Ben, o ana kadar havamda böylesine doğaldan gelişiyormuş hissi veren, böylesine görkemli bir şaşırtmaya şahit olmamıştım. İzmirli bu gece için "gizli şaşırtma" kavramının bütün ilmini seferber etmişti. Yanımızdan sıradan bir insan olarak ayrılıp canlı bir performans olarak tüm şaşkınlığı geri dönmüştü. Müstakbel, "Seni sahnede görünce gerçekten çok şaşırdım," dedi. Kötü ergen sinemasından bildiğim kadariyle, bu şaşkınlık, sıradan finalin artık iyice yaklaştığını haber veriyordu. Ertesi gün, okula el ele geldiklerinde hiç şaşırmayacaktım.

• **ANIL DUMAN**

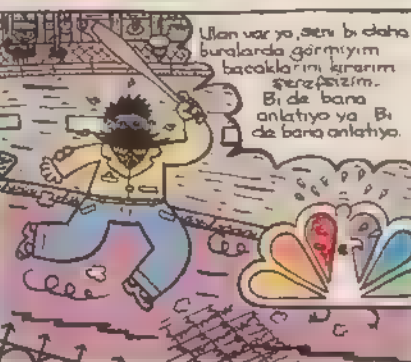
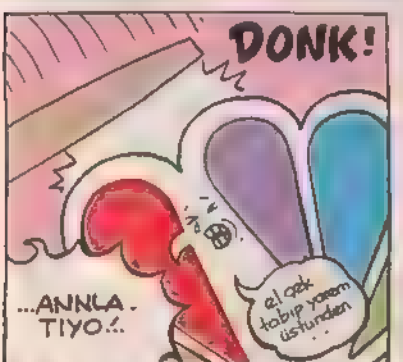
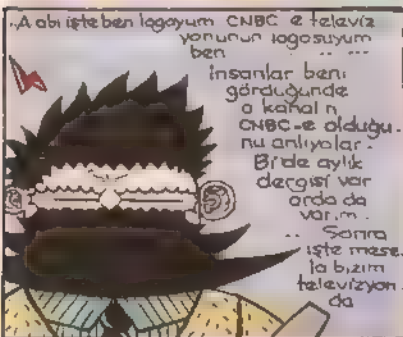
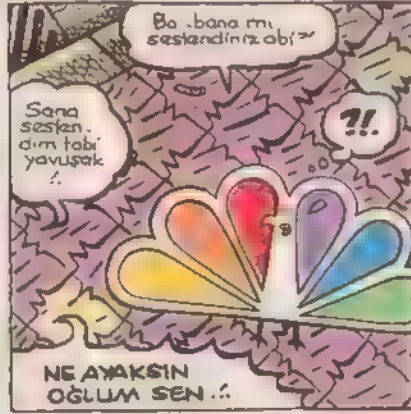
AMAN NE KOMİK

Cihan Ceylan

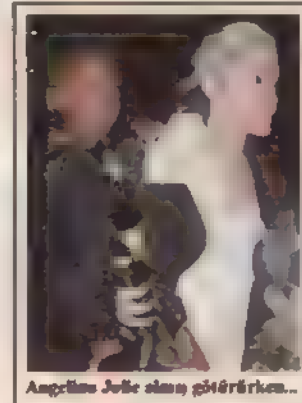

KARISAN

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Elektronik bir cihaz alırken göz önünde bulundurduğum birkaç tane net kriterim var. Mesela dvd oynatıcı alıyorsam, öncelikle şuna dikkat ediyorum: açılırken "hello", kapanırken "goodbye" diyor mu? Ya da üzerindeki saniye dakika göstergesi biraz küçükse "goodbye" yerine sadece "bye" da diyebilir. Önemli olan niyet. Evde sesime bir ses, dışarıdan geldiğimde bir sıcak merhaba istiyorum çünkü. Sonra sistemine entegre yılan oyunu var mı ona bakıyorum. Yılan varsa, tetris de vardır çünkü. Sıcaklığın 40 dereceye kadar tırmandığı günler ele tam oturmayan dvd kumandasıyla 52 ekran televizyonda tetris oynamadığım zaman yaz mevsiminden tad alamıyorum. Tatile gitmek istemiyorum, serinlemek istemiyorum, harareti almak istemiyorum. Bence denize girmek babalar günü, sevgililer günü, yılbaşı gibi kapitalist güçlerin bir uydurması; güneş yağı, palet ve sandalet üreticilerinin bir tezgahı. Güneşin ortalığı haplanmış manyaklar gibi ısıtmasına çok sinirleniyorum. 52 ekran televizyonda kötü tetris oynayıp metabolizmamı yok edecek kadar sıkılmak benim güneşe ve dünyanın güneş etrafında dönmesine, dolayısıyla mevsimlerin oluşmasına -ki bence saçma ve yersiz bir sistem- karşı tepkimi gösterme yöntemim. Doğ a olaylarını kişisel algılıyorum, bana karşı yapılan bir hareket olarak görüyorum.

Angelina Jolie olan görürken...

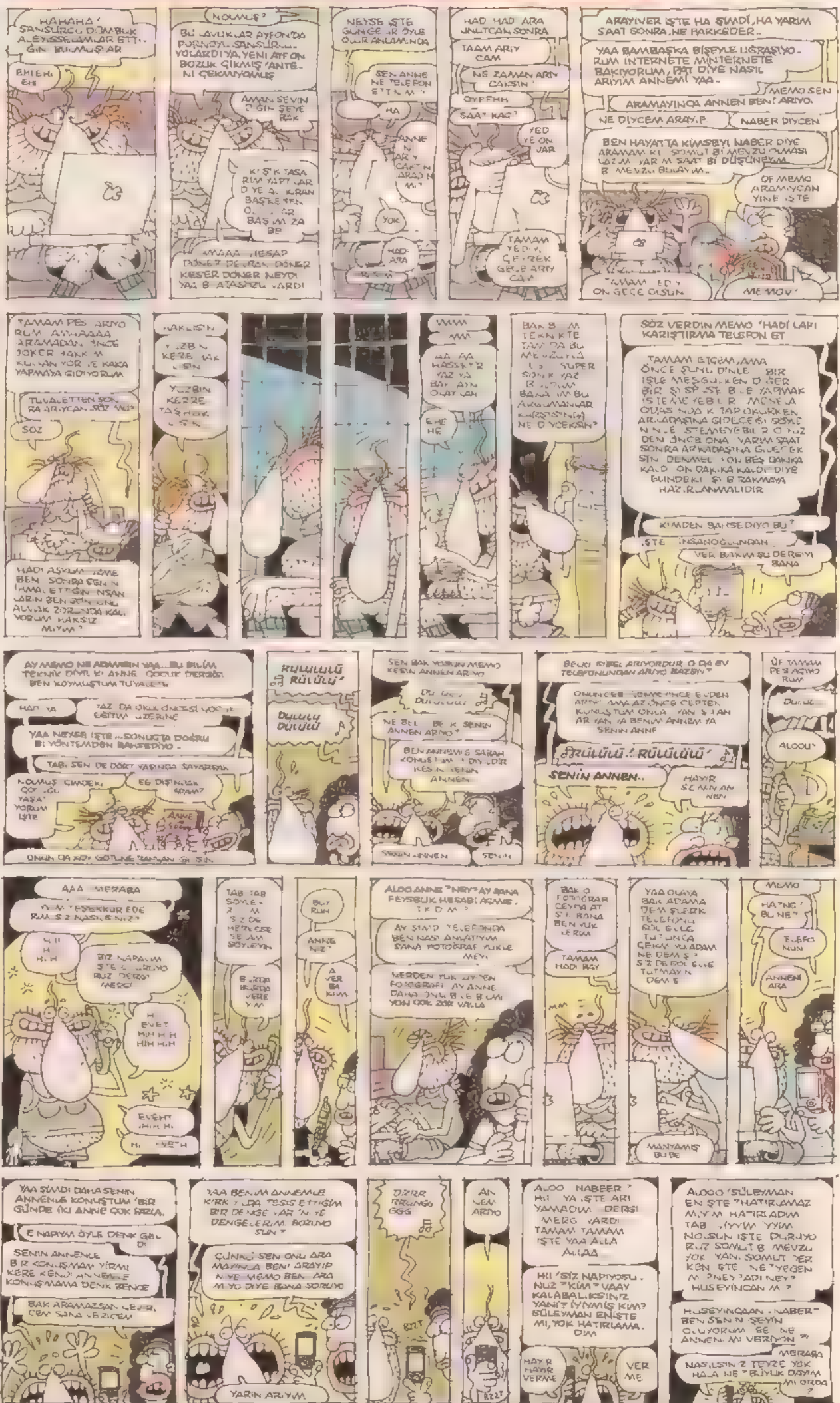
Bir başka kriter olarak dvd oynatıcının nereden geldiğine bakıyorum. Bu konuda kolaylık sağlayan bir yöntemim var. "Bu dvd oynatıcı bir çocuk olsaydı Angelina Jolie ve Brad Pitt çifti onu evlatlık alır mıydı?" diye soruyorum kendi kendime. Mesela dvd oynatıcı Endonezya'nın bir köyünden gelmiş; Angelina Jolie Endonezya'nın köyünden bir çocuğu evlatlık edinir miydi? Evet. O zaman koy sepete. Malezya'nın arka sokaklarında mı üretilmiş? Malezyalı bir çocuğu, hem de arka sokaklarında dolaşan bir çocuğu Angelina Jolie sağ bırakır mıydı? Asla. Koy sepete. Ürünün arkasında "Made in Germany" yazıyorsa? Ya da İsviçre'nin incelikli ve zarif mühendisliğinin eseriye dvd oynatıcı? Angelina Jolie Alman ya da İsviçreli bir çocuğa dönüp sümüğünü bile atmaz diye düşünüyorum. Çok isterse oturup Brad Pitt'le Alman çocuktan daha Alman, İsviçreli çocuktan daha batılı ve çağdaş bir çocuk yapabilir. O yüzden o taraflarda üretilen herhangi bir cihazı evlime almıyorum. Gördüğünüz gibi çok basit ve etkili bir yöntem. O taraflarda üretilen dvd oynatıcılarda yılan veya tetris oyunu da olmuyor zaten. Batılı mühendislere neden bir dvd oynatıcının içinde yılan oyunu olması gerektiğini açıklayamıyorsunuz. Uzun yıllar maruz kaldıkları üniversite eğitimi onların gönül gözlerini kör etmiş.

Son olarak dvd oynatıcının herhangi bir orijinal dvd'den daha ucuz olmasına dikkat ediyorum. Fiyat aralığını da böyle belirledikten sonra bu kriterlere uyan marka zaten ya Kasai oluyor ya da Masai. Onu da herhangi bir büyük

En nihayetinde elime geçen, estetik olarak duvarları aynalarla kaplı bir börekçi dükkanını andıran dvd oynatıcı. Neden böyle bir şeye ihtiyacım vardı peki (tetris ve yılan oynayabilmek dışında)? Bu soruya cevap vermek biraz zor. Devasa cüsseli fakat küçük ekranlı bir telefunken televizyonum var, "ceylan" marka bir tv ünitesinin üzerinde duruyor. Onun altında da inanılmaz çirkinlikte iki tane uydu alıcısı var (biri kullanılmıyor). Her yanından kablo lar taşan, üzeri artık benimsenmiş bir miktarda tozla kaplı (kirli sakal gibi) bir yapı. Sonuç olarak börekçi dükkanına benzeyen dvd oynatıcı tam olarak benim seçimin değil, artık kendine ait bir bilinç geliştirmiş olan o yapının isteği. Oraya minimal dizaynli, kaliteli bir dvd oynatıcı koyarsam bazı şeylerin olmayacağını, bazı şeylerin çok ters gideceğini tüm yüreğimle hissediyorum. Feng shui dedikleri de böyle bir şey zaten, ama ekstra olarak üstüne para ödüyorsun feng shui de.

Sevgiler,
Erman

MAKUL MEMOSKO
YENİLENERKEN KİBA TARHI

YİĞİT ÖZGÜR

SEVGİLİ SEYİRCİLER,
KISA ADI **CÖR** OLAN TERÖR
ÖRGÜTÜNÜN UZUN ADININ
OLMADIĞI ORTAYA ÇIKTI...

**CÖR NE MİNA KOYIM...İYİCE
BOŞLAMIŞLAR ÖRGÜTÜ...**

EVET..HABERLERİ SUNDUK ŞİMDİ DE
YAĞMUR MU YAGACAK,GÜNEŞ AN ÇIKACAK,
ARTIK NE BOK OLACAKSA ONU ÖĞRENMELİK
İÇİN ELİNDE ZORASIYLA ZİK ZİK EDİP BENİMLE
AYNI MAAŞI ALAN NEMLİGÖT NUMAN'A
BAĞLANIYORUZ..

NEMLİGOT BİRAZ AĞIR
OLMADI MI?

AMAN ANLAYIN İŞTE,
PARCALI BULLİKLÜ NUMAN.

ASLINDA KİTAP OKUMAYA
BAŞLASAN EMİNİM ÇOK SEVERSİN...
ÇALIĞIŞU'NU BİR GİRDİDA MESELA...

GALI ÇRPIYLA UĞRAŞTIRMA
KIZIM BENİ!!

ANANAKE UKYO!!!

ANAMA?!

Tik diyrum
Tak diyrum
Hacan Tik
Ha usak Tak

NASIL OLMUŞ ÇORBA, BEĞENDİNİZ Mİ?

SEN YAPAR SIN DA
BEGENMEZ MIYIZ PRENSESİM
SENİN ELİNDEN ZEHİR OLSA İÇİ
GÜZELLER GÜZELİ AHU
GÖZÜM .

HHH

NOLLYO LAN!!!

İSTE CÜZDANIN, DİKKAT ET,
ÇOK YANKESİCİ VAR ETRAFTA

TEŞEKKÜRLER SUPERMEN

TİŞİKKİRLİĞİ SİPİRMİN

HAYVANIN OĞLU ÖYLE Mİ YAPTI MI IT!!
SİZİN YULUNUZDEN KAHRAMAN YETİŞ-
MİYO ÇIKADE!!

BABA BEN DE
YAPYIM
BEN DE ...

HAYIR!! SEN OKUYACAKSIN!!!

BU KADAR ÇOK DOĞUM YAPTIKTAN
SONRA HALA FORMUNUZU NABİL KORU-
YORSUNUZ ?

FORN!!

İNTERNET BANKACILIĞINDAN, KREDİ
KARTINDAN, BANKANIN KENDİSİNDEN,
ŞUBESİNDEN ZERRE HAZZETMİYORUM.

GERİ KAFALI İNSAN OLARAK ÇOK DA GERİ
KAFALI KALMAMAK İÇİN BANKA KARTI
KULLANIYORUM İSTER İSTEMEZ

YOKSA PARALARI YASTIK ALTINDA
JAKLAYACAĞIM AMA PARANIN KENDİSİNDEN DE
HIÇ HOŞLANMIYORUM ZATEN

YILLAR YILI İŞKENCE ÇEKTİM HEP.
ELİMDE HANGİ BANKANIN KARTI VARSA
EN UZAKTAKİ BANKAMATİK O OLUYORDU HEP

A cartoon illustration of a man with a large, bulbous nose and a small, worried expression. He has yellow hair and is wearing a pink shirt. A speech bubble coming from his mouth contains the text "HA TABI TABI". The background is a light blue wall with a large, stylized percentage sign (%) and a large, stylized letter 'f' with a question mark. At the bottom, there is a sign that reads "GALLERIE MUSEE".

DOSYA HE LA?
PELIKAN DOSYAH M?

KEPIL

DOSYA
MASCARAI
YOK

KREM ALUN
HIR SET COK
GIBEL GRACAR

PARDON BİRADER BU
BANKAMATİK NEREDEDİR
ACABA?

800
metre
YÜRÜ SULA
SAP KUYIYA
KADAR YÜRÜ
ORADAN MİNİBÜS
DURAKI ÇIKAR ÇIKAR
İÇERİ SAĞA SAP

NEYSE ABİ
SAGOL.

TÜM BANKAMATİKLERDEN PARA ÇEKİLEBİ-
LECEĞİNİ DUYDUĞUĞDA SEVİNİMİŞTİM ÇOK
TABI LAN DEMİŞTİM ÇOK MANTIKLI

BANKALAR İÇİN MANTIĞIMIZ TABİ BİRLEŞİM
ARALARINDA KONUSMUŞLAR HERHALDE "ARICA
DAĞLAR NİYE AYRI AYRI ZİKİYORUZ?" DİYE

GELİN BİRLEŞELİM HEP BERABER ZİKELİM
AYRISI GAYRISI OLMA SIN DİYE KARAR ALMIŞLAR
BAKİYE SORUYORUM, KOMİSYON.

PARA ÇEKİYORUM, EN SON DÜBEŞ LİRA KOMİSYON
ALANINI GÖRDÜM. PARAYI BANKAMATİKTE İMAL
ETSEN, O KADAR MASRAFLI OLMAZ BE. ŞİŞİĞİ KAPALI
LİRA KİTİ

ARKADAGLAR BİLİRKEN
ORTAK NOKTA, ALTIN NOKTA
UYGULAMALARININ VAR
ORADA SİZİS OLARAK PEX

BİLEBİLİR
TOPTAN SİZİS
BENCE FERAH
FERAH?

BOHONG
GAK
DINE
AMA

DEKATIN MUSTERIN
BAGKAWIZ BU RISA
KEN 15 TL KONTAK
ALMAHATARI
ZIKIR
DEYAM ?

SAN DİK İÇİ

FILAN RÜBÜK TEN SONRA GÖZÜ GELİP ÇÖZÜLMÜŞ VE "OHA NA-SIL YAPTIM BEN BÖYLE BİŞEY?" HERHALDE BUN-DAN DAHA GÜL ZEL GÖZLERİM DİYE ÇOK SASI-R. ANSTIM. ASAM, ŞİM ZATEN HE-MEN.

BÜ ARADA BU DOLAP KAPA-GININ ÜSTLERİN-DE Bİ YERDE MİZ FOTOGRAFİ VAR ÇOK KÜÇÜK "AA MİZ BÜ DÜR KE-SİP YAPITIRIRIM" DENİLMİŞ RESMEN.

ERSİN ABİ NASIL DÜNYA KARI KATIRILIR? BEN GELİSTİRDİM DÜ-ŞÜNÜYORUM

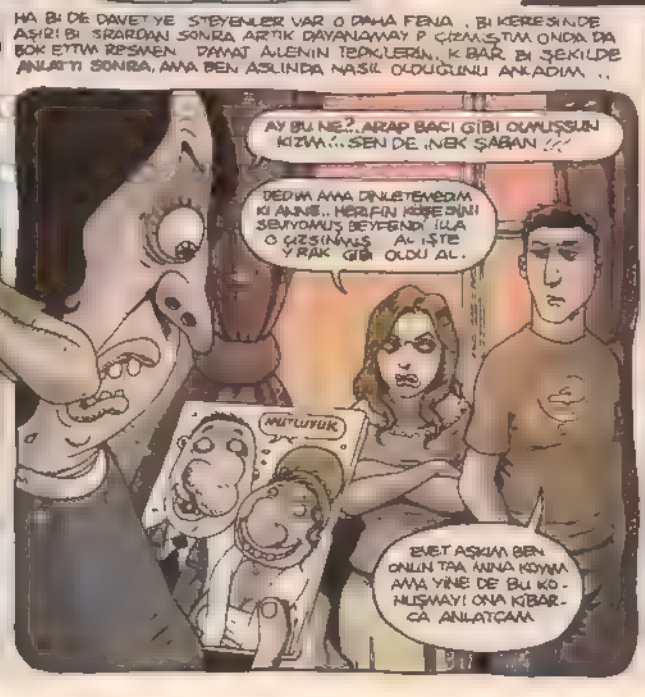
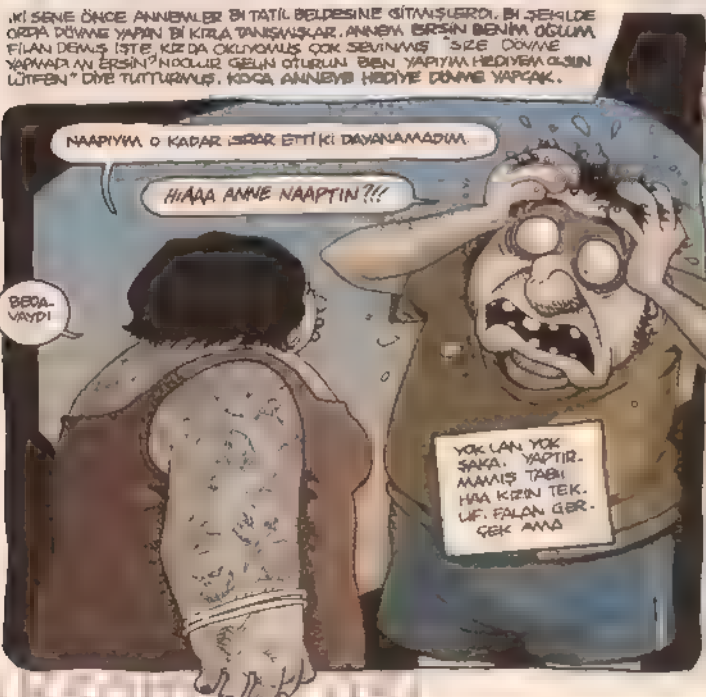
GELİSTİRMİŞİN DEĞİŞİMS GİRME YELİ BAYAA AMA BU MZA NE BE ABİM? TURHAN SEÇÜK SUN SANKİ

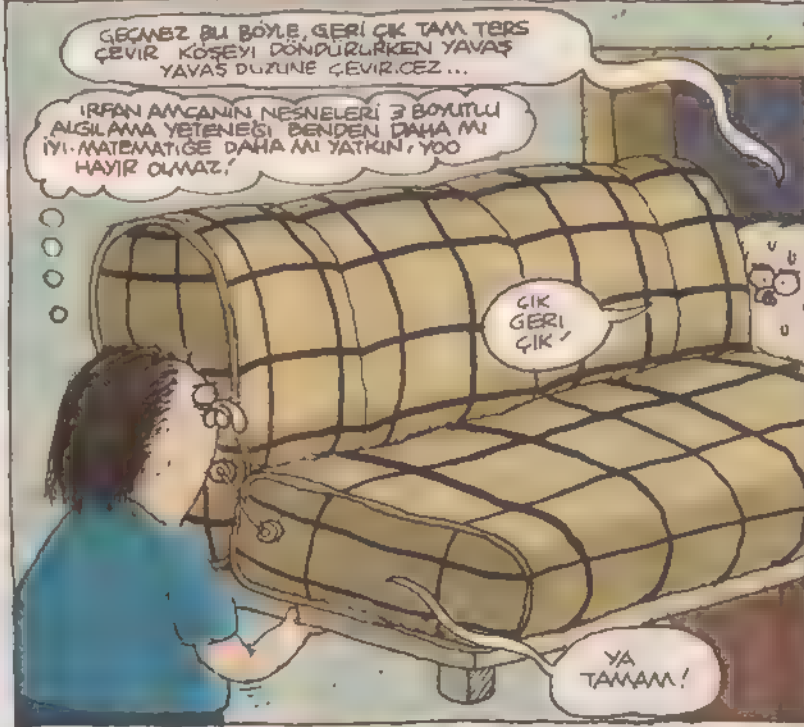
NEPEN ABİ MAA NER ANI SAHNA YAZDIM SA DECE?

ERSİN ABİ BENİ BU ÇİZİMİSİ ÇERÇİDE YER ALMAK İZİNİ ALMIŞTIR. BAYAN DİT BİRİNEK, KESİLEN YERİ

OLDU PARA İSTEMİYOSUN DİYE HEYEM KÖSE VERELİM ÖYLE DERİSİ AN JÜLÜ? HEYEM NİYE İSTEMİYOSUN KI STEYEN LAZIM DENNEK KI YAPTIKLARI NI TIKTO BULUYOSUN KI İSTEMİYOSUN

BAYAN JOK DE ABİ BİNCE GÜBÜZ DE BAYANIN DİTİVİ ALIP KARTAKTİVİ NİEN ÇÖZÜSÜN ÇÖZÜSÜNE YAKINIM KESİLEN SİNGİLAKTİVİ BAYAN

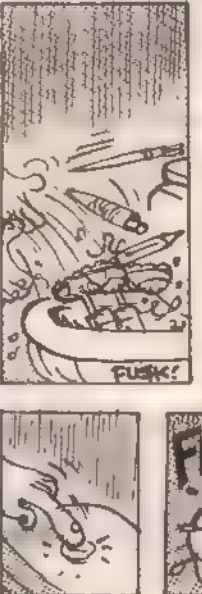
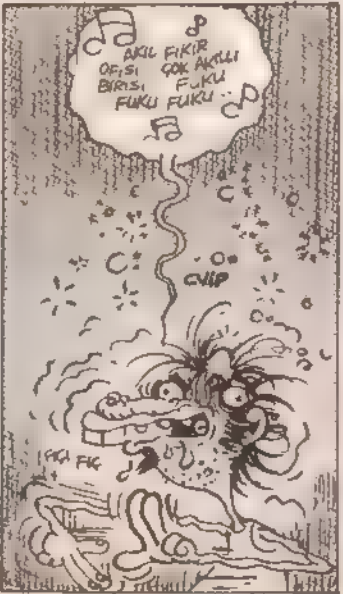
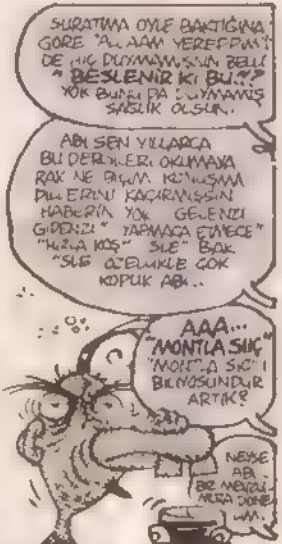
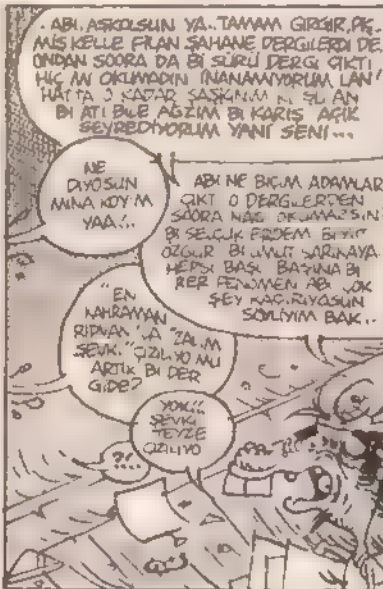
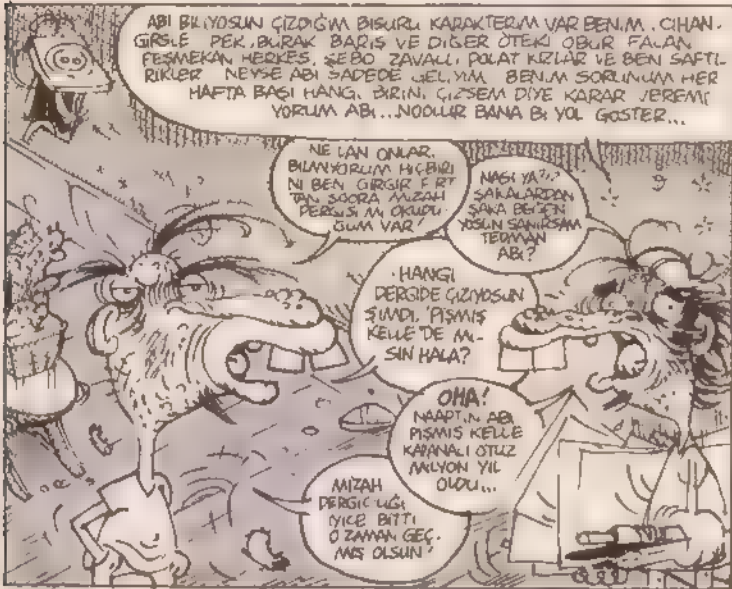
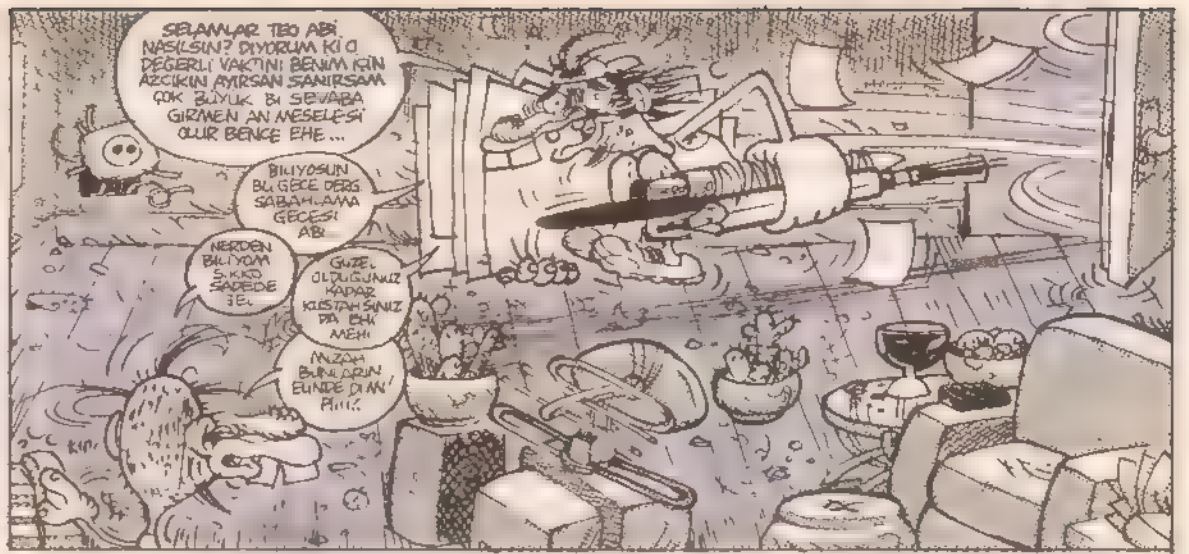

- Merhaba.
- Gole giderken orta sahada çalınmadığı adamı ceza sahası içinde bir kez daha çalınmayan futbolcuyu seviyorum ben. Bakınız Oktay Dereioğlu tarzı
- Selvi Boylum Al Yazmalım'da, etime değince bi kötü oldum gibi, dur işten atarım bak seni gibi psikopat replikler var
- O değil de şöyle dünya gözüyle bir toprak kayması seyrederdim ya, yanarım yanarım da buna yanarım.
- Kuzenim iyice acayipleşti. Evdeki eşyaları kendine göre düzenlemeye falan başladı. En son kapının önündeki aynayı kendi boyuna göre aşağı asmış. Ben yukarıdan hiç eğilmeden aynaya baktığı zaman ayaklarını görüyorum, o derece. Bu da kuzenimin boyuyla ilgili süpersonik bir ipucu vermiyorsa başka da hiçbir şey vermez bence.
- Bir arkadaşım Emir Kusturica için Emir kusturdu dedi apansızın bir anda.
- Wolfsburg. Buldog köpeği havlar gibi.
- Hiç çalışmadım oğlum bir bok bilmiyorum diyen arkadaşın ders notlarının üzerinde çay kahve lekesi görmek seni de üzüyor mu.
- Mutfakta hangi komşunun olduğu bilinmeyen yabancı tabağın diğerleri arasındaki o yalnız, garip, uyumsuz halinde hüzün yok mu
- Bir düğünde halayın sonundaki, küçük çocukların elinden tutan büyük olmak, halaydaki en az saygın insan durumuna düşmek.
- Peki ya ilkokulda her sene bir pergel alıp, daire çizmek gerekince cebinden bozuk para çıkarmakta hüzün yok mu.
- Elif.
- Sarhoşun söyleyemediği şeydir züccaciye.
- Ergenliğinde en az bir kez olsun, boyu uzayanda pantolonunun paçasını açan insanlar bir araya toplansalar. bunu hiç yapmamış olanları rahatlıkla dövebilecek ezici bir çoğunluğa ulaşırlar. Ağzlarını kırarlar yemin ediyorlar.
- Ben tam anlamıyla sahibine göre kışneyen atmışım.
- Şehirler arası uzun bisiklet yolculuğlarında en sevdiğim şey, yolda önüne çıkan böcekleri yerden alıp, onları kilometrelerce ötede, bambaşka yerlere, bambaşka diyarlara bırakmak. Çünkü ben şimdi düşünüyorum, çünkü ben bazen düşünürüm, bu böceğin kastedi bir ömrü var, bu ömrünü de geçirip geçirebileceği maksimum alan, hadi bir kilometrelik bir alan olsun, ben istiyorum ki o da yer görsün, şu üç günlük ömründe, o da yurt görsün. Ve ben böceklerin bundan hoşlandığını da düşünüyorum. Çünkü ben birçok peygamberdevesi'nden hayır duası aldığımı bire bir gördüm. Bayağı ben onu böyle bırakıyorum, ellerini yuları kaldırıp dua ediyor hayvan. Bu arada böyle böyle kene'yi de ben getirdim deermişim
- Kemal Sunal'ın oynadığı Gol Kralı filmindeki bir repliğe göre kum gibi karı lozun kaynadığı yermiş Paris. Karı loz konusunda şakam yoktur şeklinde bir replik de var
- Mirkelam'la çok tanışmak istiyordum ben. Çünkü kendisine şu soruyu sormak istiyordum. Hala, üzüldüğüne üzülmek istiyor musun, ruh hastası sen, ya ne demektir, bir insanın üzüldüğüne üzülmesi ne kadar saçma bir şeydir, "üzüldüğüme çok üzüldüyorum", bir de yani üzü üzü nereye kadar, bunun sonu yok, üzüldüğüne üzülyorsan, üzüldüğüne üzüldüğüne de üzülsün, katlanarak çoğalsın bu üzünc, üzünc içinde kalır insan, yoksa geçti mi o nevroitik dönem diye sormak istiyordum. Nasip olur da tanışsın soracağım villa. Büyük ihtimalle de pek salılamayacaklar. Hadi kardeşim. Hatta t harfiyle. Hatı. Biri bana hatı dese aldımı çıldırırım korkudan
- Tandem bisiklete, yani iki kişilik bisiklete tek kişi binmektr yalnızlık
- Sıcak yaz günlerinde şöyle bir ferahlamak için balkona çıkayım diyorum, bu defa da düşünüyorum, ufan diyorum balkona donla çıkılmaz, çünkü ben evde normalde hep donla durduğum çin, altına şort çekiyorum, üzerime bir fanila, çikiyorum balkona, bu defa da daha fazla terliyorum. Ha balkonda da donla durulsa balkondan o bir artışı olur. Ama içler dışlar çarpım, ölçüyorum biçiyorum, totali toplamda, balkonda oyle durmaktansa evde donla durmak ferahlamak açısından bence daha iyi. Klima mı. Biz sevmiyoruz klima.
- Zenginler ne acıyıp, bneler hemen bir yerde toplanıyorlar ya. Burası güzel, biz bundan sonra burada yaşayalım diyorlar, hemen orada yaşamaya başlıyorlar. Aralarına da fakirleri kesinlikle amıyorlar. Orası zengin semti oluyor. Ben çok memleket gezmiş gibi biri gibi olarak bu işin istisnasına rastlamadım. Zengin her yerde ayrı olmak istiyor fakirden. Zenginlerle yaşamak istiyor fakirlerle birlikte yaşamak istemiyor. Tamam yaşama, fakir senin moralini bozar, güzel görüntü vermez, ama bir cenazeye bir düğüne de katıl be. Halayda başı bir kere de sen çek. Ayn. Acayip sinirlendim şu anda sana. Babasının düşmanı s.kilesesi seni.
- Vuvuzela Venezuela'nın millî çalgısı olmalıydı. -Cihan Şeneler-
- Barmen ortarlarda yoksa ona gözlükme ihtiyacı gülmeksizin masaya yeterli veya yeterliden daha fazla para buralıp mekandan çıkmadın da ne vahşi bir tadı var be.
- Sevgilerimle.

Hasta Ruh

9 Temmuz Cuma / Marmaris Davy Jones / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 412 15 10
12 Temmuz Pazartesi / Mag Mani Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0506 378 78 80
13 Temmuz Salı / Antalya Sinema / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 241 66 25
14 Temmuz Çarşamba / İskenderun Mor Bar / Saat: 23.00 / bilgi: 0530 544 51 79
Her Perşembe / Teksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Tribal

GİYİMİN CÜSTÜV.

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

AFRİKA İKİBİNÖN!

Geçen hafta Afrika'daydım! Birçok önemli müsabakayı sizler için yerimde (pardon "yerinde") izledim, notlar tuttum, hattâ bi ara Afrika 2010 özel topu Jabulani'ye bile vurdum (plase!), vakit buldukça da doğal hayvanat parkına uğrayıp aslan yavrularını ve ergen gergedanları sevdim! Şimdi, Johannesburg'dan naklenli kayıt geçen canni bandıyla bildiriyorum:

Futbol: Burada (orada!) şunu gene anladım ki, Futbol çok kapsamlı, manyak bi spor! Sadece fakir halkların en büyük eğlencesi (yuvarlak meşin bi topa değil, top gibi buruşturulmuş bi gazete topağına bile vurarak oynanabilen!) müthiş bi hobi olduğundan değil; aynı zamanda 'Bireysel veya Toplumsal mücadeleleri' yeşil toprak saha içindeki simgesel bir uzantısı da olduğundan, bu ilgili ve kutsanmayi hak ediyor! O kaçınılmaz kavganın, zengin ve sağlam kurallarla donatılmış bir Oyun'u! Ve Afrika 2010 gibi büyük turnuvalar da, Futbol'u karanlıklar ardındaki bütün saçmalıklarla beraber sevmeye devam eden gerçek seyircinin, istahla beklediği Şölenler olmaya devam etmekte. Bir futbol sevdâsının, dört yılda bir kutladığı, Büyük Bayramları!

Minik gibi Zürafa: Yukarıdaki yorumu yazarken, yorulmuş. Biraz dinlenmek için Johannesburg'daki Bi Doğal Hayvanat Parkına uğradım; minik aslanları kuyrugundan sevdim. Hiç ısırıyorlar ha! Cesaret alıp, bi tane genç Zürafanın da kuyrugundan çektim. Çiftesi, çenemli sıyrıldı! Çok heyecanı bir andı; hayat enerjisiyle doldum, son gaz yorumlara devam:

Brazil: Böyle söyleyebileceğimi hiç düşünmedim ama; açıkçası Brezilyanın çeyrek finalde elenmesine sevindim! (Çocukluğumuzun, hayallerimizi süsleyen futbol efsaneleri bunlar yani. Arjantin'le beraber.) Hollanda'nın da manyağı değilim ama, Brezilya'nın 2-1'le kaybederek evine dönmesi (ev diyince, evimi öledim şindi! Hasret! kokusu var buralarda) "Hah, hak etti lavuklar" dedirtti bana. Çünkü Portekiz maçında, bence çok 'pis' bişy yapmışlardı! Afedememişim: Nasıl olsa beraberlik! İkisine de yetliyo diye, neredeyse son 35 dakika al gülüm-ver gülüm oynadılar. Sanki biz (seyirci) görmedim, saha içinde gizli bi kuytuda el sıkışmışlar, ve skorda annaşılmışlardı. "Mücadele" izlemeye gelen Fitbolseverler için, bu gerçek bir terbiyesizlik! O da, Portekiz de hak ettiklerini buldular, daha ileriye gidemediler ve Afrika 2010 bence önemli bir lekeden arındı.

Jabulani: Aslında şahsen, klasik toplan severim! Hani bildiğimiz, siyah beyaz yuvarlaklı, göze daa net görünen fitbol toplanı. Bi fitbol karikatüründe de top çizilecekse mesela, böyle peteklisi çizilir kolaycana. Bu Jabulani'nin renkleri ve karmaşık desenleri de, ismi gibi pek bir havalı. Ama doğruya doğru (stad dışına kaçan topu havaya tekmeleyip stada geri gönderdiğimde de fark ettim ki) çok deli bi top! Özellikle, fecil duygusal anların yaşandığı (daha ilerisini hak eden Gana'nın penaltılarla talihsizce kaybettiği) Uruguay-Bana maçında, Forlan'in frikik golünde şaşpallaştım: Top, insan gibi gitti! Sertçe çıktı ayaktan, biraz öyle ilerledi, sonra "az kenara döneyim bar!" dedi, falisunu verip kaydı, azıcık daha gidip, saniyenin yüzde biri gibi bi süre mola verip "soluklandı", ve ardından daha beter bi hızla, langadanak ağırla oturdu! Aar çekimde, çatır çatır gördüm hepsini yav. O yüzden, eve dönüşte ufaklığa hediye bi Jabulani getirdim. Burda sahteleri satılıyo zaten. Meşin dil, plastik! Çuvalda duran "Bakkal topu" gibi yani. Afrikalı bakkallar, acayip sempatik! "Kaşar ekme var mı?" dedim. "Kaşer?" dedi sırtıp. Tezgahın arkasındaki Afrika gazozu içen siska arkadaş da sırttı, üç tanelek dişiyle.

Şık Maradona: Arjantin yedek kulübesinin önünde gezinen, bu yeni, tuhaf Maradona'yı izlerken, zihnim geçici bi süre allak bulak oluyodu! Fatih Terim'in, "daha az rol yapıyomuş gibi gozukmeye çalışan ama gene de başarılı olamayan" bu sevimli benzeri, herşeyden önce (yine FaatTerim gibi!) çok şık bi kerem! Hem maçın pozisyonları esasındaki mimiklerini çözmeye uğraşıyor, hem de parlak takım elbisesinden yansıyan ışınlar sebebiyle gözlerimi oğuşturuyodum. Çok nefis kulübe-önü görüntüleri verdi bu efsane, karlıma ağdı. Ve diğer efsane Brezilya gibi, Maradona'lı Arjantin'de, "saçmalayan efsaneler" arasına katılıp Afrika'dan fecil bi hüznle ayrıldılar.

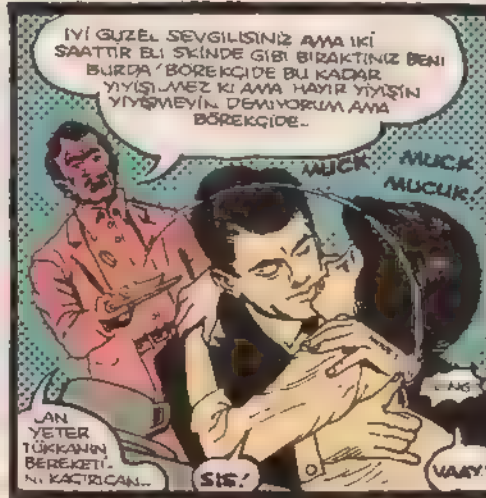
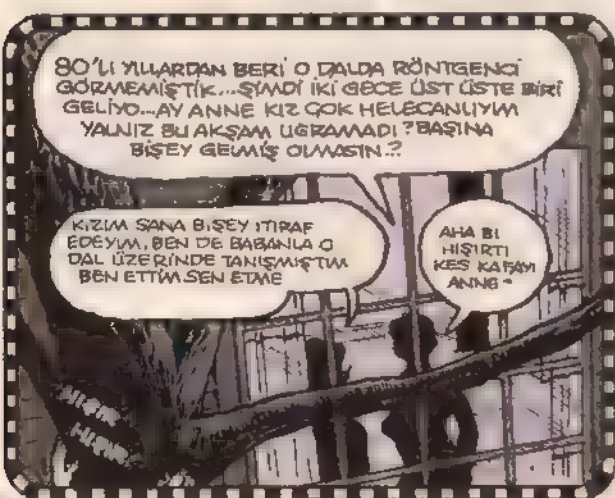
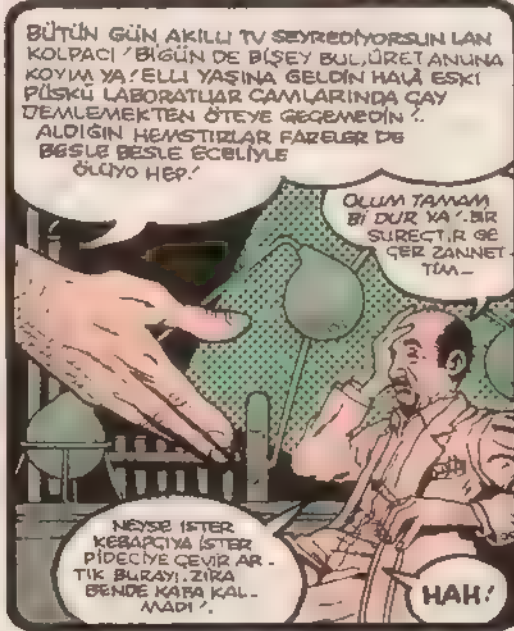
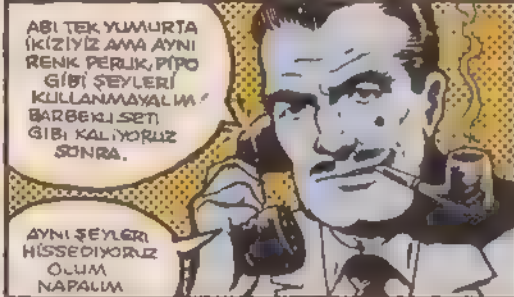
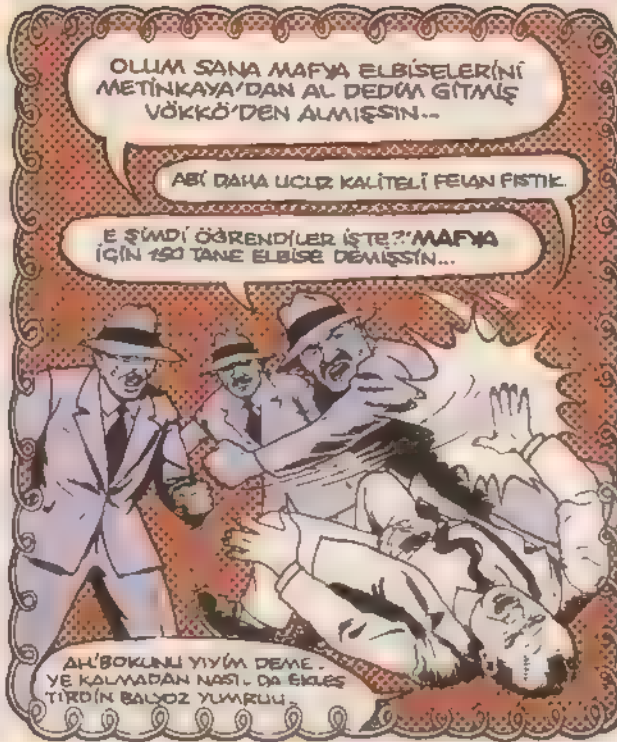
Kamera Dirseği: Otu boku çeken bi sürü kameranın olduğu başka ortamlarda oldu gibi, Afrika 2010'daki stadlarda da seyirciler nasıl ekrana çıkacaklarını şaşırdı, yarım yamalak tepkiler gösterdiler! Bence, stratejilerinde kesinlikle hatâları. Evet, tribünleri gösteren kamera nerde duruyo tam (yakında mı, yoksa çatıdan zum mu yapıyo) bunu biz de göremiyoz. Fekat bi şekilde buluyo sızi işte, Tv'de ve statdaki Dev Ekranda zart belliyosunuz bi anda! O anda yapılması gereken, acayip sakin olmak! "Ahan da lan, bak bak bizi çekiyolar!" diye ceylan gibi sıçrayıp, yanınızda ki dirsekleince, gıcık kameraman hemen kullanıyo tabii elindeki gücü: Çotank diye maça geri dönüp, sızi orada, o anlık "gerçek sevincinizle" başbaşa bırakıyo! Yanı, soğukkanlı olmak hayatta çok önemli. Bırakın, çeksin o. Kurnaz davranıp, fark etmemiş gibi yapın. Biz zaten, milyonlarca kişi size bakıyoz işte! Ulen kamera denilen "cihazın" nesine bakılır hem, dönüp! Öüne bak, kendin ol, hayatın "kamera"sı zaten görür seni. O, sadece en başı birazcık gösterilen kopuk sevinçleri, Nijerya'lı delisi de yaptı, Amerika'lı manyağı da.

"Beckenbauer!" Okunuşunu yıllardır tam öğrenemedim hiç. Doğru yazılışına da az önce Gogul'dan baktım: Bu sıyrık Beka'nbur amca (aa, oldu gibi sanki!), Fıfın'ın mühim bi yetkilisi olması sebebiyle de rahat attığığı çilgin demelerinin bi tanesinde; ilginç bişy söyledi aslında: Afrika 2010'u zihinlerimize kazıyan şu Vuvuzela sesini "Sevmediğini", çünkü bu çalının sesinin tribünlerde tekdüzeliğe yol açtığını, farklı kültürdeki seyircilerin tempolu katılımını (davul, kemençe çalmak v.b) bastırıldığını söyledi. İlk bakışta doğruluk payı var gibi ama: Yine de ben, Vuvuzela'nın maçlara gerilim filmi aksiyonu katan o bitmez tükenmez vozlutlusunu pek bi beğendim! Kupa'nın ardından, kulaklarımla bu tatlı-serserinin vizitisiyle üç ay daha uğuldıyıcak!

Hakem Hatâları: İngiltere-Almanya maçında, topun beş metre çizgiyi geçtiğini görmemeleri, Arjantin-Meksika maçında Tevez'in ofsaytan attığı süper gol; Emre ve Servet'e gereksiz kartlar gösterip Afrika 2010'a katılmayışımızın sorumlusu olmaları; çoğunun "Beckenbauer"e dili dönmeyip, "Bakkevibûr" demesi; bahçede terlikle gezerken, terliği ayaklarından çok sık kaçırmaları; Keçap'ta makamının üstüne tek sikimde bi kalp şekli çizemeyişleri; çoğunun yururken ağzını kapatmadan horlaması..

Ayrıntılar: Söyle klip gibi, benim ilginç bulduğum enstantanelerden oluşan bir senstantüne düzennedim! Buyrun: "Bu kupada da, "karizmatik bi kel" ile karşılaştık: Hollanda'lı Robben. "Ağır ama kıvrak (ikiisi aynı anda oluyo işte!) fitboluyla'da, efsanevi kel ağbimiz Zidan'ı andırıyor. Ama bütün kafası yansımaları karizmatik olucak diye bişy de yok. Slovakya'nın neredeyse tamamı, ve başka ülke fitbolcuları da dazlak veya yarım-keldi. Sanırım, sıcaktan.. Sırf, "çekerdeklərini aynklamaya uğraşırken pozisyonları kaçırıyım" diye, hormonu, adı çekerdeksiz karpuz aldım! Alman Klotze'ye filan baktım da koştururken, harbiden "Panzer" gibi bunlar yav! Kuzey Kore'li sevimli ağbiler de, "küçük askeri jip" gibi en fazla! Afrika 2010 Dünya Kupası'nın amblemini pek beğenmedim, biraz eğri büğrü, karmaşık geldi bana. Burda küçük bi ajansla anlaştım, "Düzeltiliriz" dedim Sepp Platter'e, "Tamam, olur" dedi! Final maçında değiştireceiz yenisiyle.

Johannesburg'dan bildiricilerim, bu kadar! Siz de bişy biliyorsanız bana bildirin. Bildirmek çok güzel bişii! Kimin Şampiyon olucaa da şu saatten sonra, bu Harika Şampiyonada mühim dili. Önemli olan "Mücadele etmek!" Futbolculuk yan gelip yatma yeri dil. Haftaya da inşallah Kadıköy'den bildiricim! Bakalım nası bili.. Bilir!

gelen kutusu

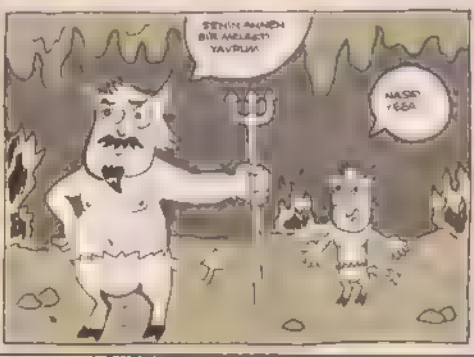
Erdiç EZGÜN

Serhat UYUMAZ

Serdar KAR

Barış Cem ŞAHİN

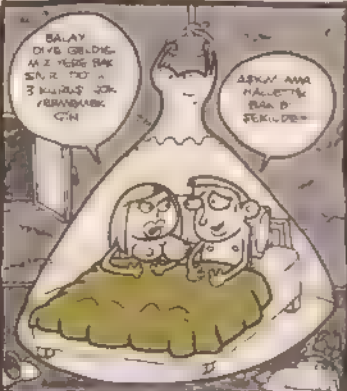
Mesut ENSARİOĞLU

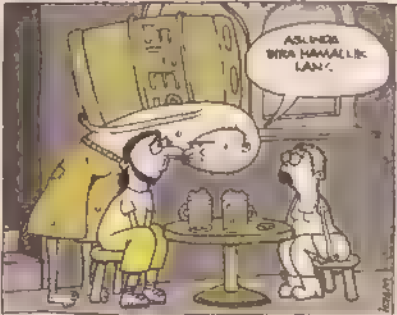
Nadir KUTLUHAN

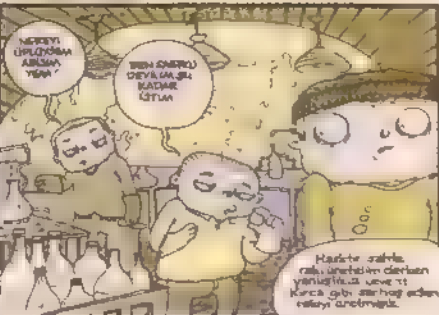
Ömer GÖKSEL

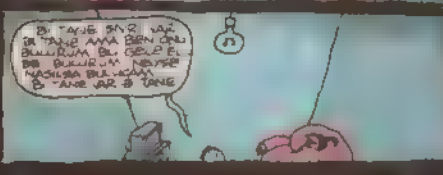
İltem DİLEK

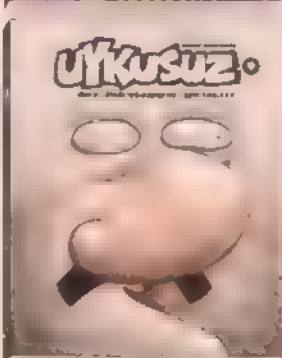
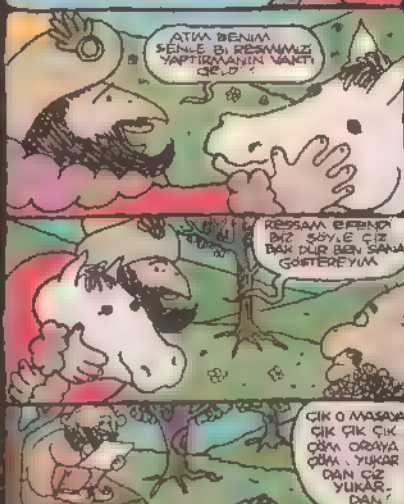
Cem GÜVENTÜRK

GÖKSUGÜL

SULTAN

CİLT 8 ve 9 ÇIKTI!
MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

cont pour cont / yıldız çizgi roman sergisi

Tüm dünyadan çizerler çizgi roman başyapıtlarını yeniden yorumluyor.

Türkiye'den Oky, Ersin Karabulut, Memo Tembelçizer ve Galip Tekin'in de katıldığı sergiyi 7 temmuz - 13 eylül tarihleri arasında Beyoğlu İstiklal Caddesi girişindeki İstanbul Fransız Kültür Merkezi'nde görebilirsiniz

cont pour cont

Uykusuz

Uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Temmuz 2010 | Sayı: 149
Haftalık Yayın Süresi Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nun Açar (nun@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasfi Terim **Kaligraf:** Şevki Sayışman
Matbaa: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Matbaa:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskın: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 81
Genel Dağıtım: DPP 0 (212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtdışı: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kendimi beğendirmek için çırpınıp içeride de hormonlarım boş durmuyordu. Meğer, aynı anda iş arkadaşımın bünyesinde de güzel değişiklikler oluyormuş. Bazen bizim dışımızda birileri karar veriyor yani içimizde. Ne aşkı ya!

15 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/29 No: 150
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C FİYATI 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Maltepe'de bir ilköğretim okulunda ana sınıfında okuyan Efe Boz'un 12 Mayıs'ta üzerine lavabo düşmesi sonucu hayatını kaybetmesi ile ilgili hazırlanan raporda herhangi bir ihmal bulunmadığı belirtilirken, aileye "Çok şanslısınız, oğlunuz cennete gitti" denildi. Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı Talip Başer'in raporu almaya gelen baba Kemal Boz ve anne Nurdan Boz'a, "Ne mutlu bir kandil günü buraya geldiniz. Siz ne şanslı anne babalarsınız. Oğlunuz cennete gitti, siz de onun sayesinde cennete gideceksiniz. Allah ona böyle bir kader yazdı. Bakın bir uçak düştü, 1,5 yaşındaki bir çocuk yaşayacak ömrü olduğu için hayatta kaldı. Allah ona bir ömür biçmiş. Allah Efe'ye uzun ömür biçseydi lavabo paramparça olur Efe ölmezdi" dediği aile tarafından açıklandı.

KUPA TÜRK BASINININ

Almanya'da bir su altı müzesinde yaşayan Ahtapot
Pazı'un Dünya Kupası maç sonuçları'nı doğru tahmin
etmesiyle Türk Basını coştu. Birçok gazete er her gün
yazı, haberiyle dolarken, Hürriyet, İstanbul'da bir
yarımadaya yaşayan Ahtapot Maradona'ya tahminler
maya başladı.

Gazete tamamen farklı haber üretirken, aynı haberi içinde, "Bu haber vaporağımızı duyan but in medya kuruluşları da fikrimizi çalarak ortaya toplandı ve bir kez daha bu "yet" takipçisi oldu"

şok klanı ya da kendi erinin fakir
olduğunu düşünür. Eşiyle gün, bütün
şarkı, müzik, ahtapot tipi haberleri
borçlu olan Flash TV, aynı
mekâna koşarak akvaryuma
yeni deri, sparyo ve
Hollanda bayraklarını
diki. Her yıl'ten bir
adım öne geçmek
isteyen Flash TV,
ahtapotun ardından
sandaklı akvaryu, ma
gece tek "Ku, ay kım
kavandı" sorusunu
istavritlere de sordu
Fakat o da
yelmey niye kışanını
gal bir köpek oldu
Bahtıyar'a soruldu
Bahtıyar, soruyu
cevaplamadan
dönüp gitti.

-MINA
KODUNLU
HAKEMI.
YEDI KUPA
GTVEREN
ALMANYA
YATIRDI
KUPONU

GIDEL
ABT, TUL
OLIVUS
BUT

TBMM
 yönetimi: me-
 lise örnek bir koltuk
 takımı getirek kulislerdeki
 koltukların değ. artırılması. Ç. O. millet-
 vekillerinin görüşlerini ailmaya başladı. CHPLİ
 Fatma Nur Sertir, "Odalarımızda sıcaktan otu-
 ruyoruz. klima alsınlar" ve CHPLİ Ahmet Ersin
 "Bunlar terletir oturamayız," sözleriyle muhatefet
 görevliri, yerine getirirken AKPLİ Nevzat Pakdil
 "Tekerlekli put da alsın" onensini
 kabul ettirerek rikıdarın
 gücünü ortaya
 koydu

Yeni bir şeyler
deneyimiyorsunuz
"Bunlar
gorevler
"Tek
kab
g

YAAA!..
ETI PUF DA
ISTIYORUNMM
BI DEE
YUTELLA...

TRT'NİN YILDIZ HARİTASI

TRT NİN ÇIKARDIĞI "TELE VİZYON" DERGİSİ
BU AYKI SAYISINDA
ASTROLOG SEYDA
DÖRK P N KEHANETLERİNE
YER VERDİ. KEHANETE GÖRE,
ÇMP'DE YENİLENME VE
TOPARLANMA YAŞANACAĞI
ANCAK PARTİLERİN "ÇOK
FAZLA HAYALE KAPILMALARIN"
GEREKTLİĞİ BELİRTİLERKEN, TAYYİN
ERDOĞAN'IN "ÇOK GÜÇLÜ BİR
KARAKTERİ OLDUĞU" VE
"TÜRKİYE NİN HAKTASIYLA
ORTUŞTUĞU" MÜJDESİNİ

ТАУУУИИИЕЕЕР!!!

YANDAS KURUM
OĞULU BEN ADIMLAR
HER BOKUN YANDAS
VERİMONKUNU
BİLİYOLAR

NE BICIA
STYON
LAN 21

BU HALINİ
NASIL KAYMAK İSTEDİNİZ

Formal Kaymakam Mehmet Ünü, geçen ay bir belediye toplantısı sırasında tek hayalimin dizastu bilgisayar olduğunu söyleyen 65 yaşındaki ortopedik uzmanlı Muhsin Andıç'a kendi eski bilgisayarını hediye etme sözü vermiş. Muhsin Andıç, geçen hafta hediyesini almak için babasıyla birlikte Kaymakamlık binasına gitti. Kaymakam Mehmet Ünü bilgisayarını vermedi ve gerektirmesini açıkladı: "Bu halinde bilgisayar nasıl kullanılabilecek?"

DİZ İSTİ BİLGİSAYARI
NAPICAN LAN. DİZ Mİ
VAR DOĞRU DÜZGÜN, SENİN
DİZİNDE DURMAZ O BİLGİSA-
YAR!! HA NAHA! İYİ OLDU
LAN GELDİĞİN... ORDA
MİLLETİN KÖNDE DİYE-
MEDİYDİM..

EĞİTİM ŞİRKETİ

Milli Eğitim Bakanlığı'nın düzenlediği sınavlar için adaylardan aldığı sınav ücretlerinden elde ettiği kârın, bazı devlet kurumlarının 2010 yılı bütçelerinden b. e fazla olduğu ortaya çıktı

İçerik: 1. Bakanlık, Şantiye, Valilik, İçin yapılan sınavdaya, başı 750 TL Çevre ve Orman Bakanlığı için yapılan sınavdaya, başı 445 TL sınav ücreti, Bakanlık 20 yılında tüm sınavlardaki ettikleri kârı, m. yon T.

SINAVI KAZANAMADINIZ. ÜÇ YÜZ LIRA
DANLA VEREKSİNİZ. KAZANMADINIZ
DÖRT YÜZ VERCEKTİNİZ. SINAVI
GİRMESEYDİNİZ. BEŞ YÜZ LIRA
VEREKTİNİZ. BEŞ YÜZ LIRA
İTİMİN YİNE
KERİZ

KEBIZ!

DUYURU:

Mehmet Ali İslak, Anayasa Mahkemesinin kararıyla ilgili girdiği iddialar: kaybedince, anıma sesini kaydedip tüm Twitter kullanıcılarıyla paylaştı. Çok az kornik olan bu sesi isteyen surdan dinleyebilir: <http://twitter.com/malilicak/status/17966791686>

Mükümet fabrikalarda mescit denetlemesi yapıyor, işçiler ölmeye devam ediyor. Bakanlığın üretimi durdurma kararı aldığı ancak kararı bir türlü ulaştırmadığı madende çıkan yangında üç işçi hayatını kaybetti.

BİZ
KAPATMA
KARARINI
ELDEN
GETİRDİK.

ENERJİ BAKANLIĞI

SORUMSULUZLUK
VE
İHMAL NEDENİYLE
KAPATILMIŞTIR

Yılmaz Özdil'in Ahmet Türk'ün yumruklanmasını onaylayan yazısının "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmediğine" karar verildi.

ESİRİ PEKİYİ?
SİRİ SERPİŞTİREBİLİR
MİYİM YAZILARININ
İÇERSİNE ?.

ORDA DUR İSTE'
ONU DİREKMAN
SILAHLI EYLEM GİBİ
KABUL EDERİZ
RESMEN ÇANA
KASTETMEKTİR O

ADA ET
MULKUN TEMELID

Türkiye’de 47 gazeteci tutuklu olarak yargılanıyor.

**ADLİYE
SARAYI**

DİKKAT
KİRKİDEKİ
BASIN
ÖZGÜRLÜĞÜ
DÜZEYİ
İFADE
BOZUKLUK,
LARINA
YOL
AÇILIR

akal
fikir
ofisi

Bartı UYGUR

■ Bilmece dünyası bittl ml ne? Esklden "bilmece bildirmece" diye bir alay bilmece sorulurdu, çocukluğum boyunca bilmece içinde kaldım, ne yalan söyleyeyim hiç de sevmedim, sevedim. Tabii şimdi etrafımda çaluk çocuk yok ama sanki bitti gibi geliyor bilmece dünyası. Kadı içimden geldi, sorayım bir tane: Bilmece, bildirmece; at üstünden indirmece.

Bu nedir? Cevabı

tüm vergi ve ücretlerini kendileri ödemeleri kaydıyla
biri otomobil vereceğim. Gerçi nasılsa parasını siz
ödeyeceğinize göre cevap göndermeden de arabanızı gidip
bayiden alabilirsiniz. Çekilişsiz, kurasız

■ Wilhelm Tell'i yakan Avusturyalı valinin köy meydanına koyduğu şapkaya selam vermemesi olmuştu. Profesyonel olarak halka zulmetmek için yeni yöntemler araştıran vali, köy meydanındaki bir direğe şapkasını asmış ve her geçen insan selam vermesini emretmişti. Bu bizim Tell de "bu ne saçma kural, hangi çağda yaşıyoruz ulan" diyerek selam vermeyince (kerizim ortaçağda yaşıyor ama haberi yok tabii.) bunu derdest etmişler. Neyse ki biz ortaçağda yaşamadığımız ve de Avusturyalı valiler tarafından zulme maruz kalmadığımız için meydanlarda falan objelere selam vermek durumunda kalmıyoruz. Zaten hangi çağda yaşıyoruz arkadaş, bu çağda bir de bir takım nesnelere selam mı duracaktık?

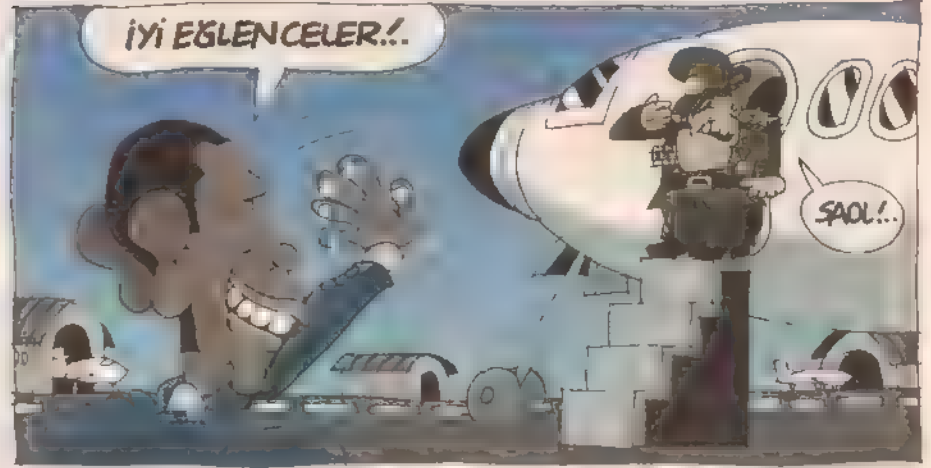
■ Bu arada Wilhelm Tell İsviçre'nin ulusal kahramanı ya. Ülkeler ve

UYKUSUZ

İlker Başbuğ'a göre güvenlik kuvvetleri 26 yıl içinde PKK'yı beş kez bitirmiş.

ABD, daha önce "Bazı insanlara ateş etmek çok eğlenceli" açıklaması yapan generali Irak ve Afganistan'daki operasyonları yöneten komutanlığın başına getiriyor.

KAÇ YIL OLDU?

• KÜğökköy Belediye Başkanı Muhammet Nedim Özdemir, belediye tarafından yapılan spor tesislerinin açılış konuşmasında, "Ben de sporunun zeki, çevik ve ahlaklısını severim..." diyeli 2 yıl

• İpek Tuzcuoğlu, "Tibet'in Gençlik Pınarı" diye adı egzersizden oluşan bir programı var. Haftada bir Tal Chi yapıyorum. Pilates'e başlayacağım," açıklamasıyla doğudan batıya bütün egzersiz sistemlerini tek bir bünyede toplayalı 3 yıl

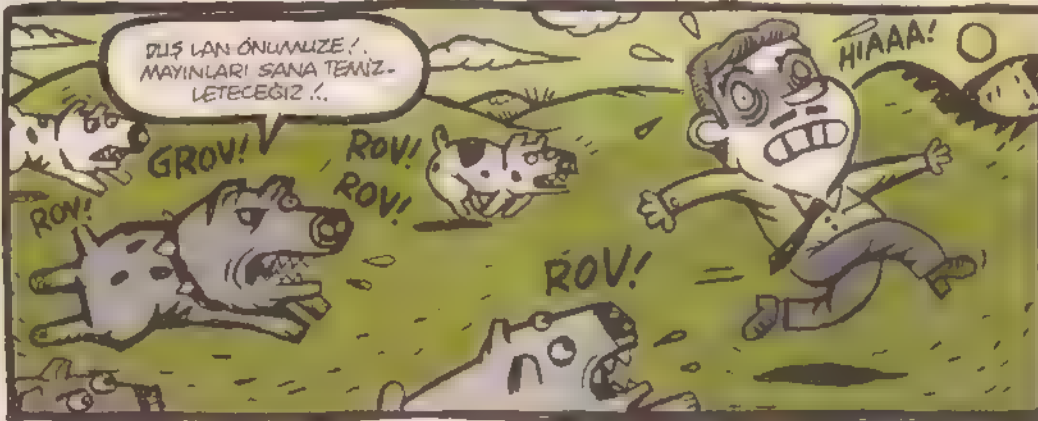
• İbo Şov'un çekimine giderken bacağından vurulan Asena, "Son zamanlarda kostümlemleri çok açtım diye Tanrı beni sanırım uyardı," diyerek "nahli adalet'in sınırlarını iyice genişleteli 7 yıl..

• Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filmi Arnold Strong adıyla oynayalı tam 40 yıl olmuş

Hayfa Belediye Başkanı, İsrail Hükümetine Mavi Marmara gemisine el konularak yüzer otel haline getirilmesini önderdi.

Mayın uzmanı Ahmet Zengin'in mayınlı arazileri temizleme önerisi: "Toplayıp Pittbull'ları verelim askerlerin eline, salalım araziye, mayınları pittbull'lar temizlesin"

CHP'NİN REFERANDUM SLOGANI: HAYIR'DA HAYIR VAR!

"HER ŞEYE HER ZAMAN HAYIR" SİHRİLİ FORMÜLÜMÜZ SİRVİNDE KİMSE BİZİ İKTİDARA GETİREMEDİ...

kahramanları üzerine düşünmeye sevk ediyor bu konu beni. Zalime başkaldıran, bir halk ayaklanması örgütleyen Tell abimiz, bugün zalimin kasası İsviçre'de milli kahramansa bu işte bir iş var. Banker bile kendisine kahraman aradığı zaman demek ki hakikatten hakkaniyetli (ne aliterasyon yaptı cümle be!) bir figür arıyor. Yoksa normalde bana sorsalar "İsviçre'nin milli kahramanı kimdir?" diye, "Herhalde provizyonu, türev finansal işlemleri, akreditifi bulan bir beyaz yakalıdır" derdim. Hiç aklıma gelmezdi yeşil taytlı bir köylü olacağı.

■ Kahraman demişken, şeyh uçmaz müritleri uçurur tabii, bütün kahramanların mayasında bir Keşanlı Ali gizli değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum.

■ Günün birinde elin oğlu gelip ülkede bir araştırma yapsa "yurt sathında pek kimse kimyadan anlamıyor ama her nedense periyodik cetvelin tamamını ezbere biliyorlar. Osmiyun ne işe yarar bilen yok ama simgesinin Os olduğunu neredeyse bilmeyen yok" şeklinde bir sonuç çıkarsa bunun müsebbibi bulmacacılarımızdır efendim. Sadece çözdüğümüz bulmacalardan öğrendiğimiz ve bulmaca dışında neredeyse hiç kullanmadığımız bir alay kelime var. Labada, Efelek, Sergen benim ilk aklıma gelenlerden. Bunları günlük hayatta hiç kullanmıyorum ama hayatım boyunca zilyon kere

yazdım durdum bulmacalara.

■ Bilgisayarda Solitaire derler bir oyun var. İşte ben derim ki, eğer bu oyunun turnuvası neyin varsa, yurt sathındaki muhasebecilerimizden sekreterlerimize esaslı bir takım oluşturarak bu turnuvaya katılabilir hiç kesilimemesine milli marşımızı yedi düvele dinlettirebiliriz. Aman uğraştığın şeye bak diyorsanız o ayrı.

■ İstenmeyen tüyler gibi bir de istenmeyen türler var. Sivrisinek bu türlerin başında geliyor. Muhakkak bir faydası vardır ekosisteme, arkadaş bizim kanımızı emmese, biri gelip onu yemese mesela civiz yetişmiyordur, civiz yetişmediği için sincap olmaz, sincap olmadığı için kuzu olmaz, pırzoladan mahrum kalırsız falan, artık detayını bilemiyorum ama sivrisinek istenmeyen türlere verilebilecek başlıca örnek bence.

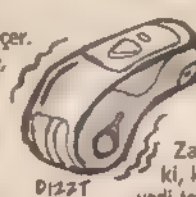
■ Bir yandan düşününce bu eko sistem gerçekten bu kadar hassas mı onu da bilemiyorum. Her yıl binlerce tür yok oluyor diyorlar, türlü çeşit hayvanın nesli tükeniyor ama temelde bir numarasını göremedik. Hani dinazorlar bizden çok evvel yok oldu mesela ama onlar yok olunca eko sisteminde nasıl bir değişiklik oldu bilemiyoruz. Eskiden derelerden bal mı akıyordu da dinazorlar yok olunca, sadece

dinazorların ensesinde yaşayan, atıyorum dere arıları yok mu oldu acaba? Türlerin yok olması da eko sistemin bir parçası olmasın sakın?

■ "Beylikdüzü'nde Google gördüm ne o arkadaşlar, biriniz fotoğrafını çeksin göndersin" dedim, sağ olsun iki okurumuz çekmiş göndermiş, hakikatten de kebaçı olmasa da köftecinin üzerindeymiş Google. Bir ara fotoğrafını sitye koyacağım, merak etmeyin.

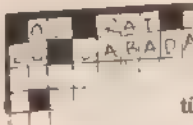
Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Yedi Tepe

Efendim malumunuz, canımız ciğerimiz İstanbul'umuz hep yedi tepeli şehir diye geçer. Nazım'ın şiirlerinde televizyon dizilerine, pop şarkılarına kadar neman her yerde "yedi tepeli şehir" dendiğinde hepimiz İstanbul'dan bahsedildiğini anlarız. Lakin bu yedi tepenin hangi tepeler olduğu dikkat ederseniz muazzam bir tartışma konusu olagelmıştır. Kimileri, uğraşıp "Efendim birinci tepe sarayın olduğu tepe, ikincisi Çemberlitaş, üçüncüsü Beyazıt..." falan diye bu tepeleri sıralamaya kalksa da, dikkate almayın. Hele bir de eskiden İstanbul sınırlarının dışında kalan yerlerde tepe arayışına çıkanlar var, "Gültepe, Fikirtepe" diye, onlara hiç kulak asmayın.

Bu sayma çabalarının genellikle hüznüne sonuçlanmasının temel nedeni, yedi tepeli olan şehrin aslen Roma olmasıdır. E şimdi bizim İstanbul, Romalı gelmeden önce imara açık, çok güzel lokasyonda, nezih mahallede, kapanmaz deniz manzaralı ve de okazyon bir yer olmasına rağmen suyu olmayan, su getirmesi de çok pahalıya mal olan bir küçük muhlt. Romalı gelip buraya Yeni Roma diyor, imara İskâna dünyanın parasını döküp su getiriyor, sarnıç yapıyor falan ya, aklı hala Roma'da kalmış, memleket hasretli adamın burnunda tütüyor, o da "madem burası da yeni bir Roma'dır burası da yedi tepelidir" diyor. Tabii asıl hesabı kendisinden daha eski olan İskenderiye ve Antakya kiliselerini, "Tamam siz daha eskisiniz ama ben Yeni Roma'yım, do'ay sııya sizden daha üstünüm" gibi bir tavırla domine etmek.

Zaten bu yedi tepeli olmak o kadar mühim ki, kimisi gerçekten yedi tepeli, kimisi farazi yedi tepeli, onlarca dünya şehri "yedi tepelilyiz" diye iddiada bulunuyor hatta Moskova daha da ileri giderek kendisini üçüncü Roma ilan ediyor. Yani tamam, tabir güzel ama fazla kaptırmayalım, kalkıp İstanbul'da tepe avına çıkmayalım diye söylüyorum, yoksa İstanbul yedi tepelidir desek de bir zararı yok. Kimsenin aklına, "Yedi ne ki oğlum biz on iki tepelilyiz hohoyt!" demek gelmemiş bu arada.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Benim en güzel çocukluğumu
Ahmak bir ayak ezdi"

Asaf Halet Çelebi'den

• Referandum Maddeleri! 1) 12 Eylül 1980'de, Türkiye'de, başta ABD olmak üzere, geniş siyasal ve ekonomik dış destekli, faşist bir darbe yapıldı. (Çünkü sosyal gelişme, ekonomik büyümeyi 'sollamıştı') 2) Cunta, "Türk-İslam Sentezi" anlayışıyla ülkeyi sindirip saçlaştırdı. 3) Sol, büyük hasar aldı ve önemli güç kaybetti. 4) 12 Eylül, faşist anayasayı gündeme getirdi, baskılarla kabul ettirdi. 5) Solun yerini, özünde hakkaniyet ve mazlumiye dayalı dinsel akım aldı, evrilerle ve uzlaşarak iktidara geldiler. 6) "Abdurrahman Çelebi" iktidar, cunta anayasasını değiştirmeye karar verdi ve bu değişikliği, yargı kuvvetine etki edecek şekilde tasarlaştırdı. 7) Şimdi referandum var, gene 12 Eylül'de! Evet dersek 12 Eylül'e tavrı, hayır dersek AKP'ye şekil. Şimdiden güven oylamasına döndü iş. Hayırlısı...

Kişisel fikrim; siyasal görüş ayrılıkları farklıdır, darbecinin anayasası farklı. Oy kullanmayı düşünmüyorum, kullanırsam 12 Eylül faşizmine inat, evet! Ömrüm boyu AKP'ye oy vermeyeceğime dair söz vererek!..

• Genelkurmay Başkanlığı'na: Kolektif cenk duygusunu hissetmek için "Türk kanı" taşımak yeterli midir, yoksa A, AB, B, O grupları kendi içlerinde bi de ayrıca daha mı sıkı anlaşılır?... RH faktörü, bu kaosu etkiler mi?..

• Demek ki "ırmak kenarı" da fazla oturunca çarpıyo!..

• Türkçe Olimpiyatları'na katılan yabancı çocukların türkçelerinin hastasıyım, bir... Madem türkçe, niye yarış değil de olimpiyat, iki... Türkçenin olimpiyatı varsa, kürtenin de ligi olsun, üç...

• Sürreal Madrit'in 10 numarası olmak istiyorum, konudan ayrı!..

• İyi metin de, problem gibi, tek ve doğru sonuç verir ki, bu nokta, matematiklen edebiyatın tokalaşma anıdır.

• Patrona "sizle çalışacağımı rüyamda görmüştüm" diyen personel de gördüm: Pes dedirten cins...

• "Grup içinde sorumluluk almak" mı dediniz... Bu konuyu görmek için İ. Sabuncakıs ve Ortakları Çiçekcilik'in önünde buluşalım derim!..

• Bi taksicinin trafikte yığılmayı görünce "G.t vererler, g.t vermeye başladılar abi" demesi...

• Bi dönem pislik komşularım olmuştur; içerlerdi, müziğin sesini sonuna kadar açarlardı (Dön Bebeğim), nara falan atarlardı. İsrail'in komşularını anlıyorum bu yüzden.

• Algıyı gökertenler: Bıyiksız sakat, tırtılı kesen terzi makası, havacı asker...

• Bir kadın arkadaşım anlattı, evliyken kocasıyla hep aynı hipermarkete gidip basarlarmış gıdayı. "Aksatmazdık, her hafta giderdik" dedi. Sonra boşanmışlar, aylar sonra aynı mekanda karşılaşmışlar. Adamın sepeti boşuklu biçimde doluyken, bizimkinin elinde sadece ekmeğin mi varmış ya da bi de süt falan, çok orantısız karşılaşıp bir an bakışmışlar. "Gerl dönsen mi lan?!" diye aklından geçti bi saniye dedi. "Onu yapmadıysan, bari ekmeği uçundan isıraydın gözgöze geldiğinde" dedim. İyicene bitikspor!..

• Halbuki, verdiği sözü tutacak g.ö.t var gibi de görünüyordu, bari ilk bakışta, Bayan Lopez'de?!

• Başka şeye sinirlenip, televizyonu "Sis lan sen de" diye kapattığın o an...

• Küçük Hikaye: Kasabamıza esrarengiz bir yabancı geldi. Esrarengiz derken, senin benim gibi adam. Aslında çok yabancı sayılmazdı, evvelden de gördüydük. Hattızatında bizimki kasaba değil, köy, ama bucak olmak üzere. Bucak, nahiye, bunlar bir. (Son)

• Çocukluğunu Rusya'da geçiren bir diplomat

çocuğunun, tatil için geldiği Türkiye'de Atatürk heykeli görünce "Lenin" demesi...

• "Körolasica, boyun devrilsin, canın cehenneme" gibi bedduaların çok daha vahim sonuçlara yol açacağı açıkken, organlı küfürlere daha çok kızılması...

• Bozkırda seks: İşyerinde cinsel Tacik...

• "Daha daha n'aber" diyenler, genellikle, konuşmak istemediklerinin arasından çıkar...

• Barcelona: Son dünya şampiyonu, şampiyon olan ilk kulüp...

• Öbür dünyada "Hortuma Kapılarak Ölenler Sitesi" var mıdır acaba?..

• Rasim Kütahyalı yetermiş; bozan, Ozan...

• Moskova'da en çok sokakların, meydanların, parkların, kafelerin, lokantaların kadın ve erkek tarafından eşit paylaşımını sevdim. Bizde "dışarı" daha çok erkeğe ait. Oradaki eşitlik, sayıya bakarsan, hatta kadından yana. Eşitlik, çeşitlilik, o da güzelliştir. Darısı sokaklarımızın başına...

• Sivil toplum, resmi tarihle büyürse toplum resmileşecek sandılar, ama n'oldu, tarih sivilleşti...

• Kılıçdaroğlu: Kıt Kanaat Önderi...

• Alkolik deyince olmuyo da Dipsomanyak deyince oluyo... Seksomanyak de, gene olmaz...

• Dinlenmeye gittiği tatilde, normal halinden daha çok yorulan adam, yaptığı işe şükretsin... İyidir şükür, şükretsün...

• Doğada her kargayı gözleyen bir karga mutlaka vardır ve Asmalımescit masalarında karga görüp bu durumu anlatan biri de mutlaka vardır...

• Güzel isim: Şevket. Sefa eyle, zevk al, et şevkini, ver hazzını benim hedonist oğlum!..

• Mevzusuz adamdan kaç...

• Bir Kelime Bir İşlem'deki "iki yaklaşık sonuç" gibi insan çıkar hayatta karşına, şaşımayacaksın!..

• Rusça'da kulak, yumruk anlamına geliyor. Bardak, dağınıklık demek, durak da aptal. Bi de bazı özel isimlerde H yerine 'G' kullanıyorlar, "Gonduras, Galtı" diye...

• Btsin: Giderekten, diyerekten, vs.

• Bi arkadaşımın büyük annelerinden biri o kadar beyazmış ki, hamamda yıkanırken diğer kadınlar "küpükten beyazsın" diyorlarmış...

• Bi takımın başına gelebilecek en ilginç şey, Yılmaz Vural... (Aney Yılmaz aney!)

• Mini Öykü.

Ayaklarımı masaya uzatıp viski için bir dedektifim. Ventilator çalışıyordu. Tam sigaramı yaktım, içeri bir sarışın girdi. Güneş gözlüğünü çıkarmamıştı. "Şu an kadın sanıyorlar, ben erkeğim" dedi. "Ona kalırsa bende kadını" dedim. "Misyonom bu önyargıyı kırmak" dedi, gitti. Olay ciroya yansımıştı. Ventilator çalışıyordu. Sigaramı yaktım. (Son)

• Biri "Hey gidi günler" dediğinde, diğeri "Hay yaşa" diyen ihtiyar ikizler olaymış ya...

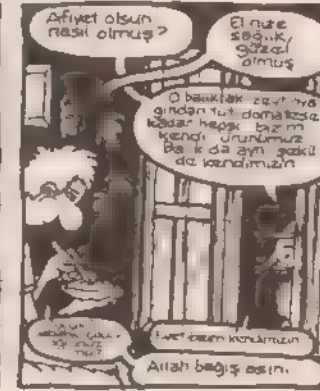
• Beşiktaş siyah-beyaz, panda da! Doğal Hayatı Koruma Demeği nin simgesi panda ve çevre için evrensel bir ikon. Peki niçin panda anatomisinden esinlenen bir forma yapılmasın (gövde beyaz, kollar siyah), Beşiktaş niçin siyah-beyaz takımlar içinde bu öncülüğü üstlenmesin? Beşiktaşlı, nesillerin tükenmesine de karşı olmalı! Yaşayan her ne varsa, yaşamaya devam etsin. Çizin formaları, yolların acar tasarımları, atarlayın bunları!..

• Starların dublörleri birbirlerine yeşilleniyorlar mıdır, merak içindeyim!..

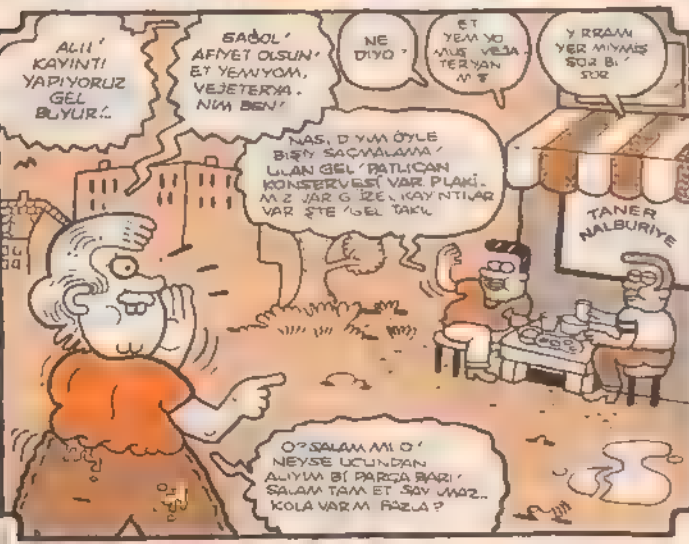
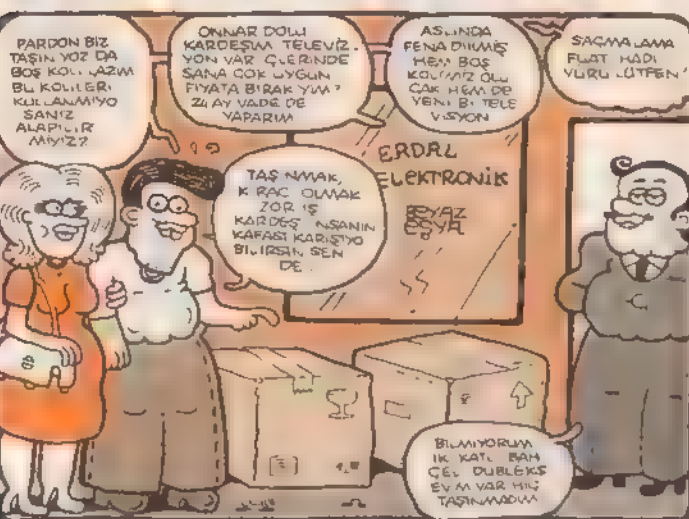
• Dünya Kupası, o kadar iri organizasyon, döndü dolaştı Beşiktaş'a yanı bi bakıma bana bağlandı! Nedir, Del Bosque, bizden kovulmuş. Dünya şampiyonunun hocasını getirmenin neresi yanlış, aksine doğru. Doğru ama eksik! Biraz sabır, kutsaldir sabır. Doğru ve tam yönetilen Beşiktaş isterim. Önce Avrupa, sonra Dünya Şampiyonu olan İspanya ve Del Bosque elbette kutlanır ama üçtür hacı olan Hollanda'ya da yazık. Bundan sonra Türkiye dışında, kim finalde karşısına çıkarsa çıksın, Hollanda'yı tutacağım! Ulan şu final penaltılara kalamadı ya, hala geçmedi sinirim!...

• Hiç söylemek istemediğim bi şey: Hodri Meydan!..

ama
ar-
ka-
daş-
lar-
iyi-
dir
çah kılıç

PANTOLON

ÜÇ KUŞAK: KAŞ, BİYİK VE SAÇ

Dedeler (Prensipier Zamanı)

Dedemin bir aile fotoğrafını duvarların tavanla birleştiği köşeye asmıştı biraz garipti. Duvarın en köşesindeki bu fotoğraf hariç başka bir çerçeve yoktu odada. Galiba, fotoğraflar çoğaldıkça çerçeveler arasında hiç boşluk bırakmadan büyük nizam devam etmeyi düşünüyordu. Dedeme bu dizaynın saçma olduğunu anlatmak mümkün değildi. Takımlarını prensip olarak algılayan insanlarla başa çıkmak zordur. Karşı güldüğü anda, insanı, 'dağınık', 'gevşek', 'adam olmaz' bir hayatla suçlayıp yine kendi bildikleri hayata hem de biraz daha güçlenmiş olarak geri dönerler. Dedemi, onlarda kaldığım gecelerde bile kravatsız görmedim. Altında ütülü pijama ve üzerinde gömlek-kravat ikiliyle dolayıcı evin içinde. Dedelerin ailenin en güçlü bireyi olduğu yıllar, şimdi bizlere komik gelen takımlarla dolu prensipier dönemiydi. Çevrede bilinen bir adam olmanın yolu, "Ahmet Bey'i ömrü hayatında kravatsız görmedim", "Ahmet Bey çarabından kemerine bir örnek giyini" gibi kökleri Atatürk'e kadar uzanan kendine has özellikleri etrafa kanıksatmaktan geçiyordu sanırım. Dedem bütün bu kendine has özelliklerine sonradan kaşlarını da ekledi. Kaşlarının yıllar içinde gittikçe gürleşmesine ve gözlerin üzerinde çıkan yeni bir organ gibi dışa doğru büyümesine izin verdi. Gür ve bağimsız kaşlar, cumhuriyetin yukarı doğru taranması gereken kazanımlarından biri gibiydi. Dedemi, kaşlarını yukarı ve dışa doğru tararken defalarca gömüştüm. Bıyığını aşağı doğru tarayarak kendine sonuçları şüpheli bir geçicilik katmaya çalışan dayımın aksine, kaşlarını yukarı doğru tarayarak cumhuriyet tarihine katkıda bulunuyordu. Modern Türkiye'nin daima ileriyi bakan, eğilmez, bükülmez kaşlarıydı bunlar.

Babalar (Otoritenin Çöküşü)

Yıllar sonra, yine modern Türkiye'nin istikbal için, "Babişko" demeye yatkın kızların baskısıyla bazı babaların bıyıklarını kestirine şahit olacaktık. Çok sayıda baba bir sabah bıyıklarını kesip utanç içinde sokağa çıktı. Bıyıklarını kesince, eve ekmeç getiren adamlardan, bisküvi kırığına kadar düşen bu babaların acı tarihleriyle yüzleştik. Büyük güldüce, hiçbir zaman bıyık uzatmayan bazı babaların yaptığı işlere (vileda sapı tutmak vb.) zorlandılar. Feodal yapıları esnedikçe, sözleri dinlenmiş gibi yapılan, ev ahalisine idare edilen, evde dönen bazı olaylardan haberdar edilmeyen birer figüre dönüştüler. Bizim evde "babişko" diyen bir kız yaşamamasına rağmen babam da bir ara bıyıklarını kesmişti. Kötü günlerdi. Burnunun altındaki bıyık yetişen bölgede, yüzü yeni bir organ çıkmış gibi ortalıkta dolanması canımı sıkıyordu. Akşamları eve geldiğinde halımı halurumu sormasını geçişür oldum. Beni sık sık kendisine bakarken yakalamaya başlamıştı. Bakışlarını yakaladığımda, röntgençiliğinden salise farkıyla kurtulmaya çalışan insanlar gibi hızla kafamı çeviriyordum. Kimi babalar (daha çok "babişko" şiddetine maruz kalanlar) bu yeni hallerinde ısrar edip toplum içinde kabul görürken, babam gibiler bir aybı örtencesine hızla bıyığı geri döndüler. İyi de oldu. Bana kalırsa, baba bıyıklarının çağdaş görüntü adına yok edilecek istemesi tamamıyla vildansızlıktı.

Ve Oğullar (Kimsin Sen?)

Makine alınının tam ortasından başlayarak enseme uzanan bir yol ararken verdiğimiz kardan biraz pişmanlık duydum. O yıllarda berberler, insanı, koltuğa oturmadan önce hayali kulanı saç stillinin çok uzağında bir kafayla baş başa bırakmak konusunda acımasız adamlardı. Filmlerden bildiğim kadanyla, saç traşıyla ilgili en güzel görüntü, istü çıplak ve dövmeli bir adamın kendi banyosunda iki dakikada ortaya çıkardığı nefis bir kafa görüntüsüdür. Bu tür bir sinematografi için işletmeleri bizzat anneler tarafından yapılan ülkemiz banyolarında kafa kazıma izni almak mümkün olmadığından, işimiz halden anlamaz berberlere kalmıştı. Makine sustuğunda aynada kendime baktım. Sonuç istediğim gibi değildi. Ben, arka tarafı zamanın ruhuna doğru uzayan bir kafa hayal ederken, ortaya fotoğraf avcılarının varoşlarda kıstırmaya çalıştığı sümüksü çocuk kafası çıkmıştı. Aynı zamanda dedemin de berberi olan gençlik düşmanı Himmet, "Tertemiz oldun, hadi bakalım," diyerek arkadaşımı koltuğa davet etti. Arkadaşım, "Aynısından," diyerek koltuğa oturdu. Gençlik Düşmanı, 5 dakika içinde bir sümüksü çocuk kafası daha üreterek aynı kelimeleri tekrar etti: "Tertemiz oldun, hadi bakalım."

Sınıfta hafif aykırı hareketlerimle yürüyen şanımlı, Millî Eğitim Bakanlığı'nın algılayamayacağı minimsalikte yepyeni bir aykırılıkta (uzatamıyorsan kısıltı) taçlandırılmak istiliyordu. Bu asi hareket için en yakın arkadaşımı da ikna etmişim. Şeklen olmasa da öзде 68

"kendimi durluracak değilim"

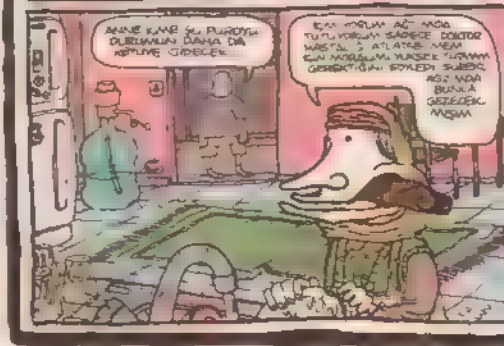
Fırat Budacı

ruhunu okşayan planının Himmet isimli bir gençlik düşmanın elinde şekillendiğini ve kafamın arkasından dümdüz olduğunu çabucak unuttum. Benim için bir tür aykırılık olan traşım, ev halkı tarafından "tertemiz" olarak damgalandığı için ebeveyn şiddetine de maruz kalmadım. Artık kazınmış kafamla ilse koridorlarında bir güneş gibi doğabilirdim. Olmadı. Ergen erkeklerin insancıl olanları ellemek arzusuyla yanıma gelirken, şiddet yanlıları "naber lan kel" tıplı cümlelerle kafamıza vurmak istediler. Asıl hedef kitlesi olan kızlar da sadece gülüyorlardı. Belki de bu planda yalnız olmam ya da en azından arkadaşımınla beraber dolasmamam gerekiyordu. Birbirinin aynıysa iki aykırılığın yan yana geldiğinde komedi unsuruna dönüşeceğini sezememiştim. Sonuçta, acımasız ergen dünyasında "asillik" vizyonu 'oda kapısı çarpamak'la sınırlı olduğu için, bizim kafalar da asillik değil 'kelilik' olarak algılandı. Okul yönetiminin algısının kafalarımız için yepyeni kelimeler üretmesinense daha dört ders vardı.

Son teneffüste aynı kafaya sahip arkadaşımınla koridorda yürürken çok tanıdık bir ses, "Siz gelin bakayım benle," dedi. Müdür yardımcısının arkasından odasına doğru ilerlerken bu çağırının kafa yapımızla ilgili olduğunu seziyordum, ama tam olarak problemin ne olduğunu anlamamıştım. Uzun uzun kafalarımı süzdükten sonra, "Evet, anlatın bakalım," dedi. Kaşları tıpkı dedeminkilere benziyordu. "Neyi anlatalım hocam," dedi arkadaşım. "Siz bişeyi mi protesto ediyorsunuz?" diye sordu Kaşlar. Ben, o an kafalarımızdan illegal bir koku yayıldığını hissettim. Tek kişi kazıtıldığında alınacak 'tertemiz' damgası, iki kişinin aynı anda kazıtmasıyla bir 'eylem' havasına dönüşmüş olmalıydı. Birbirinin aynıysa iki aykırılığın yan yana geldiğinde 'örgütçülük' hissi vereceğini sezememiştim. "Yok hocam," dedim, "ne protestosu?" Kaşları iyice havaya kalktı, "İkinci aynı anda kazıtmalar falan... var bişey vaar," diyerek kafasını salladı. Saçları tavukgözü falan kestirsek sıradan bir uyanı alacaktık, ama şimdiki kazarıkar (hem de iki kişi) ülkemizin istikbaline doğru durmaksızın büyüyen bu kaşları tedirgin ediyorduk. Arkadaşım, "Yok hocam, ne protestosu?" diyerek biraz önceki savunmamın aynımsı tekrar etti. Saç kesiminden kullandığımız kelimelere kadar birbirinin aynıysa iki yoldaş gibiydik. Bana dönerek, "Senin zaten zaman zaman böyle aykırı hareketlerin var," diyerek yine kafasını salladı. Kaşları gittikçe uzuyor gibiydi. Soğuk soğuk terlemeye başladım. Bu sorgunun nası sonlanacağını tahmin edemiyordum. Kaşlar'ın, iki kel üyeden oluşan bu örgütü allelerimizle ihbar edebileceğini düşündüm. Babamın bıyıklaş haliyle bu olaydan haberdar edilmeme olasılığı yüksekti, ama bu adamla kaş kardeş olan dedemin, ülke bütünlüğü konusunda göstereceği duyarlılık can sıkıcı olabilirdi. Belki de ona, dedemin kaşlarının upki onunkiler gibi cumhuriyetin kazanımları olduğunu, saçlarımızı sinematografik bir banyoda kendi makinemizle değil, Himmet isimli dünyanın en apolitik berberinde kestirdiğimizi, babamın ara sıra vileda yaptığını falan anlatıp sıradan bir Türk ailesinin sıradan bir çocuğu olduğumu ispatlamam gerekiyordu. "Hocam gerçekten bizim böyle şeylerle hiç alakamız yok," dedim. Parmaklarıyla kaşlarını yukarı doğru taradı. Hiçbir şey söylemeden bir süre daha bizi izledikten sonra, hoşgörü ve tehdidi bir arada kullanmayı başardığı final cümlesini kurdu, "Hadî şimdiki gidin bakalım, ama gözüm üstünüzde..."

Arkadaşım, Berber Himmet'in dükkânında başlayıp, arkadaşlar arasında hiçbir etki yaratmadan, Kaşlar'ın odasında sonlanan saç maceramız yüzünden beni suçladı. Fazla göze batmadan (ve yan yana dolasmadan) saçımızın uzamasını bekledik. Yaklaşık bir ay sonra, Kaşlar koridorda beni görünce yanına çağırdı. Aşağı yukarı iki santime kadar uzayan saçlarına bakarak, "Aferin bak iyi olmuş," dedi. "Sağolun hocam," dedim. Dedemin kaşlarında alevlenen ülke sevgisi, artık yeni yeni filizlenen saçlarımda yaşıyordu.

ANIL DUMAN

melindan@gmail.com

budaci@gmail.com

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Mizah dergilerinin yaz ayları boyunca üst tarafı çıblak erkekler tarafından hazırlandığını biliyor muydunuz? Klima yok, vantilatör yok; karşılıklı açılan pencere var, "belki ceyran yapar" ümidiyle çarpan onlarca kalp ve esmeyen rüzgar var. İyice konfeksiyon atölyesi gibi oldu dergi.

• Geçen gün çok önemli bir iş için minibüse bindim. Normalde binmem minibüse. Minibüste her an yolcular ve şöför ya da yolcular vs. yolcular şeklinde patlayabilecek kavgayı bekleyerek huzurumu kaybetmek yerine evimde otururum, bira içerim. Ancak, ben biranın yanında kuru et yemeyi seven bir insanım. Minibüse binıyorum, çünkü bizim evden minibüste yirmi dakika uzaklıkta çok güzel kuru et satan şarküteriler var. Kuru et biranın yanında yenilen ve boş zamanlarında iyi bir kitabı okumaktan, sinemaya gitmekten ve sahilde uzun yürüyüşler yaptıktan hoşlanan insanları bile takribi on dakika içinde mağ izleyip ekrana karşı "Messi, oradan güzel vurur, Messsiiii!" diye bağırarak bir insana çevirebilen bir gıda türü. Ağızdan alınan heavy metal müziği gibi biraz. Heavy metal müziği gibi, kuru etin iyisini bulmak da biraz zor. İşin peşini bırakmadan araştırmak, esnafı diyaloga girmek ve bazen minibüse binmek gerekiyor.

• Dikkat aralıgım bir tavşaninkine denk olduğu için bazen konuyu

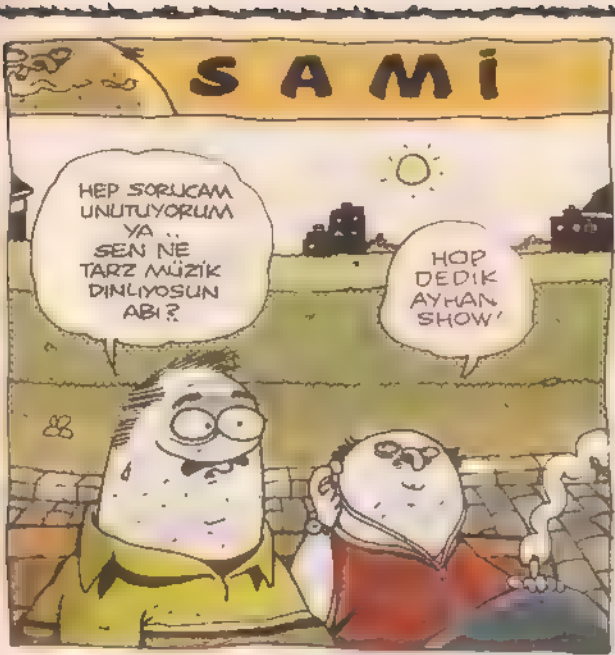
toparlayamayacak kadar çok dağıtıyorum. Öyle zamanlarda klavyemdeki enter tuşuna basıyorum, yeni maddeye geçiyorum. Az önce aslında minibüste başımdan geçen ve o kadar da ilginç olmayan bir anımı anlatmaya çalışıyordum. Olmadı, kuru et deyince uçtu gitti bazı şeyler. Minibüste yanyana oturan iki insan vardı. Birinin boynunda boyunluk, elinde sosyal sigortalar kurumu, bağ-kur, sevk, tedavi bedeli falan yazan bir kağıt vardı. Diğerrinin elinde ise tapu kadastro müdürlüğü, parsel, ibraz yazan kağıtlar, dosyalar vardı. İkisi de kısa kollu gömlek giymişti, ikisi de çok terliyordu. İkisi de inanılmaz bir konsantrasyonla ellerindeki kağıtlara bakıyorlardı. Ben o sırada biranın yanına yemek için kuru et almaya gidiyordum. O an için ssk ve tapu kadastro o kadar uzak kavramlardı ki, önümde oturan iki insanı aynı yere gidiyorlar, hatta aynı yere gitmenin ötesinde akrabalar zannetmeye başladım. "Cipimle egeye giderken kırmızı ışıkta durdum, küçük bir çocuk elinde cam-sil ve bir gazete parçasıyla ön cama yapıtı. Nasıl içim sızladı anlatamam" tarzı bir şey anlatmıyorum, "elitistisin sen! .mina kodumun elitisti!" diye parlamaya hazırlanan arkadaşları sakinleşmeye davet ediyorum. Öyle değil. Sonuçta

Buradan bize ge

Kuru et (+18)

ben de aynı minibüsle Pendik'e doğru yol alan bir insanım. Ama tapu kadastroyla işi olan adam, ssk'dan sevk almaya çalışan adamdan önce inince çok büyük şaşırdım, bu bir gerçek. Hatta inerken diğerine "hadi görüşürüz" falan dememesine de çok şaşırdım. İş düşmediği sürece bütün devlet kuruluşlarını tek bir başlık altında toplayan, hepsinin aynı binada bir arada takıldıklarını farzeden bir beynim var. Bunu kuru et vesilesiyle öğrendim, o da değişik bir olay.

Geçen hafta Avusturya'yla çok yakın dost olmuş olabilirsiniz, yine de bundan hiçbirinizin haberi olmamış olabilir. Benim de TRT 2'de denk geldiğim bir haber sonrası haberim oldu. Her hafta konsolosluklarda "Türkiye - Avusturya dostluk ve kültürel paylaşım inisiyatifi", "Türkiye - Hollanda iyi niyet toplantıları" gibi başlıklarla insanlar toplanıyor, kokteyller veriliyor, şaraplar içiliyor, kemanlar çalınıyor (daha ziyade yaylı toplulukları barok dönemin seçkin eserlerini icra ediyorlar). "Ben şimdi Avusturya devletinden borç istesem verecek mi yani :))))"

tarzı bir şakanın peşinde değilim. Daha çok o davetlere fillen katılan insanları merak ediyorum. Akşam eve gidince "Avusturya devleti ve Avusturya halkı..." diye bir süre düşünüyorlar mı, yoksa "bugün de karnımız doydu" deyip kafayı vurup uyuyorlar mı? Ya da arkadaş oldukları Avusturyalılarla görüşmeye devam ediyorlar mı, birlikte takılıp haftasonu bir şeyler yapıyorlar mı? Avrupa birliğinin parasını yemek bu kadar kolay mı? Avrupa Birliği zaten her "proje" diyene elinde para destesiyle koşuyor gibi geliyor bana. Öyle öyle battı zaten koca avrupa ekonomisi ve avro birliği (diyerek gündeme bağladım yazıyı, sevgiler).

Yazının bu kısmında sizlere uzaktan deniz gören bir ege kasabasından sesleniyorum. Uzaktan bakınca denizin üstünde yüzen bir sürü kafa var. Sanki kafalar her sene açık denizden akdeniz sahillerine gerçekleştirdikleri göçü tamamlamış ve şimdi çiftleşmek için kendilerine eş arıyorlarmış gibi bir görüntü. Biraz korkutucu, biraz fantastik. Kimi kafalar dişi kafaları etkilemek için arada bir suyun altına batıp çıkarak bir nevi çiftleşme dansi sergiliyorlar. Bakalım, belki ilerleyen günlerde ege sahiline gelen her yazar gibi ne gördüysem birebir yazarım. "İnsanlar karpuz yiyor" falan diye. O zamana kadar sevgiler.

MAKUL KOCAM MEMOSKO

MINIK ZURNA...

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

SİZ HİÇ Bİ ZAMAN İP ATLAYAN MEMO TEMBELCİLER GÖREMEYENLER NİZ Dİ Mİ? DÜNYA YANIN EN BAŞLİENCE SEYİNİZLEYE ANAYCERİNİZ OYUZDEN BEN SİZİN KİÇİN GÖREYER ÇALISYIM

EVET DURMAK YOK İÇİ DAKİKA AY RANMI YAPİYORUZ

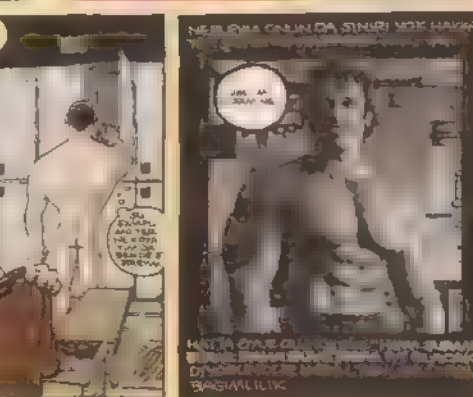
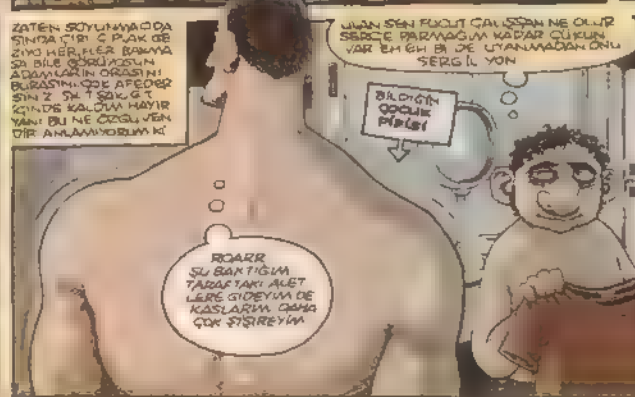
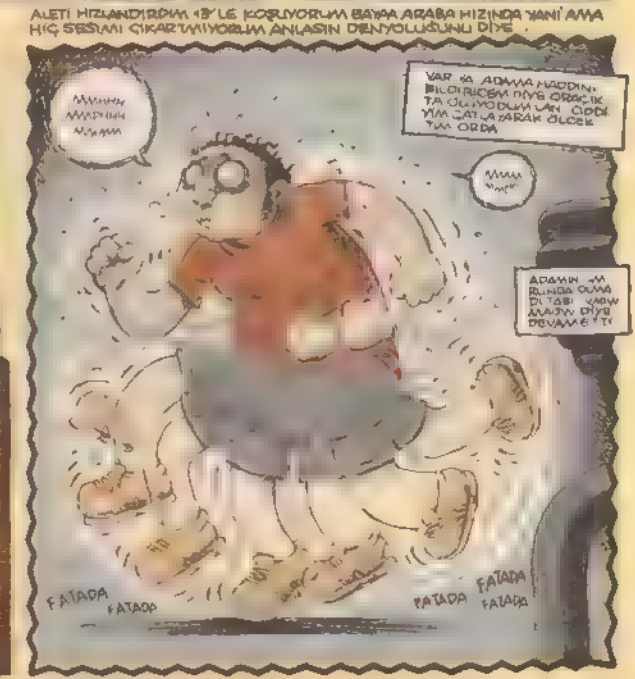
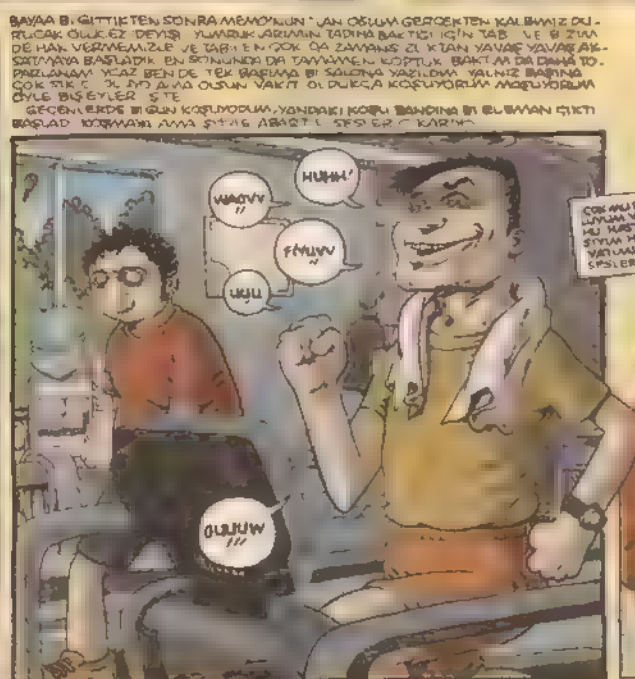
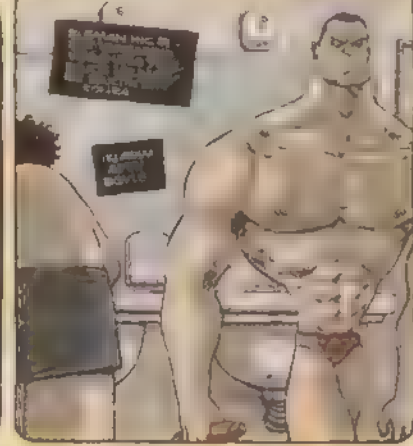
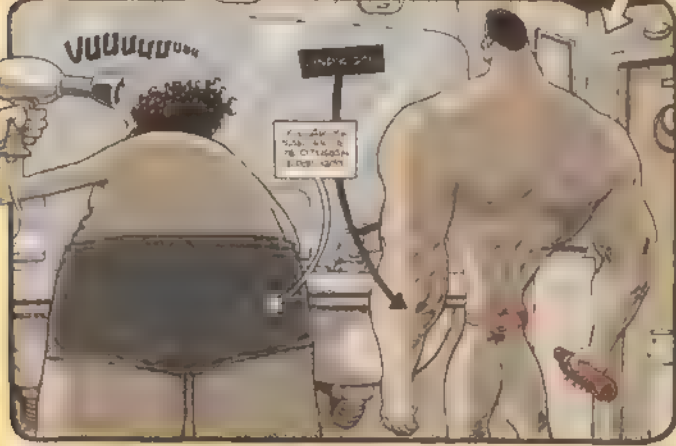
3. ADIMDAKİ DİŞİM ENİMLERİME GİYİMLERİNİN BAŞINDA GEÇER

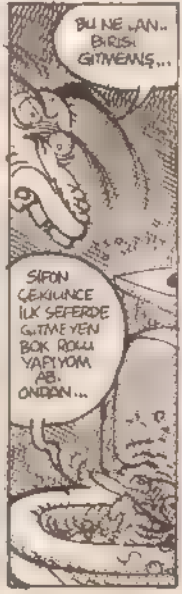
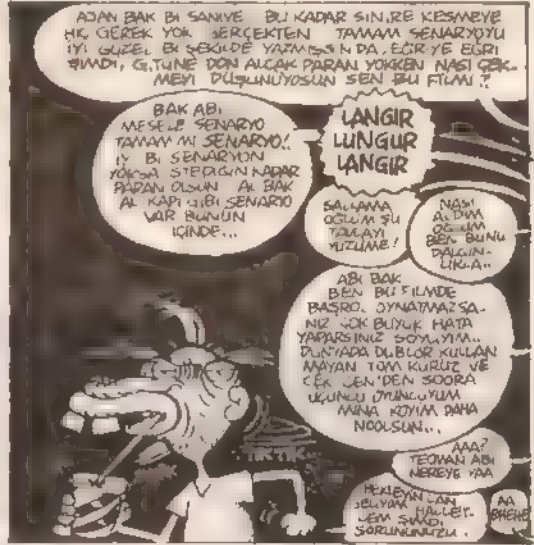
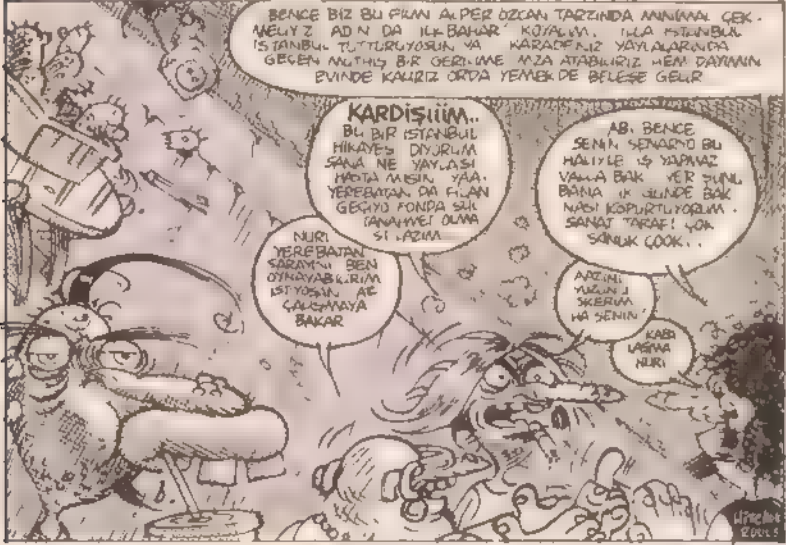
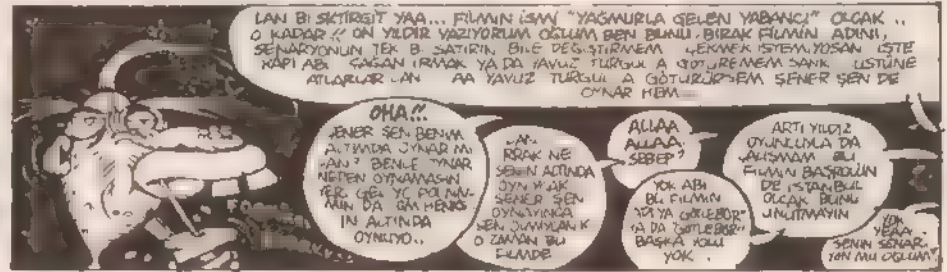
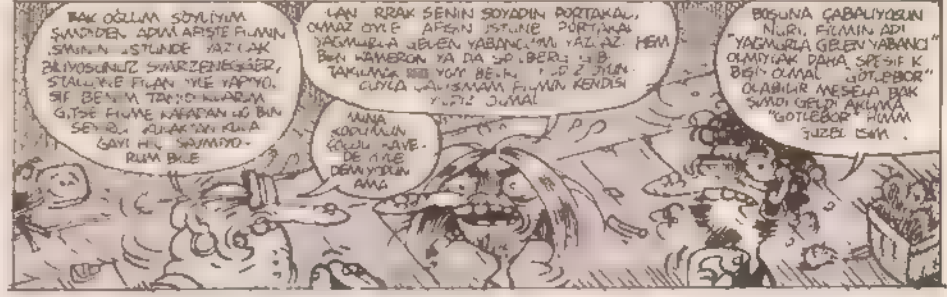
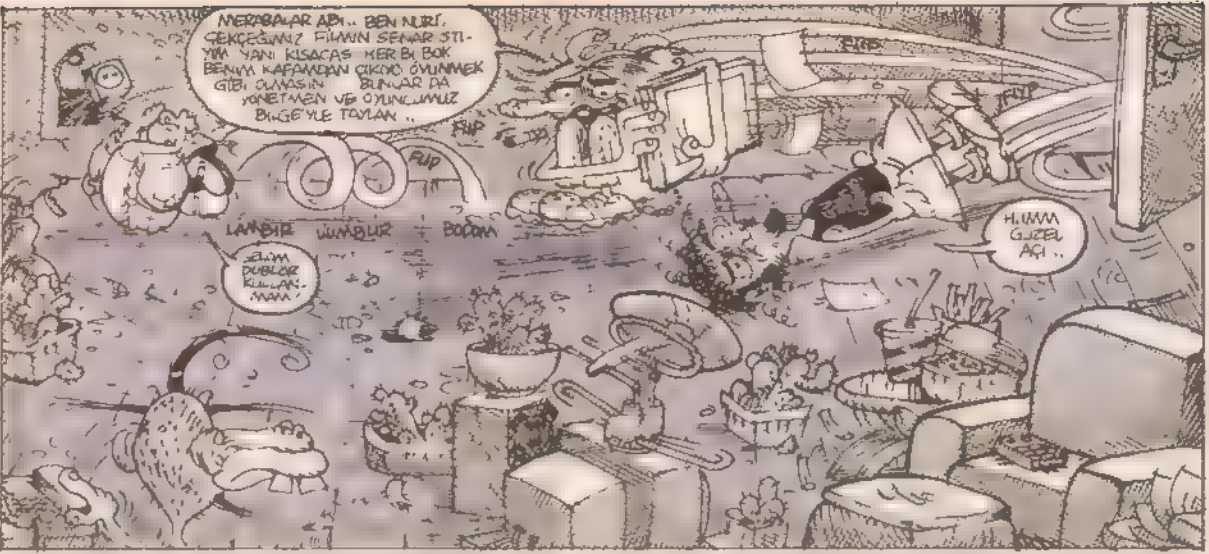
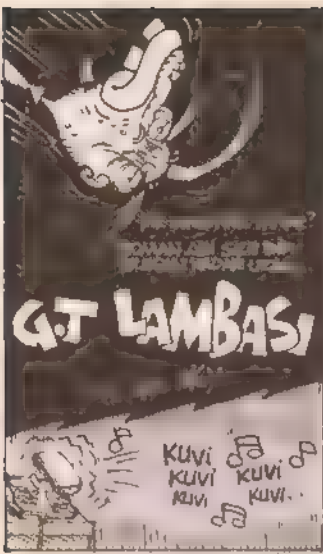
ÖYLE GEYİKİZ VE ÖYLE HİÇ Bİ ZAMAN İP ATLAYAN Kİ SÖYLEYEN UTAN İZİN ÇÜNKÜ SEN NİVEYLENSEN BİLEAR KADARIN SATAR GELEMEZ O NİVEYLENSEN SEN SATARIN

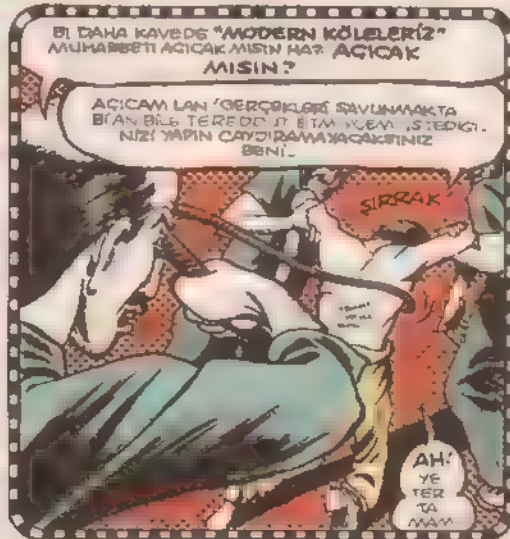
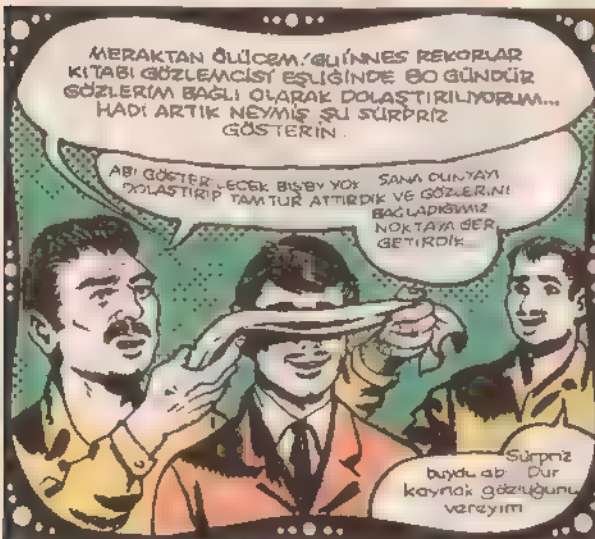
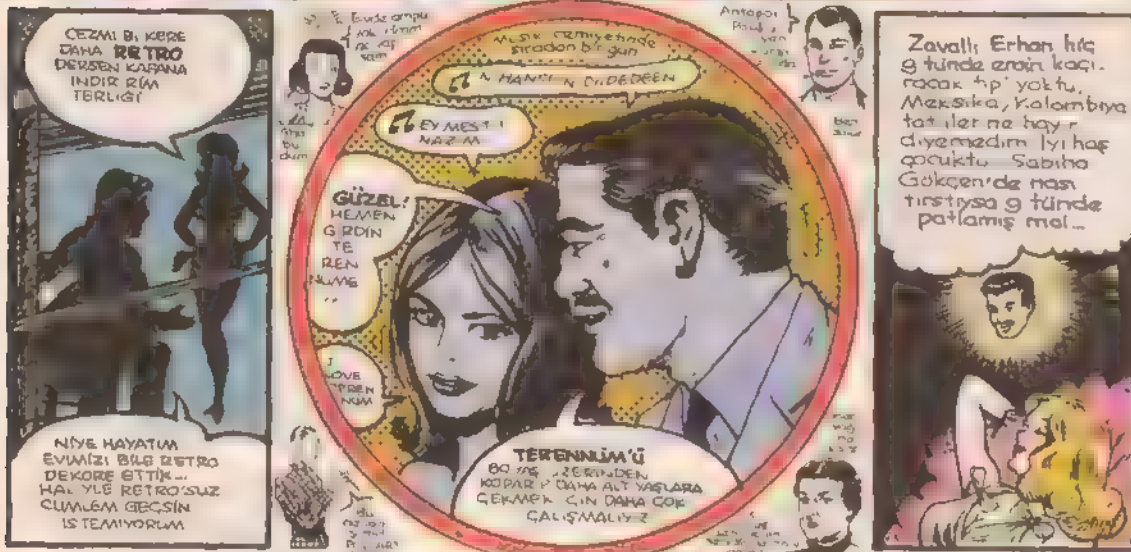
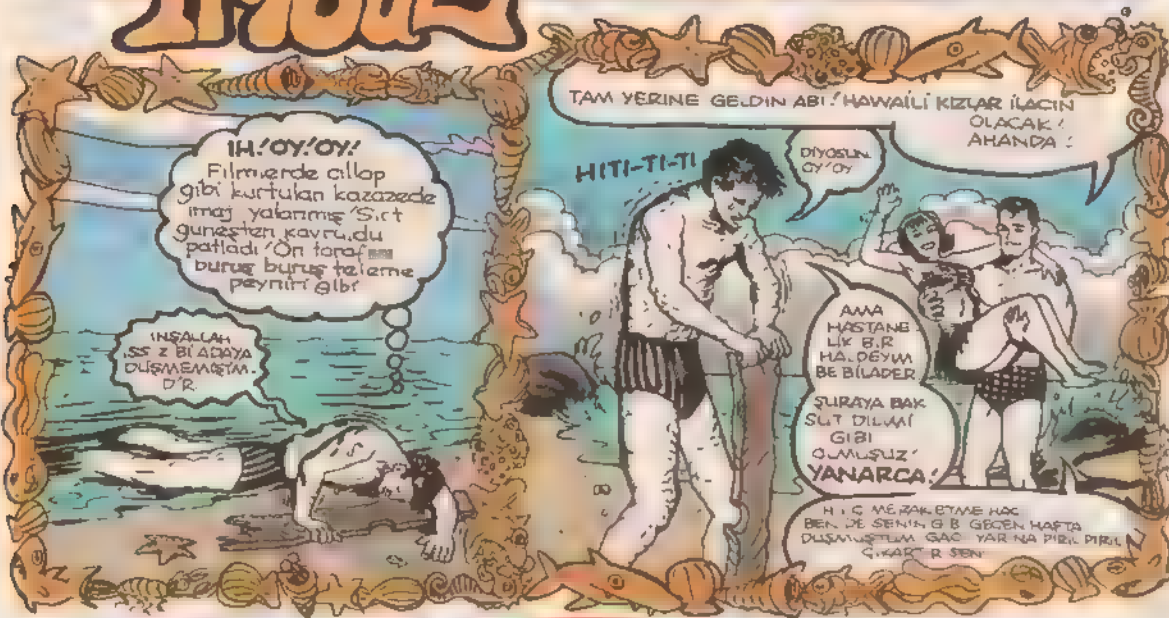

BİLEMEYEN ADAMA SÖYLEYİNCE HEYEMEN TORA NE KİÇİKSİYİM AYI ANAYCERİNİZ NORMAL FİTİLİSA FİTİLİSA GİTİRENTİZ DE DİLER AMA FİTİLİSA FİTİLİSA DA AÇAY P. S. K. C. B. KARDEŞİM SÜREKÜ AĞ RUK KALD R BİLEMEYEN HEYEM VUCUT GELİTİ RANER DENİN SEY GÖRÜDÜM KADARİTİLA BAHİM LİK YAPIM VUCUT TAKİTİ B NSANA DÖNÜŞÜBÜSÜN O GİTİ GUAZ VERDE VARDİ ÖYLE ADAMAR FİTİLİK KADAR GÖT DENİR YA GERÇEK TEN ÖYLE GÖTÜ ELEMAN VARDİ ARTIK NE KADAR VASİTİSA NE YAPTI YSA YAN B R GÖTÜN T KADAR KUŞULB B ECEĞ NE H MAL VERMEZİM BEN TIL PUNCA KOLTUĞA İÇNE GİBİ GİRMEŞİ LAZIM B GÜN ÖYLE YAN YAN DUYULUŞTUE

WAKEDİ HAKEDİ TOSUN GİBİ ÖLÜK AMA ÖLÜK YA NMDA VAYANAY DİYE KÖŞAN ÖLÜRSÜ VERİRM BEN O KİÇİKLARİ

Şu, "Sağlıklı çerezler" dükkânının önünden geçerken, üç boyutlu resimleri bakarmış gibi gözüm daldı birdenbire yine! Acayip garip meyvelerin, daha da bi tuhaf kurutulmuş halleri. Pestil'in görüntüsü hele, gayet manyakça: Bİ kutunun içinden, kule gibi tavana yükseliyor; isteyenlere biçakla gelişigüzel dilimler kesiliyor o ürktüücü yığından. O yüzden kulenin üst kısımları, top atesine tutulmuş gibi. Bu arada, gözümün dalma sebebi ise, onları her bakışimde oyuncak zannetmem! Yenecek birşeyi değil de, o plastik halleriyle, lego veya bozpay türü başka bi oyuncakı andırıyorlar. Bİ arı, Kavun kurusundan, gizemli rengine aldanarak elli gram kadar almışım. Küçük plastik bir model arabayı kemirdiğimi hissederek, peçeteye çıkartmıştım hemen. Evet, bu kurutulmuş nesneler için "sağlıklı" deniyor ama; çok fazla mi kurutuyorlar nedir! Herşeyin "aşırı kurumuşu" birbirine benzer hayatta, daha düşünüyorum. Kurunun, daha ötesi yok. Yaş, veya az nemli sınırdaki kalmalı belki. Gene de, bi tasarımı harikaşı olan o Işığı, süslü vitrini biraz daha seyrederek, caminin köşesinden yukarıya döndüm. İmanın evinin önündeki duvara tezgâh açan Pornocu, pek iş yapmıyor şu günlerde. Galiba kimse artık, sokaktaki tezgâhlardan porno CD almıyor. Neydi o ilkellik hakatten canım! Kızını sokaktan geçen kalabalığa çevirmek, kamburunu çıkartıp, gerginlik içinde ter basarak zencili veya seventeen Cd'si seçmeye uğraşmak. Şimdi herkes arzuladığı porno filmine Hınternette bakınarak ulaşıyor da, bu şekilde modernize olduk ve ahşakı endişelerimiz aklımızın daha emniyetli ve konforlu kuytularına itelendi.. Bir de, şu "Çep telefonları" dükkânlarını biraz daha azalmış görsem, asıl hayâllerimden bir tanesi gerçekleşmiş olacak:

Yürüdüğüm sokaktaki her 10 mağaza veya dükkandan sekiz tanesi, Cep Telefoncusu! Ya satıcısı, ya bayısı, ya dandik tamircisi, ya kontor fatura ödeme bi mem necisi; ve ya da "ne sigim yaptırı belli olmayan, vitrinine üç beş tane kırılı telefon koymuş, içinde kafa kafaya vermiş sohbet eden üç adamdan oluşan" tuhaf gizemli cep dükkancısı! En sevdiğim ilginç mekâncıklar (şu aradaki, eski 80'lerin modelleri teypler ve pikaplar satan dükkân; ilerdeki ufak ama içi zengin sahaf, az berideki Yüncü; sofağın sonundaki küçük Yufkacı; kaybedenler için tek tek satranç taşları bile satan Satranççı; Dominocu dükkân!) hepsi birer birer kapandı, yerlerine pıtrak gibi bu çirkin Telefoncu dükkânları boy verdi. Arz-talep meselesi deyip fazla uzatmasam mı; yoksa başka örnekler verip biraz daha mı sızlansam acaba!?. Su akmayan çeşmenin az ötesinde, önünden geçtiğim eski Mobilyacı, o duruyodu yerinde Allahtan. Vitrinindeki yeni model, çocuk araba yatağıyla. "Kadın Çantacısı", o da şimdilik sofağı süslemekteydi. Çantalar. Kadın Çantacısı! Hiçbir zaman kadın olmayı hayâl etmedim, eğlence olsun diye fantezisini felan da kurmadım. Sırf kadın rollerine girip çıkarak para kazanan ve prim yapan tiyatrocü veya diğer modernlerden de nedense tiskindim. Fekat, elîl yılda bir aklıma düşen "eğer kadın olsaydım nasıl olurdum, ne olurdum" gibi çığır sorularda, tek bir sebebin etkisiyle bu geyik anlamına ulaştı: Çantalar! O rengârenk, sıkır sıkır, tasarım manyağı çantalardan bi tanesini omzuma rahatça asabilmek! Bel çantası, el çantası, bond çanta veya dosya çantası; bunnarı bile taşımayı beceremeyen ve de hoşlanmayan bi "erkek" olarak; kadın olduğuma en afilisini ve de alaca renklisini taşıma hakkını kazanıyordum!. O çantacının, vitrini de pek hoş. Bodrum katındaki girişin, ilk basamaklarına karşılıklı yerleştirilmiş, dışarı çıkıntılı ve ışıltılı iki cam dolap.. Orhan Velî'nin dediği, ardından Cem Karaca'nın da söylediği gibi: ".camekânlar bedaval.." Bakıyordum diye para istemediği için, bi otuz saniye kadar daha doya doya seyrettim bu hoş vitrini. Aslında rica etseler, ücret de verebilirdim bi miktar. Beleşçilik ettiğim asla düşünülmesin diye! Seyri güzel birşeyin bedelini ödemeye hazırım. Ama şeye meselâ (aşağıdaki) büyük parkin orada, Rallî yarışması gibi birşey düzenlenmişti. 35 lira bayılıp içindeki tribüne oturamadığı için herkes; cümbür cemaat demir korkuluklu duvarın önüne doluşmuştu insannar! Gerçi çok uzaktan güzel yarış arabaları görüp, ilginç motor homurtuları işitmişlik ama) yine de beş kuruş çıkarmadım cepten! Zaten kafayı demirden sokup uzatarak bakıyordum ilkel gibi, neyin bedelî! PinkFloyd'un tüm albümlerini bugüne dek, kaset olarak üçer defa, Cd şeklinde neredeyse ikişer kez satın aldım orjinal. İnternette indirdiğim versiyonlarına işe, artık kuruş çıkmaz, vıdcanım bile Utüşmez hiç! Hafta sonları fiyatı artan gazetelerin o saçmasapan eklerine verdiğim ekstra para, yürüğümü bi ucundan sızlatırken.. PışmışKelle dergisinin son günlerindeki (neredeyse komple eski işlerle basılan) ama Behçâ Pek eskiz ve Kemal Aratan çinisinden oluşan sadece kapaklarına bile, yüklü bi miktar ödemeyi göze alabilirim! Bedel, fiyatlandırma, karşılık ve de vıdcañsal ödeme kavramları, böyle birşey.. Bahariye'de, bu kez başka bir sokak müzik grubu, bi kenarda dinletisini sunmaktaydı.

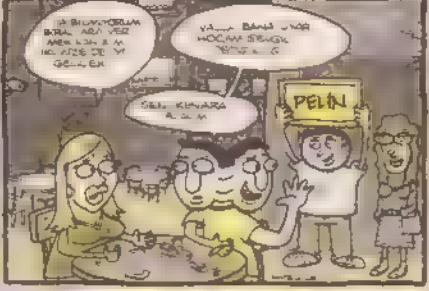
Durup dinnemedigim için para vermedi düşünmedim. Yine de elim bi refleksle cebime gitti. Bozuk yoktu. Dinlememiştım. "kulağıma çalınmıştı" hem sadece. Ayrıca, arabanın camının silinmesini de istememiştım ben, o gün. İsrar etmişti ışıklarda beklerken, eli silecekli o genç irisi! Acaba daha gergin bi karşılıklı verseydim (gastelerden öğrendiğimiz o manyak olaydaki gibi) benim de kafama sileceğim saptıya vurur muydu acaba? "Yok bozuğum kardeşim! (yoktu!) Boşuna sileceksin bak. Silme yahu!" diye seslenmişim sadece. Alnına dikiş atılan o arkadaş, ne söylemişti acaba? Kafası büyük ihtimal dumanlı, ve de tehlikeli bi şekilde ısrarcı bi insanla, acı bir çarpışma yaratmadan nasıl konuşulabilirdi acaba? Neydi işin püf noktası? Ya da, aklımızda zaten yüzbir türlü mesele varken bir de böyle gereksiz püf noktalarını öğrenmek zorunda mı idik? Bunun karşılığını olmasa dahi, başka bir fantastik şeyin yanıtını alacaktım birazdan. Eski havuza doğru saparken, eli silecekli bir tacizci kesti yolumu: "Sileyim ağbi!" dedi!! Öñüne, ardına baktım, "Neyi?" dedim. "Yazıda, hoşuna gümeyen cümleleri. Beğenmediğin esprileri. Yanlış kelimeleri veya aksak ifadeleri!" Güldüm: "Kontrol ettim ki ben. Çıkardım hepsini!" dedim. Sileceği burnuma uzattı: "Sen öyle san," dedi. "İçerden göremezsin birçok gereksiz ve çirkin ifadeyi. Sileyim!" Kızdım. Kendime güvimeni de sarsmıştı "Benimle ilgili şu satırlar meselâ" dedi, "Uyuşturucu bağımlısı, öfkesine yenik düşen, klasik, sorunlu bi gençim ben. Ama sen beni yazıda, artistik cümleler sarfeden, gizemli ve de eğitilmiş ki kişi gibi gösteriyosun. İş, bağlayamadin yani! Sileyim buraları?" İnada bindirdim, "Bırak, lekeli kalsın len!" diyerek, ve de sessizce hiçkırarak uzaklaştım oradan. Marketin köşesini saptım. Petşop'un orda, başka bir ısrarcı durdurdu: "Ekiliyim mi ağbi?" dedi. Ter içindeydim! "Ne ekiliyen yav?" dedim. "Güzel bi son cümle" dedi. Bunun elinde baktı vardı. Kâbul ettim. Soluklanıp, garip bi şiveyle bağırdı: "Allah hepinizden razı olsun! Erdal 2010!"

gelen kutusu

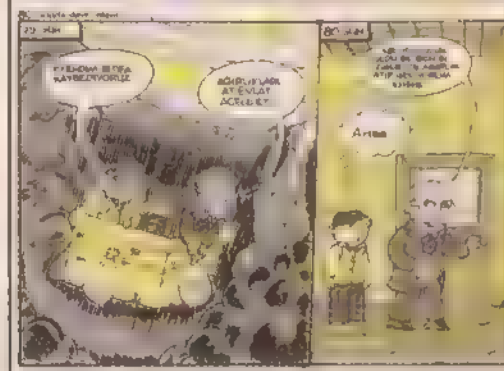
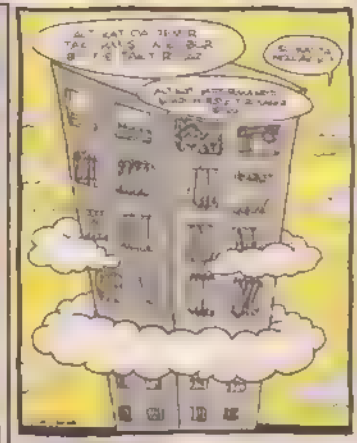
İttem DİLEK

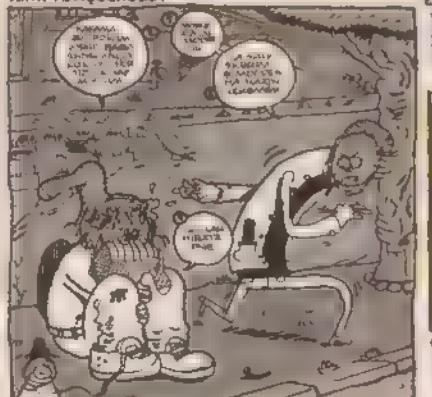
Ömer GÖKSEL

Çağdaş URAL

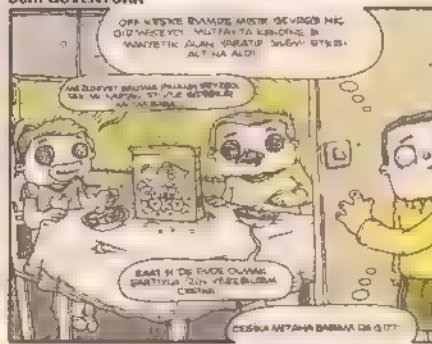
Tarkan YETİŞSERBEST

Emir SAĞLAM

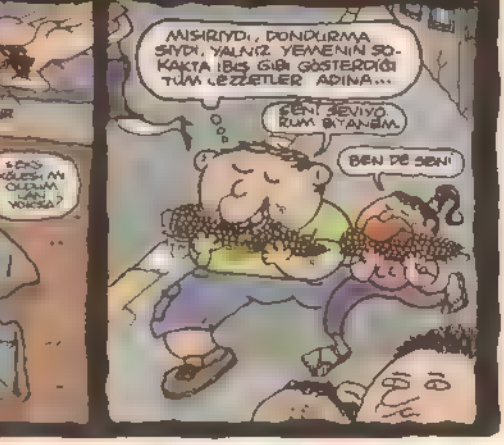
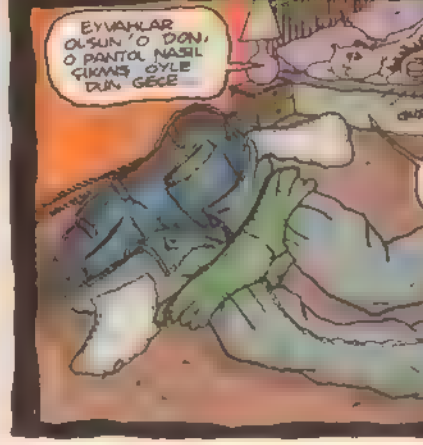
Cem GÜVENTÜRK

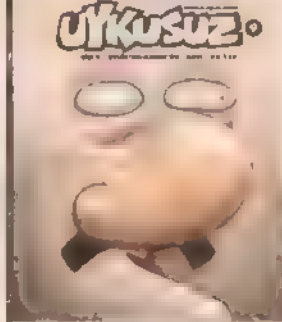
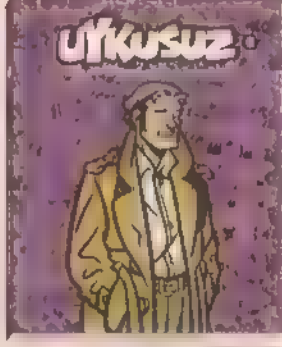
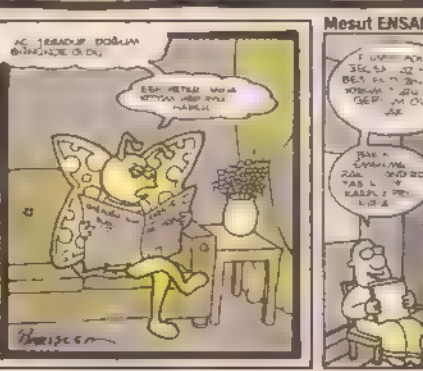
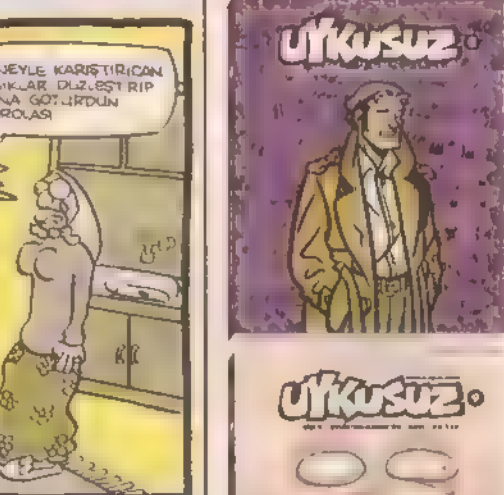
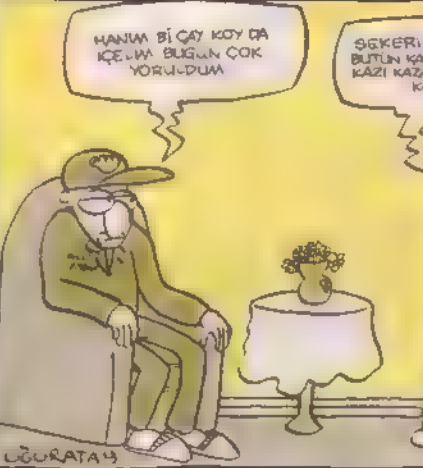
Barış Cem ŞAHİN

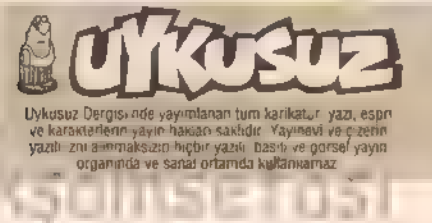
GÖKSÜ GÜL

Uğur ATAY

**CİLT 8 ve 9
ÇIKTI!**
MARKETLERDE
VE GAZETE
BAYİLERİNDE

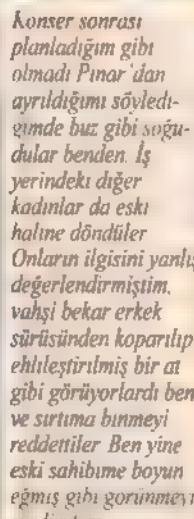
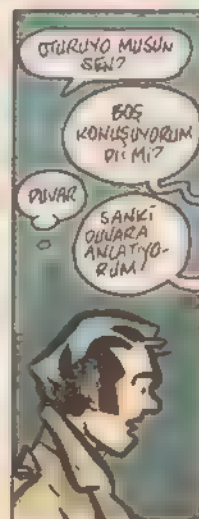
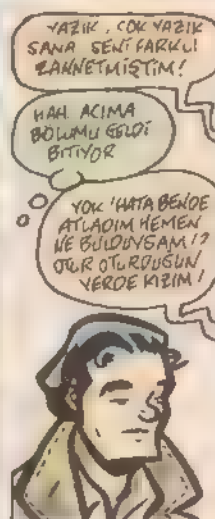
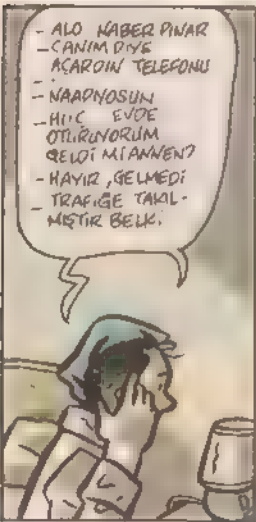
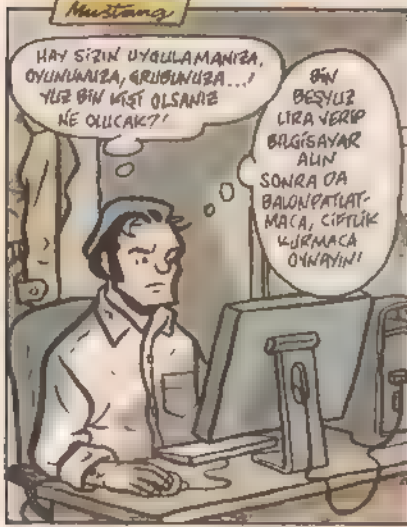
Haftalık Mizah Dergisi | 15 Temmuz 2010 | Sayı: 150
Haftalık Yayın Sürer Yayınları
YAYINCILIK MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gursöy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasfi Temiz
Kartografik: Şevki Sayışman
Mizah Dergisi: Elvan Aktaş (cagatay@uykusuzdergi.com) - Mithat Sahin: Mithat Sahin
Adres: Asmatmesit Mah. Söğüt Sok. Hamam Ap. 2 B. Kat No: 20/12 Kat 1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP 0 (212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL, Yurtdışı: 100\$ Avrupa, 70\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 87

OTİSABİ

YAZAN ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, içki içenlere seslenerek "Arkadaş, bu alkolü siz nereden elde ediyorsunuz? Bu meyvelerden filan elde edilmiyor mu bunlar? Üzümünden elde etmiyor musun, ediyorsun. Diğer meyvelerde belli oranda yok mu, var. Onları ye" dedi.

BİRER ELMA YER MİYİZ
?..

NE ELMASI
BE GECE GECE ?..

Yaktın
beni
Tayyip...

"Yayyıp Erdoğan sigarayla mıcarcılık bittirirken yaptığı konuşmada neyi söylemiş? Bu işin sonu ne kuruşu da zarar. Bu alkolü moradan elde ediyorsun? Üzümün elde ediyorsun mu? Alkolü moradan elde ediyorsun mu?"

"2 Eylül 1980 darbesi, CIA tarafından 'dar boys and' (bizim çocuklar yaptı) denilerek bildirilmişti. Sırdı ABD'nin emeliydi. 12 Eylül te hesaplaşma iddiasında."

"Yurtdışından ithal edilen 950 adet Glock Tabanca kapışıldı. Tabancayı satın almak için sabahın köründe kuyruğa giren yüzlerce şahıs MKE'nin önünde izdiham yarattı."

KAÇ YIL OLDU?

"Yayyıp Erdoğan sigarayla mıcarcılık bittirirken yaptığı konuşmada neyi söylemiş? Bu işin sonu ne kuruşu da zarar. Bu alkolü moradan elde ediyorsun? Üzümün elde ediyorsun mu? Alkolü moradan elde ediyorsun mu?"

"Yayyıp Erdoğan sigarayla mıcarcılık bittirirken yaptığı konuşmada neyi söylemiş? Bu işin sonu ne kuruşu da zarar. Bu alkolü moradan elde ediyorsun? Üzümün elde ediyorsun mu? Alkolü moradan elde ediyorsun mu?"

"Yayyıp Erdoğan sigarayla mıcarcılık bittirirken yaptığı konuşmada neyi söylemiş? Bu işin sonu ne kuruşu da zarar. Bu alkolü moradan elde ediyorsun? Üzümün elde ediyorsun mu? Alkolü moradan elde ediyorsun mu?"

"Yayyıp Erdoğan sigarayla mıcarcılık bittirirken yaptığı konuşmada neyi söylemiş? Bu işin sonu ne kuruşu da zarar. Bu alkolü moradan elde ediyorsun? Üzümün elde ediyorsun mu? Alkolü moradan elde ediyorsun mu?"

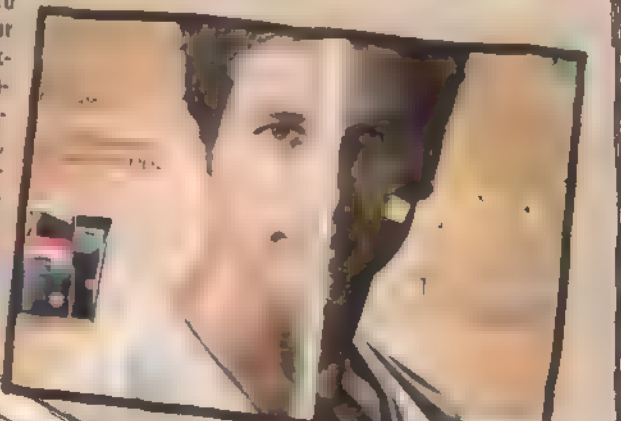
DAHA NAMUSLU BİR İKTİDARSIZLIK İSTİYORUZ

Sağlık Bakanlığı, sigaranın iktidarsızlığa neden olabileceğini anlatmak için seçilen fotoğrafın, "Türkiye gerçeklerine uygun olmadığını" ve "yarı çıplak evli bir çiftin" bu şekilde gösterilmemesi gerektiğini savundu. İtiraz dikkate alınırsa bu evli çift kaldırılacak.

HOLLYWOOD BEYAZI

Cilt bakım markası Vaseline, ten rengini açan ürünü için Hindistan'da "Vaseline Erkek ile Facebook'ta Yüzünüzü Dönüştürün" isimli bir reklam kampanyası başlattı. Kremin etkisini merak edenler, Facebook'ta yayınlanan uygulamayı yükleyerek, profil fotoğraflarında ten renklerini açabiliyor. Kampanyaya Hindistan'ın ünlü aktörü Şahid Kapur öncülük ediyor. Reklamda Kapur'un yüzünün yarısına krem uygulanmış (Hollywood), yarısına ise uygulanmamış (Bollywood) bir fotoğrafı kullanılıyor.

ÇEVRE TEMİZLİĞİ

Artvin'de yapımı planlanan 176 hidroelektrik santraline karşı protesto gösterileri yapan "Derelerin Kardeşliği Platformu" üyelerinden afiş asan 5 kişiye 'gevreyi kirletme cezası' adı altında 500'er TL para cezası kesildi, 2 kişi gözaltına alındı...

da çatıya kubbe ve minare inşa ettirdi. Bu nefis performansa rağmen yıkım kararı değişmeyince, bu sefer binanın dış yüzeyine mozaikten yapılmış bir Atatürk fotoğrafı yaptırdı. Yine olmadı, bina yıkıldı...

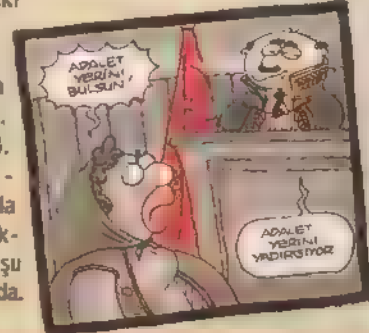

eme-se saygı

Denizli'de Ömer Palay isimli bir vatandaş, yıkım kararı verilen uç katlı binasının yıkımını engellemek için önce binanın ikinci katını mescide çevirdi sonra kararı değişmeyince, bu sefer binanın dış yüzeyine mozaikten yapılmış bir Atatürk fotoğrafı yaptırdı. Yine olmadı, bina yıkıldı...

ELİMİZDE BÜYÜDÜ

Mar... dinde bundan 7 yıl önce aralarında kamu görevlilerinde bulunduğu 31 kişinin 12 yaşındaki N.Ç'ye tecavüz ettiği ortaya çıkmıştı. Davanın 33. duruşmasından da karar çıkmadı. N.Ç şu an 19 yaşında.

Tuzla'da vinç kazası sonucu bir işçi daha hayatını kaybetti.
Daha önce yine aynı tersanede vinç kazası sonucu bir işçi daha ölmüş, kazada ihmali olan tersane sahibine verilen 870 lira para cezası ertelenmişti.

ALLAH CEZANİ VERSİN!

FARKETMEZ...
ONU DA
ERTELETİRİM...

Tuzla'da ölümlü iş kazalarının çoğunu tersanelerden birinin sahibi olan MHP milletvekili Nihal Turtak, mecliste iş güvenliği ve kazalarla ilgili tek söz etmezken, tersanelere devlet desteği verilmesi için defalarca kürsüye çıkmış.

ISIRMIYOR!
SONUNDA YANDAŞ
SIVRISİNEK DE YA-
RATMAYI BAŞAR-
DIM...

ÖPÜM...

MÜŞK
MÜŞK

Sağık Bakanlığı, Amerika'da bir sperm bankasının denetle kalan Seyda Demirel hakkında Türk Sayın Koruma amaçlı soruşturma yapıldı diye inceleme başlattı.

EN GÜVENİLİR DEVLET ADAMI: "BİLMİYORUM"

Yolsuzluk iddialarıyla görevinden alınan Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Aytaç Durak, bir araştırma şirketini kendine karşı yaptırdı. Anketin en güvenilir devlet adamı çıktı. Adanalıların yüzde 6'sını, 'bilmiyorum' yanıtını verdiği ankette, kalar, oyları yüzde 12,3'ünü Aytaç Durak yüzde 2,2'sini ise diğer adaylar aldı. Anketin sonuçları, Adana Sanayî Odası Başkanı İsmail Özkan'ın da anketin bilmiyorum diyenlerin oranları da dağıtılınca Aytaç Durak kendisini yüzde 42 ile en güvenilir devlet adamı olarak kamuoyuna duyurdu.

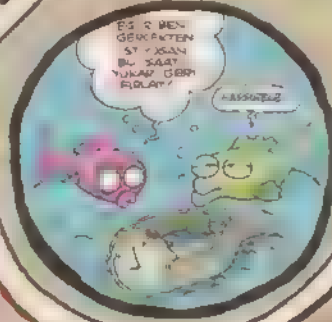

EN GÜVENİLİR SİZ
ÇIKAN SİZİNİZ PARANIZI
SİZİ EMANET ETMEK
İSTİYORUZ.

BENDE
ZATEN
HOŞSİK!

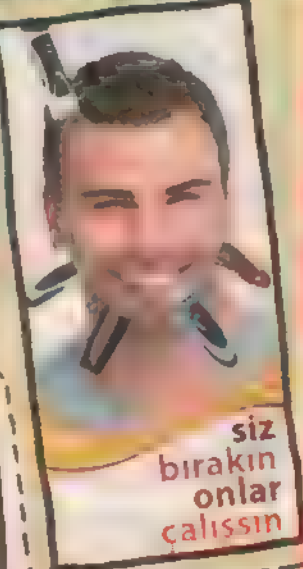
ŞAŞIRT BENİ!

Daha önce, lazerle Türküku Koyunu karşıdaki tepesi 'Eci Erkek Sen Çok Seviyorum' yazdırarak Acı simi de Eci Erkek'in benini için ne yapabilirsin? vonsun. 2h bin cimi luk saatın denize atarak karşıla verdi. Haber yapan gazeteyi gördü nareke: Eci Erkek hem çok şaşırttı hem de keyiflendirdi.

DÜNYANIN

EN KÖTÜ
PEKİ
SAYILI

İnsan her akına gelen hayata geçirirse işte sonuç bu olur. İbret alın

SANATÇI ARABASI

Sevda Sivile beraber Bebek e gider Hakan Peker opark e yer on na o g öğrenince spark görevlilerine bağırdı: "Beni nasıl almazsınız Ber sanatçıyım."

SANATÇIYA YER YOK MU?!

OLMAZ MAYKIL
BENDE DE YOK...

SONSUZ İSTAH

İlhan K. Y. n. a. k. n. u. s. u. Odabas devleti kendisi ni. l. a. l. i. s. t. t. o. or ut. edenmey ne. p. n. i. v. a. z. i. v. i. kendisi ni. a. l. i. s. dilmesin. istedi Belediye Öze idareyi. a. 2' dairede. h. u. b. i. r. m. beğenmeye. Kaymakam Odabas. v. i. l. l. i. k. i. r. a. m. a. y. k. a. b. u. e. t. t. i. Büyükçekmece. q. o. l. i. m. a. n. z. a. r. a. y. l. i. s. a. s. i. n. v. e. r. e. s. e. r. Kaymakam. y. e. n. o. v. n. i. n. a. s. a. r. a. s. o. r.

BANA BAK
KAYMAKAM...

ödenmesin or. sted. Öze. f. d. a. r. a. m. s. p. v. a. r. v. e. i. l. i. m. a. t. a. y. a. n. a. d. a. t. i. b. e. l. e. d. i. y. i. t. a. r. a. n. d. a. o. d. e. n. m. e. s. i. n. t. e. k. l. i. r. e. t. t. i. i. s. t. e. k. a. b. u. e. d. i. l. d.

SANA BELEDİYE
BAKSIN... MEHALEHEHO.

COSKUN

İlhan K. Y. n. a. k. n. u. s. u. Odabas devleti kendisi ni. l. a. l. i. s. t. t. o. or ut. edenmey ne. p. n. i. v. a. z. i. v. i. kendisi ni. a. l. i. s. dilmesin. istedi Belediye Öze idareyi. a. 2' dairede. h. u. b. i. r. m. beğenmeye. Kaymakam Odabas. v. i. l. l. i. k. i. r. a. m. a. y. k. a. b. u. e. t. t. i. Büyükçekmece. q. o. l. i. m. a. n. z. a. r. a. y. l. i. s. a. s. i. n. v. e. r. e. s. e. r. Kaymakam. y. e. n. o. v. n. i. n. a. s. a. r. a. s. o. r.

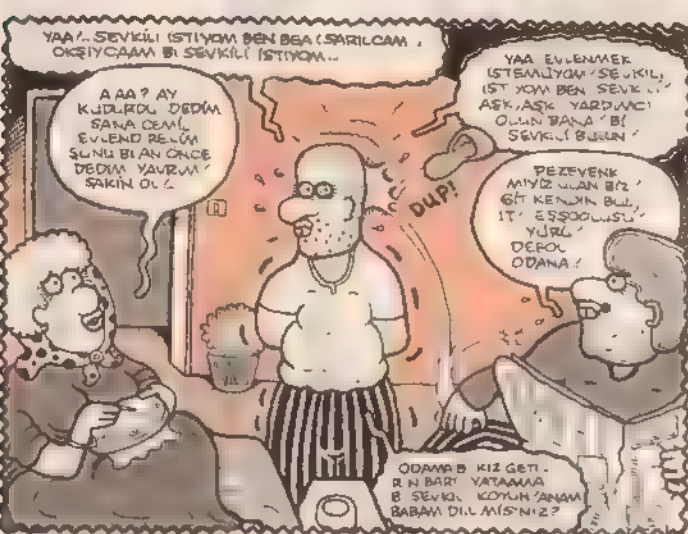
BANA GELSİN
300
YIL
YAŞATA-
YIM!

BAYTAR

K501NSI-K05

PANTOLON

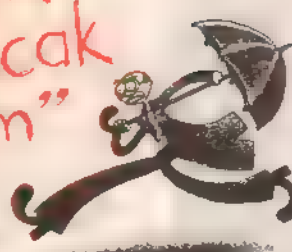
KUMARDA YEĞENİMİ KAYBETTİM

Ağzına doğru yaklaşan kaşığı tek bir tokat darbesiyle havaya uçurdu. Annesi, "Aman be yemezen yeme!" diye bağırarak uçan kaşığı peşinden masanın altına girdi. Kaşık uçarken benim de içinde bulunduğum bir alan yoğun sağanağı altında kalmıştı. Çocuk dünyasının tüm pisliklerini temizleyen ıslak mendil paketine uzandım. Babanın masanın altından çıkarak tekrar aramıza katılan anneyi, "Niye bağıryosun çocuğu?" sözleriyle karşılaması ortamı iyice germiştir. "Görmüyö musun ter içinde kaldım," dedi anne. Aslında haklıydı, şu ana kadar kendi ağzına tek tokma koymadan, mama sandalyesindekinin ağzına kaşık sokmaya çalışmıştı. Kaşık, her seferinde çocuğun bir savunma sistemi olarak geliştirdiği dudak bariyerine çarpıp bütün besleyiciliğini kaybederek geri dönüyordu. "Bağırmasan yemez tabii!" dedi çocuk besleme kurallarını götünden anlayan baba. Galiba onun derdi, çocuğun beslenme sorunundan çok, kendi huzurunun bozulmuş olmasıyla ilgiliydi. Muthiş bilgisizliğini, modern dünyanın "çocuğu sakın ve rahat yetiştirmek" bilgisiy.e örtmeye çalışıyordu. Anne, "Gel sen yedir çok biliyorsanı!" diyerek ortamı terk etti. Yaşanan bu gerginlik karşısında ne yapacağımı bilemediğimden, elimdeki tek uğraş olan ıslak mendille silnme işini yoğunlaştır arınmış olmama rağmen devam ettirdim. Babası bana dönerek, "Görüyorsunuz halimizi..." dedi. Sanırım benden anının başarısızlığını onaylamamı bekliyordu. "Çocuk zor," dedim. "Çocuk değil, evlilik zor," dedi Muhabbetin gidişatından tedirgin oldum. "Sakin evlenme" benzeri laflarla küssadan hisseye maruz kalma tehlikesi belirmişti. Korktuğum gibi olmadı. "Biraz ilgilensene şu yeğenimle," diyerek masadan kalktı. Galiba benimle dertleşmek yerine, çocuğunu terk eden bir anneye haddini bildirmek istiyordu. Gidişini seyrettim. Ağzında gırtlakça bürüyün had, biraızdan bir çocuğun beslenme sorununu aşan büyüklükte kelimelere dönüşerek karşına saldıracaktı. Dönüp ilgilennmem gereken öksüz yeğenime baktım. Yaratığı kaostan habersiz, biraz önce ağzına asla giriş izni vermediği kaşığı yalıyordu. "Beğendim mi yaptığını!" dedim. Kaşığı öndeki yağurda daldırıp kafasına sürdü. Masadan ıslak mendil alıp yanına gittim. Oteln bahçesine bakan odadan, "O zaman biraz da sen ilgilen çocukla!" diyen bir ses geldi. Kaşığı yağurtla doldurup Öksüz'ün ağzına götürdüm. Hiç direnmeden açtı. Aynı odadan, "Ben ilgilenmiyorum yani, dün gece kim uyuttu..." diyen bir ses daha geldi. Salak bunlar, diye düşündüm. Masa altlarından kaşık toplaya toplaya sinirleri bozulan bir anneye ve kendi çocuğunu uyutmayı ilgisinin çok edici bir defilli olarak ortaya koyan bir babaya sahip Öksüz'ü tatil boyunca himayeme almaya karar verdim. Odadan geri döndüklerinde boş yağurt tabağıyla karşılınca, çocuklar konusunda tılsımlı bir yaklaşımlım olduğuna karar verdiler. Yağurdun tükendiği akşam, annenin "Sinir etmi beni!" diye bahsettiği şeyin bacağına ısıran bir slırsisne seviyesine kadar düşmesi, babanın "Geliirken Sınoy alacaktık unuttuk işte," diyerek eşinin şişen derisiyle ilgilennmesi olayların durulduğunu gösteriyordu. Yeni görev dağılımından herkes çok memnundu.

2. gün

Bugün sabah Öksüz'ü kaşık kaşık beslediğim kahvaltı sonrası deniz kıyısına gittik. Öksüz'ü kişisel eşyalarıyla (kürek, kova falan) birlikte ben taşıdım. Annemle babanın arası yağurdun tükendiği andan lübaren istikrarlı bir biçimde düzeldi. Güneşin kendilerine ayı gibi abanmasını değil, ritmik bir biçimde renk değişimlerine yardımcı olmasını isteyen her çağdaş ve mutlu çift gibi birbirlerini yağladılar. Birbirini yağlayan evlilikler, çocuklarını yağlayan evliliklerden daha taze bir görüntü verir. İlişkileri taze kalsın diye Öksüz'ü ben yağladım. Partnerim olan Öksüz, henüz insan yağlama bilincine ulaşmadığı için beni yağlayan yine ben oldum. Epey bir süre vakitimiz kovalay denizden su doldurma ve bu suyu kuma dökme klasiğiyle geçirdik. (Çocukların bu hastalıklı ısrarı yüzünden her yıl litrelerce deniz suyu karaya taşınarak heba olmaktadır.) Bizim hafriyatla (Öksüzöğulları Hafriyat) meşgul olduğumuz vakitlerde, anne ve baba döne döne güneşlendiler, yeterli hararete ulaşınca da denize girdiler. Araları çok iyi gözüküyordu. Baba, denizde Öksüz'ün annesini boğmaya çalışarak sevgisini gösterdi, buna karşılık anne, sezlongda yatan babanın vücuduna sağ suyu sıkarak neşesini belli etti. (Sağ suyu

"kendimi durduracak değilim"

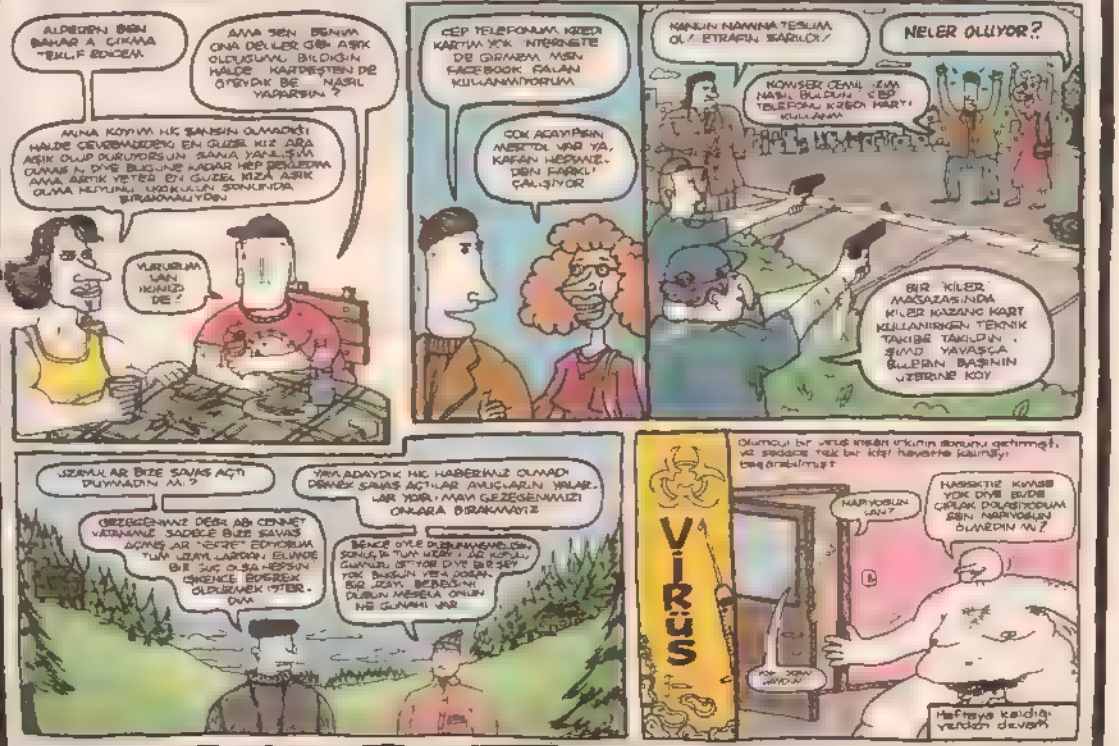
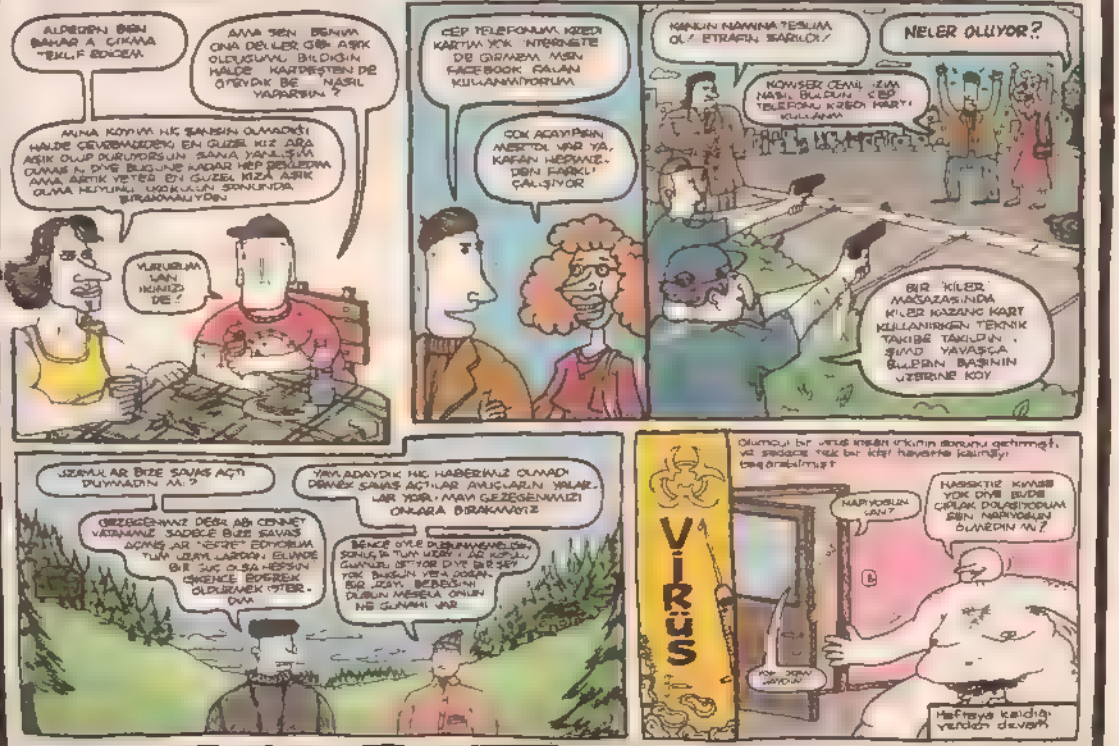
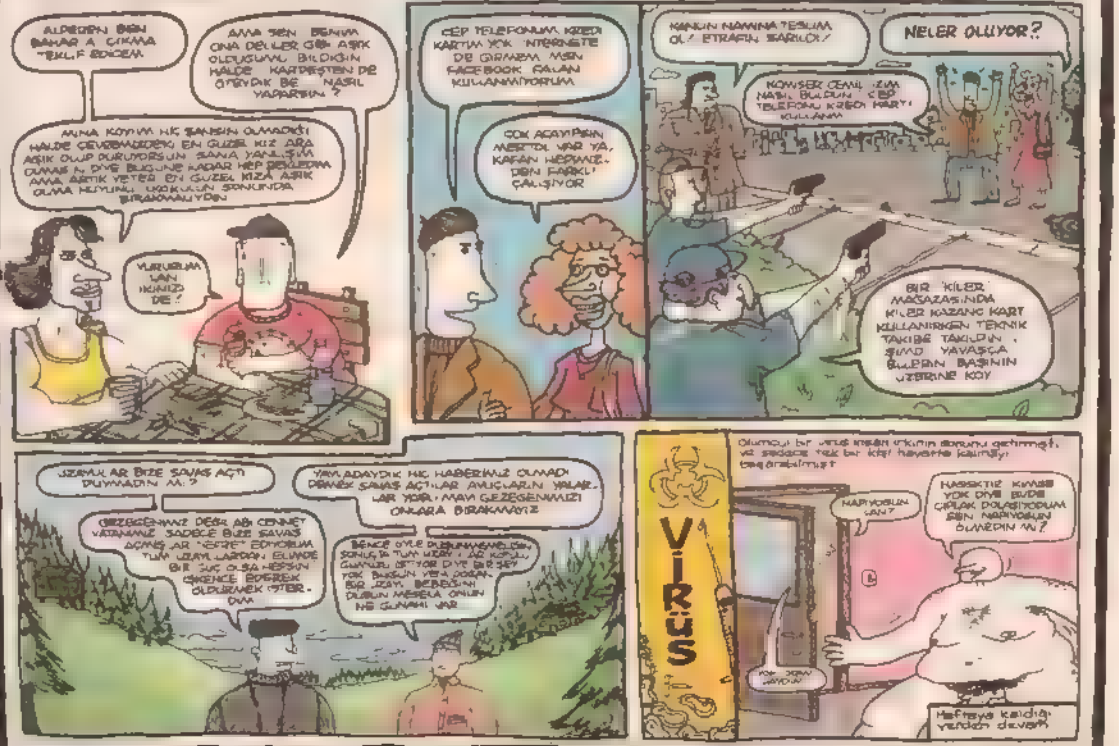
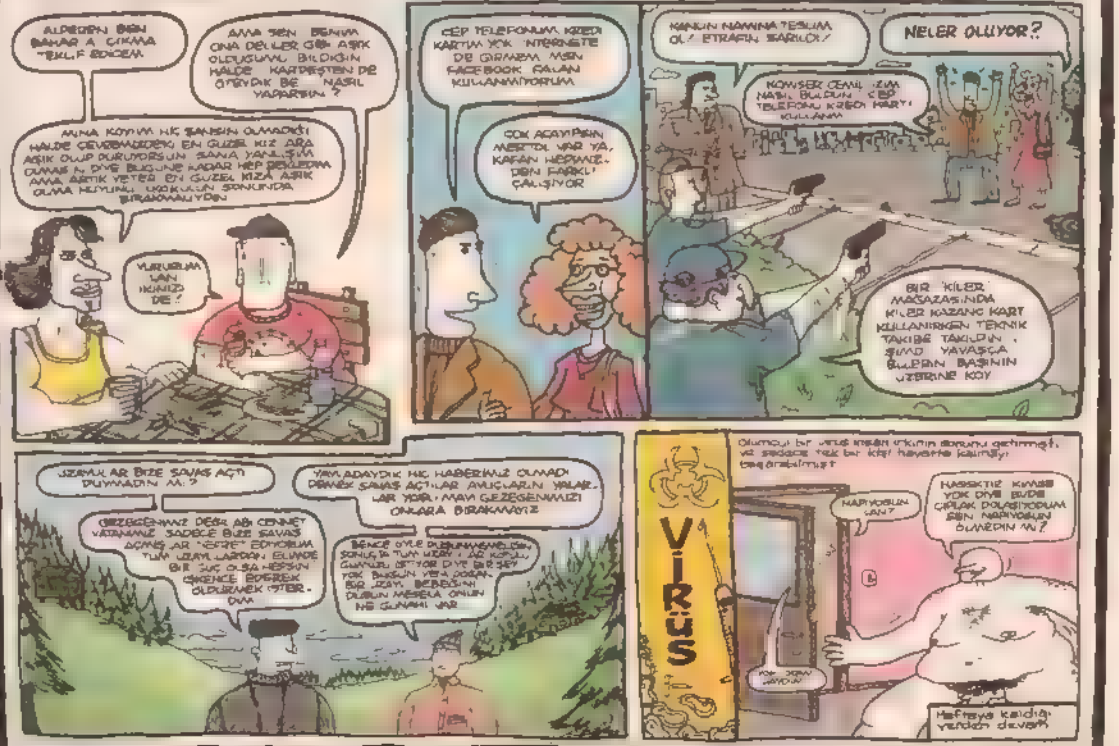
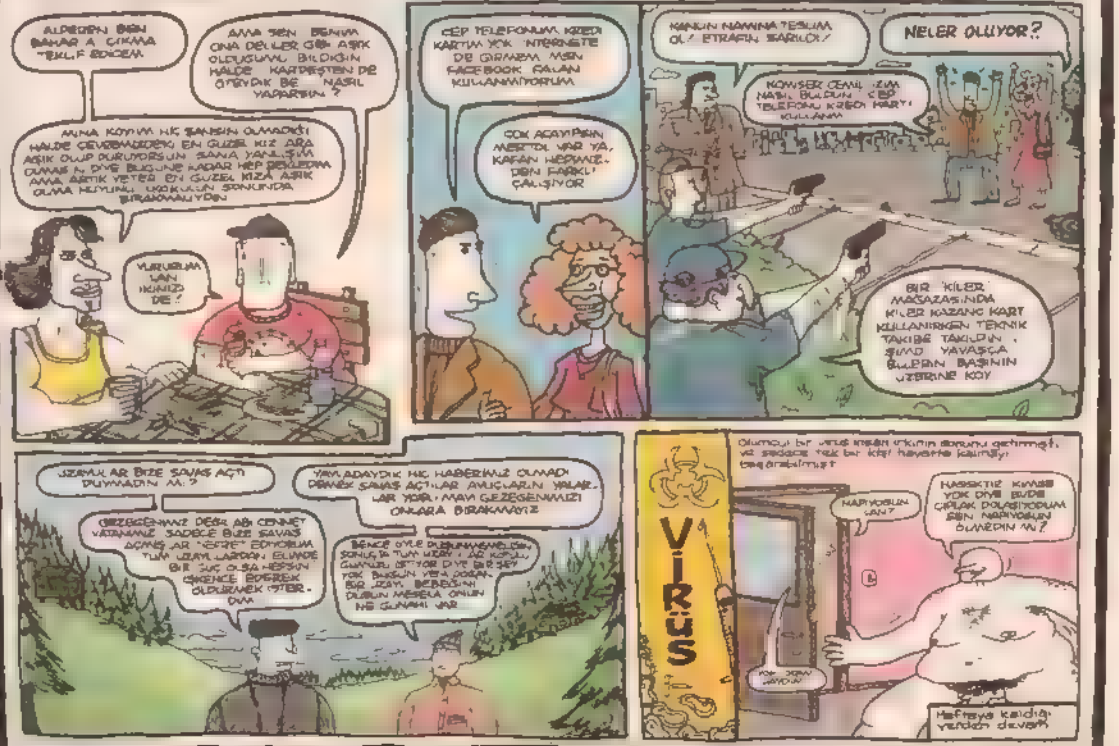
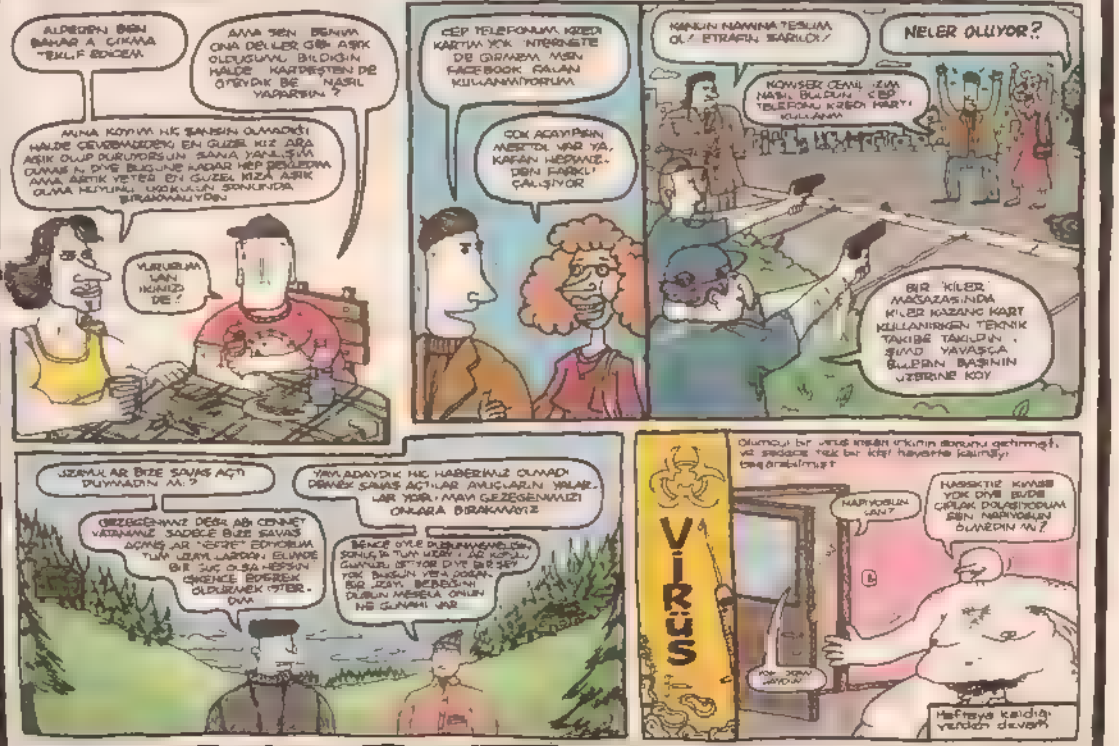
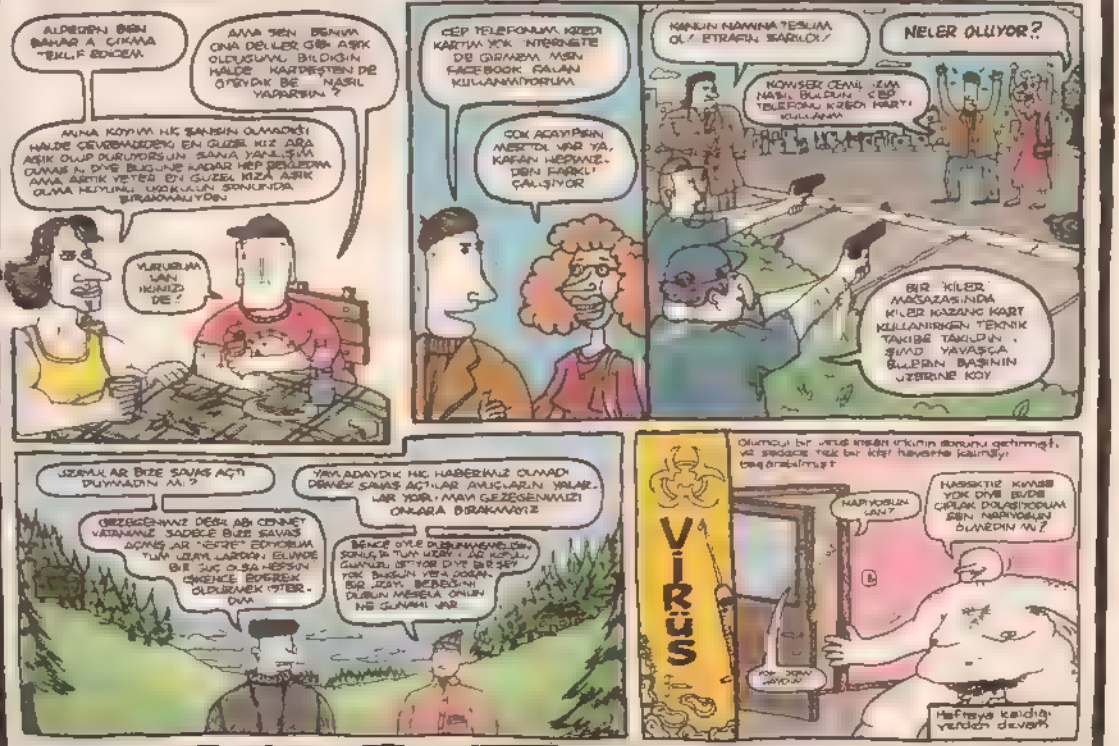
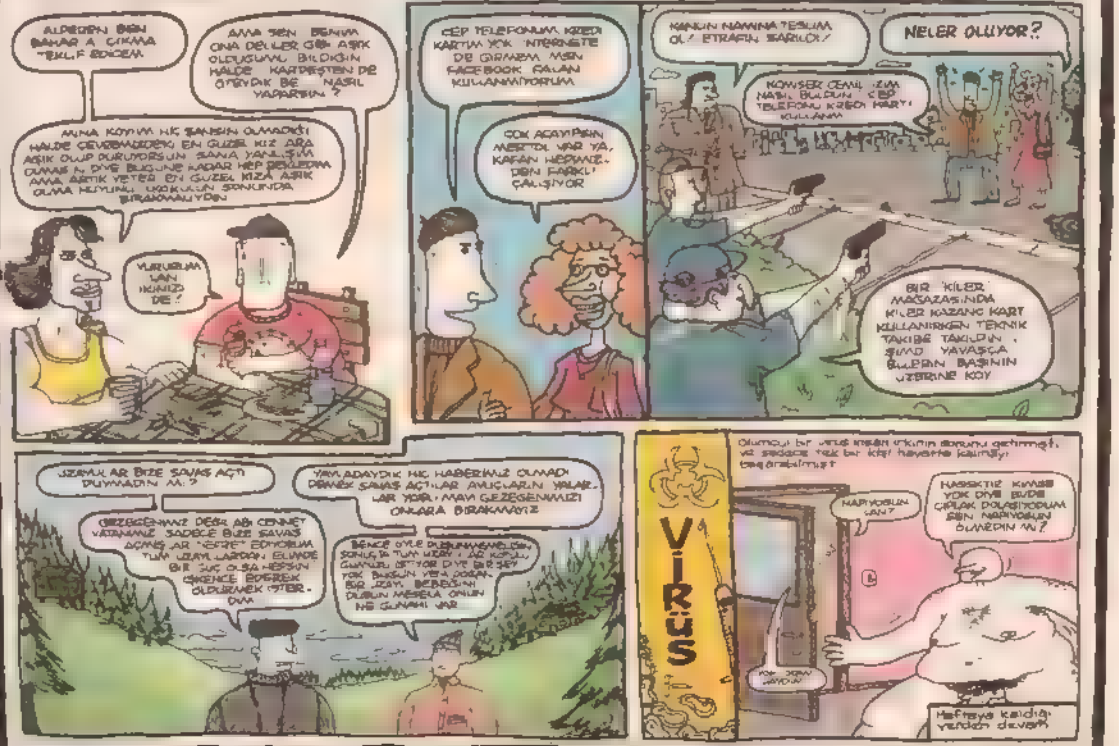
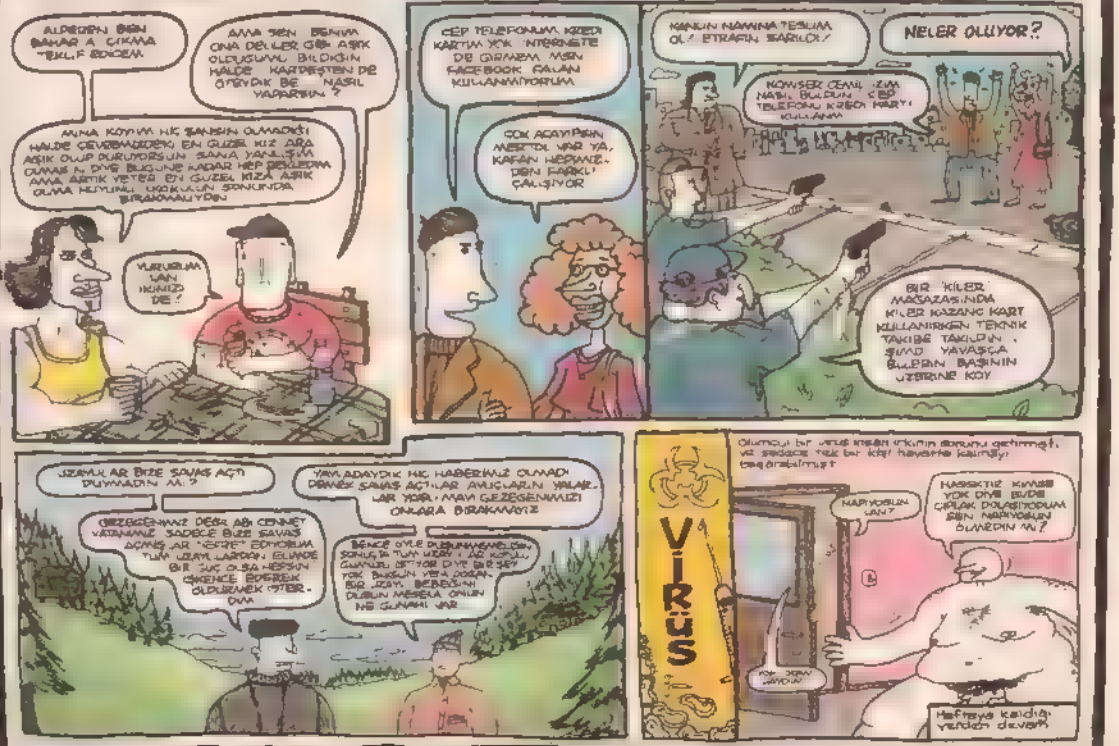
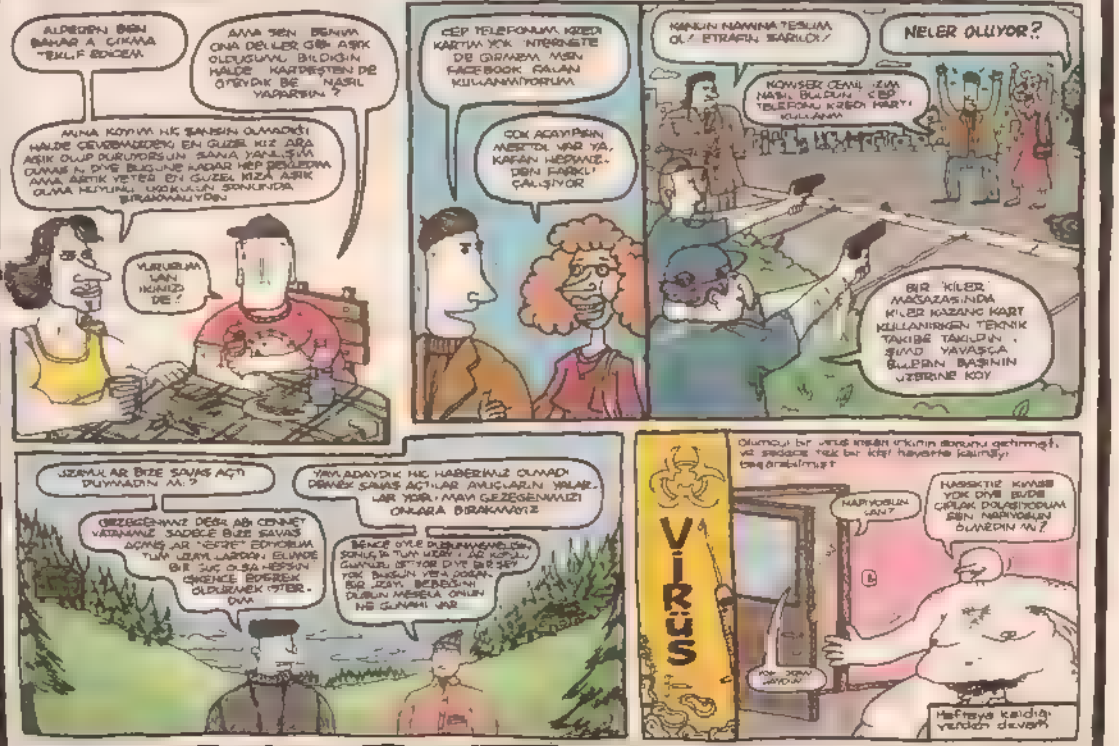
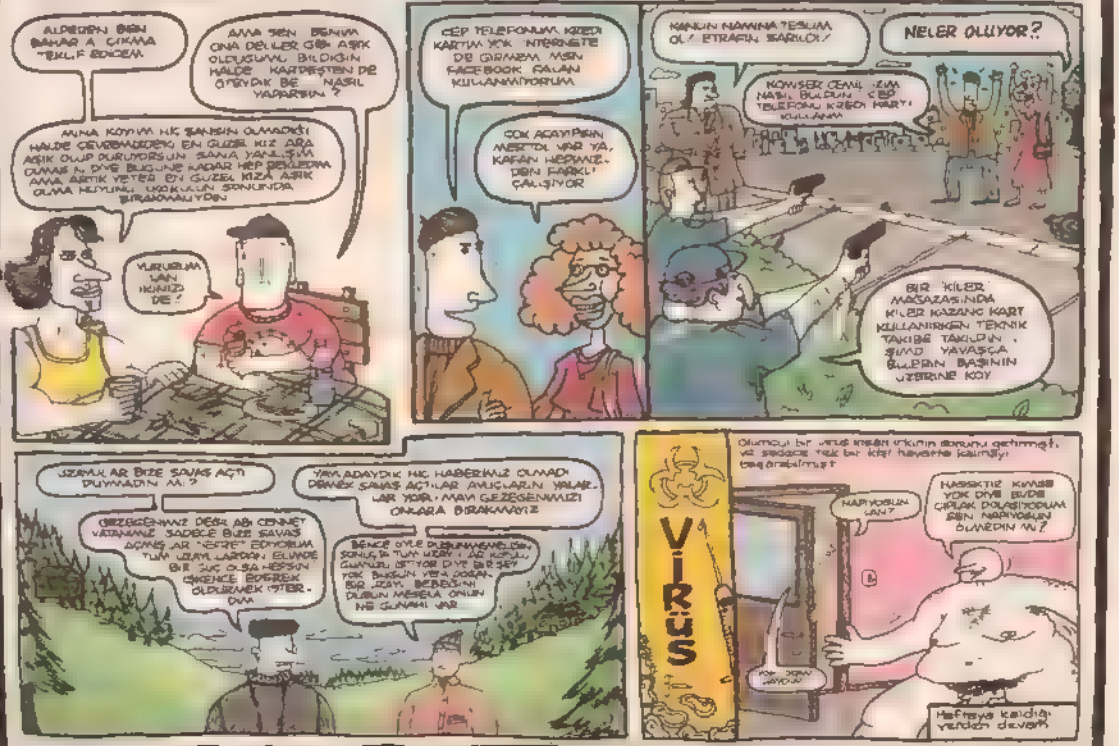
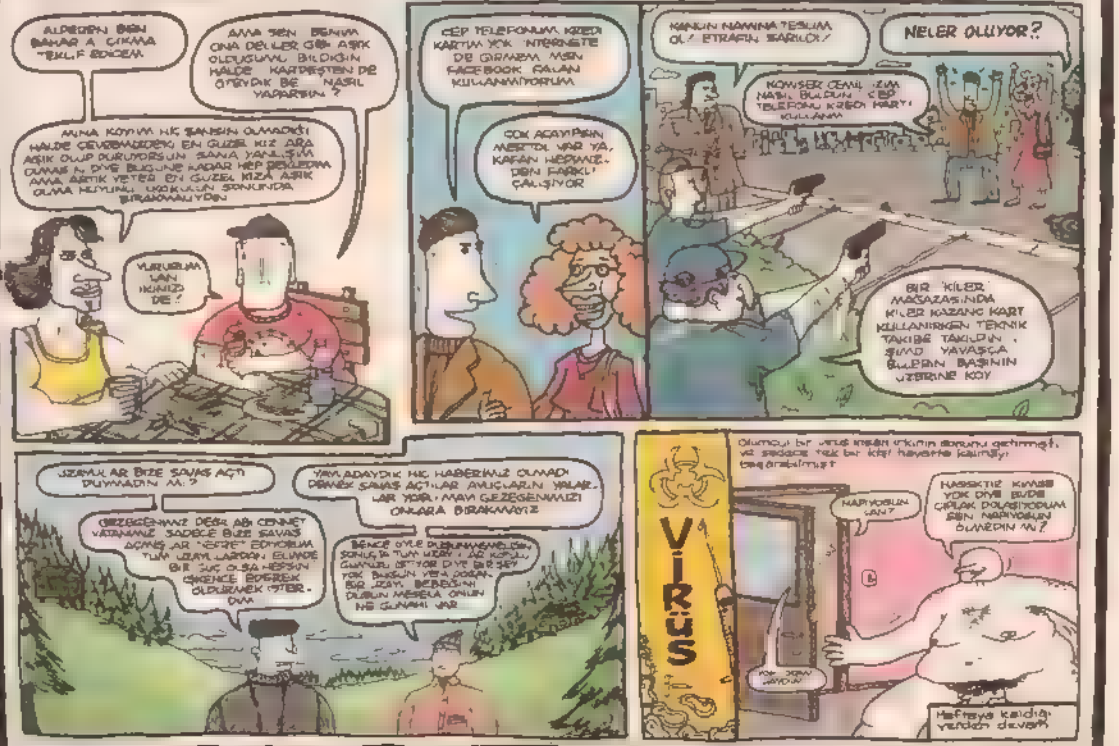
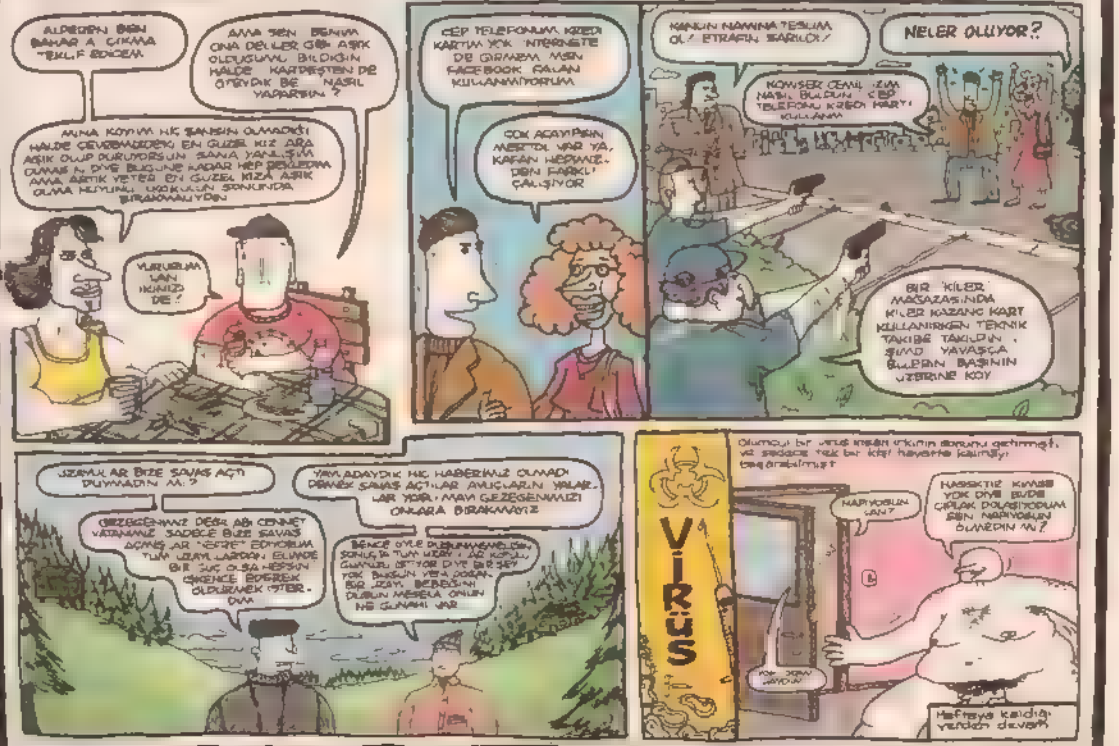
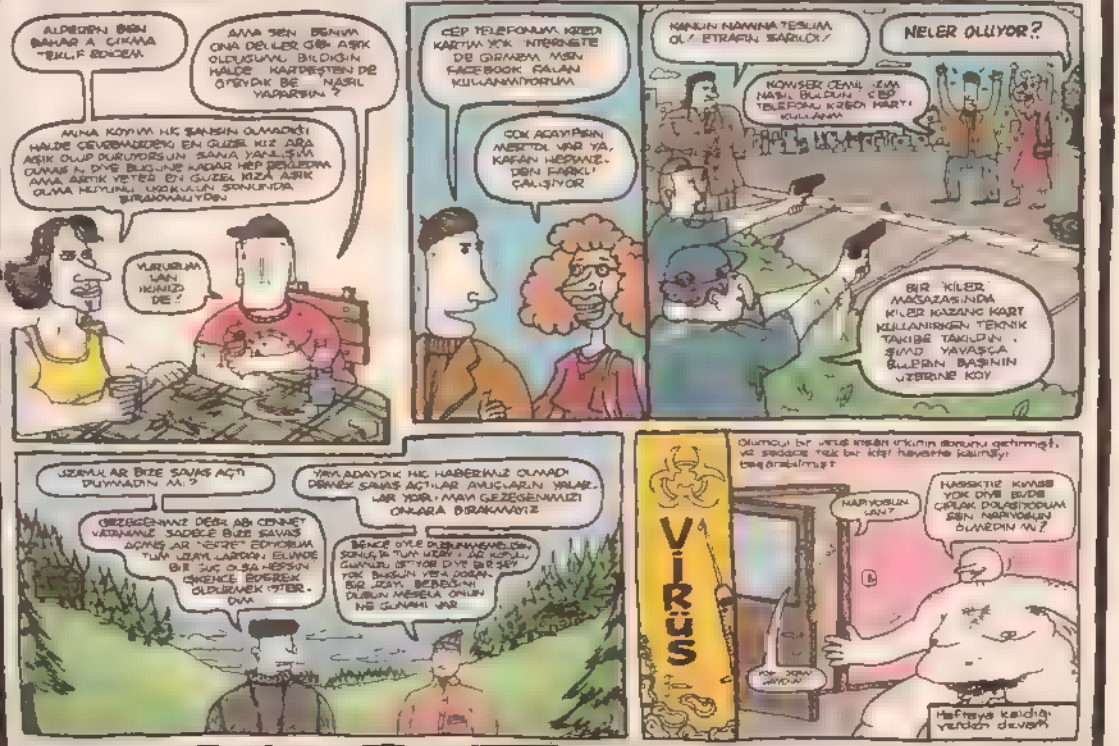
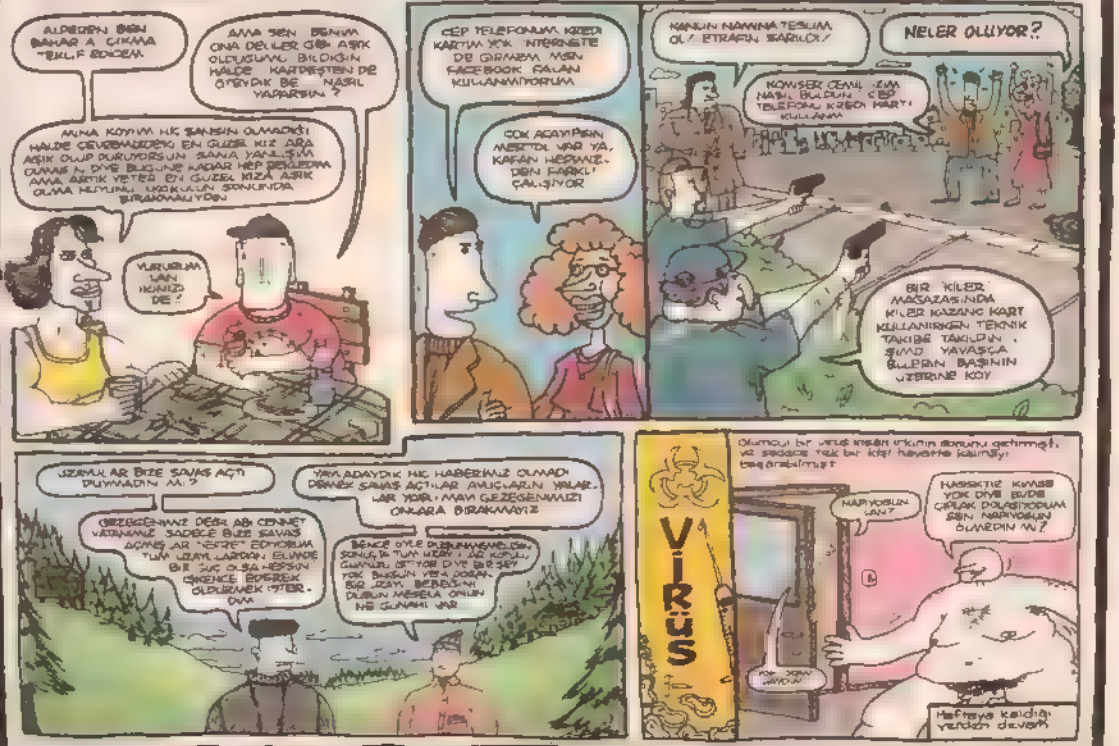
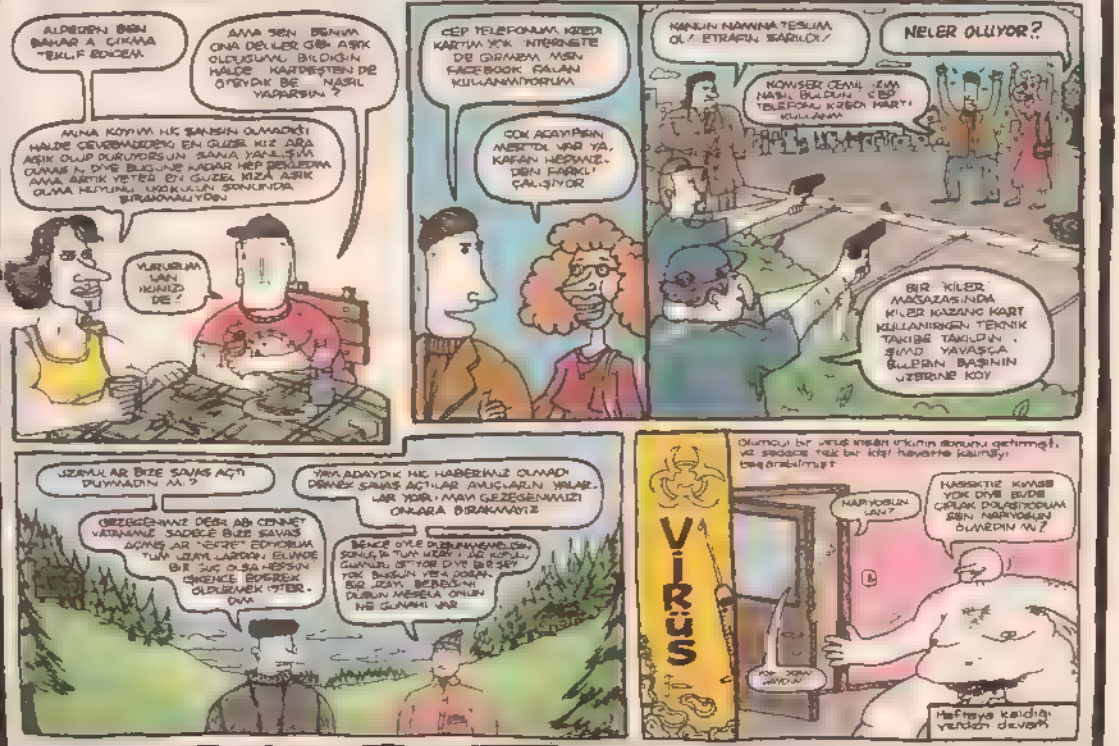
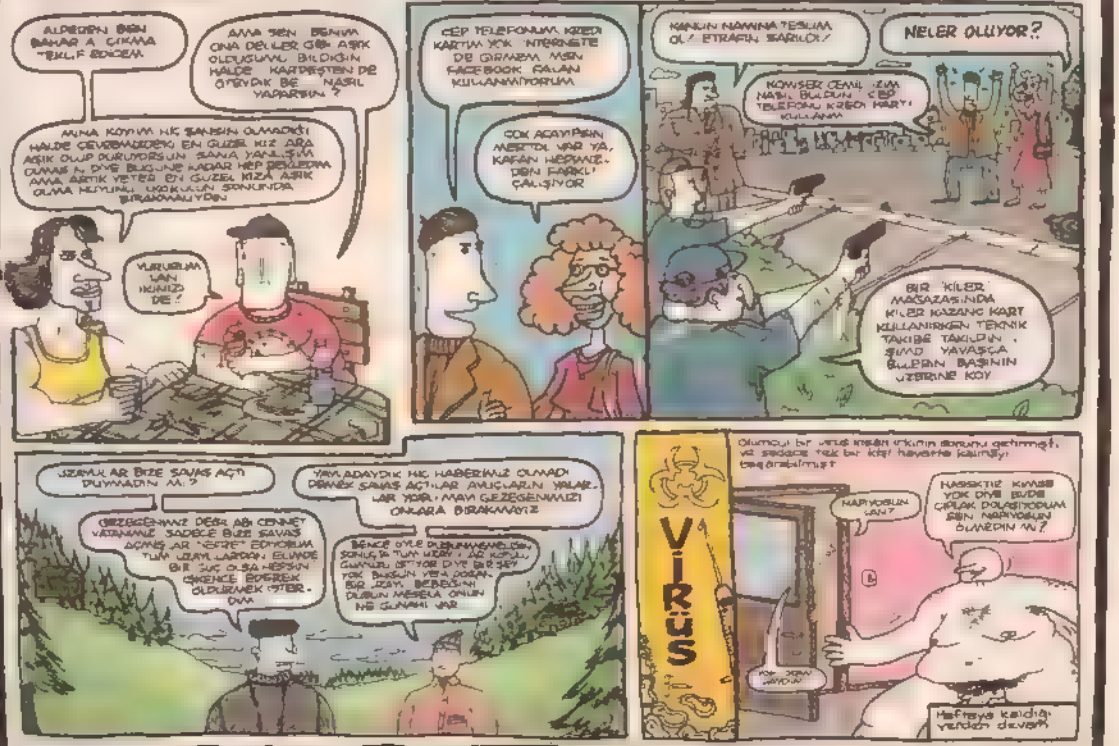
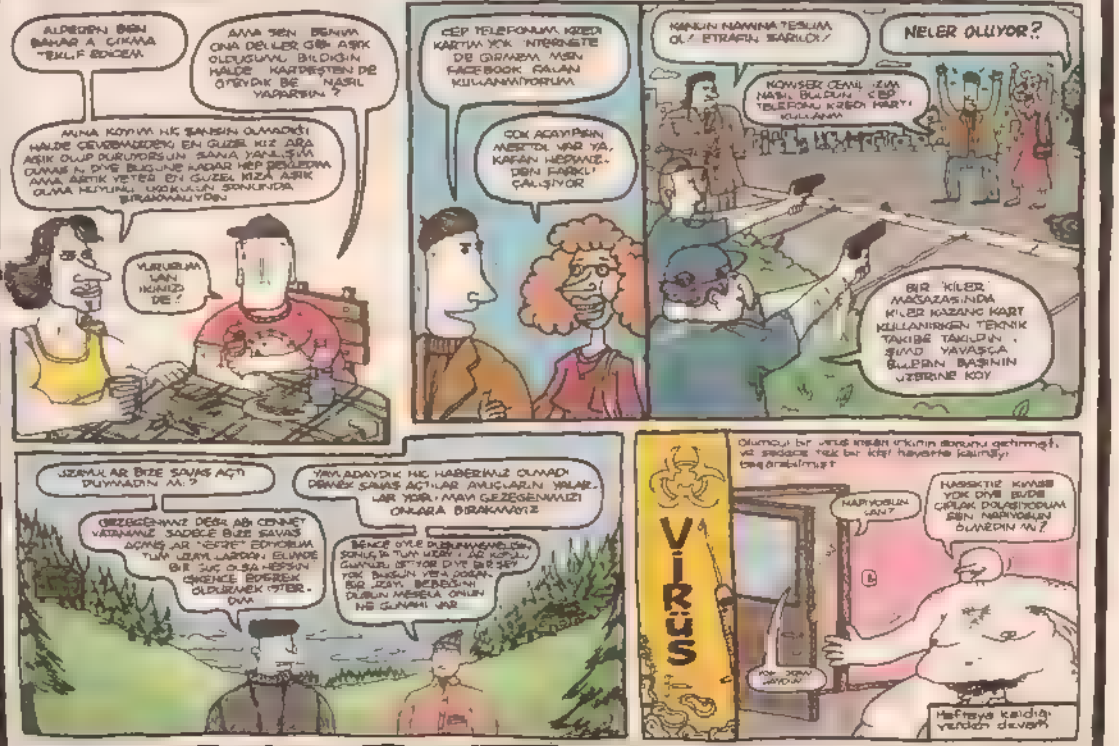
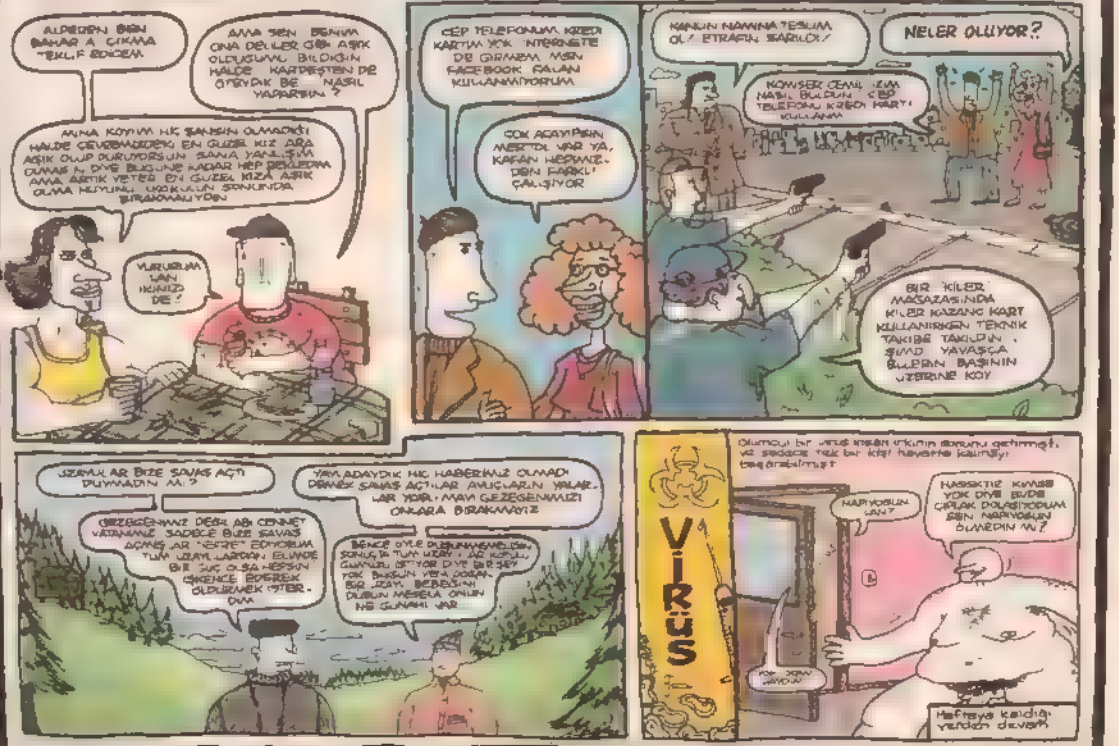
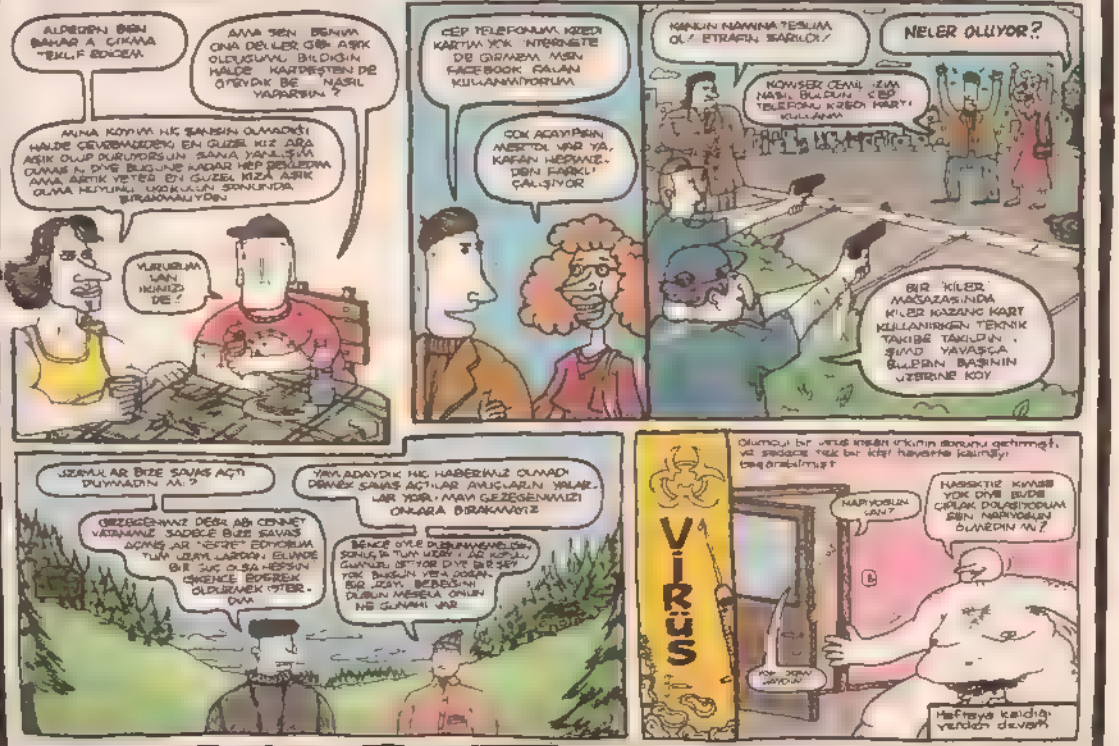
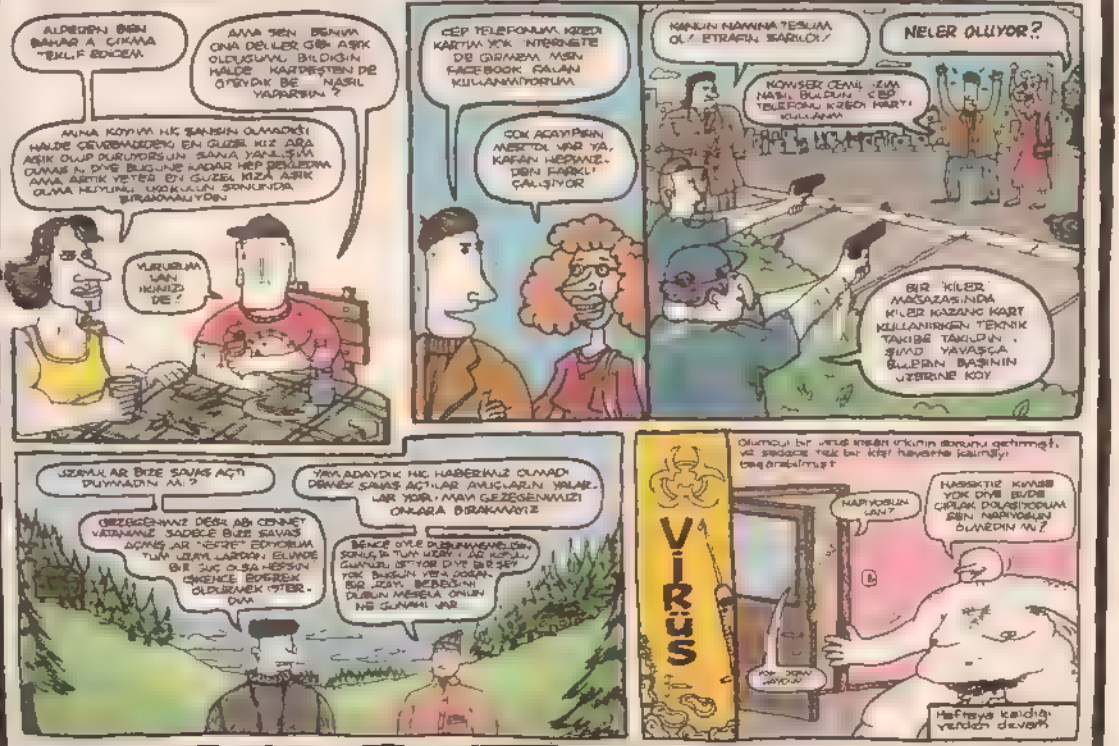
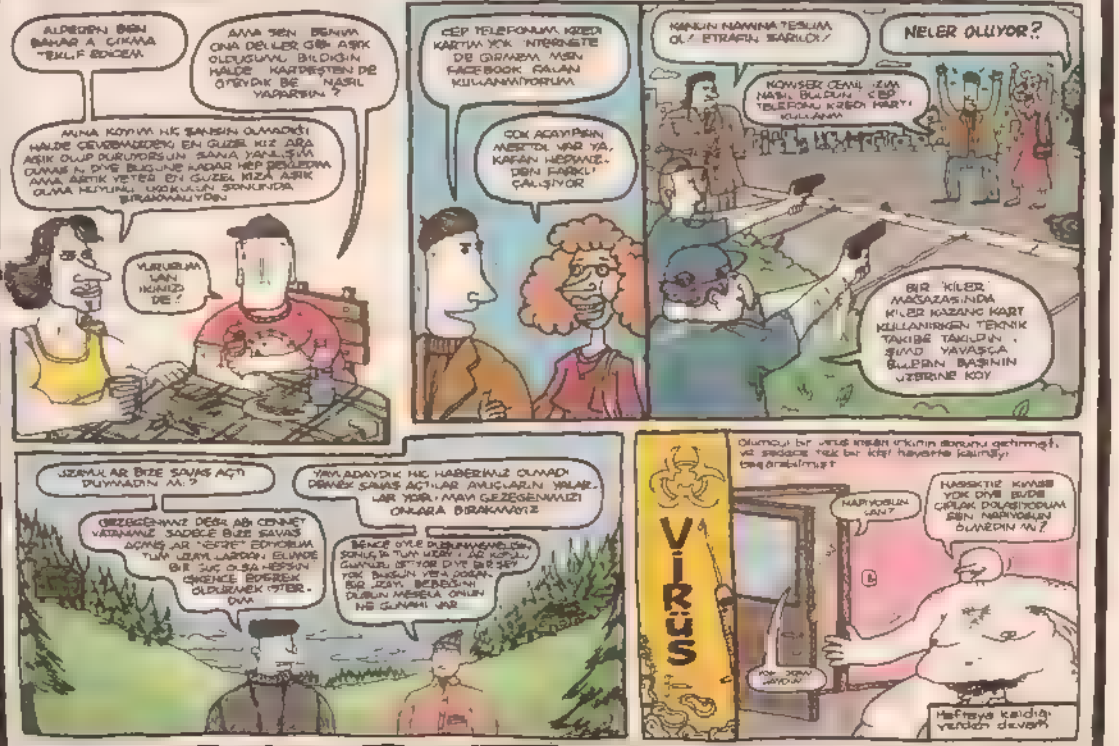
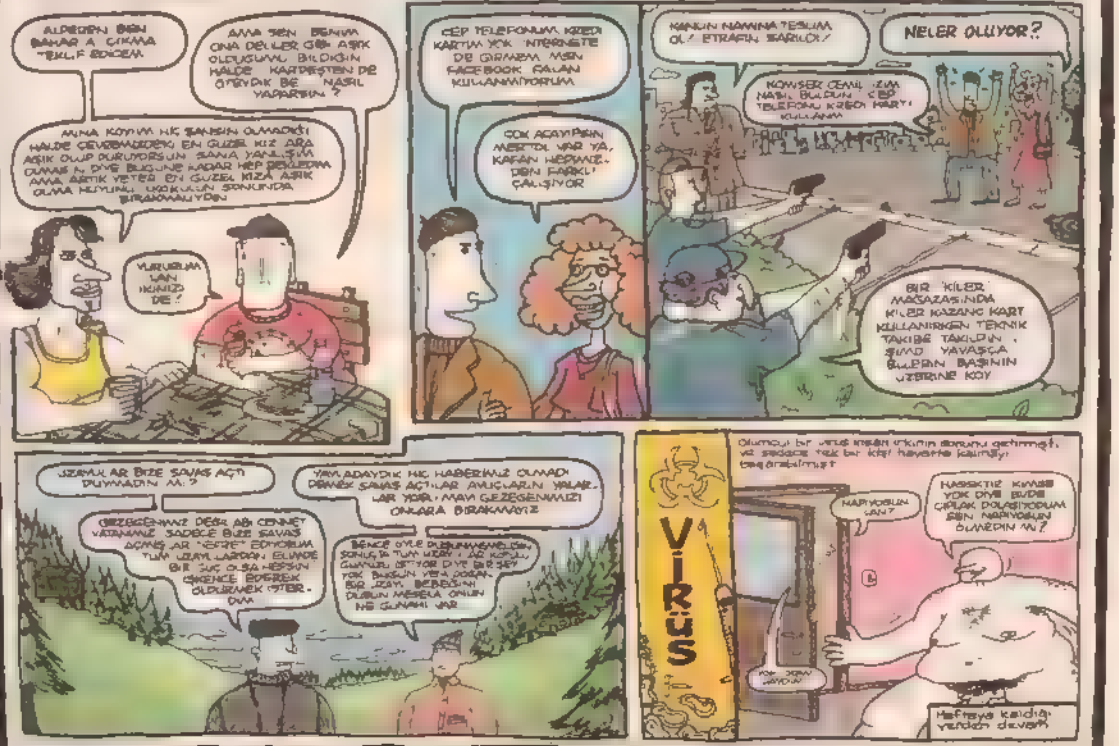
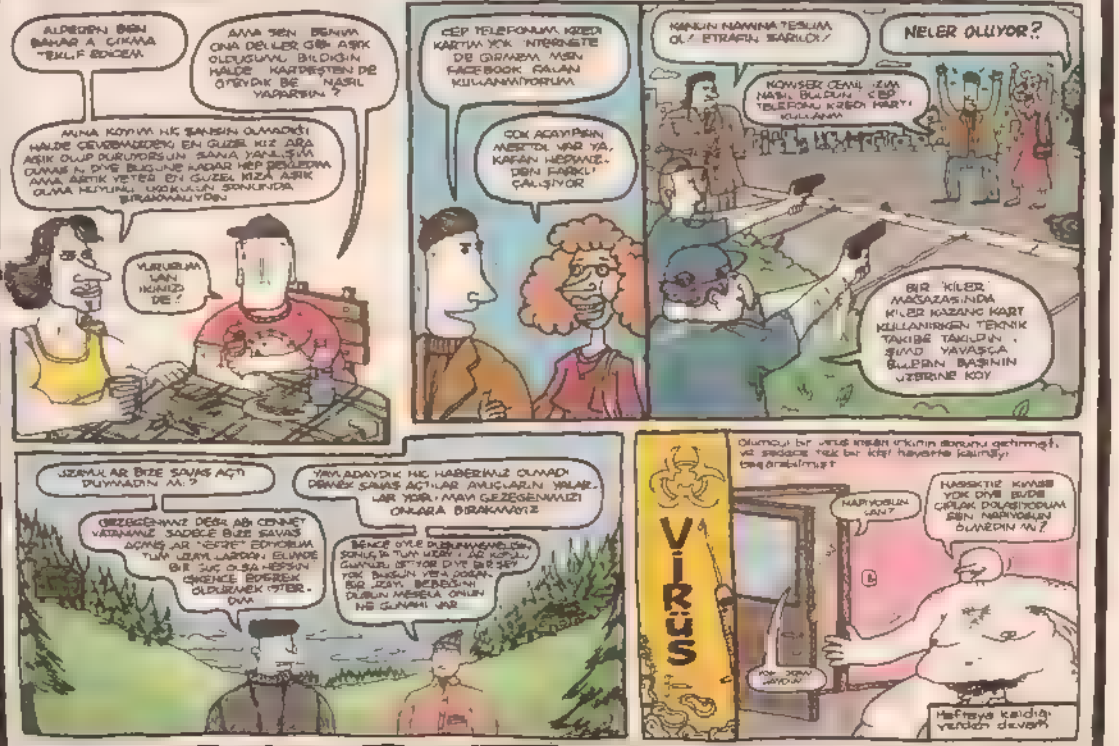
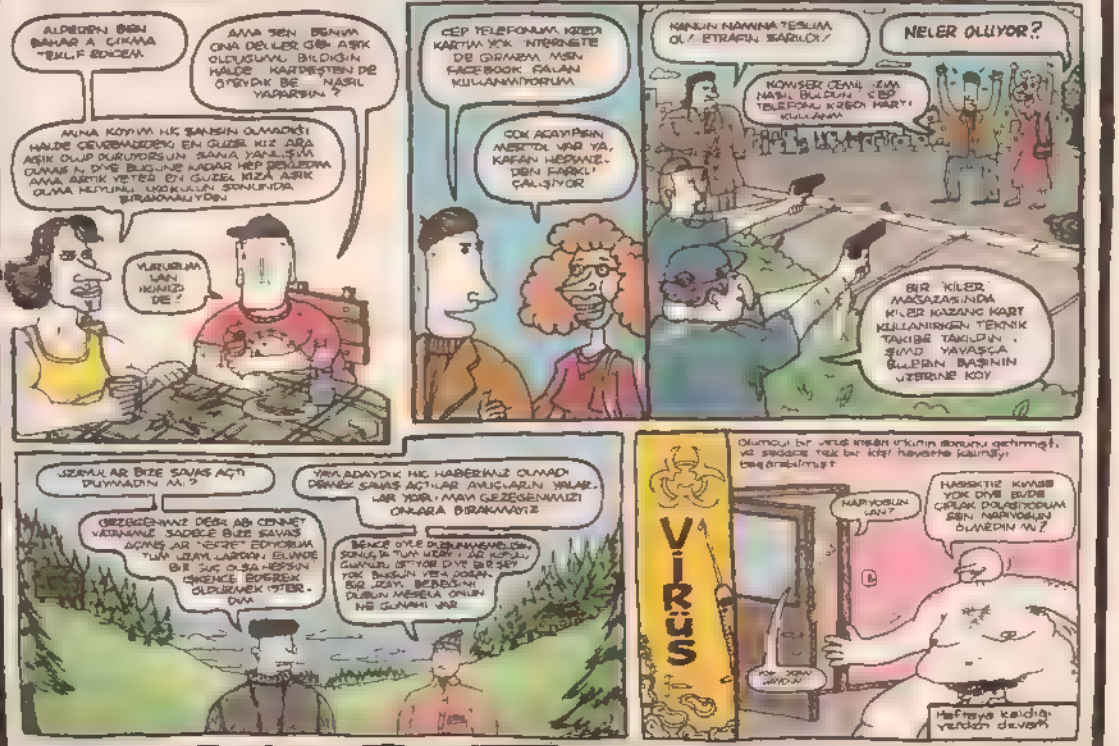
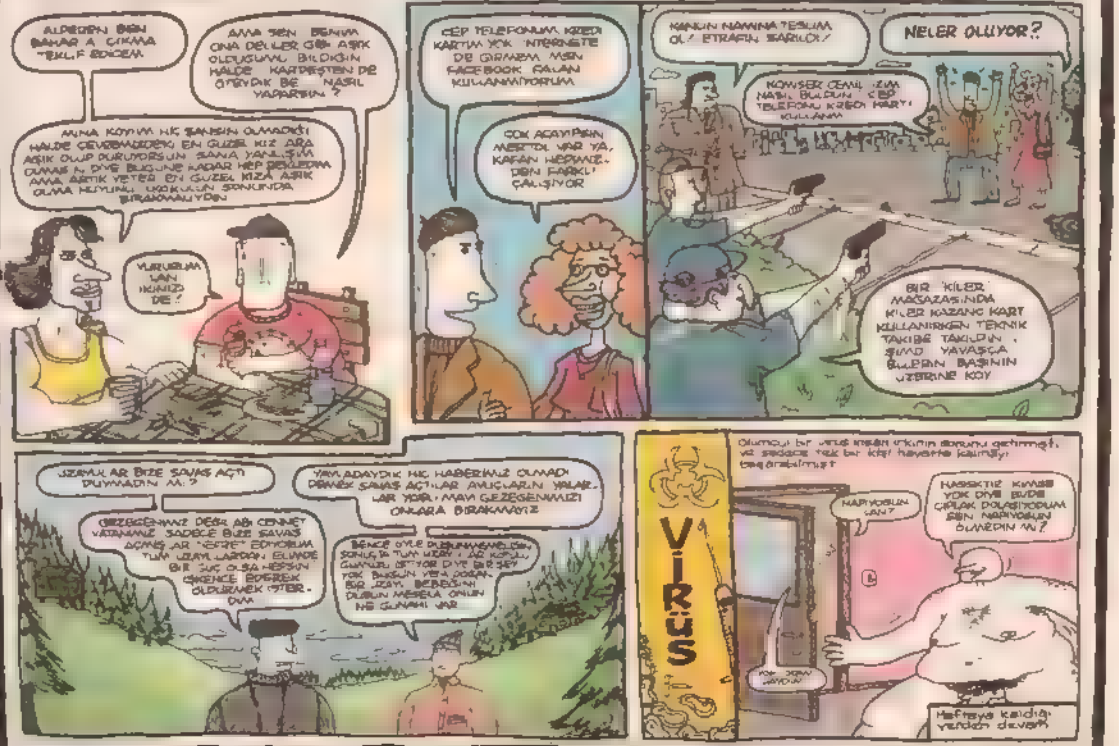
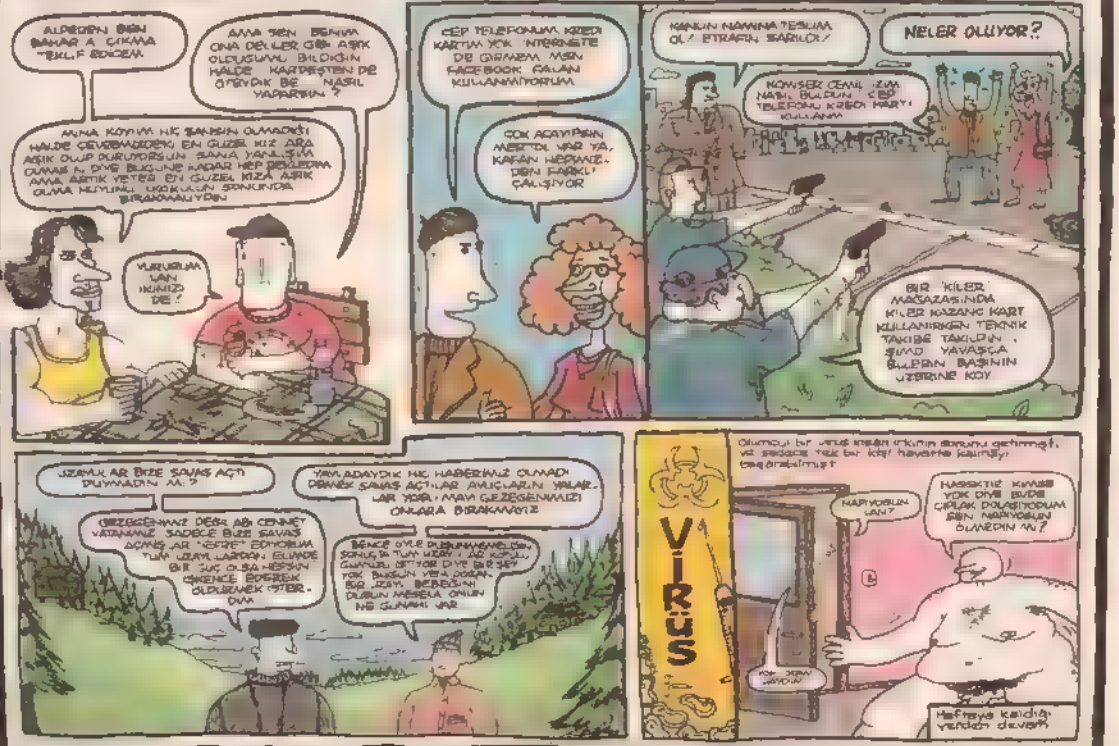
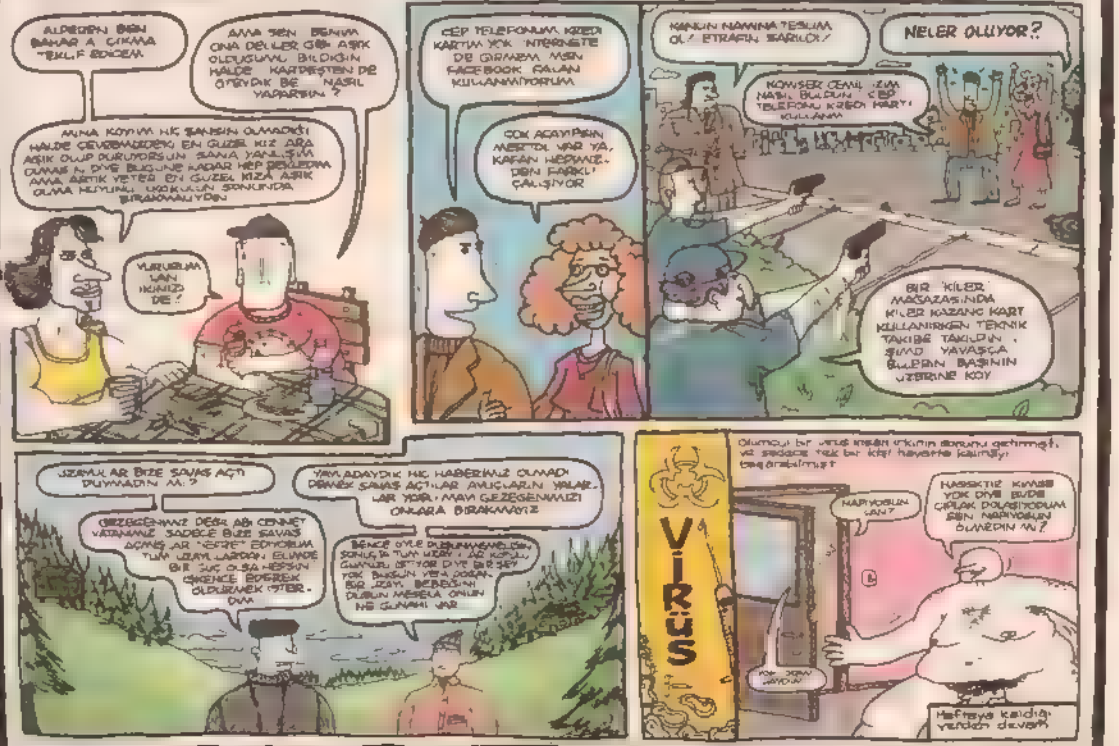
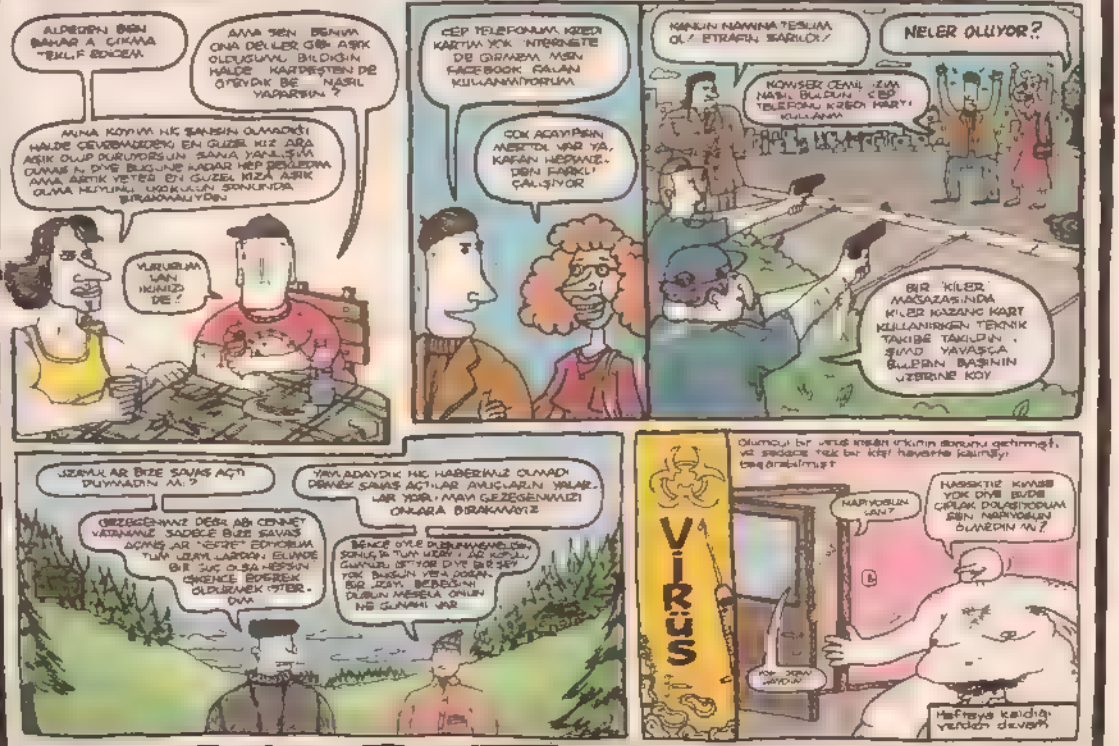
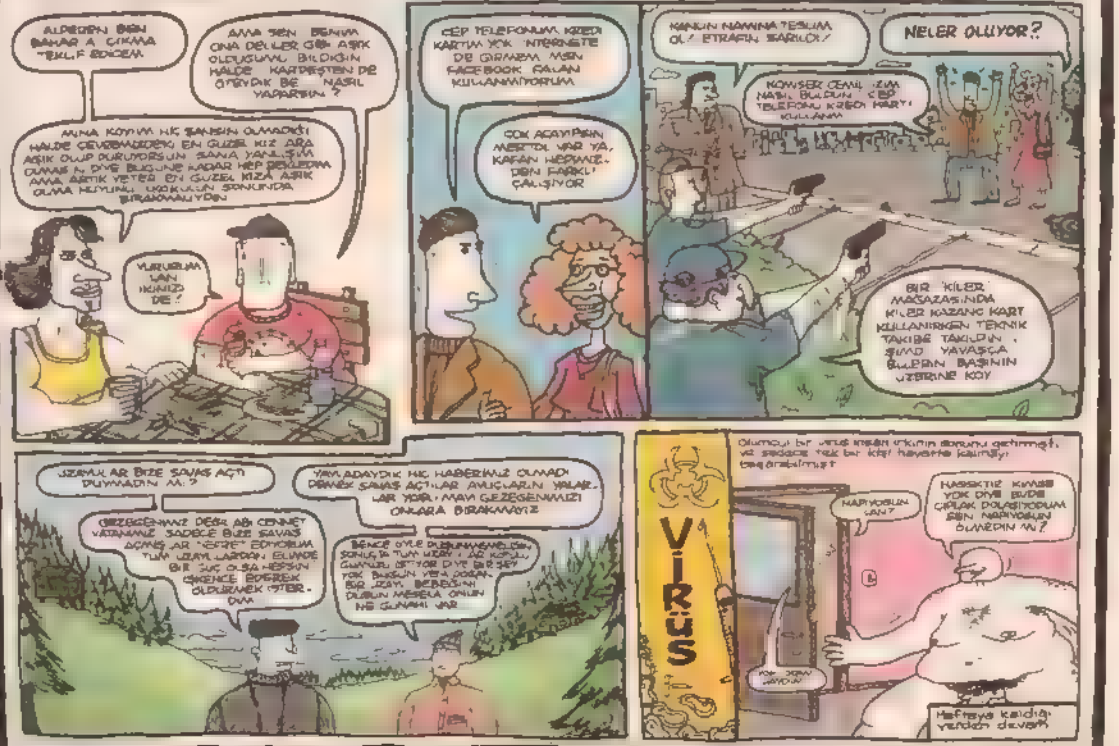
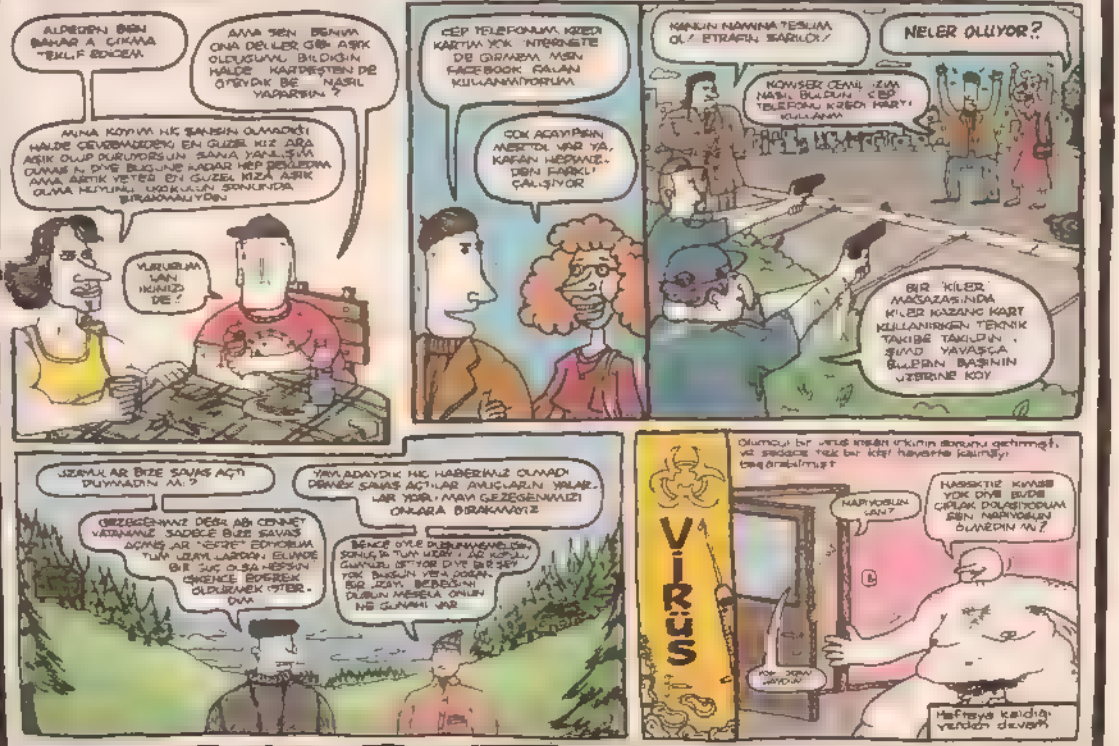
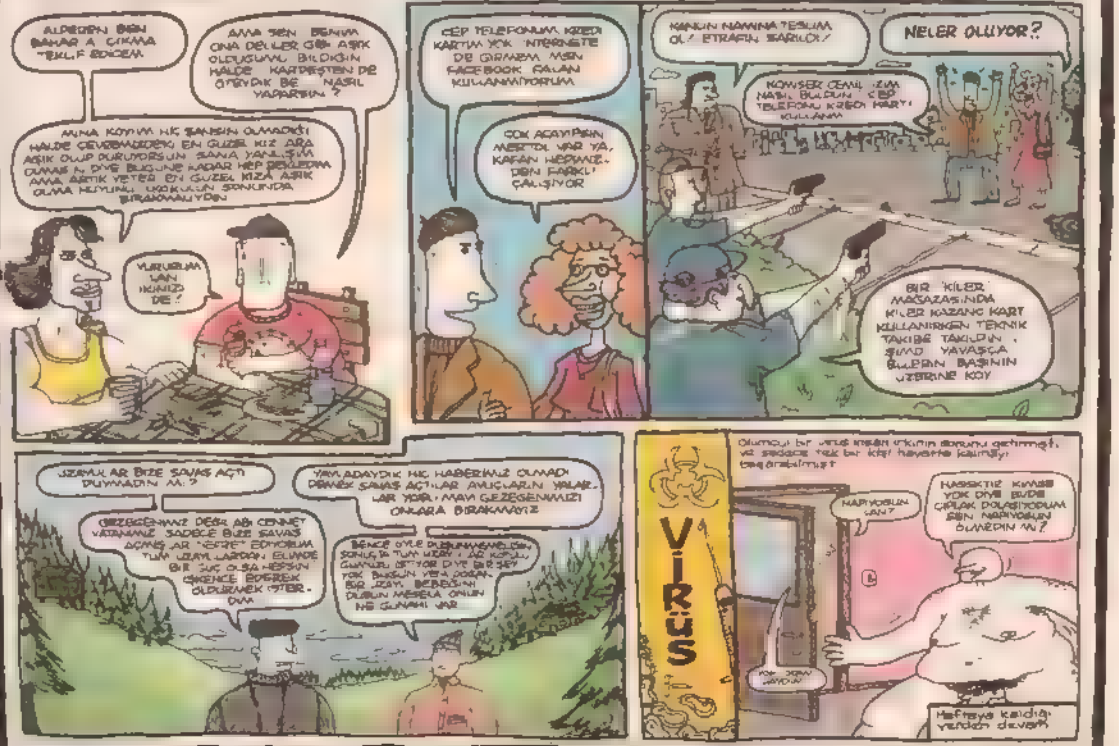
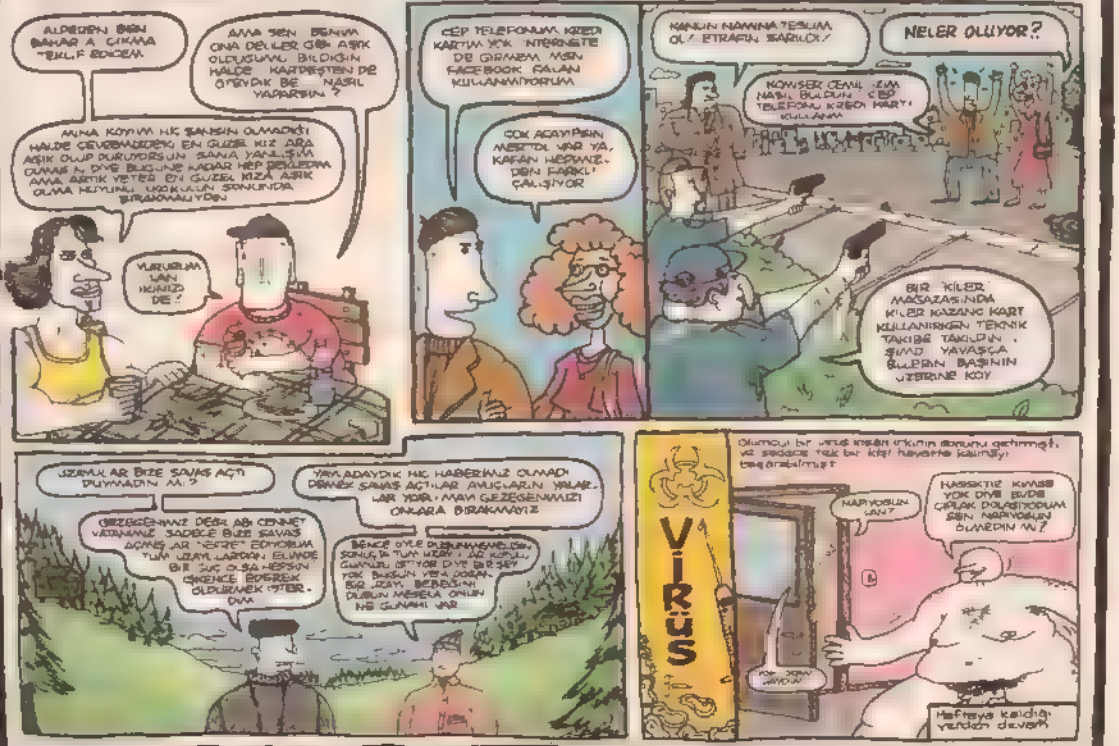
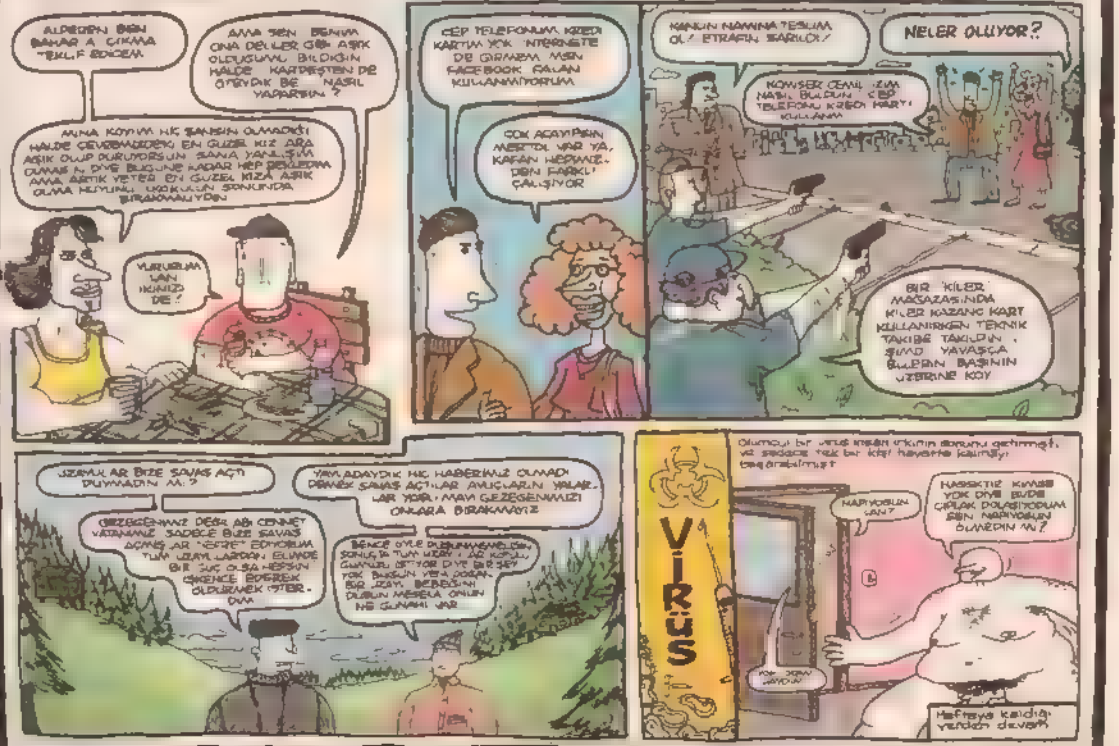
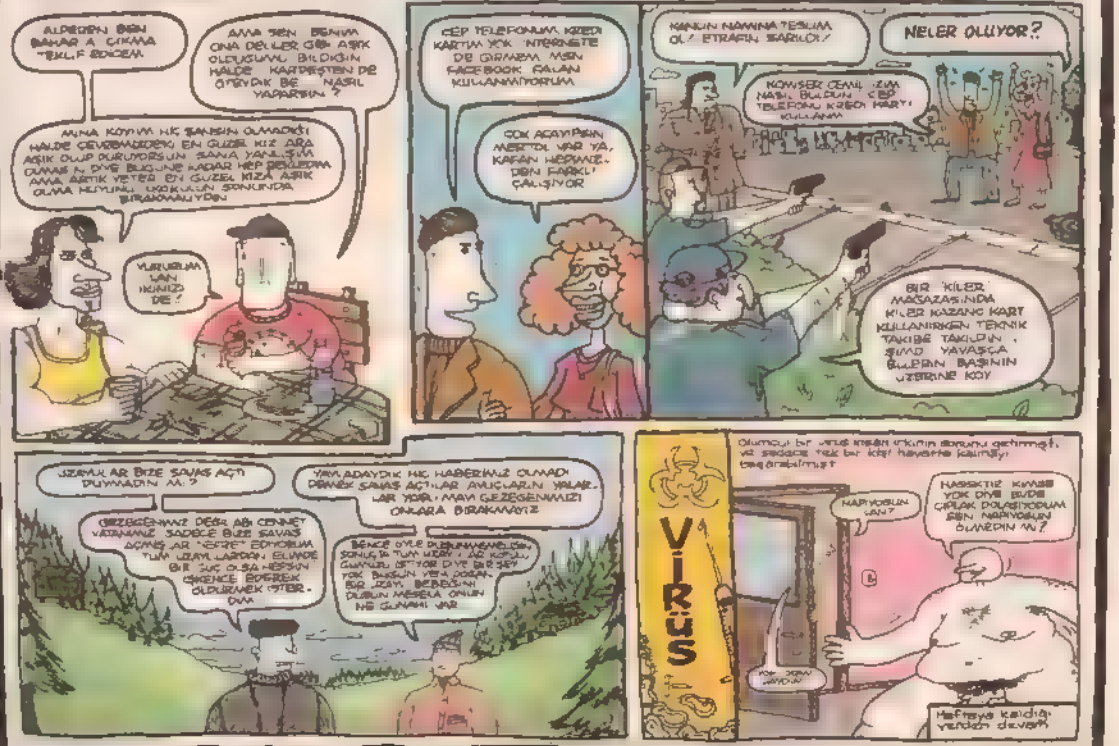
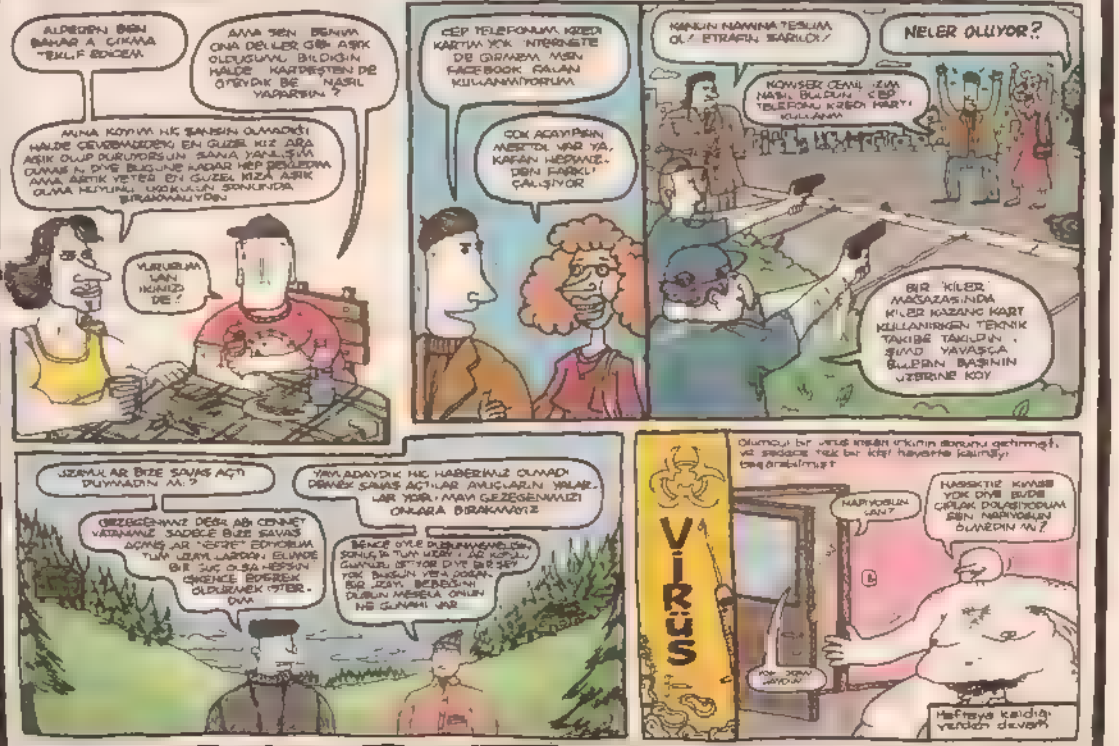
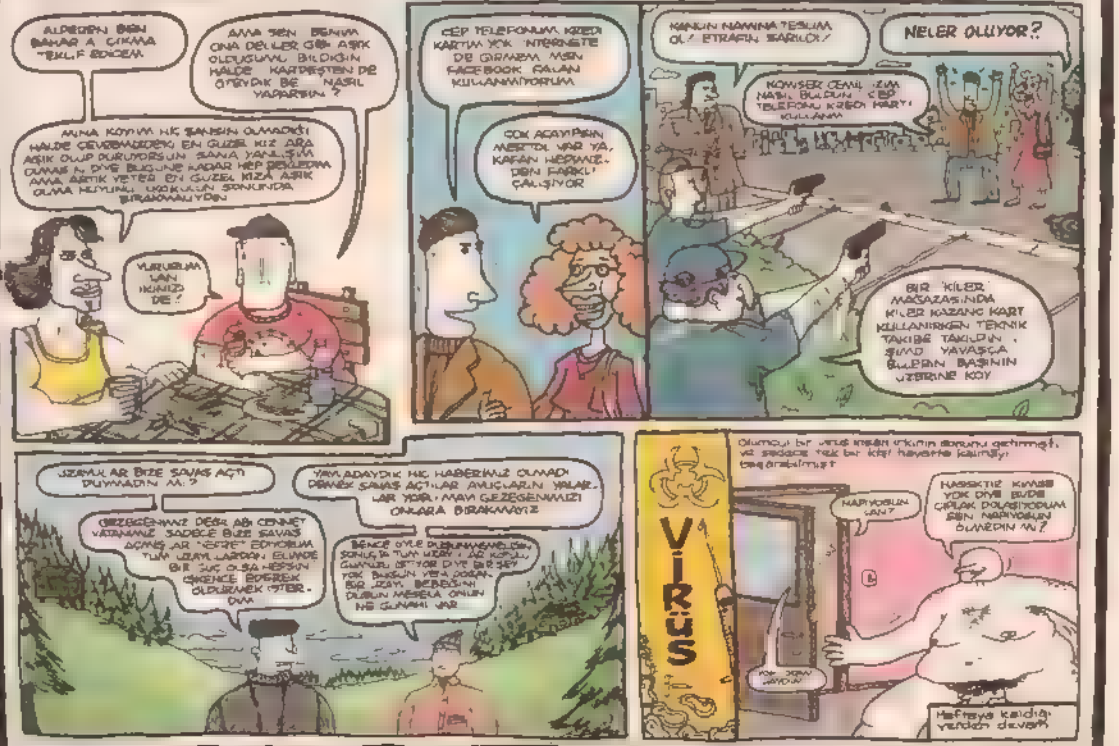
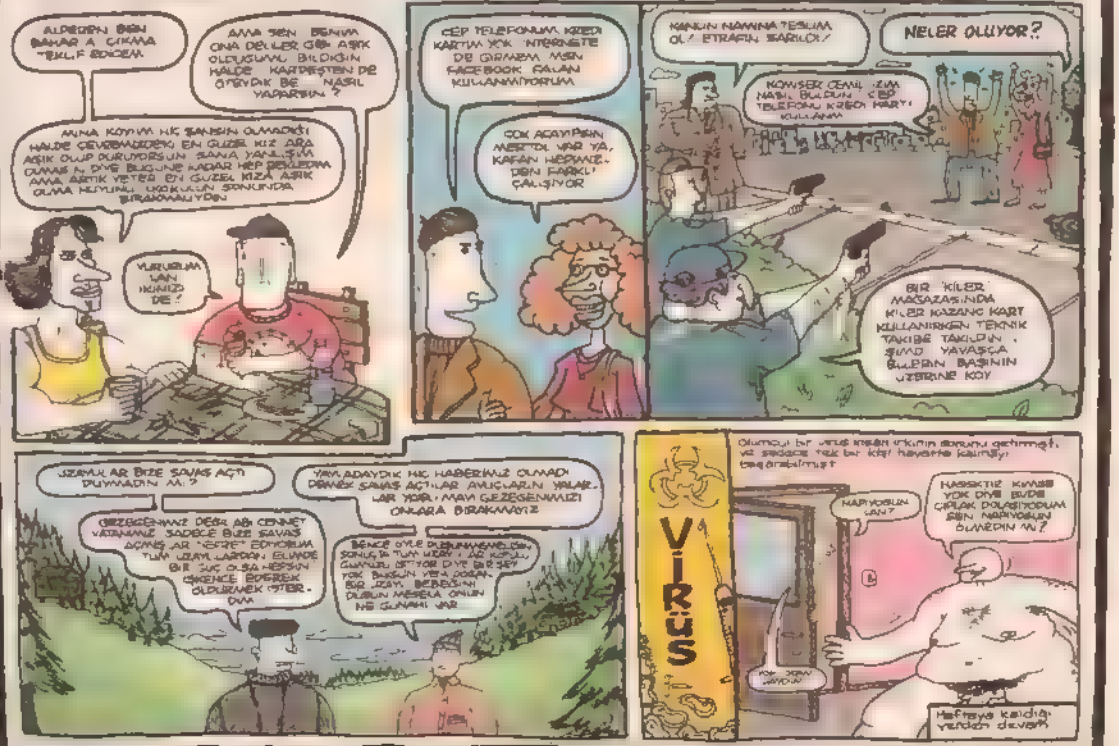
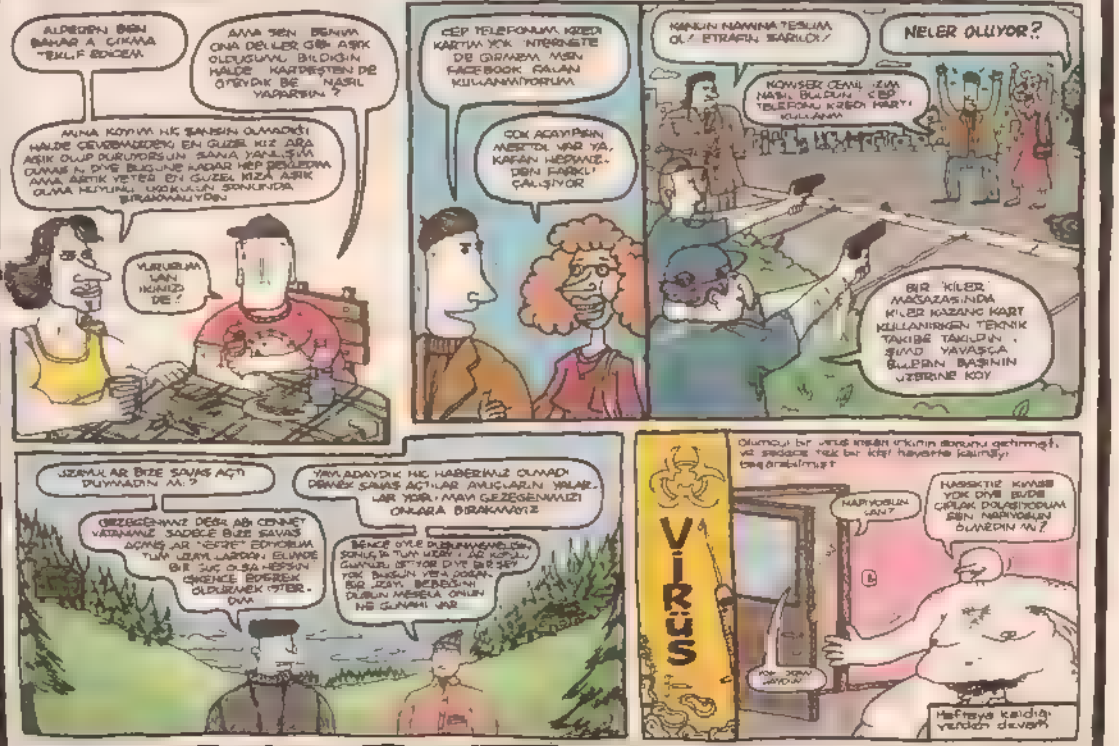
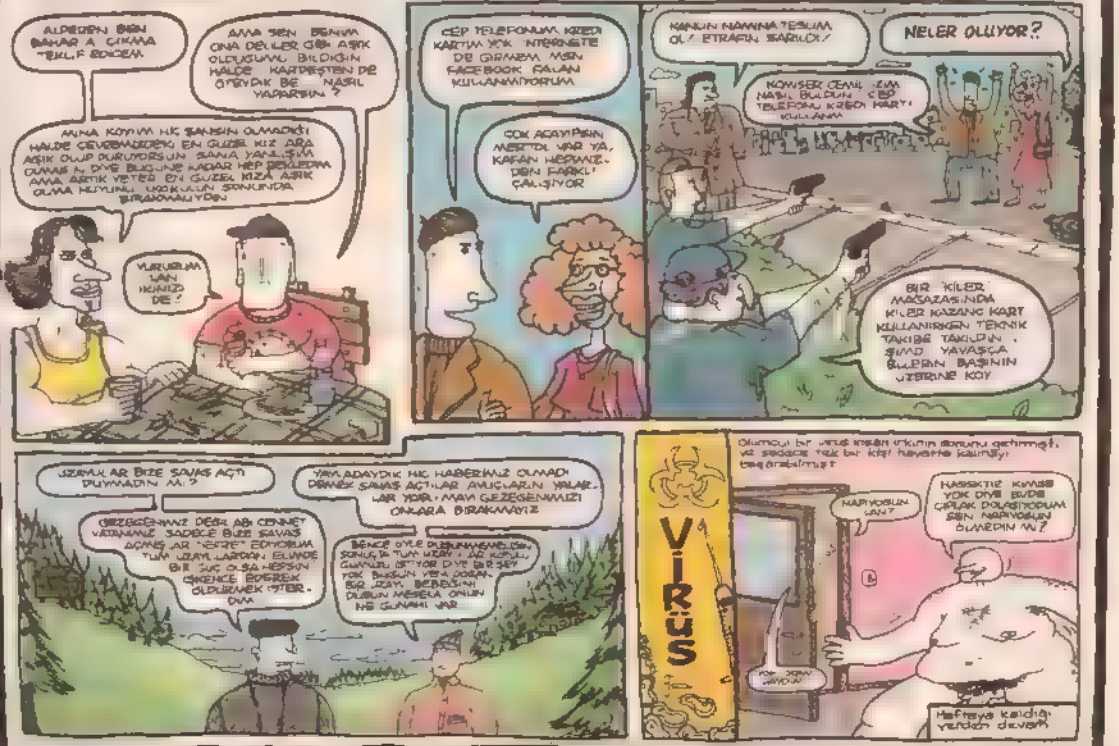
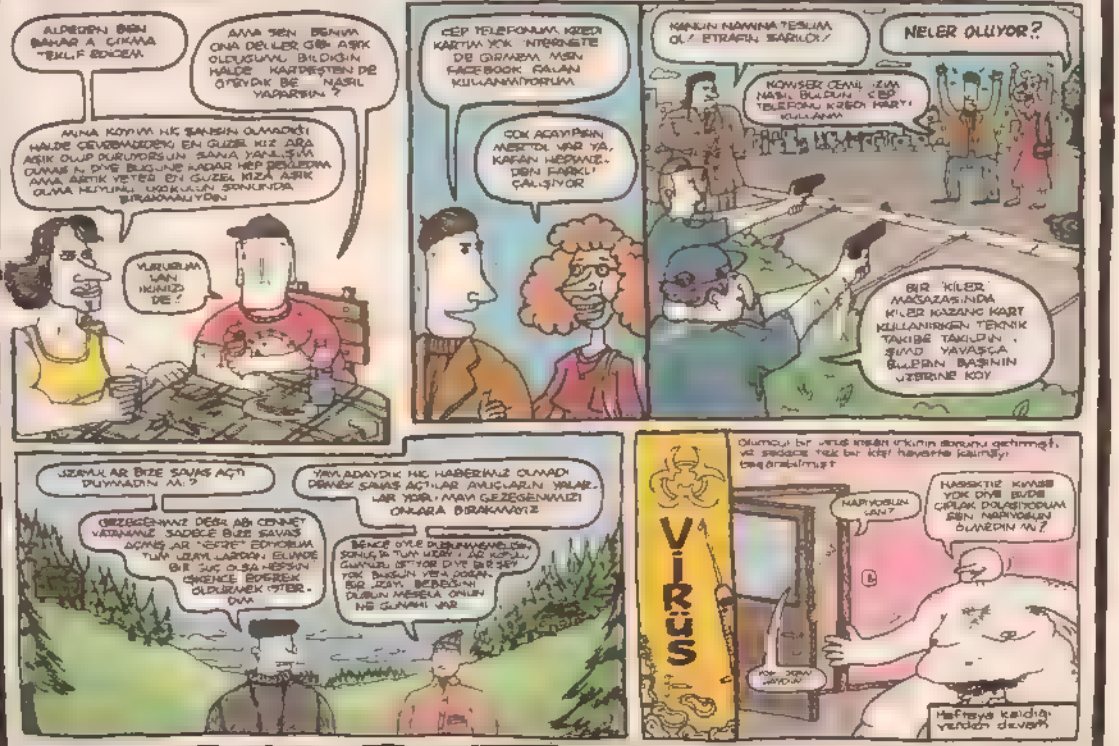
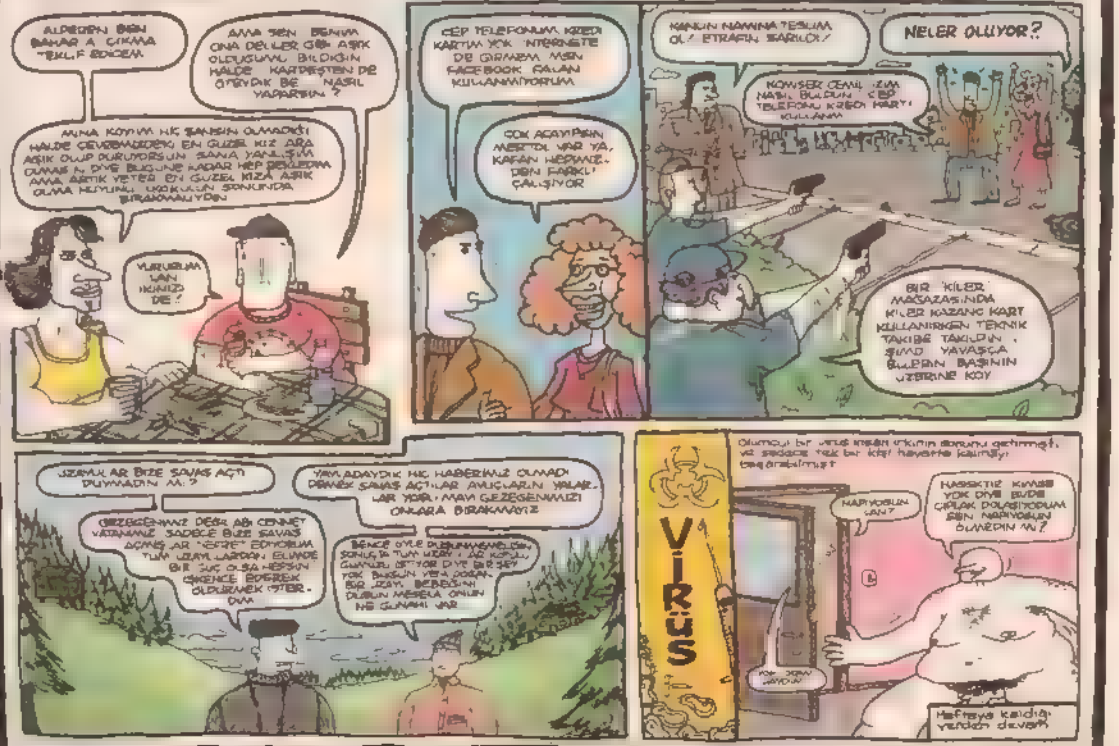
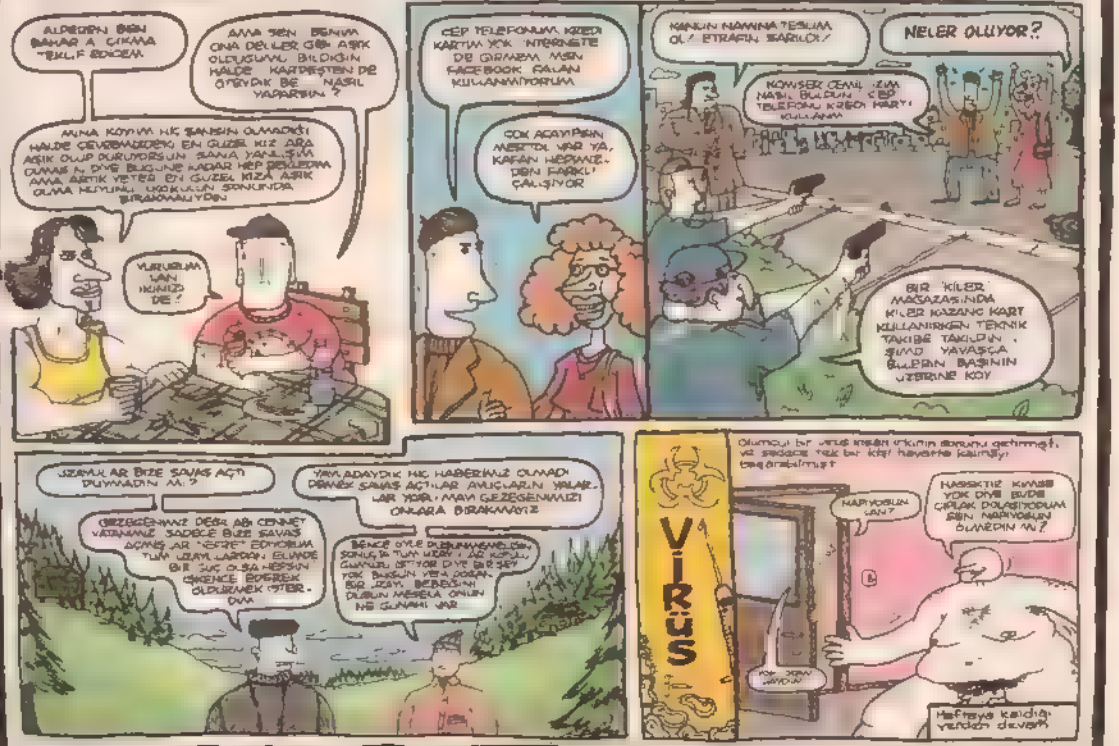
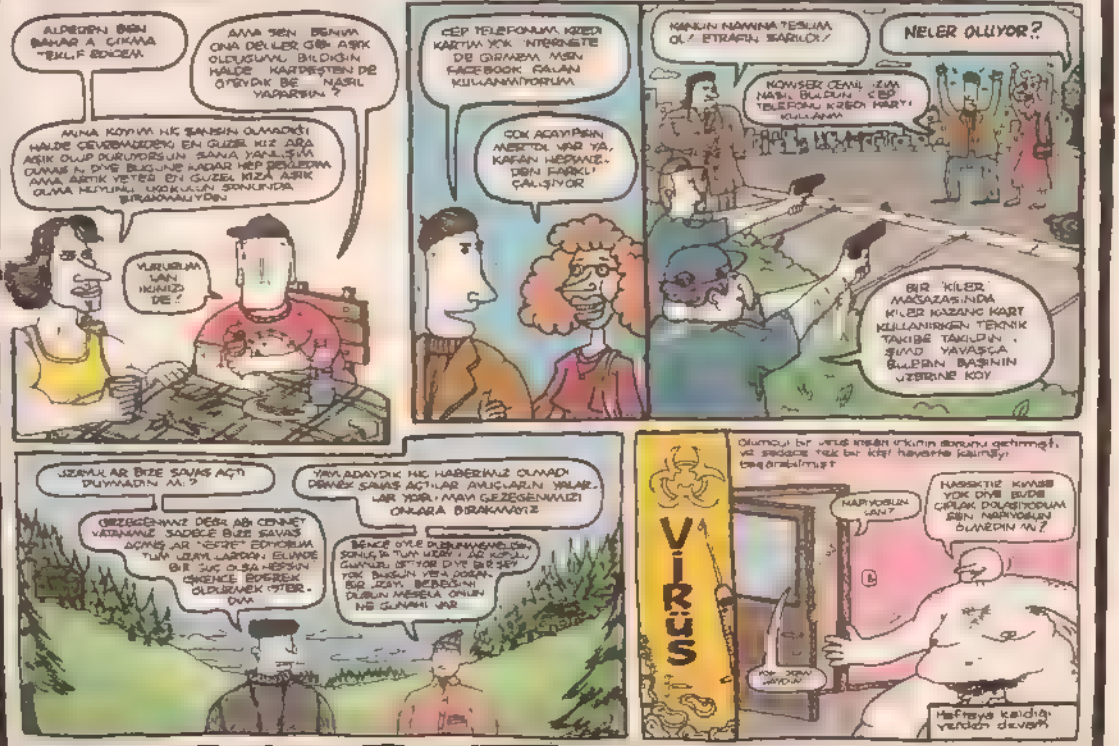
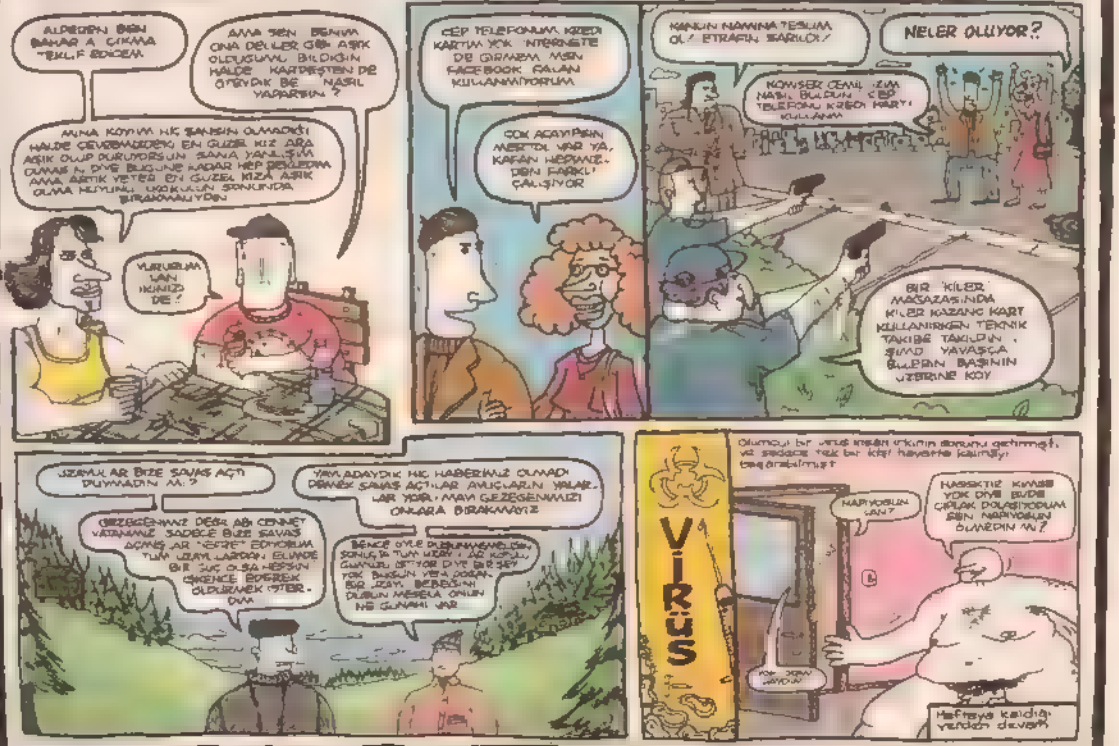
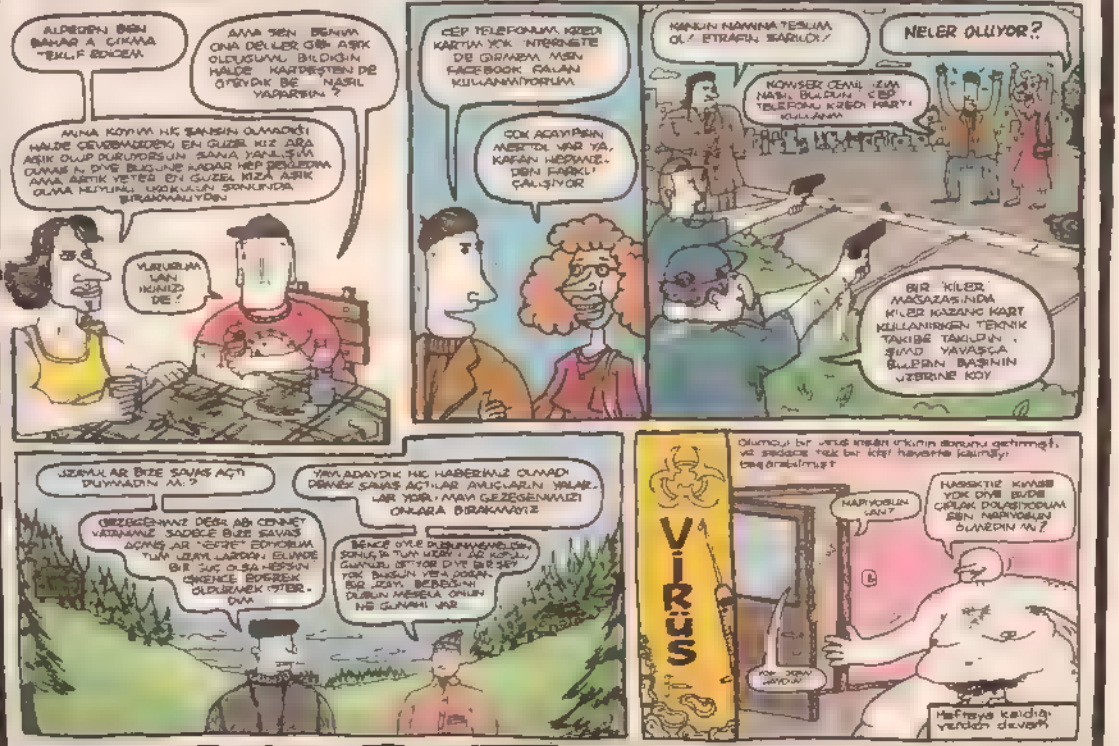
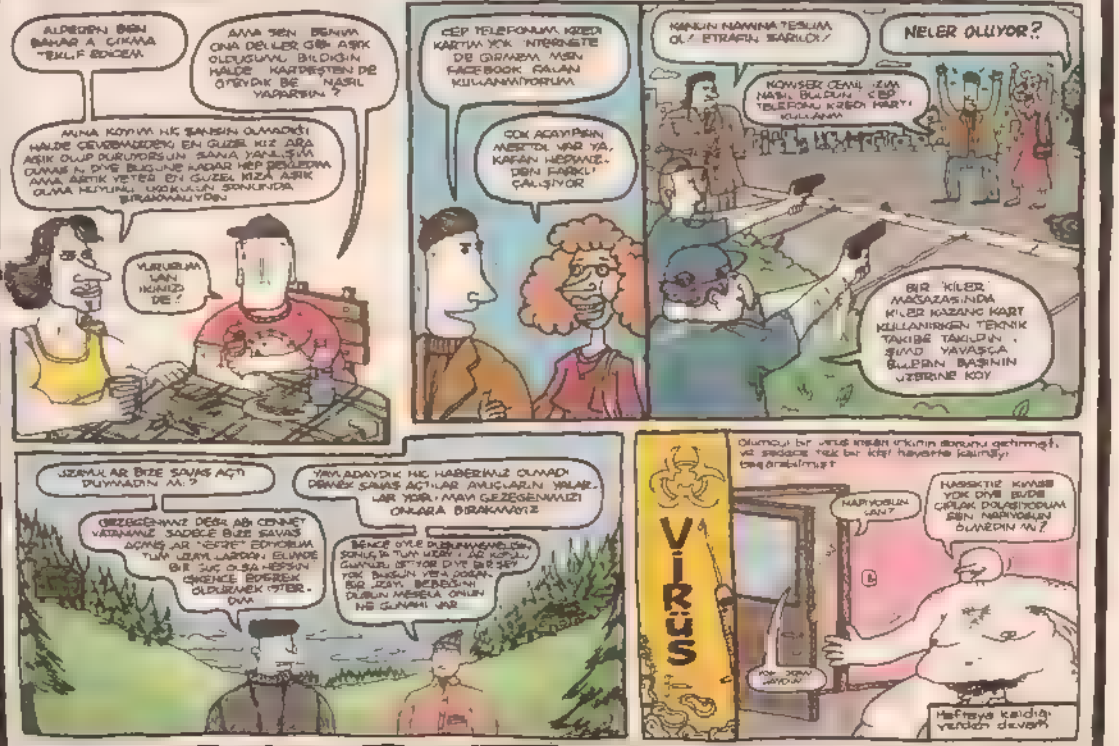
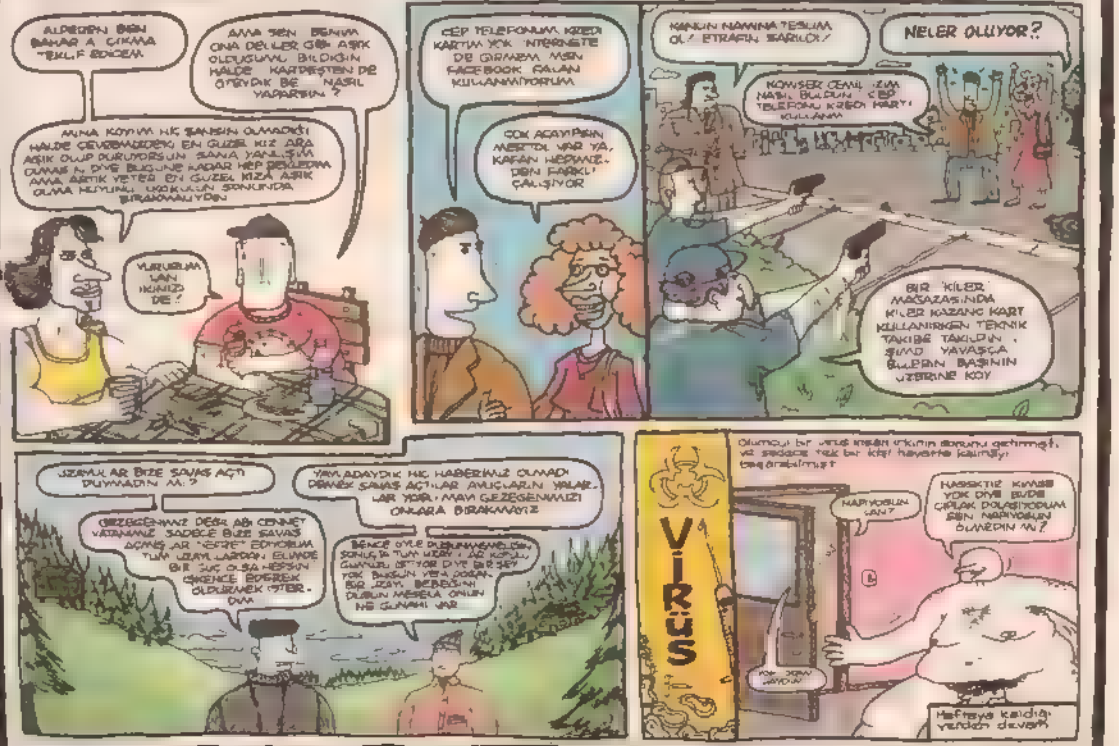
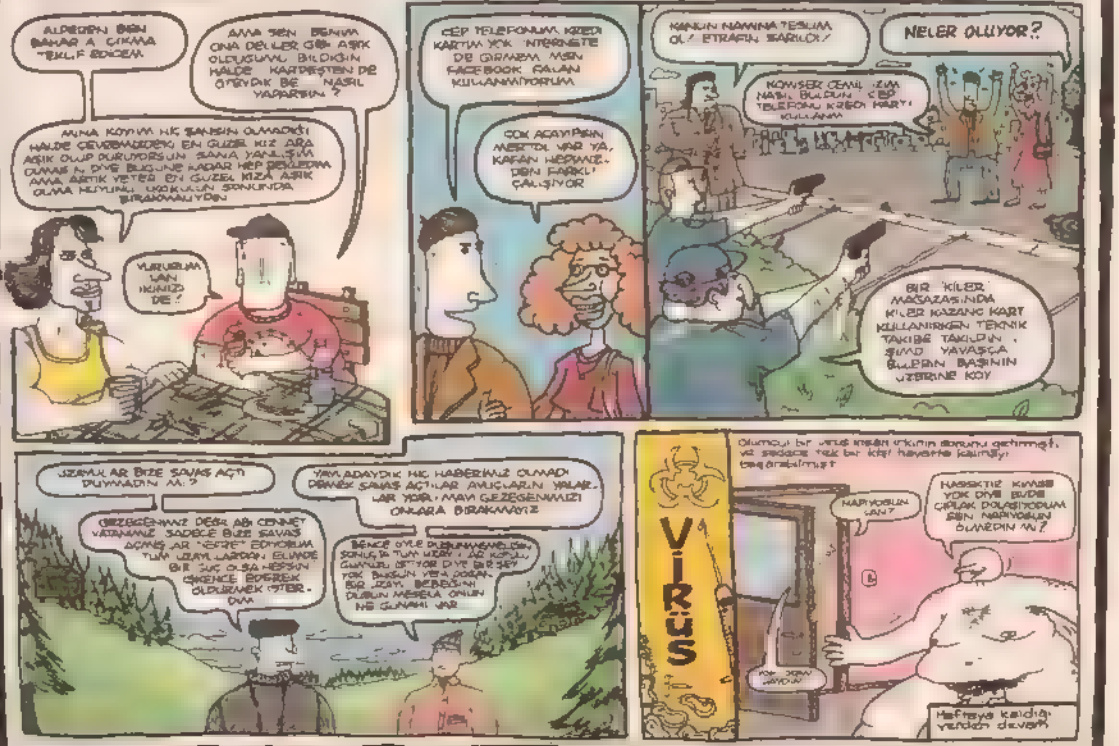
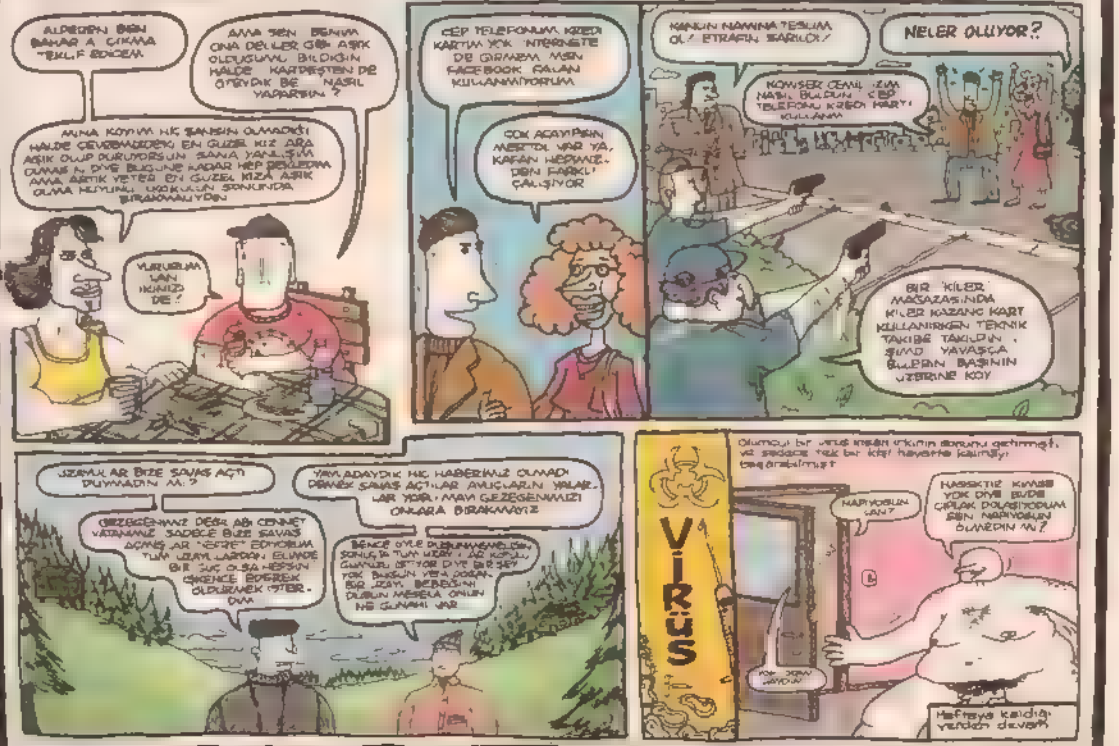
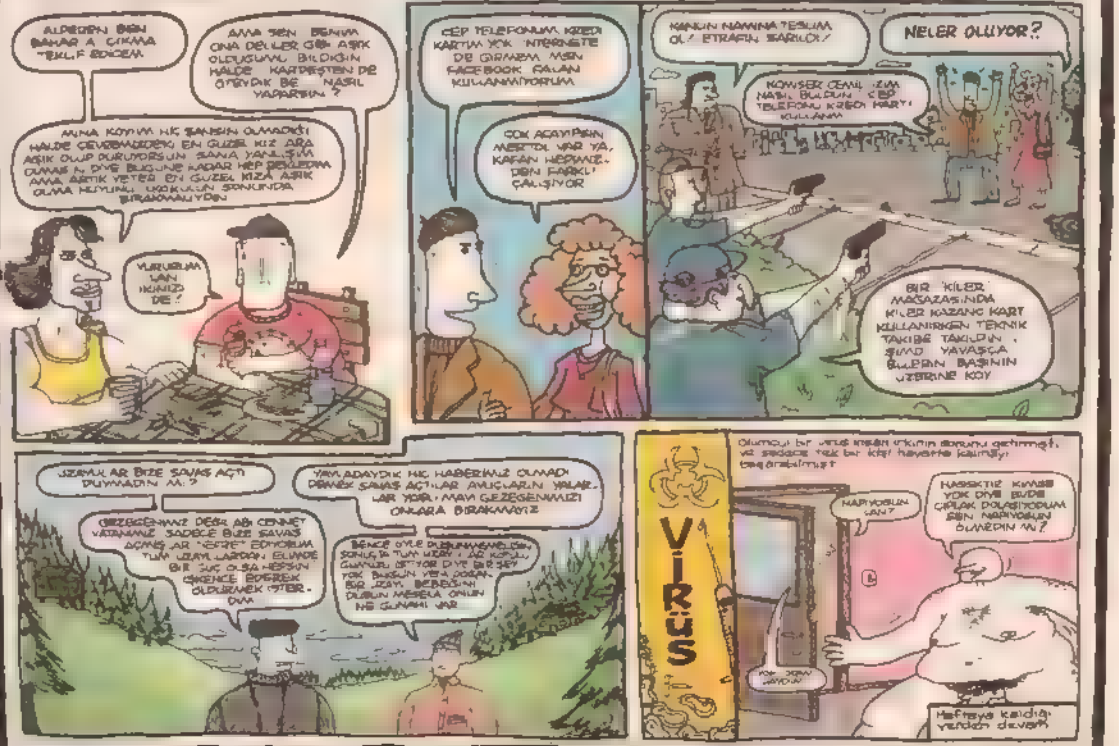
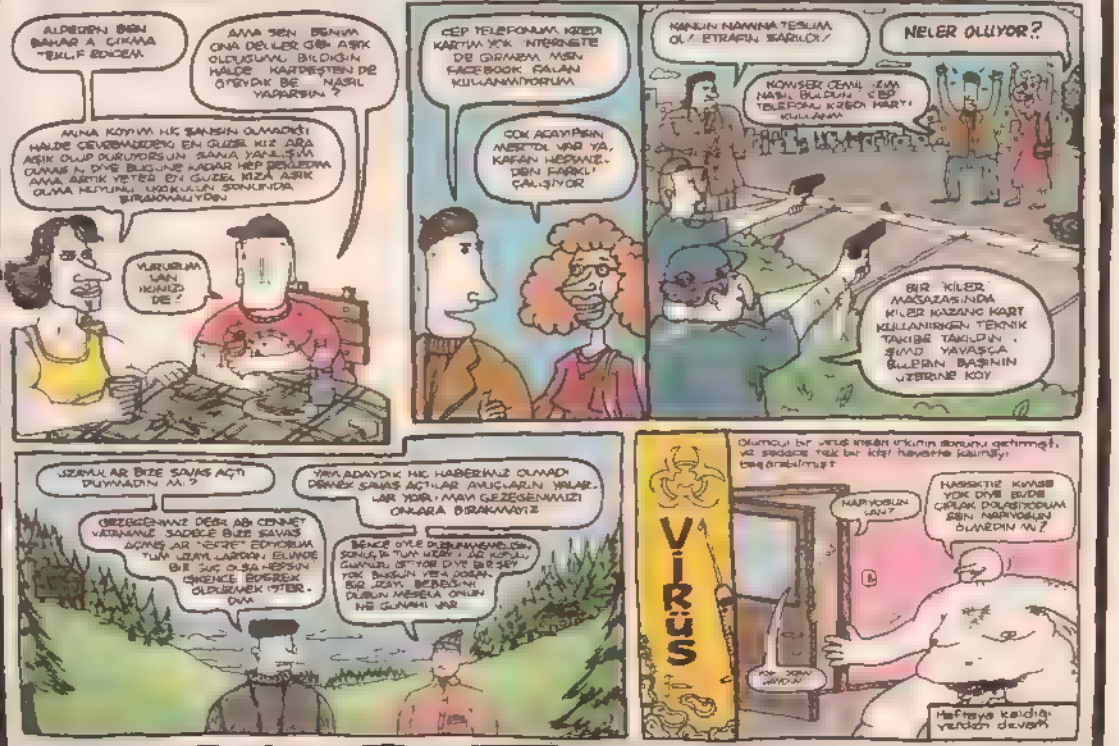
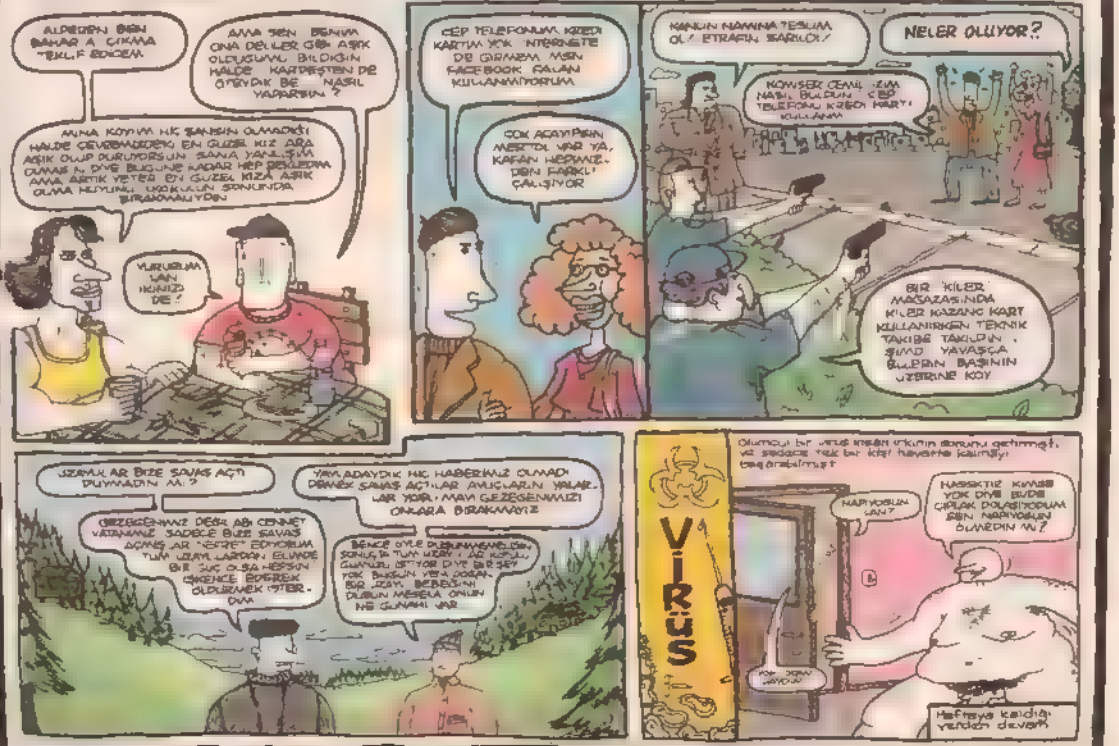
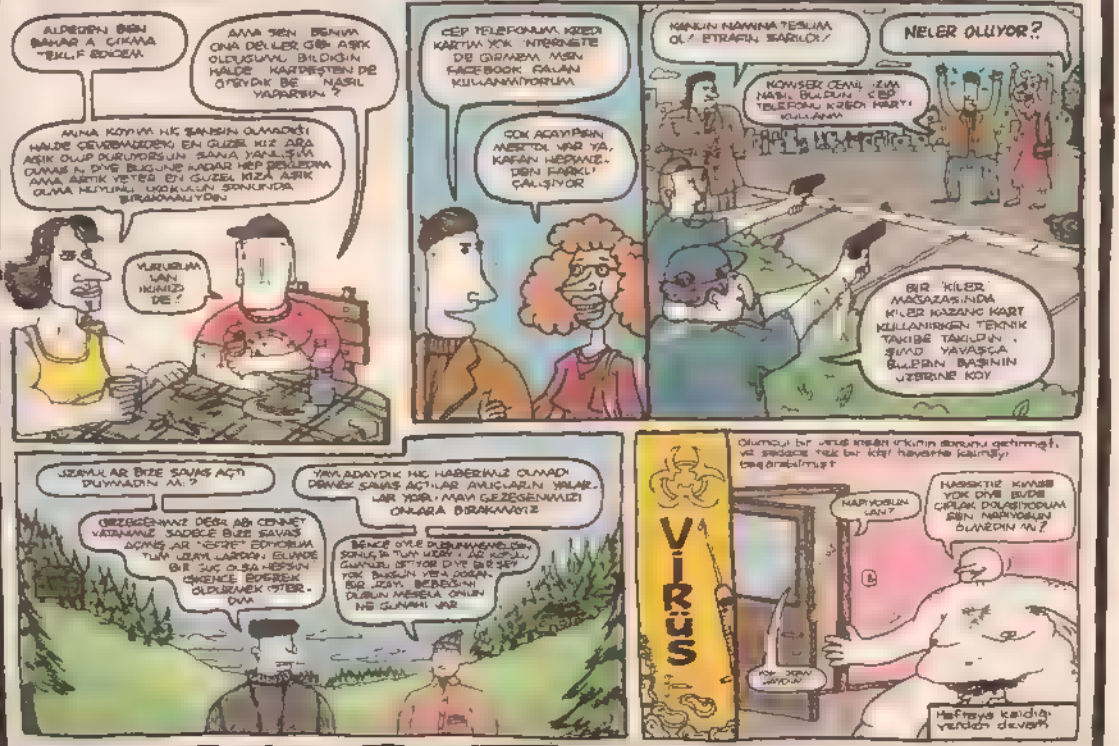
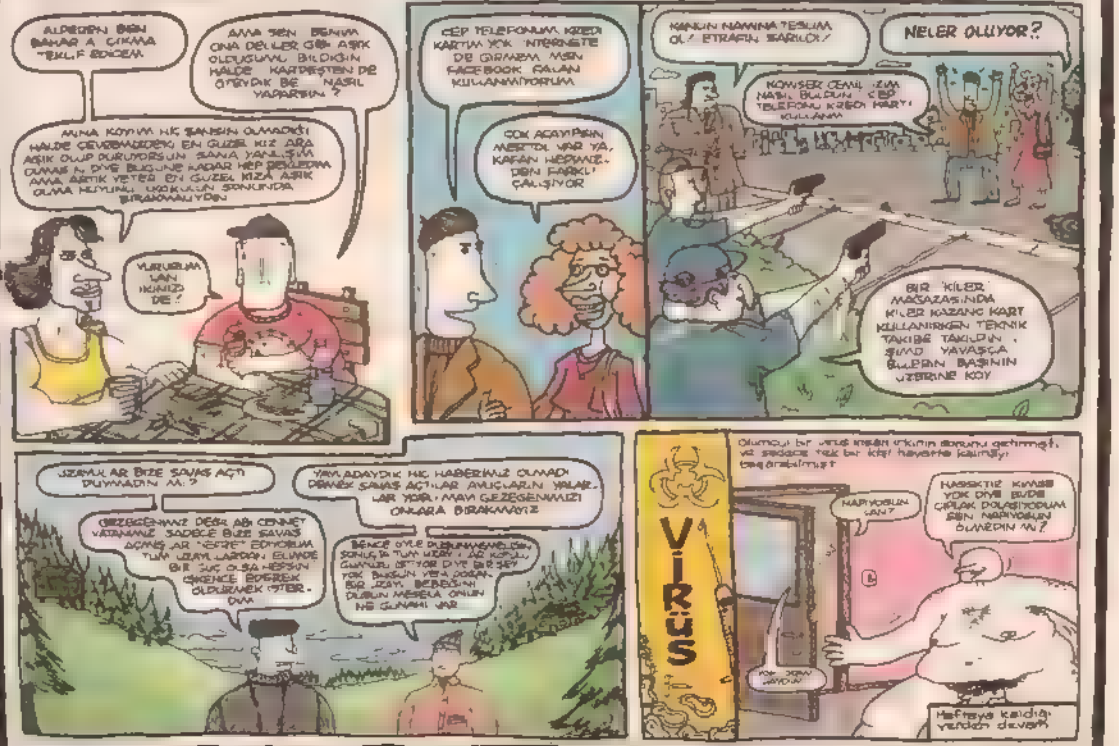
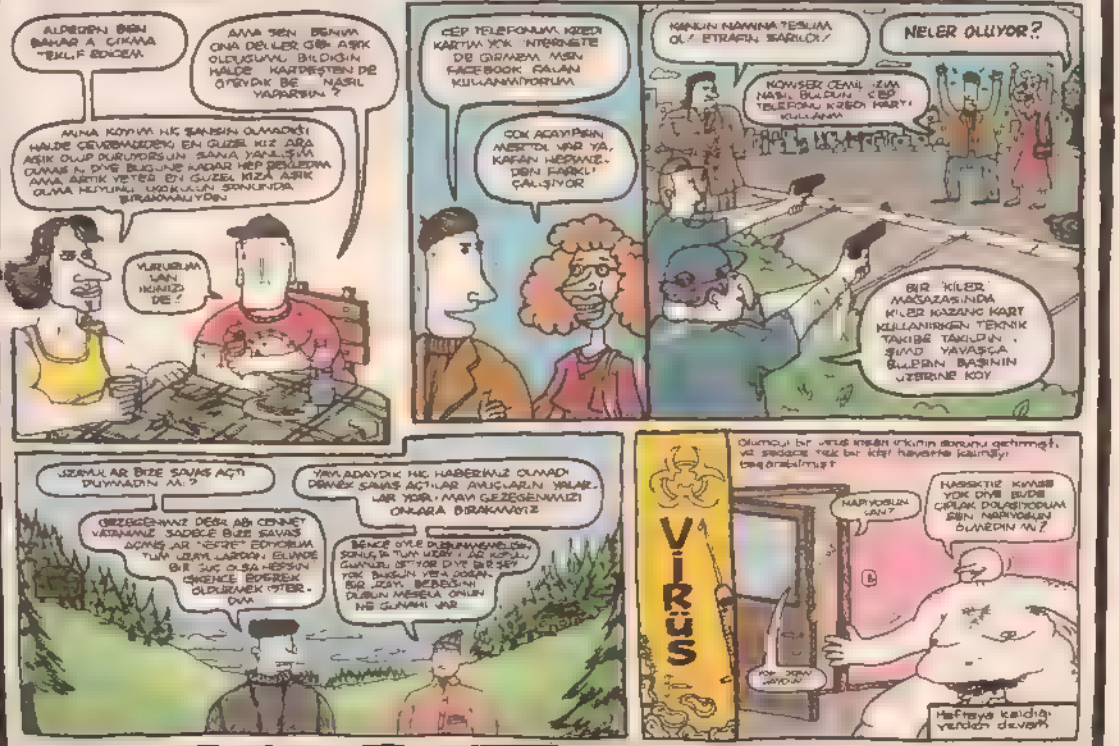
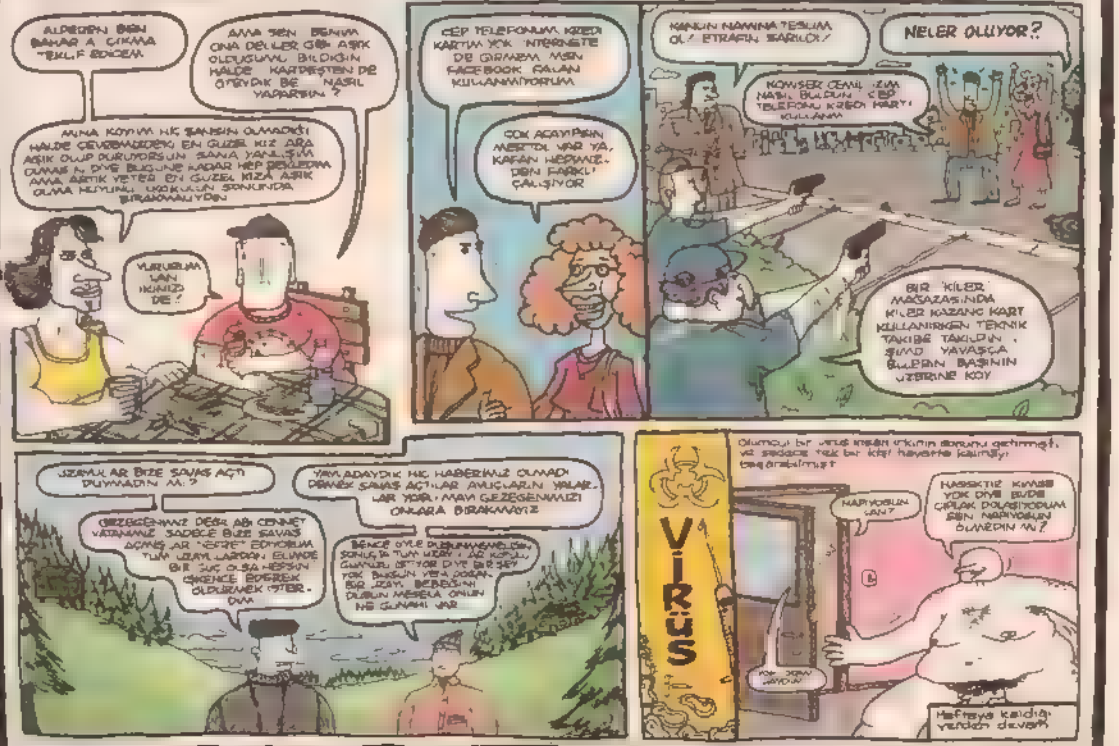
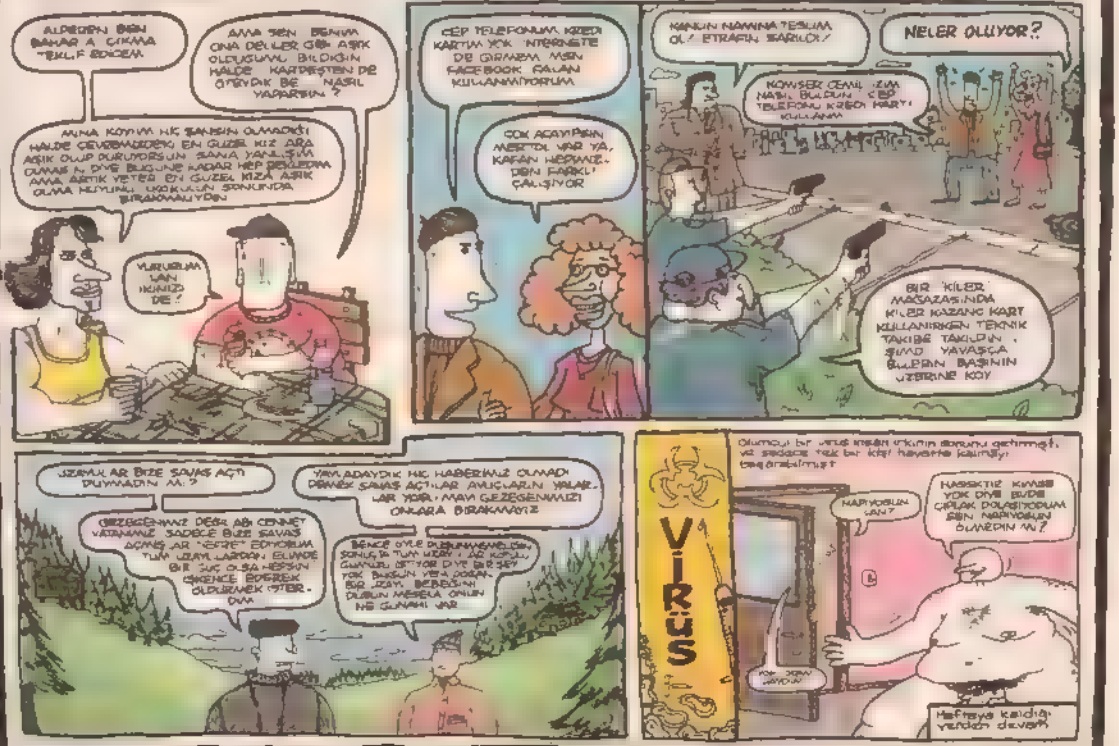
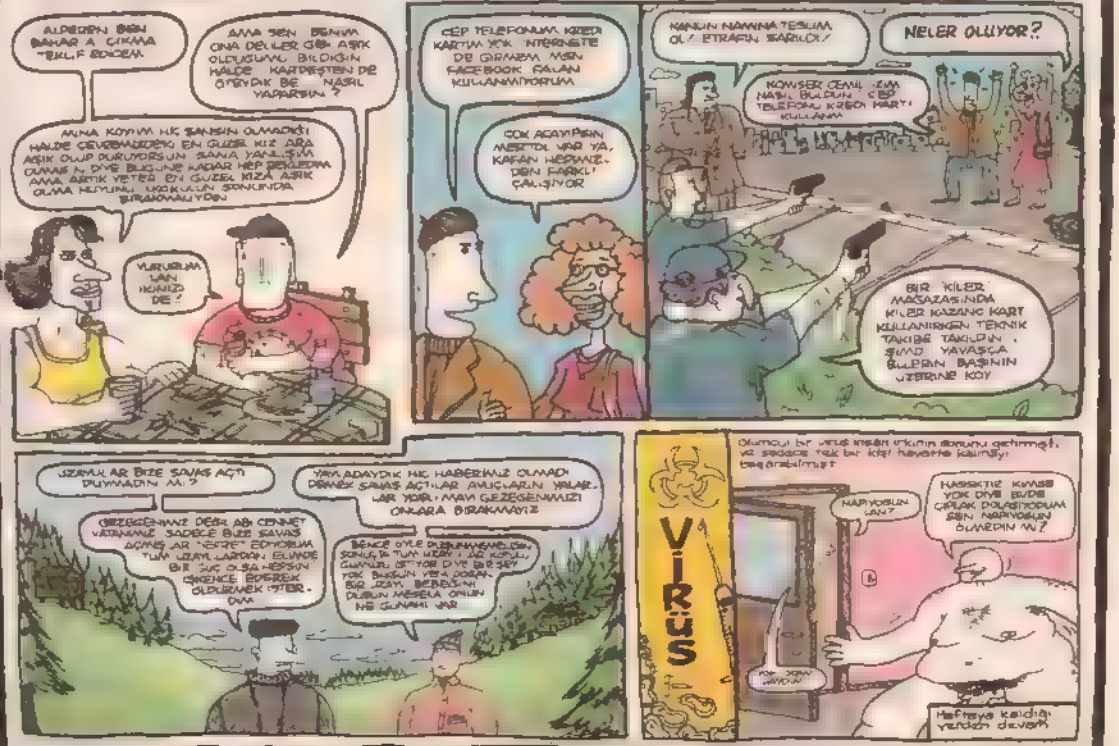
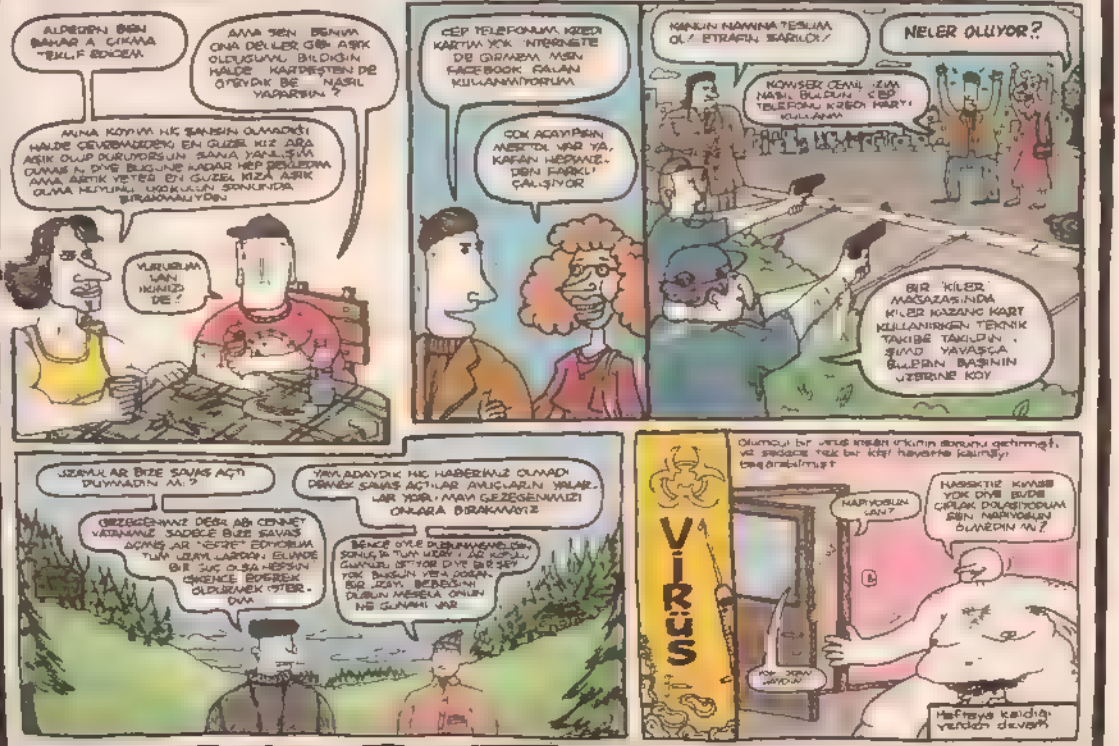
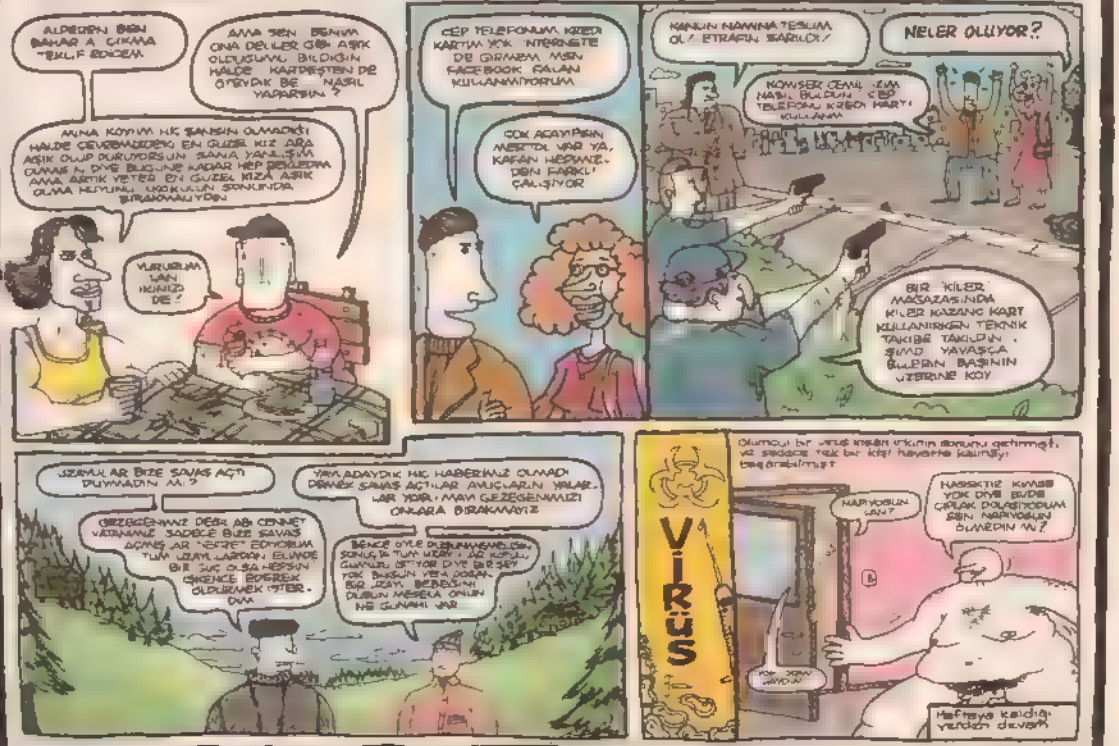
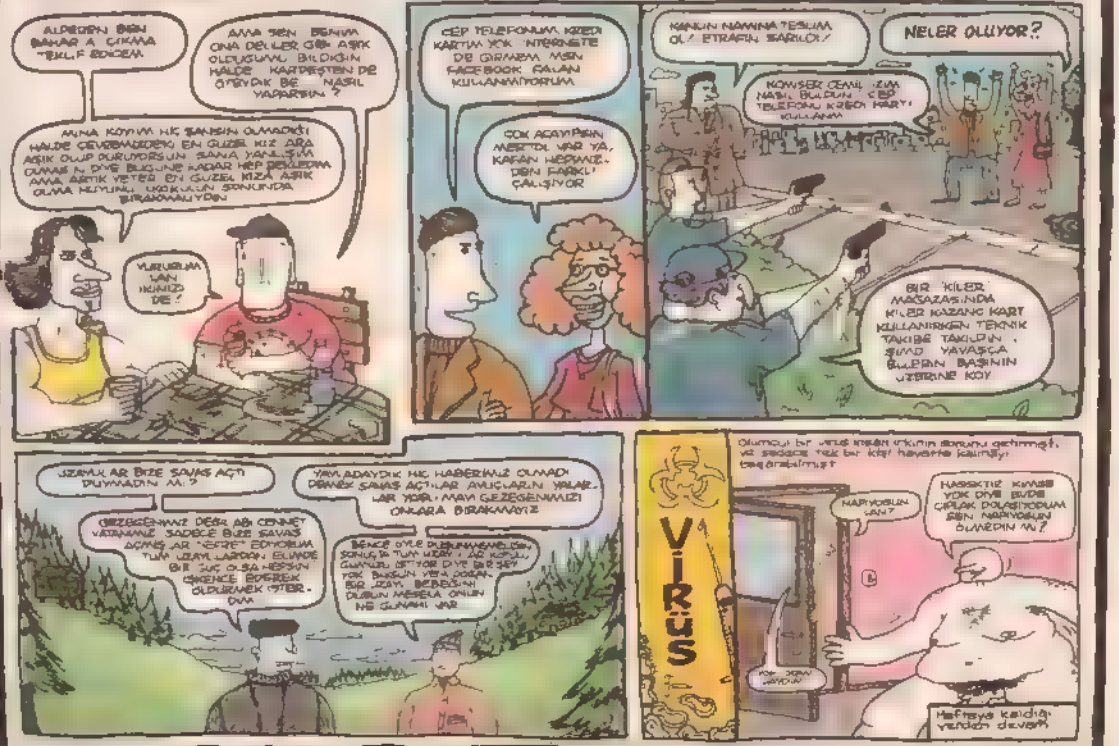
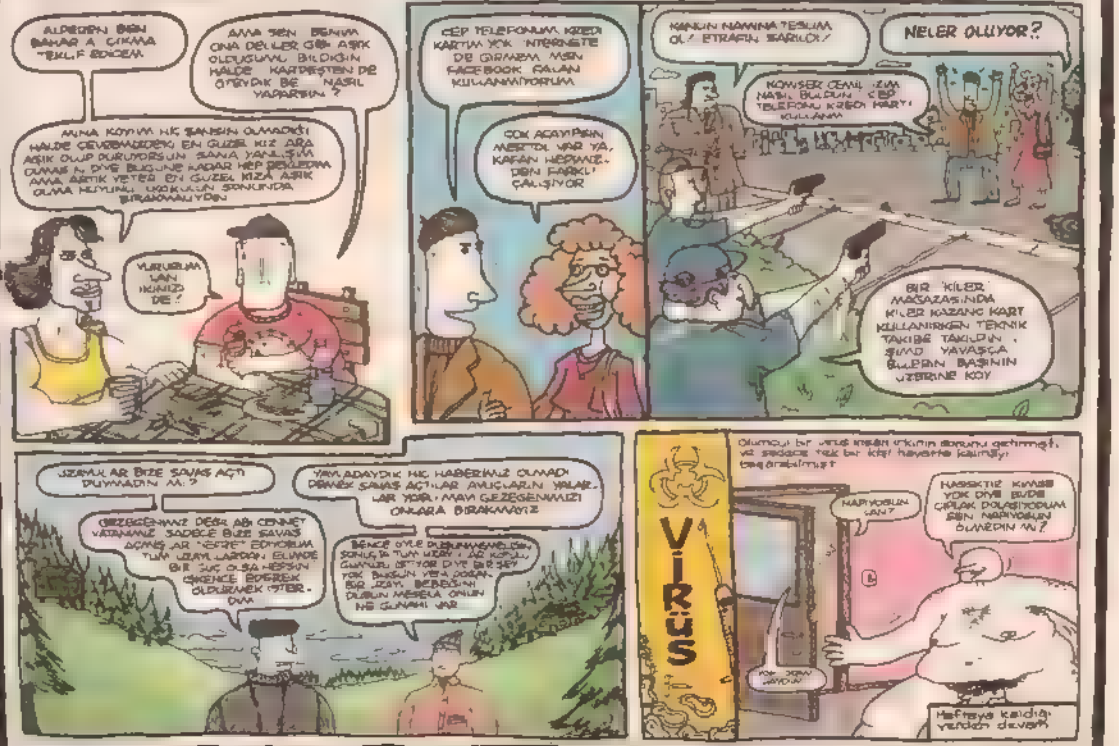
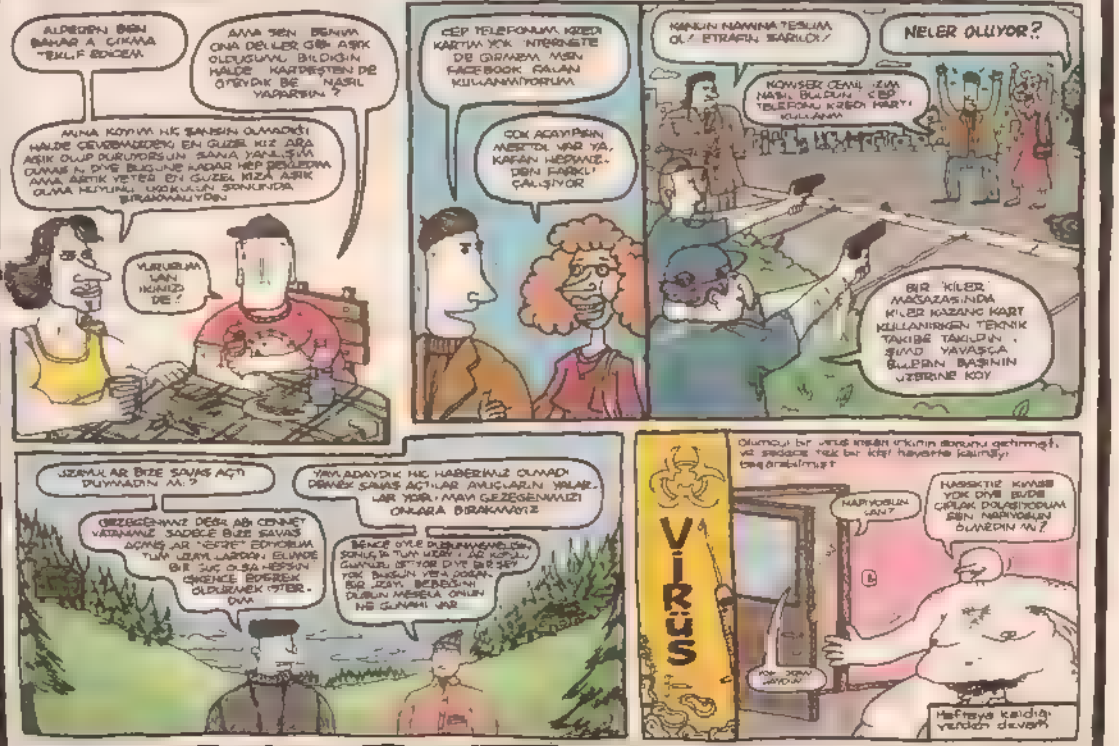
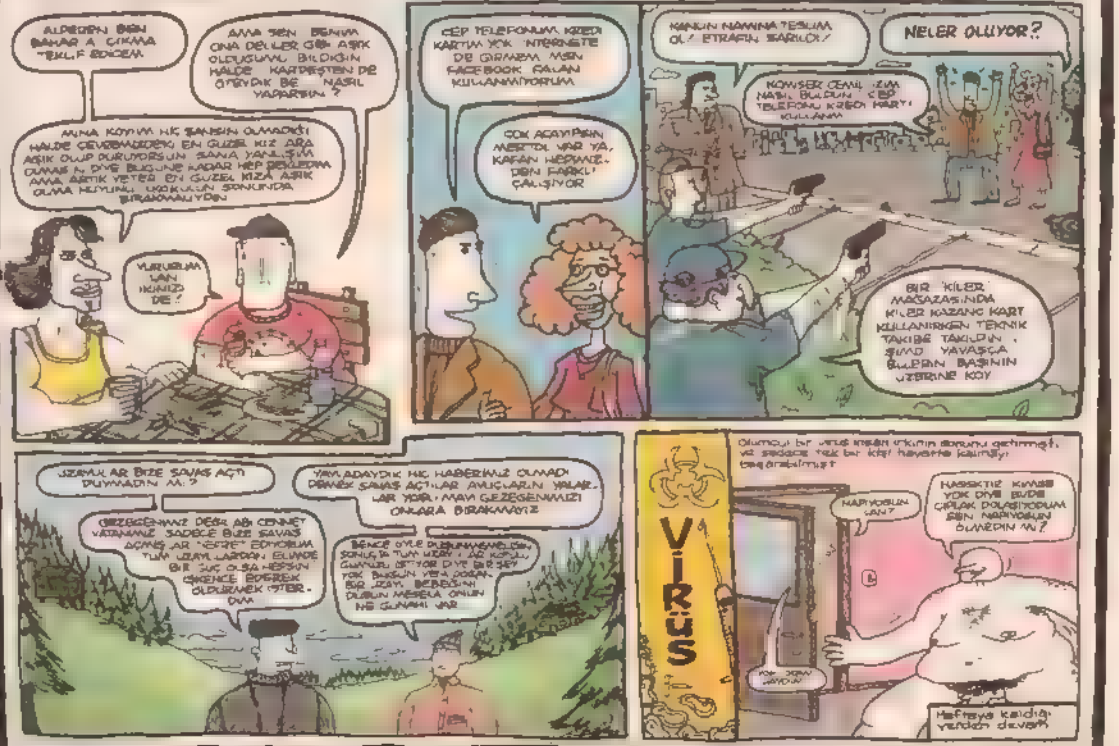
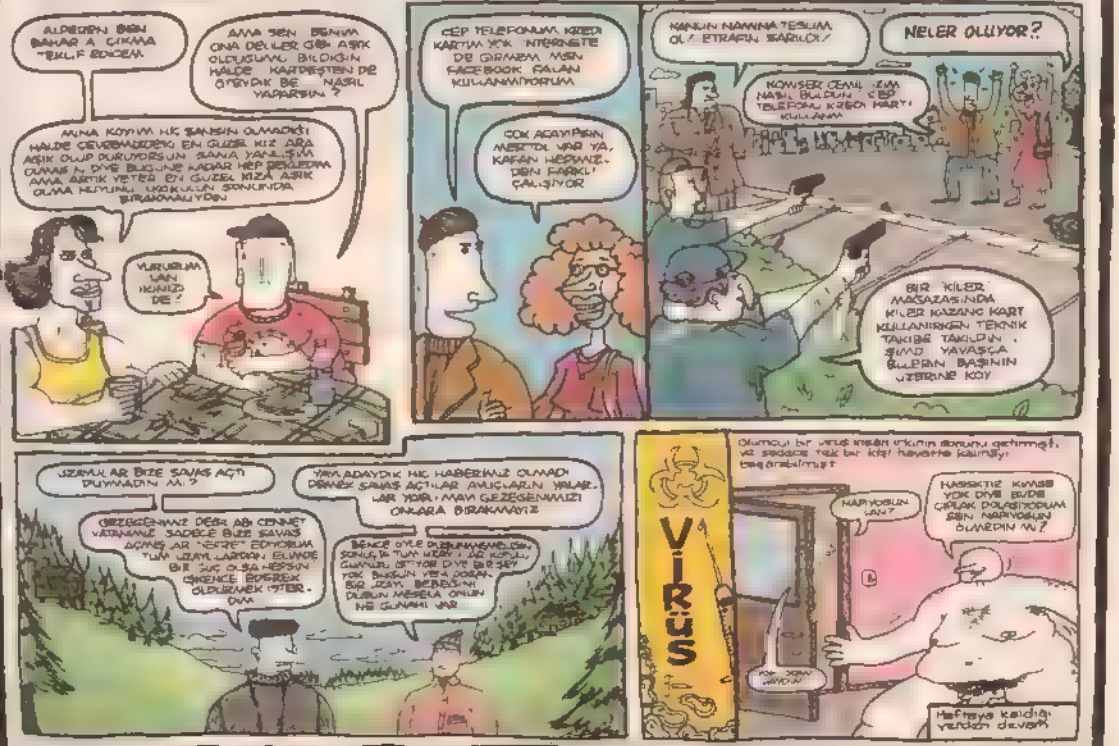
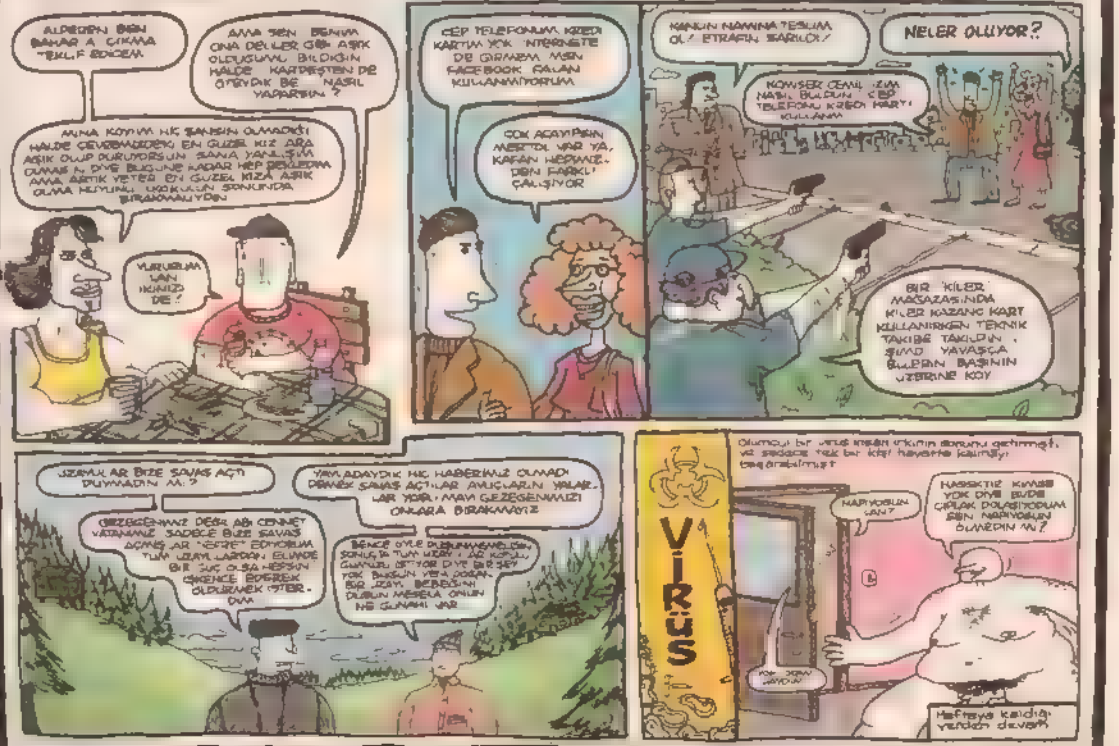
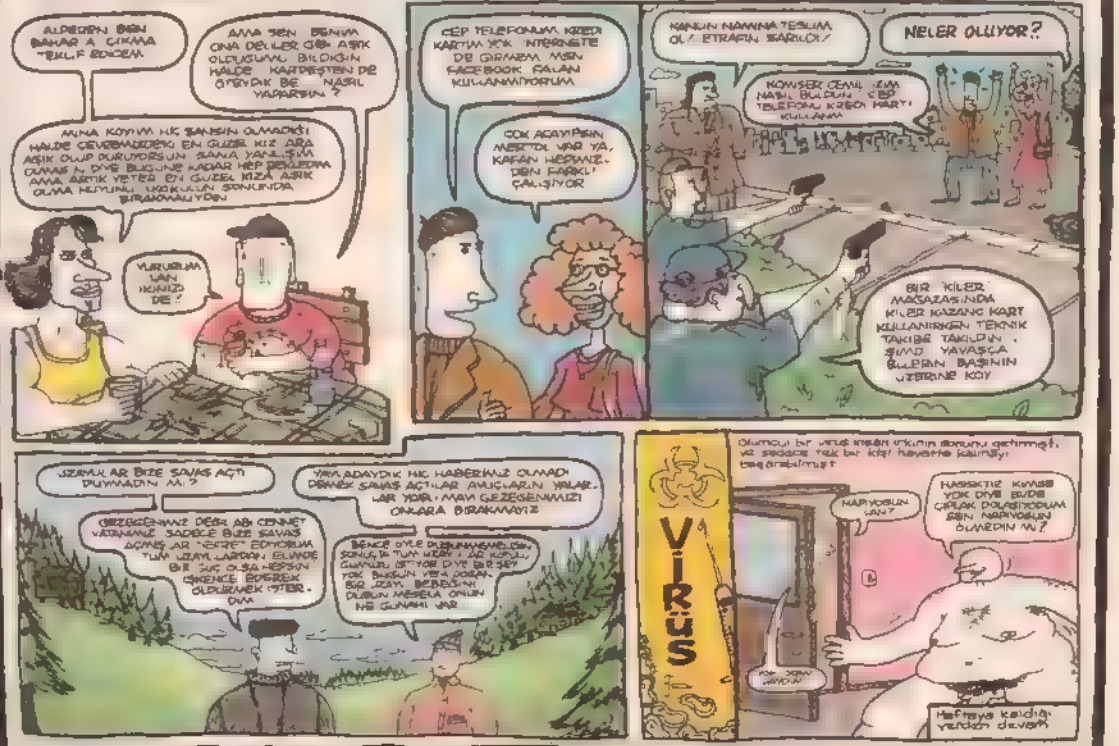
Fırat Budacı

sıkma: Kadınların saçlarında taşıdıkları deniz suyunu karaya boşaltma eylemine verilen isim. Kadınlar, neşeli günlerinde saçlarındaki bu suyu sezlongda yatan ve tanıdıkları bir erkeğin üzerine de boşaltabilirler. Bu eylem yüzünden her yıl litrelerce deniz suyu karaya taşınarak heba olmaktadır.) Yaşadığımız rahatlamadan öksüz de memnundu, annesini ve babasını kaybetmişti ama çocuk dünyasının sağmalıklarına "hayır!" diyerek parmak sallamayan fahri bir baba kazanmıştı. Öğle yemeğini sorunsuzca yedirdim. Yemekten sonra, Öksüz'le sahilde sabahtan yarım kalan hafriyat işlerimizi tamamlarken, anne ve baba sezlongda dönmeye devam ettiler. Akşamüstü Öksüz'ü oyun salonuna götürmeye karar verdim. Anne, "Gözünü çocuktan ayırma!" diyerek anne olduğunu kendine hatırlatmaya çalıştı "Merak etme, dönmene bak sen," dedim. Deniz kıyısı beni de şakacı bir insan yapmıştı. Öksüz, sallanırken aynı anda ses çıkaran bir arabaya ve inip kalkan bir ata bindi. Sonra 2 jeton boyunca ara sıra beliren bazı köstebeklerin kafasına vurmasına yardımcı oldum. Daha neye binebilir ya da kime vurabiliriz diye gezinirken, Öksüz, cam bir kutunun içinde çengele asılı duran anahtarlıkları gösterdi. Anahtarlıkların ucunda beysbol topu, futbol topu, sadece bir çift göz ve tüyden oluşan garip yaratıkların yanı sıra, Twetty, Ayı Winnie gibi tanınmış simalar da vardı. Öksüz, Ayı Winnie'ye sahip olmak konusunda ağılamaya yatkin bir ısrarcılık sergilemeye başladı. Öksüz yeğenim için Ayı Winnie'i kazanmaya karar verdim. Oyunun ayıyı vermek için benden istediği aşığı yukarı şuydu: "Ben, işleyişim gereği yukarıdan bir labirent yapılanmasının içine küçük topalar salıyorum, senin görevin önündeki kolu sağa sola oynatarak kola bağlı hazinenin içinde bu topaları toplamak. Sana 12 top için beysbol topunu verebilirim, ama amacın Öksüz'ü Ayı Winnie'yle sevindirmekse tam 14 top isterim." Şartları kabul ederek jetonu attım. Oldukça kolay bir oyundu. İlk denemede 12 top toplayarak beysbol toplu anahtarlığı aldım. Ama Öksüz, Ayı Winnie konusunda ısrar ediyordu. İkinci denemede 9 top toplayıp hediyeşiz kalınca biraz hırslandım. Hırsım bir türlü ilk denememin performansına erişemeyince yeniden jeton almak zorunda kaldım. Öksüz sabırsızlanmaya başlamıştı. Ona Ayı Winnie'yi istiyorsa sabretmesini öğütüeyerek yeni bir oyuna başladım. Dört oyun sonunda epey ustalaşmışım, çok iyi gidiyordu. Gözümü yukarıdan düşen toplardan ayırmadan nefis bir oyuna imza atarak tam 16 top topladım. Çengelinden kurtularak aşağıdaki bölmeye düşen Ayı Winnie'yi alarak bir Dünya Kupası gibi havaya kaldırdım. Fakat kupayı sahibine teslim etmek için arkamı döndüğümde bu zaferi kullayan tek kişinin ben olduğumu fark ettim. Öksüz arkamda değildi, oyun salonunda da gözüküyordu. Gıtmıştı. Yeğenimi kumarda kaybetmişim. Jeton satan adam ortallıklarda gözüküyordu, Öksüz'ü görüp görmediklerini köstebek kafası ezen iki çocuğa sordum. İlgilenmediler. Koşarak oyun salonundan çıktım. Bütün oteli aradım ama hiçbir yerde bulamadım. Gidip güneşin huzurunda dönen anne ve babasına haber vermekten başka çarem yoktu. Ter içinde sahile doğru koştum. Öksüz oradaydı, annesinin kucağında oturuyordu. Babası beni görünce ellerini yukarı kaldırıp alkışlamaya başladı. Annesi bu protesto alkışına, "Bravo yani!" diyerek destek verdi. "Bir anda kayboldu, nasıl olduğunu anlamadım," dedim. Sonraki süreçte, "sana güvenemedi babahat," "sen kim çocuk bakmak kimi" gibi çocuk hımailleri için sıkça tüketilen klasiikleri işittim. Öksüz, yaratığı kaostan habersiz, "Winiiii!" diye bağırarak elimdeki ayıya koştu.

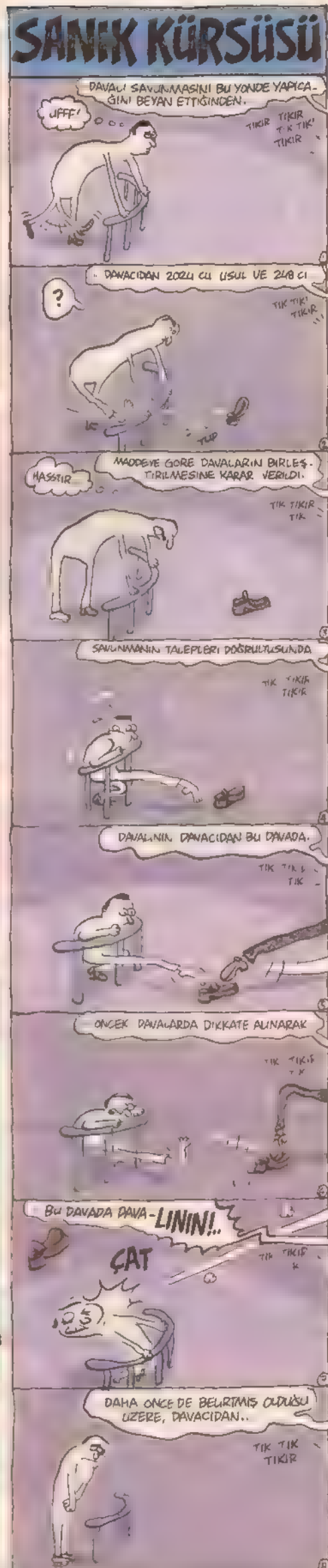
3. gün

Herkes eski görevine geri döndü. Anne, elinde kaşıkla Öksüz'ün bir türlü geçit vermeden dudaklarını aralamaya çalışıyor, baba, Öksüz'le eş arasinda yaşanan gerilimi eleştirerek yeni gerilimler yaratmaya devam ediyor, yağurt yine bir türlü tükenmiyor ve ara sıra yediği lokatlarla etrafa saçılıyor, Öksüz hiçbir şey yemeden yaşamaya çalışıyor. Öksüz'ün elimden alınmasıyla yeniden başlayan gerginlik ortamı gerçekten çok can sıkıcı. Akşamüstü sıkıntıdan tek başıma oyun salonuna gidiyorum. Bırakça jeton alıp oyunun başına geçiyorum. Kumar batagına saplanmış ve bu uğurda sevdiğini kaybetmiş bedbaht bir insanım ben. Artık topları büyük bir ustalıkla topluyorum. Aşağıdaki bölmeye Twetty düşüyor.

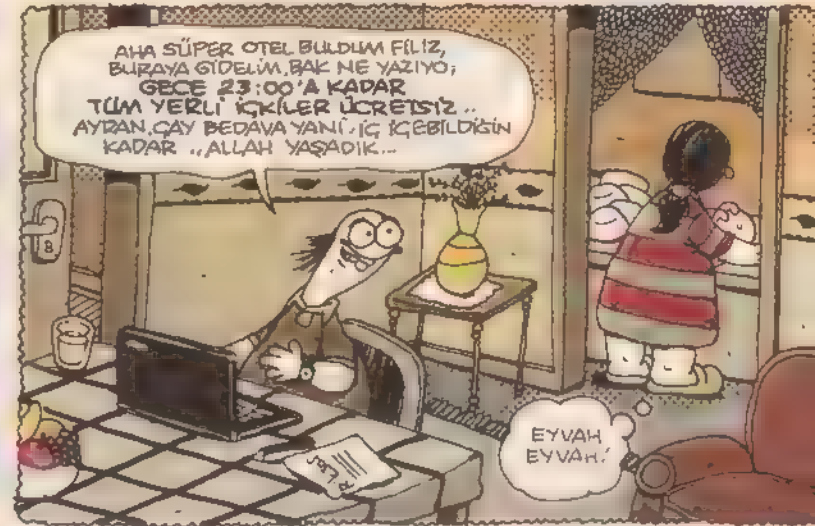
ANIL DUMAN

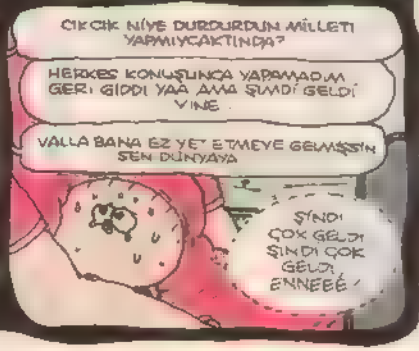
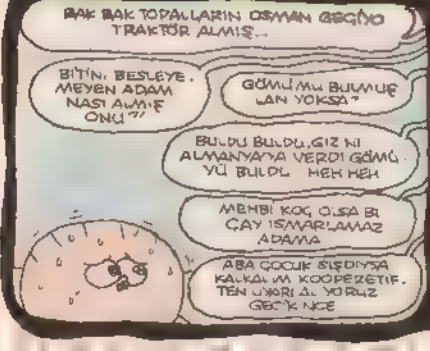
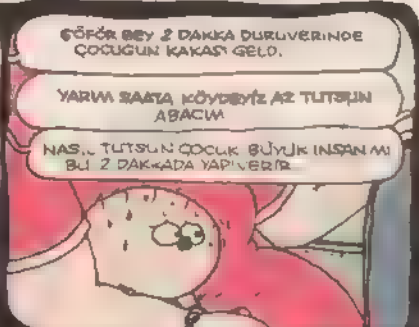
_____ (20) 27/2/20

Cihan Ceylan

fırat uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Kavgam

Sabah beşte alarmla uyandım. Normal hayatta askerlik şubesinde işim olsa bile sabah beşte uyanmam (ki bir erkek eğer askerlik şubesinden "yarın bize gel" çağrısı alırsa gecedan gıdıp şubenin önünde sabahlayacak kadar büyük bir heyecana kapılır). Güneş sevmiyorum, güneşlenmek sevmiyorum, bedenimi kar beyazı seviyorum; o yüzden tatillerde sabah beşte kalkıp denize giriyorum. Altıya kadar denizde yatıyorum, ayak parmak uçlarıma bakıyorum, yeterli süre yattığıma karar verince eve gidiyorum, önceden stokladığım yiyecek ve içecekleri tüm güne yayarak ve uydudan almaya star tv'si izleyerek ertesi günü bekliyorum.

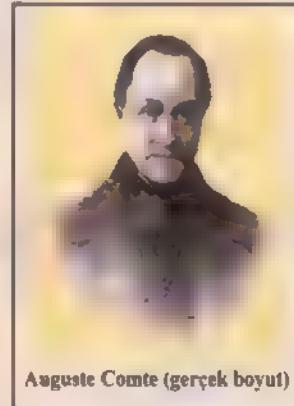
Evden sahile çıktığım noktada havluyu, tişörtü ve terlikleri bırakıp hızla denize girdim. Denizde yattığım noktadan sahile paralel giden caddede tempolu yürüyen sabah yürüyüşçülerini görebiliyordum. Hepsinde sadece yaz tatillerinde giriştikleri bu aktivitenin ömürlerini en az yirmi yıl daha arttıracığına dair sarsılmaz bir inançla ful konsantrasyon yürüyorlar. Denize girince gevşeyen vücutlarında yaşam alanı bulan hümanizm "insanları yargılamamalı Erman, sen de odanda gizlice sınav mekik çekmiyor musun?" dedi. Soğukkanlılıkla "hayır çekmiyorum" dedim. "Nasıl çekmiyorsun lan?" diye sinirlenir gibi oldu, hızlıca hümanizm

düşüncesinin en büyük savunucularından Auguste Comte'un insanları çok sevmekten nasıl aklını yitirdiğini ve insanlık dinini kurup kendini de peygamber ilan etmesini falan düşündüm. Humanizm hızla kuruyup buzdu. Üniversitede sosyolojiye iki kere girmiştim (Sosyolojiye Giriş - I ve Sosyolojiye Giriş - II), zaten yalan yanlış edindiğim azıcık bilgileri de kötüye kullanıyordum. Neyse ki içimdeki hümanist duygular da mecburen benimle aynı dersleri almışlardı, olayı benim kadar biliyorlardı.

Sabah yürüyüşçülerinden birinin temposunu bozmadan caddeden sapıp sahilde duran eşyalarıma doğru yöneldiğini farkettim. Çalınacak bir şey yoktu, belki sandaletleri alabilirdi ama onlar da benim değil babamındı. Göz kontağını yitirmeden izlemeye devam ettim. Eşyalarımın yanına gelince durdu, fakat durduğu yerden yürüme hareketleri yapmaya devam ediyordu. Yürüme temposuna eşit bir hızla bana el sallamaya başladı. Bu hareketi bendeki el sallayana el sallama içgüdüsünü harekete geçirdi, ben de ona el salladım. Şimdi aynı tempoyla sahile gel hareketi yapıyordu. "Galiba çok güzel şeyler yaşamak üzereyim" hissiyatıyla sahile doğru yüzmeye başladım.

"Merhaba" demedi, "iyi günler" demedi, "kusura bakma, yılın sadece 4-5 günü yaşadığın deniz üstünde yatma işine mani oluyorum" demedi. Sadece

"Burası bizim de..." dedi. Diyalogun öncesini kafasında yaşamış, halletmişti. Benden tam olarak ne istediğini anlamadığım için çok

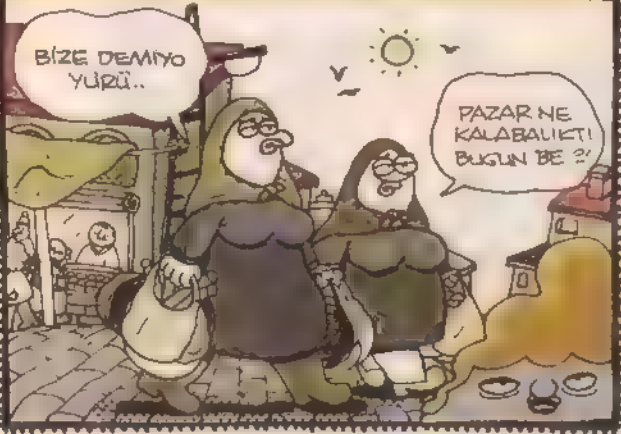

Auguste Comte (gerçek boyut)

Hen, hen, hen,

Seven kadın fedakârdır...
Seven kadın hisseder...
Seven kadın anlar...
Seven kadın katlanır...
Seven kadın affeder...

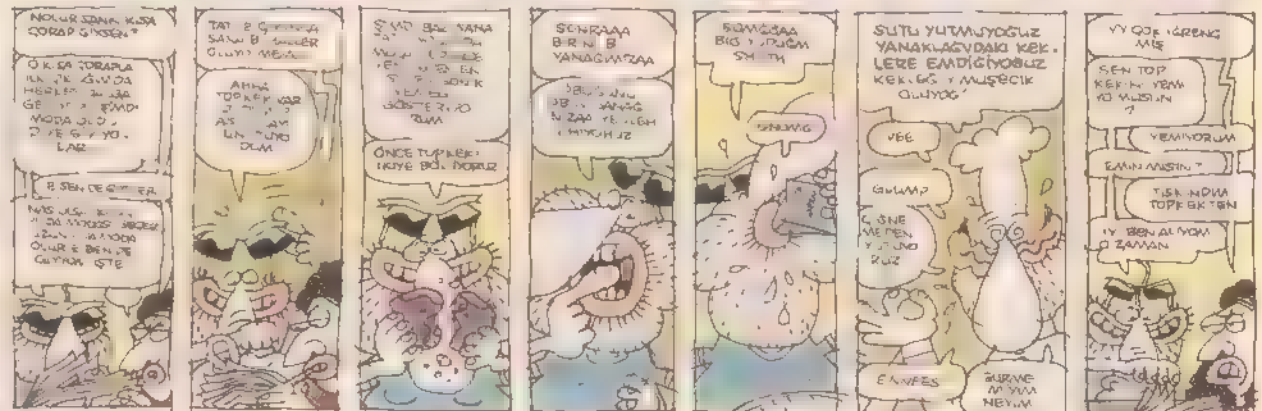
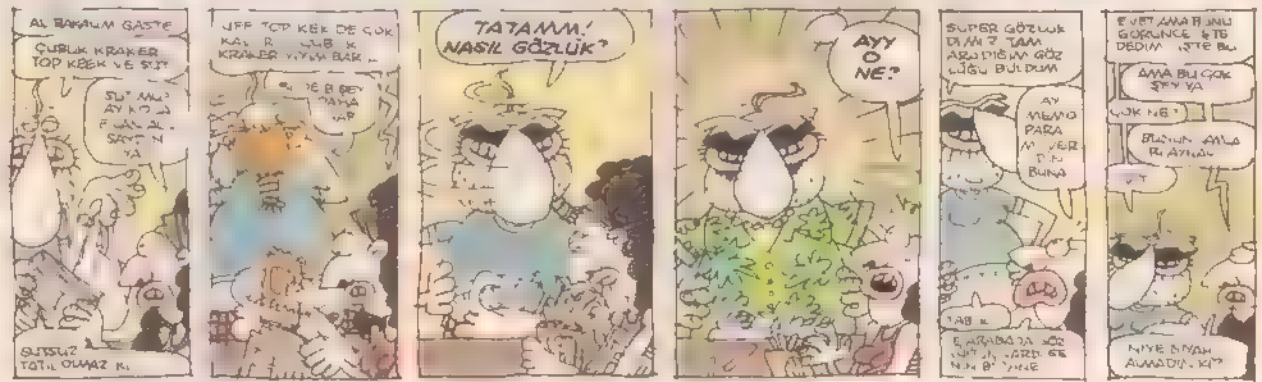

dikkatli bir şekilde yüzüne bakmaya başladım. Anlamadığımı görünce biraz sinirlendi, anlamadığım her an sabah yürüyüşünden geliyordum, ileride ekstradan yaşayacağı yıllardan çalışıyordum, bütün tatil programı alt üst olmak üzereydi. Eşyalarımı gösterip hızlı hızlı "biz her gün gelip burada oturuyoruz, onbeş gündür buradayız biz" dedi. Sahile şöyle bir baktım. Yaklaşık üçyüz metrelik plajda bizden başka hiç kimse yoktu. Bu tarz bir motivasyonu daha önce de görmüştüm. Apartmana yeni taşındığım zamanlar sabah erken kalkıp işe giderken apartmanın kapısına bırakılan bedava Zaman gazetesini kapıyordum. Bazı apartman sakinleri benden önce kalktıkları halde laik kaygılarla gazeteye dokunmuyorlardı, bazıları ise o kadar erken kalkamıyordu. Bir gün yine gazeteyi almış giderken arkamdan biri "delikanlı, bir dakika bakar mısın?" diye seslendi. Hiçbir şekilde hayırlı bir olayı müdelemeyen bir hitap şekli. "Buyrun?" demiştim, O da "yalnız o gazeteyi ben alıyorum her gün" demişti. Hayatımda daha önce hiçbir şey için gösteremediğim medeni cesareti okumadığım bedava gazete için gösterip "bundan sonra böyle, erken kalkan gazeteyi alır" dediydim. Allahtan bunu söylerken gülüyordum, adam da sevimli bir insan çıkmış ve O da gülmeye başlamıştı. Şimdi haberlerde falan görüyorum, apartman toplantısını basıp tabancayla insan öldüren insanlar da var.

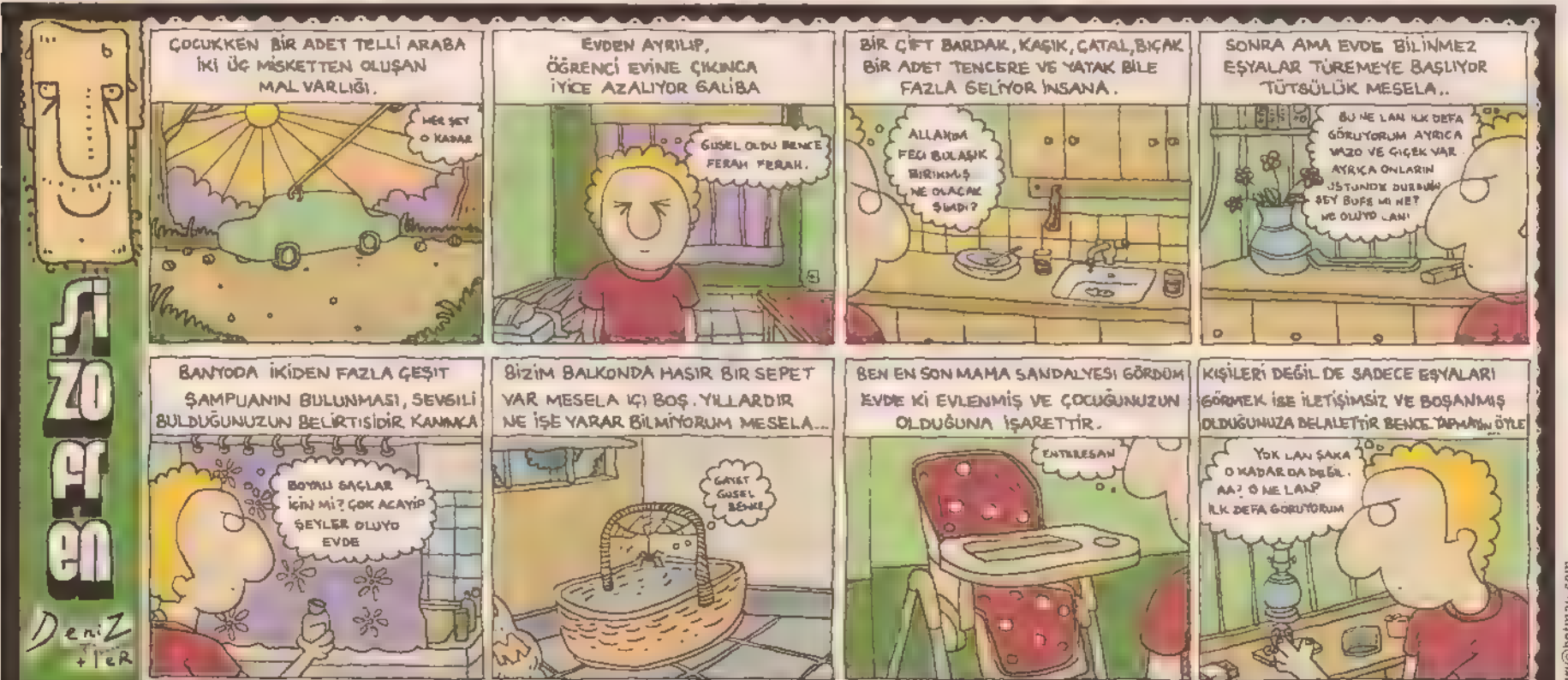
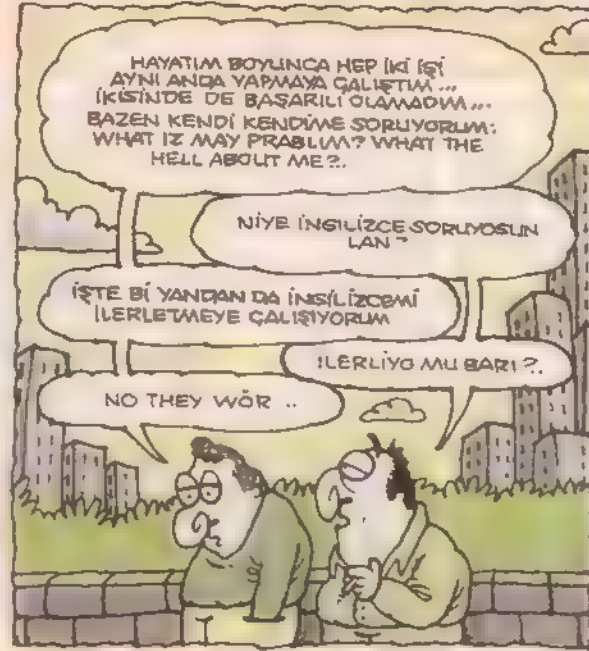
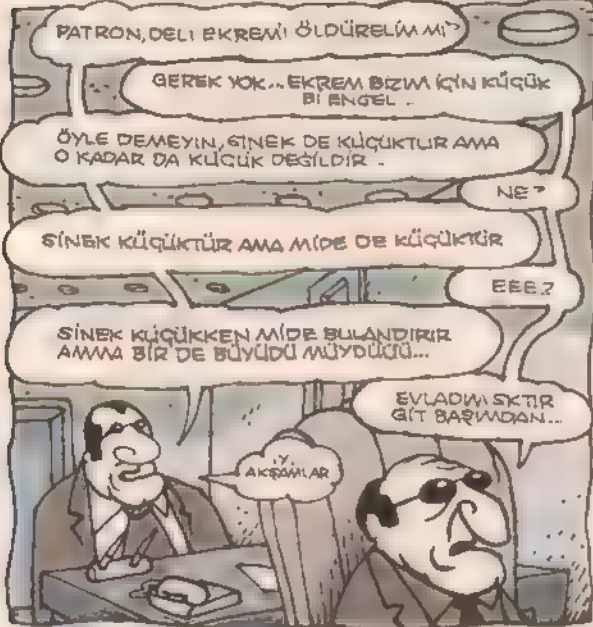
Sahildeki adama dönersek; söyleyeceğini söylemiş, davasını ortaya koymuştu. "Bu bir taştır, bu ise bir kuştur" kadar somut ve inkar edilemez bir şey söylediği yüzündeki ifadenin anlaşılıyordu. "Pardon, kusura bakmayın", dedim; haviyla kurulandım, yerdeki eşyaları sadece bu seneki değil bir sonraki tatil programını da sekteye uğraticak bir hızla topladım. Bütün bunlar olurken O yerinde tempolu yürüme hareketlerini sürdürüyordu. Biraz daha oyalansaydım, ekmeğini surrealden ya da ince gerilimden yiyen bir avrupalı yönetmen gelip film setini oracığa kurardı. O noktadan götürürdük filmi el birliğiyle. Belki akşam da evime gelip, "yalnız burası bizim, her gün burada oturuyoruz" falan diyebilirdi. Neyse ki öyle bir şey olmadı. Ama eşyalarımı toplamış eve doğru giderken, O hala orada duruyordu. Giderse belki de tekrardan oraya dönüp eşyalarımı bırakacağımdan korkuyordu.

MAKUL KOCAM MEMOŞKO

YENİSGANIN KESİTİ

YİĞİT ÖZGÜR

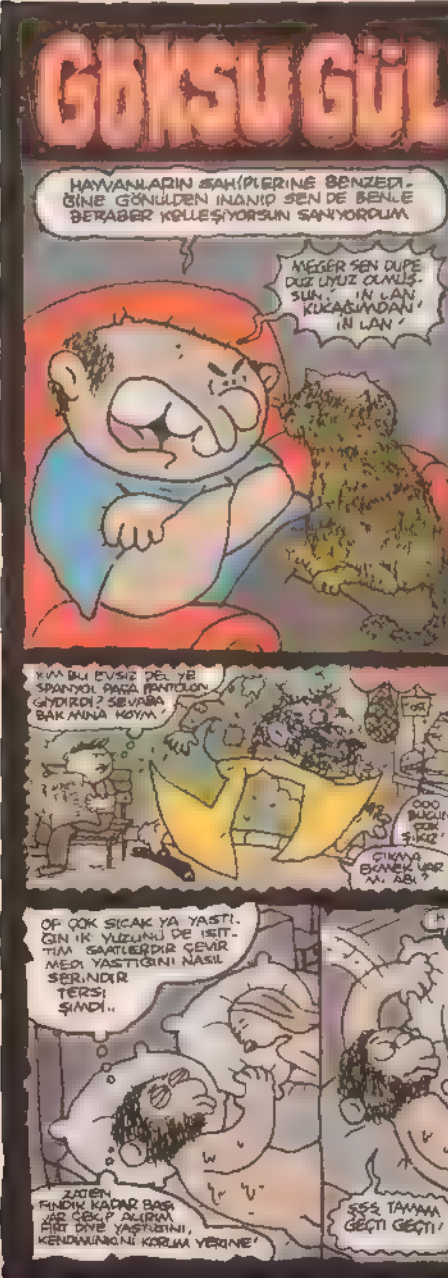
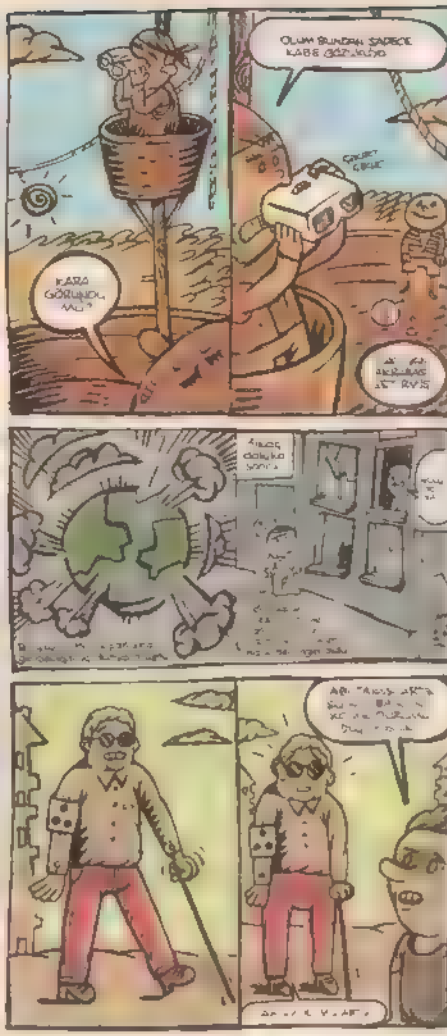
SAAT GECE 12 OLDU, BENDE HALA BISEY YOK TABII UZUNTUDEN. ENLISEDEN,
YETERLİK RUXGUSUNDAN OLUCAM BABAM HALIME BAKTI "ARA SOYLE" DEO!

ALALAM ALALAM DYP SONRA MİC BİSEY SÖY.
YENİDEN ÇIKTIK ORADA EVLENME YALANINI.
BR NEVİ STRAF ETMEZ GİBİ OLMUŞTU

YAVUZ ÖZTÜRK

ben erdem

• Merhaba.

• Türkçe'yi yazıldığı gibi okumakta en ufak bir beis görmeyen insandır Ayhan Sicimoğlu. Hassasıyım.

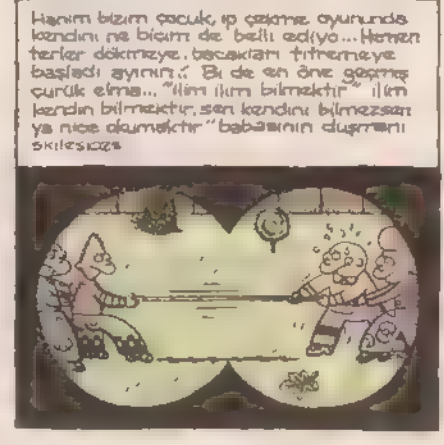
• Turgay Şeren. Galatasaray'ın eski millî kalecisi Berlin Panteri Turgay Şeren. Çok seviyorum. Hatta benim odamda irili ufaklı birkaç posteri de vardır. Özel bir insan. Onun o halleri, o kendine has tavırları, o canlı yayında kimseyi takmayıp küfür etmeleri, meşhur, Ali Sami Alkış hadisesi. Gerçi Ali Sami Alkış, yanı ne bileyim. Bu hadiseyi merak eden varsa Youtube'dan Turgay Şeren yazarsa direkt o video çıkıyor zaten. Ama ben yine de olanı biteni kısaca anlatmak istiyorum. Şimdi Galatasaray'da ikinci Fatih Terim dönemi. Ve Galatasaray kötü gidiyor. Ali Sami Alkış da Telegol programında Fatih Terim'i eleştirecek ya, bu Galatasaray yönetimi dese ki dedi, bu Ali Sami Alkış'ı, kendisini öne sürüyor, sahaya süreceksin, bir de mevki belirtiyor, gözümü vardı ne, libero oynatacağın dese dedi, bu Fatih Terim bu Galatasaray yönetimi karşısında o kadar aciz ki, vallahi sesini çıkarmayacak dedi. Turgay Şeren de dinliyor, burasına kadar geldi, (-neresine?), orasına

Bu kadar olur. İnsan insana benzer tabii de, insan Yoda'ya benzer mi. Bu çok büyük bir çığlık. Bu arada internetten Yoda yazarsanız yine Turgay Şeren çıkıyor. Turgay ağabeyden kaçış yok, her yol Turgay Şeren'e çıkıyor. Bir de bizim Ertem Şener'imiz var. Rüştü'yü her yerinden öpen adam. Onun bir maç sunuşu var... şöyle bir maç sunuşu olabilir mi. **Lugano sol tarafta, Forlan baktı kaleye, yerden s.kim gibi... İli... gitti oradan bir anda çok sert bir top.** Nasıl çevireceğini de bilemedi Futbol medyamız inanılmaz terbiyesiz. Ama bir o kadar da eğlenceli. Ben seviyorum. Yukarıda adı geçen kim varsa sevdiğim için yazdım. Özellikle Turgay ağabeye duyduğum sevgi gerçekten çok büyüktür. Bir yolunu bulup geçmiş olsun'a girmek lazım. Bir şekilde. Yapmak lazım.

• Cheesecake yoğunluğundaki insanı sevmem. İnsan tediğin biraz bir gözenekli olur, havadar olur.

• Bir fikrim var. Önce gideceğim. (-nerese?). imzama kartvizit olarak bastıracağım. Daha sonra imza isteyen olursa, çıkaracağım cüzdanımdan imzama, üzerine imzama atacağım. Böylelikle imzalı imza'yla gönüllerde taht kuracağım. Nasıl fikir.

Çocuğunu Dörtünde İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk ip çözmeye oyununda kendini ne bilim de belli ediyö... Herkes terler dokmeye, bacakları titremeye başladı ayırım. "Bide en öne geçmeye çalıştık elma..." "İlim ilim bilmektir" ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsen ya nice olmaktadır" babasının düğmesini skilesizce

işte, ve o esnada ekranları başındaki milyonlarca insanın ağzından aldı. Eaa, yok ebesinin bilmem nesi dedi artık tamam mı Ben o küfürü tam olarak yazmak istemiyorum. Yalnız Turgay Şeren bunu dedi ya, o esnada ekranları başındaki milyonlarca insanın içi soğudu. O gece insanlar rahat uyudu. Toplumda bir huzur ortamı. İşte bak büyük kaleci böyle bir şey. Yıllar yıllar sonra bile kaç yaşında golu doksandan çıkardı. Yüreklere su serpti. Ben daha sonra araştırdım, Rütük dedim buna ceza kesmi. Bulamadım. Yalnız ben Rütük başkanının yerinde falan olsam, değil ceza kesmek, çok hak edilmiş küfür diye, bir plaket, bir şilt, bir daha olursa bir daha et, sözünü sakınma, dilini korkak alıştıрма diye iyice yüreklendirdim. Telegol enteresan bir program. Küfürler havalarda uçuyor. Çoluğunla çocuğunla oturup izleyemezsin. S.ktir et'ler, fuck you'lar. İngilizce küfür etmeye başladılar. Kendilerini geliştiriyorlar. Gökmen Özdenak'ın bir küfürü var, o da çok acayıptır. O da böyle Lincoln'e sınırlanmış, anlatıyor anlatıyor, ..eğenaminaoym dedi tamam mı. Şimdi, eğenaminaoym, ne demektir. Küfür desen küfür değil, değil desen küfür. Yarım küfür. En tehlikelisi. Bu hadiseyi de merak eden varsa, Youtube'dan Gökmen Özdenak yazarsanız önce Turgay Şeren çıkıyor, sakın korkmayın, sonra biz Gökmen ağabeyin videosuna bir şekilde ulaşıyoruz. Turgay Şeren, onun o halleri, o kendine has tavırları, o Yıldız Savaşları'nın Yoda'sına inanılmaz benzemesi

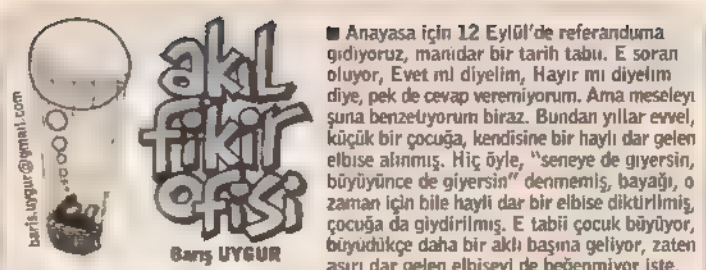
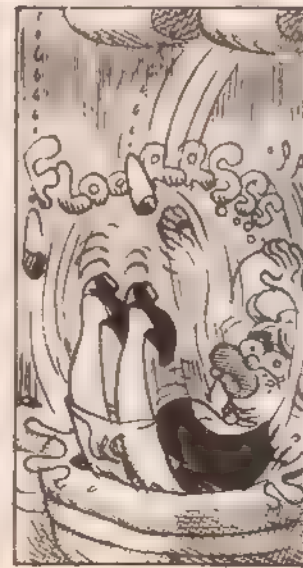
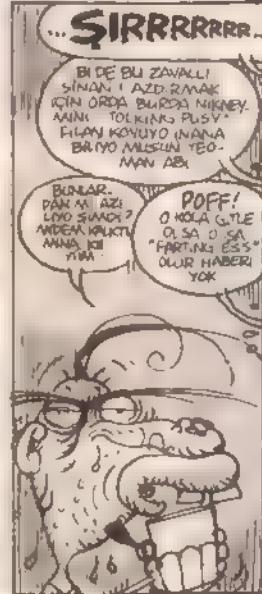
Bir kişi bile desteklerse ben bunu yaparım. Hayır yani mantıklı değil mi. Sen imza isteyen bir insansan imzalı imza'yla gözlerinin falan yaşarması lazım yani sevinçten. Bilemiyorum Ters de tepebilir. Off, kararsız kaldım. İlginç bir fikir gibi de.

• Rakam'a rakkam deyince o rakam daha bir rakam mı oluyor anlamıyorum ki.

• Bir şey soracağım. En son ne zaman dışarıda sıydın. Dışarıda derken dışarıda. Bir sokak arasında, bir yarım inşaat içinde, doğada. Ki en güzeli bunun doğada sıçmaktır. Dolu dolu, patır patır. Doğada sıçmak hayata karışmanın en kısa yoludur. Doğanın bir parçası olduğunu hissedersin. Özgür hissedersin kendini. Dışarıda sıçmak gerçekten bir insana kendini iyi hissettiren bir hadise. Ne gam kalıyor ne kasavet. Ben en az senede iki kez yaparım bunu. Yoksa steril ortamlarda dört duvar içinde güvenli falan bunu herkes sıçar. Ama vay efendim böcek mi ısırarak zaar, ya biri görürse, yılan mı lan o nidaları arasında sıçmak, işte ben buna heyecan derim, işte ben buna hayat derim. Dışarıda hiç sıçmamış insana da hakikaten acırım. Bunu bir toprağa vereceksin arkadaşım elektriği alır. Bunu bir yanlışlıkla ısırarak otuyla sileceksin ki bunun acısı ayrı kaşıntısı ayrı şenliktir. Şenlik dışarıda. Tavsiye ediyorum çok fena. Her zaman değil ama arada bir.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
Her Perşembe / Takdim Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

Yıllar içinde elbisenin patladığı yerlere yamalar yapılıyor, zaten ikide bir orası burası ister istemez deliniyor, yırtılıyor.

■ Artık iyice yama tutmaz hale gelince de, diyorlar ki "haydi şu elbiseyi bir terziye götürüp biraz onaralım". Zaten çirkin, bir şeye benzemez elbise, orasına yama, burasına ekle bir süre daha giyilsin isteniyor. Çocuğun pek öyle "hayır, ben bu elbiseyle devam etmek istiyorum" diyecek hali yok. Elbisenin her tarafı yırtık pırtık olmuş. Yeni elbise istiliyor ama yeni elbise de yok.

■ Herhalde "yetmez ama evet" diyen arkadaşlar bu geçici rahatlama, elbisenin yırtık bir iki yerinin yamalanmasıyla idare etmek taraftarı oluyor, yırtık pırtık gezmekten. "Boyle bir teklif kabul edilemez" diyen arkadaşların da "ulan şimdi elbiseyi bir süre daha giyebileceğim şekilde tadil ederler, ondan sonra hiç kurtulamayız" diye akıl yürüttüğünü düşünüyorum. Herhalde öyledir yani. Her neyse, elbise ortada. Bunu bu haliyle giymeyeceğiz de ortada. Ama koskoca insanların "Hayır diyorsun, demek ki sen de diğer hayır diyenler gibisin!", "Evet diyorsun, demek ki sen de diğer evet diyenler gibisin!" diye birbirine girmesi hoş değil. Evet demek için de, hayır demek için de onlarca farklı sebep ileri sürülebilir. Ama size karşı çıkan herkesi aynı potaya toplayıp "demek ki böylesin!" tavırlar doğrusunu isterseniz ortaokul sıralarında aşılması gereken bir hastalık. Demem o ki, anayasaya evet de hayır da dense şu genellemeci, "sen böyle diyorsun, Mehmet de böyle diyor, demek ki sen Mehmet'sin" gibi bir mantık yürüterek tartışma geleneğine hayır diyorum. Ha beni sorarsanız daha önce de belirttiğim gibi muhtarlık seçiminden başka oy kullanmam, benim için önemli olan muhtardır. Muhtarı seçer keyfime bakarım.

■ Daha önce söyledim, bu dünyanın sonu geliyor meselesi beni hayli heyecanlandırıyor. Yalnız beni değil bir hayli insanı da heyecanlandırıyor olacak ki, felaket filmleri gişede rekorlar kırıyor falan feshmekân. Tabii izliyoruz izlemesine neşe ve huşu içinde ama benim bir sıkıntım oluyor izlerken. Hayır, kahramanın ardı sıra ortadan kaybolan otobanlar, kahramanın son anda lavlardan kurtulması ve eski karısıyla tekrar bir araya gelerek durduk yere İyi Selvi Boylum Al Yazmalım'a dökmesi falan değil. Benim bu filmlerde takıntım, şu felaket haberlerini veren muhabir.

■ Arkadaş dünya yok oluyor, fırtınalar, deprem, havada uçan arabalar, arka arkaya çöken gökdelenler var arka planda, bu cefakâr muhabirimiz ve en az onun kadar cefakâr ve de keriz kameramamız ekranları başında olayları izleyenlere felaketi anlatıyor. Anlatıyor anlatmasına da, ulan dünya yok oluyor, ekranları başında adam kalımsı midir, senin canlı yayını aracından geçiğin yayını aktaran uydu hala yörüngede midir, televizyon kanalı havaya uçmuş mudur uçmamış mıdır belli değil. Bu nasıl bir görev aşkıdır yahu? Hayır tamam misal böyle durumlarda görüyorum ABD başkanı çıkıp "sevgili halkım komple hapi yuttuk, daha da açılmaz bu şemsiye" konuşuyor, onu anlıyorum, adam ABD'nin başkanı, bir nevi idealist bir milyon istlenmiş. İyi de o başkanı çeken kameraman ne diye hala çekiyor, onu anlamıyorum işte. Ulan ayın sonunda maas alacaksınız ila ettiğin görev mukabilinde ama dünyanın baki kalmayacağını aha bizzat başkan söyledi işte? E maas da yok, sen ne diye hala tutuyorsun o kamerayı?

■ Diğer yandan hadi muhabiri de bir nebze anlayabilirim, dünya yok olduktan sonra uzaylı gelir, bilmem ne gelir, kayıtları inceler bana da bir paye verir gagesiyle bu son dakika golünü artmaya çalışıyor olabilir ama ona asist yapan kameraman hakikatten acayip. Ben olsam kamerayı muhabire verir eve koşarım. Almazsa da atarım kafasına, dünya yok olurken şov peşindeki adamla işim olmaz zaten. Öyle ya, fırla git, sen de sevdiceğine var, sen anlarım onunla geçir. Ama yook! Önu bir tek filmin kahramanı akıl ediyor, onun dışında trafik polisinden tapu kadastro memuruna kadar herkes müthiş bir görev bilinciyle son ana kadar görevini yapıyor, dünya yok olsa da biz görevimizin başındayız diye mal gibi kalıyor.

■ Bana kalırsa gerçek felaket filminin son sahneleri +18 olur, izlemeye yörek de dayanmaz. Ne yapacaklar sanıyordunuz?

■ Digitürk, emin adımlarla devlet olma yolunda ilerliyor. Ne zaman ne yapacakları, ne kadar para alacakları, hangi servisi kesip yerine ne koyacaklarını bir tek onlar biliyor. Çarşıdan alıyorsun bin tane, eve geliyorsun on beş, bilemedin yirmi tane. Hayır, son olarak fatura döneminin parasını dönemin ortasında almaya başladılar, bu bildiğin devlet uygulamasıdır. Tipki devlette olduğu gibi ne sorgulama imkânı var, ne itiraz etme. Hele bir de "arkadaşınızı Digitürk üyesi yapın" kampanyası var ki, düşünürsek "düşmanınızı Digitürk üyesi yapın!" şeklinde modifiye etseler daha başarılı olur. Ben arkadaşımı ne diye bitmek tükenmek bilmez çilelere iteyim? Onun yerine gıcık olduğum birine, misal bizim Ali Murat Hamarat var, arada uyuş oluyorum kerkeneze, gider ona hediye ederim Digitürk aboneliği, sonra uğraşın dursun. Şemsiye misali.

■ Gece Jimnastüğü, olur mu hiç demeyin. Özel televizyonlar yeni çıktığında Yasemin Evcim'i gecenin bir yarısı taytlarla çıkarıp, programın adına da gece Jimnastüğü dediler. Hesapta Yasemin Hanım jimnastik yapacak, biz de evde hareketleri tekrarlatacağız. Ama ne mümkün! Kamera Yasemin Hanımın orasından burasından ayrılmıyor ki? Tamam, Yasemin Hanım bir takım eğilmeler, bükülmeler içerisinde, bazı hareketler yapıyor ama biz ne yaptığını hiç göremiyoruz ki? Tek gördüğümüz ablanın basenleri. O zamanlar kaç kişi bu hareketleri gerçekten yapmaya kalkmıştı acaba? Öyle sanıyorum ki tüm ülke gece jimnastüğü izlerken en çok yarım kilo vermiştir toplamda.

■ Kimi mesleklerde, dükkânın dekorasyonu değiştiği mesleğin ismi de değişiyor mu ifrit oluyorum. Bildiğin emlakçı işte, emlak komisyoncusuyken iki bilgisayar alıyor, oluyor sana gayrimenkul danışman. Bir de web sitesi açtı mı, gayrimenkul yatırım uzmanı. E emlakçıdan farklı ne yapıyorsun? Hiç. Yine kiralamada kiracıdan yıllık kiranın yüzde on ikisini, alım satımlarda taraflardan yüzde üçü alıyorsun oturuyorsun aşağı. Ama bu mesleğin adı değişince konuşma da değişiyor tabii. Kelepirin adı okazyon oluyor falan. Temelde değişen ne? Hiçbir şey, hepsi yine İstanbul emlak komisyoncuları odasına üye.

+18

Tribal

GAZİYESİN

CÜSTÜ

AYRINTILAR

M . E . T . İ . N . F . İ . D . A . N .

Et-Balık Kurumunun Voleybol Bahçesi

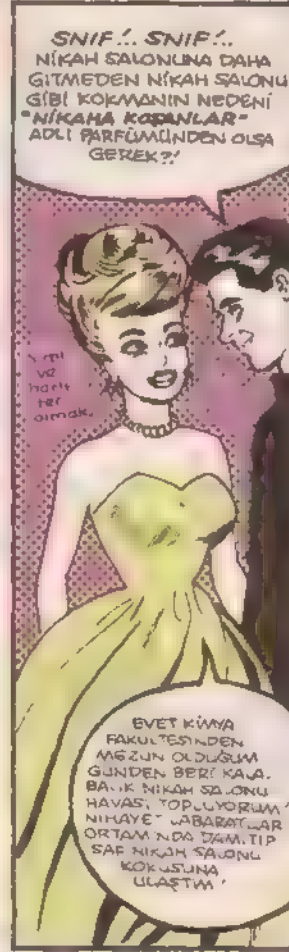
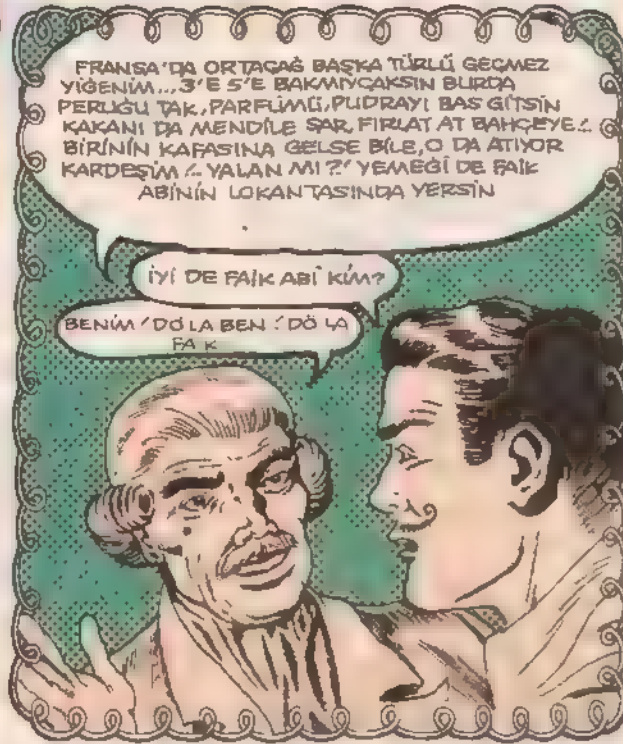
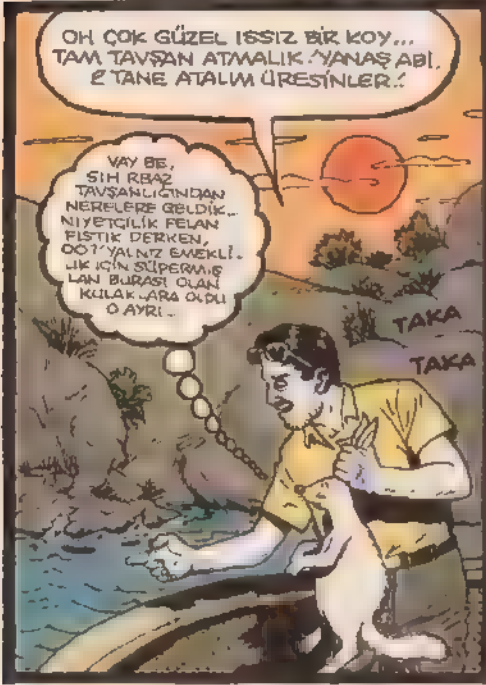
Bir gün benim gibi düşünen, benim garip tutkumun aynısına sahip birileriyle karşılaşacağım, aklımın ucuna bile gelmezdi. Gerçi o zamanlar, bu hareketlerimin bir "tutku" olduğunu bile bilmiyordum. "Özelleştirme" denen şeyi ve daha bir çok başka tuhaf kavramı da bilmediğim enteresan günlere...

Herşey, evden çıkıp bakkal'a gitmemle başlamıştı diyebilirim! Bakkal, mahallemizde yakın bir yerde, neredeyse evimizin tam karşısındaydı. Bağlımsız olduğum haftalık çizgiroman dergilerini almak için, özellikle Cuma günleri erken kalkardım. (Konu dışı ilginç açıklamalar: Tabii bunun için, Teyzemden üzgün bir yüzle, hatta bazen ağlayarak kopardığım harçlıkların cebimde olması gerekirdi. Teyzem, garip bir kadındı. Küçüküm hiç düşünmeden, ağzının kenarında saatlerce tutarak Redkit gibi sigara içer; kahkaha atarken istemdişi osurur, ve dandik bir tavada, tarifini kimsede göremediğim süper köfte kızartmaları yapardı. Ancak filmlerde, veya çevremdeki başka varlıklı ailelerde rastladığım şekilde, bana düzenli bir "harçlık" bağlamıştı! Uç-aylığından, şahsıma bu küçük meblağı ayırma görevini, sanırım okumayı sevdiğim için yapıyordu. Annemin de kırk yılda bir bu tür hobilerim için para verebildiği olurdu deyip, asıl konumuza dönelim.) Bakkala gitmem için, giyinmeme bile gerek yoktu. Zaten dergilerin çıktığı o muhteşem günün sabahında, heyecandan kafam yastıkta bile duramaz. Yarım saat kadar erken kalkardım.

Ayrıca, "Özelleştirme" yanı sıra, "güzel giyinmenin gerekliliği" hakkında da yeterli bilgiye sahip değildim! Doğru düzgün giyinme eylemi, sıkıcı ve anlamsız gelirdi hep bana. Dolayısıyla, sadece çıplaklığıma ötecek kadar üzerime birşeyler geçirmem yeterliydi. Zaten bakkal da yakın olduğuna göre, altımda pijamaya giymeme hiçbir sakınca yoktu. ("Herşey, önce yola çıkmakla başlar!") Biraz dandik bir bakkaldı orası. Bütün dergiler ve gazeteler olmazdı. O yüzden hiç duraksamadan, mahallem biraz aşağısındaki bakkala doğru yürüdüm, üzerimde fanila ve pijama ile. Küçük arsanın düzensiz çimlenen kısımları arasından geçerken, terliklerimin altına taşlar topraklar giriyordu ama, mutlu ve heyecanlıydım. Eğer orada da yoksa aradığım dergiler, mahallem ucundaki "son bakkala" gidecektim; sonrasını da Allah bilir. Kafaya koymuştum! Ve hafifçe ürüp çekinsem de, içten içe beklediğim şey oldu, mahallem ucundaki son bakkalda da bulamadım aradığım şeyi. Otomatik bir makine gibi, hiç düşünmeden otolunun karşısına geçip, üç-dört kilometre ötedeki mahalleyle gitmek için, uzun caddeden yürümeye başladım! Yoldan geçen araçların sürücülere; altında pijaması ve terlikleri, üzerinde kırılı beyaz fanilası ile, bir amaca odaklanmış olarak önlerinden vakurla geçen bu garip çocuğu, alaylı gözlerle bakıyorlardı. (Önemli bir açıklama: İşte, o günlerde tam çözemediğim bir diğer sihirli kelimeydi! Bakışlar! Bir tutkuyu hem besleyip hem de köreltebilen çeşitleri bulanan, yabancı bakışlar... Başka insanların senin hakkında ne dedikleri ve ne düşündükleri paranoyasına karşı, almayı düşündüğüm ciddi bir önlem yoktu. "Kendine kendine gelişen refleks bir iç-huzur" kavramı ise, ancak yıllar sonra o "gruba" rastladığımda fikir sahibi olacağım, süper bir özellikti!) Böylece, yanı tırsarak, yanı kendine güvenerek, ama ikisinden de fazla heyecanlanarak, öbür mahalledeki bakkala vardım. Nihayet dergimi satın alıp, kıkırdarak okuya okuya eve dönerken; bunun bir alışkanlık veya hobi olacağımı bilmiyordum. Daha sonraki haftalarda ve mevsimlerde, bu şekilde yarım yamalak giyinerek dışarı çıkmaya devam ettim. Bazı defalar, değil bizim mahallem ucundaki son bakkalda, öteki uzak mahalledeki bakkalda bile dergimi bulamayıp, o mahallemde de ucundaki bakkala yürüdüğüm günler oldu. Birkaç defa, rahat kıyafetle küçük-tüp almaya bile gittim. Ama ikinci son bakkalın ötesine, cesaret edemedim. Zaten dergimi aradaki bakkaların herhangisi birinde bulunduğum için gerek kalmıyorsa da; aklım uzaktalarda, kırılı fanilam ve pijamamla yürüyeceğim gizemli diyarlarda kaldı...

Hayatımı değiştirecek küçük gruba, bir vapur yolculuğunda rastladım. (Yukarıdaki cümleye, biraz iddialı başladım aslında! Yani, hayatımı değiştirmek değil de, "değiştürme arzusu" diyeyim bari. Hatta çok istesem, becerebilsem, değiştirebilirdim. Belki de biraz değişmiştir, bilmiyorum ya!) O gün, rüzgârlı havada biraz üşüdüğüm için sigaramı denize atıp içeri girmiş, vapurun alt salonunda otuyordum. Gazetemın spor sayfasını okumaktaydım. Üzerimde, yıllar önce giydiğim yul kıyafetli pijamalarımın bile daha tıpsız, hafif kirl, buruşuk bir pantolon, bir de resimsiz, soluk renkli bir tişört vardı. Yani, eski hobimde pek birşey değişmemiş gibiydi. Toplumun bazı katı kurallarına uysam da, tembelliğimden veya bir kaç ufak prensibim yüzünden, iki arada-bir derede yaşayıp gidiyordum işte. Bu arada, "Özelleştirme" ne olduğu hakkında da bazı fikirler edinmiştim. Ama beni en çok şaşırtan ve sevildiren, biraz sonra göreceğim erimi olacaktı. Alt salonun kapısı rüzgârda hızla açıldı, ve içeriye otuzbeş-kırk yaşlarında, kimsenin bakışlarını umursamayan rahat ifadesiyle, pijamalı bir adam girdi! Üzerinde berber önlüğü gibi, belini bile örtmeyen, kısıcık ve kırılı, beyaz bir ceket vardı. Pijaması, çocukluğumdaki bol çizgili pijama gibi değil, ortadan tek çizgili, biraz daha modern bir pijamaydı. Ayaklarında baktım: Aman Tanrım! Terlikleri vardı gerçekten. Dışarı taşan topuklarından, mavi kırılı çoraplarını görebiliyordum. Gelip karşımdaki yere oturmuş, o da gazetesini açarak okumaya başlamıştı. Bu adama hayranlıkla ve de anlamaya çalışarak bakarken, kafamı karıştıran daha da tuhaf birşey oldu. Salona gelen esofmanlı bir adam, "Vallahi tazeymiş ha. Ali!" diyerek pijamalı adamın yanına oturdu, elindeki simitlerden birini uzattı. Ayaklarında, topuklarına basarak ezdiği kocaman bir siyah ayakkkabı; üzerinde ise kolsuz, yeşil bir atlet vardı. Gazetemın eklerinden birini alarak, o da etrafı ilgililenmeden okumaya gömüldü.

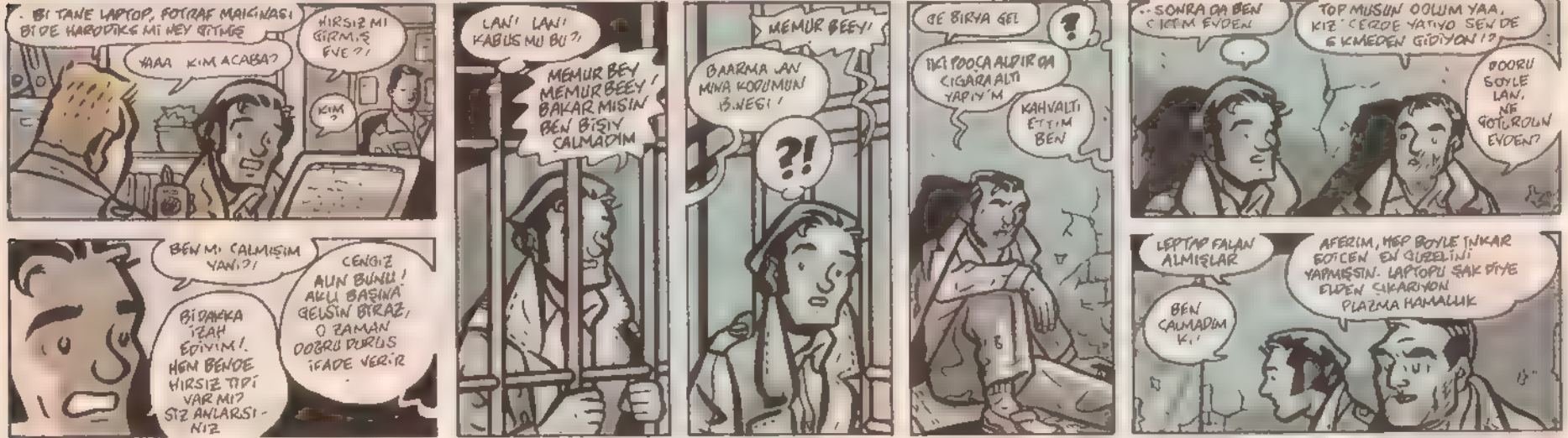
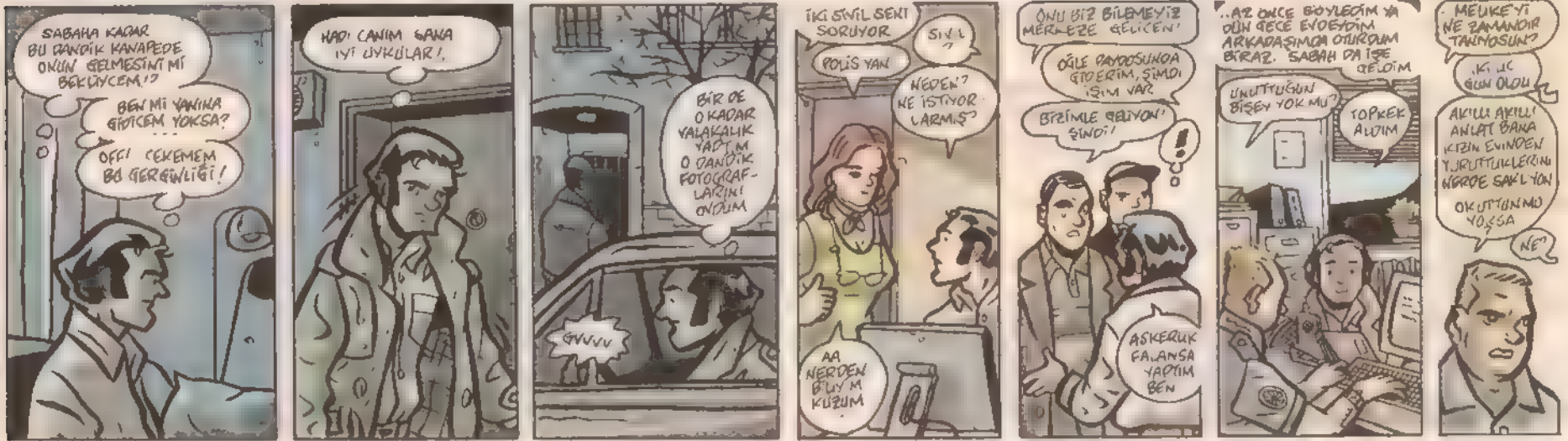
Çok sonraları şu yorumu yapacaktım ki kendime: biri Oğuz Atay'ın beyaz mantolu adamını, öteki de Turist Ömer'i andırıyordu bana. Simitlerini kırıntı sağlamaya hiç dikkat etmeden kaba bir şekilde ısırtıyor olsalar da, cahil insanlar gibi değildiler hiç. Okudukları gazetelerden önemli yerleri birbirlerine gösterip fikirlerini paylaşıyor; arasıra burunlarını çekerek, zor bir düşünceyi kavramak istercesine boşluğa kısa bakışlar atıyorlardı. Ama boşluğa bakma işini, aynı anda yapmıyorlardı tabii. Böyle olsaydı eğer ürkerdim gerçekten. Daha korkutucu birşey yapılar; ikisinin de bakışları aniden, aynı anda yüzüme çevrildi! Onları arasıra çaktırmadan izlediğimi, sonrasında ise dalıp giderek, uzunca direkt baktığımı, unuttumum! Hızla kafamı eğdim öne. Bu kez de sağma ayakkkabılarına ve terliklerine bakıyor gibi olduğum için, hemen yana gevirdim kafamı. Bakışları hâlâ, bu tarafa doğruydular. Artık ne olarsa yüzleşmek için, belki de küçük bir merhaba maksadıyla, kafamı kaldırdım. Yine bu tarafa, ama hemen kulağımın kenarından arkama doğru bakıyorlardı. Arka sıradaki, "dört renkli tükenmez kalem" satan satıcının, kalemlerin nasıl renk değiştirdiğini anlatma işlemini seyrediyorlardı heyecanla! İkisine de, tekrar garip bir hayranlık ve saygı duydum. Arzu ettiği an kendi derin iç düşüncelerine yoğunlaşabilen, istediği zaman da etrafındaki hareketlilikleri bir çocuk gibi merakla izleyen, çok işlevli, zeki insanlardı bunlar. Aralarına katılmak, o grubun bir üyesi olmak istedim! Hatta, ben de aralarında olursam gerçek bi "grup" olablirdik. Onlar iki kişi, sadece birer yakın dosttular belki. Üç kişi ise, küçük bir "grup" için gayet yeterliydi! Daha da hoşuma giden düşünce, onlar gibiyimdir hiç çekmeden! (O gün, bunun çok kolay olacağını sanmıştım.) Arkadaki satıcı, bizim sıraya geldi, "İncelemek isteyen varsa bakabilir!" diyerek, çok renkli kalemlerini gözümüzün önünde dolaştırdı. Tarif edemediğim bir arzuyu içlerine girmek istediğimi hayalî grubum olan "Esofmanlı ve pijamalı adamlar", desteden bir kalem çekerek aldılar, incelemeye başladılar. İnceleme, üç saniyecek sürdü; parasını uzatarak kalem satın aldı pijamalı adam. Öteki kalem eline alıp, renklerin kontrol ederek, ardarda tepesine basmaya başladı. Onlar gibi olma isteğimin yarattığı şaşkın refleksle, ben de alımsız dört renkli bir kalem! Aynı hareketleri yapıyor olmamızdan hiç çekinmeden, tepesine "Çit çit!" basıp, renkli uçları kontrol işlemine katıldım...

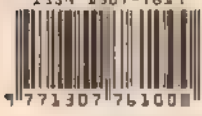

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

29 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/31 No: 152
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Çocuk yaşta girdiği cezaevinde lösemiye yakalanan ve hastanenin "ölmek üzere" raporuna rağmen cezası bir türlü ertelenmeyen Abdullah Akçay, Okmeydanı Hastanesi mahkûm koğuşunda yaşamını yitirdi.

LİLAN 30 YIL SONRAKİ
BAŞBAKAN BU HABERDEN
AMMA DA EKMEK YER BE!..
OKU BUNU KÜRSÜDE
HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLASIN
MİLLET. SÜPER MEVZUYMUŞ ...

SONUCUNA KATLANSIN

Geçen yıl Ekim ayında, Elif Satık isimli bir veli çocuğunun kayıt parasını ödeyemeyince okulun halılarını yıkmak zorunda kalmış, halıları yıkarken de çatıdan düşerek felç olmuştu. Mahkeme, Elif Satık'ın okulun halılarını "kendi isteğiyle" yıkadığı sonucuna vararak kovuşturmaya yer olmadığına karar verdi.

AYI JAMES

İskoçya'da bir alkol firması, "The End of History (Tarihin Sonu) ismini verdikleri biranın ilk 12 şişesini ölü hayvanların içinde piyasaya sundu. Tanesi 500 sterlinden satılan buralar tepki çekince, şirketin sahibi James Watt dizaynını savundu: "Cahil insanlardan gelen tepkilere rağmen, biz birimizi hayvan doldurma sanatıyla sunabileceğimiz harika bir piyasa olduğuna kanıtladık"

İsrail, Mavi Marmara gemisini iade ediyor. Mürettebatsız gemi römorkörlerle çekilerek İskenderun'a getirilecek.

AKP'nin taşeronlaştırma politikası yüzünden ölümlü işçi kazaları sürüyor. Zonguldak'taki tersanede ölen 4 işçi, bundan önceki tersane kazalarında olduğu gibi taşeron firmada çalışıyordu.

Maden kazalarıyla ünlü Zonguldak'ta tersane kazası yaşandı. Ustaoglu Gemi Tersanesi'nde iskele çökmesi sonucu 4 işçi hayatını kaybetti.

BUDİZMİN BÜYÜK KAYBI

Muslu maül kıtan Hırıs tıyanl ға geçt kıten sonra 2010 yılı itibarıyla Budizm'e gönül veren manken Tuğçe Kazaz, bu felsefenin ilk aşaması olan "hizmet basamağı"ndayken bağlı bulunduğu gruptan atıldı. Posta gazetesinin haberine göre, "Kendimi kanıtlamak için her toplantıda çay servisi yaptıktan sıkıldım. Burada hizmetçi gibi kullanılıyorum. Buraya inançım kalmadı," diyen Tuğçe Kazaz'ın restine karşılık, grubun senseileri "Sen ile bağlantıyı kesiyoruz," dediler.

ASLANVURAL

Fatih'te bir atölyeyi basan polis, üzerinde "bedava" yazan 2 bin adet sahte dondurma çubuğu ele geçirdi. Çubukları tanesi 50 kuruştan marketlere satan Vural Y., inandırıcı olması için çubukları erimiş dondurmaya batırdığını açıkladı.

KEMAL ÇIPLAK

Kadıköy Belediyesi'nde geçen hafta başlayan grevin ilk gününde işçilere bıçağını gösteren Kadıköy Belediyesi Zabıta Komiseri Kemal Çıplak, grevin dördüncü gününde bıçağını bir kere daha çekerek işçilere saldırdı.

ABİ GREV VAR!!

YEŞİL TUR

"Tutucu aileler için kadın kaptanlık tekne turizmi" başladı. Verdikleri hizmetle ilgili açıklama yapan Quattro Yatch'in sahibi Sedat Aktas, neşe içinde, "Kadın kaptanlık teknenin sektörde büyük bir eksiklik olduğunu biliyorduk. Ancak yine de bu kadar yoğun bir talep olacağını tahmin etmemiştik," açıklamasını yaptı. Nemenin sebebi, bu lüks teknelerin günlük ücretinin 2.500 euro olması.

PKK saldırısında hayatını kaybeden Komando Er Serdar Yeşilyurt'un ailesi cenaze töreninde belediye yardımıyla giydirildi.

KAÇ YIL OLDU?

• Mustafa Sarıgül, "Ben başbakan olduğumda yaptığım çalışmalarla Nobel alacağım," diyor 1 yıl...

• Tuğba Özay, "Çok eğlenceliyimdir, çılgımdır. Ama yeri gelir ürkek bir kedi gibi de olabilirim. Dışarıda fırtınada bir kaplanım içeriye girince limanda ise miço..." sözleriyle "çoğul kişilik bozukluğu" belirtileri göstereli 2 yıl...

• AKP Mardin Milletvekili Selahattin Dağ, bir tartışma esnasında, "Bana şerefsiz diyecek adam daha anasından doğmadı," dedikten sonra kendisiyle pek ilgilenilmeyince sözlerine, "Doğmadı diyorum ulan! Gözume bak. Çık lan dışarı!" diye devam edeli 6 yıl

• 12 Eylül darbesinden sonra din dersleri zorunlu hale gelince, Fethullah Gulen Kenan Evren'e "Tankının paleti olayım paşam, çigme beni!" diye sesleneli tam 30 yıl olmuş

Kanser hastası olmasına rağmen tutukluluğuna bir türlü son verilmeyen 18 yaşındaki Abdullah Akçay hayatını kaybetti.

Cezaevinde tutuklu bulunan gazeteci Erol Zavar kanser hastası. Uygun koşullarda tedavisinin yapılabilmesi için serbest bırakılması gerektiği yönündeki doktor raporlarına rağmen devlet hiçbir adım atmıyor.

Yılın en başarılı polisi yankesicilikten gözaltına alındı.

Katil zanlısı rapor alıp karar duruşmasına gelmeyince DİSK'in kurucu genel başkanı Kemal Türkler cinayeti ile ilgili dava zaman aşımına uğradı.

■ Yıllardır duyuyorum, efendim belirli bir mesafeden suya atlayınca, su beton etkisi yapıyormuş. Tamam, benim bununla bir sorunun da yok, denemeye niyetim de yok ama aynı mesafeden betona atlayınca beton ne etkisi yapacak? Yani yüz metreden suya atarsak beton gibi hissediyoruz, betona atarsak? Yine beton gibi hissediyoruz. Burada betona karşı açık bir haksızlık var.

■ Ne olursa olsun, bana kalırsa kafadan bir yirmi yıl geri kalmamıza neden olan bir özelliğimiz. "Aa ne olursa olsun, insan bir selam verir", "İyi de anne adamcağız kör yahu, görmüyor ki bizi, biz onu görüyoruz", "Olsun, ne olursa olsun, önce onun selam vermesi lazım." Ne olursa olsun, temel olarak daha en baştan, her tür mazereti yok saymak oluyor. Bir yandan da tınısı güzel, söylemesi zevkli olduğundan, gün içerisinde "ne olursa olsun" diye başlayan o kadar çok cümle duyuyoruz ki, "hakikatten ne olursa olsun abi" diye biz de tekrar ediyoruz içimizden.

■ Dunning-Kruger Etkisi diye bir şey var. Özetle insanlara kendilerini nerede gördükleri sorulduğunda hemen hepsi "ortalamanın üstünde" diye cevap veriyor. Tamam, hepsi sondaki e harfini uzatıyor olabilir ama herkes kendisini ortalamanın üstünde görünce, ortalama neyin ortalaması anlamak güçleşiyor. Mesela necip basınımdaki köşe yazarlarını eke alalım. Her birine tek tek sorsak "Kendinizi bir köşe yazarı olarak Türkiye'deki köşe yazarlarının arasında nerede görüyorsunuz?" diye, yazısını kimsenin okumadığı adam da, yazısını herkesin okuduğu adam da kendisini ortalamanın üzerinde gördüğünü soy eyecek Sizi temin ederim, aralarından bir tane bile, "yahu benim yazdığım üç tane köşe yazısı var, evirip çevirip yıllardır onları yazıyorum" demeyecek. Kötü bir şey mi? Hayır. Bir de bunun ikinci aşaması var ki, onda da kişi, Dunning Kruger Etkisi kavramından haberdar olduğu halde kendisini ortalamanın üzerinde, ortalamanın üzerinde olduğunu beyan edenleri de ortalamanın üzerinde olduğunu zanneden ortalama yazarlar olduğunu söyleyecek. Üçüncü kısımda herhalde artık gerçekleri kabullenip "ortalama" o kadar düşürdük ki, üzerine çıkmak çok kolay ama hala çıkamıyoruz işte" diyecek. İşte ortalama olduğunu düşünen o abi de, ortalamanın biraz üzerinde olacak.

■ Türkiye'de sivil toplum örgütleri neden bu kadar zayıf diye çok tartışılıyor ama ben henüz hiçbir tartışmada gerçek yaraya parmak basıldığını görmemiş. Neden diyecek olursanız, benim bildiğim "dernek" adı verilen yerlerde kumar oynanır, dernek kisvesi altında küçük kumarhaneler işletilir. Bilmemespor Taraftarlar Derneği, Karga Kuşunu Herkesten Çok Sevenler Derneği gibi bir alay dernek, arkasında çanak, poker, yanık oynanan yerlerdir. Tabii şimdi ben buradan işini yapan karga kuşunu gerçekten çok seven ve bu sevgiyi paylaştığı insanlarla bir arada olmak isteyen cefakeş dernekleri

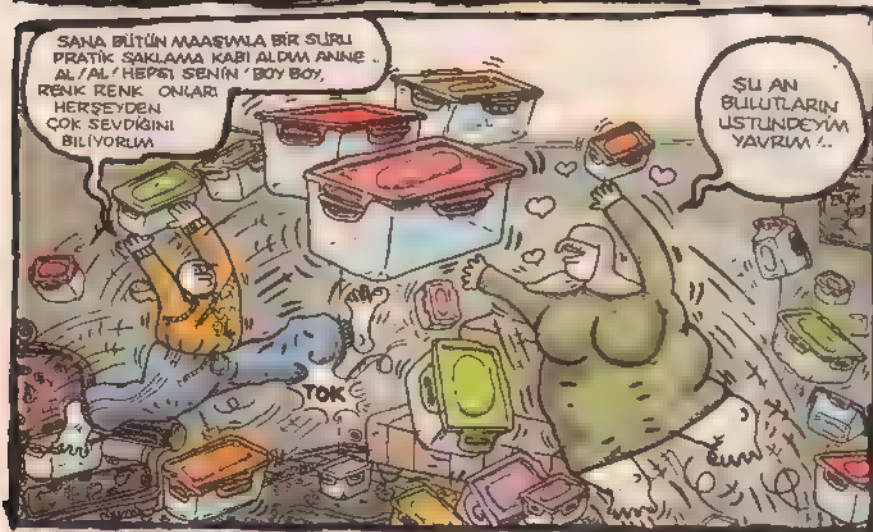
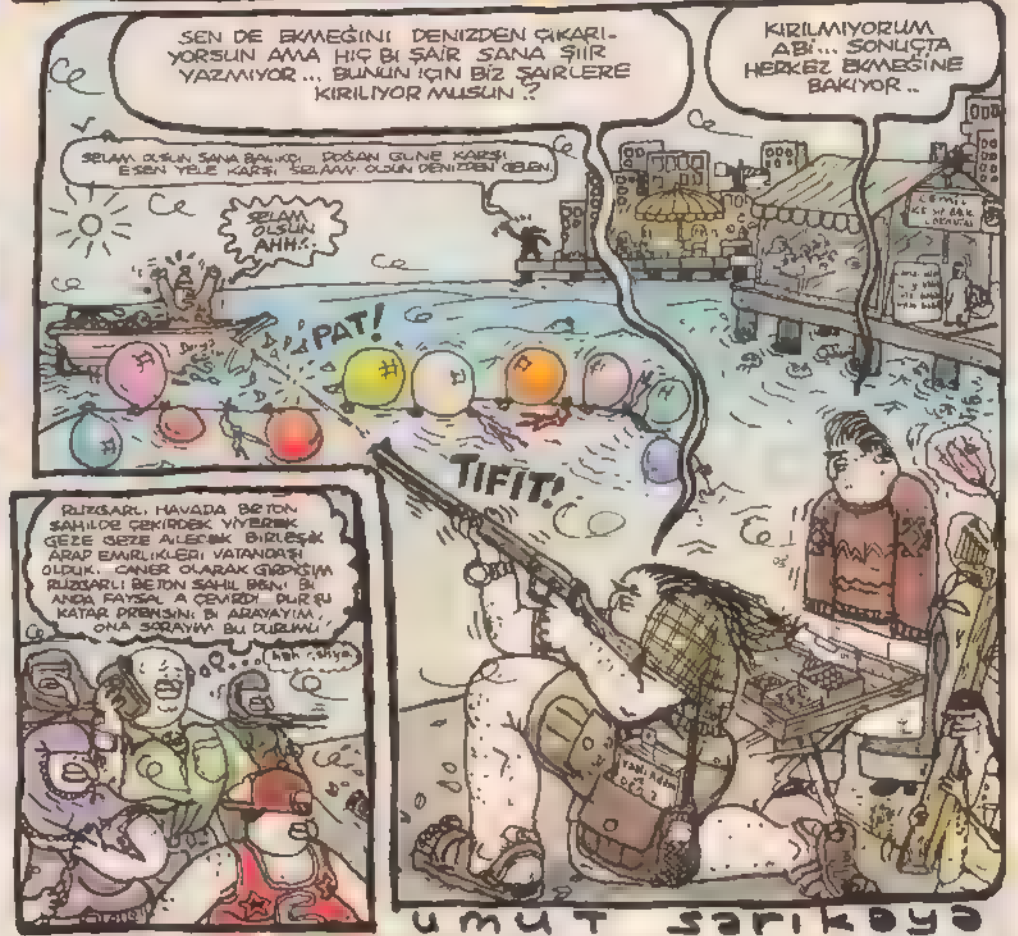
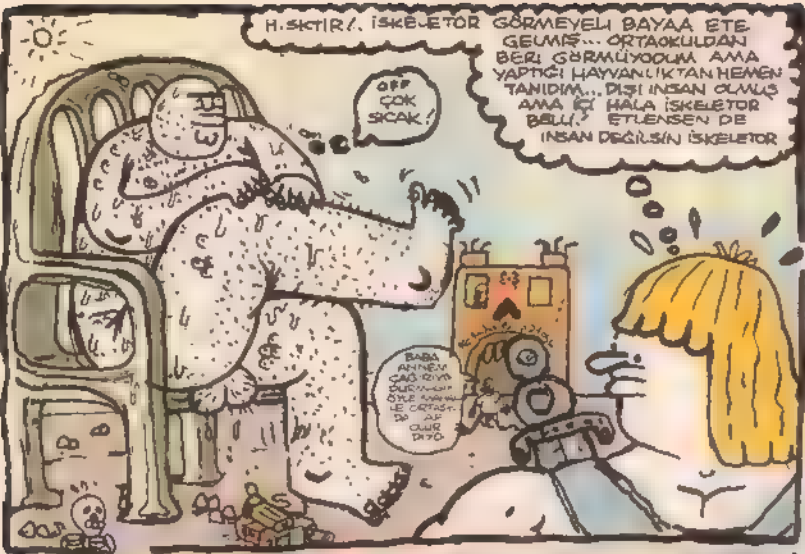
tenzih ederim ama şimdi hepimiz biliyoruz. Ben küçükken oturduğumuz semtin futbol takımının taraftarları derneği vardı mesela, bizim evin altında olduğu için arada kafamızı uzatır bakardım, içerideki hiç kimsenin semtin takımıyla bir alakası yoktu. Hayır, arada oturur çay da içerdim, semtin takımının yenildiğini, yendiğini falan da benden öğrenilirdi. Demem o ki, insanlar da bu dernek işinin gerçekte neye yaradığı konusunda bir bilgi karışıklığı var.

■ Bazen gazete okuyorum. Misal geçen gün mutfaktaki tabak çanağı kaldırıp kolilemem gerekti, tabii tabağı çanağı kolile koyarken kırılmasını diye haliyle gazete kâğıdına sarmak gerekliyorsa, evdeki Uykusuzlara kıyamadım, aşağıdaki bakkaldan bir dolu gazete aldım. Bardakları falan gazete kâğıdına sararken, insanın gözü ister istemez yazılanlara takılıyor, ister istemez biraz okuyor. Dolayısıyla normalde şöyle bir spor sayfalarına göz gezdirip bir kenara attığım gazetelerle belki de hayatım boyunca ilk defa bu kadar içli dışı oldum. Tabii tam manasıyla içli dışı olduğumu, ellerimin, yüzümün falan kapkara olduğunu da eklemek gerek. Kömürle mi basıyorlar bilmiyorum. Her neyse raki bardaklarının içine sıkıştırdığım sayfalarda birkaç köşe yazısının genelikle "hepimiz biraz böyle değil miyiz?" "herkeste biraz bilmemlik yok mudur?" "hepiniz kimi zaman şöyle demişsinizdir" turunden cümleler kurduklarını fark ettim. Önce biraz sinirlendim ne hakla benim adıma da konuşuyor bu eşekler diye ama sonra hak verdim. Zira yaşadıklarımın öğrendiğim bir şey var ki o da Ataç Behramoğlu'nun öğrendiğinden bir hayli farklı. İnsanlar kendilerinde fark ettikleri anomalileri bir süre gizliyor, sonra bu anomali gizlenemez hale gelince aslında herkesin aynı anomaliye sahip olduğunu düşünerek kendini rahatlatıyor. Çoğu "aslında hepimiz biraz ruha hastası değil miyiz?" anlamına gelen bu yazıları yazan abiler bir türlü inanmıyor, inanmak istemiyorlar hiç kimsenin öyle olmadığına, onun yerine herkesin öyle olduğunu ama gizlediğini iddia ederek kendilerine yandaş bulma, kendilerini yalnız hissetmeye çabasına giriyorlar. Mazur görmek lazım diyorum.

■ Zaten hepimiz bu köşe yazarlarını biraz mazur görmüyor muyuz?

■ Aslında biraz düşünecek olursak, bizim gazetecilerin kendileri edip kendileri bulduğunu da söyleyebiliriz be. Siz hayatında etmek fırını görmemiş bir fırıncı esnafı ya da hiç dikış makinesi görmemiş bir terzi veyahutta marangozhaneye girmemiş bir marangoz düşünebiliyor musunuz? Günümüz gazetecileri, gazetelerinin basıldığını bile görmüyorlar. Neredeyse hiçbirini, yazdıkları gazetenin rotatörlerini, taşrasının, Kıbrıs'ının nasıl döndüğünü görmeden yayayıp gidiyor. Rotatif hala var mı bilmiyorum o ayrı.

■ Güncel siyasetle ilgilenmiyorum ya da kırsından köşesinden bir bakıp uzaklaşıyorum diye çok kızıyorsunuz ama geçen gün "Bu anayasa paketinde kayısı üreticisi, fındık üreticisi lehine bir şey var mı?" sorusunu duydum, kendi kendime bir kez daha hak verdim. Benim bildiğim -ki bir sene anayasa hukuku dersi almış olmak dışında da bir bildiğim yok-, anayasalarda hububat üreticisi için, celep için, sıhhi tesisatçı için falan özel hükümler bulunmaz.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

MEDENİYETLER DİYALOĞU

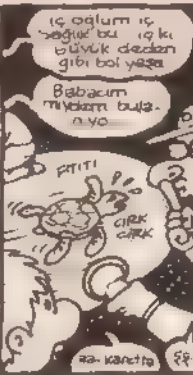
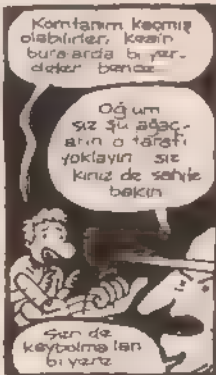
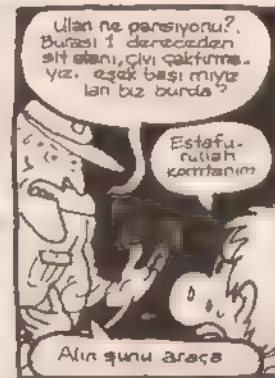
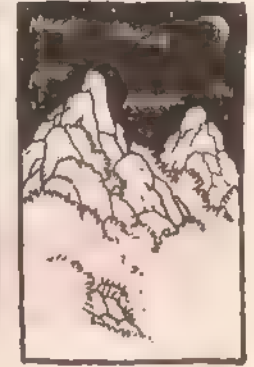
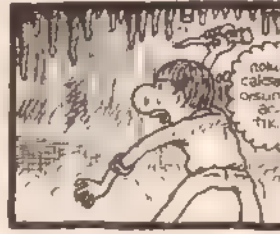
- Alo, Fazıl'la mı?
- Fazıl'la mı ne?
- Fazıl mısın?
- Atıyorum, evet.
- Nasıl Fazıl, hangi?
- Tam ne istemiştiniz beyefendi?
- Yanlı...Ne tlp Fazıl?
- Kimsiniz?
- Ne tlp Fazıl Kısakemil.
- Yanlış mı numara?
- Ben Müslüm arkadaşım. Öte yandan Gürses.
- Oo, siz miydiniz, Fazıl Say ben, buyrun.
- Ha, işte, sadece Fazıl mısın, komple misin, onu öğrenmeye çalıştım ben...
- Benim, evet, Fazıl Say...
- Güzel arkadaşım, sen soyadını yanlış tanımışın. Hahlre saydırıyosun. Saygının sayı o. Kodluyorum canım: Sevginin s'si, anlayışın a'sı, yoldaşlığın y'si. Ablın olarak konuştum.
- Sızı asla incitmek istemem.
- Ben de ölürsem kabrime gelme istemem! Şaka tabi canım, buyur gel. Ölürse Mozart ölür, müzik ölesi değil.
- Orası öyle.
- Burası da böyle aziz kardeşim. Hangi oratoryo, evinde oturan adama, durduk yerde yavşak der? Hangi operette nalkından utanan sanatçı motifi var? Hangi limbrette "Giderim Ha" adını taşıyor?
- Parmaklarımı o kadar güzel konuşturuyorum ki, ne konuşsam güzel olacak sanıyorum.
- Ses ayrı, söz başka kardeşim. His hepten farklı. Sen tuşlardan parmaklarını esirgeme. Hep ama ha! Fazıl sen kesin tuşlara uy ha!
- Benim karşı olduğum yazışma esasen.
- E, biz de "Şerefsiz dostlar, yazışmanın tam gündüdür" demiyoruz ki, "Tanrı istemezse yaprak düşmezmiş" diyoruz. Üstad "Bir ihale ver" demiyö ki, "Bi teselli ver" diyo. Teselli de mi olmasın mahir kardeşim, çetin kardeşim?
- Dikkat çekmek için radikal konuştum.
- Radikal, orda kal. "Gönül yarası, felek sillesi" olunca yavşak, "Kader Kapıyı Çalınca," Dokuzuncu Senfoni olunca sanat öyle mi? Arabesk tinercl, Kafkaesk cici he mi?
- Nazım Hikmet bile yeri gelmiş, sitem etmiş halkına.
- Sitem etmiş yerine hakaret etmemiş de diyebiliriz de mi, sesli düşünüyorum sevgili Fazıl! Ne demiş Ran, "Akrep gibisin be kardeşim" demiş, "Yükselenin de Yavşak" demiş mi?
- "Kabahatın çoğu sende demeye dilim varmıyor ama / Kabahatın çoğu sende canım kardeşim" demiş.
- E, iyi demiş. "Utaniyorum senden biron kafalı kardeşim" dememiş ki
- Ben elitist olarak değil, bir dahi gibi konuştum.
- Dehana eyvallah, zaten ben de dahi anlamında ayrı yazarım seni! Ama tam da işte dahiye yakışmaz bu ergen hırçinliği "Şakşak turizmin yavşak yolcuları" vardı, bildin mi?
- Bilmiyorum. Siz gerçekten Müslüm Gürses mısınız?
- Bazen!
- Peki n'apiim abi, arabesk albüm mü çıkarayım?
- Neden olmasın? Binbir Gece Masalları da arabesk

değil mi? Şilir, Arap Yarımadası'ndan çıkmadı mı?
- Ben sizi arım, elim uyustu telefon tutmaktan.
- Tabii kardeşim, parmaklara dikkat!

- Buyrun, Müslüm Bey'in telefonu.
- Alo, ben Fazıl Say...Fakat? Bu ses?
- Selamlar kardeşim, Orhan ben. Nasılsın?
- İyiyim abi. Size baba diyebilir miyim abi?
- De kardeşim, berhudar ol.
- Baba ben n'aaptım? Gönül adamlarını kırdım mı yoksa? Gönülkırın mıyım ben?
- Gönül kırılmadan adam olunmaz kardeşim. Naçizane fikrimi sorarsan, "Hor görme garibi" derim.
- Hah! Alayım bu şarkını albüme. Müslüm abiyle konuştuktan sonra, "Canım Dediklerim" adlı bir çalışma yapmaya karar verdim!
- Antiparantez, inceden alköllü müyüz?
- Yaş özüm rakısı içtim.
- Yaş özüm de yeterdi, niye bis yaptın? Hah hah...Aktüel espri yaptım, göndermeli...
- Bi büyük, bi de yirmilik içtim...Toplamda doksan...
- E, o vakit, uzatmalarda da bira alaydın. Eşitlik gene bozulmazsa seri şat atışlarına girersin!
- Peki baba, sen ne içtin?
- Perhiz kafası! Alkol demişken, "Bir gün içki dolu vücudum musalla taşına yatarsa" diye de şarkım var benim, aklımda bulunsun
- Ferdi beyi de atlamayalım.
- Elbette. Kişioğlunun hayatında Ferdi de olacak, Verdi de. Eziyetle coşar meziyet! Macid Macidi, Holivut'tan büyük!
- İçim ürperiyor baba, ya evde yoksam?!
- Olur öyle! Rahmetli Esengül Hanımefendi'den "Uzaklarda aramam çünkü sen içimdesin / Taht kurmuşsun kalbime en güzel yerindesin" de iyi şarkıdır bak.
- Taht kavgasından ziyade Jakoben içerik yeğlerim ama siz bilirsiniz Orhan baba.
- Bu arada, güzide ülkemizi terketme konusunda ne karara vardın?
- Terketmesine ederim. Ama ülke garip. İnsan nereye giderse, onunla geliyo! Tam terkedemiyosun.
- Esasen gitsen bile, iyice buralara düşeceksin gurbet ruhuyla, Mevlana okuyup, gene geleceksin!
- Ama o arabesk değil, farsça yazıyo!
- Ne oca, bu buca, insanca pek incanca.
- Baba, siz? Nietzsche?
- Günaydın güzel kardeşim, nitçe yıllara! Kendisi zihni yanık, pos bıyıklı gönül eridir, gerçeğin peşinde helak oldu. "Müziksiz bir hayat hatadır" özdeyişi ünlüdür, pek ünlüdür...
- Peki Sayın Orhan Gugilbay, müziksiz hayat hata mıdır peki?
- Evet ama hatasız kul olmaz.
- Doğru, insanın aklı da detone oluyo bazen.
- Oluy öyle! Gülden Karaböcek'i de anmak gerekir, "Bir kolye bu senden bir eser bana / Eğer beğenmezsen kır da öyle git!"
- Hatırlıyorum galiba, onun remiksi de vardı.
- Yok, kardeş o. Neşe Karaböcek.
- Ben şarkıyı demiştim.
- Ha, o ayrı!
- Baba, bu ülkede ruhum daraldı. Sesler duyuyorum, renkler ve zevkler tartışıyorum. Geçen Cihangir'de Nazım'ın ruhu çıktı karşıma ansızın. İşaret sandım, Yetkin Dikinciler'miş meğer.
- Olur öyle. İbo'suz olmaz ayreten. "Şu koskoca dünyanın içindeki her şey yalan" şahsi fikrimdir. "Yazımızı yazan kalem, anladım ki hepsi yalan."
- Rönesansla tam örtüşmüyo gerçi ama...
- Rönesans, Reform, bunlar insanın içinde olur!
- Gitme mi diyosun baba?
- Git, nereye gidersen gene dünyalısın. Ölüm ayırımıyo ki Alman-Arap diye, biz niye ayıralım?
- Öatsın bu dünya!
- Hadi hayırlı günler kardeşim, çok yazdı sana...

ama arkadaşlar iyidir...

Özet: Manyak pansiyoncudan kaçarak selalenin arkasına saklanmıştı.

SANKI BİZ SANAT DÜŞMA
NİYİZ 'NAS TAART OLMAKIN
NSAN ? ŞU İAPT İEYKİB
BAK 'YUMUŞAK' KAVUN G B
GÖĞÜSÜER ŞİŞACK GÖBEK
DE NSAN ETKİLEN MİR
HEMEN KALDIRSINLAR BUNL
TEREYESİZ TOS GİB KALÇA
YAPIL S NSAN AVUĞUWAAK
İSTİYO AVUĞ AVUĞ

MAKİSTİNZ
SAYIN
BAKANIM
BENİB EYKE
UNARAK
TARAFNA
BAKİYİN
ACABA 'U
TACİBİK EDE
M ? İSAN
ETKİLENO
TABİJURDUK
YERDE ETK
LENDİK

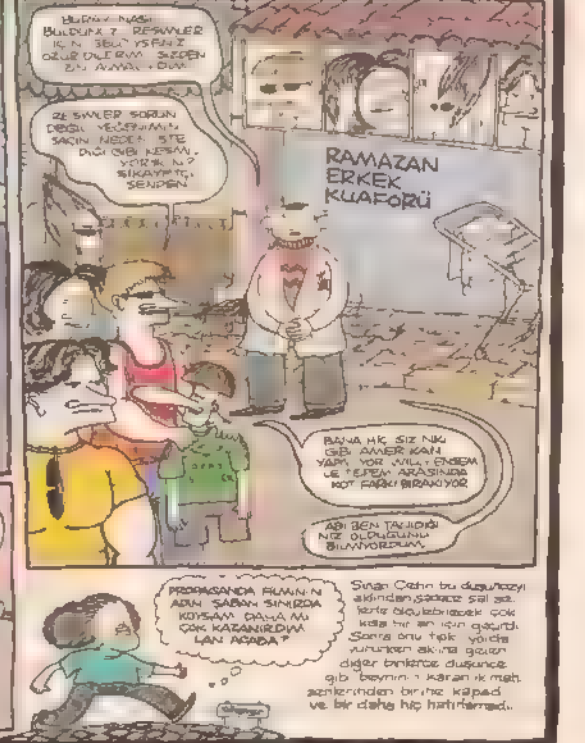
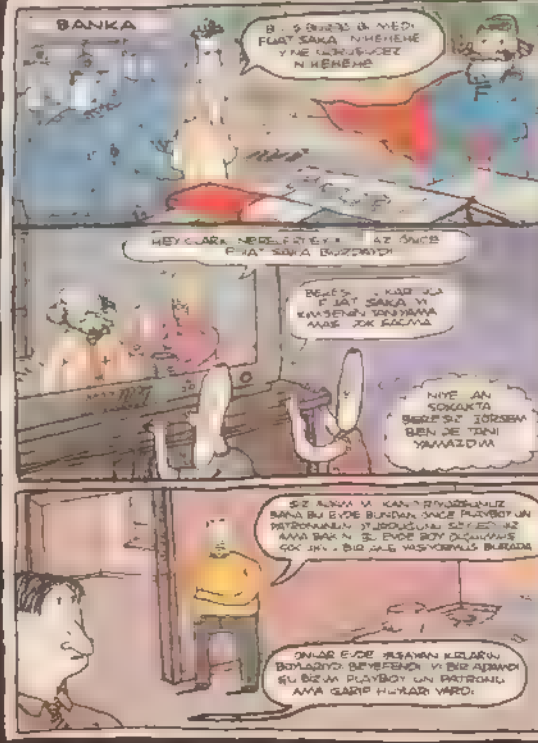
ELBETTE
CANIM 'ŞU
DOPİR DEĞER
MEME JİJAZİN
GÖRÜNCE KİM
ETKİLENEZ ?
ŞU SLAK 'UYLU
AŞKİĞENİNE
BAKİYN

Acil tıbbi müdahale (su getirilmek) yerine, ruhani bir girişimi tercih ederek, "İyi misin?" diye sordum. Öksürerek cevap verdi. Sanki bunca zamandır ertelemiyormuşum da, şimdiki aklıma gelmiş gibi, "Su ister misin?" diye sordum. Öksürerek cevap verdi. Kalkıp mutfaka gittim. Buzdolabında suyu ararken karpuzu gördüm. Bir diliminin ağzıma attım. Suyu doldurduktan sonra karpuzı geri döndüm. Öksüren bir bayanın yanına ağzıma

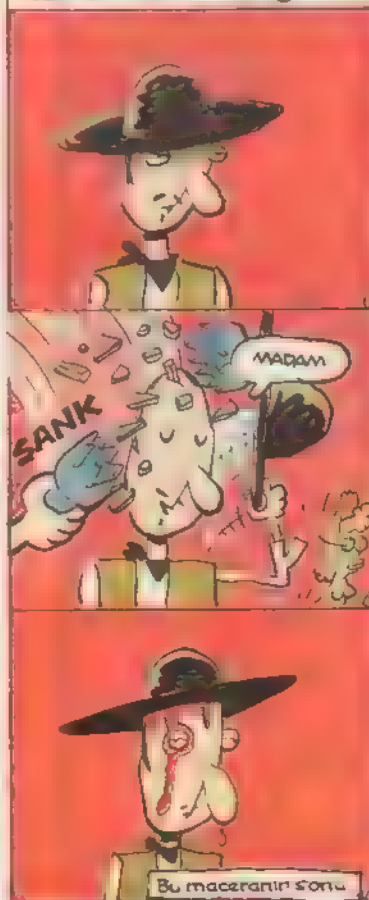
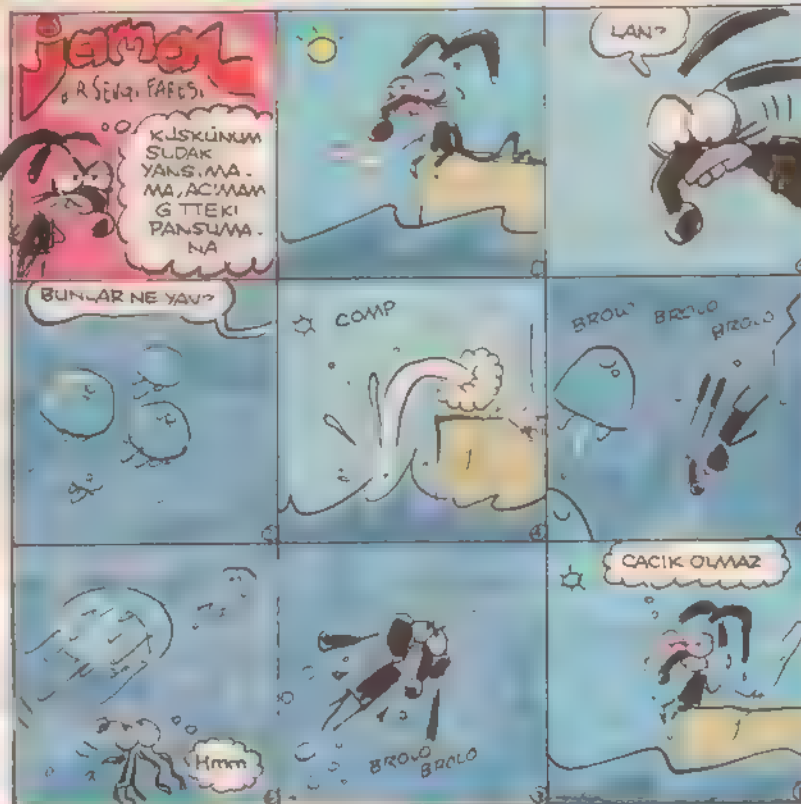
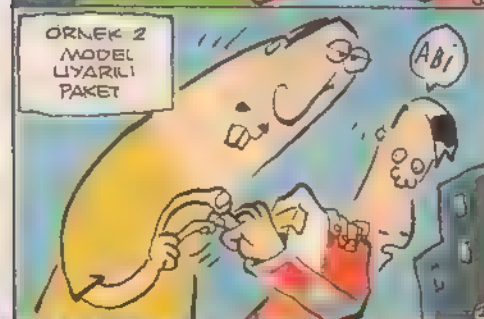
karpuzla dönemeyeceğim için koridorda biraz bekledim. Öksüren Bayan, şiddeti artırarak beni acele etmem konusunda uyardı. Daha fazla oyalanamazdım, ağızda biriken karpuz çekirdeklerini çıkarıp şortumun cebine koydum. "Soğuk su mu getirdin?" diye sordu. Öksürüğü dzginlemek için soğuk suyun kullanılmaması gerektiğini nememiştim. Mutfaga geri

Sabah Öksüren Bayan'ın dürtüğüyle uyandım, "Bu ne?" diyardı. Gözümü açmadığı için tam anlayamadım. İşaret ve başparmağı arasında böceğe benzeyen küçük siyah bir şey tutuyordu. Gözlerimi açtıkça parmaklarının arasındaki küçük siyah böcek, bir karpuz çekirdeğine dönüştü. Elim otomatikman cebime gitti. "Yataktaki buldum," dedi. "Alla alla nerden gelmiş o?" diye sordum. "Bilmem, al cebine koy, belki lazım olur," dedi.

Kötü durumdaydım. Basit bir burun akıntısıyla başlayan hastalığım ilerlemiş, beni mendilli ve sevimli genç bir erkekten, kuru öksürüğü apartman boşluklarını ineten nemrut bir yaşlıya dönüştürmüştü. Art arda öksürümüne rağmen uyanmadı. Oysa benimle ilgilenmesini, en azından kalkıp su getirmesini falan istiyordum. Eskiden olsa, daha ilk öksürüğümde ayağa fırlar ve mutfağa koşardı. Yeni bir öksürük nöbeti geçirirken ona doğru baktım. Bu nöbet biraz şiddetli ve uzun sürdü. Dışardan bakan bir göz, bu öksürüğün suya kavuşmadıkça sahibi tarafından bilinçli olarak gittikçe şiddetlendirildiği kanısına kapılabilir ama öksürün dışında kimse tam olarak gerçekçi bilemez. Bilemiyorum, sonuçta sevgilimin beni bir türlü duymamasını ilişkimizin içinde bulunduğu durumla ilişkilendirecek kadar hastaydım. Ara sıra yoklayan öksürük nöbetleriyle ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Çünkü insan bu tür durumlarda, uyuymama halli bir saat bile sürse, başkasına anlatırken "Sabaha kadar uyuyamadım!" diyebiliyor. Bildiğim, fiziksel (öksürük) ve ruhsal (benimle ilgilenmiyor) hastalığımda dakikalar geçtikçe şiddetlendiği. Son öksürük nöbetimde de uyanmayınca mutfağa gitmek için kalktım. İlk bir bardak suyla öksürüğümü sakinleştirmeye çalışırken bir yandan ilgisiz sevgiliye baka ne diyeceğimim planını yapıyordun, Yatağa dönerken birkaç alternatif arasından şunu seçtim: "Sabaha kadar öksürdüm, hiç uyanmadın..."

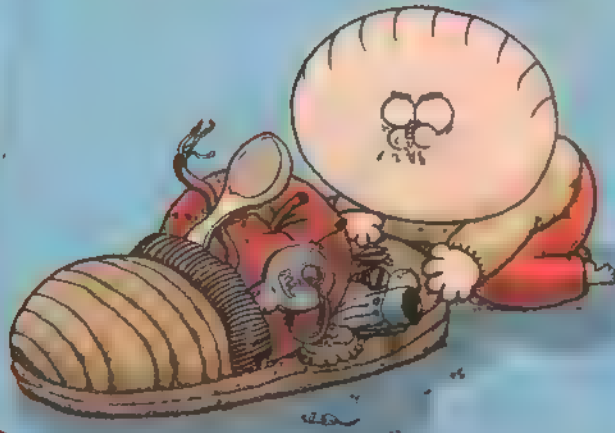
21/2

Cihan Ceylan

fırat 2

UGUR GURSOY
FIRAT 2
ÇIKTI
KİTAPÇILARDA

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

İkinci Gün

Saatlerdir aynı köşe yazısına bakarak, "Ülkem, ülkemiz, olaylar..." diye düşünüyorum. Esnafa "tatilde olabilirim ama benim beynim hiç durmadan işleyen bir makinedir. Eğer o makineyi her gün yağlamazsan ne olur? Makine parçalanır değil mi? İşte benim beynim de makine gibi. Bu bölgeye tek bir tane gelen sol tandanslı gazete de motor yağı oluyor." mesajı vermek için aldığım, yazar kadrosu eski sendika liderleri ve akademisyenlerden oluşan sol tandanslı gazete elimde büyüyor. Utanmasam kâğıt kalem çıkartıp not alarak çalışacağım köşe yazısını. O derece anlamıyorum okuduğum şeyi. Bu tek başına tatil işini beceremediğimi hissediyorum. İlk günü tanıdığım insanları sıradan arayıp "tek başıma tatile çıktım abi, en güzeli böyle, kafam dinliyorum valla" diye anlatarak geçirdim. Kiminle konuştusam "evet Erman, çok iyi yapmışsın, iyice dinlen, kafanı dinle" dediler. İki tarafın da gözden kaçırdığı nokta benim günlük hayatta da genelde dinlenmek ve kafamı boşaltmakla meşgul olduğum gerçeği. Herhangi bir fiziksel yorgunluk hissetmediğim için dinlenmek çok zor oluyor, dinlenmeye çalışırken yoruluyorum.

Türk Dil Kurumu (temsili)

masmavi bir denizle buluşuyor, oksijen sevgisi inanılmaz seviyelere çıkıyor falan. Elimden, bana tatilde olduğum hissiyatını yaşatacak olan müesseselere para yedirmekten başka bir şey gelmiyor. Sanki tatile ben değil de, Türk Lirası'nın üstündeki türk büyükleri çıkmış gibi. An itibarıyla egeli bir ailenin işlettiği deniz kenarındaki şirin bir balıkçı lokantasındayım. Hem yiyecek içecek servisleri, hem de sahilde şezlongları, iskeleleri falan var. Öyle diğer görgüsüz beach club'lar gibi müzik yayını falan yok, istersen denize girersin, istersen çıkınca balık yersin, istersen balıktan sonra müessesenin zeytin ağaçları arasına girdiği hamaklara uzanırsın. Tatilin her günü buraya gelip bazı paralar bırakmak da bana "yazar" ünvanını kazandırmayacaksa, ne kazandırır ben bilmiyorum. Zaten müessesenin işletmecilerinden

aldığım bilgiye göre Radikal gazetesinin bazı yazarları da bir dönem her yaz buraya mutlaka geliyorlarmış. Ama o dönem tabii Radikal gazetesinin Radikal gazetesi olduğu zamanlarmış. Bunun üzerine "Bir ara Yeni Yüzyıl vardı" muhabbeti açıyorum, müessesenin sahibi hiç zorlanmadan "Evet, Yeni Yüzyıl vardı" muhabbeti açıyor. Demek ki doğru yerdeyim.

Yine de canımın sıkıntısını bastıramıyorum. Şimdi bir önceki gün aradığım insanları yeniden arasam, hepsiyle "tek başına tatil gibisi yok, siz neler yapıyorsunuz, İstanbul yanıyordur şimdi..." muhabbetini sil baştan yapsam yarım saat,

Cennet köşesi tatil

Cennet vatanımın, yeryüzündeki cennet bir bölgesindeyim; inanılmaz güzellikte bir doğa,

Yıllık özütün bir bölümünü kullandığımı için değil, anıtlar gibi geciktirmem için esk. öykülerden birini yayımladık. Kusuruma bakmayın. Yıllık özütün yok.

SON

DEMİZ ENSARİ 2010

CİLTLER
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ve 9
ÇIKTI!
MÄRKETLERDE VE
GAZETE BAYİLERİNDE

Sandık içi

NE GÜZEL SEV NİYOOUM BI
BAKTIM BİZİM LER KONSİLYE

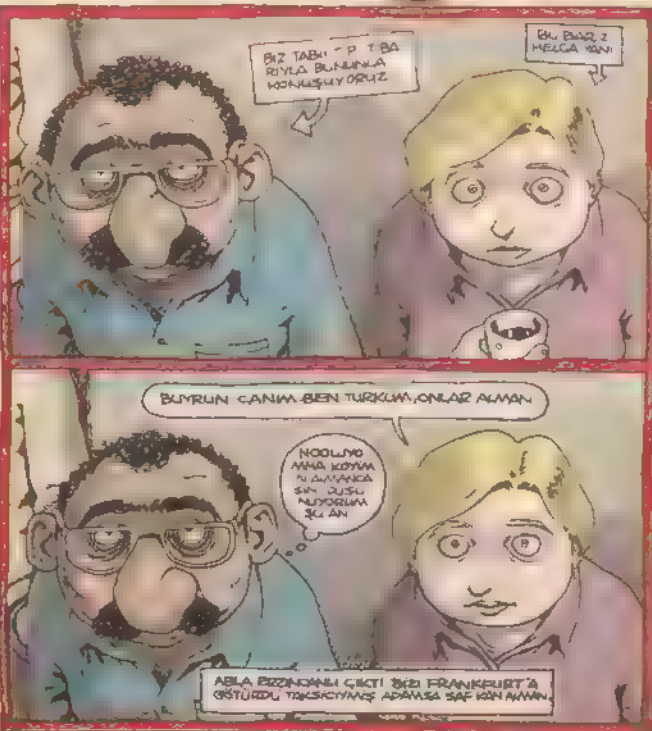
YGA SİZ RENKLENDİRİYOSUNUZ -
YA BAZEN GÖZLERİ BİZ KONTLU
TUK DA, HİGBİRİMİZ İSTEAMYO
RUK OLUR MU? LUTFEN

BENCE TÜRK ERKEĞİNİ: RENKLI GÖZE VE SARI SAÇA DUY...
DÜĞÜ KOMPLEKSTEN TAM OLARAK BU GEYİK KURTARMIŞTIR...

Bİ KERE ALMAN'YA GİTTİM ORDA DA ZATEN TÜRK'E DOYULMUŞ. AYRICA
HİÇ DE BİLE BİR SARIŞIN RENKİ GÜLLÜ ENFLASYONU GARMADAN LAN BEN
HATTA BİZE ANLATIYIM, BULENT '68 (UŞUN) DARMSTADT TAN FRANKFURT A
GİDİCEZ, TRENI KAPATIRDI TAKSİYLE GİDELMİK DEDİK AMA NE KADAR YAZAR
BİLMİYORUZ TÜRK Bİ BUFEÇİ VARDI ONA SORDUK "İSTASYONUN KAPISINDA
OTURAN TÜRK TAKSİCİLER VARDIR, ONLARA SORUN" DEDİ....

[illegible]

BİDE BİZİM ESTETİK YAPTIĞAN KADINLARIN HERBİRİ
BURNUNU KEMEN LUNDUNDA KALDIRIĞINI ÇOK EĞİTİ
RESANININ GİBİ O NE K YAN. SİBEL KEBULÜDE BUR
NUNU YAPTIYAKT BUNU BİLİP BİLİNİM HAYLEMAN
AGA KARŞA BURLUN FİLAN O ZORLA KULUNLU P
KALDIRILMASI NINIK BURLUNLARA GÖRE BİR KAT YAKA
KARAKTERİ JAN GENEL KABUL GÜZEL OLMAK
NE K ?NORMALSİN ŞTE OYSA SENE OLMAK DAHA
EĞENCELİ NORMALLİK ARAYIP SIKIK

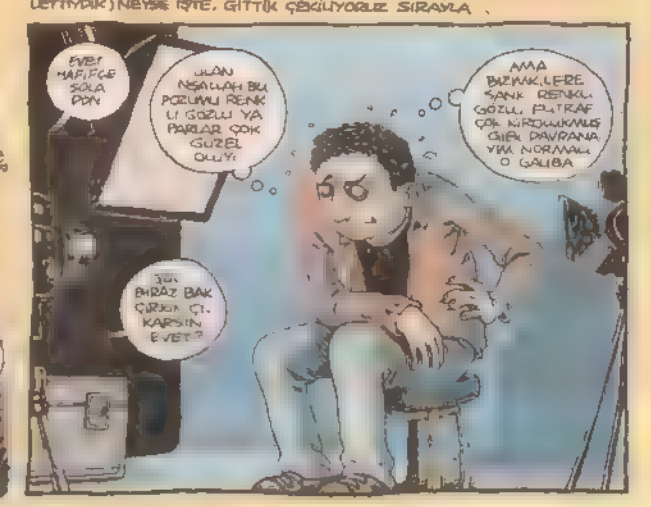

"DÜŞÜNÜŞÜM AMA AZİK ARIK KAHVERENKİ SAĞLIKLIYIM"
TESELLİSİYLE YILLARDIR YAŞIYORUZ İSTE, AMA Bİ YANDAN ÖZEN-
MEYIP DE NAAPICIKSIN ŞEYLER SINIFLARDA OKULMUŞSUN,

ANNE TARAF 9 KARDİŞ VE HERBİR RENKİ GÜZLÜ
EN RENKİSİZ BİLE ELA Bİ TEK ANNEM KAHVERENGİ
GÜZLÜ ŞANSA BAK BOĞA TARAF DESEN HAYATLA
RINDA RENKİ GÖZ GÖRMİYERLER VE HAYAT BEN
NE OLAYLIM Bİ DURUMDA?

İSE SONRAKI YILLIK ÇİN FOTOĞRAF BİTEDİLER MEŞHUR Bİ FOTOĞRAF
STÜDYOSU VAR YA HAN ŞUBELERİ OLAN ŞİNKİTAKİ'E DEDİ Kİ TOPLUCA
ORDA ÇEKİLELİM VE BÜ AĞAHLAR DA BİR SÜRÜ FOTOĞRAF ÇEKİLMİŞ VE
SANA SORMADAN Bİ TANESİNİ RENKİLİ GÖZÜ YAPMAK İÇİN Bİ ÖZELLİĞİNİ
VAR (ABLA)NDAN BİLYOLUN, BÜDE BAĞA GEREVE İÇÜNDE MİYAVI BA-
KAN ESMEK ABLAM VAR Bİ TANE RENKİLİ GÖZÜ DİYE HEYBEN GEREVE.
LETİYDİK) NİSİYE İSTE, GİTTİK ÇEKİLYORUZ SIRA...

- Merhaba.
- Açık zihin iyidir
- Öğrencinin sümüğünden tiksindiğini çok belli eden öğretmen kötürür
- Gördüyüm gördüyüm de, ben de komığım, fıkralar yazıyorum, Temel kargo şirketinde çalışıyor, üzerinde "kırılacak" yazan ne varsa çekikle kırıyor diye apansız s.k gibi fıkra anlatan kendini bilmez kadarını da görmedim, ylice rabbim bana onu da nasip etti bir Temmuz akşamında.
- Bağış Erten hakikaten çok acayip bir insan. Yazmayacağım ama sonra düşündüm niye yazmayayım dedim. Yazarlar Futbol Takımı olarak bundan bir sene kadar önce Almanya'ya ilk göçümüzde, psikolojik sorunlarımızdan dolayı odamdan hiç çıkmadım. Bütün takım deli eğlenirken ben odamda hep yatıyordum. İntihar edeceğimden falan süphelenmişler Bu süphe üzerine Bağış Erten, eğer Alpay erdemse sakın kimseye çaktırmayın, biz eğlenemizden sakın olmayalım, dönerken son dakika söyleriz demiş. Şimdi soruyorum, böyle konuşan bir insan acayip bir insan değilse acaba kim acayip insandır. Lütfen ama. Bunalıma girenin hakikaten dostu olmuyormuş. Lütfen ama.
- Yer silen terler
- Çok pis bir huyum var benim. Bir lokantada yemek yemeye kalktığımda önüme gelen çatal bıçak kaşığı hemen peçeteyle silmeye başlıyorum. Önceleri çekiniyordum. Gizli gizli siliyordum. Masanın altında falan siliyordum. Garsona ayıp olmasın, ne bileyim lokanta sahibi üzülmesin, içlenmesin. Yımağma düşürmesin diye. Fakat son zamanlarda artık terbiyesizliği iyice elime aldım, çatal bıçak kaşık gelir gelmez gözler önünde silmeye başlıyorum. Üzülürlerse üzülünler, kendimi daha fazla sıkamayacağım artık diyorum. Tükürürlerse de kendi şerefsizlikleri diyorum. Koşuyolu'nda ara sıra yemek yemeye gittiğim bir yer var, onlar iyice alıştı bana artık. Çatalı bıçakı kaşığı kendileri getirirken siliyorlar. Sonra da üstüne ben siliyorum. Görüntü resmen bir deliler komedyası. Hayır müşteriler de şaşırıyor. Sanki bir şaka izler gibiler. Tiksindiğimden de değil, el alışkanlığı. Allah'ım ruh hastası olmak gerçekten çok zor. Emek isteyen bir hadise bu. Bana gelen her kaşık bir süre sonra gümüş kaşık oluyor.
- Uçak pencereleri de hiç tam denk gelmez ya insanın görsüz açısına doğru. Ya böyle biraz öne doğru eğilirsin, ya da böyle arkadan arkadan bakarsın dışarı. Hep bir çerçeve, hep bir rahatsızlık hali. Ben kendi adıma resmen şışşıyorum her uçak yolculuğumda. Bu arada bizim hosteslerimiz de hakikaten bir acayip. Uçak konduğunda herkes gibi ben de telefonumu açıyorum. Bir keresinde tam uçaktan ineceğim, hatta bir bacağım dışarı çıktı bile, hostes, telefonunuzu kapatın lütfen dedi. Deli midir nedir. Çıkışım ben uçaktan, alooo Demek ki çok havada kalınca bir süre sonra demek ki böyle oluyor.
- Dışarı çıkmışken pazar'ını da yapan kadın teyze'dir
- Hayatımda ilk kez, ölümüne susamak denen şeyin gerçeğini gördüm. Koşuyolu'nda yavru bir kedi bir anda yolun ortasındaki su birikintisine koştu ve su içmeye başladı derken üzerinden araba geçti. Her şey bir anda oldu. Araba geçti gitti ama kediyi hiçbir şey olmadı. Yalnız kedinin hiç umrunda değil, o suyunu içmeye devam ediyor. Ölümüne susamış gerçekten. Hemen trafığı durdurdum, kediyi yoldan aldım, parka götürüp havuz kenarına bıraktım. Suyu atladı hayvan desem yeri. Ben ömrümde böyle gözü pek bir susamak görmedim. Bundan sonra da görebileceğimi hiç sanmıyorum
- Mola vermiyinceeniz mi siz hiçbi zaman! Uşak-İstanbul otobüsünde, gecenin tam ortası, total fazlalık olarak tatlı rüyalar ortamın havasını ele geçirmişken, bir amcamızın, hiç öncesinde uyan atışı falan atmadan muavine ettiği bu canhıraş feryatın tam üç senedir hiç aklımdan çıkmaz. Resmen tüm yocular olarak yerimizden sıpradık. Bir an terör saldırısına falan uğradığımızı düşündüydük. Gerçekten çok acayipti
- Ayak baş ırmakların arasındaki orantısızlığı keşfettiğim gün tam anlamı ile yıkıldım.
- Mola vermiyinceeniz mi!
- Bizim insanımızda çok acayip bir huy var. Eğer eline herhangi bir kışla ile ilgili dalga geçme fırsatı geçmişse onu mudaka değerlendiriyor. Üç günlük dünya, bu eğlenceyi kaçırmamalıym diye düşünüyor. Mesela koşuya başlamış mahallenin yetenekli gençine, koşmuşken bir koşu da bakkaldan bana bi Malbora kap diyebiliyor insan içinde Ehara ehara diye de gülebiliyor. Fakat daha sonra o genç bir gün altın madalyaya döndüğünde mahalleye, en çok da o gururlanıyor. Kim bir insanla en çok dalga geçerse, o insanla en çok o gururlanıyor. Ne bileyim, bizim memleketimiz galiba bu yüzden güzel. Uzun zaman paradoksunu s.kip atmakta kesinlikle üzerimize yok.
- Molaaaa!
- Son olarak, geçen hafta dışarıda sışmak'la ilgili yazımdan sonra sayısız mail aldım. Dostlarımdan telefon mesajları aldım. Mustafa Özdemir'ininki paylaşmak istiyordum Annem anlatmıştı. Bizim köyde adamın biri merada sıçıp ısrırgan otu'yla silmiş. Ve bir mani patlatmış. "Bu dünyanın ne otu ot, ne g.tü g.t. Yandı bizim kara g.t."
- Sevgilerimle.

BARIS VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

HERE!
THOSE ROCKS
OVER THERE!

YEAH...BUT
MY EAR STILL
HURTS...MAYBE
I SHOULDN'T
DIVE TODAY...

C'MON
WE SHOULD IT'S
BEAT'FUL DOWN
THERE BELIEVE ME
NOT SO DEEP
EITHER...

Bu benim arkadaşlarımla çıktığım ilk tatilim...
Çaktırmıyorum ama çok heyecanlıyım... Ene he... Hem
arkadaşlarım hem de kız arkadaşım. Avideniz koyları.
nin ben büyümeye dışında bu nefis atmosferi sev-
diğim insanlarla paylaştığım için kendimi çok şanslı
hissediyorum...

..ikinci günümüz ve
pansiyondan tene maddeği-
miz bir kaç grupla para
denkleştirip günü birlik
bir tekne turuna çıktık..
Ceyda beyaz tenini
korumak uğruna tekne-
nin içi kışından çıkma-
makta kararlı ama...

..İstanbul'a zenci
gibi dönmeye and
çığımı için Behar
ve ben teknenin
üstünde takılıyorz...
..ve kim ne derse
desin bronzlaşmak
kızlara acı
yakışıyor bence...

C'MON I CAN'T
LET STAY ON THE
BOAT... YOU DON'T
WANNA MISS THE
RAINBOWS OF
THE DEEP DO
YOU?..

HAAAA!
OK OK YOU
GOT ME LEAD
THE WAY
BABE...

JUST
TRUST ME
YOU'LL LOVE
IT HHHH!

BEN DE DİYORUM
NİYE YANIMA
GELMİYDÜ BÜ
KAYE N YERİNDY.
MİS AMA SİMDİ
ANLADIM...

NASI? B BEN
GÜNEŞLENİYORDUM..
CEYDA BİRANMI
BİTİRİP SİMDİ
İNCEKTİM
YANINAM...

YOK YOK
TAMAM OTUR
SEN BEN DENİ-
ZE GİRİYORUM
ZATEN GELME
NE GEREK
YOK

AAR!
NOLDU
CEYDA?

...NE DEMEK N'OLDU BARIS. Bİ SAAT
TIR AŞAĞIDA YANIMA GELMENİZİ
BEKLİYORDUM. SEN BURDA OTURMUS
KIZLARA BAKIYOSUN. ÇOK BEĞEN-
DİYSEN GİT ONLARA DENİZE
GİR... İNANMAYIYORUM
YAA... BİRLİKTE İLK TATİL
UMUZ Bİ DE BU...

K. KIZLARA MI
HANGİ KIZLA-
RA?..

ÜF BARIS.
NUMARA YAPMA
LÜTFEN...
KONUK OLUYOSUN...
GÖRDÜM İSTE
BAKTIĞINI. NE YANI
ÇOK MU GÜZEL-
LER...

HAA...SÜ TURİST
KIZLARI MI DİYOSUN?
YA YOK ÖYLE İNGİLİZCE
KONUŞUYOLAR YA
NE DEDİKLERİNİ
ANLAMAYA ÇALIŞI-
DUM VALLAH...

SURDAKI KAYALARIN ORASI
ÇOK GÜZELMİŞ GALİBA BİZ DE
GİDEBİR Mİ ORAYA?

UFF NE
DİYOSUN
BARIS YAA!

FLOSK

OH! MANYAK
MİSİN OĞULM
NAPİYOSUN?

NAPİYORUM
ABİ?..

NE ALAKA KİMİ
KESİYORUM
BAHAR YAA... YOK
ÖYLE BİŞY... NE
KONUŞUYOLAR ONU
ANLAMAYA
ÇALIŞIYORDUM...

HATUNKARI
KESİYOSUN DİYE ZATEN
SINIR OULUS Bİ DE
YETANMI KAYALIKLARA
ONLARIN YANINAM
GİDEBİR DİYOSUN
RIZA

HADI
HADI BANA
ATILMA BARİ
BAKIYODUN
İSTE...

HAYTAA

...HAHAHA...OĞULM MADEN BAKIYOSUN, ÇAKTIRMADAN
YAPSA NA SÜ İŞİ, Bİ SEVGİLİN OLDUĞUNU UNUTTUN GALİBA
ARTIK ÖYLE İSTEDİĞİN SEYİ YAPABİCEĞİNİ Mİ SANIYO-
SUN... CEYDA ACIIP KISKANCI Bİ KIZDIR SÖYLİYİM
BAK... GİT BENCE KALBİNİ AL...

NAAPTIM ABİ? SİMDİ
DURDUK YERE GİDİP NİYE
KALBİNİ ALIYIM... BİŞY
YAPMADIM KI BEN KIZ.
Dİ Mİ GERÇEKTEN?

HAHA
YAVRUM
YA NABİ
PANK
OLUL
BİŞY
OLUR
MERAK
ETME

...MMA NE YAPKASAN ONA ÇAKITIR-
MADAN YAP Bİ KERE, Bİ KUSERSE
SİN ÇOK ZOR SÖYLÜM... BÜTÜN
TATİL SONA KURTMA SİNİ ÇEKER-
SİN SOORA... BİLİYORUM
YANI CEYDA 'YI... İLK Mİ
BU?

NEY
İLKİM

İLK
TRİPLESME
NİZ Mİ?

YA NE TİPİ BAHA
NE OLDUĞUNU ANLA
MADUM KI BEN NİYE
BOYLE DAVRANI
SİMDİ...

HAHAHA CANIM
YAA ARA MİZA
HOSGELDİN ÖZGÜR
DÜŞÜN OĞULM
ARTIK...

HAYTAA...BU NE YAA
ŞAKA MI YAPIYOSUN
BAHAR?..

...OĞULM KIZ ZATEN SENİNLE
TAM SEVİSEMİDİĞİ İÇİN
TRİPTİ. Bİ DE BOYLE BAŞKA
KIZLARA BAKTIĞINI GÖRÜNCE
İYİCE KAFAYI YEDİ... ONU
İSTEMEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYO-
DUR SİMDİ
BENİM!

ANLATTI
CEYDA BANA..
HAY BAK RE DİYE
SENİN ONDAN
SÖZLÜYACAK MI
DÜŞÜNÜYO...

ONE
YA ÖYLE
Z?

OH!

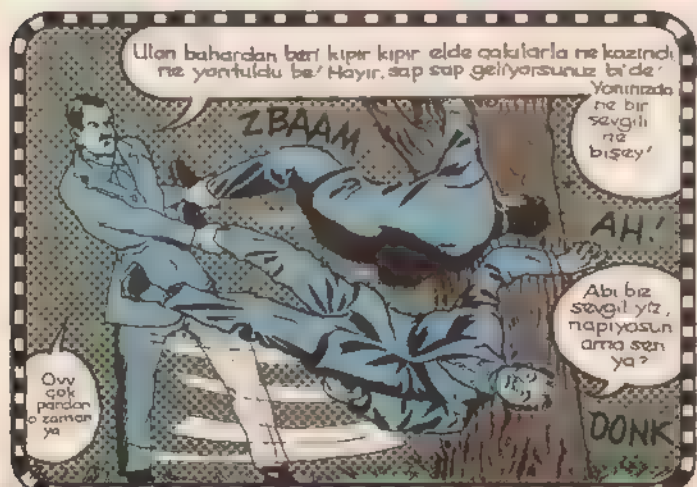
...BİLİYORUM
ARTIK... NEYSE...
GİT KALBİNİ AL
BENCE... YOKSA
GERİŞİ GÖRÜP
SÖZLÜY GİBİ
GELİR ABİ..
BÜTÜN TATİL
SİZİN MİKNAKİ
NİZİ ÇEKMEK
İSTENİYORDUM.

Kız arkadaşımı ilk
tatilim...Kural bir: Otun
yanındayken yanlışlıkla
başka bir kıza bakma..
Bekersen de çaktırma...

...Bİ DE SEY VAR,
ASLA UNUTMA: Ne
okusa olsun kızlar
her şey birbirine
anlatır...

(Özet: Çocukluğunda bakkala pijama ve atlet ile gitmeyi seven, ilerki yaşantısında da özensiz giymi ile bunu bir tür hobi haline getiren birisi olarak; yıllar sonra, benim gibi tuhaf giyinen hayalîdeki gizemli grup ile, bir şehir hatları vapurunda karşılaşılıyor.)

Et-Balık Kurumunu Voleybol Bahçesi (bölüm 2)

...Daha hareketli ve maceracı gözükten eşofmanlı adam, vapur satıcısından aldıkları "Dört Renkli" tukenmez kalemle, hırsla oynadı. Sonra kalem gazetesi okuyan pijamalı adama uzattı, "Fevzi ağbi bak, dördüne birden basıp tüm uçlarını çıkardım!" dedi. Fevzi Ağbi (müstakbel grubumuzun lideri!) kalem alıp baktı. Gülümsedi, "İyi bak yaptın" diyerek, bozulmuş kalem kenardaki çöpe attı. Ardından bana dönüp, "Çocuk işte," dedi! Eşofmanlı adam da yüzüne kısa bir bakış atıp, pijamalı adamı gösterdi, ve "He heh!" diyerek neşeyle gülümsedi, "Kendisine sorsak bi; kaç tane kalem bozmuş acaba!?" Özel ilişkilerine karışmadan, yutkunarak ortada bir yorum yapıp, "Bu tür ilginç kalemler, bozulmaya yatkın oluyor zaten" dedim.

Böylelikle, o tuhaf iki arkadaşla merhabalaşma ve tanışma şansına eriştim! Vapurdan indigimizde, çay bahçesinde oturup beraberce birer çay içmeye bile hak kazanmıştım! Ama öncesinde, şu önemli konudan bahsetmeliyim: Az evvel onlarla ilgilenen, tuhaf görünümlerine çaktırmadan da olsa bakmaya çalışan, sadece ben değildim. Tüm vapur, garip kıyafetli bu iki adamın hareketlerini sinema izler gibi seyretilmişti. Her kıpırdanışlarını şüpheli bir merakla sözlümüş, sözlerine kulak kesilmişlerdi. Fevzi Ağbi, bu kadar çok yabancı bakış varken, nasıl böyle umursamaz ve sakin kalabildiklerinin sırrını, ve daha pek çok harika şeyi "Mezbahada topladığımızda" söyleyecekti bana. Fakat önce, kimseye yüz vermezken niçin bana laf atıldıkları konusuna biraz açıklık getirdi.

"Senin bizi incelemen, diğerlerinin alaycı bakışlarından farklıydı. Arkadaşları gülümseyerek, ve 'yakın olmaya' çalışarak bakıyordun. Hele en son, İrfan'ın manyakça hareketini hayranlıkla izleyip, sen de kalemin dört rengine birden basmaya çalışınca, Tamam dedim, bu deli de bizden."

"Evet ya, o anı hatırlıyorum. Öyle kaptırmışım ki kendimi, Fevzi Ağbi! Siz ne yapıyorsanız, aynısını yapmak istedim. Zaten çocukça fantezilerimden biridir bu; o kalemlerin bütün uçlarına aynı anda basabilmek. İrfan ağbi kalem bozdu ama, bunu başardı. Ben becerememişim hiç. Bu arada, çay daveti için gerçekten teşekkürler! Bu günlerde kimse kimsese fazla güvenmiyor. Böyle anlık gelişen arkadaşlıklar, doğaçlama harika sohbetler pek yok."

"E, güvenlik denen bir korunma kalkanı, ille gerekli tabii. Ama bunun da ötesine geçip, boynu kesilecek bir inek gibi korkarak birbirlerinden çekiniyorsa insanlar, çok şey kaçıryorlar."

"Kesinlikle! Yani, kişisel mahremiyetimizi sağlayan o kalkanı, arasıra indirip yanımıza koymalıyız. Savasta gibi, sürekli gözümüzün önünde tutuyor."

"Bilinmezlik! Belirsizlik! Değişim! Bu korkunç üçlünün birleşiminden oluşan Büyük Korku, insanları sadece kalkanla korunmaya değil, evlerine sinip bir köşeye sığınmaya bile itebilir! Tuhaf olan ne biliyor musun? O saydığımız üç tedirgin edici şey de, normal korkular. Yani, korkmaktan korkulmaması gereken şeyler. Aynı "düşünmek" denen o yüce eylemde olduğu gibi: İstediyin herşeyi düşünebilirsiniz; önemli olan nasıl harekete geçtiğinizdir. Benzer mantıkla, istediğin herşeyden de korkup çekinebilirsiniz. Mühim olan, bu korkuların özgürlüğünü kısıtlıyacak kadar şiddetlenmemesi!"

Biz bunları konuşurken (daha doğrusu Fevzi ağbi çok hoş tesbitlerini yapıp, ben de kendimce küçük yorumlar ederken) eşofmanlı İrfan ağbi, bizi saamıştı neredeyse. Hiç oratı değildi muhabbetle. Bir müddet, vapurdan inerken çöpten almış olduğu kalemle onarmaya çalıştı, olmayınca burdaki bir çöp kutusuna attı tekrar. Sephamıza yaklaşan bir ked ile ilgilendi dakikalarca; ona kesmeşeker filan uzattı. Ama bunlar, bizle ilgileniyor ve konuşuklarımızdan sıkılmış olduğu anlamına geliyordu hiç. Hayatında, "Hi, hi, "Doğru", "Vaay?", "Kesinlikle", "Çok acayip," gibi basit sözcüklerle araya girecek, böylesine inandırıcı onaylamalar yapan başka bir insan görmemişim! Ondan sadece, o garip şivesiyle bunları duymamız bile, aranızda olduğu ve ve sizi kesinlikle anladığı hissini veriyordu...

İlk Buluşma
Et-Balık Kurumu'nun bahçesindeki ilk gizemli toplantımız için, Fevzi ağbi özellikle uyarmıştı: O gün, toplum baskısından filan çekinmeyerek, üzerimde "rahat" bir kıyafetle gelmemi söylemişti. Belki de, gruba katılabilmem için test gibi birşeydi bu?..

O hafta sonu, evden çıkmadan önce saatlerce kıvrandım. Aynaya defalarca baktım, koridorda turlardım, üzerimdekileri çıkardım, tekrar giydim! Bu kadar zor olacağını bilmiyordum. İlk platonik kız arkadaşımın buluşurken, çok titiz olan halamlara akşam yemeğine giderken ve eski bir yakın arkadaşımın nişan töreni için hazırlanırken bile, hiç birisinde, bu kadar gergin ve umutsuz olmamıştım.

Rahat ve özensiz giyinmeyi neredeyse bir prensip haline getirmiş biri olarak, çabuk karar verebilmem gerekirdi! Neydi yanlış olan? Niçin, ne giyeceğime karar veremiyordum? Kucağımda farklı renkte iki uç atlet ve birkaç gömlekle yatağın kenarına oturduğumda, durumu birdenbire kavradım: Rahat ve de özensiz giyinmeyi bir "ilke" haline getirmemişim ki ben! Çünkü özensiz giyinmek, "prensip" ve "ilke" kavramları ile bağdaşmıyordu. Eğer prensiplerim veya beğenilerim gereği bu şekilde giyinmiş olursam, zaten gene bir tür "kendi modamı" yaratmış olur, doğallık isteğime ihanet ederdim. Kısacası ilke felan değil, çok net bir dağınıklık, boşvermişlikli bu, böyle giyinmemin başlıca sebebi. Fakat, yine de bir tuhafılık vardı: Fevzi ağbi, çok rahat bir kıyafetle gelmemi söylemişti Et-Balık Kurumundaki toplantıya. Hem bunu dikkate alarak, hem de tesadüfî hareket ederek, güzel bir sonuca nasıl ulaşabildim?

Devlet Demiryolları İdaresinin uzun duvarı boyunca yürürken, doğrunu yaptığımı emindim. İçimde büyük bir mutluluk, gülümseyen dudaklarımdan süzülüp çeneme doğru akan bir gurur vardı! Kesinlikle "doğal" davrandığımı düşünüyordum. Gerçi bu doğallık şeysi öyle manyak bir kavramdı ki, bu "doğallığın doğruluğunu" siz değil de başka insanlar, hattâ başka insanlar bile değil, o başka insanlardan size çarpan bakışlar ve bu bakışların üzerinden yaratıldığı etki belirliyordu. İstediyiniz kadar doğal davrandığınıza inanır, eğer çevreden öyle olmadığınızı yönelik sinyaller aldığınızı düşünerek, şüpheye düşüyor ve kendinizi tekrardan sorguluyorsanız, kesinlikle doğal değildiniz! O yüzden, yolun karşısındaki oto-lastiklin ve gıağının gıcık bakışlarından, kaldırımda yanımdan geçenlerin mirıldanmalarından çok da rahatsız olmadığım fark ettiğimde, "Mükemmel Doğallığa" bir adım daha yaklaştığımı hissettim! Yine de insanlara, bana böyle baktıkları için, kafamın bir köşesinde karıncalanma gibi bir öfke duymadan edemiyordum. Bu ufak karıncalanmaya da yok ettigimde "gerçek bir doğal" olacaktım. Eminim Fevzi Ağbi de, bu konuda önemli şeyler söyleyecek olmalıydı ilk buluşmamızda! O sevinç ve heyecanlı adımlarımı hızlandırdım, kavşağa kadar farkında olmadan bu tempoda yürüdüm. Çok hızlandığım anlarda, ayağımdan fırlayan terliği almadım, tekrar giymem gerekiyordu. Kösedeki kokoreççinin önüne geldiğimde az durup, soluklandım. Ter içinde kalmıştım. Et-Balık Kurumu, yolun karşısındaydı. Eski ve terk edilmiş binanın, otlar ve dikenler içindeki harabe bahçesini, buradan görüyordum. Fevzi ağbi ve İrfan ağbiyi de görebilmek için uzaktan bakınarak, karşı yola geçtim.

Yıllar önce kapatılmış Kurumun, kırık parmaklıkları, kadayıf gibi dağılmış tel örgüleri kenarından yürürken, buraya Anaanemle geldiğim günleri hatırladım. Devlet'in bu "Et ve Balık" Kurumunda, mahalle kasaplarına nazaran, biraz daha ucuza et ve et ürünleri bulmak mümkündü. Ama çok da lezzetli ürünler olduğumu söylemek mümkün değildi. Hattâ etin kalitesi konusunda kimi zaman ciddi şüpheye düşüldüğü bile olurdu. Yine de, lezzetten ziyade, o bir türlü vazgeçilemeyen gizemli Devlet garantisinin peşinde olan birçok eski büyüğümüz bu, Anaanem de, ikiyüz elli gram kıyma almak için dahi çarşıya, kasaba gitmez, beraberce buraya gelirlik. Küçük midem için mükemmel hayaller kurduran, renkli tenek kutusuyla bile aklımı başımdan alan o Hamisi ve Sardalya konservelerini, ilk burada görmüştüm! O zamanlar Et-Balık Kurumu mağazası çalışanlarının (ve arka taraftaki kesim deposunda çalışan işçilerin) mola vakitlerinde, iki direğin arasında bir file gerekerek Voleybol oynadıkları geniş bahçe, küçük bir orman gibi olmuştuk şimdi. Pası voleybol direkleri yerinde dursa da, her taraf yabancı çalılar ve dikenlerle kaplıydı. Yalnızca ufak bir düz, boşluk alan vardı. Orada da Fevzi Ağbileri gördüm!

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

5 AGUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/32 No: 153
1.75 TL (KDV DAHİL)

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

**KILIÇDAROĞLU BÜLENT ARINÇ'I
LEMAN VE PENGUEN'E HAVALE ETTİ...**

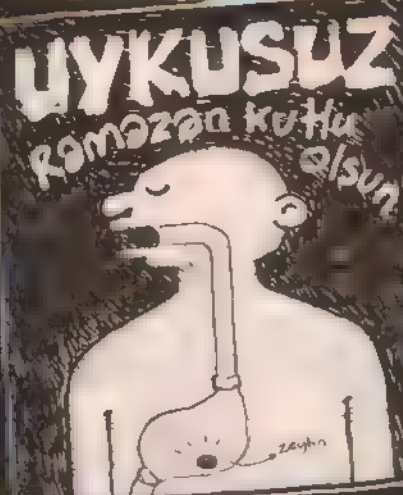
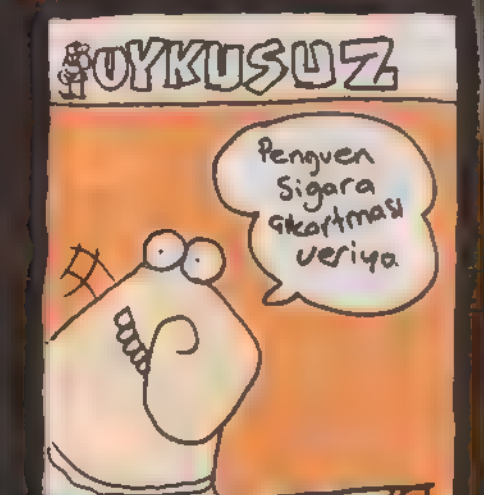
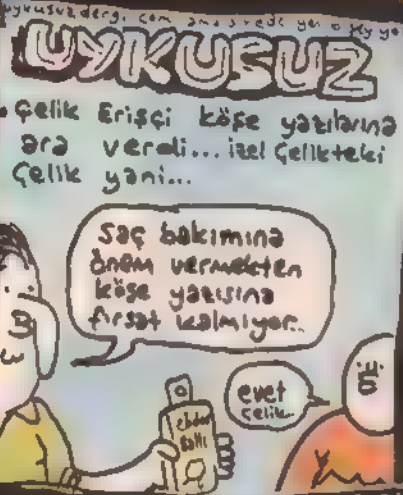
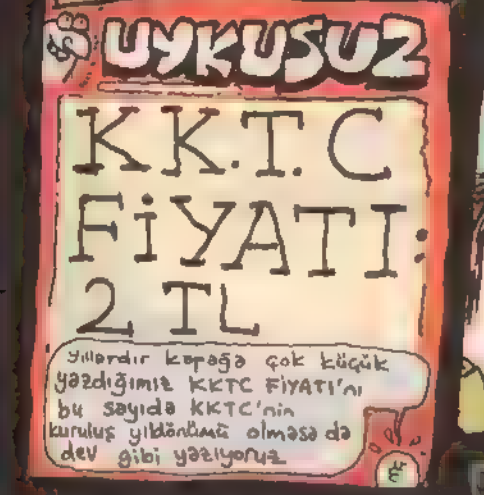
Aptal
olduğumuz
anlaşıldı...

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ GÜNDEM

DYP genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu Uykusuz dergisini (herhalde bilmiyor olacak) mizah dergileri arasında saymadı. Abi nasıl bilmezsin Uykusuz'u. Otis var en arkada, aç bi bak... "Fırat varsa alırım yoksa almam" desen yine anlarız ama böyle bir yoksayı?.. Böyle bir görmemezlikten gelme? Bak Kılıçdaroğlu, bu ülkede mizahı karşısına alan yenilir. Hergün bisürü kapak eskizi yapıyoruz burda. Al aç öku bi fikir al... Neselen... Her dergiden sonra yakıp çevresinde çirliçiplak dans ettığımız kapak eskizlerini sırl şen göresin diye yayınıyoruz. EMİGİMİZE SAYGI DUY. UYKUSUZ DERGISİNİ TANI, TANIT (Not: Aramızda hala ANAP'a oy veren çizimler var.)

KARŞILAŞAMADIK!

Ankara Yenimahalle'de gerçekleştirilmek istenen kentsel dönüşüm projesini protesto etmek isteyen mahalleliler, belediyenin önüne gidince, belediye yıkım ekipleri derhal mahalleye giderek iki evi yıktı.

BAKANIN REKORU KIRILDI!

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, ağustos ayında yapılacak 31 bin öğretmen atamasıyla ilgili, "Bunlar Cumhuriyet tarihinin rekorlarıdır," açıklamasında bulundu. Bir diğer rekoruysa Eğitim-Sen açıkladı: "Türkiye'de işsiz öğretmen sayısı 350 bini buldu."

35 BİN ÖĞRETMENİ ATADIK, KALANİ ATAMADIK... YAZIK ATILIR MI DURSUNLAR Bİ KÖŞEDE, Bİ GÜN Bİ İŞE YARAR... LAR BELKİ...

ALOO HASTA OLMUŞUM.

Münazakat ilanı bir yıllık sigara-sabit telefon takvimi 3 milyon 233 bin 27 TL tuttu. Vekillerin hastane ve sağlık kuruluşlarında gerçekleştirilen tedavileri için Meclis bütçesinden çıkan parayla 54 milyon 962 bin 652 lira...

VER BEY YORSAN DÜŞER HAN A DÜŞÜ YOLUNDA DÜŞÜSE BİL KÖYÜK BİLEBİL DAVAM

DİŞ SESİ: "ÖZLEM HANIM BAKI, YORUZ DA SESİNİZ ÇOK ÇIKIYOR!"

Show
TV de yayınlanan "Yemekteyiz" programının 30'uncu hafta birincisi Özlem Uçar, aradan 14 ay geçmesine rağmen 10 bin liralık ödülünü alamadığını açıkladı. Kanalı defalarca arayan yarışmacı her seferinde aynı cevabı almış: "Paramız yok!" Not: Program şu an 90'ıncı haftada ve nefis reytingler eşliğinde devam ediyor.

HAN' BİZ DE TAM ONU YEMEK-TEYİZ ZATEN ÖZLEM HANIM

SİZDEN SUPER HABER OLUR, YALNIZ UFAK Bİ SÖHURUMUZ VAR

12 Eylül darbesini protesto etmek için 30 yıldır silyah giyinen Şeyho Karakoç ile görüşen Sabah gazetesi, asparagus haberciliğın doruğuna çıktı. Gazete, 12 Eylül'deki referanduma 'hayır' diyeceğini söyleyen Şeyho Karakoç'un beyanını, 'evet' olarak değiştirerek yayımladı.

SUNU SAKLI E VERİRİN DE FOTOZORT'LA GÖYLER, MA- Vİ YAPSIN

AAA OBJEKTİFE SİKTİ

G TUME KADAR SOK. KALBİNİZ NADİYYIM

BİHTER DİRİLDİ VE ALIŞVERİŞE ÇIKTI.

Aşk-ı Memnu dizisi devam ederken, bölüm konularını bir haber olarak her hafta manşetlere taşıyan medya, dizinin bitmesine rağmen haber üretmeye devam ediyor. İşte diziden iki yeni haber: "Aşk-ı Memnu dizisinin Behlül'ü Kıvanç Tatlıtuğ, Bodrum'da yemek yerken objektiflere takıldı." "Aşk-ı Memnu dizisinin Bihler'i Beren Saat, öncelikle gün Nisantasi'nde alışveriş yaparken objektiflere takıldı." Objektiflere takılmak: İnsanın yemek yemek, yürümek gibi edimlerine haber süsü vermeye yarayan bir çeşit gazeteci deyimi. Gazeteci fotoğraf makinesi değil de kamera kullanıyorsa bu deyim "kameralara yakalandı" halini alır. Aynı haber televizyon için yapıyorsa "Bizden Kaçmaz!" diye bağırarak yeterlidir.

ABD ordusunun Afganistan'da savaş suçu işlediğini kanıtlayan belgeler wikileaks sitesi tarafından sızdırıldı. Amerikalı yetkililer belgelerin sızdırılmasını ahlaksızlık olarak nitelendirdi.

Fethullah Gülen "Mezardakileri bile kaldırarak o Referandum'da evet oyu kullandırmak lazım" dedi.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Rektörü Davut Aydın Eskişehir'de okulların kapanmasının ardından yaz okulu için kayıt yaptıran öğrencilerin kent ekonomisine büyük oranda katkı sağlayacağını söyledi.

KAÇ YIL OLDU?

- Kenan Doğulu, Trabzon konserinde Beşiktaş'ın Galatasaray'ı 2-1 yendiğini öğrenip sahnede "Şampiyon Beşiktaş!" diye bağırınca, kafaya taşı yilveli 1 yıl...
- Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen "Kariyer Günleri"nde, Koç Holding'in sunumu sırasında öğrencilerden biri sahneye koç Lşağı fırlatıldı 3 yıl...
- İpek Tuzcuoğlu, "Tangoya başlarken kadınlar sağ ön, erkekler sol arka ayaklarıyla başlar," açıklamasıyla 4 ayaklı insanları uyaralı 7 yıl...
- Tansu Çiller, Gümüşhane ziyaretinde kendisine ikram edilen kuşburnunu içtikten kısa bir süre sonra verdiği röportajda, "Güzelliğimi, zindeliğimi kuşburnuna borçluyum" açıklamasını yapınca, Gümüşhane Valisi Ayhan Çevik, "Tansu Çiller Kuşburnu Bahçesi"ni yaptırıldı tam 16 yıl olmuş.

Zonguldak'ta 30 madencinin hayatını kaybettiği maden kazasıyla ilgili bilirkişi raporuna göre izleme görevlisi gazın yükseldiğini görmüş ancak ocaktakileri uyarmayarak tualete gitmiş.

■ Sinemasever şimdi hemen beni topa tutacak, Uğur'la Oky tuttu bile ama ben bu Inception filminden tat alamadım arkadaş. Oky hemen "nasıl beğenmezsin, neresini beğenmezsin" diye çıkıştı. Temel olarak karşı argüman, olağanüstü görselelik ya, bence bir tek cümlemin peşindeyim. Benim kafa almamış olabilir tabii, filmin bana ne dediğini anlamadım. E bu haliyle de olağanüstü görselelik "abi bu kitap çok güzel, fontlarına baksana" demeye benziyor sanki be. Ama dedim ya, benim kafa almamıştır muhtemelen. Jackie Chan filmi gelse de izlese de diyen bir insanım neticede

■ "Sende yurt dışında üniversiteye git!" sloganıyla tanıtım yapan eğitim danışmanlığı şirketinin bizzat kendisinin yurt dışında bir ilkokul üçüncü sınıf eğitiminden geçmesi gerekmez mi?

■ "Mezarda bile olsalar kalkıp gey

versinler" dediğinde aklına önce George Romero filmleri gelenler bence hafiften ürpertişlerdir. Yaşayan ölüler fikri her zaman ürpertir

■ Fazla tanıımıyorum ama tanıdığım bir miktar az ünlü var, hanı şu adını bilmediğiniz ama "aa bilmem ne dizisinde şeyi oynayan çocuk değil mi bu?" dediğiniz cinsten, hepsinin ortak kabusu, kendileriyle daha ünlü insanlar hakkında konuşulması. Adam, haliyle kendi de biliyor az ünlü olduğunu, o az biraz da ünlü ya, vatandaş hemen ona daha ünlü olan diğer insanları soruyor. "Şunu da tanıyor musun?", "Şununla tanıştın mı?", "Peki şu nasıl bir insan?" Gözlemliyorum, az ünlü arkadaşlarımın içine fenalık geliyor bu muhabbetten. Sanırım az ünlü olmanın en büyük sıkıntısı budur.

■ Taksicinin rüyası, uzak mesafeye müşteri götürdüğü yerden, kendi durağına müşteri getirmek. Daha geçen gün, taksici arkadaş beni havaalanına götürmek istedi Taksici bindim, "Beyoğlu'na gideceğiz" dedim, "Abi havaalanına gidecektim ben" dedi. Baktım, adam ciddi ciddi şansını deniyor, "E iyi madem hadi havaalanına gidelim" dememi bekliyor. "E iyi, beni Taksim'e bırak sen nereye istersen git, bana ne?" dedim, bayağı bayağı bozuldu.

■ Bir yandan bozulur tabii zira anladığım

kadıyla bu taksiciler en hassas, en romantik arkadaşlarımız arasından seçiliyor. Hele bir yağmur yağmayagörsün, o yağmurlu altında tek başına araba kullanmak standart taksicinin vazgeçilmez.

■ Meclisteki vekillerimiz geçtiğimiz yıl içerisinde 3 milyon 233 bin liralık telefon görüşmesi yapmış. Konuşan Türkiye derken bundan mı bahsediyorduk çok emin değilim ama kişi başı ortalama ayda 500 liralık telefon faturası bana biraz çok geldi Benden tavsiye, tuzum var diyip şu Bulgaristan'dan gelen cevapsız çağırıcı geri aramasınlar. Hayır, dokuz yüzü hatlar da yok diye biliyorum eskisi gibi ki Darbukatör Baryam'ı arasınlar benim kuzen gibi. Tabii GSM şebekelerinin milletvekillerimiz için "üç tane fiyatına bir tane" şeklinde bir promosyonu da olabilir, araştırmak lazım.

■ 900'lü hatlara birazdan geleceğim, şu "üç tane fiyatına bir tane" meselesini açmak lazım. Vaktiyle bir reklam şirketinde, "gazeteli bilmem ne bu pazar üç gazete birden tek gazete fiyatına" yerine "üç gazete fiyatına tek gazete!" diye yazmıştım reklamı ve kimse fark etmeden böylece girmiş yayında kalmıştı bir hafta boyunca da, ertesi hafta kimseye çıkırmadan

düzeltilmişim.

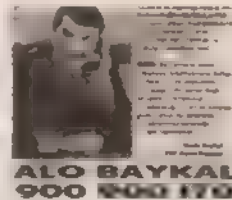
■ 900'lü hatlar İncelenmesi gereken bir çılgınlıktı bence. Bir insanın neden aramak isteyeceğini günlerce düşünseniz bulamayacağınız bir alay gariplik dönüyordu. Ben kendi payıma bir müzik hattını arayıp "Guns'n'Roses yeni albüm çıkardı, gerçekten şahane bir albüm, gelin bu albümden You Could Be Mine şarkısını bir dinleyelim" anonsundan sonra şarkıcıyı çalıp kapanan bir hatı aramıştım ne yalan söyleyeyim. Üstelik bu merakım telefon faturasında albüm fiyatından daha yüksek bir ücretlendirmeye neden olmuştu.

■ Diğerlerini aramadığım için bilmiyorum ama "defkanlı taraftar bu numarayı arar" ya da "arayın Süleyman Demirel'i dinleyin" "Alo Baykal!" hatlarında ne olup bittiğini çok merak ediyordum. Bütün siyasi parti liderleri de bu furiyaya kapılmış birer 900'lü hat da onlar açmıştı. Zaten her gün televizyona çıkan adamın bant kaydını dinlemek için kim arar Allah aşkına diye çok merak ederdim. Zaten fazla arayanın da çıkmadığı, bütün siyasilerin arama toplamının Darbukatör Baryam'ın aranma sayısından az olduğu

şeklinde bir haber okuduğumu hatırlıyorum.

■ Kuzenimin anlattığına göre Darbukatör Bayram hattını aradığında Müjdat Gezen, Darbukatör Bayram olarak konuşup güldürmüştü bizim kuzeni ya, "Rambo 4 emirlerinizi bekliyor, arayın Rambo'ya emir verin" hattını kım aradı, Rambo arkadaş ne emir verdi bence bunlar bize açıklanmalı artık. Hele küçük Emrah'ın hayalindeki genç kızı anlattığı telefon hattından kaç lira kazanılmıştır bunlar bilinmeli.

■ En zengin %20'mizle en yoksul %20'miz arasındaki gelir ortalaması farkı sekiz katmış. Ben söylemiyorum adamın söylüyor söylemesine de yine de bu istatistik, kusura bakmasınlar neresinden tutsanız elinizde kalıyor. Bir kere bizim en fakir %20'mizin ortalama geliri taş çatlasın ayda 300 lira hadi 500 lira. En zenginlerimiz ayda 4000 lira kazanıyorlar demek neyin nesi acaba? Bu sadece o en zengin %20'miz içerisindeki büyük çoğunluğun 4000 liranın altında kazandığını ve asıl en zengin %1'in falan bayağı bayağı milyonları indirip ortalamayı dengelediğini gösterir. En zengin %20'mizin içinde de yine bir hayli yoksul var anlayacağınız. Tabii benim matematik lise bir terk, ona da bir bakmak lazım.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

Hepsi talan, bu gerçek!...

DOLMABAĞÇE'DE NE KONUŞTULAR?

- Yani siz de bi' acıpsınız Tayyip Bey... Dolmabağçe'deki gizli görüşme için dokuzu beş geçeye randevu verilir mi, başka saat mı yok?..

- **Tamamen tesadüf...** Bana kalsa, havuzlu villamda buluşalım derdim ama yok ki villam...

- O da olur, zamana bırakın!..

- **Şu kepi bi' kere takabilir miyim?!**

- Ne kepi, er miyim ben, şapka o şapka... Devrimi de var...

- **Şapkadan devrim olursa, türbandan da karşı devrim olur...** Şu an sesli düşündüm...

- Ya düşünmeyin veya susun... Ülke kritik bir dönemden geçiyor...

- **1071'den beri bittmedi arkadaş şu kritik dönem!..**

- Gerçi bi' ara Lale Devri olmuş ama, ona biz Süle Devri desek daha doğru... Koca milleti Osmanlı'da yönetiyordu...

- **Sonra ne oldu peki?.. Modernize yenileri aldı devlet!..** Emir komuta zinciriyle yani...

- E, n'olacaktı, Titan Saadet Zinciri'yle mi yönetilecekti?.. Buyurun, ordunun kapıları açık, girin, subay olun, sonrasında devlet başkanı ve/veya cumhurbaşkanı olma şansı yakalayın! Osmanlı'da bu var mıydı, sınavla şehzade alımı yapıldı mıydı?..

- **Şehzade alımı ne?.. Yaş çay yaprağı mı bu canım?..**

- Çay deyince, çay-kahve yok mu burda?

- **Yok!.. Sarayda sadece rakı ve sabaha karşı kurufasulye servisi var...** Gelenek böyle...

- İyl, ben bi' rakı alım, duble olsun...

- **Paşam, kafalar ayıkken konuşalım ciddi mevzuları...**

- **Tamam o zaman: Genç subaylar rahatsız!..**

- **Öyle mi, geçmiş olsun...**

- **Nezle diiler Tayyip Bey, rejimden rahatsızlar...**

- **Gençlik işte... Anne babaya tepki, hükümete isyan, kurumlaşmaya alerji...** Komutanları olarak sakinleştirin, çekiverin kulaklarını...

- N'apım, bütün orduya terlik istirahatlı mı verim?.. Büyük Ortadoğu Planı deyip duruyorlar... Siz de o planın eşbaşkanıymışsınız...

- **Eşbaşkan ne Allah'ışkına, yapışık ikiz gibi...** Onların isyanı eşbaşkanlığıma değil, başkanlığıma...

- **Şapkayı takabilir miyim?..**

- Hayır!..

- **Paşam, darbe iddiaları var, senaryo yazar generaller var...**

- N'olmuş, Yılmaz Karakoyunlu da milletvekili ama roman yazıyo mu?..

- **Salkım Hanım'ın Daha Neleri gibi mi?..**

- **Taneleri o... Yanlış duyum almışsınız...**

- **Ama paşalar darbe senaryoları yazıyorlar...**

- E, herkes işini yapsın... Askerlik yapmamış adam, darbenin arka planını yazmasın... Önünü görmedin ki arkadaşım, arkasını ne biliyorsun?

- **Somut konuşuyorum paşam: Ayışığı, Yakamez, Sarıkız...**

- Bu ne, at yarış mı oynicaz?.. Sarıkız'ı tek geçelim, ismi güven telkin ediyor

- **Bunlar darbe planlarının isimleri... Duymamış gibi yapmayın lütfen...**

- Ya, neyini duycam, subay-assubay-askeri memur, herkesin kendine göre bi' planı vardır hayatta!..

- **Peki normal mi bu?.. Tekrarlıyorum: Ayışığı, Yakamez, Sarıkız...**

- **Fırtınam, Felaketim, Hasretim!.. Tevatür bunlar...** Nasıl ki reklam ajansında beyin fırtınası yapılır, Brad Pitt'i getirelim derler, en sonunda Yağmur Atacan gelir, işte bu da beyin fırtınası...

- **Beyin fırtınaları koparsa kopsun mu?.. Bu millet ne zaman terhis olacak?.. Şapkayı takabilir miyim?..**

- Rakı söylersen olur...

- **Dubleydi de mi?..**

- Yanına da yeşil erik..

- **Piiii! Ara verelim de yanımda içmeyin bari...**

...

- **Tayyip Bey, tam ne istiyosunuz?**

- **Monşer olmak istemiyorum...**

- **Ne istemediğinizi sormadım.**

- **Peki siz ne istemiyosunuz?**

- **Sakallı olmak!.. Ne olursa olsun, her gün traş olacağıma ant içirim!..**

- **Karıştırmayın da çarpmasın!.. Alkol alacağınıza meyve yiyin, ilk kez söylüyorum!..**

- Sığara?

- **Katiyyen!.. Zift kaşıklarım, daha iyi...**

- Çocuk?

- **Üç!.. En az üç yanı... Üç ikiz de olur!..**

- **Sana uyan adam halatı sıvazlamış demektir o zaman...** İçki, sigara yok, mayış peşinde didin dur, bu mudur?

- **Mayış derken?..**

- **Maaş işte... Aziz halkımız mayış der...** Maası paradan daha çok sever... Buldunuz sürü gibi kitleyi, çoğun bakalım...

- **İskandinav tipi halk olsa, siz de zor darbe yapardınız ikide bir...** Neymiş, İç Hizmet Kanunu.. "Gizli Aşk Bu" gibi...

- N'apalım, en güvenilir kurumumuz kardeşim...

- **Korku olmasın o?.. "Siyasetten soğutma" suç diil ama "askerlikten soğutma" suç, nasıl olacak?..**

- İyl, soğutun askerlikten, ülkeyi kim savunacak?

- **Sivil Savunma diye bi' şey var, yok mu?..**

- **Şu an kendi adıma sivillikten soğudum ben...**

- **Sonra paralı askerlik, profesyonel ordu...**

- **Yav paralı asker, daha fazla verilerse gider İngiliz, İsrail ordusuna geçer, profesyonel neticede...**

- **Olur mu canım, Rıza Çalimbay mesela, Beşiktaş'ta başladı, Beşiktaş'ta bittirdi!..**

- **Ayreten parayla askerlik yapan olurse şehit sayılmaz, bildiğin kask takmayan ölü olur...**

- **O genç yaşta ölecekse, eceliyle ömeli insan...**

- E, bu da ecel...

- **Orası öyle... Bi' anda ikna oldum paşam, siz en iyisi yapın bi' olay...**

- **Olaydan kasıt?**

- **Darbe diil de muhtıra... Reel diil de sanal... İnzibat diil de İnternet...**

- **Tam ne istiyosunuz?**

- **Bu halk, paşam, severim der, gider evinde nefret eder!.. Güvenirim der de korkarım demez... Çok korkar ama korkarım demeye utanır...**

- **Mennun oldum!.. Ben hiç bilmeyordum bu halkı...**

- **Bu halk beni unuttur mu?..**

- **Kömürü kes, bi' dakkada unuttur!**

- **Peki "koruma ve kollama" ne?.. Madem koruyosun yeter, bi' de kollama ne?..**

- **"Allahım Yarabbim" gibi bir şey... Birini desen de yeter...**

- **Balyoz!**

- **Nasil?**

- **Asil operasyonun adı bu... Camii bombalayıp, kendi uçağını düşürmek... Böyle planlar...**

- **Yok artık... Zeki Alasya'yı öldürüp, suçu da Metin Akpınar'ın üstüne ataydık bi' de...**

- **Valla şaşırıyorum!..**

- **Orda durun Recep Bey... Onlar, tiyatromuza kan veren insanlardır, Metin Akyüvar - Zeki Aliyuvar da diyebiliriz... Galaksi Taksi diyorum...**

- **Konu değişmese paşam...**

- **Peki... Rakı molası isterim... Duble... İki duble!..**

...

- **Hani benim Recebim, Recebim, olmazsa, Danişay'a gideceğim!**

- **İyi misiniz?**

- **Pekiyyim... Yıldızlı!..**

- **Sanal muhtırayı basacaksanız, böylece aziz ve sinsi halkımızda tepki oluşacak, oyların yarısını alcaz...** Tamam mı paşam?..

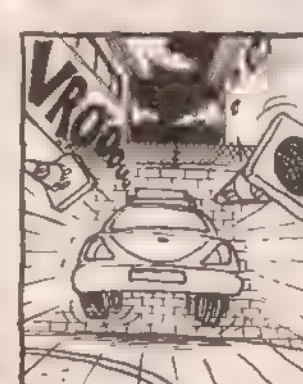
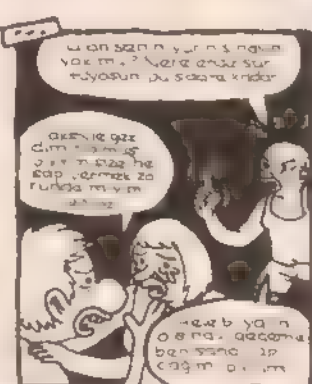
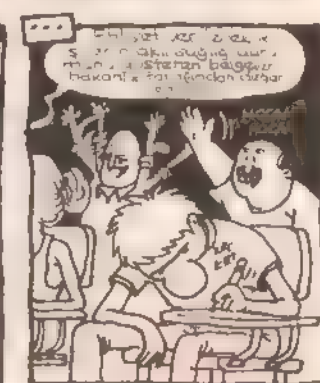
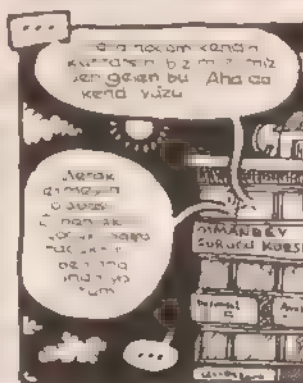
- **Büyük ideal beni aşar... Büyük'le Aşar gidince benim adımdan Yanıt kalır geriye... Yanıt veriyorum: Niye yapayım kı bunu ben?..**

- **E, bu hükümet ya darbeyle gider, ya da darbeyle kalır da o yüzden...**

- **Esasen şu biyk olmasa, çok iyi asker olur senden...**

- **Yalan mıydı Yaşar, birebirde doğru söyler, MGK'da şaşar!..**

- **İçen benim, sarhoş olan sensin... Al, şapka senin olsun!..**

TAMAM
ŞTE "EVET"
DİYCEM
"EVET OĞLU
MA GÜVEN"
YOM BEN,
OĞLU
NE DEMİŞ
SE O"
DİYCEM "

"HAYIR "DİYCEN
ANNECİM"
REFERANDUMDA
"HAYIR "DİYCEN
SEN BEN DE ÖYLE
DİYCEM" SEN DE
BANA GÜVENİYORSAN,
AYNISINI DE

"HAYIR İSTE
MİYOM EVET
ZARF VER"
DİY GAY"
DEMİ O

"DİYCEMİ ORDAK
ADAMA "YAZ,
"AYNISINI EVLADIM"
DİYCEM
KAP DAKI
ADAMA MI
DİYCEM

KAPIDA
DİİL YAV.
İÇERDE ZARF
VERİRLER
HERHA -DE
"HAYIR"
MUMLU
BASÇAN

OFF
NEYSE
PATATESİNİ
BOY
O GÜLÜN
SABAH
MİNE
KONUŞTURUZ

DEĞİŞİK İNSANLARLA TANIMAK
İSTİYORUM ALABİ MONOTONLUKTAN
BİKİLDİM... HAYATIMA DEĞİŞİK
YEPYENİ İNSANLAR GİRİŞİ İSTİ-
YORUM O YENİ İNSANLARLA
TANISAYIM, DOSTLUK BİLELM,
GÜLLÜŞÜP SEY YAPALIM

ULAN NE ADAMIN HAH'
İSTİYORSAN AZ BEKLE 'S NÖP TAN
VEĞENİM GEÇERKE STANBUL'DA
İŞLERİ YARAK TANİRSİNİZ
Y. ÇOCUKTUR

VAAY KÖPEK
B DE NERAK
SEÇ KÖŞEN
LA
BEGENMEĞİ
AVUK

VAAY NE
BEGENMEĞİ
CEM ESTAN
BULAH
YİĞİT
ERKEK AM
AL
ACB

INTERNET SUKAR
SUBSTENSIEN GBU...
YOM YASA DUN
PORNOL KOLEKSI...
NU YAPION...
SUNUZ W N R
CE CD V KAPIN
GA ARE V N Z
VARE S B I 330
YARI S N E
LICEZ

AA YOK WALA AMEUR BEN BEN
(ZUBUY S L K Y ZATEN BIR KT RV
YOM 'IKI JANGKIK PORNOMA VAR RUAN
BIRI MATURA, OBUQU DE BEST
QUAKHATS

PU MAH
HAH MAH
OLUM TANAWAH
M 2P AN BU
BENJAK DAN DUN
DONDOL...SIVIL POLIS
SIBI TPI VAR DII MA
JUAN NAKI YOMIN
KEE ZW

TOMB
RAIDER

W JAN
B...
EWEK
SUKSES
FUT 2 M
KA B ME
N...
ET
ER...
GE DIN
YA BLY...
KAL
W...
MSINZ

I. "Keçiboyunuzu Ağacında Kuşlar Cıvıltıyor"
"İnanamıyorum Radikal'siz kaldım, gelmiyormuş bakkata," diyor. Radikal'ın gelmediğini öğrenince bakkaldan elleri boş dönece kadar sağlam bir alışkanlığa sahip olmalı. Bazı

gazetesinin buraya gelmemesiyle ilgili bir cümleyi daha iki gün önce ben de kurmuştum. Ama hayal kırıklığından çok, sevgili me verdiğim cıvız bir bilgiydi benimki. Üstelik bakkaldan ellerim boş dönmemişti. Çabuk alışım Posta gazetesine. Sağ olsun, "basur tedavisi ve nedenleri"ni, "prostata hakkındaki merak edilen her şeyi" ondan öğrendim. Radikal'siz kalan kız, "Çok sağma," diyor kahvaltı masasına otururken, "belki 20 tane Star var, ama Radikal yok!" Bence biraz abarttı. Sonuçta "Homeros Ödülü Nuri Bilge Ceylan'a verildi" türü bir haber okumadan da yaşayabilir insan. "Yuh artık, ayı gibi baktın!" diyor sevgili. Bakışımın, Radikalsiz'in bir kadın olmasıyla ilgili olmadığını, sadece gelişen olayları takip etmek zorunda kaldığımı açıklıyordum sevgili me. Onun da bu ilgili duruma ortak olacağına dair umudum, "Ya sana ne milletin gazetesinden!" demesiyle yok oluyor. Önümdeki Posta'ya dönme zorunda kalıyorum. Radikalsiz'in arkadası, "Datça'dan alırsız," diyor. Sevgili me doğru eşilerek, "Bugün Datça'ya gitceklermiş," diyorum. "Dinleyip durma şu insanları," diyor. "Ya nolcak, sonuçta buraya kafa dinlemeye gelmedik mi?" diyorum. Esprime almadı inancım tam, ama gülmüyor. Posta'ya geri dönüyorum.

Güzel bir pansiyon burası. Keçiboyunuzu ağaçları ve üzüm asmalarının altında, işemeyen yazarlar için betimlemeye uygun nefis bir bahçesi, 'kapısından çık denize gir' atasözüne uygun bir konumu ve samimiyetleri büyük şehir insanını derinden etkileyen sahipleri var. İşin ilginç, pansiyonda kalan bütün konuklar, kültürel olarak belli bir ritmi tutturmuş, insanın aynı mekânda bulunmaktan çağdaş dünya adına kıvanç duyacağı kimseler. İşte yan masada Radikal'siz duramayan bir kız ve arkadaşı, hemen karşında Scrabble oynayarak 'benimbelleğimsendendahakuvvetli' yazmaya çalışan orta yaşlı bir çift, onların yanında tahminim saat 5'te falan kalkarak sırasıyla yürüyüş yapmak, denize girmek, duş almak, kahvaltı yapmak ve şimdi kitabını okunak suretiyle bizlere tur bindiren bir adam oturuyor. Tur bindiren adamı kastederek, "Şuna bak, kuş gibi erkenden kalkmış yine, " diyorum sevgilime. Adama dönüp bakıyor ama cevap vermiyor. Aslında sevgilime biraz sinir oluyorum. İnsanlar hakkında konuşmak için nefis bir ortam bulmuşken, 'Ben kendi tatilime bakamım, kimse beni ilgilendirmez' havası takınıp beni çağdaş dünyanın bireysel tavırlarıyla resmen eziyor. Bir yandan da haklı, sonuçta buraya şehirden kaçmış şehirli olarak zeytinyağına, balığa, tertemiz koylara şükranlarını sunmaya gelmiştik. Şehre dönünce Bodrum'u kötüleyip Datça'yı takdis etmek için şimdiden hazırдық. İnsanoğluna tur bindiren Kuş Adamları falan uğraşmadan kendi kafamızı dinlemeliydik. Bir daha konuşmamaya karar verdim. Posta'yı bırakıp kitabımı açtım. Böylelikle pansiyonun bahçesi tek parazitinden de kurtulup tamamiyle kültürel bir havaya büründü. Biz bir görmeliydiniz: Tepemizde gökyüzüne uzanan keçiboyunuzu ağaçları ve Dionysos şenliklerini müjdeleyen üzüm asmaları...

"Günaydın!" diyen bir ses bütün bahçeyi doldurdu. Bu davuldu ses, uzun ve beyaz saçlarıyla pansiyonumuzun en dikkat çeken kişisine ait. Sevgilime göre bu adam Zeus'u andırıyor. Elinde yine Fransızca bir kitap var. Radikalsiz, Bellekli Çift ve sevgilim, "Günaydın!" diye karşılık veriyorlar. Kuş Adam

"kendimi
durduracak
değilim"

ve ben kafamızı sallamakla yetiniyoruz. Masamızın yanından geçerken, "Kitabınıza bakabilir miyim?" diyor. (İyi ki Posta okumayı bırakmışım.) "Yeni bir yazar," diye atılıp biraz kitaptan bahsediyorum (galiba ona yaranmak istiyorum). "Enteresan," diyor. Sanırım ilgisini çekmedi.

Yanımızdan ayrılırken masada
bir zulüm gibi duran Posta'ya
ıyor gözü. Uzaklaşmasını bekleyip,

"Adam resmen küçümsedi," diyorum sevgiliime. "Neden?" diye soruyorum. "Kitabın kapagı best seller gibi ya, bi de yanında Posta gazetesi, iyice olduk..." diyorum. Sevgiliim, "Of saçmalama," diyor. Ama ben küçümsediğinden eminim. İşin "enteresan" tarafı, bu adam Olympos'tan Zeus'a değil de, Posta'dan Haydar Dümer'e daha çok benziyor.

II. "Akşam Çökerken Keçiboynuzlarının Arasından Yıldızlar Beliriyor. Üzümler Bizim İçin Birer Kadeh Şaraptır Artık..."

Zeus, akşam yemeği sırasında yine bizle ayaküstü muhabbet etmek isteyince, sevgilim tarafından masamıza davet edildi. Normalde tatil boyunca etrafı ilgilenmemiş, hatta benim ilgilenmemi yadırgayan sevgilimin bu yeni hevesi biraz canımı sıktı. (Ülkemizde hafif entelektüel özellikler gösterenler nedense "enteresan" adamları masalarına oturtmayı pek sever.) Bu tür karşılımlar enteresan adamların kendilerinin daha "enteresan" hayat hikâyeleri üzerinden yürür. Kuralı bozmadık. Fransız Dili ve Edebiyat'ı olan hâkimiyetini öğrendince ona olan saygımsı biraz daha arttı (sevgilimin, söz konusu Fransızca olunca saygısının yanına bir bukile de hayranlık ilâştirdiğine eminim). Sadece o anlatıyordu, biz de o kadife sesinin arasına gücümüzü nispetinde bir şeyler sokuşturmaya çalışıyorduk. Genç masalarına *ilgen enteresan adamlar*, genelde kendi hayatlarını bir slayt gösterisi gibi masadakilere dayatmak ve kendilerine hayran bırakarak yücelmeyi çok sevdiklerinden biraz tedirgindim. Vakti ilerledikçe iyice çoştı. Bir ara, kendisi uzun uzun İstanbul'dan bahsederken, ben araya ufacak bir İstanbul bilgisi sıkıtmaya çalışınca, kafasını sağa sola sallayarak, "**Ben, ben, ben** İstanbul'la ilgili bir şey duymak istemiyorum artık," diyerek lafı ağzıma tıktı. İşte o an "Hah!" dedim içimden. Zeus'un 'ben'i üçe katlanarak masadaki üç kişi adına konuşmaya başlamıştı. Sevgilime baktım. Sanırım o, bu üçlemeyi, İstanbul'dan yorulan bir entelektüelin isyanı olarak algılıyordu. Dönüp tekrar Haydar'a baktım. Datça'ya yerleşme planından bahsediyordu. Haydar'ın *huzur, şehirden kaçmak, caz, Akdeniz, kitaplar ve kediler*den oluşan bir harçla yaptırdığı taş evinin bahçesine, yöreden temin ettiği büyük testileri yatırırken ve bahçedeki zeytin ağacına bir yerlerden bulduğu tahta tekeri dayarken hayal ettim. Geceniz, Haydar'ın Datça'dayken Fransızca yazdığı bir şiiri bizim için Davudi Türkçe'ye çevirmesiyle sonlandı. *{Şiirden bazı mısralar için bu yazının başlıklarına bakabilirsiniz.}* Bir enteresan adamın daha sonuna geliyoruz Odaya dönerken sevgilime Haydar'ın bizle vedalaşması sırasında memelere kayan gözlemlerinden bahsetsem mi diye düşündüm. Sonra bu tür kaymaların normal fablâleceğini düşünerek, vazgeçtim. Galiba bu gece bana Fransız hoşgörüsü kazandırmıştı.

Odanın balkonuna çıktım. Haydar, aşağıda Datça'dan dönen Radikalsız ve arkadaşlarıyla konuşuyordu. Ağaçtan bir tane keçiboyunu koparıp ısırdım. Tadı kötüydü. Balkon demirlerinden aşağı doğru elimi uzatarak asmadan bir salkımla üzümleri kopardım. Tadı nefisti. Haydar, Datça'ya taşınma planından bahsetmeye başladı. Ortamda dekolte varsa her an şir de gelebilir, diye düşündüm. Üzümleri yiyip beklemeğe başladım.

[illegible]

ANIL DUMAN

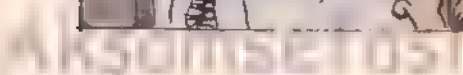
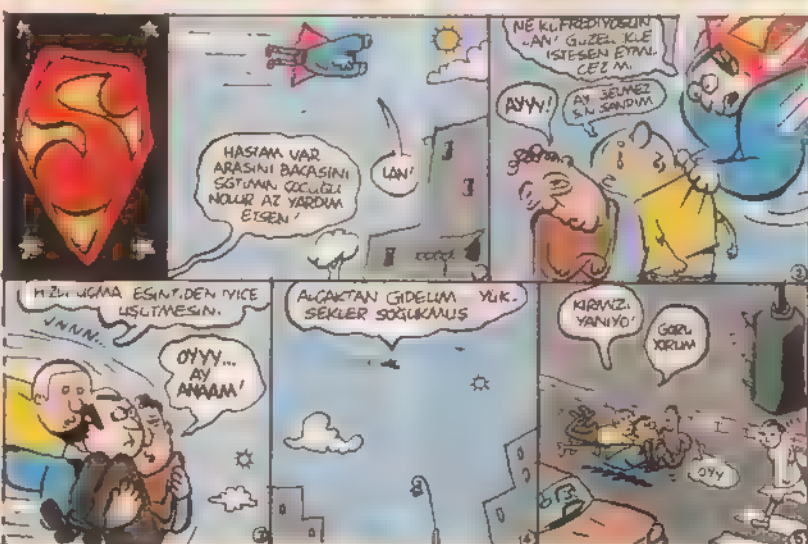
BU GÖRÜŞMEYİ OKUMANIN ÖZÜNE ATIP SAYIN FÖR ÖRTÜK HOCAM O YERDEN ÖRNEK DAĞILIMLA KARAR VERİP ZARFIYI VERİPTE KATILIMINIZ İÇİN 500 TL VE BU BİLEME YATIRILDI.

BU FAKTA BU GÖRÜŞME KÜLTÜRİMİZİ AKILLI DÜŞÜNMEYİ OKUMANIN FAKTÖRÜ OLMAK İÇİN KİMLERLE GÖRÜŞÜMÜZ GÖRÜLMÜŞ.

KURUM İÇİN BİR NADİCİMİZİ ROŞNİ ÇIKARILDI.

mailto:matindan@yahoo.com

21/22

Cihan Ceylan

Sami

TATİLE GİDİYORUZ DA ABİ MİYU'YA BAKABİLİR MİSİN BİR HAFTA...SUYUNU TAZELESEN YETER,YEMİ VAR ZATEN.

RAHAT UYU KIZIM, SENİ HİÇ UNUTMAKAZ...

RAKİ İÇİRMİŞ KİŞİ HAYVAN.

O KADAR GOMULUK GENE YARANA MADIĞI MINA KOYUN.

BAK KİRA 600 OLSUN DAHA FAZLADIR DA BEN EN AZINI SÖYLÜYORUK, 50 SU DE, 50 ADSL, 50 ELEKTRİK, 20 AIDAT DE, EN AZ 100 MUTEK MASRAFI, 100 LİRA DA YOLA KONTÜRE FALAN GİDER, EN AZ 200 DOĞALGAZ YANI HİÇ BİŞEY YAPMASAN BİLE EN AZ 1000 LİRA ÇIKIKAK CEBİNDEN BEN SANA SÖYLİYİM...

KADININ DA ÇAŞ MAS' FART.

BASKA BİR EVLİLİK DANIŞMANINA GİTSEK ...YOKSA KURTA RAMAYIZ EVLİLİĞİMİZİ!

BÜTÜN VÜCUDUMU SİNEKLİK KAPLADIM, ŞİMDİ GELSİN BAKALIM SIVRILAR.

TÜH LAN B'AN SEKS SANDIM.

TAM OLMAIŞ GÖZ BÖYLE RENKLI OLLUYOMUŞ... YANI GENETİK BİR BOZUKLUK ASLINDA O GÖZLER, Bİ DE YAKIŞIKLIYIM DİYE GEZİYOSUN ORTALARDA LAN.

TAMAM ABİ SAKİN OL

BEN NORMALİM SEN DİLSİN OROSPU ÇOCUKU "PIGMENT EKSİKLİĞİ" VAR SENDE...OLMAIŞ İNSANIN SEN, HEHEHE MAL.

HALÂ MI SALLIYOSUN ONU,ONUN YÜZÜNDEN BOYNUM TUTULDU...BİR HAFTADIR ÇEKİYORUM UNUTTUN MU?

DERT MİSİN SEN BENİM BAŞIMA YA SIÇAKLARDA.

BUNYEM ZAYIF NAPIIM...

FIT FIT

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Erman Depresyonda

Çevremdeki insanların benim için çok endişelendiği bir dönem oldu. İyiyim dedim "İnkar" dediler, "valla bi şeyim yok" dedim "yardım çığlığı bu" dediler. Çağdaş toplum yardım eli uzatacak bir depresyon vakası arıyordu, çok sonra anladım. El birliğiyle beni de inandırdılar sıkıntılar içinde azap çeken bir ruh olduğuma. Belirtiler ortadaydı: çok fazla televizyon izliyor, hep dışarıdan yemek söyleyip onu yiyor, evi çok dağınık. Yanlışlıkla yabancı dizi ve filmlerdeki şiddetli depresyon yaşayan insanlara çok benzemiştim, kendimi hedef tahtasına çevirmiştım, haberim yoktu. Televizyon izliyorum çünkü televizyon izlemek dünyanın en güzel şeyi, dışarıdan yiyorum çünkü yemek yapmak elimden gelmiyor. Evi de topluyorum yine dağılıyor, önüne geçemiyorum. Nereden geldiği belli olmayan iki tane 37 ekran televizyon, iki tane de büyücek bilgisayar monitörü var evin çeşitli yerlerinde. Kullanılmıyorlar, atılamıyorlar, tek yaptıkları üzerlerine toz toplamak. Duvarlar bile kirleniyor. Tozun nasıl temizleneceğini yine bir şekilde anlıyorum, ama duvar? Süngerle duvar mı silinecek? Süngerle duvarları silmeye kalksan çağdaş toplum "obsesif abi çocuk, temizlik takıntısı var; çok kötü durumda şu anda, en son evine gittim süngerle duvarları siliyordu" diyip yine yardım etmeye çalışır. Eve en ufak bir fırsat versem kölesi yapar beni.

Faturaları yatırıyorum, aidatı ödüyorum, çöpü çıkartıyorum. Ben bir ev olsam bunlarla yetinmeyi öğrenir, daha fazla sıkıntı çıkartmamaya dikkat ederdim.

Hastalığın adı konulduktan sonra (gizli depresyon) herkes kafasındaki tedaviyi uygulamaya başladı. Bir tanesi bire bir rakı-balığa götürdü mesela. Onun kafasındaki "depresyondaki arkadaşı kurtarma ve hayata bağlama" düşüncesi oydu. Rakı güzel, balık güzel, düşünce güzel. Fakat çocuk devamlı kendi hayatındaki sıkıntılardan, dertlerden bahsediyor. Devamlı bir alt metin var: "Erman'cığim bak hayatta ne dertler var, sen yine haline şükret" diyor. Gerçi yeterli alkolü aldıktan sonra alt metin falan kalmıyor, doğrudan yüzüme "Mis

gibi hayatın var, hala yok depresyondayım, yok hayatım çok kötü... Sen var ya gerizekalisin oğlum, kafanı s.keyim senin" diyor. Ne "hayatım çok kötü" ne de "depresyondayım" demişliğim var. Yok yere küfür yiyorum. Neyse ki, hesabı (yine küfürler eşliğinde ve tedavinin bir parçası olarak) hiçbir şekilde bana ödetmiyor da ettiği küfürlerin karşılığını maddi olarak geri alıyorum (bir çeşit tazminat). Başka bir tanesi beni devamlı çağdaş coffee shoplara götürüyor, çakalar ediyor, neşeli tavırlar takınıyor. Amacı beni devamlı olumlu bir ruh halinde tutup evde

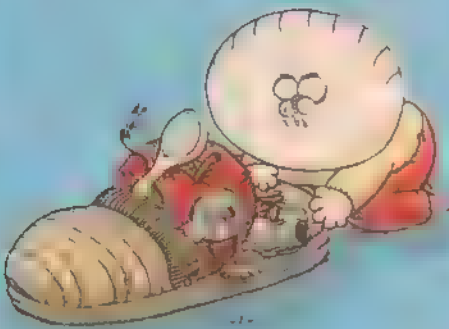
yalnız başımayken canıma kıymama engel olmak, hayat kurtarmak. Coffee shoplarda da yaşadığımız içtiğimiz şeyleri tabii ki O ödüyor. Yoksa allah muhafaza çılgınca bir şeye kalkışıp canıma bile kıyabilirim. İnsanların iyi niyetli çabası ve ısrarları sonuç veriyor, sonunda depresyon hastası olduğuma ben de inanıyorum. O dönemin parasıyla beşyüz ya da beşyüzelli lira kârdayım. İkna olmamak çok güç.

Üm mmm ümm (depresyon)

UYKUSUZ POSTER KİTAP

fırat²

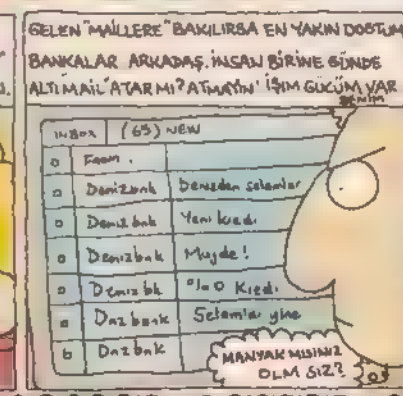
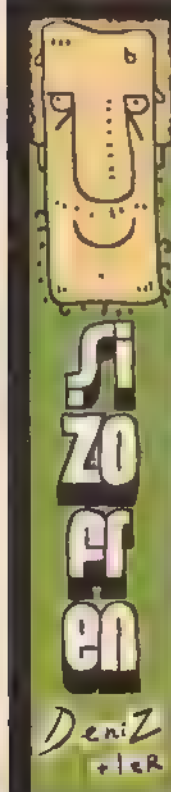
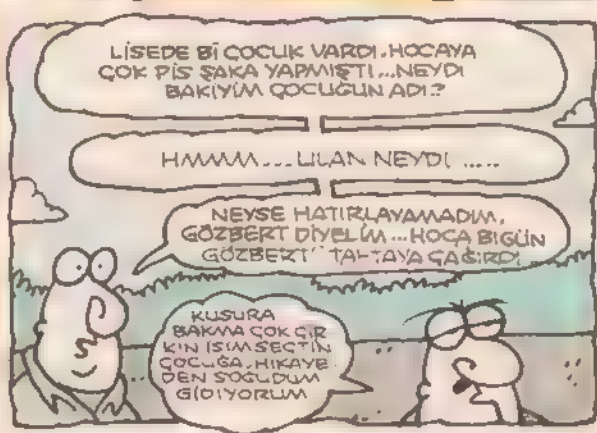
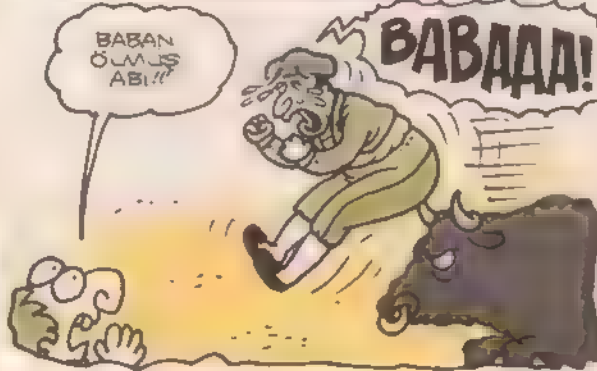

fırat

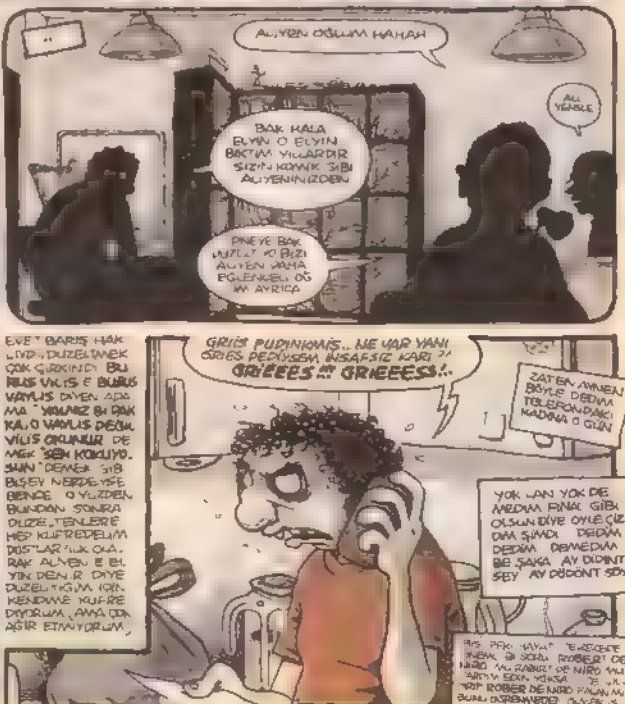
POST-İT HEDİYELİ

markette her yerde ve tüm gazete bayilerinde

YİĞİT ÖZGÜR

ÖZSA BEN ALMAN YERİNEKİ ÖYÜ GÖRÜŞ DENEYİMİ ALMANCA'DA ÖYÜ KÜNDÜSÜNE DAİR Bİ BİGİM DE YOK GÖRÜŞ DE GÖRÜŞ GÖK İNGİLİZCE
GÖR GELİŞTİ Q AN) AMA TELEFONDA KADIN TARAFINDAN DÜZE'LİS ME RESMEN BÖZÜLDÜM AN' BU KADAR DÖRÜRDEN DÜZE'LİTMEZ Kİ AY.Y.
DAMA DOLU, DÜZE'LİTMEZ LAZIM GÖRÜŞ BAZISINDA
O DA PEK İŞİ YARAYI

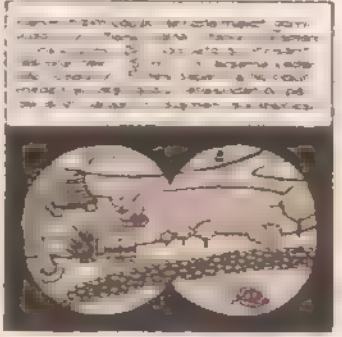

VELOSİPET İLE BİR CEVELAN
(trabzon'dan sinop'a)

Merhaba sevgili okur. Ben bu hafta yine durunmadım. Ve bisikletimle Trabzon'dan Sinop'a yolculuk yaptım Tek başıma. Aslında benim ilk amacım bisikletimle İstanbul'dan direkt Sinop'a gitmekti. Güzelkent'e. Akrabalara bisikletimle geldim diyebilmek istiyordum. Bu harika fikrimi bir gece Antalya'daki bisikletçi arkadaşım Kutay'la paylaşmak istedim. Lan oğlum sen manyak mısın. Artvin'den doğru İstanbul'a dön dedi. Hem denizi yanına alırsın, hem de rüzgar arkandan vurur dedi. Götmesi kolay olur dedi. Daha bir şenlikli olur dedi. Dedim Artvin çokmuş, Trabzon'dan gideyim ben o zaman. Bir anda fikir değiştirdim. Uç ayda geliştirdiğim planımı saniyede bozdum. Ertesi hafta kendimi, Trabzon'a uçmak üzere havaalanında buldum. Havaalanlarıyla ilgili de, tam telefonla konuşacağım, anons başlıyor ya, deli çıkmam an meselesi oluyor Bir de diksiyonsuz anons olması. Ankara uçağı diye konuşuyor mesela. Ankara uçağıdır onun doğrusu. Uçağı diye yazılır, uçağı diye okunur. O yumuşak g benim kulağımı tırmaladıkça ayrı sınırlı oluyorum. Bir de bisikletimden kilo başı 6 Lira almışlar zaten. Neyse, vara vara vardım Trabzon'a. Trabzon ilginç bir yer. Ganita'da gece denizde yüzen fareler gördüm. Milletin denize atığı çıkardığı fındığı yiyorlar. Fuat Saka konsere gelmiş. Güzel bir şehir Trabzon Kendine has bir cırcıması var. Ertesi sabah Trabzon'dan çıktım yola. Henüz yolun başında sayılır, Çarşıbaşı'nda bir yağmur bastırdı. ananı s.kim dedim n'oluyoruz. Adam döven yağmuru. Zor attım kendimi alt geçide. Bakım alt geçit dolmaya başladı, öbür taraftan kaçtım. Bir benzin istasyonuna sığındım. İçerden Teletubbies'in en sevimlisine benzeyen bir amca çıktı. Bir elinde soda var, diğer elinde bisküvi, islandın mı diye sordu başa. Aslında mı'yı ayırdığından da emin değilim. O anda ben kendimi sorguladım. Acaba ıslanmadım mı ben acaba diye, yoksa "ıslanmak" başka bir manası olan bir şey mi. Bilemedim. Oradan deli yağmur altında yürüye yürüye Vakıfkebir'e kadar yürüdüm. Bir kahveye oturdum, otel bakıyorum artık. Birkaç çay içtim, ödetmediler, haritam yağmurdan mahvolmuştu, yenisini verdiler. İşte ben bu yolculuktan bu yüzden seviyorum. Gerçi içtiğin çayı ödetmeyeceklerini anladığın andan ribaren utanıp bir çay daha içemiyorsun ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum. Sonra yağmur durdu, ve ben ümidi kesmişken bir baktım ki Giresun'dayım. İlk gün için planım buydu zaten. Bu arada rüzgar her karşidan vurdugunda Kutay'a az küfür etmedim valla. İkinci gün Ordu'yu da gepp Ünye'ye vardım. Bu arada güneş hafiften yağmaya başladı kollarımı. Ünye'de bir otele kaldım. Kaldığım

odada televizyonda bütün kanallar 24'ü gösteriyor. 24 saat 24. Habere belgesele doydum. Dedim otelin bahçesinde yimah yiyim. Yimah yirken bacaklarımın kaşınmasıyla birlikte topraktan gelen ölüm sıvrisineklerini fark edizlemem bir oldu. Metrekare başına trilyar sıvrisinek düşüyor. Ben böyle bir şey görmedim. Ertesi gün Samsun'daydım. Sabah çıkım, üç saatte Samsun'a vardım. O gün artık devam etmem imkansızdı. Çünkü gerçekten acı çekmeye başlamışım. Özellikle kollarım feci yandı. Karadenizlerin olur diye düşünmüşken resmen ters köşeye yattım. Ve bu daha başlangıçtı. Samsun'da bir arkadaşımda kaldım. Ertesi gün kollarıma görünüş olarak yağurdu andıran bir ilaç sürerek çıktım yola. Bisikletle dördüncü günün sonunda Yakakent'teydim artık. Harika bir yer Yakakent. Yalnız bizim insanımız hakikaten bir acayıp. Her şeye alışık gibi bir halleri var. Köylerden geçiyorum mesela, uzaydan gelmiş gibi bir halım var, kaskım,

Çocuğuna Dürbünde İzleyen Adam

formam, edivenierim, gözlüğüm, bisiklet ayakkabılarım, yağurtlu kollarım, çay içen mi diyorlar. Yakakent harika bir yer. Fakat kaldığım otel gerçekten çok kötüydü. İki yatak var, büyük olanında bir şey dikkatimi çekti. Yatağın üzeri boylu boyunca sim dolu. Simli

sevişmiş. Bir tiksindim anlatamam. Mantar kapsam o kadar üzülmem belki ama sim kapma fikri, off, düşüncesi bile...Küçükük bir yatakta yattım iki büküm. Bir de böyle gece ay ışığı o sınırlara vurunca böyle yakamoz gibi. Gerçek bir kabustu. Ertesi sabah Yakakent'ten bir çıktım yola, önce bozuk yolları aştım, sonra hiç ayağımı yere basmadan dağları geçtim. eşekarsı saldırsına uğradım... Bak o acayıptı işte. Ben böyle dağ çıkarken hop geldi bisikletimin gidonuna kondu. Bisikleti yere atmamla kaçmam bir oldu. Ben kaçtıktıkça arı peşimden geliyor. Tokat atmaya çalışıyorum, bayağı dikleniyor. En sonunda böyle sağ gösterip sol elimin avucuyla tokadı bir koydum, arı kayboldu. Nereye gittiğini göremedim ama kesin morali çok bozulmuştu. Delicesine kaçtım oradan. Sıcak. Öylesine bir sıcak ki bir ara bisikletimin viteslerinin boğaldığını hissettim. Vites telleri 2 santim kadar gevşemiş. Tamir ettim. Lastiğim patladı, tamir ettim. Kullandığım ilaç alerji yaptı tüm vücudum isilik oldu. Sinop'a vardım ama Sinop'tan sonra devam edemeyeceğimi anladım ve ertesi gün uçağa İstanbul'a döndüm. Şu an İstanbul'dayım. Hastayım. Midem bulanıyor, ateşim var. Tüm vücudum kabarcıklar içinde. Uyuyamıyorum. Ama bir şey söyleyeyim mi. Acayıp dinlendim. Hayatımın en güzel beş gününü yaşadım. Şimdiden çok özledim o muhteşem beş günü. Bir an bile rüzgarın arkamdan esmediği. Sevgilerimle.

Hasta Ruh
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club /
Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

KAÇ YIL OLDU?

• Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, 2. Uluslararası Deniz Kültürü Festivali'nde, Mithat Bereket'in sorularını dalgış kıyafetleriyle bir havuzun dibinde cevaplayalı 2 yıl...

• Gazeteci Cengiz Semercioğlu, "Aliye" dizisinin oyuncusu Sanem Çelik'in dizinin yönetmeniyle yaşadığı ilişki ortaya çıkınca, "Aliye anneydi... Aliye masumdu... Aliye mağdurdur... Ne yaptın Aliye?" diye içlenerek kurguyla gerçeği art arda birbirine karıştıralı 5 yıl...

• Ali Kırca, Kuruçeşme'deki evinde katta olmayan asansöre binmeye teşebbüs edince, yaklaşık 7 metre serbest düşeli 10 yıl...

• Hey dergisi, "Muje! Artık plağınızı pikabınıza koyarken eyvah tozunu silmeyi unuttum diyerek hayıflanmayacaksınız..." cümlesiyle Türkiye'ye ilk CD'lerin girdiğini haber vereli tam 26 yıl olmuş.

İstanbul Polisinin, ABD'den satın aldığı plastik mermi atan tüfeklerin üzerinde "yüze ve kafaya nişan alındığında ölüme yol açabilir" yazmasına rağmen yetkililer silahların hayati tehlike taşımadığında ısrarlı.

Emekli Koramiral Atilla Kıyat: "1993-1997 yılları arasındaki faili meçhul cinayetler devlet politikasıdır. Dönemin sivil ve askeri yöneticileri hesap vermeli" dedi.

Geri gönderilen Mavi Marmara gemisinde yapılan incelemede İsrail'in operasyon sırasında kullandığı binlerce merminin izini macunla kapatıp üzerlerini boyadığı ortaya çıktı.

Arka arkaya kurulan hidroelektrik santralleri nedeniyle tamamen kuruyan İkizdere'nin suları, bakanlar inceleme için bölgeye gelince baraj kapakları açılarak yeniden akitildi.

■ "0 kadar boya" be kadar bir boya ben onu merak ediyorum. Gün geçmiyor ki bir hanım teyzemiz, bir hanım kızımız "0 kadar boyayı bana da sürseler ben de Beren Saat gibi olurum" demesin. 0 cümlede bahsedilen boyanın miktarı nedir? Yani Hafize ana artı mesela 125 gram boya gerçekten Beren Saat eder mi?

■ Daha fecisi yok mu? Var. Bu ikincisi de bilhassa biraz fazla dekolte giyinen ünlülerimiz için yıllar yılı terennüm edilir: "Ohoo, ben de oramı buramı açsam..." Aman allah diye kofralarınızın yandığı an bu andır işte. İstersiniz ki Hafize Ana, yıllar önce verdiği (ve bence gayet yerinde olan) orasını burasını açmama kararını hiç bozmasın bir anlık gaza gelip de. Akıl yanar, benden söylemesi. Sırf o yüzden, tersine gitmemek için, inatlaşmasına neden olup bir felakete yol açmamak için "Tabii öyle, hakkısın mahsın" der geçeriz. Neticede yemek yiyoruz şurada.

■ Arada bir posta kutuma "Gelin kredi kartı borcunuzu sıfırlayalım" başlıklı postalar düşüyor. Herhangi bir bankamız ben kredi kartı kullanmaya layık görmediği için, bu konuda bir sıkıntı yok ama biraz düşününce ve "gelin kredi kartı borcunuzu sıfırlayalım" teklifinin arkasındaki mekanığı öğrenince kredi kartım olmadığına bir kere daha seviniyorum doğrusu. Şimdi bir kere, bu teklifi yapanlar tefeci. Evet, bildiğiniz, Türk filmlerine konu olan, elindeki bonolarla başroldeki arkadaşımızın hayatını ipotek altına alan, olabilecek en olumsuz özelliklerin kokteyliyle birlikte sunulmuş berbat, beş para etmez tipler. Pekı sundukları teklif ne? Diyorlar ki, "Kredi kartınızın borcunun tamamını ödeyelim, siz bize sabit taksitlerle 12 ayda geri ödeyin." E şimdi bu teklif doğruysa, vatandaş kredi kartına, normalde tefeciden borçlansa ödeyeceğinden daha fazla faiz ödemiş olmuyor mu? Bayağı bildiğimiz tefeci bile, bankanın uyguladığı faizden daha az faiz uyguluyor demektir bu. Bunu bir düşünelim. Sonra isterseniz kredi kartınızdan kazandığınız bonuslarla gidip tırnak makası satın alabilir, uçuş millerinizle Taksim'den Tünel'e kadar uçabilirsiniz Hey yavrum ney, bankaya bak, bir tahta bacağı bir de kör gözüne bandı eksik hakkabazın, tefeci bile bankanın yanında kurbağa Kermit gibi sevimli kalıyor. Tabii kurbağa Kermit ne kadar sevimliyse.

■ Askeri vesayet görünür ya da görünmez olabilir. Askeri vesayet altındasınız ve bunu bilmiyorsunuzdur ya da askeri vesayet altındasınız ve bunu biliyorsunuzdur. Ben kendi payıma askeri vesayet altında yaşayıp bunun farkına varmamaktansa en azından bu askeri vesayeti kör gözün parmağına hissediyor olmaktan memnunum. Ama gözünüzü seveyim şu askeri vesayet tartışmalarında "Batıda kimse genelmurmay başkanının adını bilmez!" gibi iler tutar yanı olmayan iddialar atılmasın artık ortaya.

■ Hayır, bırakın batılınların ülkelerindeki genelmurmay başkanlarını tanımadığı yönündeki garip iddiayı, biz bile tanıyoruz bu heriflerin genelmurmay başkanlarını ve hatta ordu komutanlarını. Ne bileyim, biz ortaokuldayken, sınıfta dönemin ABD genelmurmay başkanı Colin Powell'ı Norman Schwarzkopf'u, tanımayan yoktu ki kendisi neticede ordu komutanıydı. Ha o zamanlar savaş vardı falan dersiniz, ben şu yaşma kadar Amerikanın savaş halinde olmadığı bir dönemi hatırlamıyorum ki bu bile az çok gazete okuyan Amerikalının genelmurmay başkanını da ordu komutanlarını da tanıdığına göstergesi değilse hiçbir şey bilmiyorum. Bugün, biraz gazete okuyan adam Orgeneral Petraeus'u tanımıyor mu, ismine aşına değil mi Afganistan ve Irak haberleri hasebiyle.

■ Hem öyle uzun uzadıya akıl yürütmeye gerek yok, hem ABD'li, hem Alman, hem Fransız arkadaşlarım oldu, hepsi de çatır çatır biliyordu kardeşim Genelmurmay başkanlarının kim olduğunu.

■ Valla bana sorarsanız bir ülkenin vatandaşının o ülkenin ordusundaki komutanları falan tanıması, bilmesi daha hayırlıdır. Bunu da Baba filminden öğrendim, kendimize daha yakın tutmak lazım zırra.

■ 0 kadar ordu mordu dedikten sonra aklıma geldi: 12 Eylül'den sonra Amerikan başkanına darbe haberi "bizim çocuklar yaptı, gönlünü ferah tut abi" diye verilmiş ya. Pekı, o cümleden bir de "diğer çocuklar" olduğu anlamı çıkmıyor mu sizce? Kim ulan o darbe yapma potansiyeli olan diğer çocuklar peki?

■ Yahu sürekli mektup gönderiyorsunuz "Abi sen Evet oyu kullan diyorsun ama" "Hayır oyu kullan diyorsun ama" diye. 0 mektupları birbirinize mi forwardlasam ne yapsam? En sonunda Yüksek Seçim kuruluna dilekçe yazacağım "Peki!" diye seçenek koysunlar oy pusulasına, seçimde onu işaretleyeyim bari.

■ Kentsel Dönüşüm ne güzel değil mi? Milli Piyango gibi. Gerçi tam piyangoya benzemiyor zırra bir kişinin dışında kimsenin bilet alma hakkı yok, bileti de hep Çalık Holding alıyor. Pekı nasıl oluyor?

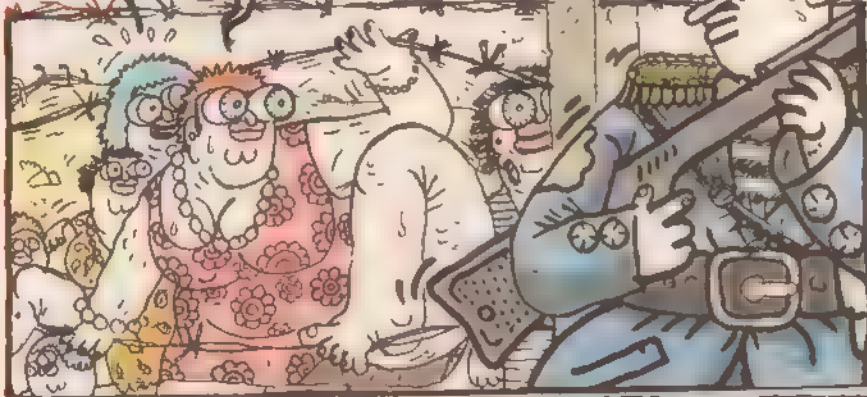
■ Diyelim ki Tarlabası'nda, atadan dededen kalma bir eviniz var. Belediye de, bu bölgeyi yenilemek, güzelleştirmek istiyor. Güzelleştirmek dediysek, bu proje kovboy filmi dekoru gibi, binaların sadece ön cephelerini sabit tutup gerisini koy vermektir, insanlık azmanı alışveriş merkezleri, keriz turist tuzağı butik oteller zengin yuvası rezidanslar açmaktan ibaret. Sev'n'r misiniz? Eh, tam da Küçükçekmece'ye taşınmak üzereyseniz sevinebilirsiniz.

■ Zira arkadaşlar burayı güzelleştirmek istiyor ve bu hesapta güzelleştirme işini Çalık Holding'e veriyor. Siz hala evinizde oturuyorsunuz. Belediye size geliyor, "Çalık Holding arsana bin metre kare bina yapacak, sana da başka bir yerden elli metre karelik yer vereceğim, kabul etmezsen de zorla elinden alacağım, yerine Küçükçekmece'den, küçük bir daire vereceğim!" diyor. Tabii, anlı şanlı mimarlarımızın hazırladığı kovboy filmi dekoru gibi yeni Tarlabası'nda eski sakinlerine yer yok. Ne güzel piyango değil mi? Çalık Holding açısından yani. Normalde parasıyla satın almayla kalksa bin lira vereceği yeri bir liraya indiriyor cebine.

SERRA YILMAZ
KILIĞINA GİREREK
İTALYA'YA KOLAYCA
GİREBİLDİĞİMİZE
HALÂ İNANAMİYORUM
ABİ...

DUR OĞUL
NOBETÇİ KILLANACAK
ŞİMDİ. SİZE TEK TEK
GİRELİM DEDİM...
HAYVAN GİBİ
DOLUŞTUNUZ...
DİKKAT ÇEKİCEZ

DURUN!
HAA NEYSE,
SERRA YILMAZ...
MISSİNİZ
ÖYLEYSE GEÇİN,
İTALYA
SERBES...

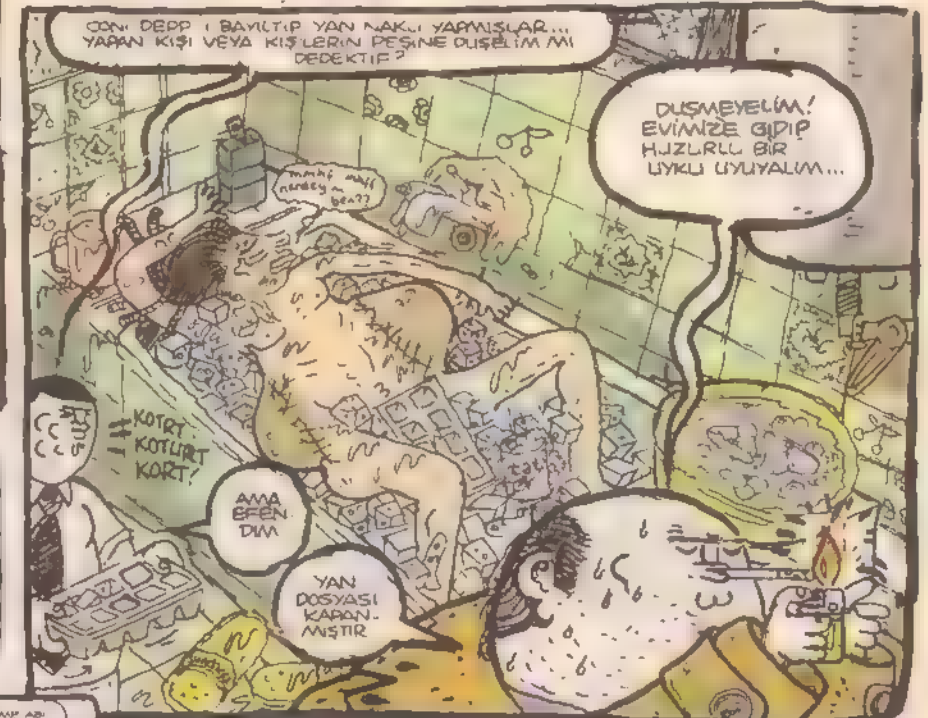
SALINA BİRFÖRMAN VE AKILLI ARABA'NIN NEDEN İSLAMİ POZARLAMA
SİTELERİNDE ÇOK SATTIĞIYLA İLGİLİ SOSYOLOJİ TEZİ HAZIRLIYORUM DA ABİ...
SİTEHURPŞERHİSİ.COM'UN SAHİBİ İLE BULUŞUCAM... ARABAYI FAKİDİP
GELİYORUM DEDİ...

YÜZDEYÜZ ORGANİK

HER ŞEY ÇİHAĞIR DEKİ
ORGANİK ÜRÜNLER DUKKANINA
GİRMEKLE BAŞLAD... KETEN TOHUMU,
BUĞDAY SUYU, KEÇİ PEYNİRİ, DERKEN
USAK'IN BANAZI... ÇEŞİNDİK ÇİNKİ...
KÖYÜNE YERLEŞMEYE KARAR VERDİM...
ADIM YÜZÜZ... İJLULARARASI BİR BANKADA
YÖNETİCİYİM

ANAA
YAĞI EKMEK
YAP ANAAA

CONI DEPPİ BAVİLTİP YAN NAKLI YAPMIŞLAR...
YARAN KİŞİ VEYA KİŞİLERİN PEŞİNE DÜŞELİM Mİ
DEDEKTİP?

DÜŞMEYELİM!
EVİMİZE GİDİP
HIZLI BİR
UYKU UYUYALIM...

HARS
HARS
HARS

BAK ABİ YİNE DENİZDEN ÇIKINCA KISA
SAĞIN GERİYE TARDIYAN O KADIN GÖRDÜK
AYIN KADIN... DAHA ÖNCE DUTÇA VE GUYAĞET TE
DE GÖRMÜŞTÜK... BENCE BU GÖRÜMLERİNİZ
SADECE Bİ GÖRÜNTÜ... Bİ KADININ NİN KALBİNİ
SİYLA OLUŞAN Bİ SERAP GE... GİDİP DOKUNULM
GEREK... KALBİNİN ANLAYAGIĞIZ BU KADININ

YALNİZ
GERÇEKSE
HALI PİYASINDA
ŞİŞE DE
BİREKİ ABİ
SAYILAM

şimdegim
gücümdegim
UMUT
SARIKAYA

SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
BU... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

SİMGESEL AYI

GÖRECEK... SİMGESEL ÇOK ZENGİN
OLUŞ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

ARKADAŞIM ÇOK GÜZEL KUTUPTAN AYIYI KUÇAKLAYIP GELİSSİN AMA AYIYI
BEN NAPAYIM ŞİMDİ? RAMAZANA GİRDİK... BANA YAŞLI LAZIM AYI DEĞİL...

PEK AB BEN TANDER BEYLE
GÖRÜŞEBİLİR MİYİM... ONA TEMAS
KURULUŞUM KUTUPTAN BANA
KENDİSİ "GETİR AYIYA İHTİDACAIZ
KOKAKOLA
OLARAK
DEMİSTİ"

İYİ DE TANDER YETKİLİ BİR
DEĞİL Kİ BUĞDA GÜVENLİK... BİR AY
KADAR AY YA İHTİDACAIZ YOK BİR AY
SONRA GELİN KUTULSALIM AMA
ŞİMDİ GİDİN

KOKAKOLA
RAMAZAN TİM
MUBAREK

GÜLE GÜLE FARUK
KENDİNE HEP Yİ
BAK... SENİ Mİ
KUTULUYALIM

NE... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

ORTADOĞUDA DENGELER
AN DE AN DEĞİŞİKEN SİZ
SUSKUN... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

YAA BİZE ÇOCUKLUĞU AYLA
KUTULSALIM... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

TİNNİ

YAA BİZE ÇOCUKLUĞU AYLA
KUTULSALIM... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...
SEYİ... ÇEKİTİ... SEYİ... ÇEKİTİ...

PEK AB BEN TANDER BEYLE
GÖRÜŞEBİLİR MİYİM... ONA TEMAS
KURULUŞUM KUTUPTAN BANA
KENDİSİ "GETİR AYIYA İHTİDACAIZ
KOKAKOLA
OLARAK
DEMİSTİ"

İYİ DE TANDER YETKİLİ BİR
DEĞİL Kİ BUĞDA GÜVENLİK... BİR AY
KADAR AY YA İHTİDACAIZ YOK BİR AY
SONRA GELİN KUTULSALIM AMA
ŞİMDİ GİDİN

KOKAKOLA
RAMAZAN TİM
MUBAREK

GEHM... BEN

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

HACİVAT - KARAGÖZ

(ramazan eğlencesi)

- Hay-i hak Karagözüm...
- Aleyküm selam hacı!
- Bak, ben anı daha önce yaşamış gibiyim... Sana da bazen böyle oluyo mu?..
- Ne diyon hacı, daha öncesi mi kalmış, binbir yıldır bu şekil konuşuruz biz...
- Bİ de kadınlara çok konuşuyo derler...
- Yanlış... Kadınlara çok konuşmuyolar... Sadece susamıyorlar...
- Bİ kadın günde ortalama yirmilik bİn, erkekse yedi bİn kelime sarfediyomuş...
- Demek ki konuşurken bi yandan düşünüyorlar...
- Ama daha iyi anlaşıyorlar be Karagözüm... Okulun ilk günlerini hatırlasana... Kızlar öpüşüp sarılırdı, oğlanlar birbirlerinin kolunu bükürd... Çok konuşup anlamak varken...
- Yaz boyu zırtlan gibi sıkılmaktan o... Üzlemiş esasen, duygusunu öyle gösteriyor...
- Şiddet olmasın... El şakası dostluğu yorar, gönulde parmak izi kalır... Ne kolunu büküyosun, o yaşıta çocuğun eti ne budur ne
- Doğru valla, ben de özledim Edî'yle Bûdû'yü...
- Nasıl?... Ha pardon, sen ara ara yanlış anlamak durumundasın dı mı format gereği?!

- Duydun mu Karagözüm, Yeni Zelanda'da olan şeyi?...
- Bu Zelanda'nın eskisi nerde ki, yenisi var?...
- Aman Karagözüm, konudan sapma...
- Sen de bana güncellektüel ağızlar yapma...
- Yahu adam, bir dñle...
- Dinlediğini anlarsa susmazlar... Onlar kafalarını boşaltır, senin kafan dolar...
- Dolar demişken, en kendini bilen dolar, Avustralya Doları...
- Anlaşıldı, konuyu Ökanyusya'dan uzaklaştıramıyoruz...
- N'olmuş lan Yeni Zelanda'da?..
- Şikayet edilen adam "Ben karımı dövmüyodum ki, sadece kolbastı oynuyoduk" demiş...
- Türk müymüş?
- Tamamen!
- İyi, bi kereliğine şekilden yırtmış kolbastı diye... Ama tekerrür ederse yan bastı demektir...
- Aman Karagözüm, o nasıl lakırdı?...
- E, sende hiç mi küfür olmaz Hacı Cavcav?...
- Olmaz... Sen beni İlhan Cavcav'la karıştırıyorsun!...

- Karagözüm, çok ilginç bir haber okudum...
- Vay arkadaş, malumat içinde kaldım be...
- İntihara teşebbüs oranlarıyla ilgili...
- Mübarek gün, daha nurlu bi konu yok mu hacı?!
- Teşebbüsde kadınlar dört kat daha fazla, lakin intihar sonucu ölümlerde erkekler ikibuçuk kat daha fazla...
- Yani?...
- Yani mı?... Yani adamı sensin abı...
- Ne diim, demek ki bi dikkat çekiş, ilgi emme yöntemi de olacakken, erkek dediğimiz barbar tür direkt canına kıyıyor... Bodoslama, ayı gibi...
- Yaşamak da bi intihar dil midir zaten?...
- Diildir!
- Sinirlenme a benim canım, zaten hava sıcak...
- Piiiii, iyice sardı... Gittim benki...

- Karagözüm, Yüksek Askeri Şura'ya ne diyosun?...
- Valla üçünden de korkarım... Hem yüksek, hem askeri, hem de şura...
- Atama krizi yaşandı ya...
- Atam atama oynadılar, o yüzden...
- Aman Karagözüm, durum ciddi...
- Demek durum komiği gibi durum ciddiyeti de var...
- Bu arada ıspanakta demir yokmuş.

- Benim için var!.. Geçmiş olsun, bu saatten sonra değiştiremem...

Ne diyoduk, ha, diyelim ki sahne sırası, Beberuhi'de... Ve Beberuhi, senin kadim golge oyunu arkadaşın... Ama diyorlar ki, o girmesin de Tuzsuz Deli Bekir girsin... Uygun mudur?..

- Beberuhi, Deli Bekir diye örnek verirsen nasıl yorumlilim, ne ara düşünüm?... Tiplerin önemi ne, önemli olan gölge oyunu...

- Kurtlar Vadisi - Bölge Oyunu... Olmuş he...
- Kesme hacı!.. Nasıl ki biz hayal perdesinde cansız lekeler idik, ki Osmanlı'nın sineması da diyebiliriz, devam ediyor işte gölge oyunu... Karagöz'le Hacivat olmaz da Muhsin Bey'le Ali Nazık olur, Boğgezen ve Kalfası olur, Sıdika ve Sıdika'nın Annesi olur... Anneyi Füsün Demirel oynamıştı...

- Demirel taklidi yapıım mı?...
- Gidirl!
- Gas vaadi da bis mi ıcdık?...
- Hala yal...
- Binaenaleyhhh... Sienenaleyhhh...
- Oğlum ne alıyosan bana da ver lan!..

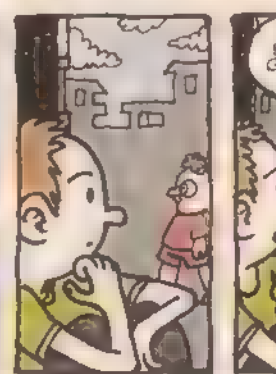
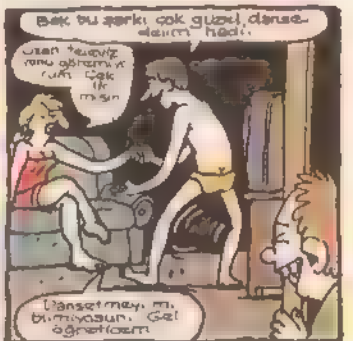
- Karagözüm, Dr. House'u izliyo musun?...
- O kim, repçi mi?...
- Yok yahu, House dizisinin acar kahramanı, aksi ve dahi doktor... Herkesi tersleyen biri...
- Herkesi tersleyen doktor istiyosan devlet hastanesine git, hem üç boyutlu...
- Gözlük mü veriyolar?...
- Evet ama üç boyutlu gözlüğün sadece yüzde dokuzunu karşılıyo devlet!..
- Sekiz buyur dokuz olur, dana büyür öküz olur...
- Bu ne jimdi?...
- Takside radyodan duydum... Ankaralı Bişey

- Benim bildiğim en eski Ankaralı Cemil Çiçek... İskitler'den beri kabinde kendisi...
- İskitler'de kabine mı varmış?...
- İskitler be hacı... Yorma kendini haybeye, bakarsın uzatmaya kalır maç...
- Maç derken?
- Maçtan kasıt, hayat işte...
- İşte Hayatınız diyosun...

- Demiyorum.
- Zaten hayat da futbola benzemez mi?...
- Benzemez.

- Karagözüm, duydun mu olayı yahu?...
- Senden başka kimseyi duyuyorum ki...
- Mahalleden adamın biri çocuğunu sünnet ettirmiş... Ammaaaa, göya sünnetsizler seksten daha çok zevk alırlar zannıyla, çocuktan biçilen deriyi kendi maslahatına ekletmek istemiş...
- Hipokrat çarpar o deriyi ekleyen doktoru...
- Zaten doktor da adama eklememiş... Ammaaaaa, besbelli rivayete kanmış olacak ki kendi giliğine, yani organına eklemiş deriyi!..
- Sonuç?...
- Doktor, muayenehaneyi acil devredip kaybolmuş...
- Ya bi git, adamın asabını ve orucunu bozma...
- Aman Karagözüm, bunlar reel konular...
- Sürreal ol, canımı ye!..

- Karagözüm, bizbiziziz... Dört kadın hakkın olsa...
- Eee?...
- Sex and the City'nin dört kadını alır mıydın?...
- Lan oğlum, onlar adamı ince ince gözler, analiz etmedik yerini bırakmazlar... Senin dörtlün ne?...
- Plajda bi İkoncan, sokakta renkli sima, galada yüreğine sağlık bir içli, yatakta vahşi vaşak...
- Senin var ya, içine kötü ruh girmiş hacım!..

PANTOLON

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

DAVULCU VE AŞCI

En az 30 erkeğiz. Hepimiz büyük bir ciddiyetle buralarımızı içiyoruz. Çoğumuz kendisine söylenilenlere sadece kafa sallamakla ve kısa cevaplar vermekle yetiniyor. Kimsenin kendisi için ayarladığı görüntüsünü esnetmeye niyeti yok.

Aşırı sığağa rağmen ortamın şapkalıları alınlarından süzülen teri kabullenerek kafalarını korumakta ısrarlılar. Sadece müziği dinliyormuş gibi yapanlar, ara sıra kızlara attıkları yangözleri büyük bir hızla toparlayıp derhal eski dizaynlarına geri dönüyorlar. Az sayıdaki neşeliler haric (daha çok yanlarında kız olanlar) herkes masasında dev bir totem gibi oturuyor. Yüksek müziğe ve konuşan insanların uğultusuna rağmen aslında gırtlı bir sessizlik ve gerginlik hâkim ortamda. Dev Totemler, ahşap ağızlarına şişe birayı kaldırıp indirerek, fondaki atmosferik müziğin de yardımıyla bir tür ayin yapıyorlar. Duaları, gecenin sonunda onları ahşaptan kurtararak ete kemiğe bürünmelerini sağlayacak bir kız. Bu mekânda garsonlar da gergin. Klasik değil de arkadaş tipi garson (uzun saç, tişört) olduklarından görevleriyle ganimete ortak olma arasında bir yerde asılı duruyorlar. Totemlere bira taşırken suratları hep asık. Sanki sayımız yetiniyormuş gibi mekâna bir adam daha geliyor, keskin bakışlarıyla neredeyse tiksindirici gibi masaları süzüyor. Yanımdakilere, onun şimdi adını hatırlayamadığı bir grubun davulcusu olduğunu söylüyor. Ortamda davul yokken davulcu olmak zordur. Artık hayali bagetlerle, havadaki hayali davulları dövmenin vakti geçti. Davulcunun işi gerçekten zor. Çünkü bir türlü tamamına eremeyen muhabbetlerin ünüsü o. ("Bak şu çocuk şeyin davulcusu... Hani şeyde çalışıyordu... Demans mı? Yok ya o değil. Tanımıyorum ben./ Ya nasıl tanımazsın!) Davul çaldığının sınırsız bolluğunda etrafı süzüyor. Sonra bizim masaya eliyle selam veriyor. Çünkü bizim masamızda da adı akla bir türlü gelmeyen bir başka grubun başçısı var. İki adet adı akla gelmeyen grup bir masaya fazla olduğundan yanımıza gelmeden bara geçiyor. Bunu üçüncü söyleyişim ama davulcunun işi gerçekten zor. Çünkü o diğer totemlerden farklı olarak kızlardan aldığı her bakışı ("beni tanıyor mu yoksa?") değerlendirmek durumunda. İlerleyen vakitlerde ortamdaki ahşap totemler bira içtikçe yumuşamaya başlıyor. Gecenin başındaki dimdik ve heybetli duruşları, tuvalete giderken tökezlemek, pisuar başında sallanmak, aynada yüzüne su vurmak gibi totem geleneklerine pek yakışmayan hareketlere dönüşüyor. Parası biten bir totem, garsona borç yazdırmak isteyince, zaten totem âlemine kızgın olan garson tarafından tersleniyor. Gecenin başından beri tüm totem ahalisinin ilk 5'inde yer alan kızlar, yanlarındaki sadece bu geceliğine totemlik maddesinden yitmiş olan erkeklerle kalkmaya başlayınca ümitler azalıyor. Kızlar hiçbirine bulasından yavaş yavaş ortamı terk ederken, yüreği bungen totemler de gruplar halinde sallanarak mekânı terk etmeye başlıyorlar. Ümitler tamamen tüketiyor. Davulcu masamıza geliyor.

"Sen anlamıyorsun abi" dedi. Çok sarhoştur. "Anlamıyacak ne var anlamadım," dedim. Çok sarhoştur. Her şey, davulcunun çıkarmak istedikleri albümün demosunu masaya koymasıyla başladı: Şarkıların isimlerini görünce (1. Kendi Kendime 2. Kente Dönüş 3. Dağınık 4. Tanrının Ayak İzleri...), "Abi hep aynı şeyler ya," deme gafletinde bulundum. Sarhoşlukla falan ilgisi yok, gerçekten öyle düşünüyordum: "Korkmak", "ben", "ten", "uzak", "yatak", "içimdeki", "vücut", "kendi kendime", "kent"... gibi kelimelerin etrafında dönen ve şarkı sözü kılığını "soundu çok iyi" atasözleriyle kapatmaya çalışan şarkılardan gına gelmişti. Düşler uzaktı, yatak dağınıktı, kent mutlaka terk ediliyordu ve

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

şimdi de başımıza "Tanrının Ayak İzleri" çıkmıştı. Tartışmamız biraz uzun sürdü. Gerçekten müzikten anlamadığım için sadece şarkı sözleri üzerinden yürümem, tartışmada ona daha geniş olanaklar sunuyordu. Zamanla müzik konusundaki bilgisizliğim açığa çıktıkça, tartışmadan kucagımda "Abi sen 'olaydan' zerre anlamıyorsun, zaten herkesin yaptığımız müziği anlamasını

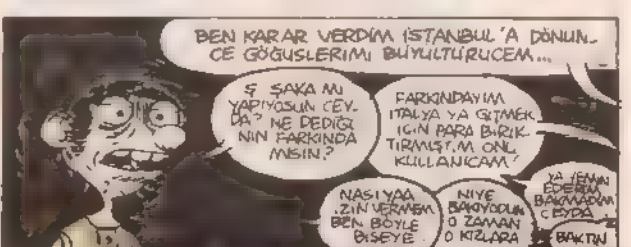
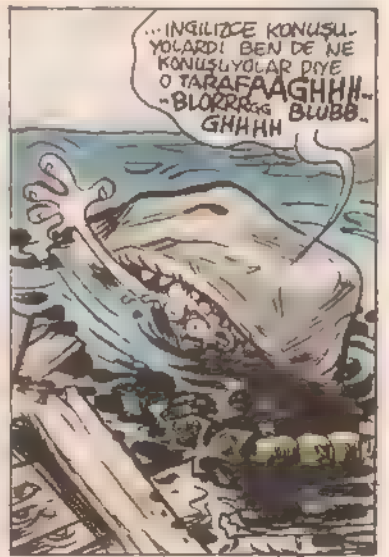
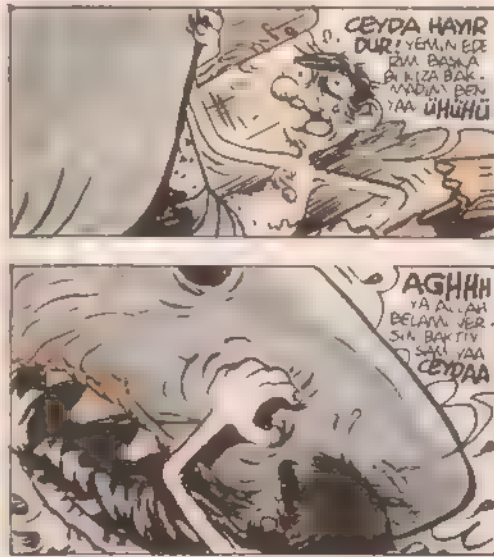
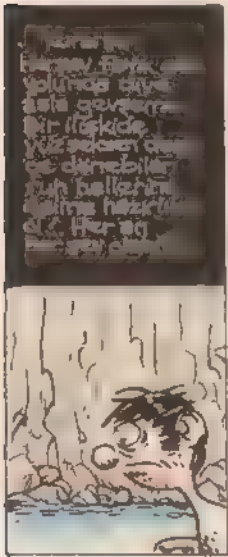
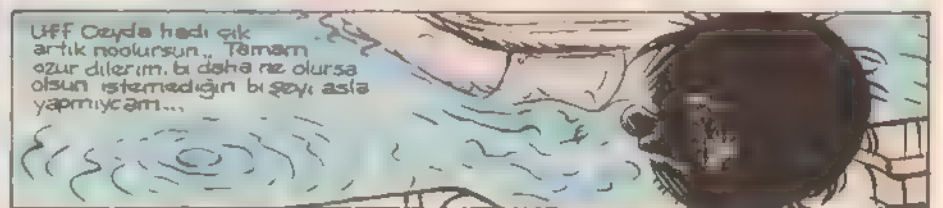
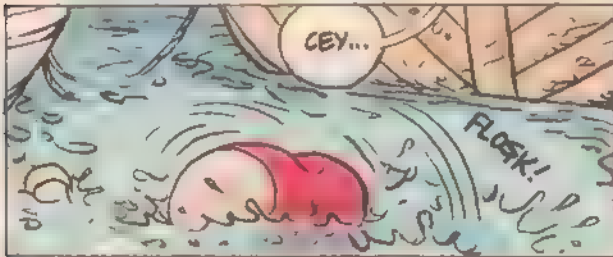
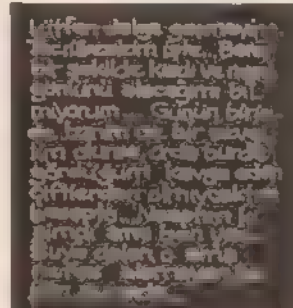
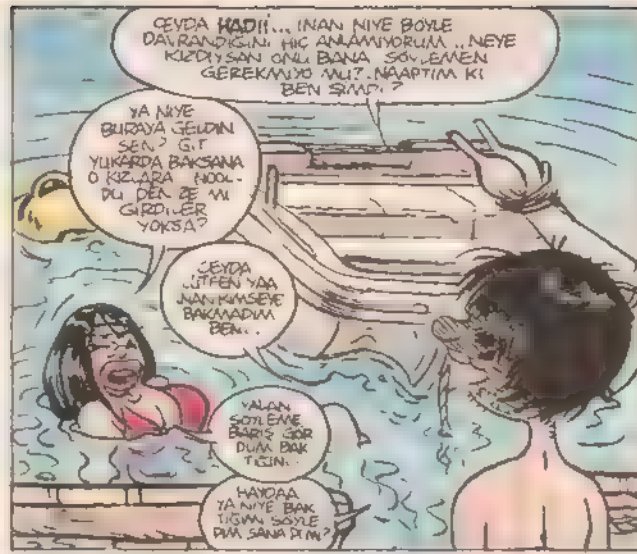
da beklemiyoruz," cümlesiyle çıktım. Anlaşılmayan davulcunun yanında on dakika kadar daha oturup kalktım. Eve dönerken kaldırıma kusan bir totem gördüm.

Bir sarhoş eve dönüp televizyonu açtığımda karşısına çıkan ilk kanalda kalite gözetmeksizin uzun süre takılı kalabilirdi. Televizyonu açınca, fırının kapağını açar ağmaz suratına hücum eden buhara "Vouv!" diye haykıran bir adamla karşılaştım. Sonra bu adam, batıdan asırdığı bu iki garip sesi, daha tanıdık bir kelimayle destekledi: "Harika!" Aynı şartlarda fırını açsam tepkilerimin ne olacağını hayal ettim. Sanırım yüzüme aniden hücum eden buhara, "Anam!", buharın dağılmasıyla ortaya çıkan yemeği görünce de "Olmuş bu!" diye haykırdım. Peki, bu adam (üstelik aşçı bile değildi) "vouv"lamayı nereden öğrenmişti? Tavadakileri çevirmek yerine hoplatmayı tercih etmesini anlıyordum ama önlüğüyle aynı desendeki o bandanayı niye takıyordu? Kalın bir eti dilimlediğinde içinden çıkan kırmızılık, birleştirdiği parmaklarını "Muahh!" diye öpecek kadar sevindirdi onu. Sonra yine sevincini Türkçeye çevirdi: "Harika!" Ülkemiz ızgara dünyası için kabul görmeyecek bu rengin onu kendinden geçirmesi karşısında yüzünü görmediğimiz bir adam, "Biraz çiğ olmamış mı Hakan bey?" diye sordu. Hakan bey, "Kesinlikle hayır! Bu et böyle yapılır," diye cevapladı orada olmayan adamı. "Biliyorum, beni anlamayacaklar," diye devam etti. "Beni kesinlikle an-la-ma-ya-cak-lar" diye biraz daha devam etti sonra. Sanırım anlaşılmayacağı konusuna sonsuza kadar devam etmek istiyordu. Eti dilimlerden, bir yandan kafasını 'anlamayacaklar' anlamında sağa sola sallıyor, bir yandan da hâlâ "Anlamayacaklar, anlamayacaklar..." diye mırıldanıyordu. İşte tam o an, "Yeter be yeter!" diye bağırarak zorunda kaldım. Anlaşılmadığını düşünen davulculara alıştım, ama hayatımda ilk kez az pişen et yüzünden anlaşılmayacağını iddia eden bir insanla karşılaşıyordum. "Vouv"larla, "Oouv"larla pişirdiği kalın etin ortasındaki kanı, şu dünyada anlaşılmadığının ispatı olarak sunmaya çalışıyordu. İnsaneliğinin anlaşılmadığını söyleyerek, aslında "ben en iyisiyim" demeye çalışmasının kırmızı ete kadar gerilemesi can sıkıcıydı. Kafasını yine sallayarak, "Ama beni anlaşılmamayı göze alıyorum," dedi. Gözlerinde bir aykırının, bir dehşetin, bir öcünün yapayalnız kalmasına rağmen kendine olan inancını gösteren kararlı bakışları vardı. Aynı gözlerle tekrar ete bakarak, "Doğrular bazen yalnız kalmaya mahkumdur," dedi. "Bu kadar da olmaz artık!" diye bağırardım (davulcu o an ürpermis olmalı). Salonun kapısında duran sevgilim, "Niye bağırıyorsun deminden beri?" diye sordu. "Ya şu adamı delirtti beni!" dedim. Önce ekrana, sonra duvardaki saate ve en son dönüp bana baktı. "Bu saatte 'Yemekteyiz' mi seyrediyorsun?" diye sordu. Mantıklı dünyaya ait bu soruyla, yaşadığım öfkenin saçmalığını yüzüme vurmaya çalışıyordu. O an için bana çok önemli gelen bu anlaşılmama meselesinin, sırf kalitesiz bir program yüzünden küçümsenmesini istemiyordum. "Şu adamı biraz seyret anlarsın," dedim. "Çok içmişsin," deyip gitti. Sevgilim beni anlamıyordu. Vouv'layan adamı, tatlıyı yapmaya başladı.

ANIL DUMAN

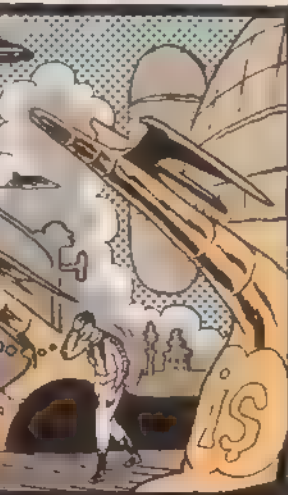
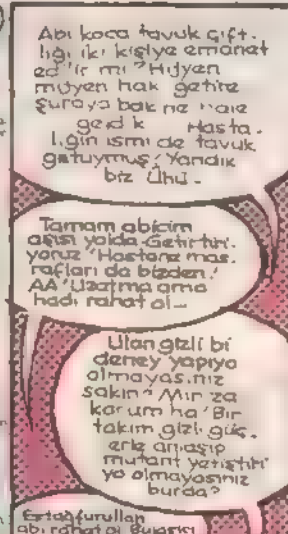
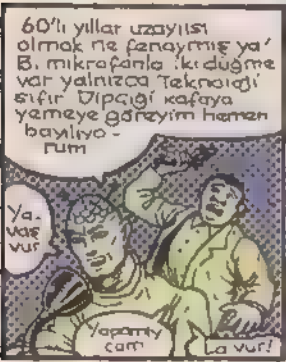

Tribal

EMEKSEN

CÜSTÜV.

AYRINTILAR

M . E . T . İ . N . F . İ . D . A . N .

Et-Balık Kurumunun Voleybol Bahçesi

...oların üzerine oturmuşlardı. Yurtuk tel örgüden eğilerek geçip, yanlarına yürüdüm. Şu ilk buluşmamız, bir şaka gibiydi. İlin içinde bir gariplik çıkacak diye şüphe duymadan edemiyordum. Biraz daha yaklaştığımda, ve Fevzi ağbıyı o kıyafetle gördüğümde, benimle küçük bir oyun oynadıklarını artık gerçekten düşünmeye başladım! İrfan ağbı'de bir tuhaflık yoktu, hatta mükemmeldi diyebilirim: Vapurdaki ilk karşılaşmamızda gördüğüm döktünlü eşofmanın, biraz daha ütüllü gibi olanı, ama daha tipsiz duranı vardı üzerinde; ve belini kafasına kadar çekmişli neredeyse. Kazak ile üşört arası garip bir üst giysi ve kocaman ev terlikleri de bu saçmalığı tamamlıyordu. Kısacası, gerçek bir "doğal" görünümündeydi! Otarın üzerine yayılıp uzanmış hâli, dünyayı umursamaz tavrı da bana böyle hissettirdi. İyi ama, peki Fevzi Ağbı'?

Gri renkli, normal bir takım elbise giymişti! Saçları bile taralıydı. Arzuladığım sürprizi bulmak için, alt taraflarına bakındım. Ayakkabıları da gayet sıradan, sıyah, temiz ve boyalı idi! Kendisinde, o garip rahatlığı ve tuhaflığı adına, hiçbir işaret görüyordum. Öylece kala kalıp, tepeden onlara bakıp dururken, "Hoşgeldin! Otursana," dedi Fevzi ağbı, yanındaki az çimenli toprağı işaret ederek

Aralarına çıktığımda, başka birşey konuşmadık. İleriye çevriliydi dalgın kafalarımız. Et-Balık Kurumun eski voleybol bahçesindeki ağaçların arasından, uzakta görünen parlayan denize bakiyorduk. Hava, terletmeyecek kadar sıcak, arada esen rüzgar üşütmeyecek kadar tatlıydı. Orada uçumuz birden, ansızın güzel bir öğle uykusuna dalacağız diye düşündüm. Niye buluştuğumuzu, burada ne yaptığımızı dahi unutmaya razı olup, uykunun o tatlı davetini kabul etmek üzereyken; hakkında merak ettiğim şeyi Fevzi Ağbı, kendisi hatırlattı. Biz konuşurken, İrfan ağbı yanımda kestirmeye devam ediyordu.

"Neden böyle öyle giyindiyime, şaşırın? Bunun, hiç de doğal olmadığını düşünüyorsunuz?" Ayılamak kalmadım, bilimcim sonuna dek açıldı o anda. Akıldakileri çekilmeden söylemeliydim kendisine! "Elbette öyle düşünüyorum Fevzi ağbı. Vapurda sizlerle ilk karşılaşmamda, acayip bir pijama, bi de önlük gibi tuhaf birşey vardı üzerinde.. Ama şu an.. Hem de bana, toplum baskısından çekinmeyecek çok rahat bir kıyafetle buluşmaya gelmemi söylediğin halde; seni çok normal bi kıyafetle görüyorum."

Fevzi ağbı, kendisinin yaşça ve tecrübe anlamında ufak birisinin düşüncelerini küçük gören bir gülüş ile değil, aksine, beni anladığını belirten samimî bir gülümseme ile baktımsı yüzüme. Lafım bitince, o gülüşünü sonlandırmadan şunu sordu: "İyi ama dostum; şu anda doğal olmadığımı nereden çıkartıyorsun?"

Söylediğinin ne anlama geldiğini iki saniyecik düşünmeden, "Ne yani! Şu anda bu kıyafetle rahat mısın?" dedim, "Aslında, şana yakışmış bu takım. Ama gene de, bir pijama ve atletle filan görmeyi bekliyodum seni."

Fevzi ağbı bu kez gülümsemeden, kafasını kaldırıp yola baktı ve "Bu sabah, bir iş görüşmem vardı " dedi. "Gerçekten istesem bile, oraya pijama ile gidemezdim. İnsanlar henüz buna hazır değil. Eve gidip, üzerime rahat birşeyler geçirerek buraya gelmeyi ben de düşündüm. Sonra aklıma başka birşey geldi, onu uyguladım dedim." Yattığı yerden, kafasını kaldırmadan "Bazen uyguluyoruz onu. Uyguluyoruz böyle," dedi İrfan ağbı.

Neyle uyguluyorsunuz, diye sormaya fırsat kalmadan, "Bi ayağa kalk bakalım" dedi Fevzi Ağbı. Doğrudum "Gerçekten çok basit ve doğal giyimlişsin! Bu kadarını beklemiyordum. Tebrik ederim." Ayakta, bir manken gibi yarım tur dönüş bile yapip ben de kendime bakarken, bu İtifatlar gerginliğimi yok etti. İrfan ağbı de uzandığı yerden tek gözünü açıp bakarak, "Evet, harika. Begendim!" dedi. Sonra tekrar kapattı gözlerini.

Altımda, eşofman ve pijama karışımı, birazcık pantolona da benzeyen, kirlî ve buruşuk birşey vardı. Evde giyerdim sürekli. Buluşma için ne giyeceğimi düşünürken, üzerimde bu duruyordu. Elimde de gömleklerle dolanıırken, içlerimden herhangi birisini çekip, beyaz atletimin üzerinden belime dolamıştım, çirkin ve beceriksiz bir düğüm ile. Ayağımda ise, adı plastikten terlikler vardı. Hepsî buydu! Dedim gibi, biraz şans eseri, bir tasarımcı çabasıyla zorlanmadan acilen karar vermiş, ve neredeyse evdeki hâlimle dışarı çıkmıştım. Günün anlamına uygun bir şekilde hareket ettiğimi düşünüyordum! Tekrar aralarına oturduğumda, Fevzi Ağbı "bazen neyi uyguladıklarının" açıklamasını yaptı, samimî bir girişle "Şu herife bir bak," dedi. Neredeyse horlamaya başlayacak olan İrfan ağbıyı süzdüm. Diğer bacağına üstüne attığı ayakkabının ucunda, her an düşecek gibi hassas bir dengede sallanan terliği, komik ve kirlî eşofmanın sıkıştığı patlayacak gibi duran göbeği, ve lekeli ince kazağı ile, uyuklamakta olan bir delinin yanında oturuyor gibiydim. "Bu adamın," dedi Fevzi ağbı, "Sence, sokaklarda tek başına dolaşması mümkün mü? Hayır, başkalarının şiddetle yargılayan bakışlarını hiç kafaya takmaz! Geçen hafta, Göztepe İstasyonunda tren beklerken, belki de kafası dumanlı olan bi genç tam dibine yanaşarak, on dakika boyunca gözlerini dikip seyretnmişti onu. Bir kez dahi omuzunu kıpırdatıp, dönüp ona bakmadı İrfan! Genç de sonra sikip uzaklaştı zaten. O anda İrfan, kendi dünyasında idi. Sonra hatırlattığımda, "Televizyondaki o yarışma sunucusunun, niçin öyle sürekli, cırtlak bi sesle bağırdığını düşünüyordum," demişti!

"Mesele, çok başka. İnsanlar, birbirlerine küçümseyerek bakar, bakar; sonra kendi içlerindeki aptallığı da görecektir gibi olurken, sikip uzaklaşırlar. Bu standart ahlâkî değerlerin dışında, aynı zamanda başka garip yasalarla da yaşamaktayız. Biz de bu belirsizliği kendi ufak kuralımızı ekleyip, "bir manyak, bir normal" hâlinde dolaşmayı tercih ediyoruz bazen." Sert bir rüzgar, İrfan ağbının dengede salınan terliğini düşürdü, Fevzi ağbının de kravatı dalgalandı. Uykunun davetini, tekrar düşündüm. Fevzi ağbı de, gözleri açıktı ama, uzanıyordu Belki de, fazla hayal kuruyordum. Belki durum, bu kadardan ibaretti. "Düşlerimdeki Grup" diye birşey yoktu. Belki sadece aynı yerde, aynı zamanda mola veriyorduk, birazdan işlerimize geri dönecektik. Fevzi ağbı, gökyüzüne bakarken lafını tamamladı, ve kafamdaki birçok belkiyi silip attı: "Doğallık diye birşey, yok dostum!" dedi.

Ayağa fırlayacakım neredeyse. Sadece kafamı kaldırdım biraz, ve tekrar uzandım. Pijamalı ağbılardan öğrendiklerim, hem uyutmak, hem de kalkıp koşturmak gibi garip etkiler yapıyordu. "Nası yok yani, doğallık!?" dedim.

"Yok," dedi. "Koşullar var en fazla! Şu anda, takım elbiseli olmam icap ediyordu. O gün vapurda da, pijamalı. İlginc ve değişik birşeyler yapmayı farkında olmadan "alışkanlık" edinirsen, yine doğal olamazsın." (benim düşündüklerime benziyordu, ama o daha güzel açıklıyordu.) Belki de sormamam gereken birşeyi sorup, "Peki," dedim, "Biz ne olacağız? Şey, yani, tuhaf giyinimler grubumuz?"

Fevzi ağbı, biraz alayı da olsa, hoşuma giden bir kakhaha attı! İrfan ağbı de horlamayla karışık gülerek, öbür tarafına döndü. "Hafifçe tıklatırsan," dedi Fevzi ağbı, "kapımız her zaman açıktır sana. Yürür, dolaşınız elbet. Yalnız, "grup" diye birşey olduğumuzu, iklimiz de hiç şu güne dek hiç düşünmemişti."

Gene de, onların arasında olduğuma mutluydum! Sonra fark ettim ki, çocukken de bakkala, bir seçim yaparken gitmemiştim pijama ile. İlk yarı bakkaldan sonra giyinmek için geri dönmemiş, öteki uzak bakkala aynı kıyafetle devam ederek, sadece heyecan yapmışım. Tesadüfî idi yani. Dedim gibi, bu garip davranışları "alışkanlık" edinirsek, hatta yapay bir grup bile kurarsak, asıl o zaman doğallık duygumuza ihanet ederdik. Bunları ona söylemediğim halde, uzandığı yerden beni onaylıyor gibi Fevzi ağbı de gülümsedi. Ve çok daha rahatlayarak, yayıldık çimenlere. Et-Balık kurumunun bahçesindeki direğe, kirlî bir güvercin tünemişti. Voleybol hakemi gibi, dikiliyordu orada. Güzel plânlar yapıpcaak, sağma düşer görülecek bir uykuydu, kapisında beklediğim. Ve aslında, gerçek bir grupluk bence. "Grup olduklarını asla birbirlerine söyleyenlerin" grubu! Belki ileride acayip şeyler yaşardık, ve belki onları burada anlatırdım yine.

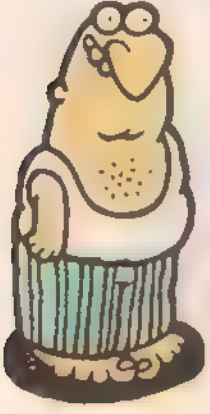
Öğle uykusu, kolumdan çekişirip "gelsene" dedi. Voleybol direğindeki güvercin kanatlandı, vazgeçip, tekrar oturdu. Minibüs sesleri geliyordu yoldan. Filmlerdeki gibi, kameraya vuran güneş yansımaları gördüm saçımın önünde. Gözlerimi, hafifçe kapadım. Ah, tatlı uyku.. Hayır, işte bu, hiç doğal olmayacaktı. Ben, bu dediğim ki. Öğlenleri uyuyabilen birisi değildim! Ayağa kalktım, "Sigara, bi de su alıcak bûfeden," dedim, "Birşey isteyen var mı?." Ses gelmedi. Dostlarıma da birer küçük soğuk su alarak onlara sürpriz yapacak olmanın heyecanıyla, tellerden eğilerek karşıya geçtim.

Aksomsetos

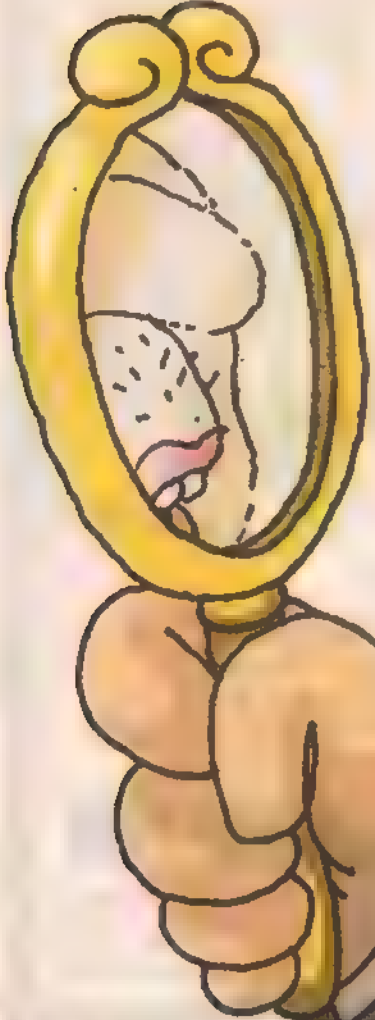
12 AGUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/33 No: 154
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

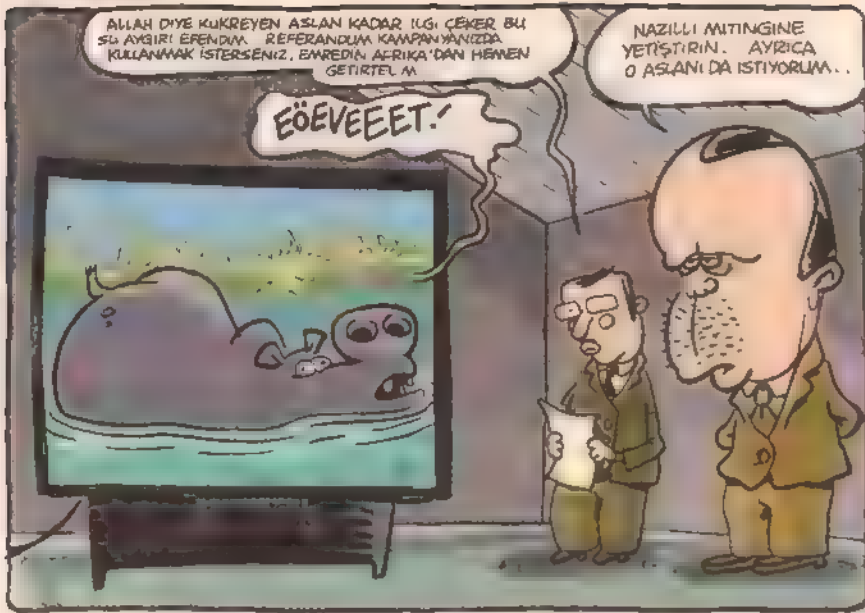
UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, sözleşmeli öğretmenlerin sorunlarını anlatan iki öğretmene “Sözleşmeli öğretmenliği tercih etmeyebilirdiniz” dedi.

AKŞİNSİ

Referandum

Ücretli öğretmen olarak görev yapan Ahmet Fazlı Elçi yaz aylarında da maaş alabilmek için hamallık yaparken kalp krizi geçirerek öldü.

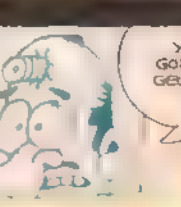
Tedavi sırasında kelebeçlerini çıkarmak isteyen siyasi tutuklu Özgür Çelik, hekimler tarafından tedavi edilmeden cezaevine geri gönderildi.

30 yıldır üzerinde defalarca değişiklik yapılan darbe anayasası, yeterli olmayan değişikliklerle referanduma gidiyor.

İstanbul polisi olaylarda artık cop ve biber gazının yanında Amerikan mali FN303 model plastik mermi atan tüfekler de kullanacak. Polis, bu yeni silahın herhangi bir "hayati tehlike" yaratmayacağını açıkladı. Silahın üzerindeki uyarı yazısında şunlar yazıyor: "Çok dikkatli kullanınız. Yanlış kullanım yaralanmaya veya ölüme sebep olabilir. Vüze ve kafaya nişan almayınız. Kullanmadan kılavuzu okuyunuz. Oyun amaçlı kullanmayınız. Kullanmadan önce eğitim gerekmektedir"

BİR YANLIŞ TERSTEN DANA

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'nun şartlarından şikâyet eden öğretmenlere "Siz de bunu tercih etmeseydiniz" demesinden üç gün sonra ücretli öğretmen olarak çalıştığı okulda 40 TL karşılığında hamallık yapan Ahmet Fazlı Elçi kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti

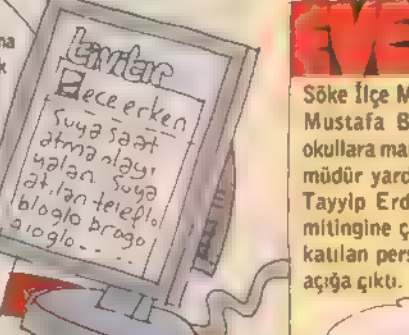
EN AZ 3

Tayyip Erdoğan'ın danışmanlığına getirilen Ali Yüksel'in "üç eşli" olduğu ortaya çıktı. Ali Yüksel niyetinin "dörde kadar girmek" olduğunu söyledi.

BİR AŞAĞILAMA KELİMESİ: **MEMUR**

Kemal Kılıçdaroğlu'nun Tayyip Erdoğan'ı nazikçe aşağılamak için kullandığı "Recep Bey" jargonuna, Tayyip Erdoğan yepyeni bir hitapla karşılık verdi: "Memur Kemal Efendi"

Erdiñ Acar'ın Ece Erken'in, "Benim için ne yapabilirsin?" sorusuna 26 bin euro'luk saatini denize atarak karşılık verdiği haberi Ece Erken tarafından yalanlandı. Tüm kamuoyundan özür dileyerek Ece Erken'in açıklamasını yayınıyoruz: "Saat atma olayı yalan. Suya atılan şey telefonlarımızdı. Ben Twitter'da çok vakit geçiren biriyim. O gün kalabalık bir gruptuk. Erdiñ "Aaa! Eğlenmiyorsunuz telefonla muhabbet etmekten" dedi ve hepimizin telefonlarını suya attı! Ertesi gün de hepimize cep telefonu aldı."

EVET Herkese İZİN

Söke İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Buğdayeken'in tüm okullara mail göndererek müdür, müdür yardımcısı ve personeli Tayyip Erdoğan'ın Aydın'daki mitingine çağırıldığı ve mitinge katılan personeli izinli saydığı açığa çıktı.

DANAYASAYA 1 harf kaldı.

Slogan üretmek konusunda zaman zaman mizahi (hınzır) yaklaşımlara heveslenerek utanç verici buluşlara imza atan partilere (en son "KılıçDAR-oğlu Dar etmeye geliyor!" faciasını yaşamıştık) Süleyman Çelebi de katılarak DİSK'in referandum çalışmalarında kullanacağı sloganı açıkladı: "Anayasa değil Banayasa"

AMAN NE KOMİK

RAMAZAN

DANGUR DUNGUR

DONK DANK DANKIR

MESURTE YENİYİM

UÇAK

VANT UÇAKTA SİGARA KULLANMAĞI GÖRÜNCE ÖNCE Bİ ÇOK SEVİNDİ

AMA SONRA SİRASIYLA AKLINDA SİGARA YASASI.

SİGARA YASASININ UÇAKLARDA ÇOK ESKİDEN BER- VARMIYDI.

VE BİNDİ. UÇAGIN YASAKLAR DÖNEMİNDEN DE ÖNCE YAPILMIŞ ESKİ BİR UÇAK OLDUĞUYDU.

FURKAN SURELİNDEN ÖMÜRÜNÜ TA VARMAMIS BU KULLUĞA BİRAZ DAHA BAKTIKTAN SONRA

..ONA BİŞEY SÖYLENMEK İSTİYER. CESİNE UZANAN HÜSTES KALÇA. SİNA KULAC VERDİ. Bİ SES YOKTU

BU SESİ ÖRTMEK İÇİN UÇAK KRAANDAN DA YEMEDİ

JAMAL

BİR SEVGİ FARESI

O KADAR GÜZEL. O KULLANSALDIK AYAK ZERİ BİLE HEYECAN UYANDIRIYOR. DU...

SSSS...

FASSSS...

SSSS...

VANTİLATÖR

VRRRRR...

VRRRRR...

VRRRRR... TUP

ŞİHİRBAZ!

Bİ HAYAT DERSİ...

MACA SEKİZ Mİ?

EVE!

KÖTÜ ŞEYLER..

BOND...

CEYHAN'S BOND.

MEN...

KRASSSS...

Hii-MEN!

İFTAR TOPU

GLIK!

BROOMM

ALLAHUEK

Sakin, geçirdi uğur ginek...

dubu dubu

gh

dubu dubu

SAL!

GAR GAR GAR KANK

BÖYLE KAL!

TAMAM ÇEK!

CUMP

İÇİNE DÖN GİTME

MURİ SICAKLAR YÜZÜNDEN İÇİNE DÖN GİTMEMİSTİ..

Bİ İÇİBİRLERDE ÖNÜ Bİ RAZ DAHA FERAH HÜSET- MESİNE NEDEN OLSA DA..

LERLEYEN, ZAMANLAR DA ALTINA İSEMEK GİBİ GÖZÜKMEK NEDEN OLSA

ÖK İAN OFİL EFİL

ÇÜNKÜ VİDEO BÖYÜKLERLE YENİER DANIŞAR EN KİMİE TİNDE TEK NOKTADA BİRLİKİP TAHİYE OLUYORLARDI

MURİ BU DÖR KAP Bİ ZORABDI DANI FERAGAT EDEREK JAZE BULANIK OLSA DA GÖRÜŞTİ A- YAK SİCAK HAVADA KOLAYCA MANTAR KAPT

VE ÖNDAN SONRA Bİ RAYAKI HEP KÖKTÜ TEK AYAKSININ KÖKTÜ SİNA DA KİMİE İNAN MAD İKİSİ DE KOKUYODUR DEDİLER

VANNA Bİ KÖK AN BEN KÖK UYORUM

AYY... BIRAK ÇEK

Cihan Ceylan

BİR LOKMA EKMEK İLE DOYMAYA, BİR
YUDUM SUYA, YARI AĞ, YARI TOK YAŞAMAYA
VARIM DİYORSAN GEL NESLİHAN..

TAMAM. VAR.M

B. DE ARADA ALDATIRMA

EBEN:2 -

ASLINDA KIYAFET ALIKAKTIM, AMA ZEVKINI TAM OLARAK BILMEDIGIM IÇIN GÜNLÜK HAYATTA KULLANABİLECEĞİN BİŞEY OLSUN İSTEDİM SEVGİLİM, UMARIM BEĞENİRSİN.

B. NE BE.

SECCADE...NOLDU K.7

DUNYADA UNUN BİR PİYANETSTİSİNİZ, BU
BAŞARIDA MLZİSYEN BİR AİLEDEN GELİYÖ
OLMANIZIN DA BÜYÜK PAYI VARDIR ÖYLE
DEĞİL Mİ ?..

TABİ Kİ, BEN GÖZÜMÜ MÜZİKLE AÇTIM.
EVDE HEP MÜZİK DİNLENİR, MÜZİK
KONUŞULURDU

ŞU ÇEK YATLARIN YERİNİ Mİ DEĞİŞTİRSEK YA?

OLU OLLOO CANIN MI SIKILIYOSUNIN
YA, DAHA GEGENDE DEGİSTIRDİK YA,
CANIN SIKILDIKÇA GEKYAT DEGİSTİ-
RİYOSUN WA!

BAGIRMA BE ESK'YA GIBI
SOYLERM BABANA VALA

SÖYLEE BABAMDAN
KORKULU VAR DA
SANKI OLO OLO...

ABİ UÇAK KAZASINDA ISSİZ ADAYA
DÜŞMEDİK Kİ YA GÖKÇEADA'YA DÜŞTÜK
SEN NİYE SALDIN BOYLE KENDİNİ.

NIYE UYARMIYOSUNUZ
IPNE, EZ

HAY KAFANA SİÇAYIM... SENİN AKUNA
UYDUK **HALİ DÜRÜM** DİYE BİŞEY
ÇIKARTTIK KİMSE ALMADI...
BATTIK LAN!..

İLK BİLDÜĞÜMDA ÇOK GÜZEL
Bİ FİKİR GİBİ GELMİŞTİ, NE BİLEYİM
LAN...

BAK HALA DÜRLÜYÖ .

Inanoma-
vacaksiniz

Buda
me

SASIRTAOK
BRM IEMIS

firat

Light
gülsöy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bir seferinde ev partisine gitmiştim.

Ev partisi... Ne kadar kutlu, ne kadar güzel olayları muştulayan bir söz öbeği. Bazen özünde romantik ve içkiyi biraz fazla kaçırmış insanlarla konuşuyorum; bana şöyle sorular soruyorlar:

"Neden Erman? Neden doğayı terk ettik? Doğa bize kucak açmadı mı? Açıkta olduğumuzda bize yemek verdi, susadığımızda bize su verdi;İ her şeyini bizlerle paylaştı... Ama biz ne yaptık? Onu katlettik. Bize meyve veren ağaçları kestik, suyunu cömertçe bizlerle paylaşan akarsuları kirlittik. Peki ne uğruna? Her yanı kaplayan beton ve demirden apartmanlar, gökdelenler için... Kendimizi bilerek, isteyerek dört duvar arasına hapsedtik, birbirimizden koptuk. Değer miydi? Soruyorum sana Erman, bu gönüllü tutsaklık için doğa anaya ihanet etmeye değer miydi?"

Boyle zamanlarda muhattabının gözlerinin içine bakıyorum ve şöyle cevap veriyorum: "Ev partisi...". Sonra da kulağına eğilip ekliyorum: "Olman sen içme artık istersen, iyice saçmalamaya başladın."

İlginc bir şekilde "Olun sen içme artık istersen, iyice saçmalamaya başladın." cümlesi benim gittiğim ilk ev partisinde bilincimi yitirmeden biraz önce duyduğum son cümleydi. Onu da hayal meyal hatırlıyorum. Birisine "sen içme artık istersen, iyice

saçmalamaya başladın" demenin ne anlamı var? Gerçekten? İnsan şuurunu "Doğaya ihanet ettik, vs. vs." diyecek kadar kaybettiyse, "sen daha çok içme" denildiğinde onu bir meydan okuma olarak görüyor zaten. En azından şu zamana kadar ani bir aydınlanma yaşayıp "evet haklısın, insan vücudunun kaldırabileceğinden fazla alkol aldım ve mantıklı düşünme becerimi kaybediyorum. Uyardığın için ayrıca teşekkür ederim" diyip içmeyi bırakanı ben görmedim. Genelde bira içiyorlarsa votkaya, votka içiyorlarsa viskiye çeviriyorlar rotayı. O yüzden siz siz olun, alkolden aklını yitiren bir insana "yeter artık içme" demeyin.

Peki alkolden aklını yitiren insanı daha fazla içmekten alıkoymanın yolu nedir? Ya da bunu başarmak gerçekten mümkün mü? "Erman Çağlar ile Üç Adımda Gerçeğe Çağrı" programıyla çok sarhoş ardaşınızı ortamdan koparmak ve daha fazla içmesini engellemek artık çok kolay.

**Birinci Adım: Suyuna
gidin.**

Ne derse desin alttan alın, "sen doğrusun, sen haklısın" diyin. Karşınızdaki insanın sizin karşı tezlerinizi dinleyecek halde olmadığını ve ne söylerseniz söyleyin en son söylediği cümleyi tekrarlayacağını aklınızdan çıkartmayın. Bu tavrınız karşı

tarafın kavga arayışlarını boşa çıkartacak ve gardını düşürmesine yol açacaktır.

**İkinci Adım: Kontrolü ele geçirin
(Manipülasyon).**

Karşı tarafın mantıklı düşünme becerisinden

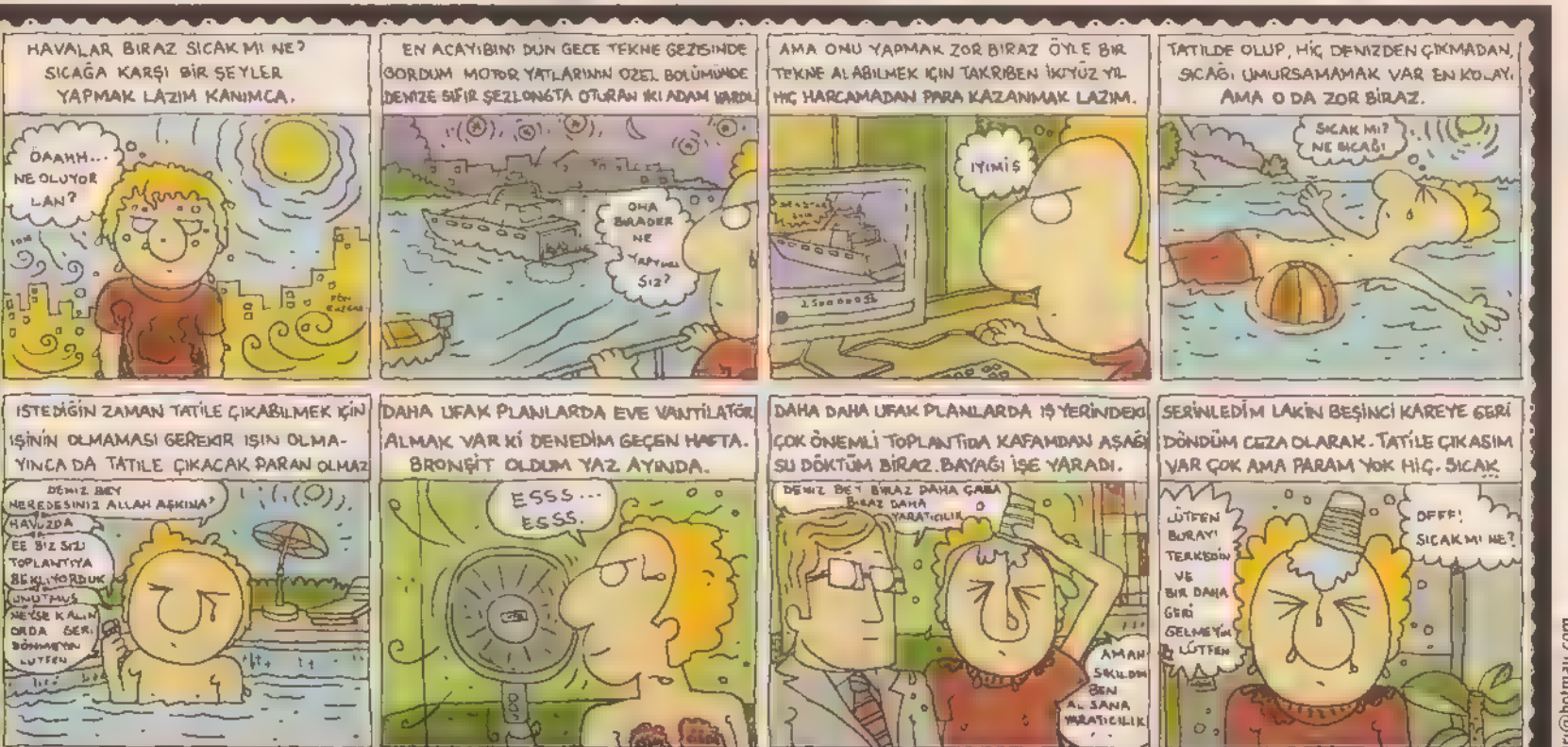
Alkol bağı

Ev partisi (benim kafamdaki)

AKSONSET05

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

7-8 YIL EVVEL O ZAMANKI KIZ AKKADASIANNI ANNESİYLE TANIŞTIK Bİ YERDE OTURUOK ÇÜMÜZ TABİ. BEN KENDİM ANNEYE SEVDARME DERİNDENİYYA NASIL DÜŞÜNCELYİYM NASIL KIBARIM GÖ. RÜCEKİSİNİ NORMAAL SEYİETİ NORMAAL KÖNÜLÜYÜM AMA ANNESELA Bİ SEYİEDİ VADA BİRİLEBİNİ KÖTÜLLÜYÜM YAN İSTE O KÖNÜL NAKİKE SİN K VİYANYİYORDUM NEDEN BAHESEDİYORDUM TAMAM HATIRLAMIYORDUM DA AKKADAS ARASINDA MUHABBET EDİYÖ OLSAK "ORDA ÇOK OKOSU RU ÇOCUĞU VAR LAN" DİYE ANLATACASIM ŞEYİ SÖYLE SÖY ENİŞTİM.

EE ORALARDA ÇOK ÇAKALAR VAR

ÇAKAL DERKEN?

YANI İSTE ÇOK ÇAKAL Bİ TAKIM ADAMLAR EVET

E ÇÜNKÜ GÜNLÜK HAYATTA ANLAMINI HAFİF ETMEYE GEREK GÖRMEYİŞİM KİŞİ LAVUK UN DENİYÖ NUN ANNE DİL "NOKSİ KARŞILIĞINI BULMAYORLAMA DOĞAL OLARAK

ÇAKAL NE BE PEHEH

NE DİYECİYİM ANNEHE? LAVUK MU DİYECİYİM? ÇAKAL GELDİ İSTE İLK AKUUMA NAPIYIM?

KIZMA BE ÇOK TATIL AMA KESİN ÇİNİ SÖY. İNCEK BANA AKUAM

O GÖR KIBARDE KÖNÜLÜ Bİ. NEİ BİRİNE EĞİ NÖNÜKE JANE JANE DİR DE

ZATEN BU YÜZDEN AİLEYE HABERLERİ TELEVİZE ÇOK ZOR

"KÖNÜLÜ BACASIN. SİKTİNN ENLADI DİYEMEDİĞİ KÖN

"İ DEVRİER BİTTİ TÜRKİYE ARTIK DEĞİŞİYOR YAK ÖYLE YÖS. MA?

BÜ EŞEK ADAM DA FAZLA OLUYOR DOĞRUSU!

GEÇENLERDE BABAYLA Bİ ALET MALET AUMAYA Bİ YERDE OTIYAMİTİK ANNEAM NOKUT YAPMIŞ (BEN SEVDİĞİM YANAM) "AG GEL. DEDİ ANNA ÇOK AKTİM EME GİDENE KIBAR İDARE ETSİN DİYE Bİ DİLİM BÖREK AKÖREK VİYAM DEDİM BABAMA ORDAN KAFE.ERE PASTANE.ERE BAĞINIYORDUM

SU BÖREĞİ VAR MI SİZDE?

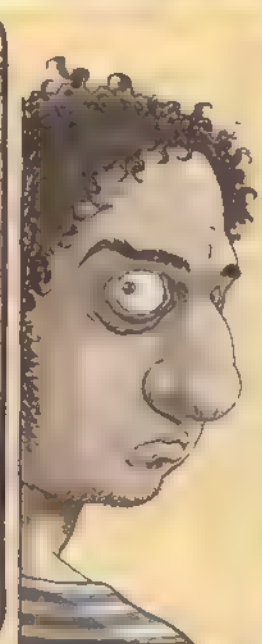
YOK

ERSİN YOK BURDA GE.

BABAM ÖNDEM YÜRÜYÖ BOYLE

KÖR BÖREĞİ VAR İSTERSİNİZ?

TAZİ?

AYNEE. BOYLE TAPİ BAK YE ANN EDİYORDUM

ŞİMDİ BARANİYAK DİYECİSİNİZ AMA BENCE DEĞİL LAN. KESİN(KİLE) LAF SOKTU OKOSU ÇOCUĞU HANI NASIL OLSA ÇIKIYORUZ OTURUYORUZ. KIBAR DAVRANMA GEREKİSİNİZ DE DUYALIM. SÖYLEBİĞİ LAFTAKI KLİFİDİ DE İSPATLAYANAM. BEN DE KENDİM TUTUYAYIP BİR ANDA SÖYLE DEDİM

LAVUK DUDUJ ALI BULMAYORDUM AMA BABAM DUYDU DONUP BAKTI BANA BOYLE

AMA GARSONIN NE DEDİĞİ DUYMAM İTİ. YÜZDEN ÇOK KALMA Bİ DUYMA O DİL. YANI BEN DUYUOK YERDE "SANA GİRİŞİN" DİYE BULAF PİYAS Bİ KÖNÜLÜM. NEYSE Bİ YERDE OTURUOK BABAM Bİ YETİER ANLAT İD ANNA BENİM AKUAM TAMAMEN. O SONA GİRİŞİN İ NABİL YAPSAM DA MANTIKİ BİR ŞEKİLDE AÇIKLASAM" DERİNDİNE

BU ARADA GARSONA "SANA GİRİŞİN" DİYEYİM. MUTLULUKLA SANA GİRİŞİN RASTANİZ SEVİNÇLE DOKSUN ANLAMINDA SÖYLEYİM ÇİNİ BEN

YANİ SÖYLE DERSEN YANİ BEN DE SENİ TERBİYE SİZ ZAKİET MİSTİM

HANI İDİ DUDUJ DİYE SÖY. NEYSE NEYSE MUTLULUK GİRİŞE

BUNDA GİZLİK SANDI AMA İNŞEZE OKUMAZ GİRİ. SAKIYIM ALUYORUZ DERİŞİM ANAM ANLAMINILAR Bİ TON KUL AK. JANE YARDI RULZ OKUMASINILAR VALA İSTENİRİM

AA ERSİN BOK İYİMİZ VAR BU HAFTAK SAYIN? AN DİL? ALI YİDİ DA KÖME GİDENE İYİKURUM BEN

YOK BABA İDİ ANNA BEN SANA SEVA PİYAS SON İDİ ÇİVİDİ PİYAS VERİ ME

(İLERDE BENİM ÇÜLÜM DA ÇÜLÜSA NE BİÇİM KONULUĞAK AMA BENİM YANIMDA HİÇ BULANOMUS GİRİ YAPCAK DİMİ?)

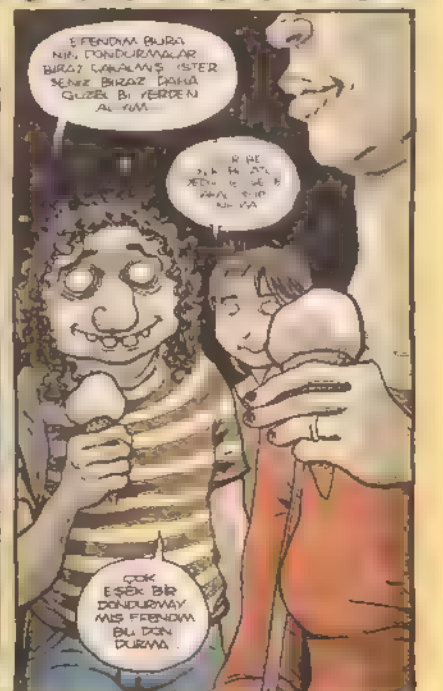
BU POLİTİKAL. DA ÇOK PİS BİR KİŞİ BABA YAP

KENDİN NE SÖYEBİĞİN BULUYORUM BEN EVADIM

NE DİYOM?

"GÖTÜNE BACAAM GİRİŞİN" Dİ YÖSÜN AS İNDA

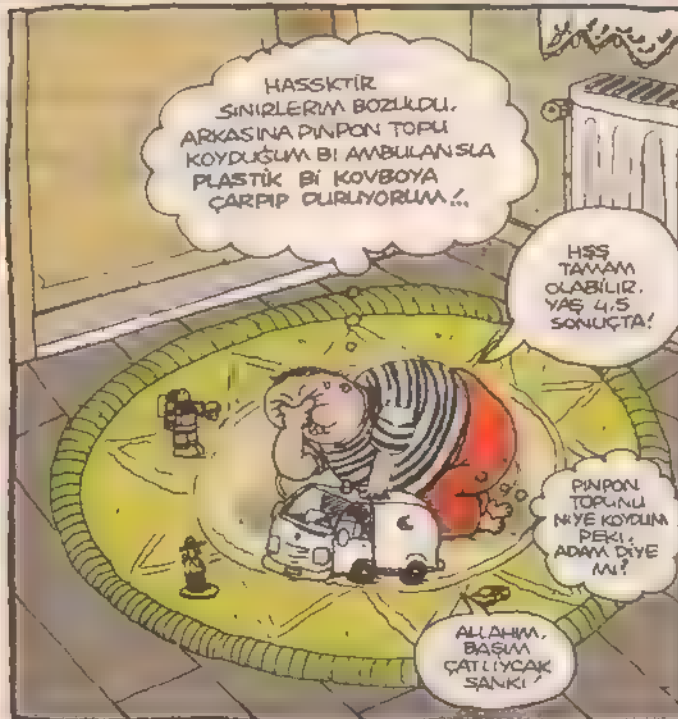
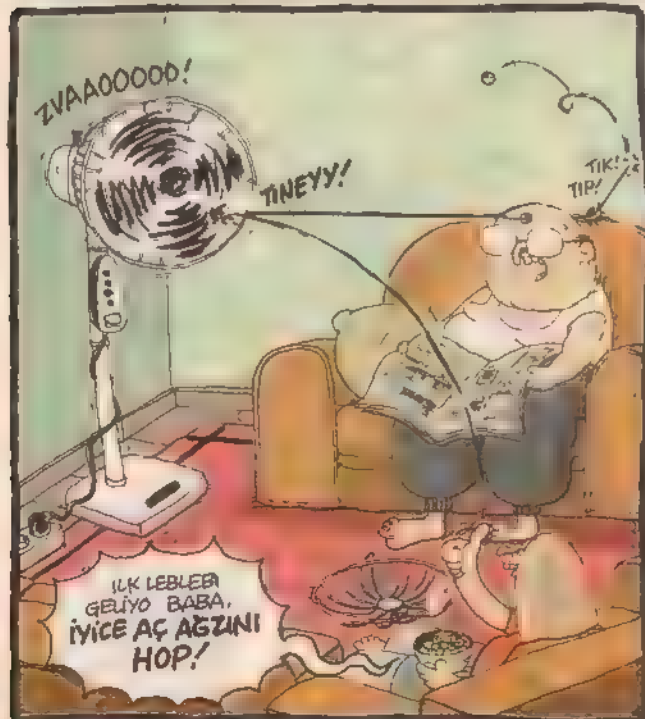
AA AYNEE DİYE KUL

E FENDİAM BURDA NİN. TONDUKUMALAR BURAT KAKAMAS İSTER SENEZ BURAT DANA GÜZEL Bİ YERDEN AL İM

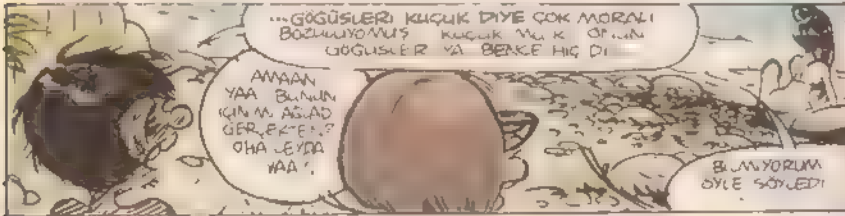
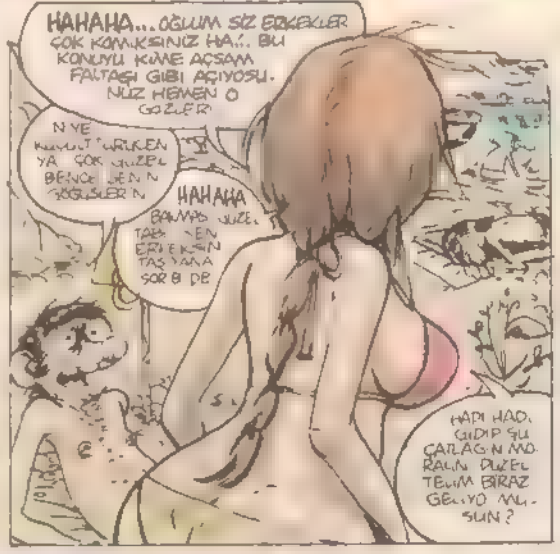
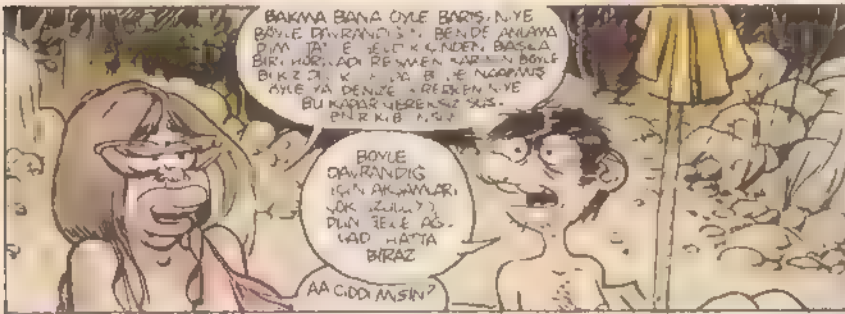
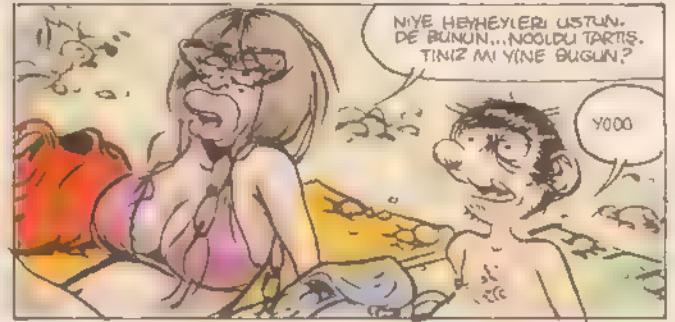
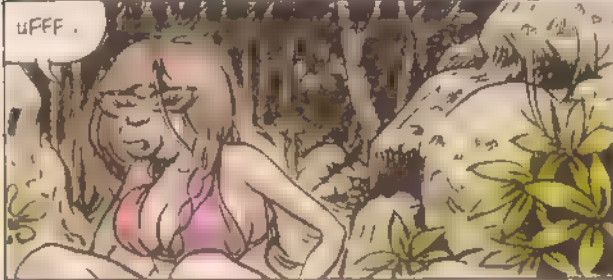
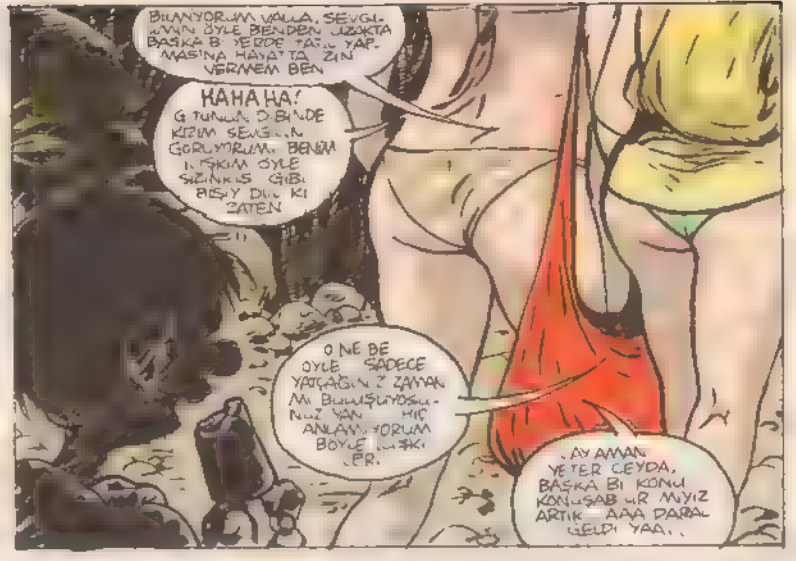
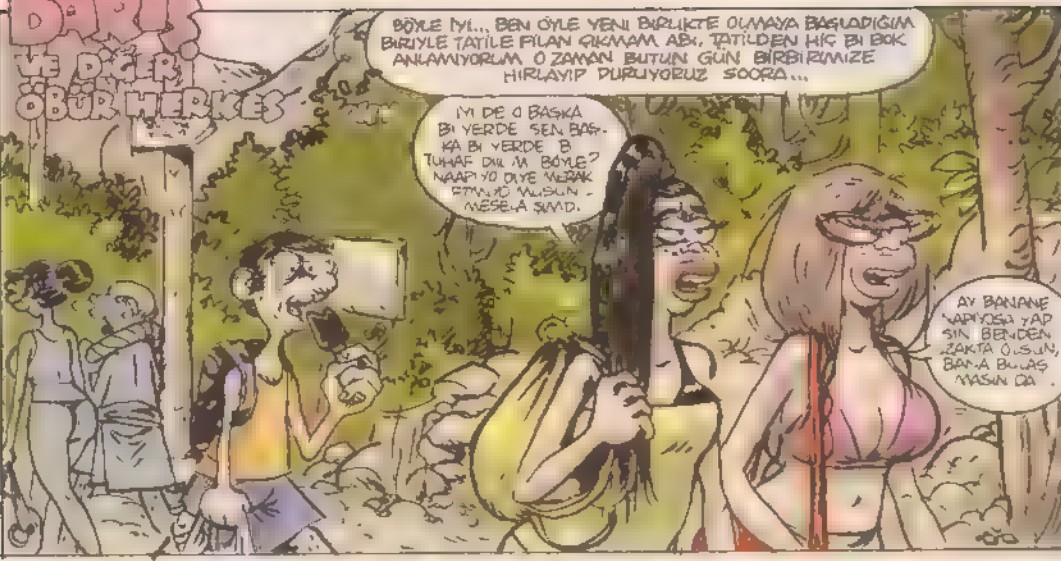
Kİ HE ZAKİ Bİ AK. XEDİ Kİ HE B KAL KİP Nİ Yİ

ÇOK EŞEK BİR DONDURMAY MIS FENDİAM BU DÖN DÜBAM

- Merhaba
- Dişierinin arasına diş ipli kaçtıysa çözüm diş ipli.
- Bazen düşünüyorum da ağzımda bir tane bile dişim kalmasa hiçbir sorunum kalmaz diye düşünüyorum.
- Benim için gerçek efsane hiçbir şekilde geri dönmeyendir.
- Santirfor yerine santirafor dediğimiz günler vardı. Güzelde o günler. Tınısı hafif kavunçupe çalan sarı gibiydi.
- Hayatım boyunca çok keklenmişimdir. Bende keklenilecek insan tipi var. Eşğin aklına karpuz kabuğu düşürecek insan tipi. En büyük keklenmem ise gerçekten bir efsanedir. Bundan dört sene kadar önce, yeni tanıştığım bir arkadaşım, İstanbul'un içinden geçen denizin esasında Terkos Gölü'nden gelen su olduğunu söyledi. Ben hadi lan oradan falan desem de o kadar inandırıcı bir hali vardı ki kendimi gerçekten de öyle mi lan acaba diye haritaya bakarken buldum. Bu benim hayatımdaki en büyük keklenmemdir. Bundan daha büyüğü olmaz diye düşünüyorum. Ama insanlar neden böyle. Ne kadar mürekkep yalamış bir insan da olsam, çeşitli zırlılar kuşanmış falan da olsam, silinmiyor işte gözlerimdeki o mühürlü ifade. Gözlerim beni ele veriyor. Rahatlıkla kekenelbilir biri olduğum, kuzmak yerine ehiri ehiri diye karşılayacak biri olduğum gözlerimden okunuyor.
- Hayatta da çok az şeyden korkarım, kolonyalı mendil in paketini ucundan böyle eğile büküle tına ile yırtıp, içindeki kolonyalı mendilli ucundan böyle hafifçe ortaya çıkarıp, kolonyalı mendilli ellerimizi güzelce silelim diye öyle uzatan garsondan korktuğum kadar.
- İyi ki artık bilgiye ulaşmak çok kolay. Yoksa ben bu bilgiye çok zor ulaştım, o yüzden de olur olmadık yerde mevzusunu açmalıyım adamları halihazırda kafamızı s.kmeye devam ediyor olacaktı diye düşünüyorum ben.
- Soyulmuş dilimlenmiş armut yeyom diye turp yedim bir Temmuz akşamında.
- Bende birine kefil olacak tip yok.
- Balık lokantalarının önünden geçerken balıklara mutlaka bakarm ben. Çok ilginç balıklar oluyor. Bir de hemen buyrun çekmeseler.
- Yazarlar Futbol Takımı olarak zaman zaman, Masiak'ta, izbe bir mekanda, üç kez gıcım döndüncüye gitsen bulamam, hali sahada, Fatih Terim'lerle maç yapıyoruz. Rakup takıma bak. Fatih Terim önderliğinde Rüvan Dilmen... yalnız halükaten Rüvan Dilmen, onun neden büyük futbolcu olduğunu orada anlıyorsunuz, döndürüyor vala. Oğuz Çetin, sarı fırtına, Metin Tekin, Hamdi Bey, Var mısın Yok musun'daki, oraya da geleceğim... bu takıma karşı maçlar yapıyoruz, bazen onlar yeniyor bazen biz... yalnız Fatih Terim gerçekten çok enteresan bir insan; kendi takımını yönettiği yememiş gibi, bizim takımı da yönetmeye kalkıyor. Ben böyle bir şey görmedim. Bundan sonra görebileceğimi de zannetmiyorum. Bayağı saçla oluyor. Yerden oynayın şu futbolu falan diyor. Su şişesi auyor yere çok sinirlenince. Bizim kalecimiz, kırkbir yaşındaki koskoca Ender ağabeyimiz, bizim kalecimiz gol kurtardı diye kendi sahasından koşu koşu gelip, afevri kale diye, bak, kaleci de demiyor, kale, başını sıvazlıyor, yanagını okşuyor Ender ağabeyimizin. Maçtan sonra da bizi bırakmıyor. Bir odaya kapatıyor. Bize bir şeyler anlatıyor. Ondan bir şeyler öğrenelim, cahil kalmayalım istiyor. "İmparator". O ona gerçekten inanmış. Biz tebaası gibi görüyor. Neyse, kuşun oluyor bu hadise, maçtan sonra benim yanıma Hamdi Bey geldi. Tanınmamak için kar maskesiyle oynuyor. Ruh hastası. Yüzüm üşüyor falan diyor ama biz bunu yemiyoruz tabii. Benimle konuşacak ya, kar maskesini böyle sıyırdı, dudaklarını ortaya çıkardı... Hamdi Bey'te ilgili en azından günü bilmenizi isterim ki, Hamdi Bey çemçük ağzlı. Bir de inanılmaz da büyük bir burnu var. O burun o kar maskesini yırttı yırtacak, o burun bana patlayacak diye çok korktum, dedim Hamdi Bey, şu burnunuzu şöyle biraz yana alın, adama söyleyeceğini de söyledirmedim, burunu yana alınca kafa da ortaya çıktı. Yandan. Girintili çıkıntılı, şekilsiz bir kafa var. Yani belli ki o kar maskesinin altında çirkin bir adam var. Şimdi Allah'ın yarattığı her kul çok güzel tabii ama belli ki Hamdi Bey hariç. Hamdi Bey gerçekten de çok çirkin. İlk başta, ulan dedim yoksa bu çirkinliğinden mi kendini göstermiyor. Daha sonra kafamda şimşekler çıkmaya başladı. Şimdi bu Hamdi Bey belli ki eski futbolcu. Eski futbolcularla oynuyoruz. Eski milli futbolcu, Eski milli futbolcularla oynuyoruz. Sağ bek'te. Top geçiyor adam geçmiyor. Yakışıklı değil, Ulan dedim bu sakın ola Beşiktaş'ın efsanevi futbolcusu Recep Çetin olmasın. Recep Çetin misin yoksa sen dedim. Ne alakası var kardeşim dedi. İtti beni ve kaçmaya başladı. Dedim yakalayın. Recep Çetin kaçıyor. Nereye yakalıyorsunuz. Adama yakışıklı olmayan futbolcu formu var. Yakışıklı olmayan futbolculara bakın, her zaman için çok formdadırlar. Kaçtı gitti öyle sırta kadem basarcasına.
- Son olarak, ailecek sevilmeyeyim diye her şeyi yapıyorum, yeni geliyor yarraks yazıyorum, yeni geliyor amciks yazıyorum, yine de ailecek sevilmiyor diye mailler alıyorum, ne bileyim, hiç bilemiyorum. Ailecek sevilmeyi hiç istemiyorum. Göts yazıyorum mesela.
- Sevgilerimle.

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

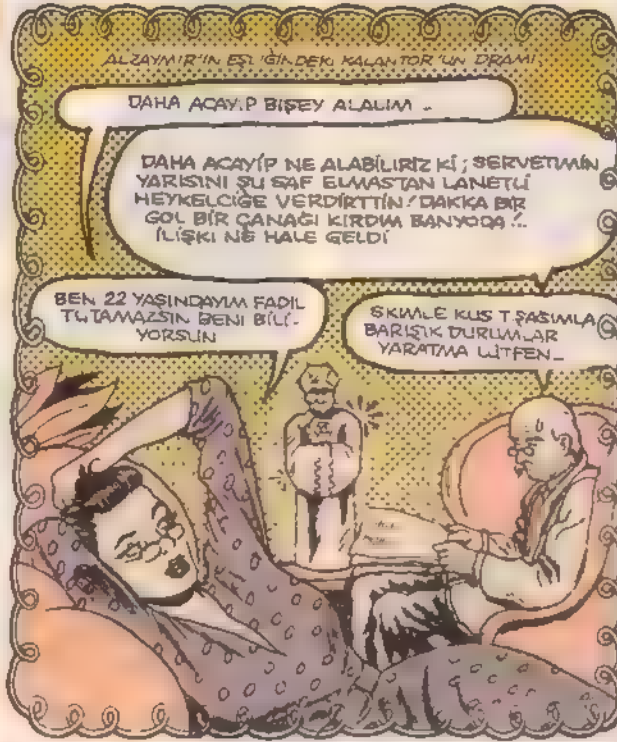

ANTI KLİŞE TİMİ'NDEN EMEKLİ ASIM VE SICAK AİLE ORTAMI...

KIZIM AĞLAYARAK ÇIKMA DİYORUM ŞU MİRDİVENLERDEN ÇIK KAYI. CAM TOKADI...

SS.'BEY' FİLMLENDİRİŞİNİ YOR ÇOCUK İŞTİ. ÜZERİNE VARDIĞA DAHA KÖTÜ OLAĞAK.

KUSURA BAKMAYIN YA 'ESKİ' ALKANLIK. LARVALA TEPKİ VERİ. YORUM - YURU BE KIZIM KİM TUTAR SENİ.

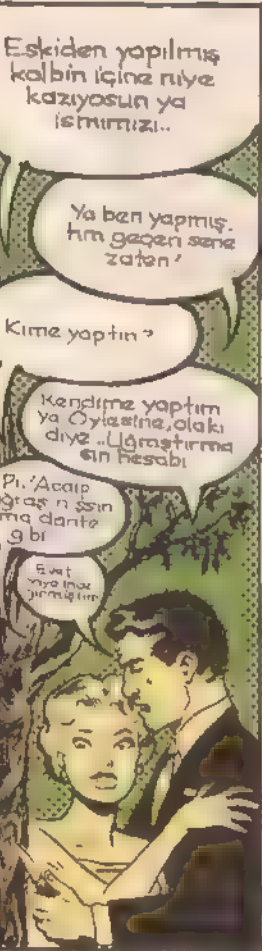

DAHA ACAYIP BİŞEY ALALIM.

DAHA ACAYIP NE ALABİLİRİZ Kİ; SERVETİMİN YARISINI ŞU SAF ELMASTAN LANETLİ HEYKELÇİĞE VERDİRTTİN. DAKKA BİR GÖL BİR ÇANAĞI KIRDI BANYODA. İLİŞKİ NE HALE GELDİ

BEN 22 YAŞINDAYIM FADİL TLAZMAZSIN BENİ BİL. YORSUN

SKİMLE KUS T ŞAŞIMLA BARIŞIK DURUMLAR YARATMA LÜTFEN.

Eskiden yapılmış kalbin içine rüya kazıyorsun ya istismızı..

Ya ben yapmış. hm geçen sene zaten.

Kime yaptın?

Kendime yaptım ya Öyleyse, olak diye.. Uğraştırma sin hesabı

Pi. 'Acayip' uydurdu'nun ama dante g bi

Evet ama ben yaptım

Bizim de midye satma. mızda izin veraceksin? Yoksa kızın ölü

Fidyeler 4 ton midye başına tirayım kapının önüne. Out mu?

Olma mı?

Mazela obak obak kelimesinin dört senesi var Cumie ginde kullanılır sak bir yuz y. daha kullanımda kalır Tipki "bez" kelimesi gibi

Keza bez kelimesi diye im de "keza"y. da yapılmış alalım.

Ha keza

Biraya naley? Keş başı gövde erdek

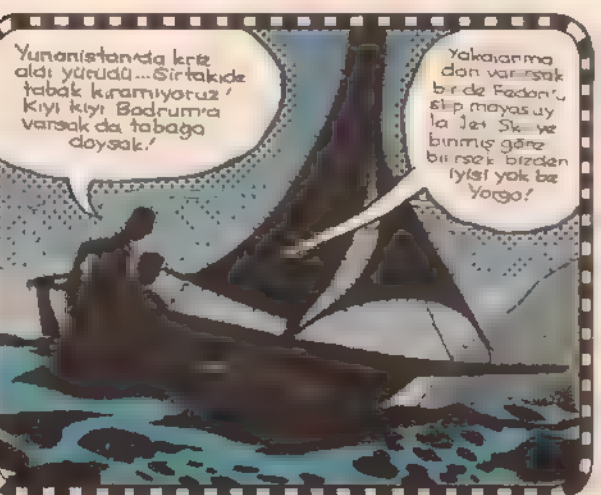

AYNI EVDE YASAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI.

Ama, yavaş kad n olduğun neyi öldü. Eskiden evde her gün akşam 8.00'de Bak şimd ne güzel p r l pini b. neşkimiz var darsan? Neliyo la?

Uhuuuh Ben annemin evine gidiyorum

Bi de bu stü akardın başımın şimmi, Alacağın masabirim ya..

Yunanistan'da kızı aldı yitirdi... Sirtakide tabak kuramıyoruz. Kişi kişi Badrum'a varsak da tabaga döysak.

Yakavama dan varsak bir de Fedon'u slip mayasıyla Jari St. ve binmiş göre birsek birden iyisi yok be Yorgo!

Ben b nemiye balkona geç yorum

Geçmezdiyim şaşord m

Çerez dağı yoran mı?

Ercan farkındasın dı mi kızımızı okula göndermeyip kendimiz ağıt yoruz

Evet Erkin Baba modeli dı m?

Çerezin az sonra gele yo

İnsanın boynunu-yüzünü, cehennem yaratıkları pürüklü ve sıcak dilleriyle buharlar fışkırtarak yalarken, hangi tür şarkılar dinlenir o anda?

Yağmur yağarken, tatlı mülkemlerin estiliği sahil yürüyüşlerinde, veya bi takım sonbahar günlerine özgü, belirgin şarkı türleri vardı çünkü. Yani, yanıma küçük mp3 çalarımı felan alsaydım, bişey dinlerdim belki diye düşündüm. Sonra, yaklaşık on senedir sokakta kulaklıkla müzik dinlemediğimi hatırladım! Kafamdaki seslerle idare etmeye alışmışım.. Garip hava akımları oluşturarak bi parça da olsa cereyan yapan ara sokaklarda dolaşıyor; serinlemek için, müzik gibi tuhaf başka çözümleri aklıma sokuyordum. Her türlüşünden, en zengin içerikli saçmalamalara müsait fikirlerimin ve düşüncelerimin bir kazanda kaynadığı saatlerdi! Sıcak, zihnimi uyuturmuş, aksine bilincimi sonuna dek açmıştı nedense. Yanıp kül olmadan önce, biraz daha enerji yaymalıydım! Elimdeki, benimle beraber gezen küçük pet şişeden iki likit soğuk suyu daha alarak, Bahariye caddesine saptım. Kazandan, sıcak buhar topları fışkırtarak dışarıya taşan düşüncelerim, bir an zihnimde duraklıyor, sonra çığlıklar atarak kazana geri düşüyorlardı. "Herşey" vardı neredeyse aklımda! Yeni bir kiralık ev, bi kitap projesi, Buzlu tarçın çayı, Seks, bu haftaki dergi yazım, kırık bilgisayar hoparlörü, apartmandaki yöneticinin alt daireyle kavgası, tuvalet kağıtlarının banyo duvarındaki askıya önden mi yoksa arkadan mı bakacak şekilde asılması gerektiği, 3 boyutlu yeni Tv'ler, yeni matkap uçları, Madonna gitar çalabiliyor mu, Eyüp-Sabri-Tuncer Limon kolonyaları, kayıp yazık kılıfım, Türk sinemasındaki kalifiye figürasyon yetersizliği, Annemlerin bozuk kapısı için almayı düşündüğüm yeni kapı kolu gibi ilgisiz şeylerin arasında, siyaset'i, politikacıları bile düşündüm!.. Şu son günlerdeki "karikatür" gibi miting atışmaları; İnsanların niçin politikacıları en nefret edilen meslek sahipleri olarak gördüklerini, gayet net açıklamaktaydı.

Bu kadar nefrete, kendilerine duyulan böylesi bir güvensizliğe rağmen; şunca yıllık hayatımda hiçbir meşhur politikacı hakkında direkt yazı yazmamış, espri filan üretmemişim. Tarzım ve seçğim değil. Fekat, son Başbakan'ın, geçen günkü bi mitingde söylediği laf, öylesine anlamsız ve kıskırtıcı idi ki, bu kural gibi şeyimi neredeyse bozacaktım. Diğer bir partiyi kast ederek, "Onların yaptığı, karikatür muhalefettir!" demişti, her zamanki küçümseyen, ve o az bilen hâliyle. Sonra nedense de bir Nasreddin Hoca fıkrası anlatmıştı ertesi gün, önünde biriken aynı insanlara. Garip bir adamdı. Hem karikatür sanatını, karikatür çizenleri, dergilerin küçük görüyor; sonra yine mizahtan medet umup fıkralar anlatıyordu! Galiba bir yerde, kitap (roman filan) okumadığını da söylemişti bir ara. Fekat lazım olduğunda, şiir kitaplarından alıntılar yapmayı çok seviyordu. Böylesine tuhaf davranışlı bir kişiye sokakta rastlasanız, güzel kafanızı yormamak için, hiç ciddiye almazdınız onu, geçer giderdiniz. Fekat, başbakanı kendisi. En üst düzey ülke yöneticilerinden birisi idi. Artık iyice ısınan suyun dibini içmeyi, yeni ve daha soğuk için caddeki bir büfeye daldım.

Hazır geciktirip, içmeden önce şişenin ince buz tabakasını sıvazlayarak Boğaya doğru yürürken; kural gibi şeyimi bozmamaya karar verdim. Hiçbir politikacı, hakkında uzun bir yazı yazmamaya değmez. Hem ayrıca, durumdun memnun değilsem, birşeyler yapmam istiyorsam, seçimlerde veya referandumlarda oy kullanmak gibi seçeneklerim vardı. Sıcak, kıskırtıcıydı! Bunun da yeterli olmayabileceğini düşündüm. Saçmasapan bir oylamaydı: Neyi oylayıp neyi reddedeceğimize belli değildi; kurnazca birbirlerine dolanmış, içiçe geçirmişlerdi hepsini. Ölüp gideceğim, ve yaşadığım ülkenin faydası için hiçbir olumlu şey yapamayacağımı diye düşündüm. Şöyle açıklayıcı, ufakık bir güncel siyasi yazı yazmayı bile beceremiyordum!

Yanımdaki küçük torbada, ince bir yedek tişört var. Üzerimdeki, terden biraz daha ıslanırsa, umumi bir tuvalette filan değiştireceğim hemen. Şu an giymekte olduğumu ise, geçen gün bir mağazadan, alalecele almıştım! Göğsüme garip şekiller ve motifler oluşturan lekeler içinde dükkana dahi (Şu, kocaman hoparlörlerinden techno-disko müzik çalip durdukları, ve nedense çalışanlarının da o tarz giyinmesi icap ediyormuş gibi, genç erkek tezgahçıların en son moda kıyafet ve saç sakal şekilleriyle ortalıkta dolaştığı, modern tasarımlı uyduruk dükkanlardan biriydi), "Basit, ucuz bir tişört istiyorum acil," dedim. Çok net açıklamama rağmen, fiyatı 25 den başlatmıştı. "Basit birşey," dedim. 20'ye indirdi. "Öylesine giyicem," dedim. 10'luk bir tane çıkardı raftan; perdenin arkasında üstüme geçirip dışarı çıkıttım. Sağık, herşey! Renge ve biçime hiç önem veremezdim böyle bir anda. Uzaktan, koca taşaklı Boğa kadar göze çarpabilecek, gül kurusu bi lıpevalı renkli, yaka bölgesi üç kibar çıtır, berbat birşeydi. Ama kumaşı gerçekten harikaydı, öyle dedi bol pantolonlu ve zincirli genç.. Toplum içinde yürürken gerizekale, gıcık, veya yumuşak felan gibi gözükme hiç umrumda değildi! Yeter ki sicağa bir parça önlem almış olayım! Kuşdill caddesine doğru ilerlerken; kadın vücudunu en harika gösteren, o kolsuz ve çok ince, çiçekli elbiselerden giymiş bir kadının, nefis kaşaları dikkatimi çekti. Anında başka bir tarafa bakıp, kaldırımdaki yürüyüşüme devam ettim. Bu işin profesyonel sayılırım diyebilirim! Safeselik bir zaman dilimi içinde, baktığım şeyden bakışlarımı çevirip, herhangi başka birşeye yöneltebiliyorum aynı bakışları; üstelik bu çift işlevli tek bakış, hiçbir şaşkınlık belirtisi buluşturmadan. İşin pöf noktası, bakmak istemediğiniz ya da fazla bakmamanız gereken bir şeyden bakışlarınızı herhangi bir tarafa süratle çevirdiğinizde; şans eseri karşınıza çıkan o yeni şeye, sahte bir ilgiyle bakabilmek! O yüzden, dolgun ve hareketli bir kaçıdan sonra, bakışlarımın önüne şansıma çıkan yeni hedefime; Duvardaki elektrik trafosu gibi bir kutunun üzerindeki kurumuş yarım simide, iki saniye kadar müthiş anlamlı bir şekilde, sorgulayarak baktım, sonra önüme dönerek yürüyüşüme devam ettim. Ayrıca pek de aptalca değildi; kadının sayesinde ilginç şeyler de görebiliyordum işte. Bu arada şişemin üzerindeki soğuk damlacıklar, ve suyu soğuk gösteren buğulu tabaka yok olmuştu. Ama suyum yine de hâlâ soğuktu. Keşke o buğulu tabaka da olsaydı! Görsel olarak böylesi tatminlere ihtiyacımız var.

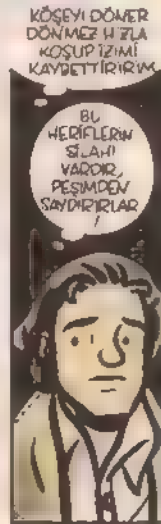
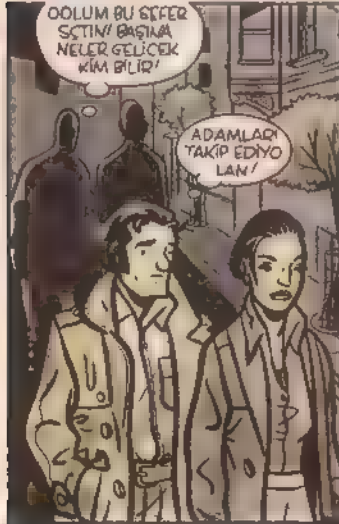
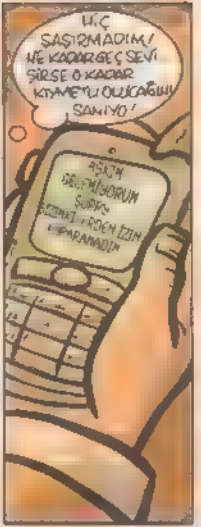
Yedek tişörtümün bulunduğu torbada ayrıca, ödüllü bir romancımızın son romanını da taşıyordum. Parklarda, çay içerken filan arasına okumaktaydım. Üyesi olduğum kitapçıdan aylık taksitle; denemek, ve son yazılan romanları takip etmek maksadıyla almışım. Müthiş bir edebî yapıt olduğuna inanmıyordum. İlk otuz sayfada haklı çıkmıştım. Yazar, özellikle erotik içerikli anlatımlarda oldukça zorlanmaktaydı ve samimi olamıyordu. Bu söz konusu samimiyeti sağlamak için, argo kullanması filan da icap etmezdi elbet, sadece daha dikkatli olabilirdi. Bi kadın karakterle seven baş erkek karakteri için, neredyse aynı sayfada üç kere benzer şeyi ifade etmişti: "...Kollarını boynuma o kadar sıkı dolamıştı ki, sonuna kadar sevişebileceğimizi hissettim" / "...Öpüşürken, benimle sonuna kadar gitmek için buraya geldiğini hissettim" / "...küçük kilodunu çıkarması da bana aynı şeyi, benimle sonuna kadar sevişeceğimi düşündürdü." O son'a gelirken, ben de baygınlık geçiriyordum neredyse. Yine de, bu yetersizliklerin dışında, önemli bir yazardı, ülkede son dönem okuma alışkanlığı kazanılmasında ciddi bir katkısı vardı, kitaplarına da "Masumiyet Müzesi" gibi gerçekten güzel isimler seçiyordu. Romanın yarısından, devam edeceğim merakla. İlginc bir sonuca ulaşırsam paylaşırım gene belki.. Stadyumun ordaki büfeden yeni bir soğuk su alıp; tekrar doğal ve sıcak biling akışıma teslim ettim kendimi: Aslında, sürekli eleştiriyor, ve sızlaniyordum hep! Politikacıları beğenmiyor eleştiriyor; ödüllü yazarları bile beğenmiyor eleştiriyor; tişörtleri eleştiriyor, kaldırımları, tam soğumamış suları eleştiriyordum! "Karikatür Muhalefetti" bu! Kime ne faydası vardı. Öyle gücümüştim ki; yarın bu işi bırakıp başka bir mesleği seçmem (örneğin, nedense gizemli bir ilgi duyduğum "Kartopıyıcılık" gözüm olabilir miydi!) Fekat iktidardaki, Google gibi aşırı bilgili ağbilerimiz, kartopıyıcıları de küçümseyecek fıkralı bir demeci, er geç bulur, o işten de soğutulardı. Kaçış yoktu. Bu insanlarla beraber yaşamayı öğrenmeliydik.

Geniş, açık otopark alanının tepesinde parlayan yakıcı güneşe göz atarken, şişemin soğuk buğu tabakasını sıvazladım. Kenarda park edilmiş tüpgaz kamyonları vardı. Çöl gibi bir alandan geçiyordum. Çok ileride, çarapçılardan filan bulunduğu altgeçidin, karanlık koridorunu görüyordum uzaktan. Galiba oradan geçiş, biraz serince olacak..

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Filme canlandırdığı karakterin kişiliğine bürünmüş bir oyuncu gibiydi. Ama oynamıyordu, gerçekti Hakkında hiçbir şeyin merak dahi edilmesine izin vermeyen nürden bir kadındı. Tehlikeli yani. Benim rolüm ise o gece onu evden mutlu şekilde göndermekti. Değişik olmayan tek şey buydu.

UYKUSUZ

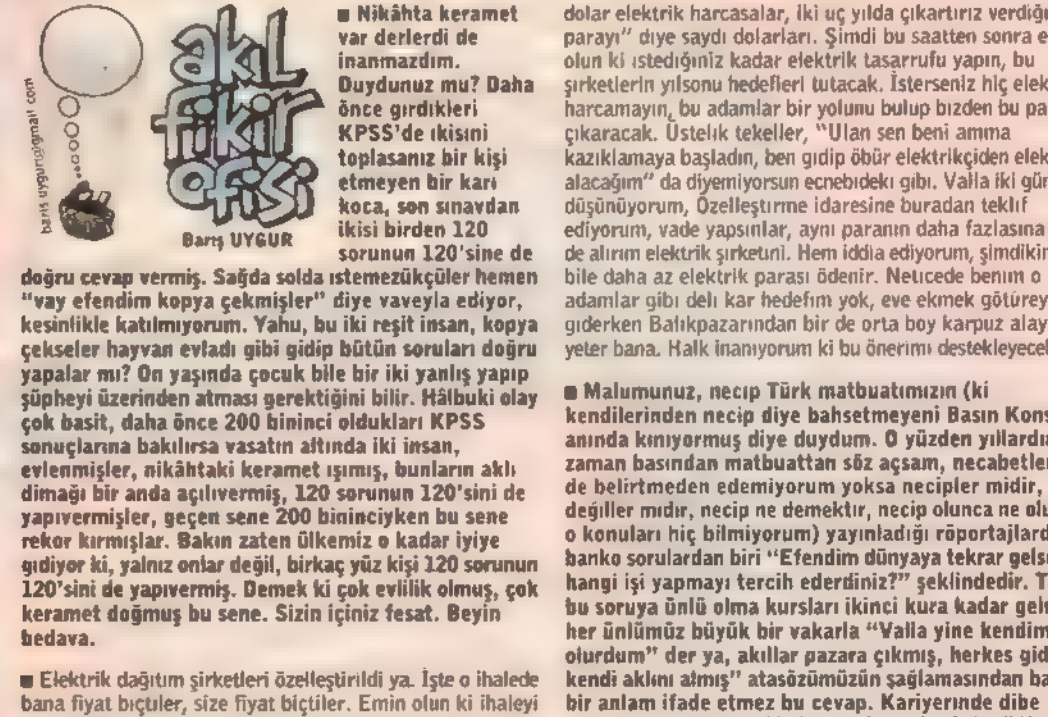
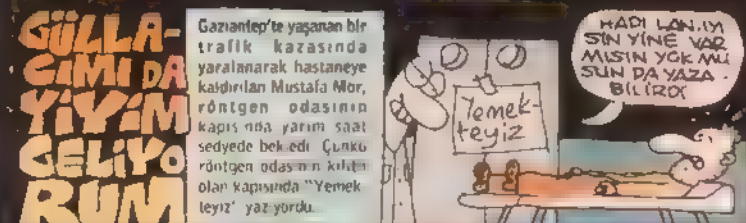
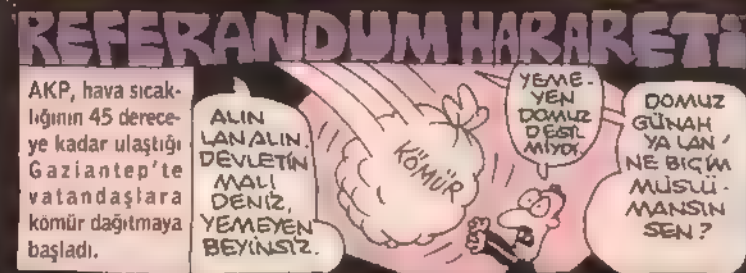
Başbakan "RTE" markasını kendi üzerine tescil etti.

UZUN SÜRE ÜLKESİNİ
YÖNETTİKTEN SONRA KARIYERİNE
CAM SİL VE LİMONLU CİF
OLARAK DEVAM ETTİ...

Allah
Allah, ne
acayip
liderler
varmış
dünyada!..

DÜNYA
LİDERLERİ
ANSİKLOPEDİSİ

12 Eylül döneminde korkunç işkencelerle gündeme gelen Diyarbakır Cezaevi Üniversitesi oluyor.

Erdoğan Kılıçdaroğlu atışması çıkmaza doğru gidiyor: Başbakan "Önemli olan boy değil soydur soy!" dedi.

Yiğit Bulut, Habertürk'te konuk ettiği Recep Tayyip Erdoğan'a, Erdoğan'ı bile şaşırtan övgüler düzdü.

Elektrik Mühendisleri Odası EMO, Çalık grubunun kazandığı elektrik dağıtım ihalesini yargıya taşımaya hazırlanırken Çalık'a ait Sabah gazetesi "İhaleyi yargıya taşımak terördür" manşetiyle halkın haklarını arayan EMO'yu teröristlikle suçladı.

KAÇ YIL OLDU?

• Devlet Bahçeli, "2009'u yazarken iki 0 var. 9'un yanındaki 0'ı sildiniz, kaldı mı 9... 2'nin yanında bir 0 var onu da sildiniz, kaldı mı 2... Toplayın ne yapar? 11 yapar. 2009'un içindeki iki 0'ı da sildiniz, ne kaldı? 29 kaldı. 11 ile 29'u toplayın 40 yapar. Bunlar tesadüf olamaz!" sözleriyle MHP'nin 40. kuruluş yıldönümünü kutlayalı 1 yıl...

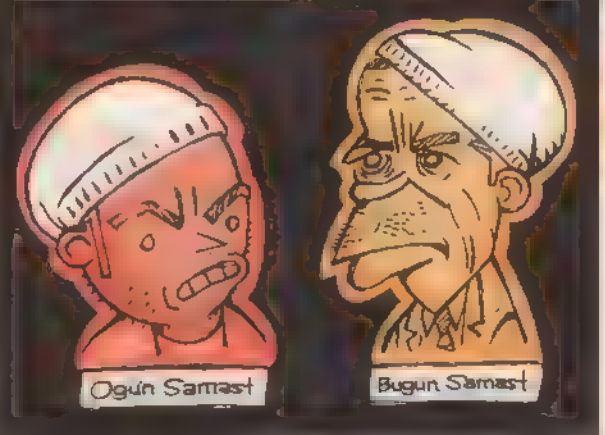
• Emniyet güçleri, aylardır aradıkları cinci hoca İsmet'i, Çağla Şikel ve Alişan'ın sunduğu "Her Şey Dahil" programında görerek stüdyoyu basalı 1 yıl...

• Kenan Evren, Genç Bakış programında, "Ladys and gentliment... Bakın İngilizcemiz de var," diye kahkaha atarak ilçe sevimsizleşeli 4 yıl...

• Özcan Deniz, "Ben, yıllardır süregelen ve gitgide gerileyen arabesk türkücü imajını roketlemek istiyorum. Arabaların torpidolarında en arkada duran kasetleri önlere çıkartmak istiyorum..." diyerek kasetlerin yerini açıklayalı 7 yıl...

• Süleyman Demirel, "Herkes benim gibi 'dün dündür bugün bugündür' deyip işin içinde çıkmaz!" diyerek işin içinde bir kere daha çikalı tam 11 yıl olmuş.

Hrant Dink davasıyla ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine hükümetin görüşünü sunan Dışişleri Bakanlığı; Dink'in tehdit edilmediğini, edilsaydı koruma isteyeceğini ve yazarın Türklüğü aşağılayarak halkı kışkırttığını iddia etti.

dizisindeki çocuk değil mi?" diye gösterilmeyi, annesinin babasının bile hatırlamakta güçlük çekeceği denli silik adamların bile dünyaya yeniden gelseler yine kendileri olmak istediklerini bile okudum, daha ne diyeyim.

■ Ama bende kolpa yok. Dünyaya yeniden gelsem, gidip keriz gibi kendim olmak bir hayli saçma. Yaşadığımız hayat ne kadar şahane olursa olsun başka bir hayatı yaşama fikri hep tılsımlı geliyor. Ama işte bir allahın kulu da bizi arayıp "Siz dünyaya yeniden gelseniz bu sefer ne olarak gelmek isterdiniz?" diye sormuyor. Ben de oturdum, düşündüm bu soruyu kendi kendime sorabileceğime, neticede biz de bir matbuat neşri olduğumuzdan bizim de kendi çapımızda bir necabet taşıyıp neciplik edebileceğimize karar verdim.

■ Dünyaya yeniden gelecek olsam Manowar olurum. Başçısı, gitaristi falan da değil, mümkünse hepsi birden. Bir kere sağlıklı çocuklar, sportmen bir görünümüne var. Dert tasma desen, bu konsere şu deri pantolonu mu, şu deri yeleği mi giyeyim dışında dertleri yok gibi. Üstelik o derileri de atletsiz fanilasız giyiyorlar. Ha yaz ortasında ısılık olma sıkıntısı var, o kadar kusur Manowar'da da bulunur artık diye düşünüyorum. Hem Türkçe şarkıları da var. Gerçi Türkçe şarkıları koskoca Manowar'ı Ankaralı

Türkçe rock grubuna çevirmiş orası ayrı. Rabbime sordum Auburn dedi.

■ Son zamanlarda yine bu necip Türk basınımızın dilinden düşmeyen Monocle diye bir dergi var. Bu dergi, zengin üst sınıfa hitap eden bir dergiymiş. Zengin dediysek, bizim aklımızın ermeyeceği kadar zengin. Hani biz acıkınca hamburger sipariş ediyoruz ya, bunlar onun yerine gidip hamburger restoranı zincirini satın alan, canı kahvaltı çektiyse, dünyada o an nerede sabahsa jetliyle oraya uçup sıkma portakal suyu içen adamlar. İşte bu dergi de bu adamlara paralarını nasıl harcamaları gerektiğini anlatıyormuş.

■ Derginin hitap ettiği kitle durduk yere "Şu ülkedeki bu şehir daha yaşanılabilir bir yermiş, hadi hanım kalk oraya yerleşiyoruz" diyebileceği için, dergi dünyanın en yaşanılabilir şehirleri listesi hazırlıyor. 2007 yılında hazırlanan listede birinci sırada Münih var. E yuh ama ya. Galiba dergiyi hazırlayanların gusto yükseldikçe IQ'da gerileme olmuş. Münih'te Münih'ten memnun bir tek Münihli bile tanımadım yahu ben. Sevgilimle yalbaşına Münih'te girmek talihsizliğini yaşadık, 2010'a mı girdik, 1987'ye mi onu bile anlamadım. Hayır, Münih listeye kazayla girmiş desek, bu seneki listede de dördüncü sırada. Diğer şehirleri bakıyorum, bağlasan durmayacağı yerler. Son

listenin birincisi bankacılar ve çok açılı dış fırçası icat etmek, şampuan karşılaştırmak gibi ulvi amaçları olan bilim adamları dışında kimseye yaşam hakkı tanınmayan Zürih.

■ Aslında bu tip yayınlardan bir iki tane daha var. Mısır bir de dünyanın en pahalı otel odasının geceliği altmış beş bin dolarla, Cenevre'de bilmem ne otelinin bir odası olduğunu yazmış, çok da keyifliyim. Bir yandan makul tabii. İnsan Cenevre'ye keyif almak için gidiyorsa, o adamı ne kadar yolsanız azdır. Hani bilenler için söylüyorum deniz tarafındaki kale, keyif almak için Cenevre'ye gitmekle sevgili bulmak için askere gitmek arasında eser miktarda fark var. Ha Cenevre emlak baronlarının zulmü altında inleyen aziz ve muhterem Cenevre'nin emekçi halkını, bu şehrin bahtsız sakinlerini tenzih ederim, başımın üstünde taşıyım onları. Yanaklarını sıkırmı lan ben Cenevrelinin. Şuraya gelsin, başını okşar masaj yaparım cefakeş Cenevre halkına.

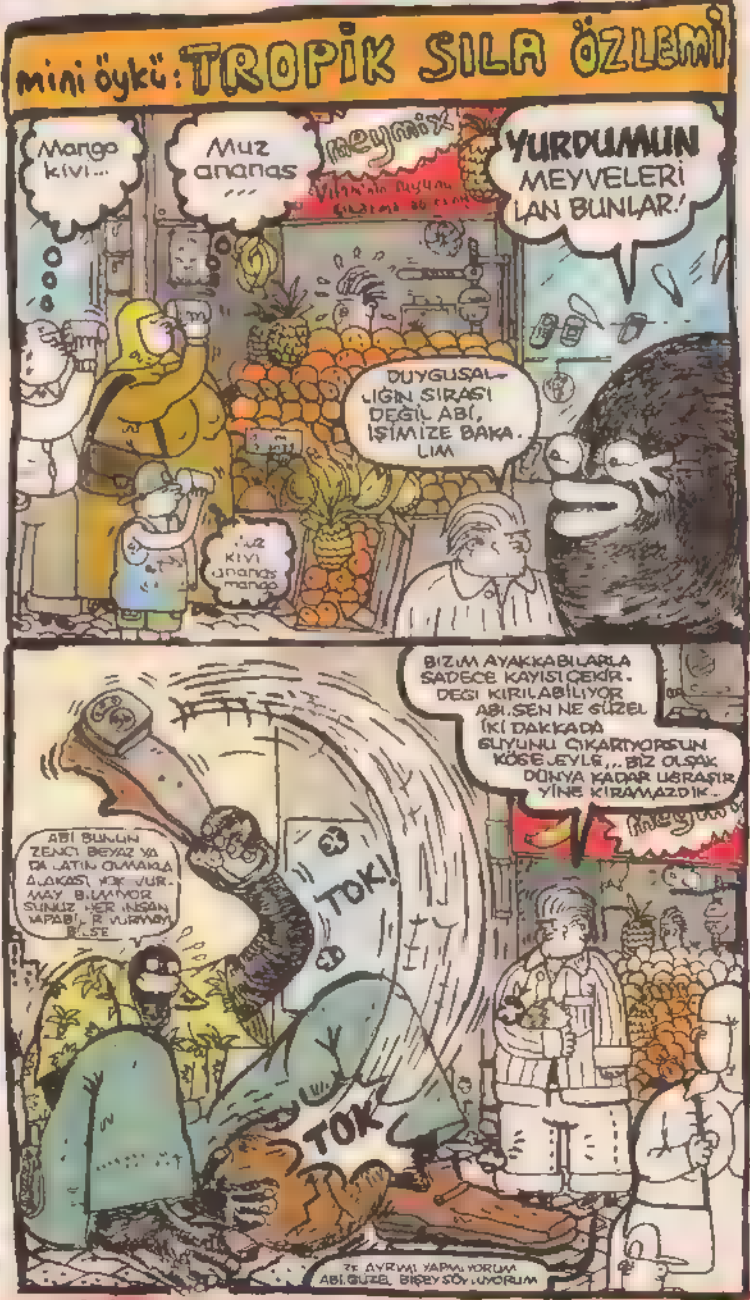
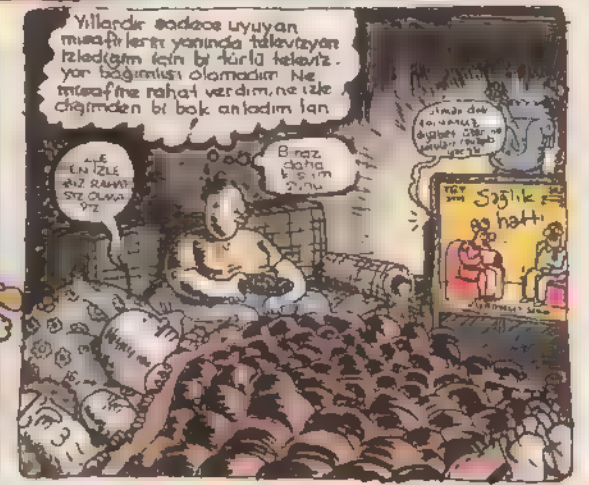
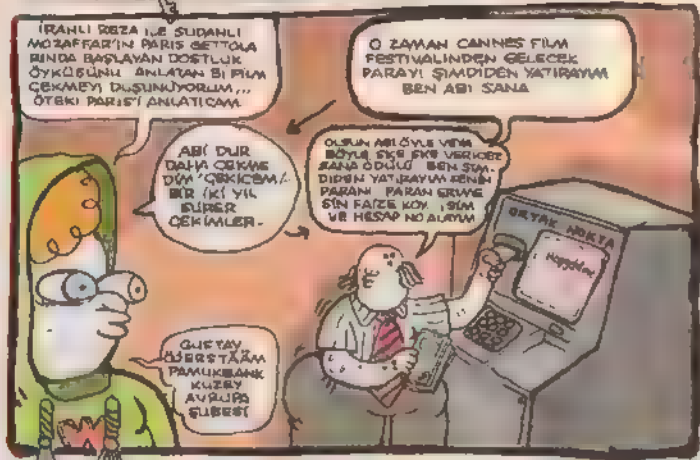
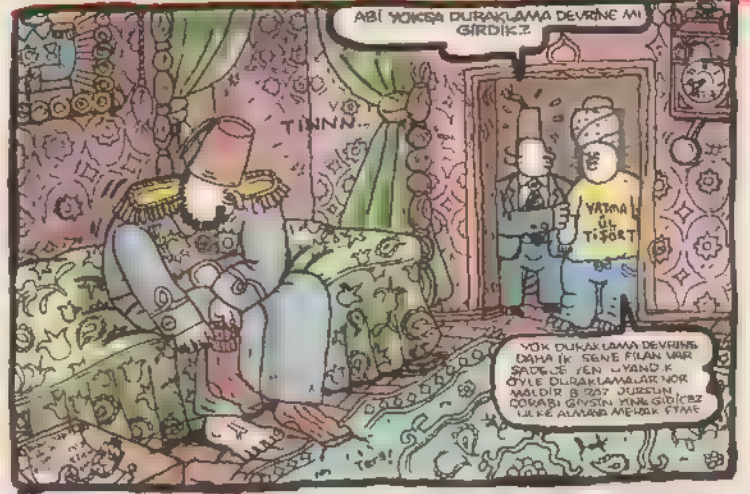
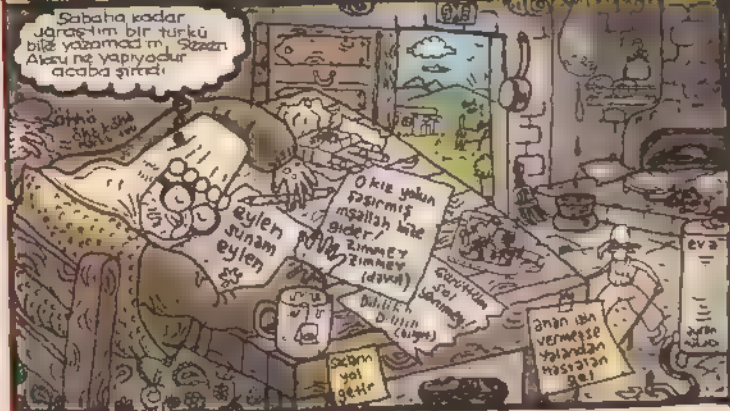
■ Aslında biraz oturup düşününce, bu heriflerin neyin peşinde olduğunu anlıyorum. Bir grup anarşist bunlar. Dergilerine seçtikleri isimden bile belli baksanıza: Monocle! Bu İngiliz dilinde, elle tutulan tek camlı gözlük demek. Çizgi romanda falan daha çok sноп, kendini beğenmiş ya da kusaca eşek oğlu eşek tiplimesi için kullanılan bir klişe. Daha en başından, derginin

adını Monocle koyarak hitap ettiği kitleyle gırgırını geçiyor ağabeyler. Bak üzerinde düşündükçe sevmeye başladım kerataları. Derginin içeriğine gelecek olursak, açık açık "nerenize ne yapacağınızı bilmediğiniz balya balya banknotunuz var, gelin harcamanızda yardımcı olalım, üstelik harcarken de gusto sahibi gibi davranacaksınız" diyorlar. Bir milyon dolarlık cep telefonları, Beylikdüzü'nde üç oda bir salon daire fiyatına şampanyalar, Castro'ya verseniz, size bütün tarlası hediye edeceği fiyata purolar... Bütün bunlar zengin ve de ayı olduğunuzu göstermek için başvurabileceğiniz yöntemler. Bu yönüyle; servet, sermaye düşmanı bir yayın anlayışdır bu. Bir alay kerize eli bin dolara şampanya aldırarak, servet düşmanlığı, sermaye terakümüne toptan bir başkaldırı değil de nedir?

■ Evet, evet! Bu adamlar bildiğin sermaye düşmanı. Dünyanın en yaşanmaz şehirlerini "en yaşanacak şehir" diye ilan etmeleri de boşuna değil; zenginleri bu pespaye şehirlerde yaşamaya mahkûm edip kendileri New York'ta, İstanbul'da, Roma'da, günlerini gün edecek keratalar. Zengin de, Cenevre, Münih, Zürih gibi, ruhsuz şehir dekorlarında "iyi ki zengin ve gıstuluyum, en yaşanacak şehirde yaşıyorum hohoy!" diye sevinsin dursun, bizden de uzak olsun. Aferin lan! İyi fikir bulmuşsunuz, gözüme girdiniz. On puan.

TÜRKÜ ANA

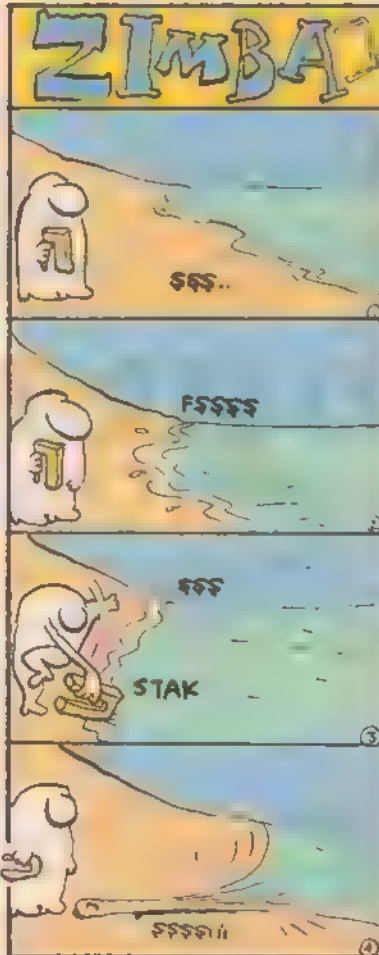
EX-100-2000

vedatozde.miro@gmail.com

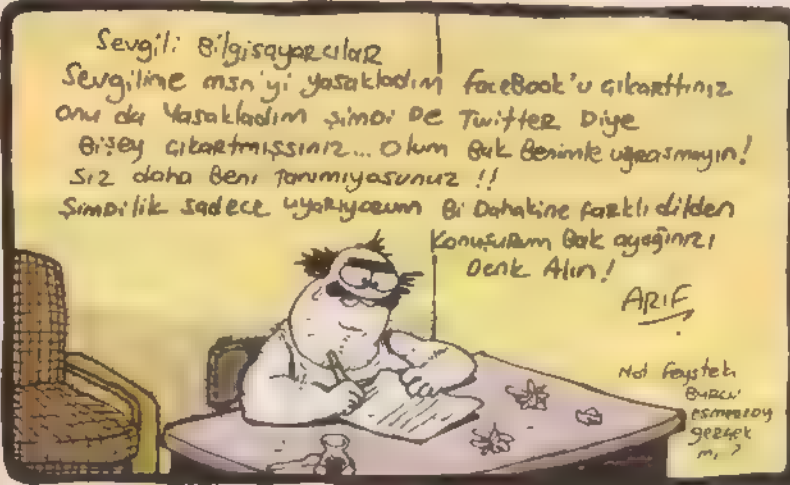
1105

AMAN NE KOMİK

20/20

Cihan Ceylan

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Hiç alışık olmadığım halde üst üste ikinci pazar gazetemi okuyordum. Birinci pazar gazetesini (hürriyet) zaten çok hızlı okumuştum, biraz çarpmıştı. Şimdiden ayaklarımın karıncalandığını, ağzımın kuruduğunu hissediyordum. Herkesin kendine göre bir pazar gazetesi limiti var, kimisi pazar ekine bile geçmeden koltukta sızar, kimisi hürriyetin üstüne, posta gazetesini bütün ekleriyle birlikte okur bana mısın demez... Bana bir tek hürriyet pazar eki bile fazla geliyor, ama yanımdaki eleman "bende vatan var, istersen değişelim" dediğinde hayır diyemedim (burada bana vatan pazarı uzatan elemanın yüzünde Küçük Emrah filmlerinde Emrah'a alkolün üstüne uyuşturucu teklif eden pis arkadaşının surat ifadesi olduğunu hayal ederseniz dramatik açıdan daha çarpıcı olur). Nasıl ki aslan yavruları birbirlerini dişleyerek gelecekteki ceylan, impala avlarına falan hazırlanıyorsa ben de şu anda bir kalabalık bir erkek grubuyla pazar kahvaltısı ederek gelecekteki zorlu iş ve evlilik yaşantısına hazırlanıyordum. Zayıflık gösteremezdim. Onüme cumhuriyet gazetesi bilim ekini bile koysalar okumak durumundaydım.

Eklere hiç dokunmadan doğrudan gazeteye geçtim (bir prensip ve gövde gösterisi olarak. Erman Çağlar önce gazeteyi okur, sonra eklerini okur). İlk

sayfa sorun çıkartmadı, gündeme zaten hürriyetten aşındıydım. İkinci sayfadaki cinayet haberleri, az önce hürriyet pazarda okuduğum "en iyi on pideci" haberi üzerine biraz ağır geldi. Baltayla kafaya vurmak başka bir olay, osmaniye pidecisinde odun ateşinde pide yemek başka bir olay. Başımın şiddetle döndüğünü hissettim.

İkinci sayfayı geçince başka bir insanlık dramı beni kalbimden vurdu: Sözleşmesi gereği pazar günleri de köşe yazısı yazmak zorunda olan köşe yazarları... Sonuçta gazete her pazar günü yaz tatiline girmiş okul gibi oluyor. Sözleşmesi gereği pazar günleri köşe yazmak zorunda kalan yazarlar da yaz tatilinde okulda kalan nöbetçi öğretmenlere dönüyor otomatikman. Kimisi gerçekten idealist, gündemin nabzını tutmaya devam ediyorlar. Kürt sorunuysa, kürt sorunu, hakimler ve savcılar yüksek kuruluysa, HSYK; hiçbir şekilde taviz vermiyorlar. Onları buradan sevgiyle selamlıyorum ama "lan bir pazarım var zaten .mına koyum" dürtüsüne yenik düşen yazarları da anlıyorum. Mesela Can Ataklı, Can Ataklı her pazar, kendisinin de değil, internetten devamlı kötü fıkralar okuyan ve beğendiği kötü fıkraları mail listesindeki diğer insanlara forward mail olarak yollayan bir arkadaşının yolladığı fıkraları köşesine tam sayfa basan bir insan. Kötü bir niyeti yok aslında. Pazar günü kafasını dinlemek istiyor, oturmak istiyor, belki de kanepede yatmak istiyor.

Can Ataklı'nın o pazar günkü yazısının başlığı

Flipper (c

Pazar eki (bu ve bunun gibi)

Polisiye öykü

ÜPLE...

Bitti

SAMI

EN SONUNDA BİTTİ BU İÇ SAVAŞ
ARDINDA İŞE YARAMAZ HATİRALAR
ASLA KAPANMAYACAK DERİN YARALAR
VE KIRIK DÖKÜK PARAMPARÇA BİR
KALP BIRAKARAK GİTTİ...

KIZ NIŞAN ATTİ
DESENİ ŞUNA
KISACA MİNA KO-
YUĞ DİLE GELDİ
İPNE...

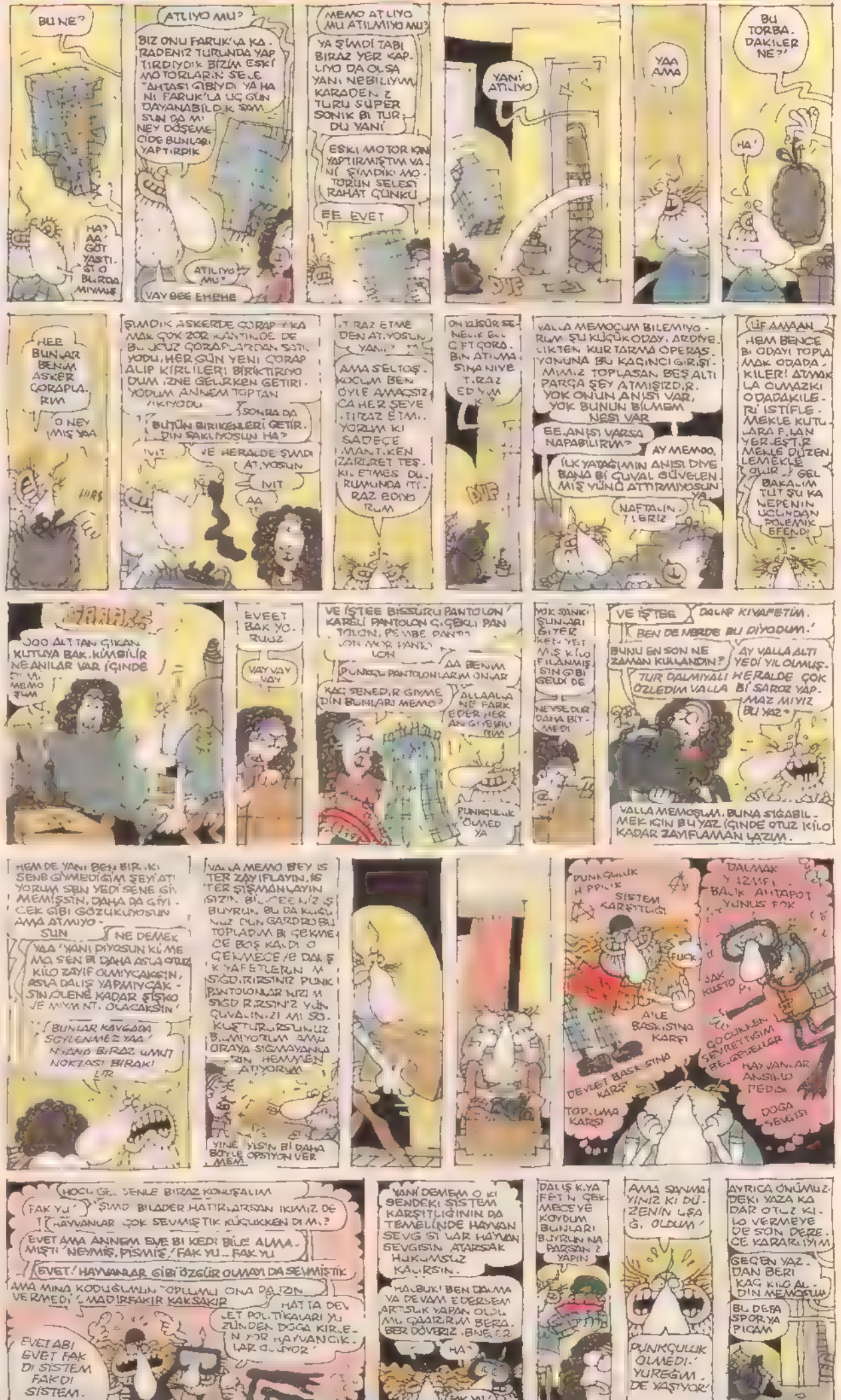

"Pazarın Neşeli Fıkraları"ydı. Gerçekten fıkraları merak ettiğim için değil, ama artık elimden başka türlü geldiği için fıkraları okumaya başladım. Maymunla evlenen kadının fıkmasını okudum, papağını kaybeden korsanın fıkmasını okudum, köpekbalığı ve insan isimli fıkraı okudum (iki köpek balığı bir insanın etrafında dönüp önce onu korkutuyorlar, sonra onu yiyorlar, bunu gören köpekbalığı diğer köpekbalığına "neden insanı hemen yemiyoruz?" diyor soruyor, öteki de cevabı yapıştırmış: "İnsanlar korkudan kendi kendilerine içlerini temizliyorlar, o zaman yenilirse daha lezzetli oluyor!"). Can Ataklı'nın Pazarın Neşeli Fıkraları isimli köşesinde tam dokuz tane fıkra var. Birini bile atlamadan hepsini okuyorum.

Sonrasında "Dünyaca ünlü rock grubu U2 grubunun konser biletleri aylar öncesinden tükendi" haberini okurken yüzümdeki hiçbir kası hareket ettiremediğimi farkettilim. Normalde bu haberi "haram olsun lan o paralar, hayrını görmeyin inşallah" ifadesiyle okurum (U2'yu pek sevmem). Onun yerine haberi yüzümde hoş bir tebessümle okuduğumu hissettim. Panikle suratımı elledim, evet zaten parası olan U2'nun üstüne bir de Türkiye konserinden para kazanması çok hoşuma gitmiş gibi bir ifade vardı suratımda. Son bir deneme amacıyla "altın alımları hız kazandı" gibisinden suratımda herhangi bir ifade oluşturmamaya bir haber okudum. Hızla en yakın aynaya koşup kendime baktım. Altın alımlarının hız kazanmasından memnun kaldığım çok açık. "Ne alakam var lan benim altın alımlarıyla!" diye bağırarak istedim ama bağırmadım. Can Ataklı'nın fıkralarına dolu köşesini okurken ya yüz felci geçirdim ya da beynimin duyguları yüzümdeki kaslara ileten kısmı bozuldu. Diğerlerinin yanına gidip kendimi çok belli etmeden ikili kanepeye yattım, kafama da vatanın pazar ekini serdim. Flipper gibi ortalıkta dolaşıp insanları yardıma çağırmanın bir anlamı yoktu. Ne diyecektim, "tebessümümü gizleyemiyorum" mu diyecektim? "Meh meh meh, İclal Aydın gibi ne o lan öyle?" diye dalga geçmez miydi insanlar? Geçici bir durum olduğunu umarak, geçmesini beklemeye karar verdim. Bu arada köşelerine "biraz da gülelim" kısmı ekleyen bütün yazarların fotoğrafları birbirine benziyor, bu yazarların hepsinin fotoğrafı da İclal Aydın'ın köşesindeki fotoğrafına benziyor. Bunu da bu yazıyı yazarken fark ettim. Sevgiler.

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YENİLENERİN KISA TARİHİ

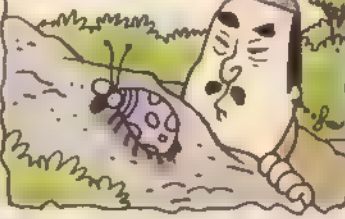
SÖN

YUDO KSE...

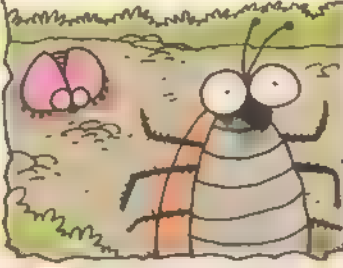
Merhaba, adım Ejder Viraj. Yudo Kse hocasıyım. Türkiye'de bu sporu hem yapıp hem öğretebilen tek kişiyim. İsterseniz size biraz bu spordan bahsedeyim.

Yudo Kse bundan 500 yıl önce Shaolin manastırında Ning Yu isimli bir rahip tarafından keşfedildi. "Hey böceği" denilen küçük bir böceğin hareketlerinden ilham alan rahip Ning Yu'nun tekniği, "Kudo Zin" denilen bir başka böceğe ilham vermiştir.

Rahipten aldığı ilhamla ne yapacağını bilemeyen Kudo Zin böceği, Panu Tse böceğine ilham vermiş, o da Kuyung Me böceğine falan derken boka saran spor dalımız tekrardan Rahip Ning Yu'da son bulmuştur.

Yudo Kse yedi ana prensipten oluşur:

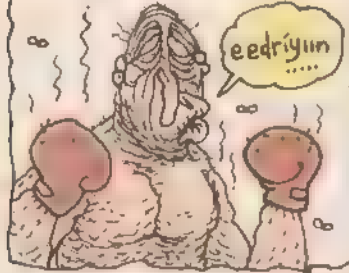
- 1- Dur.
- 2- İzle.
- 3- Bak.
- 4- Bi saniye
- 5- Lan oğlum
- 6- Yapma
- 7- Puşt.

Böcekten alınan ilhamla bu kadar oluyor tabi. Rahip Ning Yu yıllarca çalışıp (4 yıl) ana prensipleri geliştirmiş ve bugünkü haline getirmiştir. Temel teknikler şöyledir:

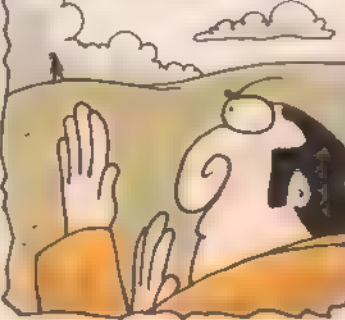
- 1- Rakibine sakın bakma.
- 2- Rakibini küçümseme, azımsama, dalaylama.
- 3- Rakibine yaklaş, defol git uzaklaş.

- 4- Sakın rakibine vurma, bırak seni dövsün.
- 5- Vur lan vur şaka yaptım vurmaktan olur mu.
- 6- Rakibini sev, Rocky 1000'i mutlaka seyret.

- 7- Bırak rakibini gitsin. Dönerse senindir.
- 8- Dönmezse sen de s.ktır git anlamadım niye buluştunuz zaten

Yudo Kse'nin Yararları:

Herkesin Yudo Kse ile ilgilenme sebebi farklıdır. Mesela ben kakamı tutamadığım için başlamıştım. Oysa şimdi tuttuğum gibi fırlatıp atabiliyorum.

Onun haricinde Yudo Kse strese, depresyona iyi gelir. Eğer vücudunun doğru bölgesine vurabilirseniz rakibinizi depresyondan çıkarabilirsiniz. Siz de insanlıktan çıkmışsanız dışarda buluşup bişeyler içebilirsiniz.

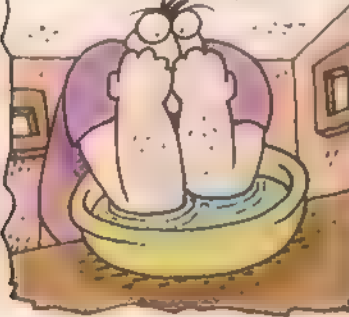

Fiziksel yararları saymakla bitmez. Refleksleri güçlendirir, enerji ve zindelik verir. Aaa bitti lan.

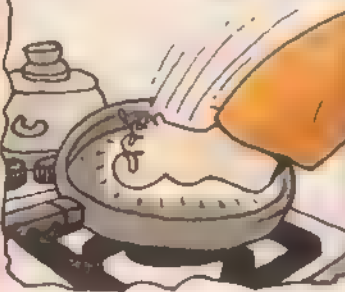

Dövüş teknikleri:

1- Direk vuruşu: Akşamdan suya koyduğumuz direkleri-mizi ertesi gün rakibimiz pembeleşinceye kadar vuruyoruz.

2- Ayak vuruşu: Tencerede ayıççek yağını kızdırıp ayağınızla vurun. Charleston biberleri, domatesleri, çekilmiş karabiberi ekleyip 35-40 dakika boyunca ayağınızla rakibinize fırlatın.

3- İnce vuruş: Rakibinizi güzelce yıkayıp ayıklayın. Biraz tekme ilave edip ağzını kapayın 15 dakika boyunca mikro yumruklarla kıvama getirin. Önceden hazırlanmış olan tokatlarla süsleyip salın.

4- Analı kızlı: Eğer rakibiniz hem anne hem kızyısa ayrı ayrı döşediğiniz tekmelerle yumuşatıp altındaki halıyı çekin. 20 dakika kadar buzdolabında bekleyin (bunu neden yapıyoruz ben de anlamadım). Sonra çıkıp ikisini de döğün.

5- Püf noktası: Rakibimizin suyunu bırakmasını istemiyorsak (işemesini) püf noktasına (erojen bölge) hafif bir tekme atabilirsiniz.

Kolay Gelsin.

Deniz
+ler

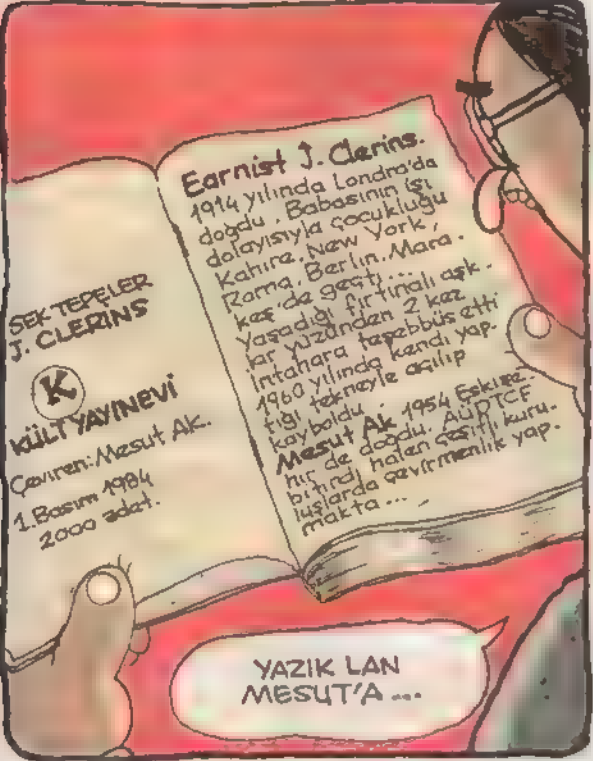
<p>NE ZAMAN TELEVİZYONDA GÜZEL BİR ŞEYLER İZLEMeye CALISSAM,</p>	<p>YA ELEKTRİK KESİLİR, YA BİRİ ARAR, İLLAKİ SONUNU SEYREDEMEM</p>	<p>NE ZAMAN, SU İÇMEYE GİTSEM İŞYERİNDE ÇOK SUSASAM</p>	<p>YA SU BİTMİŞTİR SEBİLDE YA DA BARDAK, İLLAKİ MUTSUZ OLURUM</p>
<p>NE ZAMAN KEYİFLE BİR ŞEY YAPSAM BİLGİSAYARDA YA ELEKTRİK KESİLİR YA DA İNTERNET.</p>	<p>AMA KESİLMESE DE MUTLU OLMAM YANİ. SIKILIP YATARIM BİRKAÇ SAAT SONRA</p>	<p>TELEVİZYONDA FİLMİ İZLEYEBİLSEM SONUNA KADAR, BİR ŞEY OLMAZ KİÇİMİ DÖNER UYURUM.</p>	<p>MUTSUZ OLMAK İÇİN SEBEP ÇOK MUTLU OLMAK İÇİN SEBEP ARAMAK LAZIM HAYATTA.</p>

USTA BANA Bİ ALTINLI KAŞARI TOST YAPSA

ÇEK Bİ ALTINLI KAŞARI

Bİ DE AYRAN

YADA DÜR KLASİK SÜR

- Merhaba.
- Kabahatler kanunu uyarınca içeri alınmayı hiçbir zaman için istemem.
- Her kiraz domates paketinde en az bir iki tane ezik kiraz domates olmayaydı n'olurdu. Zaman zaman küflüsü de denk geliyor, işte ben o zaman gerçekten biraz çöktüyorum.
- Çay bardağı ile çay tabağı arasına konan çay kağıdı her defasında çay bardağının altına yapışmayaydı n'olurdu
- Ulan arkadaş ben şu üç boyutlu sinemadan kaçtıkça maruz kalıyorum ya, harbinden deli çıkacağım. Özlem'im bayılıyor bu üç boyut olayına. E eşlik etmemek olmuyor. Sen eşlik etmezsen eşlik eden çıkar çünkü bu kıza. Kız çünkü bu. Özlem'im birisinin eşlik etmesini hiç istemem. Mecburen ben eşlik ediyorum. Şimdi ben burdan isim verip hiçbir filmi de öyle olsun istemiyorum, son izlediğim filmde üç boyut diye sadece altyazıları gözümle sokan sinemanın da çok affedersiniz ama ben öyle sinemanın artık yanı... Sınırdan cümlem de derbeder oldu. Bütün bir bitmek bilmez seans boyunca o kara gözlükleri o yarraks yazılar için mi taktım. Çok fena üzülüyorum. Pire için yorgan yakacak raddeye geldim.
- Büyük kediler arasında elbette her zaman için, bize en yakın olan Çita'dır. Bakkala koşursan koşacak gibi bir hali vardır. İnce Memed gibi geçmişimize uzanan tanıdık bir yüzü vardır. Zorlasan komi'ye de benzer. Çok büyük olmaması da çok güzel. Aslan. Sevedimdir. Onun o kasıno halleri, hanımlarına ettiği eziyetleri, Behlül gibi yeleli, ne uyuz bir şey. Bir de Arslan falan da diyen çıkıyor buna, aklımı çıldıracak gibi oluyorum. Bak Kaplan eşası adamdır. Bize uzaklar ama karakterinden ötürü Sevgisizliğinden değil. Arada gelir bir çayımızı da içer. Cenazemize katılır, düğünümüzde halay çeker. Başı da o çeker. Deli oynar. Fakat düğün dağılır, sarhoşlar evlerine götürülür, Kaplan şöyle uzaktan son bir kez bakar bize, sonra yine yalnızlığına gömülür. Aylarca görmeyiz bir daha. Derdi vardır durur içerisinde söylemez. Geceleri koronaki evinde şöminesinin başında viskisini yudumlarken döker gözyaşını. Puma. İşte en büyük orbu çocuğu budur. Bunun Allah bir dediğine önce bir dört kutsal kitabı açıp bakacaksın, kendi içinde sağlamasını yapıp inayacaksın da böyle inayacaksın ama tam da emin olmayacaksın. Öyle büyük bir yalancı, öyle büyük bir sinsidir Puma. Bu Puma konuşurken sıklıkla tabii ki de der. Yalanına inandırmak için id'yi yeterli bulmaz, bir de de'yi ekler. Bilmiyorum çok sinirlendim. Leopard, vaşak falan iyidir. (-Alpay Bey size bir soru soracağım. -Sorun. - Acaba yukarıdaki yazıda s.k.e sürülecek bir akıl var mı, çok merak ettim ben. - Yanlı.)
- Buluşuk makinesinde yıkanmış kupanın tersinde kalmış su güzel bir görüntü vermiyor.
- İğneyi başkasına çuvaldızı kendine batır. Nasıl psikopat biriyim bunu ilk söyleyen
- Bir bacağım yoksa iki bacağı olanları düşünürüm. Ama birileri bana diyor ki: bir bacağın yoksa iki bacağı olmayana düşün. Kusura bakmayım ama manimaz sıkıcısın. Bir bacağım yok diye iki bacağı olmayana niye düşünüyüm. Salak mıyım ben. İki bacağı olanları düşünüyüm ki, protezdir, karbon bacak'tır, çözümü üretiyim. Ama o kadar arabeskinsiz ki, günden soluyan insana şükür et diye geliyorsunuz. Smir çizmeyi hiç bilmiyorsunuz
- Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Ve hatta gelemeyesiceler. Bu defa ailecek gelmişler. Ailecek seviyorlar gerefisizler beni. Ve bu defa fil karpuz var ellerinde. Kuzenim sende karpuz olmayacağını bildiğim için gelirken kendimiz aldık dedi. Ayakkabılarınızı çıkarmayın dedi ailesine. Alpay'ın evde ayakkabılarla geziliyor zaar dedi. Kuzenimin annesi, hatta annası, ablası ve ağabeyi, olur mu canım böyle şey deyip ayakkabılarını çıkardılar. Daha sonra benden ayaklarına terlik gelmediğini görünce tekrar ayakkabılarını giydiler. Balkona çıktılar. Kuzenimin annesi, ayol bu ne sıcak, yemin ediyorum en sonunda yok mu beni s.ken diye bağınca o olucak dedi. Sonra da hep beraber gürültülü bir şekilde gülmeye başladılar. Kuzenimin ablası, bu salona bi köşeli koltuk al bence dedi. Köşeli koltuk mu dedim. Evet dedi, köşeli koltuk. Dedim ben mutfaga gidiyorum. Mutfaga bir girdim ki kuzenim fil karpuzu ikiye bölmüş, yarısını benim meyve kürü, meyve kürü dediğimde meyveleri dilimleyip üzerine buz atmak, benim meyve kürü yapışım büyük tabağa dilimlemiş, üzerine buz atmış, fil karpuzun diğer yarısını ise stroce sarmakla meşgul. Bir tiksindim anlatamam. İğrenç bir karpuz kokusu sinmiş her tarafa. Bu karpuzu burada mı bırakacaksın, ben yemem ki dedim. Ben sonra gelip yiycem dedi. Allah dedim inşallah senin belanı verir. Balkonda karpuz yerlerkene kuzenimin ağabeyi, karpuzların da eskid tadı yok anam, bu sene şöyle güzel bir karpuz yiyemedim çatır çatır dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. Sonra da hep beraber gürültülü bir şekilde gülmeye başladılar. Sanırım ben bu evden bu olası korfuca ziyaretler yüzünden taşınmak zorunda kalacağım. Çekilir çile değil çünkü.
- Son olarak, Uykusuz'da geçirdiğim bir güzel sene için herkese teşekkürler.
- Sevgilenimle.

Şu güne dek, bi çok eşyayı kaybettim ama . Bi Matkap kaybetmemiştim hiç! Annemlerin yeni taşındığı evin banyosuna ayna asmak için kullanacağım caan-ım matkabımı, aniden kaybettim yahu Bi poşet içinde götürmüştüm Orada yok, bizde yok. Uçtu! Belki rıvr-zıvrıla karışıp yanlışlıkla çöpe gitti diyeceğim ama, o da garip! Neyse, ilginç bi olay bu gerç. de, aklımda başka bşy. var şu an fekat. Sızı bilmem ama, geçen haftaki yazımın tadı, damağımda kaldı benim. Hani şu, politik gibi, siyasallı felan olan, guncel ülke durumu yazı Referandumdan, partilerden felan bahsetmiş, bi vatandaş olarak derin şikayetlerimi ve cılız çığlıklarımı yansıtmaya çalışmışım. Acaba dedim sonra, artık böyle şeyler mi anlatsam yav? Fekat, politik konulardan kuru kuruyla bahsetmek, kahvenin bakkalın önünde sık-ıtıdan konuşmak gibi olurdu Araştırmacı kimliğimi ön plana çıkarmalı, böyle bi kimliğim yoksa da bi yerden hemen edinmeli, belgeler, istatistikler, çarpıcı rakamlar sunmalıydım!

Mesela "bi Tarım ülkesi olduğumuz ve buna rağmen çok bi faydasını göremememiz" gerçeği, artık liste başı ekonomi geyiklerinden biriydi. Fekat ben bundan bahsederken süper bi araştırma yapmalı, acayip ilginç ve etkileyici bilgiler vermeliydim! İtalyadan felan ithal edilmesi düşünülen zeytinyağı miktarını Çotank diye açıklamalı, Tarış yetkililerinin bildirdiği yerli üretici rekolte rakamlarını kıbarca sunmalıydım! Böyle zor gibi şeyler yapabilmek için de, Google'da dikkatlice yarım saatçik gezinmek yeterliydi! Sonra, İktidar partisini ve öbür partileri gene kıyasıyla eleştirip, bunların saçmalıklarından yarı haykırışlı sert bi üslupla, yarı da mizahi bi tavırla söz ederdim. Çok zekice ve plânlı hareket edersem, espi mi yapıyom cıddi miyim, o bile tam anlaşılmazdı belki. Böylelikle, yazımın gerginliği dolayısıyla devlet görevlilerine yanlışlıkla edeceğim bi hakaret için, mahkeme olayından da kurtulurdum. Yok eğer kurtulamazsam, mahkemede "İlk defa siyasallı güncelli politik yazı yazıyom. Acemiylim. O yüzden heyecandan dilim sürçtü!" derdim hakime. Gerçi, ufaklık çocuklar bile rahatça içeri tikiliyorsa, sürçme mürçme dinmez, anında şutlarırdı beni kodese! Ama olmazdı böyle bişli canım; çok dikkatli yazar, yazdıktan sonra beş defa okur, devlete, büyük adamlara ve kutsal şeylere hakâret etmemeye dikkat ederdim. Araştırmacı kimliğimi de kullanınca, öyle feci dikkatli olurum ki; canımıza okuyan bi iktidar partisinin son icraatından, manyak gibi kadrolaşmasından felan bahsederken; herkesin bildiği sıkıcı örnekleri vermez, Google'dan filan beş gün boyunca araştırıp bulduğum en kıskırtıcı ve gizemli örnekleri sunarım!

Bunnarı düşünürken, dedim ki, ulan kim okuyacak peki! Yanı, bu süper güncelli politik yazılarımın kime ne faydası dokunacak. Altı tarafı, bi Mizah dergisi: eilemanyım! Adamların, mizahlı karikatür dergilerini çuküne taktığı yok, dalgaları ni bile geçiyorlar fırsat buldukça! Yönetimde olmayan, norma. vatandaş adamlar ise "Girgiri'den beri mizah dergisi almayı bıraktı!" Belki, çok güze yazmışsam gençler okur, kulaklarına küpe olurdu? Ööf, onların da çoğunluşu apolitiktü. Bu tarz bi küpeyi sevmeyiz, takmazlardı. Aslında, zavalı ben bile bunnarı düşünmüsem, böyle politik çığışları çok ünnü kişilerin yapması manyakça olurdu ha. Mesela, Tv-Sinema sayesinde halkın daa çok tanıdını ve sevdi! Cm Ylmz, Gülgen Erben, OranGencebay'ın felan, önmüüzdeki hafta aniden (kafalarına birdenbire tuğla düşmüş gibi) uzatılan bi mikrofon iktidar hakkında süper bi eleştiri yaptıklarını düşünsenize! Direkt olmasa bile, şarkılarında, skeçlerinde filan serpişirebilirler araya. On bin tane bombadan daha güçlü, gizemli bi olay patlak verirdi, "noluyo lan" derdik, tatlı değişim rüzgarları serinletirdi sıcatkan geberen ensemizi! Gerçi, araba koleksiyonları filan sıkıntıya gırdirdi ama, çok zekice, mesleklerine uygun bi şekilde söylerlerse laflarını, yine araba yat felan alabilir, gene eleştiri yapabilirlerdi. Ya peki, sahiden de doğuştan apolitiktir onnar, "politikli mesajı sevmiyom, güldürmeyi felan seviyom ben" diyorlarsa hakaten? Yok yav, inanmam! Hiç mi, bi şikayetleri yok ülkelerini yönetenlerden. Neyse kimsen n günahını almayalım, belki de kırkırıtyörce, bi gün aniden süper bi eleştiri parodi şarkısı yapacaklar. Hem onnarı böyle görürse ben de coşar, en sert ve de en mizahlı esprili yazılarımı yazarım! Yannız, gene de bi sorun var gibi

Öyle kişiler (apolitik komikleri, kritik şarkıcıları) anlayabiliyom gibi Çünkü, bu tür şeyler yazmayı, ben de pek istemiyom sanki. Ne biliym, lise günlerimdeki T cetvelimden bahsetmek istiyom mesela! Dört sene (bi sene kaldım), liseye T cetveli ile gittim minibusle. (Dört sene boyunca, bi kere bile oturmam o iğrenç minibüslerde! Kadıköy'deki ilk duraktan dil, Koşuyolu'ndan biniyodum çünkü. Bi elimde bond çantam, öteki elim güc belâ kavradığım bi demirde, kolumun altında cetvel, eşik kıçım cama yaslı, burnumdan üstüne eğildim kişiye terler damlatarak.) Yine de o salak T cetvelim, herşeyim oldu, en yakın arkadaşım gibiydi. Gıtar çalıyo gibi yaptım onunla evde, dürbünü tüfek gibi tutup nışan aldım; mikrofon gibi kavrayıp konuştum. Plastik kısımları da bulunan, üst model, havalı bi cetvel dildi. Bildimiz, komple tahtaydı! Okuldan sonraki yıllar boyu da divanımın altında kaldı. Gece eve bi hırsız dalarsa (beyzbol sopası misali!) kafasına Çotkanadak indiriyim diye Böyle işte!

Bırakın beni, on sayfa boyunca, daha da ince esprilerle, yoğun göziemle anlatıyım bunu. Bi konu içine de yerleştiririm! Üstelik köşenin başlığı da yıllardır bu tarzıma uygun: "Ayrıntılar" demedik boşuna. Noluyo yav? Niye heyecanlandım böyle; niçin savunma modunda gibiyim ki. İktidarlı partileri felan eleştiricektik güya. Gene kendime döndüm!. Fekat, süper fantezi ha. Yani, Şahan İvedik'in, Beyazıt felan gibi yaparken birdenbire, referandum veya yeni Elektrik zamları hakkında, çok nefis bi eleştiri patlattığını düşünsenize. Ekmekleriyle oynamadan tabii canım; ustaca. Bi ara, Metin Akınar'da sivr ve ilginç sözler ediyodu, tatlı diliyle; yoruldu galiba. Oha, daha süperini buldum: Rahmetli KemalSunal etseydi manyak bi politik laf? Bazı filmlerinin senaryosundaki eleştirel şeylerden bahsetmiyom, bi mikrofona bi gün direkt, mesela İran, İsrail gibi komşularımızla ilişkilerimizi eleştiren komik ve acayip doğru bi tesbit yapsaydı, "Hıh hıh hıh! Düşülmü!" diyip, hepimizi kahkahalara boğacak klâsik bilgini de ekleyerek. Dur; futbolcular da yapsa? Oy oyh! Ne acayip bi dünya! Arda, çıkıp "bu pahalı internet kopuyo ve yavaş, Telekom uyuyo mu!" dese mesela. Emre de şey dese, "En fazla iş kazalarının yaşandığı bi ülkeyiz, bence saçma bu aslında" dese bi mikrofona, birdenbire yanlışlıkla, delirmiş gibi. Bülent Ersoy bi ara acayip şeyler diydodu süper; o da bıraktı gibi. Rafet El Roman'ın "Yaşşaa! / Sen çiftçi yaşşaa!" diye, harika bi şarkısı vardı. Olunca oluyo işte: Hem disko müzikli, hem eleştirili gibi nefis. Daha sayayım da; bu saçma yük gibi şey, benim üzerimden kalksın bar!

Yok yok, kalkmasın, taşıyım. Çok şey yapıyom ki zaten. Bi buçuk hafta boyunca politikli güncel gibi yazdım diye, hemen de havalara girdim! Bi de sıfır araştırmalı, ilginç ülke istatistikleri ve rakamları içermeyen, belgesiz yazılar hem de! Dur ama, daha neler yapıcım. Önce, özel bi Açılım kahvaltısı vericem bazı seçkin okurlarıma! (Saçmaymı bu be. O kadar kişiye nasıl kahvaltı hazırlarım; peynirli kilosı kaçta biliyon mu, reçel de lazımı!) Neyse, kahvaltı etmem ben pek zaten sabahları. Dur ama, daha neler yapıcım bak ülkem için! Mesela haftaya, hayırlısıyla yeni bi yazı dizisine başlamayı düşünüyom: "İş Macerâları." Manyak komik gibi olucak. Aralarına, şu heyecanım tükenmezse, güncelli siyasi şeyler de ekleyebilirim, (ulan, nasıl eklenir o oraya? Terzi miyim, cambaz mıyım ben! Yapılabileceği kesin olmayan şeylerin sözünü veremeyi çok seviyom!) İktidar, politik felan derken feci gaza geldim, son olarak bari güzel bi Vaad'de bulunayım da öyle gideyim, (Kolay bişli olsun Metin!) Hmmm? Eğer, önmüüzdeki haftaki Ayrıntılar'ı okuyup, 'Evet!' beğendim' derseni; kendime yeni bi yazık ayakkabı alıcım. Bi de yeni Lcd Tv alıcım Söz!! (Bi dakika. Vaad, kime verildi yav? Bana mı, okura mı vermem gerekiyo?) Neyse ağbi kaçım ben! İstedigime veririm. Vaad benim dil mi.

VAY! VAY! VAY! VAAAAAY?!

GENÇLER HADİ BAKIM YETER. YİYİŞMEYİN BURDA

ESTAĞFURULLA NE YİYİŞMESİ? BİZ YALNIZCA ZAA LAŞIYORDUK.

ZAA LAŞMAK MI? O NASI OLUYO?

HANI YANMAIŞ SİGARAYI AŞİDE TUTARSIN DA KİYMORLUŞ GİBİ YAPAR. SİN? ÇAK TİN?

PEKİ DAĞARCICA ATIDIRIM BUNU İYİ GÜNLER

DAĞARCİK AŞIAN PARÇASI!

Deddure ded-deddure Ha usak ha...

ABİ YAPMA İSVİGRE ALPUZERİNDİYİZ. BURADA KİLTLEMİŞ BENİ TIKIM VAR BİLİYOSUN.

RİZE'DE DE SEN BENİ KİLTLEMİŞTİN HATIRLIYOMUSUN ARŞA MESELE YÜZÜNDEN ...

CEPTEN KEMENÇEYİ ÇIKARIP YAKA RUM SENİ MANI TANIN YANINDA HORON TEPTİ RIRIM LOBİDE

KIPIR KIPIR

HA UŞAK HA!

ABİ SENİN KİGEYİ KÖYÜ KEMENÇEYİ YERİ NE Bİ İZEFER LİK YAT TİN?

ÇOK ACIR PARFUM KULLAN MA DEDİM. DİNLEDİN ALTIN KLİNYEYİ ÇIKAR DEDİM ÇIKARDIN ŞU BOYNUNA BAĞLA. DİĞİN KAZAĞI DA AT ARTIK SIRTINDAN BE ABİ. NE BU BÖYE YILLAR YILI...

SANA NE Y. RAM.

VAAAY MOHER KAZAA LAF EDİNCE HEYEMEN Y. RAM? BEN YANINA Bİ GOLF SOPASI BİRA KİP KAĞARIM ABİ NE BOK YERSEN VE ABBAS YOLCU

DUR GİYME ŞİF!

ABBAS KAĞAR!

KORKULARININ ÜZERİNE GİTME. LİSİN.

LAN ATTIGIN LEBLEBYİ YAKALAMAYA ÇALIŞIYORMUN NE KORKUSU!

HOÇA DA KAZANIN DOĞURDUĞUNA İNANI. YORSUN DA, ÖLDÜĞÜNE NİYE İNANMI YORSUN DEMİŞ

HAHAHA'ÇOK KOMİKİMİŞ HADİ BABA FENERBAHÇEE SEN ÇOK YAŞAAA..

CANIM FEDA OL SUN SAANA..

HİSS! AKILLI OLVN!

KORKUDAN AKLIYIZA SEVEN İLK ŞEY. LERİ ÇOK YENİ GİBİ SÖYLÜYÖRÜZ AMA. HAYALET HALA ORDA ABİ NESLİN BARAN CEDDİN DEDEN'E GİRELMİ HIZLIKA SERİ!

HASTANIZ NERELER BUGÜN? SİZDEN İYİ OLMASIN DOKTOR BEY

HAHA' BEN SÜPERİM Dİ Mİ?

SÜPERSİNİZ DE. KAKA TAHLİL LERİNİZİ BAŞKA HASTANEDE YAPTIRIYORMUSUNUZ DİYE DUY. OLMA SÖYLESEYDİ. NİZ BEN YOPARDIM İKİ DAKKADA BURDA?

İKİ HAFTADIR OTOMATİK BAĞLADINIZ (YİCE YATAK BOŞ YASTIK KUYUYORUM)

ÖHA HASTANIZ NASIL LER DEMİSTİN?

DEME.

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI!

AHHH' ÇABUK SU GETİR LAN YANARCA PİDE İSTECAMMIŞ OHH!

İKİ DAKKA TOPLAN PATLAMA SİNİ BEL LEYENEDİN BE

YILLARCA GÖZLÜK SAPI EYDİM ELİME NE GEÇTİ? LİBİDOYU GÖZLÜGE BAĞLAYIP BU MAKAMA OTURANA KADAR NE EMİLİM ŞU EMEKTAZ GÖZLÜK BİLEMEZSİN DOSTUM! ALTI TANE GAP ESKİT. TİM. ANLA...

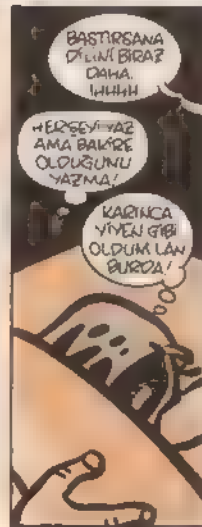
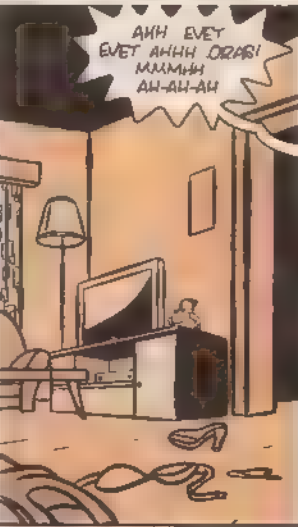
AMA ARTIK EMMİYORUM. SEVGİLİ TRIBAL OKURU DANA DA BOL SANS VE EŞNEKLER DİL YORUM

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıl Terim **Kalligraf:** Şevki Saygıman
Makale Hissler: Elvan Aktas, caglar,yuksuzdereg.com **Muhasebe:** Munire Tahirler
Adres: Asmalimesek Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat 1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 - **ISSN 1307 - 7819**
Baskı: Gemi Malbaa'da İktisadi ve Teknik Sanayi Ticaret LTD ŞT. Tel 0 312 353 29 61
El Dağıtım: DPP 0 (212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL, Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
İBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bir yömünü keşfetmişim, sakınleşmek, düşünmek için yürüyordum Yanı ahştığımız, avaz avaz bağırarak, küserek sorunlarımızı çözen kadınlardan değildi. Bu kadar küçük ve basit bir fark onu ilginç kılarak anlatılmayı hak ediyor. Benim yaptığım ise onu yürütmek. Yürüttüm onu...

26 AGÜSTÖS PERŞEMBE
SAYI: 2010/35 No: 156
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C FİYATI: 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

KPSS'de, çoğu daha önce hiçbir başarı gösterememiş 350 kişinin, soruların tümünü doğru cevaplamasıyla ortaya atılan kopya iddiaları, ÖSYM tarafından kabul edilmedi. Bazı adayların soru kitapçığına kendilerini motive etmek için 'ha gayret' yazmasını kopya çekilmediğinin bir işareti sayan ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan, iddiaların yaşattığı sıkıntıyı Sudoku oynayarak unutmaya çalıştığını söyledi.

BELKİ DE TOPLUCA KURU ÜZÜM YEDİLER...
OLAMAZ MI?..

ABİ SEN
SUDOKUYA
DEVAM...İŞLER
ÇOK KILLI,
BELLİ OLDU...

OLUM NİYE Kİ LAN?..KURU ÜZÜM KAFAYI ÇALIŞTIRIR...
BEN HEP SUDOKUYLA KULLANIYORUM,
SONUÇLAR İNANILMAZ...ALICAN MI BİR AZ?..

Bursa'da 19 işçinin ölümüne neden olan maden ocağının yöneticileri, ölen işçilerin ailelerine "Erzak verelim, şikâyetinizden vazgeçin" demiş.

RTÜK, Küba'yı tanıtan bir
belgeselde puro fabrikasında tüütün
saran Kübalı kızların
görüntülerinin yer almasını,
"Tütün ürünlerinin kontrolü"
yasasına aykırı bularak Sky
Türk'e 50 bin
lira ceza kesti.

Komedi-macera türündeki "Pak Panter" isimli filmin aksiyon sahnelerinin çekimi sırasında oyuncuların Ufuk Özkan'ın kaşı patladı, Doğa Rutkay'ın omzundaki bağlar yırtıldı ve Metin Zakoğlu'nun kulak zarı patladı. Yapılan basın toplantısında oyuncular geçirdikleri kazalar gözükarak "oyuna kendini vermek" gibi tanımlamalarla ve "super bir film yapıyoruz" neşesiyle anlatıldı. Kurguyla gerçeğin bir rüya karışığı bu sette en iyi kurguyussa Doğa Rutkay yaptı: "Silah kullanmam gereken bir sahnede omzumdaki bağlar yırtıldı. Beş gün hastanede yatım. Aslında alçıya alınması gerekiyordu ama düşünce gücüyle iyileştim, alçıya gerek kalmadı."

GERÇEKÜSTÜ BİR FİLM

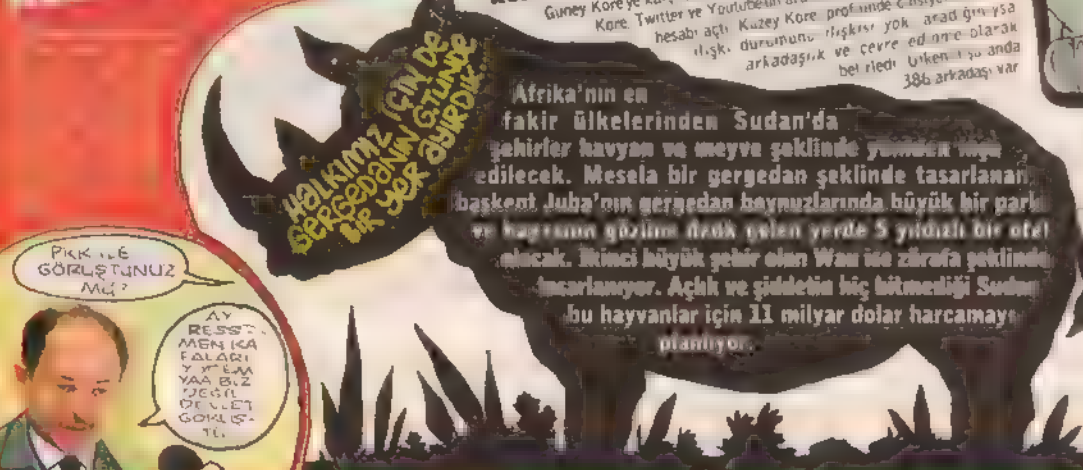

TAKIM RUHU

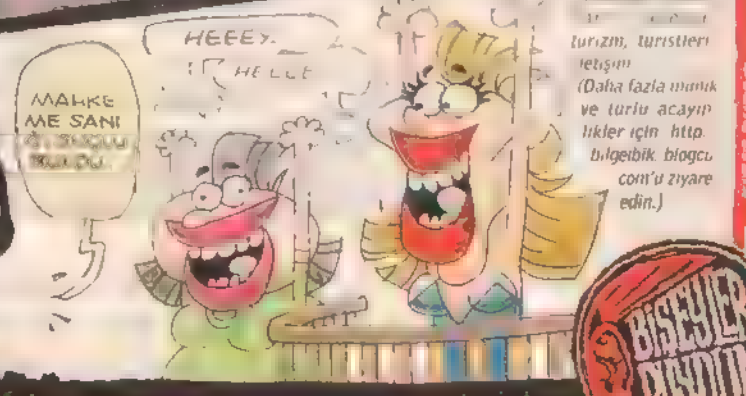
Söz yazar Bilge İbrahim Beyazlı Cumhuriyet
Siyaseti, Edebiyatı, Tarih ve Devlet Akademi
Pembe' adlı kitabında kendisine ait dans figürleri
ve mimiklerini izinsiz kullandığını iddia etti
Gözetim ve denetim kurumu söz konusu iddia
konusunda incelemeye girdi. İnceleme sonucunda
Pembe' kitabında yer alan dans figürleri ve mimik
resimleri, yazarın kendisinin yaptığı çalışmalarla
aynı değil, farklı olduğunu tespit edildi. Bu nedenle
yazarın iddiası kabul edilmedi. Yazarın iddiası
konusunda soruşturma yapıldı. Soruşturma sonucunda
yazarın iddiası ile benzerlik gösteren resimler, resimler
video kayıtlı ile benzerlik gösteren resimler, resimler
yazarın kendisinin yaptığı çalışmalarla aynı değil,
farklı olduğunu tespit edildi. Bu nedenle yazarın
iddiası kabul edilmedi. Yazarın iddiası konusunda
soruşturma yapıldı. Soruşturma sonucunda yazarın
iddiası ile benzerlik gösteren resimler, resimler
video kayıtlı ile benzerlik gösteren resimler, resimler

RESMİ AÇIKLAMA

KUZAY KORE SAMA ARKADAŞLIK TEKLİF EDİYOR

Afrika'nın en
fakir ülkelerinden Sudan'da
gehirler hayvan ve meyve şeklinde yemden oluş-
turulacak. Mesela bir gergedan şeklinde tasarlanan
başkent Juba'nın gergedan hayvanlarında büyük bir park
ve bahçenin gölüne düşen yerde 5 yıldızlı bir otel
olacak. İkinci büyük şehir olan Wau ise zürafa şeklinde
tasarlanıyor. Açık ve güdütün hiç bitmediği Sudan
bu hayvanlar için 11 milyar dolar harcamaya
planlıyor.

2007-2008

• İsrail'i parlamenter Avigdor Lieberman, "ABD'nin II. Dünya Savaşı'nda Japonya'ya yaptığını yapalım. Gazze'yi işgal etmek gereksiz" diyerek Gazze'ye atom bombası atılması gerektiğini söyleyeceği 2 yıl...

* Helin Avcı, tarih merakıyla ilgili bir soruya, "Evet, Atatürk ve arkadaşları; İnönü, Celal Bayar ve Korkmaz mesela..." cevabını vererek Atatürk'e "Korkmaz" isimli yepyeni bir arkadaş kazandırılı 6 yıl...

• "R&B" müzikal bir terim olarak kullanılmaya başlanalı tam 61 yıl olmuş.

BEN DE
KENDIMI
MOTIVE
EDIM
DEDIM

Barış UYGUR

■ Bir de bu kopya iddiaları için ÖSYM başkanı Ünal Abinin, sırtında kopyayla Hababam Sınıfındaki Kültüymaz gibi "Bize küll yutturamazsınız. İnceledik kopya yok, kopya çektiymeyiz!" diye feryat etmesi gerekisi kanımca. Soru kitapçıklarındaki "ha gayret", "ya allah", "tostumu yedim bekliyorum" türünden motivasyon mesajlarının da açıkça ortaya koyduğu gibi kopya mopya yok -ki kendimden biliyorum, üniversite sınavında kitapçığa "aynıl da gel" yazıp derece yapmış arkadaşım var-. Her ikisi de bütün soruları yapan evli çiftler meselesine gelince de o işi fazla kuralmamak lazım. Zira ne biliyorsunuz belki bir kitap kulübüne falan üye bunlar, hep beraber çalışmış, deneme

■ Minibüse bindikten sonra annem hemen diğ döküp gönölümü aldı. Yıllar sonra bu olayı hayal meyal hatırlayıp “sen beni bir kere bir minibüse dövmüş müydün deydi, polisler falan da vardı” diye sorduğunda da bu olayı anlattı. Annemden yediğim ilk ve muhtemelen ikimiz için de en yararlı sopayı yemiştım herhalde. Sonrakı sopalar konusunda ciddi şüphelerim var.

SÜNNET OLMAYAN BERTARAF OLUR...

İsimde-
yim-
Gücüm-
deyim-
umut.

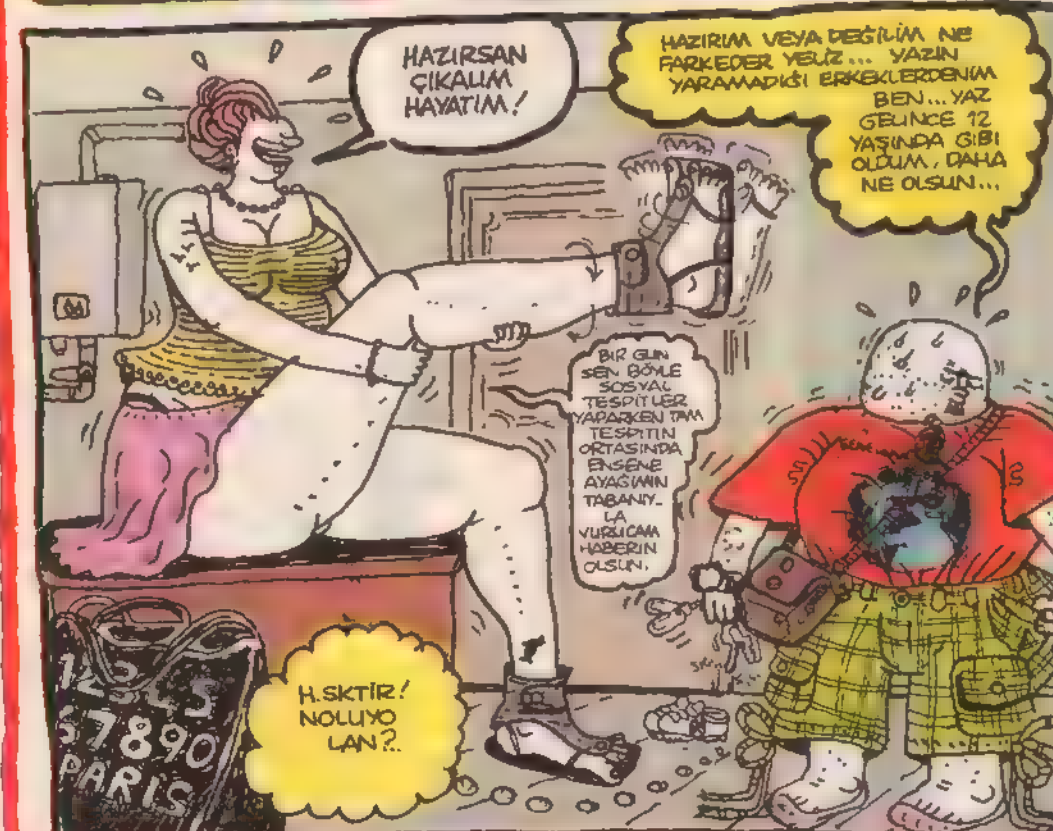
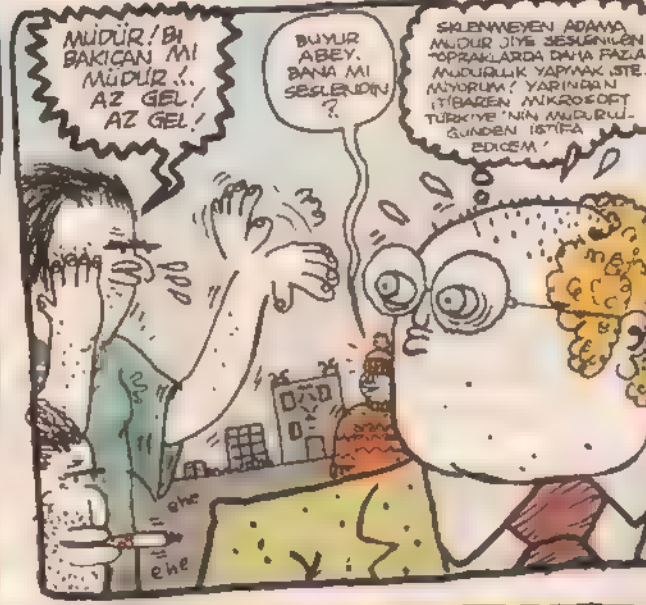
BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Sen ve Ben, hi de Herkes.

"İnsanların cebinden paralarını almak istiyorsanız onlara iki kelime söylemeniz yeterli; "organik" ve "anti bakteriyel". Bu iki kelimeyi duyup da duyarsız kalabilecek bir Allah'ın kulu tanımıyorum. "Organik" (şimdilik) daha üst gelir seviyesindekileri cezbeden bir kelimeyken, "anti bakteriyel" herkesin aklını başından alıyor. Dar gelirli vatandaşlarımız gıcır gıcır, pasparlak elmayı, portakalı, domatesi yiyedursun, daha zenginler için meyvelerin daha çürümüşü, daha yamuk yumuşu makbul. Çünkü onlar organik, onlar çok yaşatır.

Ama anti bakteriyel, sınıf tanımıyor. Maaşımız ne olursa olsun son bir yıldır hemen hepimizin evinde artık anti bakteriyel bir sabun var. Bütün insanlık olarak mikrobu kırıyoruz. Fakat mikrobu kırarken keriz yerine konduğumuzdan kullandığımız açıkçası. Domuz gribi sırasında bakkallarda satılan anti bakteriyel jeller sayesinde mi dev bir salgını atlattık biz şimdi? Bakkala giderek insan ırkını kurtardığımızı ne olur torunlarımıza söylemeyelim, yüzümüze tükürürler! 21. Yüzyıl insanına biçilen rol bu. Mikrobu kır, parayı kazan, doğaya koş." dedim ve vitesi değiştirdim. "Doblo almış adamsın Umut daha neyi açıklamaya çalışıyorsun" dedi camdan kafasını çıkararak. Rüzgâr saçlarını uçuşturuyordu. Doblomdaydık Assos'a doğru gidiyorduk. İnsan Doblo alınca artık sürekli "doblo" diyor. İki kelimesinden biri "doblo" oluyor. Bir yazar bir karikatüristten çok bir toptancı gibi olmuştum Doblo'yu aldığımдан beri. "Doblo'ya yükleriz", "iki arabayla gitmeye gerek yok, doblo'yla ben götürürüm onları", "benim Doblo'nun torpidosunda olacaktı" artık kanıksadığım cümlelerdi. Zaten sabahdan beri ona neden bu Doblo'yu almaya karar verdiğimi açıklamaya çalışıyordum. Hoş, ortada açıklanacak bi durum yoktu, kendisi de Doblo'nun tadını çıkarıyordu belli ki. Ama açıklasaydım yine her zaman yaptığım gibi suçu bütün dünyaya atacaktım ve bu lanet dünyanın bana Doblo aldığını söyleyecektim, benim yapabileceğim yoktu yüzyıllar süren yanlış yönetim biçimleri beni buna mecbur etmişti. Kendimi aklamak uğruna bütün dünyayı hapse atabiliydim. Bunu iyi yapardım bilirdi. O yüzden bana "he" der geçerdi. Ve o yüzden iyi anlaşırdık.

Oldukça mutlu gözüküyordu. Haberleri dinliyordum, radyonun kanalını değiştirip istediği frekansa ayarladı. "Kılıçdaroğlu" diyen hoparlörler bir anda "Uuu beybi" dedi. Terlemişti, tişörtünü çıkarıp bikinisinin üstüyle kaldı. Güneş gözlüğünü taktı, İki sigara yakıp birini dudaklarına koydu. Sigarayı alırken

BEBEK KAFASI

BEKAT ÖZDEMİRÖĞLU

HACİVAT - KARAGÖZ

- Karagözüm, ceket içi kumaş yelek?
- Üstüste kırk gün giyen, dolmakalemden başka kalem kullanamaz hale gelir ve ölene kadar mürekkep peşinde koşar!
- Tornavida?
- Ya kalfa eli dokunur ya çırak, ustayı bazen rahat bırak!
- El arabası?
- Taşyan kişi, göz teması görünce güler ki o aletlin hareketi, sesi selam gibi zaten.
- Aseton?
- Kokusu işlevinden yoğun.
- Beni benden alansa, balıkçılarda getirilen tüle sarılı limondur. Limon gelin olmuş gibi. Seni sendan alan nedir peki azizim?
- Dostoyevski. "Odada aşağı yukarı yedi kişi vardı, kadınlarla birlikte on" diyor Delikanlı romanında.
- E, sen kitaba dalmışsın, hani halk komiğiydin?
- Çelişkiler keskinleşti, proleter bilinçlendi be Cavcav!
- ***
- N'aber Karam?
- Karam, kaşı karam, bahtı karam!
- O son birayı mı içtin?
- Bedri gibi ressam, Rahmi kadar şair.
- Eyüboğlu'nu anıyoruz, he?
- Asıl 2046'da anılması lazım Bedri Rahmi'nin. 2046 sonbaharı boyunca.
- Niye o vakit?
- "Sene 946, mevsim sonbahar" dizesini gönlümüze yerleştiren "Sitem" şiiri, yüzüncü yılında kutlanmalıdır!
- İnceci adammışsın lakin niye şimdiden söylüyorsun bunu?
- Çok bi zaman kalmadı ki 2046'ya. Arada bi Orhan Veli ömrü kadar zaman var.
- Pes bilader!
- ***
- Karagözüm, dayın n'oldu?
- Gıda mühendisi oldu, kaşar eskitme uzmanı.
- Dayın n'oldu?
- Dejavu oldu.
- Üçlük dayıyı sorduydum.
- Küçük dayı, Malta prensesiyle nişanlandı ama prens olamadı, çünkü prenses nişanı attı!
- Niye?
- Dayımı sarayın ahırında, cigaralık çekip atlara üflerken görmüş çünkü özel kalem.
- Hadi canım, bu doğru olsa duyardık.
- Her duyduğun doğru mu ki?
- Demogajlye girmek?
- Demogajide çare tükenmezzi!
- ***
- Karagözüm, bas bi fıkra da şenlenelim.
- İyi, dinle. Bi obsesif, bi agresif, bi de depresif kralın kızına aşık olmuşlar.
- Tamam abi, istemez fıkra mikra.
- Yok yok, dinle. Tam kız bunlardan birini seçecekken, kral halk hareketiyle devrilmiş.
- Abi, uzatma ya.
- Devrimden sonra depresif iyileşmiş, agresif sakinleşmiş, obsesif gene obsesif kalmış, kız da onu seçmiş.
- Eee? Eskiyl hatırlatığı için mi onu seçmiş?
- O diil de, biz Yunanmışız lan!

- Yok artık vre!
- Piiiii, saniyesinde havaya girmek!

- Karagözüm, Eski Ankara nasıldı?

- Oooo, Ramazan'da şimdiki Cinnah Caddesi'nin orda ateşler yakılır, 4 x 100 Kırğızca Yarışları yapılırdı. Emekli defterdar Rasim Efendi az mı müstehcen neşriyat gösterdi bize? Küçük dudakları rujlu, beyaz patiska çoraplı, üç köpüklü sütyenli sevici minelisi unutmak mümkün mü?

- Eski izmir peki?

- Vahooo, Kordonboyu'nda Cigerci Payidar diyorum. Kesip pişirmeden önce lüp haldeyken, ciğerle konuşur, içini dökerdi. Üvey abisi Mezeci Haydar da haydarinin mucidi olduğunu 17-18 yıl iddia etti... Ne Erol Kundura!

- Efendim?

- Yok bişey, sesli düşündüm... Eski Bursa'da vezirler en az iki timsah besterler idi...Eski Konya'da kuyumcular iflas edince yoksul düşmezler, bi alt klasmanda gümüşçü olurlar idi... Eski Mardin'de Eski Midyat daha meşhur idi... Eski Eskişehir, şu an yenilikçi, çünkü eskiyle eskimin çarpımı yeni... Eski Yunan, şu an yok...

- Karagözüm, kelimeleri yanlış anlayan bi tek sen diilsin.

- Somut örnekle belir!

- Filipinli arkadaşım, pastaneden kedi dili isteyeceğine deli kedi istemiş.

- Yay be, Filipinli arkadaş ha. Arnavut, Çerkez vardı mahallede ama yeniler de var demek ki.

- Dünya küresel bir köy artık azizim.

- Doğru, o köyün başında da petrol bağımlısı manyak muhtar ve tek dişi kalmış ihtiyar heyeti var. Benim güzel ve başı kalabalık ülkem de köyün delisi gibi, o eksen senin, bu eksen benim dolaniyo...

- Eksenler partisi olsa da gitsek...

- Noksanslarda kaybol e

- Millet aşkı bi şey sanyo, aşk şeytanın oyunu!

- Ne o lan, aşk doktoru Mehmet Coşkündeniz'in yanında hastabakıcı olarak işe mi girdin?

- Benim diil abi, Ezel'in lafi bu.

- Hangi Ezel, Akay mı? Klas adamdır, bizim hikayemizi çektiydi.

- Yok abi, benim dediğim diil Ezel...

- Kısaca dizel mi diyosun?

- Senle konuşulmuyo abi.

- Susmak da bi konuşmak diil midir?

- Cevap veriyorum, diildir.

- Abi başıma ağrı girdi. Aha da geçti!

- Senin başına girip çıkan ağrı değil, ağrı fikriydi.

- Ağrı başka, ağrı fikri başka midir?

- Senle ben kadar lan Cavcav!

- Hayrola Kara?

- Ben gidiyorum Cavcav.

- Niye, ne güzel konuşuyoduk.

- Seni çok dinledim, biraz da kendimi dinliim...

- İyi, git sen o zaman, ben de kendime gelirim...

- Sıkı arkadaşız di mi biz?

- Aşırı.

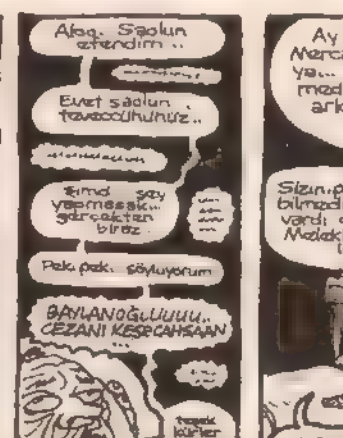
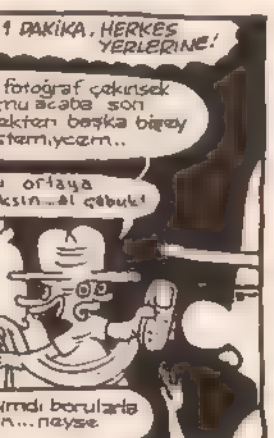
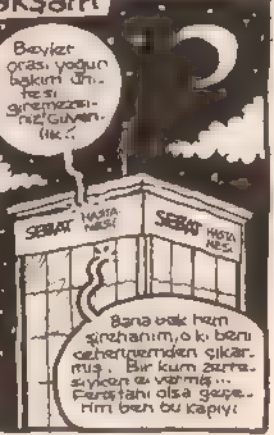
- Ama gene de ben yokken Nasreddin'le program yapıcın de mi kurnaz?!

- Lan? Kimden duydu?

- İbiş, rüyasında görmüş!

- Bu incecik bir veda havası mı yoksa?

- Bu inceci bir veda yazısı...

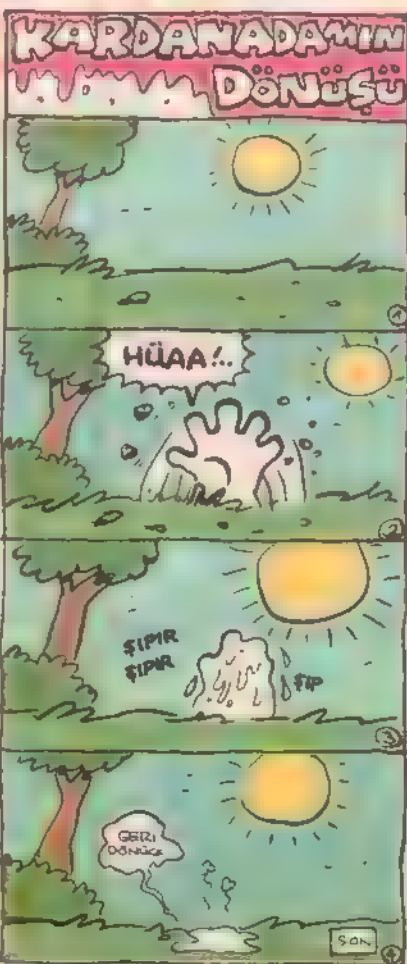
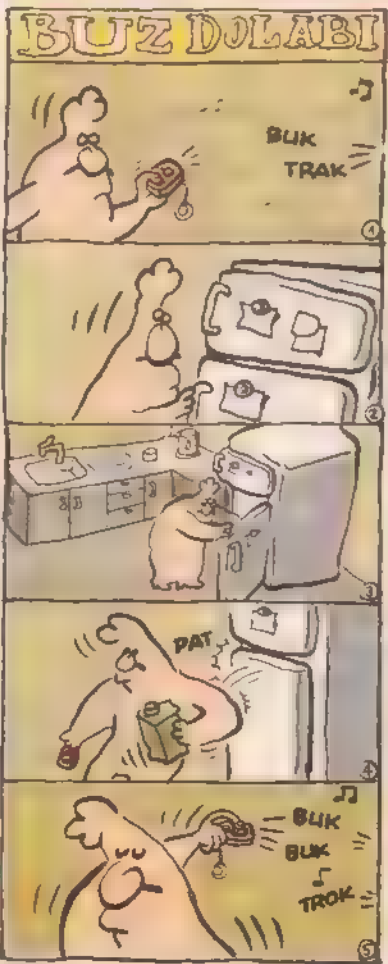
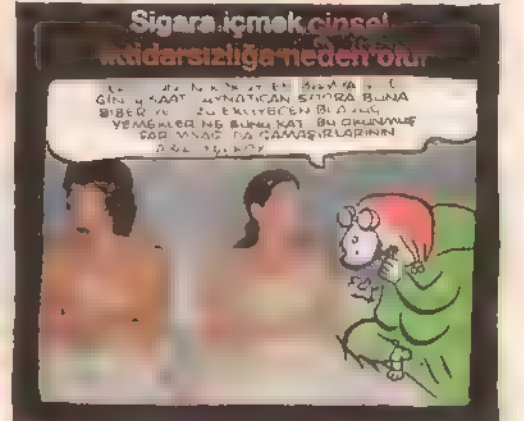
Deviyemezsek de 'hadî be!' 'hayret ya!' gibi Türkçe kelimeleri
ıdıare ediyoruz. Ama genel olarak çoğumuz İngilizcenin peşindeyiz
Bu anlamda oldukça aroması yaygınlaşıyor. Fakat hemen sağ
tarafımızdaki kulyarda lobutları devirdikten sonra hiçbir sevinç
gösterisinde bulunmayan ve kendinden emin olduğu için zaferan
şarımayan insanlar var. Bu insanlar bir komutan gibi mağrur ve
kararlı dönüşlere sahiptir. Ağır adımlarla yeni atış için topları
başına giderken bir yandan skorü gösteren ekrana (gürür tablosu
bakıyorlar. Atışlarında mutlaka 15 numaralı topu (en ağır, sıyalı
topu) tercih ediyorlar. Yanlarındaki kızların 8 numaralı topu (hafif
pembe topu) beceriksizlikse fırlatıkları anlar dışında gülmüyorlar.
Sanki kızlar da bu beceriksizlik sayesinde zarafetleri, incelikleri
narifinlikleri ve pıtırıklıkları daha da belirginleşiyormuş gibi memnu

"Bakar mısınız, size o ayakkabılarla oynamıyacağınızı söylemiştim," dedi bir ses. Biraz önceki ayakkabı teklifime "Kesinlikle olmaz!" diyen kızın sesiydi. Henüz reverans halinde olduğum için ayakkabılarıma bakmam kolay oldu. 15 numaralı adamları, 8 numaralı tatlı pembe kızları falan seyredenken Bowling ayakkabılarını giymeyi unuttum. Reverans kesip doğruldum "Pardon, bilerek yapmadım, unuttumşım," dedim. "Oyuna devam edecekseniz ayakkabılarınızı lütfen değiştirin," dedi. 8 numaralı tatlı pembe kızlara benzemiyordu. Kızını. Arkadaşlarına, "Oğlum beni niye uyarmadınız," dedim. Suçu dağıtmak istiyordum

Bowling ayakbalarını teslim ederken, "Ya kusura bakmayın, ben gerçekten unuttum," dedim bankodaki kıza. Yüzüme bile bakmadan, "Önemli değil," dedi. İnanmıyorduk. Daha ben bankonun önünden ayrılmadan 43 numaralarımıza sprej sıkıyaya başladı. Bakterilerimi öldürüyordu. Sprej sıkıyaya devam ederken yan gözle bana bağıttığını gördüm. Mekândan ayrılırken bile hâlâ o garip limon kokusunu duyuyordum. Gururun kokusuymu bu

A two-panel comic strip. In the first panel, a man wearing a brown hard hat and a blue shirt stands next to a woman in a white lab coat. They are both looking at a large sheet of paper that has a diagram of a mechanical part on it. The man has a speech bubble above him, and the woman has a speech bubble above her. In the second panel, the man and woman are standing closer together, looking at each other with smiles. The man's speech bubble is now empty, and the woman's speech bubble is also empty.

AMAN NE KOMİK

MEGASTAR DÜN GECE AÇIK HAVAYI SALLADI MUHTEŞEM SESİ VE KIVRAK DÂNSLARIYLA İZLEYENLERİ ADETA BÜYÜLERKEN SEVENLERİNE DE UZUN YILLAR LİNUTULMAYACAĞ BİR GECE YAŞATTI...

BU DA ANCA ÇAY İÇİYÖ...

DÜNYADA TEK ERKEK SEN KALMAN LAZIM ANCAK ÖYLE BİRLİKTE OLABİLİRİZ..

EHEHE..

ANLAMADI

VALLA EN GÜZEL SENİN İŞ ABİ,
SAATLERİNİ SEN KENDİN BELİRLİYOSUN.
HADI ONU DA BIRAK BI KEZE KENDİ İŞİN.
İNSANIN KENDİ İŞİ GİBİ YOK. BEN KENDİ
İŞİMDE GALIŞSAM VAR YA SABAH 5'TE
GIDERİM İŞE GECE 2'DE ÇIKARIM...

KENDİ İŞİN OLANCA
ÇALIŞMAK İSTİYOSUN
Dİ Mİ KAYTARMAK İSTEMİ-
YOSUN HİÇ ANLIYORUM
SENİ ABİ TEKEL YARKEN
BEN DE BÖYLEYDİM...

ENGİNCİM ÇAYIN BİTTİYSE
ROMANIMA DEVAM ETMEK
İSTİYORUM...

HAAYIR!

FAHİRİYİ MİSİN CANIM? BİŞEY YOK. KABUS GÖRDÜN YİNE. GERÇİ SABAH 8'DE İŞE GİDİP AKŞAM 5'TE GELİYOSUN FATURALARINI DA Bİ GÜN BİLE GEÇİKTİRMESEN YATIRAN ADAM. SİN SEN NEYİN KABUSUNU GÖRÜYO-SUN ANLAMADIM Kİ SANA NOLUYO?!

HUFF HUFF ÇOK KÖTÜYDÜ ŞERMIN

YAT HADI YAT!

KIZIM BAK KOÇAN GELMİŞ...HADİ AFFET KARI KOÇA ARASINDA OLUR BÖYLE ŞEYLER...

AFFET NİLAY GELEVİMİZE GİDELİM, GECELER BOYU SEVİŞMELERİMİZİ DÜŞÜN AŞKIM...

SUS BE GERİZEKALİ.

BABA SAĞIN..

Uğur Gülsöy

1.

Üç gündür aynı doğrultuda aynı hızla dönen vantilatöre bakıyorum. Ben daha lisedeyken çok önemli bir şey denemek için pervanesinin üstündeki koruyucu telleri sökmüştüm onun. Sonra pervanesini de çıkartıp, pervanesinin yerine Alpay'ın Güven Parkı plağını takmıştım. İlginçtir, "zak!" diye oturmıştu plak. Sanki vantilatör için özel üretilmiş gibi. Sonrasında çalışan vantilatörün ucunda amaçsızca sağa sola dönen Alpay ve "şöyle güzel bir müzik koyalım da gönlümüz ferahlasın" şakasına şaşırtıcı derecede tepkisiz kalmayı başarabilen annemin "bu sene sınava ben gireceğim değil mi yavrum?" sorusu (retorik, tuzaklı soru). Odasına çıktığında çocuğunu vantilatörü sökmüş, ucuna Alpay plağı takmış, sağa sola dönmesini izlerken buluyorsun; yine de umudunu kesmiyorsun, "belki çalışırsa olur" diye düşünüyorsun. Anne yüreği.

Üç gündür, bir dönem pervane yerine Alpay
plağı çevirmişliği dışında herhangi bir ilginçliği
olmayan vantilatörle aynı odadayım. Bir de

markasının raks olması bana alındığı günden beri biraz garip geliyor. Alpay raks! (Alpay Rocks! gibi). Hemen şimdi duş alıp dışarı çıkabilirim, ne biliyim dergiye gidebilirim, elektronik mağazası falan dolaşabilirim. İnsanoğlunun sonsuz potansiyelini dışarıdaki sonsuz olasılıklarla çarp! Bir düşün! Onun yerine google'a "dantel" yazıp enter tuşuna basıyorum.

II.

Google'a dantel yazmak paralel evrenlere boyut kapısı açmak gibi bir şey. Arka plan rengi mütemadiyen pembe olan bir paralel evren. Yaklaşık bir dört saat falan dantel bloglarını, kadın forumlarını geziyorum. Bulduğum her dantel resmine çok dikkatli bakıyorum. İnani maz karmaşıklıkta geometrik desenler, tekrarlayan motifler, bir araya gelince parçalardan farklı bir desen oluşturan kombinasyonlar... Gestalt kafası. Kadınların bilinçaltından patlayıp, sehpanın komodinin üstüne serilen eserler. Tam anlayamadığım bir olaylar dönyörü gibi geliyor bana. Gizli bir mesaj, belki de

kadınlar arasında özel bir iletişim ağı. Sonuçta bu insanlar devamlı aralarında dantel modeli alışverişi yapmıyorlar mı? Altın günlerinde bile karşılıklı oturup, dantel örmüyorlar mı? Bütün

Alpay - Güve

Darth Vader (tiğ işi)

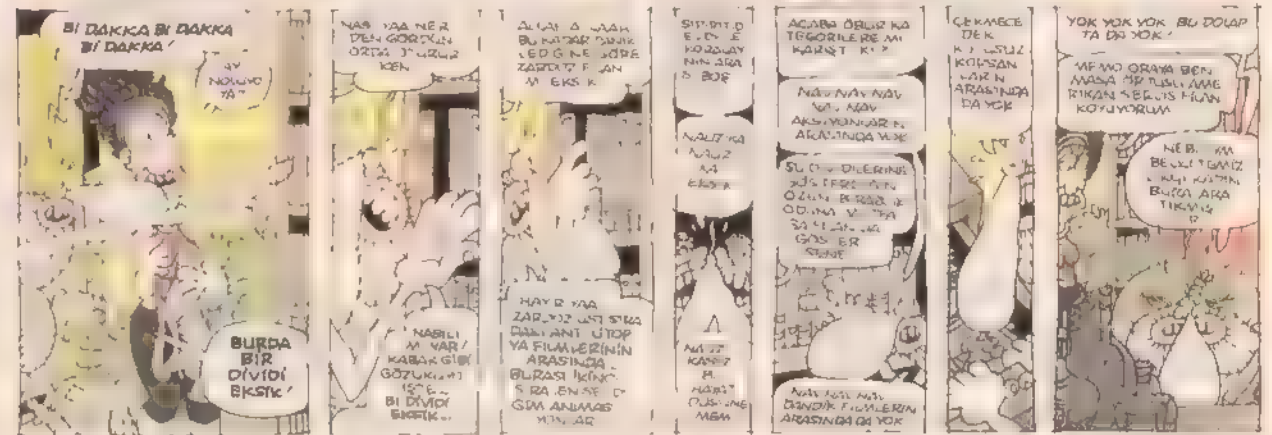
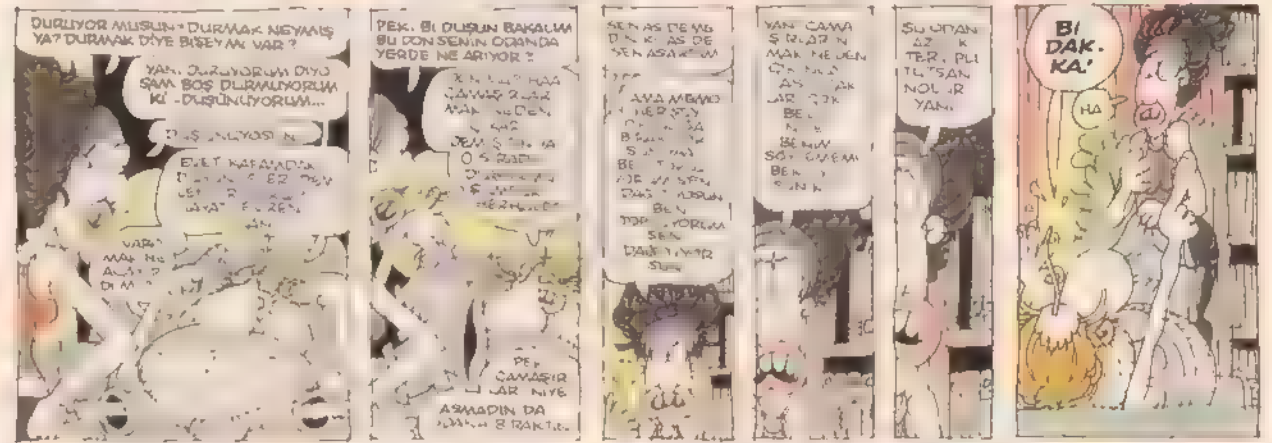
bunların hepsi bir tesadüftən ibaret olabilir mi? Gerçekten? Sonradan, kendi kendime evinden hiç çıkmayıp gazete küpürleri falan kesip delice hareketlerde bulunan şizofren fakat dahi bilimadamı taklidi yaptığımı farkediyorum. İyice yaz tatilinde ne yapacağını şaşırان çocuk gibi oldum. Artık okul açılsın ya da askere alsınlar, herhangi bir şey olsun. İç organlarım çürüyor sıkıntıdan.

III.

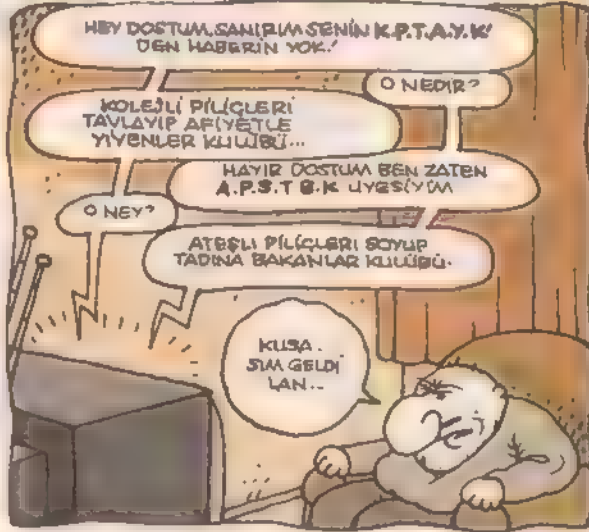
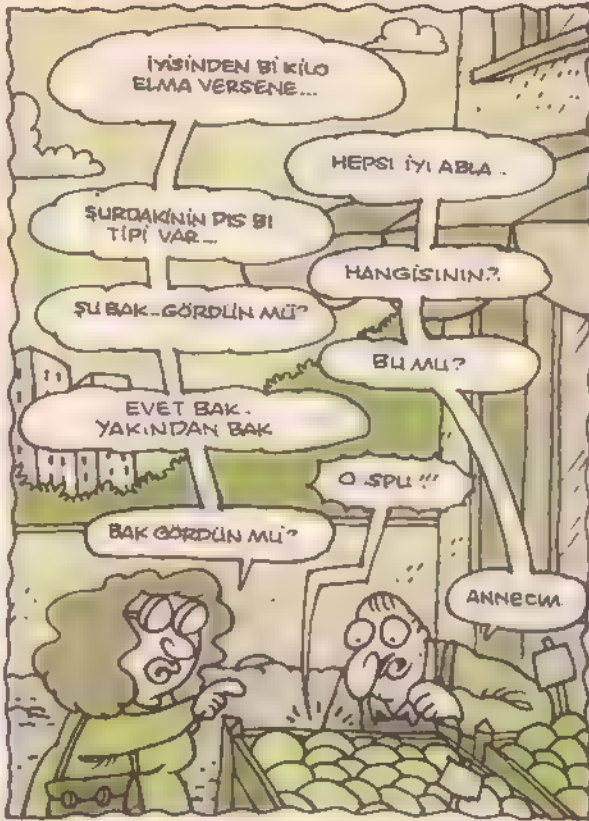
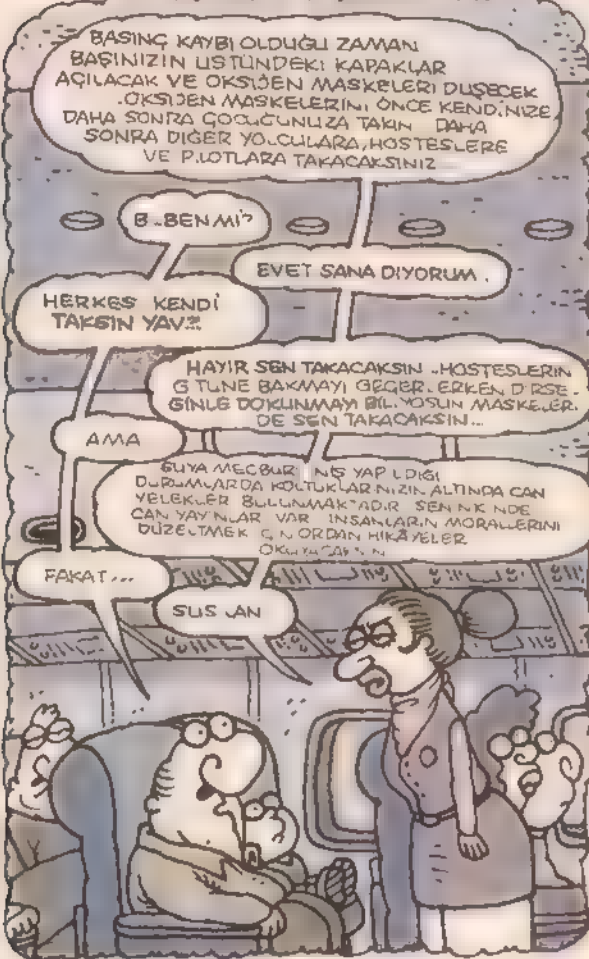
Vantilatörün pervanesini sökmeye çalışırken odaya ev arkadaşım Hasan İnceler girdi. "N'apıyorsun lan?" dedi, "otur bak, çok acayip bir şey göstereceğim" dedim. Onun da el atmasıyla pervaneyi zahmetsiz bir şekilde yerinden çıkardık. Plakların

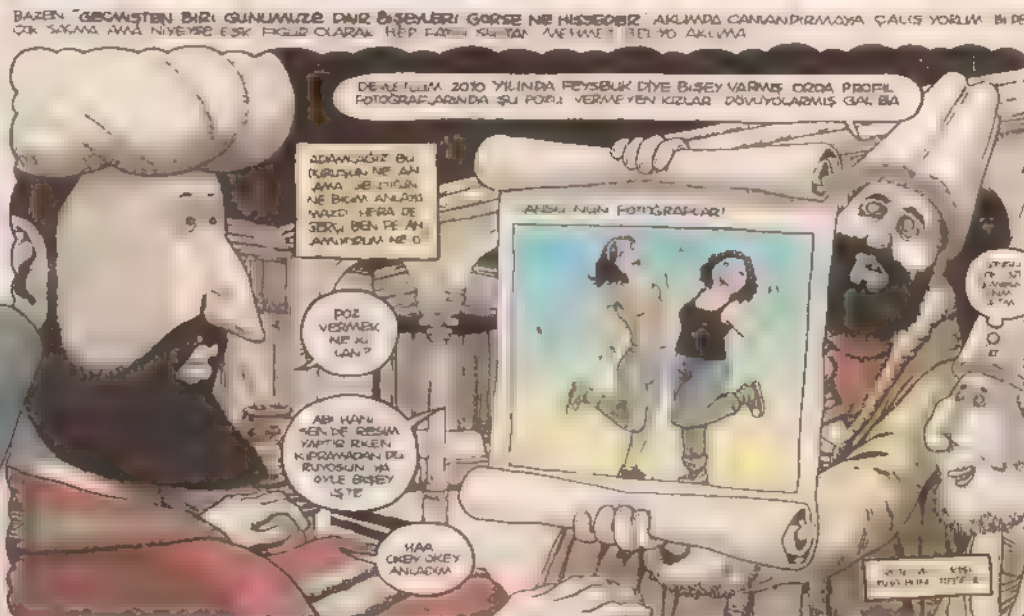
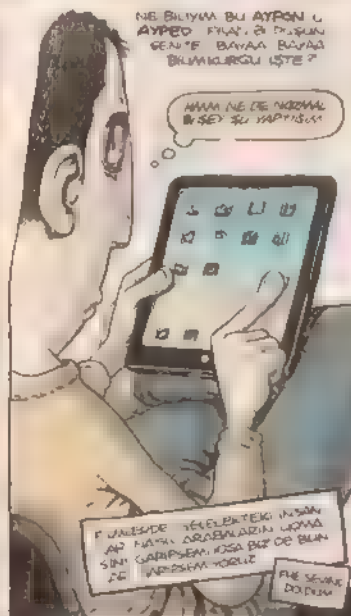
durduğu rafa yöneldim. Bu sefer de Hasan İnceler'e bir süre onbinlerce plağı arasından 1940 tarihli ender bir caz kaydını arayan koleksiyoncu taklidi yaptım. Hasan o sırada yerinden söktüğümüz pervaneye çeşitli oyunlar ettiği için çoğu havaya gitti. Son bir hareket olarak "hmm, bakalım... İşte buradaymış; Alpay'ın 1975 tarihli Güven Parkı albümü. Tam bir klasik..." dedim. Alpay o kadar uzun yıllardır ellenmeden Abba ve Hotel California arasında kalmıştı ki Abba'daki insanların suratı Alpay'ın plak kapağının üstüne çıkmıştı. Hasan'a gösterip "bak Abba feat. Alpay" diye şaka yaptım, sağolsun güldü. Plağı özenle kapağının içinden çıkardım, yalandan da olsa üstündeki tozu üfledim, tişörtümün içiyle biraz sildim. Hasan'a "bak şimdi" deyip vantilatörde normalde pervaneyi döndüren aparata oturttum. Tam hatırladığım gibi, "zak!" diye oturdu yerine. Sanki vantilatör için özel üretilmiş gibi. Bir süre sessizce oturup Alpay'ın vantilatörün ucunda çılgınca dönüp durmasını izledik. Bir süre sonra Hasan "plağın kenarına yaklaşırsak kağıdı keser mi acaba?" diye sordu. Denedik, olumlu sonuçlar aldık. On beş dakika da öyle geçti.

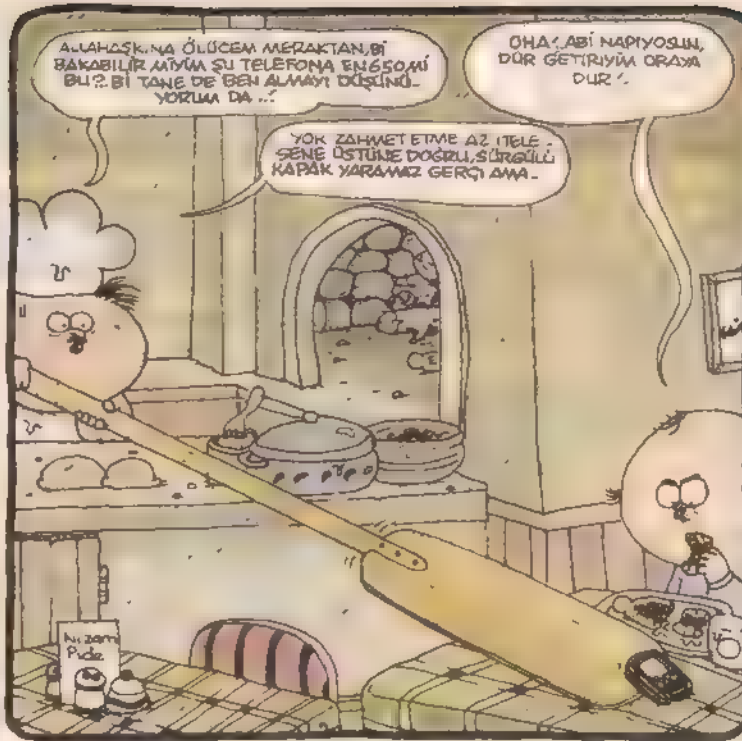
MAKUL KOCAM MEMOSKO

YİĞİT ÖZGÜR

- Merhaba.
- Seçilmiş En Güzel Dualar nedir Best of gibi
- Bu Galatasaray'a Galatasaray demek gerçekten çok mu zor ki bu Galatasaray'a ekseriyetle Galaasaray diyor bu insanlar
- Bozuk bir saat bile günde en az iki kez doğruyu gösterir iyimserliğindeki insan, bardağı yarısına dolu demekten de yüksünmesin.
- Ulan arkadaş, hiç ünlü olmayıp da zırt pırt telefon numarasını değiştireni hiç anlamıyorum. Nedir bu afra tavra. Ben bile mlsa. az ünlü'den birazcık daha ünlü bir insan'a geçiş yapmış bir insan olarak telefon numaramı değiştirmiyorsam sen niye değiştiriyorsun a bina çok affedersin. Ne gibi çok geçerti bir sebebin olabilir Bence sen hep böyle bir şiler çeviriyorsun, acayip sinsisin
- Nerede bir, dışarda tam böyle çok beklettiği için o arkadaşının anasına küfrederken yakalanan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun suratı köşek, gözleri çakır
- **MARC ANTONY'NİN ÇİLESİ**
- birinci bölüm
- Alo, Marc Antony'yle mi görüşüyorum?
- Evet ben Marc Antony
- Marc bey, ben Sinop'un Dibekli köyünden sıksa Necip.
- Buyrun Necip bey
- Marc bey aslında sizi böyle bir şey için hiç rahatsız etmek istemezdim, fakat artık sizin de bilmeniz gerektiğini düşündüm
- Nedir bilmem gereken?
- Marc bey burda dozdooz Hasan diye bir arkadaş var.
- Doozdooz mu?
- Evet, dozdooz. Çocukken çok ağıak bir çocuk olduğu için dozdooz demişler, öyle de kalmış. Şu anda kendisi kırkiki yaşında.
- Necip bey sizi dinliyorum, nedir mevzu?
- Marc bey çok affedersiniz ama bu dozdooz Hasan dur durak bilmeksizin kaavede sizin hakkınıza hep ileri geri konuşuyor Sürekli ama. Takıntı yapmış sizi. Çok ağır küfürler ediyö.
- Necip bey farkında mısınız bilmiyorum ama ben bir dünya starıyım. Dünyaya mal olmuş bir insanım. Sevenimiz de okur sevmeyenimiz de, bu gayet doğal. Ben bilmem hangi köyde bir virtgel ağızlı varmış bunları düşünmem id.
- Ama abi sürekli diyorum ya. Az küfür etseydi aramazdım. Vicdanım el vermedi artık. Marc Antony'nin anasını s.kıyım diyo her yerde.
- İl. Peki Necip bey, iyi günler diliyorum size.

- ikinci bölüm
- Alo, Necip beyle mi görüşüyorum?
- Kimsin?
- İl. Selamlar Necip bey, ben Marc Antony
- Ooo, Marc bey nasılsınız?
- İyi n'oolsun öyle bir arıyım dedim.
- Doozdooz Hasan'ı merak ettin di mi?
- Ya çok mu şey yapıyo ya .rospu çocuğu Gece uykularını kaçtı yemin ediyorum
- Abi çok şey yapıyo. Yengeye dil uzatıyo. O Jennifer Lopez'ı domaltıp günden skicem diyo.
- Ne! Lan oğlum sen her duyduğunu bire bir aktettirmek zorunda mısın bana! Karımdan bahsediyoruz burda şerefsiz!
- Abi elçiye zeval olmaz.
- Bu nasıl elçilik oğlum! Ayrıca ne abi'si lan, Marc bey diyeceksin bana! Hangi köydü bu kardeşim?! Bak o dozdooz un nasıl ben .mina koyuyorum, herkes de seyretsiz!
- Mardin'in Eşkin köyü.
- Ne Mardin'i lan, ne Eşkin'! Başka bir şey dediydin ya sen bana, başka bi köy dediydin! Alo... alooo... ses gitti.. alooo... Vay babasının düşmanı s.kilesicesi seni be!
- det... det... det... det
- Milkserinde sadece ayran yapan tam candır
- O değil de bisikletimle köylerden geçerken ya yabancı turist zannedip hello vat iz yor neym falan diyorlar, ya da birader Yalılıkçı neresi diye adres soruyorlar. Ortası yok. Hiçbir zaman olmadı. Olamadı
- Duyduğuma göre Güllaç'ın ilk adı Güllü Ayşe'ymiş. Zaman için de Güllayışe. Güllayış, Güllayış derken en sonunda Güllaç olmuş Eger bu doğruysa bu da bizim milletçe ne kadar için kolayına kaçan bir yapımız olduğunu göstermiyorsa başka da hiçbir şey göstermiyordur bence derim ben.
- Bence kılıç çiçeği ne gereğinden fazla önem veriliyor
- Peki kimin çıra'ya karşı bir zaaf yok. Kim onu gördüğü yerde satın alıp onu yakmak istemiyor. Ben yakmadan önce bir de kokluyorum
- Açık havada asfalt delen belediye işçisinin kafasında kask niye
- Son olarak, üzerine giydiği tişörtünün yaka kısmında kapı arkası aslısı ucu kabarcıklığı olan insana ben güvenirim. Onun bence gerçekten kalbi çok temiz olur, o karmaya bile zarar vermeyecek tipte bir insan olur.
- Sevgilerimle.

VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

Bunu sürekli söylüyorum ama gerçekten kafam iyice karıştı artık...

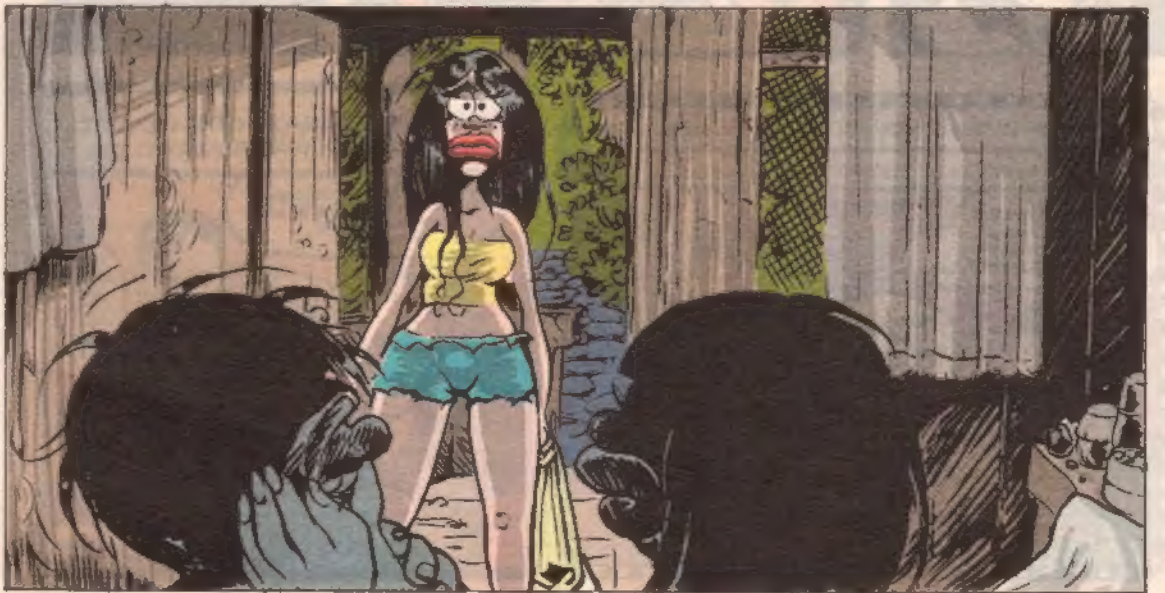
Özgürlükten de dem vurmuycam, herkes özgür olmak ister.

Mesele kendi yaşamak iste- diklerim için başkalarını kirma ihtimalim

Artık hayatımda Ceyda almasına rağmen, ta en derinlerimde sakladığım Ezgi takıntım yerinden hareketlemedi.

Ne kadar kontrollü davransam da yanlış bişy yapıcım diye çok feci adım kopuyor...

-İŞ MACERALARI-

1- BERBER

Çalışmaktan, korkmuyordum elbette. Seviyordum çalışmayı, hayallerimde vardı çalışmak. Bi gün paldır küldür, sevkle çalışmaya başlayacak, ve hayatımın en nefis işini yapacaktım. Fakat önce, asıl çalışmalarıma başlamadan evvel, ev bütçesine katkıda bulunmak için sevmeden de olsa bi işte çalışmak gerekiyordu! Bölüklelik, bi yakınımın tavsiyesiyle Kadıköy'deki bi Berberde, ilk işime başladım. (Daa öncesinde, mahallede "niyet" çekmişim ve çatapat felan satmış, bayaa da bi para kazanmıştım ama, onu sonra özel olarak anlatmayı düşünüyorum.) İlk maaşı, daha doğrusu "haftalık" isim, Berber'dir!

Henüz ilk günümde, arka taraftaki sakal traşı için sıcak su kaynatılan küçük bölmede, gizlice ağıladım! (Bu ağlama refleksi, sonraki sevmediğim işlerde de kendini göstermiştir. Bi köseye çekilerek, gizli hicrıklara boğulmuşumdur!) Beni derin kederlere itip, yanaklarımı sulayan mesele şuydu: Özgürlüğümü kaybetmişim çünkü. Sokakta rahatça dolaşma, arkadaşlarla orda burda takılma özgürlüğüm yok olmuştu. Tabii "özgürlük" denen şeyin asıl anlamını, o günlerde kesinlikle bilmiyordum. Neyse, ikinci gün biraz rahatladım, ve hicrıkların yerini, derin iç çekişlere bıraktı. Yerdeki saçları süpürüyor, ustaya makas uzatıyor, örtülerini silkeleyor, biraz oyalanıyordum. Bi Berberde çalışmanın en gıcık taraflarından biri, az önceki görevlerinizden geri kalan zamanda, Ustayı seyretnmek mecburiyetinde olmanız! Böylece, saç kesmenin inceliklerini öğrenecek, ilerde belki bi berber olabilecektiniz! Yalan diil; aklımdan galiba bi kere, "ilerde berber olursam harika olur lan" diye geçmişti. Fakat sonra, makas kullanmayı sevmediğimi anlamıştım. Çok karmaşık geliyordu bana, öyle sıkır sıkır makas oynatabilmek. Ve bence, ustalar da zaten işi öğrenip kapalı diye diil, boş durmayalım diye onları ayakta seyretnmemizi istiyolardı! Yoksa manyak mı, niye işini kapmamı istesin adam. Dükkanda dört tane usta var, hepsi patronun maaşı alıp, akşam evlerine emekle götürüyo! Bi tane usta hele, 70 yaşında! Kimseyi işlerini öğretip de emanet etmek gibi kutsal bi amaçları olduğunu sanmıyordum!

Sonraki işlerimde de sıklıkla karşılaştığım iki iğrenç iş-dünyası olayını, ilk kez Berber'de yaşadım: Birincisi, "para bozdurmaya" gitmek! "Öğlum, koş bozdur gel şunu" cümlesi, rüyalarımı girecek kadar korkutcu! Çünkü, kimse bozmuyodu! Bi de, "Semih ağbi gönderdi dersin!" filan derler ya; o hiç işe yaramıyodu. Kim göndermişse göndermiş, adamda yoksa bozuk, ne yapacak. Elimdeki dev kağıt parayla, tarifsiz acılar içinde esnaftan esnafa koşturuyor, "Allaam noolur yav, bu para birdenbire bozulmuş olsun!" şeklinde saçma dualar ediyordum. Ayrıca, nereye kadar arayacağımı da bilmiyordum. Bostancı'ya kadar yürüyebilirdim mesela bozdurmak için? Geri dönmeyi, "hani lan bozdurmamışsın" diyecekler! Neyse ki bi esnaf -belki de halledimce bozulmuş olsun!- şeklinde saçma dualar ediyordum. Ayrıca, nereye kadar arayacağımı da bilmiyordum. Bostancı'ya kadar yürüyebilirdim mesela bozdurmak için? Geri dönmeyi, "hani lan bozdurmamışsın" diyecekler! Neyse ki bi esnaf -belki de halledimce bozulmuş olsun!- şeklinde saçma dualar ediyordum.

Biraz neşeli, böyle kılı kılı sırtıma sağlayacak ilginç olaylar da olmuyo değildi. Bi gün Berber'e, iki tane Japon turist geldi. İlginc olan şey; Japonları kısa saçlı biliyordum ben. Bu adamların kesilip yere düşen saçlarını, süpürdüğe süpürdüm. İlk kova saç çıktı Japonlardan! Aslına bakılırsa, saç süpürmeyi seviyordum. Çünkü süpürmesi kolaydı, süpürge yağ gibi kayıyodu; haftı ayrıca saçlar! (Bi Dekorasyonc'u da çıkrıklık yaptığım işte, moloz süpürmüştüm yerdens meselâ, örnek!) Bu arada, bütün bunlar olurken, pek yalnız değildim. Başka bi çıkrık daha vardı benimle beraber! O çocuk, sanki berber olmaya daha istekliydi. Veya sadece, hırs yapıyor da olabiliirdi! 10 yaşlarındaki iki çocuk, hayatta ne olmak istediklerini nereden bilebilirler? O, biliyo gibiydi sanki! O bilgelik, o inanç, gözlemlerden okunuyodu, ve bana çeşitli konularda üstünlük sağlamaya çalışmaktaydı. Hatta bi kaç kere, "ver, ben gidip bozduruyum!" diyip paraları elimden kapı. Çok sonraları, zekice bi hamle yaptığını anladım. Çünkü para bozdurmak ne kadar berbat bi görev de olsa; dışarıya çıkıp çarşıda dolaşmamızı sağlıyor, ustanın yanında dikilip kılı enselere bakmaktan kurtarıyodu bizi. Gene de, ortak noktalarımız çoktu diğer çıkrıkla. İkimiz de karateyi seviyorduk! İkimiz de evden yarımekmek arası domates-peynir getiriyorduk öğlen için. Ve ikimiz de, kıkırdamaktan hoşlanıyorduk!

Kadıköy çarşısındaki o Berber'de, bi gün, öyle bi kıkırdadık ki, aradan yıllar geçtiği halde, niçin kıkırdadığımızı, hangi sebebe o gülme krizine tutulduğumuzu çözemedim! Belki, traş olan komik bi adamı birbirimize göstermiş, sonra gizlice gülmece başlamıştı? Belki aklımda daha başka bişey gelmişti. Hiç bilmiyordum! Çok nefis hatırladığım ise; kıkırdama ve şırıltılarımızın Ustalar tarafından fark edilmemesi için, can havliyle dışarıya kaçıp, hemen yan taraftaki caminin koridoruna dalyıyorduk! Bunu, sırayla yaptık elbet. İlk iki buçuk saat, dükkânın içinde, ayrı köşelerde gizlice kıkırdamıştık: Kafamızı öne eğiyor, böylece bir süre sakinleşiyor, birbirimizin yüzüne baktığımız an, tekrar gülme şokuna tutuluyorduk! Neye gülmüştük Allahım?! Belki de hiç komik bişil değildi, saçma bişeydi! Bi süre sonra, komik sandığımız o olayı da unuttuğumuz zaten. Artık, acı vermekteydi! Sancılı bir işhâl olmuş ve acilen zıgımanız gerekiyormuş gibi, kıvrılarak tuvalete koşturuyor, orada biraz gülip dönüyorduk. Ama çakılacaktı, anlıyıcaktı ustalar. Maalesef, duramıyorduk! Bi ara kavga ettik bi köşede: "Gülme lan!", "Gülmesene öğlum!", "Ne gülüyorsun lan, yapma!" şeklindeki tehditlerle, öfkeli bakışlar attık birbirimize. Sonra bi düğmeye basılmış gibi aniden kıkırdayarak, tekrar camii avlusuna koşturduk sırayla! Herneyse, o gün, şiddeti azalarak da olsa, akşam geç vakitlere dek sürdü, uzaktan bakışarak kıkırdamamız. Gerçek bir hastalıktı! Çocuklara özgü, bir delilik kriziydi belki!

Akşam olduğunda, onun evi çok uzak olduğundan o erken çıktı (yine kafasını gizlice öne eğip, sırtarak!) ben kaldım mesai için. Yukarıda bahsettiğim, gıcık iş-dünyası kurallarından ikincisi de, buydu: Gönülsüz katlanılan mesailer! Ekstra bi ücret filan da almıyordum. Altı tarafı, bi çıkrıkım zaten! Para bozdurmaya gider, ustalara gidip lokantadan köfte-ekmek alır, bi ustanın karısının çantasını dolmuşa kadar taşır, eğer istenirse bi ustanın evine gidip boya badanaya yardım bile edebilirdim. Çıkrıklık, biraz böyle bişeydi. Fakat, Berber'de kapanış saatinde yapılan angarya işlerden bi tanesini, çok seviyordum: "Aynaları silmek!" Önce hafif sabunlu bezle lekelerini temizlemek, ve en nefis kısmı, gazete kağıdıyla kurulamak! Gastenin camda çıkarttığı vicirt vicirt sesine hasta oluyor, ayna parıldamaya başladıkça gururlanıyordum! (Aynalara olan ilginç, Camci'da çalıştığım ikinci işimde, doruğa çıkacaktı!) Sonra, bir iş klasiği, gidip çöpü, sokaktaki büyük çöpe dökiyosun. Kepenleri çekiyosun. Küçük, beyaz önüğümlü çakıyosun üzerinden, ve günün en güzel sözü: "İyi akşamlar usta!"

Henüz, "ev geçimine katkıda bulunma" gerçekliği, aklıma iyi dank etmemişti! Annemin kafama terlik (bi de tuzluk!) fırlatabileceğini unutup, Berber'deki ilk haftalıkımı kendime harcadım: Gidip seyyar satıcıdan, bi Hesap Makinesi aldım! O günlerde hesap makineleri, laptop bilgisayarlar gibi havalı şeylerdi; zengin çocukların kollarında minicik tuşlu hesap makineli saatler bile vardı. Fakat bi süre sonra, ekrana 1837837 yazıp tersten "leblebi" felan diye okumalar da heyecanını yitirdi, ayrıca hesap yapacak bişey de bulamadım!

Bi sezonluk meslek hayatım sona erdiğinde, okula başlamıştım. İlk tatilde, yeni bi iş bakınmak için dolaşmaya çıktım. Vitrinlere asılı "Çıkrık Aranıyor" ilanları aramak, acayip hüzünlü ve de keyifliydi: Hâlâ bi çocuk olarak özgüydüm, dolaşabiliyordum etrafta işte! Eski birazdan bi kapıdan girip, mesaimi başlatıyordum. Bi hafta böyle geçti, "Bulamadım mı öğlum daha" diyordu Annem. Fazla sürdüremedim bu tatlı serseriliği, ve yeni işime girdim! Eski işimdeki hatıralarımı kalbime gömerek Berber'de "arap sabunundan şampuan yapma" anları, en sevdiğim aktivite olmuştu. Arap sabunu, renklendirici yağ ve su karışımı ile, bidonlar dolusu harika şampuanlar yapıyorduk! O günlerden beri, şu havalı şampuan reklamlarına gıcığım zaten. Hele, arapsabunu poşetini dibinden sıvazlayarak, kovaya akıtmak yok mu, Tanrım! Bi bu işi ömrüm boyu yapabilirim diye düşünmüştüm, bi de: Kadir İnanır ve Yaman Okayın oynadığı "Tomruk" filmindeki, keresteleri yukarıdan nehre yuvarlama işini! (Haftaya: "Camci'da, büyük camları taşıırken kullanılan vantuz, hiç ilginmi çekmiyor

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI: 1

SANA İKEA'DAN ALALIM DEDİM YAA, MÜMIN USTA'NIN YAPTIĞI MOBİLYALARI GETİRTTİN GECE GECE / KESİF SENTA KOKUSUNDAN UYUYABİLİRSEK İYİ BU GECE, KLİMA'DA YOK / PİS PİS SICAK EVİN İÇİ PÜFF, BAYILICAM LAN...

BAYAA İNDİRİM YAPTI AMA, ZİGON SEPHA BEDAVA...

SKİCEM ZİGONUNU HA' HER YER TOZ TALAS OLMUŞ / Bİ KOLON, YA GİTİR LAN NEFES ALIM.

SADECE TUTUN KOLONYASI

ALLAAM SANA GELİYORUM...

USTA GELMENİZE GEREK KALMADI...ABAŞUR ÇALIŞIYOR...

KIPS

SİZ DE Mİ PARTİDEN SIKILDINIZ?

EVET...

EE...ŞEY... NE DİYECEB. SİYAM ŞİNCİ? EE...TİKANDIM LAN.

NASIL GİRDİN PARTİYE.

MUTFAKTA-YIM BEN APLA-DUR DEV ÇAKMAĞIN HARINI KİSTİM.

ARAS TELEFON "ACI ACI" ÇALIYOR BENİCE AÇMAYALIM.

ACISIYLA TATLISTIYLA

YOK BE ACISIYLA TATLISTIYLA ÇALIYO.BENİCE AÇABİLİRİZ.

ÇİNLİ KARETE USTASI: OCHİN LEE VE DAYAĞA DOYAMAYANLAR

ABİ BANA ÖZEL YILAN TEKNİĞİNİ ÖĞRETE-CEKSİN Dİ Mİ?

ULAN YILAN TEKNİĞİ Mİ KALDI? YAŞ OLDU BO KÜSÜR BASTONA BAĞLADIM... İSTİYOSAN BAK TADINA.

ÇAT!

OVV! GÜZEL TEKNİK MİŞ. ÖĞRETE-NE.

NEYİ ÖĞRETECEM OLUM,DEVREK- TEN GİT AL ŞETE...

DEVREK HE Mİ?

DOLUNAY DIŞINDA EYLAK. ÇI OLUYORUM ABİ. EVİ DE SANA 500'E BIRAKIRIM KELEPİR...

GÖRDÜM AMA SENİN KADAR ACAIP Bİ KURTADAM GÖRMEÜM! TAMAM TUTUYORUM!

BENDEN KAÇABİLECEĞİNİ Mİ ZANNETTİK (BİBİK...

SEN... BİNBİR KILIK YACI...YİNE BULDUN BENİ...

EVET...EVETİS KONULU UNUT- TUM LAN BİRDEN? NİYE GELMİŞTİK LAN.

DRANK

BİLMİYORDUM ABİ SIKALIM MI TOPUŞA ?!

DURUN LAN DURUN HATIRLIY- CAM /BİZ Bİ ÇIKIP TEKRAR GİRELİM / SEN KAĞA AMA... YA DA KAÇ YOLDA AKLIMIZA GELEİRSE ŞEYEDERİZ.

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI: 2

ÇOK YAKIŞIKLI HİSSEDDİYO. RUM LAN KENDÜM Bİ AN. BAKSANA ŞEMDİ NASILIM?

İYİSİN ABİ BEN NASILIM LAN?

BÖYLE OLUYO. RIZ ÇİDDİ O(Bİ)

SACI İSLATA- LAM MI?

İSLADIM BEN.

GÖKSU GÜL

NASILSA KİMSE GÖRÜYOR DİYE KENARI YIRTIK DOKUNU GİYİNERİŞTİM. ANCAK NEYİN NE OLACAKI BELİ OLMUYOR İŞTE...

HMM... NİYE SINDI HAYATINDA SEKS OLMAK İSTİYOR İMA ETMEYE ÇALIŞIYOR KI?

İSTE DÜNYANIN EN İYİ ALDUR YARDIMCISI. YİNE AKSAM KADAR KAPAYI GERİYE VERİP UYUDA UYUYA BÜZÜBÜŞ LAM. NİE TERLİ YA...!

ANAA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

YAVUZ ÖZTÜRK

Akşamsefası

ÖRETMENİM BENİM KALEMİN UCU KIRILMIŞTI. MERTCAN YERDEN BULAYI ONLA YAZIYOR... Bİ KALEM FİLAN VERSENİZ...

ŞİŞT! SÖYLEMESENE LAM!

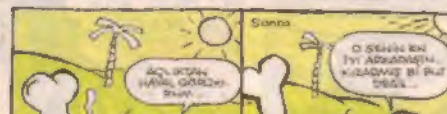
HEHEH?

NASIL Bİ MAALİM OĞULUM SEN YAZ BÜTÜN GÜN ONLA YAZ!

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

SU KABİNA HER GÜN AYAKLI. ANI YANLIŞIĞI SOKMASAM, BU YAZ GÜNÜ GAVRILUP GİTSEM...

O KİM EN İYİ ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

AA... BİZİM ALDUR YARDIMCISI. KİNE O NU YA HAYATIMIZ İLK DEĞER GÖRÜYORUM...

yanımızdan geçen beyaz kartaldaki kalabalık aileyle göz göze geldim. Arabayı hızlandırdım. Yol boştu, beyaz kartal çok geride kalmıştı, uçarcasına Assos'a gidiyorduk. "Gece denize çıplak gireriz dimi Umut?" diye sordu aniden. Zaten kendisinden hayırlara vesile olacak bir talep gelmesini beklemiyordum ama mutluluğunu da bozmak istemedim. "Bakalım, kismet..." dedim. Bir çığlık attı, beni öptü "Çok güzel olacak. Yıldızların altında tamamen baş başa olacağız. Sen, ben ve doğa... Tamamen özgür olduğumuzu hissedicez" dedi. Direksiyonu birden Assos'tan Yozgat'a kırsam ne yapar acaba şimdi diye düşündüm. Ya da Uşak'ın Eşme ilçesine, Çankırı'ya veya Siirt Zivrik'e... "Oralar da doğa, oralar da tabiat, oralarda da senle beraber, baş başa olmak istiyorum, orda tatil yapıcız" desem ne yapardı acaba? Camdan fırlayıp, şarapole atardı kendini gibime geliyordu. "Kısıtlı alanda coşmak, dar alanda özgürlüğümü yaşamak zorundaydık, bunu ben de biliyordum ama bu alanın yıllar geçtikçe daha da darlaşması, daha da küçülmesi beni kaygılandırdı. Özgürlük alanımız küçüle küçüle Doblo'ya kadar düştü. Modern insan dediğimiz kişi arabasının iç hacmi kadar alanda özgürdür, ya da sitedeki apartmanın yüzölçümü kadar bir alanda. Yakında sadece bilgisayar ekranının inç kadar özgür olacağız. Teknoloji ilerledikçe insanlar makineleşmedi, insanlara makine satıldı." dedim ve gazı kökledim.

"Off Umut geçen hafta adaklık koç almaya giderken de bunları anlatmıştım. Oskar ödüllü muhalif belgesel tadında konuşmayı kes artık. Tatile gidiyoruz işte, ne yapalım şimdi?" diyip sigarasını suratıma üfledi. Haklıydı, geçen hafta adaklık canlı hayvan almaya Beylikdüzü'ne gitmiş ve Doblo'nun arkasında bir koça annemlerin evine dönmüştük. Ben kestirtmeyecektim ama annem zorla kestirtmişti kınalıyı. "Bir gün hayallerimi gerçekleştirebilirim koç kesicem, koç!" demiştim yıllar önce küçük bir çocukken ve annem de duymuştu bu adağımı. Ve birçok konuda hassas olmayan anam, adak konusunda son derece hassastı, Doblo'yu aldığımdan beri bana rahat vermemiş başımın etini yemişti. G.tünden zeytinler saça saça bana bakan hayvanı, annem sayesinde Beylikdüzü'nden getirip evin arkasındaki arsada öldürmüştük.

Bi bacağı fakire fukaraya verdim, bir bacağı annemlere, bir bacağı sevgilimin kuzişine, bir bacağı da kasapta doğrattırıp, jelatine sardırdıktan sonra Doblo'nun arkasındaki mini buzluğa koydum. Geri kalanı da komple kavurma yaptırıp kışın üzerine yumurta kırılıp yenmesi için evdeki dip frize attım. Bir koyuna ben bunları yaptım dostlarım. Hayvanın bir bacağı hemen arkamda, mangalın, kömürün, faraşın yanındaydı konuşmak gereksizdi.

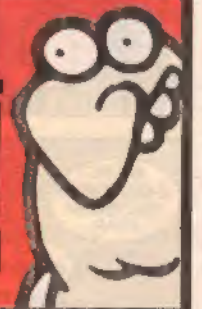
Birden frene basıp, el frenini çektim. Arabadan inip, ters istikamette otobanda koşmaya başladım. Yol kenarında Zeytinyağı satan bi köylü görmüştüm. Zaten zeytinyağı başı başına uzun bi ömür vaadi içindeyken bi de bunun köylüden, yani dalından olması beni çok etkilemişti. Bana birazdan ölümsüzlük iksiri satacak olan Lokman Hekimim, güneşin altında 2.5 litrelik pet şişelere doldurduğu zeytinyağlarını satıyordu. "Gerçek zeytinyağını bunlar satıyor, marketlerden aldıklarınız hep katkılı, boyalı" bilgisi ile en sıyahımı, pet şişesi en içine göçmüşünü satın aldım köylüden. Tam parayı verecektken, geri çektim ve "yaş kaç dayı?" diye sordum. Öyle gürültülü bi öksürük nöbeti geçirdi ki ağzında bi ara ciğerinin ucunu gördüm.

Ciğeri geri yutup, yere tükürdükten sonra "49" dedi. Biraz konuştukça pet şişeleri nereden bulduğunu sordum. O kadar çok pet şişede zeytinyağı vardı ki önünde içinde bir zamanlar duran kolaları kimin içtiğini merak ettim. Bütün köylü saflığı ve yöresel şişesi ile hepsini kendisinin içtiğini, tam bir kola tutkunu olduğunu söyledi. Fanta kapağıyla kapatılmış, koka kola şişesindeki zeytinyağını satın alıp, arabaya döndüm. Kapağını açıp bir yudum aldıktan sonra üzerine bi sigara yaktım, gaza bastım.

"Her şeyin artık birbirine bu kadar çok girmesinden öyle sıkıldım ki; dünyadaki bütün her şey, pet şişedeki doğal zeytinyağı gibi. Bize sunulan bişeyden asla emin değiliz. Yararlı sandığımız besinler bi anda zararlı çıkabilir, hijyenik sandığımız ürünler bi anda kanserojen olabilir yada okuduğumuz bir haber yalan çıkabilir. Ya da bunların tam tersine gerçekten de yararlı, hijyenik ve doğru olabilir. Bunu asla bilemeyiz. Kimse neye güveneceğini tam bilmiyor. İnsan evlatları olarak o kadar çaresiz bırakıldık ki sınırlı alanlar yaratıp içinde sevdiğimiz kişilerle çok yaşamaya çalışmaktan başka bir çaremiz yok. İşte bu yüzden Doblo aldım bebeğim" dedim. "e iyi işte, fena olmamış" dedi.

Assos'a varmak üzereydik, son 1 saattir hiç konuşmamıştık, ben araba sürmüştüm o da uyuklamıştı. Bir zamanlar Aristo'nun yaşadığı topraklara etimizle, mangalımızla, Doblo'muzla girmiştik. Uyandı, Behramkale'deki muhteşem manzarayı gördü. Çok mutluydu, bi sigara yakıp radyoyu açtı. Bu yaz en sevdiğimiz şarkı olan "poşete yazık" çalıyordu. Mutluluğu perçinlensin diye "ver sesi, ver sesi, tesisat güçlü, kaldırır." dedim vitesi değiştirirken. Kendimden, yaptıklarından asla utanmıyordum sadece çağımızın gerçeklerini yaşıyordum, Tatil başlamıştı.

İZMİR ENTERNASYONAL FUARI'NDAYIZ!
27 AGUSTOS - 3 EYLÜL (3. SALON)

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karikatürlerin yayım hakkı saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayım ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Grafik: Hakan Karataş - Firat Yaşa - Vasfi Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Mektup: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Tarih: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35.0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 26 Ağustos 2010 | Sayı: 156
Haftalık Yayın Süresi: Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İKTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Amatör arkadaşların dikkatine: Gelen Kutusu bu haftalık yok. Özür dileriz.

